Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE
RC 07 114
ROMA

Della Eredità Martinozzi

Missale Romanum

Un Corporale e
Sei Palle

Digitized by Google

ſcielvi i. F.

Aiz. ſorin restaador di giulio

S. Bernardino da Siena conf. *29. Maggio.*

La vera beat tudine, e felicita, poſſeditrice de gli eterni beni, ſi acquiſta con la ſola profeſſione della fede e delle virtuoſe operationi. S. Eucherio.

Per la conuerſione de' Gentili.

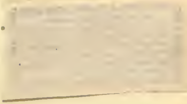
Eſſercitio delle virtù.

S. Franceſco de Paola. 2. Aprile.

Vna delle più alte, e più profitteuole occupationi, che tu poſſa hauer in queſto mõdo, è quela, nella quale tu t' ingegai d'arriuare alla vera cognitione, e diſprezzo di te medeſimo. Gerſone. *Per le Agonizanti.*

Cognitione delle proprie miſerie.

[illegible]

Aez. Jovin restauratore [illegible] . .

Certitudo reſurrectionis

noſtrę.

Miſſale Romanum

Ex Decreto Sacroſancti Concilii
Tridentini reſtitutum.

Pij V. Pont. Max.

iuſſu editum.

CVM PRIVILEGIIS.

VENETIIS, Joannes Variſcus excudebat.

PIVS EPISCOPVS SERVVS SERVORVM DEI, AD PERPETVAM REI MEMORIAM.

QVo primum tempore ad Apoſtolatus apicem aſſumpti fuimus, ad ea libenter animum, vireſque noſtras inrendimus, & cogitationes omnes direximus, quæ ad eccleſiaſticum purum retinendum cultum pertinerent: eaque parare, & Deo ipſo adiuuante, omni adhibiro ſtudio efficere contendimus. Cumque inter alia ſacri Tridentini Concilij decreta, nobis ſtatuendum eſſet de ſacris libris: Cathechiſmo, Miſſali, & Breuiario edendis atque emendandis: edito iã Deo ipſo annuente ad populi eruditionem Catechiſmo, & ad debitas Deo perſoluendas laudes Breuiario caſtigato, omnino, vt Breuiario Miſſalè reſponderet, vti congruum eſt, & conueniens, (cum vnum in eccleſia Dei pſallendi modum, vnum Miſſæ celebrandæ ritum eſſe maximè decear) neceſſe iam videbatur, vt quod reliquum in hac parte eſſet, de ipſo nempe Miſſali edendo quamprimum cogitaremus. Quare eruditis delectis viris onus hoc demandandum duximus: qui quidem diligenter collatis omnibus cum vetuſtis noſtræ Vaticanæ bibliothecæ, alijsq; undiq; conquiſitis, emendaris, atque incorruptis codicibus, necnõ veterũ conſultis ac probatorum auctorum ſcriptis, qui de ſacro eorundem rituum inſtituto monumenta nobis reliquerunr, ad priſtinam Miſſale ipſum ſanctorum patrum normam ac ritum reſtituerunt. Quod recognitũ iam, & caſtigat ũm, maturè adhibita conſideratione, vt ex hoc inſtituto, cœproque labore fructus, omues percipiant, Romæ quamprimum imprimi, atque impreſſum edi mandauimus, nempe, vt ſacerdotes intelligant, quibus precibus vti, quos ritus, quasue cerimonias in miſſarum celebratione retinere poſthac debeant. Vt autem a ſacroſancta Romana eccleſia, cæterarum eccleſiarum matre & magiſtra, rradita vbique amplectantur omnes, & obſeruent: ne iu poſterum perpetuis futuris temporibus in omuibus Chriſtiani orbis prouinciarum Patriarchalibus, Cathedralibus, Collegiatis, & Parochialibus, Secularibus, & quorumuis ordinum Monaſteriorum, tam Virorum quam mulierum, etiam militiarum regularibus, ac ſine cura eccleſijs, vel Cappellis, in quibus Miſſa Conuentualis alra voce cum choro, aur demiſſa, celebrari iuxta Romanæ eccleſiæ ritũ conſueuit, vel debet, aliàs, quã iuxta Miſſalis à nobis editi formulã decantetur, aut recitetur, etiam ſi eędẽ eccleſiæ quouis modo exẽptæ apoſtolicæ ſedis indulto, conſuetudine, priuilegio, etiã iuramenro, confirmatione apoſtolica, vel alijs quibuſuis facultatibus munitæ ſint: niſi ab ipſa prima inſtitutione à ſede apoſtolica approbara, vel conſuetudine, quæ vel ipſa inſtitutio ſupra ducentos annos miſſarum celebrandarum in eiſdem eccleſijs aſſiduè obſeruata ſit: a quibus, vt præfãtam celebrandi conſtiturionem vel conſuetudinem nequaquã anferimus, ſic, ſi Miſſale hoc quod nunc in lucem edi curauimus, ijſdẽ magis placeret, de Epiſcopi, vel Pręlati, Capitulique vniuerſi conſenſu, vt quibuſuis non obſtautibus iuxta illud miſſas celebrare poſſint permittimus: ex alijs vero omnibus eccleſijs præfatis eorundem Miſſalium vſum tollendo, illaque penitus, & omnino reijciendo, ac huic miſſali noſtro nuper edito, nihil vmquam addendum, detrahendum, aut immutandum eſſe decernendo, ſub indignationis uoſtræ pœna, hac noſtra perpetuo valitura conſtiturione ſtatuimus, & ordinamus. Mandantes ac diſtrictè omnibus, & ſingulis eccleſiarum prædictarum Patriarchis, Adminiſtratoribus, alijsque perſonis quacumque eccleſiaſtica dignitate fulgentibus, etiam ſi ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, aut cuiuſuis alterius gradus, & præeminentiæ fuerint, illis in virtute ſanctæ obedientiæ præcipieutes, vt cæteris omnibus ratiouibus, & ritibus ex alijs miſſalibus quantumuis vetuſtis hactenus obſeruari couſuetis, in poſterũ penitus omiſſis, ac plane reiectis, miſſam iuxta ritum, modum, ac normam, quæ per miſſale hoc à nobis nunc traditur, decantẽt, ac legant: neque in Miſſæ celebratione alias cerimonias, vel preces, quàm quæ hoc miſſali continentur, addere vel recitare præſumant. Atque vt hoc ipſum miſſale in miſſa decantanda aut reciranda in quibuſuis eccleſijs abſque vllo conſcientiæ ſcrupulo, aut aliquarum pœnarum, ſententiarum, & cenſurarum incurſu poſthac omnino ſequanrur: eoque liberè & licirè vti poſſinr & valeanr, auctoritate apoſtolica renore præſentium etiã perpetuo concedimus, & indulgemus. Ne ve Præſules, & Adminiſtratores, Canonici, Cappellani, & alij quocunque nomine nuncupati Presbyteri ſeculares, aut cuiuſuis ordinis regulares ad miſſam aliter, quam à nobis

ſtat. u eſt, celebrandam teneantur; neque ad Miſſale hoc immutandum à quolibet cogi, & compelli, præſentes literæ vllo vnquam tempore reuocari, aut moderari poſſint, ſed firmæ ſemper & validæ in ſuo exiſtant robore, ſimiliter ſtatuimus & declaramus. Non obſtantibus præmiſſis, ac conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, ac in prouincialibus, & ſynodalibus concilijs editis, generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon eccleſiarum prædictarũ vſu longiſſima & immemorabili præſcriptione, non tamen ſupra ducentos annos roborata, ſtatutis, & conſuetudinibus contrarijs quibuſcunque. Volumus autem, & eadem auctoritate decernimus, vt poſt huius noſtræ conſtitutionis, ac Miſſalis editionem, qui in Romana adſunt Curia presbyteri, poſt menſem: qui vero intra montes, poſt tres: & qui vltra montes incolunt, poſt ſex menſes, aut cũ primum illis Miſſale hoc venale propoſitum fuerit, iuxta illud miſſam decantare vel legere teneantur. Quod vt vbique terrarum incorruptum ac mendis, & erroribus purgatum præſeruetur, omnibus in noſtro & ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Dominio mediatè, vel immediatè ſubiecto commorantibus impreſſoribus, ſub amiſſionis librorum ac centum ducatorum auri Cameræ Apoſtolicæ ipſo facto applicandorum, alijs vero in quacunque orbis parte conſiſtentibus ſub excommunicationis latæ ſententiæ, & alijs arbitrij noſtri pœnis, ne ſine noſtra, vel ſpecialis ad id Apoſtolici Commiſſarij in eiſdem partibus à nobis conſtituendi, ac niſi per eundem Commiſſarium eidem impreſſori miſſalis exemplum, ex quo aliorum imprimendorum ab ipſo impreſſore erit accipienda norma, cum Miſſali in Vrbe ſecundum magnam impreſſionē impreſſo collatum fuiſſe, & concordare, nec in nullo penitus diſcrepare, prius plena fides facta fuerit, imprimere, vel proponere, vel recipere vllo modo audeant, vel præſumant, auctoritate apoſtolica, & tenore præſentium ſimilibus inhibemus. Verum quia difficile eſſet præſentes literas ad quæque Chriſtiani orbis loca deferri, ac primo quoque tempore in omnium notitiam perferri, illas ad Baſilicæ principis apoſtolorum, ac Cancellariæ apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ de more publicari, & affigi, ac earundem literarum exemplis etiam impreſſis, manu alicuius publici tabellionis ſubſcriptis, necnon ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eandem prorſus indubitatam fidem vbique gentium, & locorum haberi præcipimus, quæ præſentibus haberetur, ſi oſtẽderentur vel exhiberentur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ permiſſionis, ſtatuti, ordinationis, mandati, præcepti, conceſſionis, indulti, declarationis, voluntatis, decreti, & inhibitionis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli apoſtolorum eius, ſe nouerit incurſurum. Datum Romæ apud ſanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ, Milleſimo, Quingenteſimo, Septuageſimo. Pridie Idus Iulij, Pontificatus noſtri Anno Quinto.

Cæ. Glorierius.

H. Cumyn.

Anno à Natiuitate domini Milleſimo, Quingenteſimo, Septuageſimo. Indictione Decimatertia, die vero Vigeſimanona menſis Iulij, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto patris, & Domini noſtri, Domini Pij diuina prouidentia Papæ Quinti, anno quinto, retroſcriptæ literę publicatę, & affixę fuerunt ad valuas Baſilicæ principis apoſtolorum, ac Cancellariæ apoſtolicæ, & acie Campi Floræ, vt moris eſt, per nos Ioannem Andream Rogerium, & Philibertum Cappuis Curſores.

Scipio de Octauianis Magiſter Curſorum.

Tabula literarum Dominicalium.

A	G	F	D	C	B	A	F	E	D	C	A	G	F
		E				G				B			
E	C	B	A	G	E	D	C	B	G	F	E	D	B
D				F				A				C	

IN tabula ſupraſcripta, literam dominicalem ſingulis annis hoc pacto inuenies. Primam literam, quę eſt A, tribue anno 1570. ſequentem, quę eſt G, tribue anno 1571. ſicque deinceps progredere, quouſque peruenias ad numerum anni cuius literam ſcire vis: quia litera, ſuper quã cadit numerus illius anni, erit litera Dominicalis. Quę ſi vnica occurrerit, annum communem eſſe intelliges: ſi duplex, biſſextilem. Et tunc prior, id eſt, ſuperior vſq; ad feſtum Sancti Matthię apoſtoli deſeruiet: inferior autem ad reliquam partem accommodabitur. Sciendum autẽ, ꝙ finitis 28. annis, redeundum eſt ad principium cum annis tunc currentibus.

Aureus nu. xiij. xiiij. xv. xvj. xvij. xviii. xix. j. ij. iij. iiij. v. vj. vij. viij. ix. x. xj. xij.

SImili modo, vt dictum eſt de litera dominicali, deprehendes etiam aureum numerum in ſupraſcripta numerorum ſerie. Nam primum numerum, qui eſt xiij. tribue anno 1570. ſequentem, qui eſt xiiij. tribue anno 1571. & ſic deinceps donec ad annum tuum peruenias, & finitis decem & nouem annis, regredere iterum ad principium.

De Nouilunio.

AUreum numerum in Calendario ſingulis menſibus ita accommodatum inuenies, vt ibi ſemper intelligas eſſe Nouilunium, vbi cadit numerus illius anni, cuius Nouilunium ſcire deſideras.

De anno, & eius partibus.

ANnus Mẽſes habet duodecim, hebdomadas duas & quinquaginta, & diem vnum, dies vero trecẽtos, ſexagintaquinque, & ſex horas: tanto enim temporis interuallo Sol zodiacum perluſtrat. Quater autem ſex horę ſingulis quaternis annis diem conſtituunt: hinc annus ille Intercalaris, biſſextus vel biſſextilis dicitur.

Elucidatio Calendarij.

IN Calendario, locatur primò Aureus numerus: deinde literę Dominicales & feriarum: tertiò numerus Calendarum, Nonarum, & Iduum: quarto dies duodecim Mẽſium iuxta numerum: vltimò ponuntur feſta Sanctorum.

IN ſequenti etiam Calendario, poſt finem vniuſcuiuſq; menſis indicantur incrementa, & diminutiones dierum, ac noctium, in deciniũ quemque eiuſdem, per horas duntaxat integras, & quartas horę partes: in quibus deſignandis, prępoſito dierum numero, priori alterorum, qui ſunt horarum, horę, altero, quartę ſignificantur. Diem autem in hoc loco appellamus, ab ortu Solis ad occaſum: reliquum vero totum temporis ſpatium appellamus noctem.

IANVARIVS

xi	A	Calendis.	1	Circunciſio Domini, duplex.fol.17.
viij	b	iiij no.	2	Octaua ſan. Stephani, duplex, cum commemo. octauarum.17.
	c	iij no.	3	Octa.ſan. Ioan. dup.cum cõm. octa.ſſ. Inno.17.
xvj	d	Prid.no.	4	Octaua ſanctorum Innocentium, duplex. 17.
v	e	Nonis.	5	Uigilia.17.
	f	viij id.	6	Epiphania Domini. duplex.fol.18.
xiij	g	vij id.	7	De octaua Epiphanię.
ij	A	vj id.	8	De octaua.
	b	v id.	9	De octaua.
x	c	iiij id.	10	De octaua.
	d	iij id.	11	De octa. ⁊ cõm. s. Hyginij Papę ⁊ mart.154.
xviij	e	Prid.id.	12	De octaua.
vij	f	Idibus.	13	Octaua Epiphanię, duplex. fol.19.
	g	xix cal.	14	Hilarij epiſcopi ⁊ confe. ſemiduplex. fuit heri. cum com. s. Felicis in Pincis pſb. ⁊ mart. 154.
xv	A	xviij cal.	15	Pauli primi Eremitę, ſemiduplex. fuit 10.huius. cum commemo. s. Mauri abbatis.154.
iiij	b	xvij cal.	16	Marcelli Papę ⁊ martyris. ſemiduplex. 155.
	c	xvj cal.	17	Antonij Abbatis, duplex.155.
xij	d	xv cal.	18	Cathedra ſancti Petri Romę. duplex. ⁊ commemo. s. Priſcę virginis ⁊ martyris. 155.
j	e	xiiij cal.	19	Marij, Marthę, Audifax, ⁊ Abacum martyrum.fol.156.
	f	xiij cal.	20	Fabiani ⁊ Sebaſtiani martyrum. duplex.156.
ix	g	xij cal.	21	Agnetis virginis, ⁊ martyris. duplex. 156.
	A	xj cal.	22	Uincentij, ⁊ Anaſtaſij martyrum. ſemidup. 157.
xvij	b	x cal.	23	Emerentianę virginis ⁊ martyris.157.
vj	c	ix cal.	24	Timothei epiſcopi ⁊ martyris.157.
	d	viij cal.	25	Conuerſio ſancti Pauli apoſtoli, duplex.157.
xiiij	e	vij cal.	26	Polycarpi epiſcopi ⁊ martyris.158.
iij	f	vj cal.	27	Ioannis Chryſoſtomi epi ⁊ cõfeſſ. dup. 159.
xj	g	v cal.	28	Agnetis ſecundò.159.
	A	iiij cal.	29	
xix	b	iij cal.	30	
viij	c	Prid.cal.	31	

Ianuarij dies	1	Horas habet	9	1	Nox	14	3
	10		9	2		14	2
	20		9	3		14	1

FEBRVARIVS

	d	Calendis.		1	Ignatij epiſcopi ꝛ marty. ſemiduplex. 159.
xvj	e	iiij	no.	2	Purificatio beatę Marię, duplex. 159.
v	f	iij	no.	3	Blaſij epiſcopi ꝛ martyris. 151.
	g	Prid. no.		4	
xiij	A	Nonis.		5	Agathę virginis ꝛ martyris. ſemid. 161.
ij	b	viij	id.	6	Dorothę virginis ꝛ martyris. 162.
	c	vij	id.	7	
x	d	vj	id.	8	
	e	v	id.	9	Apollonię virginis ꝛ martyris. 162.
xviij	f	iiij	id.	10	
vij	g	iij	id.	11	
	A	Prid. id.		12	
xv	b	Idibus.		13	Valentini presbyteri ꝛ martyris. 162.
iiij	c	xvj	cal.	14	Fauſtini, ꝛ Iouitę martyrum. 162.
	d	xv	cal.	15	
xij	e	xiiij	cal.	16	
j	f	xiij	cal.	17	
	g	xij	cal.	18	Simeonis epiſcopi ꝛ martyris. 162.
ix	A	xj	cal.	19	
	b	x	cal.	20	
xvij	c	ix	cal.	21	
vj	d	viij	cal.	22	Cathedra S. Petri Antiochię. duplex. 162.
	e	vij	cal.	23	Vigilia.
xiiij	f	vj	cal.	24	Matthię Apoſtoli. duplex. 162.
iij	g	v	cal.	25	
	A	iiij	cal.	26	
xj	b	iij	cal.	27	
	c	Prid. cal.		28	

¶ Anno biſſextili additur vnus dies: ꝛ fit dierum 29. ſed Feſtum Sancti Matthię celebratur die 25. ꝛ tunc dicitur bis, ſexto Calendis, hoc eſt die 24. ꝛ 25. ꝛ ſic litera Dominicalis mutatur in superiorem, vt ſi ſit B, in C, ſi ſit C, in D, ſimiliter ꝛ in alijs.

Februarij dies	1	Horas habet	10	2	Nox	14
	10		10			13
	20		11			13

MARTIVS

xix	d	Calendis.	1	
viij	c	vj no.	2	
	f	v no.	3	
xvj	g	iiij no.	4	
v	A	iij no.	5	
	b	Prid.no.	6	
xiij	c	Nonis.	7	Sancti Thomę de Aquino confeſſoris. duplex. & commemora. ſ. Perpetuę, & Felicitatis martyrum. 163.
ij	d	viij id.	8	
	e	vij id.	9	Quadraginta martyrum. ſemiduplex. 163.
x	f	vj id.	10	
	g	v id.	11	
xviij	A	iiij id.	12	Gregorij Papę & confeſſoris, & Eccleſię Doctoris, duplex. 163.
vij	b	iij id.	13	
	c	Prid.id.	14	
xv	d	Idibus.	15	
iiij	e	xvij cal.	16	
	f	xvj cal.	17	
xij	g	xv cal.	18	
j	A	xiiij cal.	19	Ioſeph confeſſoris, duplex. 164.
	b	xiij cal.	20	
ix	c	xij cal.	21	Benedicti Abbatis, duplex. 164.
	d	xj cal.	22	
xvij	e	x cal.	23	
vj	f	ix cal.	24	
	g	viij cal.	25	Annunciatio beatę Marię. duplex. 164.
xiiij	A	vij cal.	26	
iij	b	vj cal.	27	
xj	c	v cal.	28	
	d	iiij cal.	29	
xix	e	iij cal.	30	
viij	f	Prid.cal.	31	

Martij dies	1	Horas habet	11 2	Nox	12 2
	10		12		12
	20		12 2		11 2

APRILIS

	g	Calendis.	1	
xvj	A	iiij no.	2	
v	b	iij no.	3	
	c	Prid.no.	4	
xiij	d	Nonis.	5	
ij	e	viij id.	6	
	f	vij id.	7	
x	g	vj id.	8	
	A	v id.	9	
xviij	b	iiij id.	10	
vij	c	iij id.	11	Leonis Papę, & confeſſoris. duplex. 165.
	d	Prid.id.	12	
xv	e	Idibus.	13	
iiij	f	xviij cal.	14	Tyburtij, Valeriani, & Maximi mart. 165.
	g	xvij cal.	15	
xij	A	xvj cal.	16	
j	b	xv cal.	17	Aniceti Papę, & martyris. 165.
	c	xiiij cal.	18	
ix	d	xiij cal.	19	
	e	xij cal.	20	
xvij	f	xj cal.	21	
vj	g	x cal.	22	Sotheris & Caij pontificum & martyrum. ſemiduplex. 165.
	A	ix cal.	23	Georgij martyris. ſemiduplex. 165.
xiiij	b	viij cal.	24	
iij	c	vij cal.	25	Marci euangeliſtę. duplex. 166.
	d	vj cal.	26	Cleti, & Marcellini pontificum & martyrum. ſemiduplex. 166.
xj	e	v cal.	27	
	f	iiij cal.	28	Vitalis martyris. 166.
xix	g	iij cal.	29	
viij	A	Prid.cal.	30	

Aprilis dies	1	Horas habet	13	Nox	11
	10		13 2		10 2
	20		14		10

MAIVS

xvj	b	Calendis.	1	Philippi, & Iacobi apoſtolorum. dup. 166.
v	c	vj no.	2	Athanaſij epiſcopi & confeſſoris. dup. 167.
	d	v no.	3	Inuentio ſanctę Crucis. dup. & commemo. SS. Alexandri, Euentij, & Theoduli martyrum, ac Iuuenalis epiſcopi, & confeſ. 167.
xiij	e	iiij no.	4	Monicę viduę. 168.
ij	f	iij no.	5	
	g	Prid. no.	6	Ioannis ante portam Latinam. dup. 169.
x	A	Nonis.	7	
	b	viij id.	8	Apparitio ſancti Michaelis. dup. 169.
	c	vij id.	9	Sancti Gregorij Theologi epiſcopi, & confeſſoris. duplex. 169.
xviij	d	vj id.	10	Gordiani & Epimachi martyrum. 169.
vij	e	v id.	11	
	f	iiij id.	12	Nerei, Archillei, & Pancratij marty. 169.
xv	g	iij id.	13	
iiij	A	Prid. id.	14	Bonifacij martyris. 169.
	b	Idibus.	15	
xij	c	xvij cal.	16	
j	d	xvj cal.	17	
	e	xv cal.	18	
ix	f	xiiij cal.	19	Pudentianę virginis. 170.
	g	xiij cal.	20	
xvij	A	xij cal.	21	
vj	b	xj cal.	22	
	c	x cal.	23	
xiiij	d	ix cal.	24	
iij	e	viij cal.	25	Urbani Papę, & martyris. 170.
xj	f	vij cal.	26	Eleutherij Papę, & martyris. 170.
	g	vj cal.	27	Ioannis Papę, & martyris. 170.
	A	v cal.	28	
xix	b	iiij cal.	29	
viij	c	iij cal.	30	Felicis Papę & martyris. 170.
xvj	d	Prid. cal.	31	Petronillę virginis. 170.

Maij dies	1	Horas habet	14	1	Nox	9	3
	10		14	2		9	2
	20		14	3		9	1

IVNIVS

v	e	Calendis.		1	
	f	iiij	no.	2	Marcellini, Petri, ⁊ Eraſmi marty.170.
xiij	g	iij	no.	3	
ij	A	Prid.no.		4	
	b	Nonis.		5	
x	c	viij	id.	6	
	d	vij	id.	7	
xviij	e	vj	id.	8	
vij	f	v	id.	9	Primi, ⁊ Feliciani martyrum.170.
	g	iiij	id.	10	
xv	A	iij	id.	11	Barnabę apoſtoli. duplex.170.
iiij	b	Prid.id.		12	Baſilidis, Cyrini, Naboris, ⁊ Nazarij martyrum.171.
	c	Idibus.		13	
xij	d	xviij	cal.	14	Baſilij epiſcopi ⁊ confeſſoris, duplex.171.
j	e	xvij	cal.	15	Viti, Modeſti, ⁊ Creſcentię martyrum.172.
	f	xvj	cal.	16	
ix	g	xv	cal.	17	
	A	xiiij	cal.	18	Marci ⁊ Marcelliani fratrum, marty.172.
xvij	b	xiij	cal.	19	Geruaſij ⁊ Protaſij martyrum.172.
vj	c	xij	cal.	20	Siluerij Papę ⁊ martyris.fol.172.
	d	xj	cal.	21	
xiiij	e	x	cal.	22	Paulini epiſcopi ⁊ confeſſoris.fol.173.
iij	f	ix	cal.	23	Vigilia.173.
	g	viij	cal.	24	Natiuitas ſancti Ioannis Baptiſtę. dup.174.
xj	A	vij	cal.	25	De octaua Natiuitatis ſancti Ioannis Baptiſtę.
	b	vj	cal.	26	Ioannis, ⁊ Pauli martyrum, ſemiduplex. cum comme. Octauę Natiuitatis ſan. Ioannis.174.
xix	c	v	cal.	27	De Octaua Natiuitatis ſancti Ioannis.
viij	d	iiij	cal.	28	Leonis ſecundi Papę ⁊ confeſſoris. ſemiduplex. cum commemo. Octauę, ⁊ Vigilię.175.
	e	iij	cal.	29	Petri, ⁊ Pauli apoſtolorum. duplex.175.
xvj	f	Prid.cal.		30	Commemoratio s. Pauli apoſtoli, duplex. cum commemo. Octauę ſan. Ioannis.176.

Iunij dies	1	Horas habet	15	Nox	9
	10		15		9
	20		15		9

IVLIVS

v	g	Calendis.	1	Octa.s.Ioan.Bap. dup.cū.cōm. oct.Apo. 177.
	A	vj no.	2	Viſitatio beatę Marię. dup. cum comme. octauę Apo.ꝛ ſſ. Proceſſi,ꝛ Martiniani mart. 177.
xiij	b	v no.	3	De octaua Apoſtolorum. 178.
ij	c	iiij no.	4	De octaua.
	d	iij no.	5	De octaua.
x	e	Prid.no.	6	Octaua Apoſto. Petri,ꝛ Pauli. dup. 178.
	f	Nonis.	7	
xviij	g	viij id.	8	
vij	A	vij id.	9	
	b	vj id.	10	Septem fratrum martyrum,ꝛ ſſ. Ruffinę,ac Secundę virginum ꝛ martyrum. ſemidu. 178.
xv	c	v id.	11	Pij Papę ꝛ martyris. 178.
iiij	d	iiij id.	12	Naboris,ꝛ Felicis martyrum. 179.
	e	iij id.	13	Anacleti Papę ꝛ martyris, ſemiduplex. 179.
xij	f	Prid.id.	14	Bonauenturę pont. ꝛ conf. ſemidup. 179.
j	g	Idibus.	15	
	A	xvij cal.	16	
ix	b	xvj cal.	17	Alexij confeſſoris. 179.
	c	xv cal.	18	Symphoroſę cum ſeptem filijs marty. 180.
xvij	d	xiiij cal.	19	
vj	e	xiij cal.	20	Margaritę virginis ꝛ martyris. 180.
	f	xij cal.	21	Praxedis virginis. 180.
xiiij	g	xj cal.	22	Marię Magdalenę. duplex. 180.
iij	A	x cal.	23	Apollinaris epiſcopi ꝛ marty. ſemidup. 180.
xj	b	ix cal.	24	Vigilia, ꝛ comme. s. Chriſtinę virg.ꝛ marty. 181.
	c	viij cal.	25	Iacobi apoſtoli. dup. ꝛ commemo. ſan. Chriſtophori marty. in miſſis priuatis. 181.
xix	d	vij cal.	26	
	e	vj cal.	27	Pantaleonis martyris. 182.
viij	f	v cal.	28	Nazarij, Celſi,ꝛ Victoris papę, martyrum, ꝛ Innocentij papę ꝛ confeſſo. ſemidup. 182.
xvj	g	iiij cal.	29	Marthę virgi. ſemidup.ꝛ cō. ſſ. Felicis Papę, Simplicij, Fauſtini,ꝛ Beatricis, mar. 182.
v	A	iij cal.	30	Abdon,ꝛ Sennen martyrum. 182.
	b	Pri.cal.	31	

Iulij dies	1	Horas habet	14	3	Nox	9	1
	10		14	2		9	2
	20		14	1		9	3

AVGVSTVS

xiij	c	Calendis.		1	Petri ad vincula. dup. ⁊ cõm. ſſ. Machabęorum mart. 183.
ij	d	iiij	no.	2	Stephani Papę ⁊ mart. 183.
	e	iij	no.	3	Inuentio s. Stephani protomart. ſemidu. 183.
x	f	Prid. no.		4	Dominici confeſſoris. duplex. 183.
	g	Nonis.		5	Dedicatio s. Marię ad Niues. duplex. 184.
xviij	A	viij	id.	6	Transfiguratio dñi. dup. ⁊ cõm. ſſ. Xiſti ſecundi papę, Feliciſſimi, ⁊ Agapiti marty. 184.
vij	b	vij	id.	7	Donati epiſcopi ⁊ martyris. 184.
	c	vj	id.	8	Cyriaci, Largi, ⁊ Smaragdi mart. ſemid. 185.
xv	d	v	id.	9	Vigilia, ⁊ comem. ſancti Romani marty. 185.
iiij	e	iiij	id.	10	Laurentij martyris. duplex. 186.
	f	iij	id.	11	De octaua ſancti Laurentij. cum comme. ſſ. Tyburtij ⁊ Suſannę martyrum. 186.
xij	g	Prid. id.		12	De octaua. ⁊ commemo. s. Clarę virginis. 186.
j	A	Idibus.		13	De octa. ⁊ cõm. ſſ. Hippolyti ⁊ Caſſiani mar. 186.
	b	xix	cal.	14	De octa. cum cõm. Vigilię, ⁊ s. Euſebij cõfe. 186.
ix	c	xviij	cal.	15	Aſſumptio beatę Marię virginis. dup. 187.
	d	xvij	cal.	16	De oct. aſſumpt. B. Marię, cũ cõm. Octa. s. Lau.
xvij	e	xvj	cal.	17	Octa. s. Lau. dup. ⁊ cõ. Octa. Aſſumpti. 187.
vj	f	xv	cal.	18	De octa. ⁊ commemo. s. Agapiti martyris. 188.
	g	xiiij	cal.	19	De octaua.
xiiij	A	xiij	cal.	20	Bernardi abbatis. dup. cum commemo. Octauę Aſſumptio. 188.
iij	b	xij	cal.	21	De octaua.
	c	xj	cal.	22	Octa. Aſſumpti. bea. Marię. duplex. ⁊ cõm. ſſ. Timothei, Hippolyti, ⁊ Symphoriani mar. 188.
xj	d	x	cal.	23	Vigilia. 188.
xix	e	ix	cal.	24	Bartholomęi Apoſtoli. dup. Romę celeb. die 25. (188.
	f	viij	cal.	25	Ludouici regis Francię confeſſo. 189.
viij	g	vij	cal.	26	Zephyrini Papę ⁊ martyris. 189.
	A	vj	cal.	27	
xvj	b	v	cal.	28	Auguſtini epiſcopi, ⁊ confeſſo. ⁊ Eccleſię docto. dup. ⁊ comme. s. Hermetis marty. 189.
v	c	iiij	cal.	29	Decollatio s. Ioannis Baptiſtę. duplex. ⁊ commemo. ſanctę Sabinę martyris. 189.
	d	iij	cal.	30	Felicis ⁊ Adaucti martyrum. 190.
xiij	e	Prid. cal.		31	

Auguſti dies	1	Horas habet	14	⁊	Nox	10
	10		13			10 ⁊
	20		13			11

SEPTEMBER

ij	f	Calendis.	1	Aegidij Abbatis, ꝛ commemoratio Sanctorum martyrum Duodecim fratrum, 190.
	g	iiij no.	2	
x	A	iij no.	3	
	b	Prid. no	4	
xviij	c	Nonis.	5	
vij	d	viij id.	6	
	e	vij id.	7	
xv	f	vj id.	8	Natiuitas beatę Marię. duplex. ꝛ commemoratio ſancti Adriani marty. in miſſis priuatis. 190.
iiij	g	v id.	9	De octa. S. Marię. ꝛ cõ. S. Gorgonij marty. 191.
	A	iiij id.	10	De octaua.
xij	b	iij id.	11	De octa. ꝛ com. SS. Proti ꝛ Hyacinthi mart. 191.
j	c	Prid. id.	12	De octaua.
	d	Idibus.	13	De octaua.
ix	e	xviij cal.	14	Exaltatio ſanctę Crucis. dup. cum cõmemoratione Octauę Natiuitatis ſanctę Marię. 191.
	f	xvij cal.	15	Octaua Natiuitatis ſanctę Marię. dup. cum cõme: ſancti Nicomedis marty. 192.
xvij	g	xvj cal.	16	Cornelij, ꝛ Cypriani pont. ꝛ mart. ſemiduplex. ꝛ cõ. ſſ. Euphemię, Lucię, ꝛ Geminiani martyrũ. 192.
vj	A	xv cal.	17	
	b	xiiij cal.	18	
xiiij	c	xiij cal.	19	
iij	d	xij cal.	20	Vigilia, ꝛ cõ. S. Euſtachij, ꝛ ſociorum marty. 192.
xj	e	xj cal.	21	Matthęi Apoſtoli. duplex. 193.
	f	x cal.	22	Mauricij, ꝛ ſociorum martyrum. 193.
xix	g	ix cal.	23	Lini Papę ꝛ martyris. ſemiduplex. ꝛ cõme. ſanctę Theclę virginis, ꝛ martyris. 193.
	A	viij cal.	24	
viij	b	vij cal.	25	
	c	vj cal.	26	Cypriani, ꝛ Iuſtinę martyrum. 193.
xvj	d	v cal.	27	Coſmę, ꝛ Damiani marty. ſemiduplex. 193.
v	e	iiij cal.	28	
xiij	f	iij cal.	29	Dedicatio S. Michaelis archangeli. dup. 194.
ij	g	Pri. cal.	30	Hieronymi presb. confeſ. ꝛ Eccl. Docto. dup. 194.

Septembris dies	1	Horas habet	12 2	Nox	11 2
	10		12		12
	20		11		13

OCTOBER

	A	Calendis.	1	Remigij epiſcopi, ⁊ confeſſoris. 195.
x	b	vj no.	2	
	c	v no.	3	
xviij	d	iiij no.	4	Franciſci confeſſoris. duplex. 195.
vij	e	iij no.	5	
	f	Prid. no.	6	
xv	g	Nonis.	7	S. Marci Papę, ⁊ cōfeſ. ⁊ cō. ss. Sergij, Bacchi, Marcelli, ⁊ Appuleij mart. 195.
iiij	A	viij id.	8	
	b	vij id.	9	Dionyſij, Ruſtici, ⁊ Eleutheri mar. ſemid. 195.
xij	c	vj id.	10	
j	d	v id.	11	
	e	iiij id.	12	
ix	f	iij id.	13	
	g	Prid. id.	14	Calliſti Papę, ⁊ mart. ſemidup. 196.
xvij	A	Idibus.	15	
vj	b	xvij cal.	16	
	c	xvj cal.	17	
xiiij	d	xv cal.	18	Lucę Euangeliſtę. duplex. 196.
iij	e	xiiij cal.	19	
	f	xiij cal.	20	
xj	g	xij cal.	21	Hilarionis Abbatis, ⁊ commem. ss. Vrſulę ⁊ sociarum virginum, ⁊ martyrum. 197.
	A	xj cal.	22	
xix	b	x cal.	23	
viij	c	ix cal.	24	
	d	viij cal.	25	Chryſanthi, ⁊ Darię martyrum. 197.
xvj	e	vij cal.	26	Euariſti Papę, ⁊ martyris. 197.
v	f	vj cal.	27	Vigilia. 197.
	g	v cal.	28	Simonis ⁊ Iudę Apoſtolorum. dup. 197.
xiij	A	iiij cal.	29	
ij	b	iij cal.	30	
	c	Prid. cal.	31	Vigilia. 198.

Octobris dies	1	Horas habet	11	Nox	13
	10		10 2		13 2
	20		10		14

NOVEMBER

	d	Calendis.	1	Feſtum Omnium ſanctorum. duplex. 198.
	e	iiij no.	2	Commemoratio omnium fidelium defunctorum. dup. 199. ⁊ de octaua. Omnium ſanctorum.
xviij	f	iij no.	3	De octaua.
vij	g	Prid. no.	4	De octa. ⁊ cõ. ſſ. Vitalis ⁊ Agricolę marty. 199.
	A	Nonis.	5	De octaua.
xv	b	viij id.	6	De octaua.
iiij	c	vij id.	7	De octaua.
	d	vj id.	8	Octaua Omnium ſanctorum. dup. ⁊ commemora. ſſ. Quatuor coronatorum marty. 199.
xij	e	v id.	9	Dedicatio Baſilicę Saluatoris. dup. ⁊ commem: ſancti Theodori martyris. 199.
j	f	iiij id.	10	Tryphonis, Reſpicij, ⁊ Nymphę marty. 199.
	g	iij id.	11	Martini epiſcopi ⁊ confeſſoris. duplex. ⁊ commemoratio ſancti Menę martyris. 200.
ix	A	Prid. id.	12	Martini Papę ⁊ martyris. ſemiduplex. 200.
	b	Idibus.	13	
xvij	c	xviij cal.	14	
vj	d	xvij cal.	15	
	e	xvj cal.	16	
xiiij	f	xv cal.	17	Gregorij Thaumaturgi epiſcopi ⁊ confeſſoris. 200.
iij	g	xiiij cal.	18	Dedic. Baſilicarum Petri, ⁊ Pauli. dup. 200.
xj	A	xiij cal.	19	Pontiani Papę, ⁊ martyris. 200.
	b	xij cal.	20	
xix	c	xj cal.	21	
viij	d	x cal.	22	Cęcilię virginis ⁊ martyris. ſemiduplex. 200.
	e	ix cal.	23	Clementis Papę ⁊ marty. ſemiduplex. ⁊ commem. ſanctę Felicitatis martyris. 201.
xvj	f	viij cal.	24	Chryſogoni martyris. 201.
v	g	vij cal.	25	Catharinę virginis ⁊ martyris. duplex. 201.
	A	vj cal.	26	Petri Alexandrini epiſcopi ⁊ martyris. 201.
xiij	b	v cal.	27	
ij	c	iiij cal.	28	
	d	iij cal.	29	Vigilia. ⁊ cõmemo. ſancti Saturnini mart. 151.
x	e	Pri. cal.	30	Andreę Apoſtoli. duplex. 152.

Nouembris dies	1	Horas habet	9 3	Nox	14 1
	10		9 2		14 2
	20		9 1		14 3

DECEMBER

	f	Calendis.		1	
xviij	g	iiij	no.	2	Bibianę virginis ⁊ martyris. comme. 152.
vij	A	iij	no.	3	
	b	Pꝛid.no.		4	Barbarę virginis ⁊ martyris, comme. 152.
xv	c	Nonis.		5	Sabbę abbatis. commemoꝛatio. 152.
iiij	d	viij	id.	6	Nicolai epiſcopi ⁊ confeſſoꝛis, ſemidup. 152.
	e	vij	id.	7	Ambꝛoſij epiſcopi ⁊ conf. eccle. doct. dup. 153.
xij	f	vj	id.	8	Conceptio beatę Marię, duplex. 153.
j	g	v	id.	9	
	A	iiij	id.	10	Miltiadis papę ⁊ martyris, commemoꝛa. 153.
ix	b	iij	id.	11	Damaſi papę ⁊ confeſſoꝛis, ſemiduplex. 153.
	c	Pꝛid.id.		12	
xvij	d	Idibus.		13	Lucię virginis ⁊ martyris. duplex. 153.
vj	e	xix	cal.	14	
	f	xviij	cal.	15	
xiiij	g	xvij	cal.	16	
iij	A	xvj	cal.	17	
	b	xv	cal.	18	
xj	c	xiiij	cal.	19	
	d	xiij	cal.	20	Vigilia. 154.
xix	e	xij	cal.	21	Thomę apoſtoli, duplex. 154.
viij	f	xj	cal.	22	
	g	x	cal.	23	
xvj	A	ix	cal.	24	Vigilia. 8
v	b	viij	cal.	25	Natiuitas domini noſtri Ieſu Chriſti, duplex. 9 ⁊ commemoꝛatio s. Anaſtaſię mar. 10.
	c	vij	cal.	26	Stephani pꝛoto. dup. ⁊ cō. Octa. Nati. 11.
xiij	d	vj	cal.	27	Joánis apoſt. ⁊ Euange. dup. ⁊ cōm. Octa. 12
ij	e	v	cal.	28	Sanctorū Innocentiū mar. dup. ⁊ cō. Octa. 12.
	f	iiij	cal.	29	Thomę Cantuar. epiſcopi ⁊ mart. ſemidu. ⁊ commemoꝛatio Octauarum. 13.
x	g	iij	cal.	30	De Dominica infra Octauam Natiuita. 14. vel de Octaua, cum cōme. aliarum Octauarum. 15.
	A	Pꝛid.cal.		31	Sylueſtri papę ⁊ confeſſoꝛis, duplex. cum commemoꝛatione Octauarum. 16.

Decembꝛis dies	1	Hoꝛas habet	9	Nox	15
	10		9		15
	20		9		15

Tabula perpetua

Litera Dñicalis.	Aureus numerus.	Septua-geſima.	Dies Ci-nerum.	Dies Pa-ſchę.
A	1.4.9.12.	5 feb.	22 feb.	9 apꝛilis
	2.5.13.16.	22 Jan.	8 feb.	26 martij
	3.6.11.14.17.	12 feb.	1 martij	16 apꝛilis
	7.10.16.18.	29 Ja.	15 feb.	2 apꝛilis
	8. 19	19 feb.	8 martij	23 apꝛilis
B	1.9.12.19.	6 feb.	23 Febꝛ.	10 apꝛilis
	2.5.13.16.	23 Janu.	9 feb.	27 martij
	3.6.11.14.	13 feb.	2 martij	17 apꝛilis
	4.7.10.15.18.	30 Janu.	16 feb.	3 apꝛilis
	8 19.	20 feb.	9 martij	24 apꝛilis
C	1.6.9.12.17.	7 feb.	24 feb.	11 Apꝛilis
	2.5.10.13.16.	24 Janu.	10 feb.	28 martij
	3.11.14.19.	14 feb.	3 martij	18 apꝛilis
	4.7.15.18.	31 Janu.	17 feb.	4 apꝛilis
	8.	21 feb.	10 martij	25 apꝛilis
D	1.6.9.17.	8 feb.	25 feb.	12 Apꝛilis
	2.5.10.13.	25 Janu.	11 feb.	29 martij
	3.8.11.14.19.	15 feb.	4 martij	19 apꝛilis
	4.7.12.15.18.	1 feb.	18 feb.	5 apꝛilis
	16.	18 Janu.	4 feb.	22 martij
E	1.4.7.12.15.	2 Febꝛ.	19 feb.	6 apꝛilis
	2.10.13.18.	26 ianu.	12 feb.	30 martij
	3.8.11.19.	16 feb.	5 martij	20 apꝛilis
	5.16.	19 ianu.	5 feb.	23 martij
	6.9.14.17.	9 feb.	26 feb.	13 apꝛilis
F	1.4.12.15.	3 Feb.	20 feb.	7 Apꝛilis
	2.10.13.18.	27 Janu.	13 feb.	31 martij
	3.6.7.9.14.17.	10 feb.	27 feb.	14 apꝛilis
	5.16.	20 ianu.	6 feb.	24 martij
	8.11.19.	17 feb.	6 martij	21 apꝛilis
G	1.4.9.12.15.	4 feb.	21 feb.	8 apꝛilis
	2.7.10.18.	28 Janu.	14 feb.	1 apꝛilis
	3.6.14.17.	11 feb.	28 feb.	15 apꝛilis
	5.13.16.	21 Janu.	7 feb.	25 martij
	8.11.19.	18 feb.	7 martij	22 apꝛilis

Feſtorum mobilium.

Aſcenſio domini.	Dies pen tecoſtes.	Corpus Chriſti.	Dñice poſt pẽt.	Aduentus Domini.
18 Maij	28 Maij	8 Junij	26	3 Decemb.
4 maij	14 maij	25 Maij	28	3 Decemb.
25 maij	4 iunij	15 iunij	25	3 Decemb.
11 maij	21 maij	1 iunij	28	3 Decemb.
1 Junij	11 Junij	22 iunii	24	3 Decemb.
19 Maij	29 Maij	9 Junij	25	27 Nouemb.
5 maij	15 maij	25 maij	27	27 Nouemb.
26 maij	5 iunij	16 iunij	24	27 Nouemb.
12 maij	22 maij	2 iunij	26	27 Nouemb.
2 Junij	12 iunij	23 iunij	23	27 Nouemb.
20 Maij	30 maij	10 iunij	25	28 Nouemb.
6 maij	16 maij	27 maij	27	28 Nouemb.
27 maij	6 iunij	17 iunij	24	28 Nouemb.
13 maij	23 maij	3 iunij	26	28 Nouemb.
3 Junij	13 iunij	24 iunij	23	28 Nouemb.
21 Maij	31 maij	11 Junij	25	29 Nouemb.
7 maij	17 maij	28 maij	27	29 Nouemb.
28 maij	7 iunij	18 iunij	24	29 Nouemb.
14 maij	24 maij	4 iunij	26	29 Nouemb.
30 april.	10 maij	21 maij	28	29 Nouemb.
15 Maij	25 maij	5 iunij	26	30 Nouemb.
8 maij	18 maij	29 maij	27	30 Nouemb.
29 maij	8 iunij	19 iunij	24	30 Nouemb.
1 maij	11 maij	22 maij	28	30 Nouemb.
22 maij	1 iunij	12 iunij	25	30 Nouemb.
16 Maij	26 maij	6 iunij	26	1 Decemb.
9 maij	19 maij	30 maij	27	1 Decemb.
23 maij	2 iunij	13 iunij	25	1 Decemb.
2 maij	12 maij	23 maij	28	1 Decemb.
30 maij	9 iunij	20 iunij	24	1 Decemb.
17 maij	27 maij	7 Junij	26	2 Decemb.
10 maij	20 maij	31 maij	27	2 Decemb.
24 maij	3 iunij	14 iunij	25	2 Decemb.
3 maij	13 maij	24 maij	28	2 Decemb.
31 maij	10 iunij	21 iunij	24	2 Decemb.

AD maiorem commoditatem inueniēdi Feſta mobilia, poſita eſt ſuperior tabula: in qua, inuenta
litera Dominicali, & apud eam aureo numero anni curentis, ad rectam lineā eiuſdem Aurei nu-
meri, progrediendo, omnia feſta mobilia illius anni, quo die & menſe aduenerint, reperientur. In anno
autem biſſextili ſemper Septuageſima quærenda eſt per primā literam Dominicalem. Quòd ſi ipſa Se-
ptuageſima venerit ante iiij. idus Februarij, etiam dies Cinerum per ipſam primam literā debet quæ-
ri. Si vero Septuageſima poſt iiij. Idus Februarij venerit, dies Cinerum cum reliquis Feſtis mobilibus
quærenda eſt per ſecundam literam Dominicalem, quæ mutatur in feſto Sancti Matthiæ. Si autem nu-
merus dierum Septuageſimæ & aliorum feſtorum mobilium ad rectam lineam aurei numeri anni cur-
rentis in ſecunda litera aſſignatus ſuperet numerum dierum huiuſmodi ad rectam lineam eiuſdē aurei
numeri in prima litera aſſignatum: tunc reliqua feſta mobilia poſt Septuageſimam non erunt ſumenda
ad rectam lineam aurei numeri currentis in ſecunda litera: ſed ad rectam lineam Septuageſimæ: quæ
vnius diei numero minus in ſecunda litera ſignatur. Vt, ſi in litera D, Septuageſima ſignatur 15. Februa
rij, Cineres & reliqua Feſta mobilia ſumuntur ad rectam lineam Septuageſimæ, quæ in ſecunda litera
C, ponitur 14. Februarij: & in huiuſmodi alijs ſimiliter. Quia numerus dierum in ſecunda litera ſigna-
tus, vno die ſemper in anno Biſſextili minuitur a numero dierum primæ literæ.

An verus ſit Aureus numerus in ſingulis Menſibus.

NOtandum eſt, facile cognoſci poſſe, an in ſingulo quoque menſe verus ſit Aureus numerus. Adde
poſt vnumquenque numerū octo vſque ad 19: & qui ex additione octo euenerit numerus,
verus erit Aureus numerus. Quòd ſi ſupra 19 addendo octo euaſeris numerum: qui reliquus fue-
rit, dempto 19. verus erit numerus.

Ex quot diebus conſtet vnuſquiſq; Menſis.

Triginta Aprilis, Iuni, Septemque, Nouemque,
Vno plus alij, viginti Februus octo:
At ſi biſſextus fuerit, ſuperadditur vnus.
Et tunc bis ſexto Marti conſcribe Calendas.

De numero Nonarum, ac Iduum ſingulorum Menſium.

Sex Nonas Maius, October, Iulius, & Mars.
Quatuor at reliqui: dabit Idus quilibet octo.

Et notandum, primo quoque die menſis dicendū eſſe Calendis: Quinto, Nonis: Decimotertio, Idi-
bus, vbi Nonæ quatuor: vbi vero ſex, Septimo, Nonis, Decimoquinto, Idibus in caſu ſexto. Reliquis
autem diebus, pridie, tertio, quarto Calendas, aut Nonas, aut Idus in caſu quarto, retrorſum numeran-
do vſque ad eum diem, quo aut calendis, aut Nonis, aut Idibus dicimus, quemadmodū in ſingulis mē-
ſibus videre licet.

Quando inchoatur Aduentus Domini.

ADuentus domini inchoatur Dominica proximiori feſto ſancti Andreæ, vel ipſa die Sancti An-
dreæ, ſi in Dominica venerit.

Quatuor tempora.

QVatuor tempora celebrantur iiij. & vj. feria, ac ſabbato poſt tertiam Dominicam Aduen-
tus, Poſt primam Dominicam Quadrageſimæ, Poſt Pentecoſten, Poſt feſtum Exaltationis Sā-
ctæ Crucis.

Nuptiæ iuxta decretum Concilij Tridentini.

A Dominica prima Aduentus vſque in diem Epiphaniæ, & à feria quarta Cinerum vſque in octa-
uam paſchatis incluſiuè, ſancta Synodus ſollemnitates Nuptiarum prohibet. In alijs vero tem-
poribus nuptias ſollemniter celebrare permittit.

RVBRICAE GENERALES MISSALIS.

MIſſa quotidie dicitur ſecundum ordinem officij, de Feſto duplici, vel ſemiduplici, vel ſimplici: de Dñica, vel Feria: de vigilia, vel de octaua: & extra ordinem Officij, Votiua, vel pro Defunctis.

De duplici.

MIſſa dicitur de duplici illis diebus quibus in Calendario ponit̃ hæc nota, Duplex. & in feſtis mobilibus, quandocũq; Officiũ fit duplex. In duplicibus dicit̃ vna tantũ Oratio, niſi aliqua cõmemoratio fieri debeat. Alia oĩa dicunt̃ vt in proprijs miſſis aſſignatũ eſt. Quãdo dici debet Gloria in excelſis & Credo, inferius dicet̃ in ꝓprijs rubricis.

De ſemiduplici, & ſimplici.

MIſſa de ſemiduplici dr̃, quãdo in Calendario ponitur hęc vox, Semiduplex Præterea, in Dñicis, & diebus infra Octauas. In ſemiduplicibus tã feſtis, quã Dñicis, & infra Octauas dicũtur plures Orationes, vt infra dicet̃ in rubrica De oratione. Infra Octauã dr̃ Miſſa ſicut in die Feſti, niſi propriã Miſſã habuerit. In Dominicis vero, ſicut in proprijs locis aſſignatur. De ſimplici dicitur Miſſa ſicut de ſemiduplici, vt in ſuis locis ponitur.

De Feria, & Vigilia.

MIſſa de Feria dicit̃, quãdo nõ occurrit feſtũ, vel octaua, vel ſabbatũ, in quo fit officiũ beatæ Mariæ. In ferijs tamẽ Quadrageſimæ, Quatuor Tẽporũ, Rogationũ, & Vigiliarũ, etiã ſi duplex, vel ſemiduplex feſtum, vel octaua occurrat, in Eccleſijs collegiatis dicuntur duæ Miſſæ, vna de feſto, alia de feria. In Vigilijs aũt quæ veniunt infra octauã, miſſa dicitur de Vigilia cũ cõmemoratione octauæ. Si feſtũ habẽs Vigiliã celebretur feria ſecũda, Miſſa Vigiliæ dr̃ in Sabbato, ſicut etiã fit officiũ, excepta vigilia Natiuitatis Dñi, & Epiph. Miſſa Vigiliæ in Aduẽtu occurrẽtis, dr̃ cũ cõmemoratione de Aduẽtu, licet de ea nõ fit factũ officiũ. Si in Quadrageſima, & Quatuor Tẽporibus occurrat vigilia, dicatur Miſſa de feria cũ cõmemoratione Vigiliæ. Toto tẽpore Paſchali nõ dr̃ Miſſa de Vigilia, niſi in vigilia Aſcẽſionis, q̃ tñ nõ ieiunat̃, ſicut nec vigilia Epiphaniæ.

De miſſis Votiuis ſanctæ Mariæ, & alijs.

IN Sabbatis non impeditis feſto duplici, vel ſemiduplici, dicitur Miſſa de S. Maria ſecundum varietatẽ tẽporũ, vt in fine Miſſalis ponitur. Si ſabbatum fuerit impeditũ feſto duplici, ſemiduplici, Octaua, Vigilia, Feria Quatuor tẽporũ, & Quadrageſimæ, Miſſa principalis dicitur ſecundum officium diei. In Aduentu autẽ licet officium nõ fiat de S. Maria in ſabbato, dicitur tamen Miſſa principalis de ea cũ cõmemoratione de Aduentu, niſi fuerint Quatuor Tempora vt ſupra. Alijs diebus infra Hebdomadã quãdo officiũ fit de feria (exceptis Ferijs Aduentus, Quadrageſimæ, Quatuor Temporũ, Rogationũ, & Vigiliarũ) dici poteſt aliqua Miſſa Votiua, etiam in principali miſſa q̃ dicitur Cõuẽtualis, ſecundũ ordinẽ dierũ in fine Miſſalis aſſignatũ. Quæ tamẽ Miſſę, & aliæ quęcunq; votiuæ, in Miſſis priuatis dici poſſunt pro arbitrio Sacerdotum, quocunque die officium non eſt duplex. Id vero paſsim non fiat, niſi rationabili de cauſa, & quoad fieri poteſt, miſſa cum officio conueniat.

De Miſsis Defunctorum.

PRima die cuiuſcũq; mẽſis (extra tp̃s Paſchale) non impedita officio duplici vel ſemiduplici, dicitur Miſſa principalis generaliter pro defunctis ſacerdotibus, benefactoribus, & alijs. In eccleſijs autẽ collegiatis dicantur duæ miſſæ, vna pro defunctis, alia de feſto ſimplici ſi occurrit: vel de feria, ſi propriam habeat miſſam, vel reſumenda ſit miſſa de Dñica, quia Dominica pręcedens fuit impedita, & infra Hebdomadã non occurrit alius dies in quo reſumi poſsit Miſſa de Dñica. Sed in eccleſijs non collegiatis dicatur miſſa de die cum commemoratione generaliter pro defunctis. Præterea feria ſcd̃a cuiuſque hebdomadæ in qua officium fit de feria, miſſa principalis dici poteſt pro defunctis. Si autem fuerit propria miſſa de feria, vel de feſto ſimplici, in collegiatis Eccleſijs dicantur duę Miſſæ, alioquin in miſſa de die fiat commemoratio (vt dictum eſt) pro defunctis: excipitur tamen totum tempus Paſchale: & quando per annum officium eſt duplex, vel ſemiduplex: quibus temporibus non dicitur miſſa principalis pro defunctis niſi in die Depoſitionis defuncti, & in Anniuerſario pro defunctis. Et ſimiliter, niſi fuerit duplex, quocunq; die dici poſſunt priuatæ miſſæ pro defunctis, præterquam in Dñicis. In die Cõmemorationis omnium Defunctorum, & in die Depoſitionis & Anniuerſario defuncti, dicitur vna tantum Oratio: in alijs miſsis, plures, vt in Rubrica de commemorationibus, & orationibus dicetur. Sequentia pro defunctis dicitur in die omnium fidelium defunctorum, & depoſitionis defuncti. In Anniuerſario autem, & Miſſa communi pro defunctis dicatur pro arbitrio ſacerdotis.

De Translatione Feſtorum.

IN dicẽdis miſsis ſeruetur ordo Breuiarij de Trãſlatione feſtorum duplicium & ſemiduplicium, q̃ñ maiori aliquo feſto, ſeu Dominica impediuntur. In Eccleſijs autem, vbi titulus eſt Eccleſiæ, vel cõcurſus populi ad celebrandum Feſtum quod trãſferri debet, poſſunt cantari duæ miſſæ, vna de die, alia de feſto: aut ſaltem commemoratio fieri de feſto, ſi eo die de feſto in illa eccleſia officium fieri non debeat.

De Commemorationibus.

COmmemorationes in Miſſis, fiũt ſicut in officio. De feſto ſimplici fit cõmemoratio in miſſa, quando de eo in officio ſacta eſt commemoratio in veſperis. Quando aũt de eo fit cõmemoratio tm̃ ad laudes, in miſſa ſollemni nulla fit cõmemoratio de eo, ſed in miſsis tantum priuatis. De Dominica fit commemoratio, qñ in ea fit de ſeſto duplici. De octaua fit commemoratio, quãdo infra octauam fit de aliquo feſto, niſi illud feſtũ fuerit de exceptuatis in rubrica officij de Commemorationibus. item qñ infra octauam fit de Dominica. De feria fit commemoratio in Aduentu, Quadrageſima, Quatuor Temporibus, Rogationibus, & vigilijs, qñ miſſa dicenda eſt de ſeſto duplici, vel ſemiduplici illis temporibus occurrente. Sed in eccleſijs Collegiatis vbi plures Sacerdotes quotidie celebrant, in Ferijs, Rogationibus, & Vigilijs prædictis, quæ habent miſſas proprias, dicuntur duę miſſę, vna de feſto, alia de feria, Rogationibus, & Vigilia prædictis, abſque vlla vtrorũq; cõmemoratione. Quãdo infra Hebdomadam dicuntur miſſæ Votiuæ, poſt primam orationẽ ſemper dicatur Oratio eius de quo fit officiũ. Quãdo fit commemoratio de Feria Quatuor temporũ, pro cõmemoratione ferię dicitur prima oratio quę concordat cum offitio. In faciendis commemorationibus ſeruetur ordo vt in Breuiario: de Dominica ante feſtum ſemiduplex, quod infra octauam celebratur: de feſto ſemiduplici ante octauã: de octaua ante ferias prædictas: de Ferijs prædictis ante feſtũ ſimplex: de feſto ſimplici ante orationes votiuas. Si faciẽda ſit cõmemoratio pro Defunctis, ſemper ponitur penultimo loco. In alijs cõmemorationibus à prędictis ſeruetur dignitas orationũ, vt de Spiritu ſancto ante beatam Mariam, de Angelis ante Apoſtolos, & ſimiliter in alijs. In miſsis Defunctorum nulla fit commemoratio pro Viuis, etiam ſi oratio eſſet communis pro viuis & defunctis. Quãdo dicuntur plures orationes, prima tantum & vltima cum ſua concluſione terminantur, & ante primã & ſecundam orationem tantũ dr̃ Oremus: ante primam dicitur etiam Dominus vobiſcum. Cum vero dicuntur plures orationes, & vna oratio eadem ſit cum alia ibidem dicenda: oratio huiuſmodi, illa ſcilicet quæ eadem eſt, non aliæ, commutetur cum alia de communi, vel proprio, quæ ſit diuerſa.

De Introitu, & Kyrieeleiſon.

INtroitus ſemper eodem modo dicitur cum Gloria patri vt in Ordinario, præterquam tempore Paſsionis, & in miſsis defunctorum, vt etiam ibi annotatum eſt. Kyrie eleiſon dicitur nouies poſt Introitum alternatim cum miniſtro, ideſt, ter Kyrie eleiſon, ter Chriſte eleiſon, ter Kyrie eleiſon.

De Gloria in excelſis.

GLoria in excelſis, dicitur quandocunq; in Matutino dictus eſt hymnus Te deum laudamus. Dicitur etiam in miſſa Feriæ v. in Cœna Domini, & Sabbati ſancti. In miſsis Votiuis non dicitur, niſi in miſſa Sanctæ Trinitatis, beatæ Mariæ, & Angelorũ: & in alijs, quando miſſa Votiua dicenda eſt pro re graui, vel pro publica eccleſiæ cauſa. neque etiam dicitur in miſsis Defunctorum.

De Orationibus.

IN feſtis duplicibus dicitur vna tantum Oratio, niſi facienda ſit aliqua commemoratio, vt dictũ eſt ſupra. In feſtis ſemiduplicibus occurrentibus ab octaua Penteccoſtes vſq; ad Aduentum, & à Purificatione vſque ad Quadrageſimam dicitur ſecunda oratio, A cunctis, tertia ad libitum. In feſtis ſemiduplicibus occurrentibus ab octaua Epiphanię vſq; ad Purificationem, dicitur ſecũda oratio, Deus qui ſalutis: tertia, Eccleſiæ, vel pro Papa. In feſtis ſemiduplicibus à Feria quarta Cinerum vſq; ad Dominicam Paſsionis, ſecunda de feria, tertia, A cunctis. In feſtis ſemiduplicibus, à Dominica Paſsionis vſq; ad Dominicam Palmarum: ſecunda oratio de feria, tertia, Eccleſiæ, vel pro Papa. In feſtis ſemiduplicibus ab octaua Paſchæ vſque ad Aſcenſionem, ſecunda oratio, de ſancta Maria, Concede: tertia, Eccleſiæ, vel pro Papa. In feſtis ſemiduplicibus infra octauas occurrentibus, ſecunda oratio dicitur de octaua: tertia, quæ ſecundo loco infra octauam dicitur. Infra octauas Paſchæ, & Penteccoſtes quãdo miſſa dicitur de octaua, dicuntur duæ tantum Orationes, vna de die, alia Eccleſiæ, vel pro Papa. Infra alias octauas, & in Vigilijs quæ ieiunantur (excepta vigilia Natiuitatis Domini & Pẽtecoſtes) dicuntur tres, vna de die, ſecunda de ſancta Maria, tertia, Eccleſiæ, vel pro Papa. Sed infra octauas Sanctæ Mariæ, & in vigilia, & infra octauam Omnium ſanctorũ, ſecunda oratio dicitur de Spiritu ſancto, alia Eccleſiæ, vel pro Papa. In Dominicis infra octauam occurrentibus dicuntur duæ orationes, vna de Dominica, ſecunda de Octaua. In die octaua, dicitur vna tantum oratio, niſi aliqua commemoratio facienda ſit. In Dominicis dicuntur tres, vt in Ordinario aſsignantur, quibuſdam exceptis, vt ſuis locis aſsignatur. In feſtis ſimplicibus & ferijs per annum, dicuntur tres, vt in ſemiduplicibus: poſſunt etiã dici quinq;, vel ſeptem ad libitum. In miſsis Votiuis qñ dicuntur pro re graui, vel pro publica eccleſiæ cauſa, dicitur tantum vna Oratio: ſin aliter, dicũtur plures, vt in feſtis ſimplicibus. Sed in votiuis Beatæ Mariæ ſecunda oratio dicitur de Spiritu ſancto: & in votiuis de Apoſtolis qñ dicitur oratio A cũctis, eius loco dicitur oratio de ſancta Maria, Concede. Si occurrat fieri commemoratio alicuius Sancti, eã ponitur ſecundo loco, & tertia oratio dicitur quæ ſecundo loco dicẽda erat. In concluſione orationũ animaduertatur, ſi oratio dirigatur ad Patrem, concluditur Per dominum noſtrum &c. Si ad filium, Qui viuis & regnas cũ deo patre &c. Si in principio orationis fiat mẽtio Filij, concluditur Per eundem. Si in fine orationis, eius fiat mentio, Qui tecũ viuit. Si facta ſit mentio Spiritus ſancti, in cõcluſione dicitur, In vnitate eiuſdem Spiritus ſancti Deus &c.

De Epiſtola, & Graduali.

POſt vltimã orationẽ, dicit̃ Epiſtola: qua finita, à miniſtris dicitur, Deo gratias. Graduale ſemper dicitur poſt Epiſtolam præterquam Tempore Paſchali, cuius loco tunc dicuntur duo verſus, vt dicitur in rubrica poſita ad miſſam Sabbati in Albis.

De Alleluia, vel Tractu, poſt Graduale vel Epiſtolam dicendo, & de Euangelio.

POſt Graduale, dicuntur duo Alleluia, deinde Verſus: poſt verſum, vnum Alleluia. Tempore Paſchali quando non dicitur Graduale, dicitur aliud Alleluia poſt ſecundum Verſum, & quando dicitur Sequentia, non dicitur poſt vltimum Verſum, ſed poſt Sequentiam. A Septuageſima vſq; ad Sabbatum ſanctum, non dicitur Alleluia, neq; dicitur in miſsis de Feria in Aduentu, Quatuor tẽporibus, & Vigilijs quæ ieiunantur, excepta Vig. Natiuitatis Domini ſi venerit in Dominica, & vigilia Paſchæ & Pentecoſtes, ac Quatuor temporibus Pẽtecoſtes. Nec dicitur in feſto Innocentum, niſi venerit in Dñica. A Septuageſima vſq; ad Paſcha, eius loco dicitur Tractus: Qui Tractus prædicto tempore in aliquibus Ferijs non dicitur, vt ſuis locis ponitur: neq; etiã in Ferijs à Septuageſima vſq; ad Quadrageſimam quãdo repetitur miſſa Dñicæ. Dicto Graduali, ſeu Alleluia, ſeu Tractu: dicitur Euangelium, Et in principio Euangelij dicitur, Dominus vobiſcum. Reſpõſoriũ. Et cum ſpiritu tuo: deinde, Seq. ſancti Euangelij ſecundum M. Reſponſo. Gloria tibi domine. In fine Euangelij, à miniſtris dicitur Laus tibi Chriſte. Poſtea, ſi dicendum eſt, dicitur Credo.

De Symbolo.

SYmbolum, dicitur poſt Euãgelium in omnibus Dominicis per annum, etiam ſi in illis fiat de feſto, in quo alias non diceretur. In tribus miſsis de Natiuitate Domini, & deinceps vſq; ad octauã beati Ioannis Apoſtoli incluſiue. In Epiphania, & per octauam. Feria v. in cœna Domini. In Paſchate Reſurrectionis, & per octauam. In Aſcenſione Dñi, & per octauam. In Pentecoſte, & per octauam. In feſto Corporis Chriſti, & per octauam. In omnibus feſtis beatæ Marię, & per octauas. In omnibus feſtis Apoſtolorum, & Euangeliſtarum, & per octauas. In feſtis quatuor Doctorum, videlicet, Gregorij, Ambroſij, Auguſtini, & Hieronymi, addito feſto S. Thomæ de Aquino. Item, in feſtis doctorum Baſilij, Athanaſij, Gregorij Nazianzeni, & Ioannis Chryſoſtomi. In vtraq; Cathedra S. Petri: & in feſto S. Petri ad Vincula. In feſtis Conuerſionis, & Cõmemorationis Sãcti Pauli Apoſtoli. In feſto ſancti Ioannis ante portam Latinam. In feſtis Inuentionis, & Exaltationis ſanctę Crucis. In feſtis Angelorũ. In feſto ſancti Barnabæ Apoſtoli. In feſto ſanctæ Mariæ Magdalenę. In Transfiguratione Domini. In die octauarum ſancti Ioannis Baptiſtæ, & ſancti Laurentij. In feſto Omnium ſanctorum, & per octauam. In dedicationibus ſancti Saluatoris, & Sanctorũ Apoſtolorum Petri & Paulj. In Dedicatione propriæ Eccleſiæ, & per octauam. In die Conſecrationis Eccleſiæ, vel Altaris. In feſtis Sanctorum quibus dedicata eſt eccleſia, & vbi habetur Corpus, vel inſignis reliquia ſancti de quo agitur. In die Creationis, & Coronationis Summi Pontificis, & in Anniuerſario eiuſdem diei. Item, in omnibus feſtis, quæ in Dominicis, & per octauas celebrantur: in quibus ratione Dominicę & Octauæ dici debet. In feſto patroni alicuius loci: vel tituli Eccleſiæ: & in feſtis principalibus Ordinum: & per eorum octauas, in eccleſijs tantum illius Ordinis. Item dicitur Credo, in miſsis votiuis, quę ſolleniniter pro re graui, vel pro publica Eccleſiæ cauſa celebrantur.

De Offertorio, & Secretis.

POſt Symbolum, vel ſi non ſit dicendum, poſt Euangelium dicitur Dominus vobiſcum, Deinde Offertorium, poſtea fit oblatio cum orationibus, vt in Ordinario. Qua oblatione facta dicuntur orationes ſecretę, ſecundum numerum Orationum, quæ palam dictæ ſunt: ſed ante primam orationem, non dicitur Dominus vobiſcum, nec aliquid aliud: ſed dicto Suſcipiat Dominus ſacrificium. abſolute dicitur, neque etiam ante ſecundam orationem dicitur Oremus. Terminatur autem prima & vltima oratio, vt dictum eſt ſupra in rubrica de orationibus: & ſecretò dicuntur vſq; ad illa verba in concluſione, Per omnia ſecula ſeculorum: quæ clara voce proferuntur, & incipitur præfatio.

De Præfationibus, & Canone.

PRæfationes dicuntur vt in Ordinario adnotatũ eſt, & quæ in Quadrageſima, tempore Paſchali, & infra octauas propriæ aſsignantur, dicuntur etiã in Dominicis & feſtis quę illis temporibus celebrãtur, niſi illa feſta propriam Pręfationem habeant. In miſsis votiuis dicitur etiam Præfatio propria, ſi ꝓpriam habeant. Et quando aliqua Miſſa votiua pro publica cauſa ſollemniter celebratur, dicitur in cantu ſollemni vt in duplicibus & ſemiduplicibus. Poſt præfationem incipitur Canon Miſſæ ſecretò: in quo ſeruẽtur omnia vt in Ordinario. Vbi vero Communicantes, Infra actionem, vel alia variari contingit, ſuo loco in proprijs miſsis adnotatur.

De Communione, & Poſtcõmunione, Ite miſſa eſt, & Benedicamus domino, & Benedictione.

EXacto Canone & alijs omnibus orationibus vſq; ad Communionem, ea peracta dicitur Communio, & orationes poſt Communionem, eodem modo & ordine, vt in principio miſſæ: & repetito Dñs vobiſcum, dicitur Ite miſſa eſt, vel Benedicamus dño, pro temporis ratione. Ite Miſſa eſt, dicitur quandocunque dicitur Gloria in excelſis. Cum non dicitur, eius loco dicitur Benedicamus domino. Reſponſo. Deo gratias. In miſsis Defunctorum dicitur Requieſcant in pace. Reſponſo. Amen. Dicto Placeat, datur Benedictio, quæ à celebrante ſemper datur in miſſa, præterquam in miſsis Defunctorum.

De Euangelio ſancti Ioannis dicendo in fine Miſſæ.

DEinde dicitur Euangelium ſancti Ioannis, In principio, præmiſſo Dñs vobiſcũ, & Sequentia ſancti Euãg. vt moris eſt, quod Euãgelium nunquam prętermittitur in miſſa, niſi qñ ſit de feſto in aliqua Dñica, vel Feria, quæ habet Euãgelium proprium: tũc enim eius loco dr̃ proprium: Et in tertia miſſa de die Natiuitatis Dñi, quia tũc dicitur Euangelium de Epiphania, Cum natus eſſet Ieſus.

De ordinanda Miſſa ex ſupradictis rubricis.

SVpradictis rubricis cognitis, ſiq̃s velit ordinare miſſam diei, recurrat ad Ordinariũ Miſſarum de Tpe, vel de Sãctis, ſcdm qualitatẽ officij. Si propriũ nõ habeat, recurrat ad Cõmune Scõrum. Si de Feria agendũ ſit, & propria miſſa nõ fuerit de feria, dicar̃ miſſa pręcedentis Dñicę, omiſsis Gloria in excelſis, & Symbolo: præterquã tpe Paſchali, in quo ſemper dr̃ Gloria in excelſis, vt ſupra, excepta miſſa Rogationũ: & in Aduẽtu p̃termittitur Alleluia poſt Graduale cum ſuo verſu. Si dicenda ſit miſſa Votiua, requiratur poſt Cõmune Scõrum ſuo loco. Si plures orationes dicẽdæ ſint, requirantur poſt miſſas votiuas, ſuo loco de ſingulis rebus ſingulę. Si pro defunctis dicẽda ſit miſſa, habetur poſt miſſas votiuas cũ collectis diuerſis, circa finẽ Miſſalis. Ordinariũ totius Miſſæ cum Præfationibus, Canone, & alijs dicẽdis, habetur ſuo loco cum Proprio Miſſarũ de Tpe.

RITVS SERVANDVS

IN CELEBRATIONE MISSARVM.

De pręparatione Sacerdotis celebraturi.

SAcerdos celebraturus, ſeruatis ijs quæ ſeruanda ſunt, quo ad præuiam Cõfeſsionem, & horas Canonicas, Matutino ſaltẽ abſoluto, orationi aliquãtulum vacet, & orationes inferius poſitas ꝓ tpis opportunitate dicat. Deinde accedit ad locũ in Sacriſtia vel alibi præparatum, vbi paramẽta, aliaq; ad celebrationẽ neceſſaria habẽtur: accipit Miſſale, perquirit miſſam, perlegit, & ſignacula ordinat ad ea q̃ dicturus eſt. Poſtea lauat manus, dicens orationem inferius poſitam. Deinde præparat calicem, ponens ſuper eius os purificatorium, & ſuper illud patenam cum hoſtia, quã tegit parua palla, & velo ſerico: ſup velo ponit burſam coloris paramẽtorum, intus hñs corporale plicatũ. Quibus ita diſpoſitis accedit ad paramẽta, vbi calceatus pedibus, & indutus veſtib⁹ ſibi cõuenientibus, quarum exterior ſaltem talum pedis attingat: induit ſe, ſi ſit Prælatus ſecularis ſupra rochettũ: ſi ſit Pręlatus regularis, vel alius ſacerdos ſecularis, ſupra ſuperpelliceũ, ſi cõmode haberi poſsit: alioquin, ſine eo ſupra veſtes communes, dicens ad ſingula ſingulas orationes inferius poſitas. Ac primum accipiens Amictum circa extremitates & chordulas, oſculatur in medio, & ponit ſuper caput, & mox declinat ad collum, & eo circumcirca veſtiũ collaria tegens, ducit chordulã ſub brachijs, & circunducens per dorſum ad vẽtrem reducit, & ligat. Tum Alba induitur, caput ſubmittens: deinde manicã dextram brachio dextro, & ſiniſtrã ſiniſtro imponẽs: albam ipſam corpori adaptat, eleuat ante, & à lateribus hinc inde, & Cingulo per miniſtrum à tergo ſibi porrecto, ſe cingit. Miniſter eleuat Albam ſupra cingulum circumcirca, vt honeſte dependeat, & tegat veſtes: ac eius fimbrias diligenter aptat, vt ad latitudinem digiti, vel circa ſupra terram æqualiter fluat. Sacerdos accipit Manipulũ, oſculatur crucem in medio, & imponit brachio ſiniſtro. Deinde ambabus manibus accipiẽs ſtolam, ſimili modo deoſculatur, & imponit mediũ eius collo, ac trãſuerſando eam ante pectus in modum crucis, ducit partem à ſiniſtro humero pendentem ad dextram, & partem à dextro humero pẽdentem ad ſiniſtram. Sicq; vtranque partem ſtolæ extremitatibus cinguli hincinde ipſi cingulo coniungit. Si celebrans ſit Epiſcopus, non ducit ſtolam ante pectus in modum crucis, ſed ſinit hincinde vtraſq; extremitates pendere: & accipit cruciculam à collo ante pectus chordulis pendentem. Poſtremo ſacerdos accipit planetam. Si ſit Epiſcopus, & ſollemniter celebrat, accipit paramenta, & alia vt in Pontificali.

De ingreſſu Sacerdotis ad altare.

SAcerdos omnibus paramentis indutus accipit in manu ſiniſtra calicẽ vt ſupra præparatum, & burſam manu dextra ſuper calice tenẽs, capite cooperto accedit ad altare, miniſtro cum Miſſali, & alijs ad celebrandũ neceſſarijs præcedẽte. Procedit autẽ oculis demiſsis, inceſſu graui, erecto corpore. Si vero contigerit eum tranſire ante altare maius, capite cooperto faciat ad illud reuerentiam: ſi ante locum ſacramenti, genuflectat. Si ante altare vbi celebretur miſſa in qua eleuatur ſacramentum, ſimiliter genuflectat, & detecto capite illud adoret. Cum peruenerit ad altare, ſtans ante illud in infimo gradu, caput detegit, biretum miniſtro porrigens, & altari, ſeu imagini Crucifixi deſuper poſitę, profunde inclinat. Si autem in eo ſit tabernaculum ſanctiſsimi ſacramenti, genuflectens debitam facit reuerentiam. Tũc aſcendit ad medium altaris: ibi ad cornu Euangelij ſiſtit calicem: extrahit corporale de burſa, quod extendit in medio altaris, & ſuper illud calicem velo coopertum collocat. Si in altari paramenta accepit, hoc idem facit antequam deſcẽdat ab altari miſſam inchoaturus. Si eſt conſecraturus plures hoſtias pro Communione facienda, quæ ob quantitatem ſuper patena manere non poſsint, locet eas ſuper Corporale ante Calicem, aut in aliquo calice vel vaſe mundo conſecrato eas ponit retro poſt Calicem, & alia patena cooperit. Collocato calice in altari, accedit ad cornu epiſtolæ. Miſſale ſuper cuſsino aperit, reperit miſſam, & ſignacula ſuis locis accommodat. Deinde rediens ad medium altaris, facta primum Cruci reuerentia, deſcendit ad gradum infimum altaris pro miſſa inchoanda. In miſſa ſol-

lemni

lemni calix, miſſale, & alia neceſſaria præparantur antequam ſacerdos veniat ad altare. Ipſe autem ꝓcedit cum miniſtris: & cum peruenerint ad infimum gradum altaris, ibi medius iuter Diaconũ à dextris, & Subdiaconum à ſiniſtris, antequam aſcendat ad altare, facit cum ipſis (vt infra) Cõfeſsionẽ. In miſſa pontificali omnia ſeruentur, vt in Pontificali & Ceremoniali Romano ordinatur, cuius Pontificalis ordinem Epiſcopus nũquam prætermittat, qñcũq; cum Diacono & Subdiacono paratis celebrat.

De principio Miſſæ, & Confeſsione facienda.

SAcerdos quam primum deſcẽderit ad infimum gradum altaris, conuertit ſe ad ipſum altare: vbi ſtãs ante illud iunctis manibus ante pectus, detecto capite, facta prius Cruci vel altari reuerẽtia, erectus incipit Miſſam. Si autem celebraturus ſit coram Sũmo Põtifice, ſiſtit ſe in infimo gradu altaris à cornu Euangelij ante ipſum Pontificem, vbi genuflexus expectat: accepta benedictione erigit ſe, & ſtãs verſus altare incipit Miſſam. Si autem ſit coram Cardinali, Patriarcha, Archiepiſcopo, vel Epiſcopo in eorum reſidentijs, vel loco iuriſdictionis: ſtans in infimo gradu à cornu Euãgelij, vt ſupra expectat: dato ſigno facit profundam reuerentiam Prælato, & verſus ad altare incipit Miſſam. Si autem ſollemniter celebrat coram Summo Põtifice, aut alio ex Prelatis prædictis in eccleſijs ſuæ iuriſdictionis: ſtans à ſiniſtris Prælati, facit cum eo Confeſsionẽ, & alia ſeruat vt in Cerimoniali Romano, & in Põtificali ordinaṫ. Stans igitur celebrans in infimo gradu altaris vt ſupra, producens manu dextra à frõte ad pectus ſignũ crucis, dicit intelligibili voce, In nomine patris, & filij, & ſpiritus ſancti. Amen. Et poſtquam id dixerit, non debet aduertere quemcunq; in alio altari celebrantem, etiam ſi ſacramentum eleuet, ſed continuatè proſequi miſſam ſuam vſq; ad finem. Cum ſeipſum ſignat, ſiniſtram ponit infra pectus: in alijs benedictionibus cum eſt ad altare, & ſeipſum non benedicit, ſed oblata, vel aliquid aliud, ponit eam ſuper altari. Seipſum benedicens vertit ad ſe palmã manus dextræ, & omnibus illius digitis iunctis & extenſis, à fronte ad pectus & ab humero ſiniſtro ad dextrum, ſignum crucis format. Si vero alijs, vel rem aliquam benedicit, paruum digitum vertit ei cui benedicit, ac benedicẽdo totam manum dextram extẽdit, omnibus illius digitis pariter iunctis & extẽſis: quod in omni benedictione obſeruatur. Poſtquã dixerit In nomine patris, & filij &c. vt ſupra, iungit manus ante pectus pronuncians clara voce Antiphonam, Introibo ad altare Dei. Miniſter retro poſt eum ad ſiniſtram genuflexus: & in Miſſa ſollẽni miniſtri hinc inde ſtantes, proſequuntur, Ad Deum qui lætificat iuuentutem meam. Deinde ſacerdos eodem modo ſtans incipit, & proſequitur cum miniſtro vel miniſtris alternatim Pſalmum, Iudica me Deus, vſq; ad finem, cum Gloria patri. Quo finito repetit Antiphonã, Introibo cũ miniſtris vt ſupra. Qui Pſalmus nũquam prætermittitur, niſi in miſsis defunctorum, & in miſsis de tempore à Dominica paſsionis incluſiue vſq; ad Sabbatum ſanctũ excluſiue: in quibus ſemel tantũ dicta Antiphona Introibo, cũ miniſtris vt ſupra, ſacerdos ſtatim ſubiungit Verſ. Adiutorium noſtrum &c. vt infra. Cum in fine Pſalmi dicit Gloria patri, &c. caput cruci inclinat. Repetita Antiphona, Introibo, dextra manu producens ſignum crucis à fronte ad pectus, dicit Verſ. Adiutorium noſtrum in nomine dñi. Reſpõſ. Qui fecit cœlum & terram. Deinde caput, ſeque ꝓfundè altari inclinans dicit, Confiteor Deo. vt in Ordinario. Et proſequitur eodem modo ſtãs inclinatus, donec à miniſtro vel miniſtris dictũ ſint Miſereatur. Cum incipitur à miniſtris Confiteor, ſe erigit. Cum dicit, mea culpa, ter pectus dextera manu percutit. Si eſt coram Pontifice, & Cardinali in loco ſui Tituli, ſeu Cardinalatus, & coram Legato ſedis Apoſtolicę, Patriarcha, Archiepiſcopo, & Epiſcopo in eorum Prouincia, Ciuitate, vel Diœceſi cõſtitutis: vbi dicit Vobis fratres, dicat Tibi pater: ſimiliter in fine, vbi dicit Vos fratres, dicat Te pater. quod dicens ſummo Pontifici genuflectit, alijs Prælatis profundè inclinat. Cum miniſtri, & qui interſunt (etiam ſi ibi fuerit ſummus Pontifex) reſpõdẽt Confiteor: dicunt tibi pater: & te pater. Facta à circunſtantibus Confeſsione: celebrans ſtans reſpõdet Miſereatur veſtri, &c. Deinde producens manu dextra à fronte ad pectus ſignum Crucis, dicit: Indulgentiam &c. Et ſtans capite inclinato proſequitur: Deus tu conuerſus & quę ſequuntur in Ordinario, clara voce vſq; ad orationẽ Aufer à nobis. &c. quam dicit ſecretò. Et tunc ſi coram ſummo Pontifice, aut alijs Prælatis vt ſupra, celebret: facta ſummo Pontifici genuflexione, alijs vero Prælatis profunda reuerentia, accedit ad infimum gradum ante medium altaris: & ibi dicit: Aufer à nobis &c. vt ſupra.

De Introitu: Kyrieleiſon: & Gloria in excelſis.

DIcto, Aufer à nobis &c. Celebrans iunctis manibus aſcendit ad medium altaris: vbi ſtãs capite inclinato, & iunctis manibus ſuper altare poſitis, ita vt digiti parui duntaxat frontem ſeu mediũ anterioris partis tabulæ ſeu menſæ altaris tangant, reſiduo manuum inter altare & ſe retento, pollice dextro ſuper ſiniſtrum in modum crucis poſito, (quod ſemper obſeruatur cum manus iunctæ ſuper altare ponuntur) ſecretò dicit, Oramus te domine &c. Quo dicto oſculatur altare in medio, manibus extẽſis hinc inde ſuper altare poſitis: quod in omni deoſculatione altaris ſeruatur: ſed poſt cõſecrationem pollices ab indicibus non diſiunguntur. Oſculato altari accedit ad cornu ſiniſtrum altaris, ideſt, Epiſtolæ: vbi ſtans verſus altare, & producens à frõte ad pectus ſignum crucis, incipit intelligibili voce Introitum miſſę: & proſequitur iunctis manibus. Cum repetit Introitum, non ſignat ſe vt prius: & eo repetito iunctis manibus ante pectus accedit ad medium altaris, vbi ſtans verſus illud ſimiliter ma-

nibus iunctis,dicit eadem voce ter Kyrieeleiſon: ter Chriſteeleiſon: & iterum ter Kyrieeleiſon: alternatim cum miniſtris.Si miniſter vel qui interſunt celebranti non reſpondeant,ipſe ſolus nouies dicit.Dicto vltimo Kyrieeleiſon, ſacerdos ibidem vt prius ſtans,& manus extẽdens,eleuanſq; & iungens, voce prædicta incipit,ſi dicendum ſit, Gloria in excelſis. Cum dicit, Deo, caput cruci inclinat: quo erecto ſtans iunctis manibus vt prius, proſequitur vſq; ad finem.Cum dicit Adoramus te: Gratias agimus tibi:Ieſu Chriſte: Suſcipe deprecationem noſtram: & iterum Ieſu Chriſte: caput cruci inclinat. Cum dicit in fine Cum ſancto Spiritu, ſeipſum à fronte ad pectus ſignat,interim perficiẽs In gloria Dei patris. Amen. In miſſa ſollemni ſacerdos facta Confeſsione aſcẽdit cũ miniſtris ad altare: quo per eum oſculato,ponit incenſum in thuribulo,miniſtrante Diacono nauiculam, & thuriferario thuribulum. Ante quàm ponat incenſum:illud benedicit, dicẽs: Ab illo benedicaris &c.Poſtea Diaconus reddita nauicula thuriferario, accipit ab eo thuribulum, & dat celebrãti,oſculata prius ei manu: qui facta cruci reuerentia,eam ter incẽſat, deinde reliquias ſi adſint, primum quę à dextris ſunt, deinde quæ à ſiniſtris: bis cuiq; ducens thuribulum: poſtea Imagines, vel eorum loco candelabra, ſemel ſingulis thuribulum ducens:primum à cornu epiſtolæ, & illius poſtremã partem inferiorem altaris:deinde ſuperiorem:ſcilicet tabulam altaris:& procedens ante crucem,facta ei reuerentia incenſat alias imagines, ſeu eorum loco candelabra in cornu Euangelij,& illius poſtremã partem altaris inferiorem & ſuperiorem tabulæ: deinde totam anteriorem vſq; ad extremum altaris in cornu Epiſtolæ, facta cruci reuerentia cum ante eam tranſit: & reddito thuribulo ipſi Diacono, ab eo ipſe ſolus incenſatur. Deinde,cum illis,Diacono à dextris celebrantis, Subdiacono à dextris Diaconi ſtantibus, proſequitur Introitum,& Kyrieeleiſon.Cum vero intonat hymnum, Gloria in excelſis, Diaconus & Subdiaconus, vnus poſt alium, ſtant à tergo celebrantis, poſtea aſcendunt ad altare, & hincinde cum celebrante hymnum ſubmiſſa voce proſequuntur vſque ad finem.

De Oratione.

Dicto hymno Gloria in excelſis, vel, ſi non ſit dicendus,eo omiſſo:celebrans oſculatur altare in medio manibus hincinde ſuper illo vt ſupra extenſis:tum iunctis ante pectus manibus, demiſsis ad terram oculis, vertit ſe ad manum ſiniſtram, hoc eſt,ad latus dextrum verſus populum, & extendens ac iungens manus ante pectus vt prius, dicit voce prædicta, Dñs vobiſcum.Reſponſo, Et cum ſpiritu tuo: iunctis vt prius manibus reuertitur per eadem viam ad librũ: vbi extendens & iungens ante pectus manus:caputq; cruci inclinans, dicit Oremus: tum extendit manus ante pectus, ita vt palma vnius manũs reſpiciat alteram,& digitis ſimul iunctis, quorũ ſummitas humerorum altitudinem diſtantiamq; nõ excedat: quod in omni extenſione manuum ante pectus ſeruatur. Stans autem vt ſupra extenſis manibus,dicit Orationem. Cum dicit, Per dominum noſtrum, iungit manus. Si aliter concluditur Oratio: Qui tecum: vel Qui viuis. Cum dicit, in vnitate:.iungit manus. Cum nominatur nomen Ieſu: caput verſus crucem inclinat. Cum in oratione nominatur nomen beatæ Mariæ, vel Sanctorum, de quibus dicitur Miſſa, vel ſit commemoratio, item in Oratione pro Papa quando nominatur: caput inclinat. Si plures Orationes ſunt dicendæ, idem in eis in voce, extenſione manuum, & capitis inclinatione, quod ſupra dictum eſt, obſeruatur. Si altare ſit ad orientem verſus populum, celebrãs verſa facie ad populum, non vertit humeros ad altare,cum dicturus eſt Dominus vobiſcum: Orate fratres: Ite miſſa eſt: vel daturus benedictionem: ſed oſculato altari in medio ibi expanſis & iunctis manibus vt ſupra, ſalutat populum. In Quatuor temporibus: vel aliàs quando dicendæ ſunt plures Orationes cum Prophetijs: dicto Kyrieeleiſon in medio altaris: reuertitur ad cornu Epiſtolæ: vbi ſtans ante librum extenſis & iunctis ante pectus manibus: & caput cruci inclinans: dicit Oremus: Flectamus genua: & illico manibus ſuper altare extenſis, vt ſeipſum ad altare ſuſtineat, genuflectit: ſine mora ſurgens: & eadem voce dicitur à miniſtro Leuate: & manibus extenſis dicit Orationem vt ſupra: & in concluſione iungit. Dum autem legit Prophetias: manus tenet ſuper librum vel altare poſitas. In miſſa ſollemni cum dicitur Dominus vobiſcum, & Oratio: Diaconus & Subdiaconus ſtant retro poſt celebrantem: Flectamus genua dicitur à Diacono: à Subdiacono vero, Leuate, illo primum genuflectente: hoc primum ſurgente.

De Epiſtola, Graduali, & alijs vſque ad Offertorium.

Dictis Orationibus celebrans poſitis ſuper librum vel ſuper altare manibus, ita vt palmæ librum tangant,vel (vt placuerit) librum tenens,legit Epiſtolam intelligibili voce. Si ſollemniter celebret, legat demiſſa voce cũm Miniſtris: ſimiliter Graduale & Euangelium. Lecta Epiſtola reſpondetur à miniſtris, Deo gratias: & ſimiliter ſtans vt prius,proſequitur Graduale, Alleluia,& Tractum, ac Sequentiam, ſi dicenda ſint. Quibus dictis celebrans ſi priuatim celebret, ipſemet portat librum Miſſalis ad alteram partem altaris in cornu Euangelij: & dum tranſit ante medium altaris, caput cruci inclinet: & Miſſale ſic locat, vt poſterior pars libri reſpiciat ipſum cornu altaris, & non ad parietem ſiue ad partem eius contra ſe directam. Locato miſſali in altari, celebrans redit ad medium altaris,& ibi ſtans profundè inclinatus, iunctis manibus ante pectus, leuatiſq; ad Deum oculis, ſecretè dicit Munda cor meum, & Iube domne & Dominus ſit in corde meo vt in Ordinario.Quibus dictis

ctis vadit ad librum miſſalis, vbi ſtans verſus illum iunctis manibus ante pectus, dicit intelligibili voce, Dominus vobiſcum. Reſponſo. Et cum ſpiritu tuo. Deinde pollice dextræ manus ſigno crucis ſignat, primo librum ſuper principio Euangelij, quod eſt dicturus, poſtea ſeipſum in fronte, ore, & pectore, dicens, Sequentia vel Initium ſancti Euangelij &c. Reſponſo. Gloria tibi domine. Tum iunctis iterum vt prius manibus, ſtans vt ſupra proſequitur Euangelium vſq; ad finem. Quo finito miniſtri rñdent, Laus tibi Chriſte. & celebrans eleuans parumper librum, oſculatur Euangelium, præterquam in miſsis Defunctorum, in quibus non oſculatur: & niſi celebret coram ſummo Pontifice, aut Cardinali, vel coram Patriarcha, Archiepiſcopo, vel Epiſcopo in eorum reſidētijs: quo caſu defertur cuilibet prædictorum oſculādus liber, & ipſe celebrans tunc nō oſculatur. Dicto Euangelio ſtans in medio altaris verſus crucem, eleuans & iungens manus, caputq; cruci inclinans incipit (ſi dicendum ſit) Credo. Cum dicit in vnū Deum, caput cruci inclinat: quo erecto ſtans ibidem iunctis ante pectus manibus vt prius, proſequitur vſq; ad finem. Cum dicit, Ieſum Chriſtum, caput cruci inclinat. Cum dicit, Et incarnatus eſt, vſq; ad Homo factus eſt, incluſiue, genuflectit. Cum dicit, Et vitam venturi ſeculi, Amen, producit ſibi manu dextra ſignum crucis à fronte ad pectus. In miſſa ſollemni Subdiaconus circa finem vltimæ orationis accipit ambabus manibus librum Epiſtolarum, deferens illum ſupra pectus: & facta altari genuflexione in medio, vadit à parte Epiſtolæ contra altare, & legit Epiſtolam: qua lecta redit ad celebrātem, oſculatur eius manū, & ab eo benedicitur, præterquam in miſsis Defunctorum. Deinde idem ſubdiaconus accipit miſſale celebrātis, & defert ad cornu Euangelij in altare, ibi miniſtrans celebranti: qui lecto euangelio, & per Diaconum delato libro euāgeliorum ad altare, imponit incēſum in turibulum. Deinde Diaconus dicit, Munda cor meum, genuflexus ante altare: accepto libro Euangeliorum de altari, & benedictione à celebrante, oſculataque illius manu, vadit cum Subdiacono à ſiniſtris ad locū Euangelij cōtra altare verſus populum, vbi Subdiacono librum tenente, medio inter duos acoluthos tenentes candelabra accenſa, dicit Dominus vobiſcum iunctis manibus. Cum dicit, Sequentia &c. ſignat librum, frontem, os, & pectus. Poſtea ter librum incenſat, hoc eſt in medio, à dextris, & à ſiniſtris: & proſequitur Euangelium iunctis manibus. Interim celebrans ſtat iunctis manibus à cornu epiſtolæ verſus Euangelium. Quo finito oſculatur ſacerdos librum à Subdiacono ſibi delatum: & à Diacono ter incenſatur. Si ſit coram prælato in ſua reſidētia, liber defertur ad Prælatum vt ſupra: & ille incenſatur, vt in Pontificali. Poſtea ſtans in medio altaris verſus crucē, incipit (ſi dicendum ſit) Symbolū, ſtantibus poſt eum Diacono & Subdiacono: deinde ad altare accedentibus & cū eo proſequentibus, vt dictum eſt ad Gloria in excelſis. Si quandoq; celebrans cantat miſſam ſine Diacono & Subdiacono, Epiſtolam cantat aliquis lector ſuperpelliceo indutus, qui in fine non oſculatur manum celebrantis. Euangelium autem cantat ipſe celebrans ad cornu Euangelij, qui & in fine miſſæ cātat Ite miſſa eſt. vel Benedicamus Domino, pro temporis diuerſitate.

De Offertorio, & alijs vſque ad Canonem.

Dicto Symbolo, vel ſi non ſit dicendum, dicto Euangelio, celebrans oſculatur altare in medio, & iunctis manibus ante pectus, ibidem à manu ſiniſtra ad dextram vertit ſe ad populum, & extendens ac iungens manus dicit, Dominus vobiſcum, & iunctis manibus reuertitur per eandem viam ad medium altaris, vbi extendens & iungens manus, caputq; cruci inclinans, dicit Oremus: tum iunctis vt prius manibus, dicit Offertorium. & omnia quæ vſq; ad finem miſſæ in medio altaris dicenda ſunt, dicit ibidem ſtans verſus ad altare, niſi vbi aliter ordinatur: Dicto Offertorio diſcooperit calicem, & ad cornu Epiſtolæ ſiſtit, & amota parua palla deſuper hoſtiam, accipit patenam cum hoſtia, & ambabus manibus vſq; ad pectus eam eleuatam tenens, oculis eleuatis ad Deum dicit, Suſcipe ſancte pater &c. Si fuerint aliæ hoſtiæ non ſuper patenam, ſed ſuper corporale, vel in alio vaſe pro Communione populi conſecrandæ, calicem illum ſeu vas dextera diſcooperit, & intentionem ſuam etiam ad illas offerendas & conſecrandas dirigens dicit vt ſupra, Suſcipe &c. vt in Ordinario. Quo dicto, faciens ſignū crucis cum dicta patena ponit hoſtiam ſuper corporale circa medium anterioris partis corporalis ante ſe, & patenam, ad manum dextram aliquantulum ſubtus corporale. Si autem adſit vas ſeu calix cū alijs hoſtijs, ipſum cooperit patena ipſa, vel alia palla. Deinde accipit calicem, purificatorio extergit: & accipiens ampullam vini de manu miniſtri, ponit vinum in calicem, deinde producit ſignū crucis ſuper ampullam aquę, & dicit, Deus qui humanę ſubſtantiæ &c. & imponens parum aquæ in calicem ꝓſequitur, da nobis p huius aquę & vini myſteriū. Si vero celebrat pro defunctis, nō facit ſignum crucis ſuper aquam, ſed imponit abſq; benedictione, dicens Orationem vt ſupra. Impoſita aqua in calice, & finita oratione prædicta, accipit calicem diſcoopertum, & ſtās ante medium altaris, ipſum ambabus manibus eleuatum tenens, videlicet, cum ſiniſtra pedem, cum dextera autem nodum infra cuppam, intentis ad Deum oculis offert, dicens. Offerimus tibi Domine &c. qua oratione dicta facit ſignū crucis cum calice ſuper corporale, & ipſum in medio poſt hoſtiam collocat, & palla cooperit. Deinde iunctis manibus ſuper altare poſitis, capite inclinato dicit ſecreto, In ſpiritu humilitatis &c. Poſtea eleuans oculos, manuſque expandens, & ſtatim iungens ante pectus, quod ſemper facit quando aliquid eſt benedicturus, dicit, Veni ſanctificator &c. Cum dicit, & benedic. ſignat manu dexte-

ra communiter ſuper hoſtiam & calicem. Tunc iunctis ante pectus manibus accedit ad cornu epiſtolę, vbi ſtans miniſtro aquã fundente lauat manus, ideſt extremitates digitorum pollicis & indicis, dicens Pſalmum, Lauabo inter innocentes, cum Gloria patri &c. qui Verſus Gloria patri prætermittitur in miſsis defunctorum, & in miſsis à Dominica de paſsione vſq; ad Sabbatum ſanctum excluſiue. In miſſa ſollemni dicto Oremus, Diaconus & Subdiaconus accedũt ad altare à cornu epiſtolę, Diaconus amonet calicem, detegit, dat patenam cum hoſtia celebranti, Subdiaconus extergit calicem purificatorio, Diaconus imponit vinũ, Subdiaconus interim ampullam aquæ oſtendens celebranti dicit, Benedicite pater reuerende: qui facto verſus eam ſigno crucis dicit orationem, Deus qui humanæ &c. interim Subdiaconus infundit paulum aquæ in calicẽ. Diaconus illum celebranti dat, & pedem calicis tangẽs, ſeu brachium dextrum celebrantis ſuſtentans, cum eo dicit, Offerimus tibi domine &c. poſtea poſitum in altari vt ſupra, palla cooperit: ſubdiacono deinde ponit in dextra manu patenam, quam cooperit extremitate veli ab eius humero pendentis: qui vadit poſt celebrantem ante medium altaris, & ibi ſtat in loco cõuenienti. Dicto Veni ſanctificator, vt ſupra, celebrans ponit incenſum in turibulum, miniſtrante Diacono nauiculam, dicẽs, Per interceſsionem &c. vt in ordinario. Deinde accepto thuribulo per manum Diaconi incenſat oblata, ter ducens thuribulũ ſuper calicem & hoſtiam ſimul in modum crucis, & ter circum calicem, & hoſtiam: ſcilicet bis à dextera ad ſiniſtram, & ſemel à ſiniſtra ad dextram, diſpenſans verba in qualibet incenſatione hoc modo. In prima incenſatione, Incẽſum iſtud. In ſecunda, à te benedictum. In tertia, aſcendat ad te domine. In quarta, & deſcendat ſuper nos. In quinta & ſexta, miſericordia tua. Deinde incenſat altare vt ſupra, dicens. Dirigatur domine oratio mea &c. vt in Ordinario. Et incenſatur ipſe vt ſupra. Poſtea Diaconus incẽſat Chorum, & poſtremo Subdiaconum tenentem patenam: & ipſe Diaconus incenſatur à thuriferario: & thuriferarius poſtea incenſat populum. Celebrans lotis manibus eas tergit, & illis ante pectus iunctis reuertitur ad medium altaris, vbi ſtans, oculoſq; ad Deum eleuans & ſtatim demittens, manibus iunctis ſuper altare, capiteque inclinato dicit ſecretè, Suſcipe ſancta Trinitas &c. Quo dicto manibus hinc inde extẽſis, & ſuper altare poſitis, oſculatur altare in medio: tum iunctis manibus ante pectus, demiſsiſq; oculis ad terram, à ſiniſtra manu ad dextram vertit ſe ad populum, & verſus eum extendens & iungens manus, dicit voce aliquãtulum eleuata, Orate fratres. & ſecretè proſequens, vt meum ac veſtrum ſacrificium &c. perficit circulum, reuertens iunctis manibus ante pectus à manu dextra ad mediũ altaris. Et rñſo à miniſtris vel circunſtãtibus, Suſcipiat dñs ſacrificiũ de manibꝰ tuis &c. alioquin per ſeipſum, dicens, Sacrificium de manibus meis, ipſe celebrans manibus ante pectus extẽſis vt fit ad orationem, ſtans in medio altaris verſus librum dicit abſolute ſine alia interpoſitione Orationem vel Orationes ſecretas: Cum dicit, Per dominum, iungit manus: cum dicit Ieſum Chriſtum, caput inclinat, quod facit in prima oratione, & in vltima, ſi plures ſint dicendæ. Peruento autem in concluſione vltimæ ſecretæ ad verba illa, Per omnia ſecula ſeculorum, excluſiue: celebrans ſtans in medio altaris, depoſitis ſuper eo manibus hincinde extenſis, dicit conuenienti & intelligibili voce Pręfationem. Cum dicit, Surſum corda, eleuat manus hincinde extenſas vſq; ad pectus. Cum dicit, Gratias agamus Dño, iungit manus: cum dicit, Deo noſtro, cruci caput inclinat: Reſpõſo, Dignum & iuſtum eſt, eleuatis & extenſis vt prius manibus, proſequitur Præfationẽ propriam, vel cõmunem, vt tempus requirit. Cum dicit, Sanctus, iunctis ante pectus manibus & inclinatus voce mediocri proſequitur. Cum dicit, Benedictus qui venit in nomine Domini &c. ſignum crucis ſibi producit à fronte ad pectus. In miſſa ſollemni cum dicitur Præfatio, Diaconus & Subdiaconus ſtant retro poſt celebrantem, & paulo ante quàm dicatur Sanctus accedunt ad altare, vbi cum celebrante hincinde dicunt Sanctus, & quæ ſequuntur vſque ad Canonem. Deinde Diaconus accedit ad ſiniſtram celebrantis, ei aſsiſtens dum dicitur Canon. niſi alius Sacerdos aſsiſtat: Subdiaconus vero ſtat poſt celebrantem.

De Canone Miſſæ, vſque ad Conſecrationem.

FInita præfatione vt ſupra, celebrans manibus iunctis ſuper altare poſitis, ſtans ante medium altaris verſus ad illud, eleuatis oculis ad Deũ, & ſine mora demiſsis, profundè inclinatus incipit Canonem, ſecretè dicens: Te igitur &c. vt in Ordinario. Cum dicit, vti accepta habeas, & benedicas, prius oſculatur ante ſe altare: deinde erigit ſe, & ſtat iunctis manibus ante pectus. Cum dicit, Hæc dona, hęc munera, hæc ſancta ſacrificia, dextra manu ter ſignat communiter ſuper hoſtiam & calicem. Deinde extenſis manibus ante pectus proſequitur, In primis, quæ tibi offerimus &c. Vbi dicit, vnà cum famulo tuo Papa noſtro N. exprimit nomen Papæ. Sede autem vacante, verba prædicta omittuntur. Vbi dicitur, & Antiſtite noſtro N. ſpecificatur nomen Patriarchæ, Archiepiſcopi, vel Epiſcopi ordinarij in propria diœceſi: qui ſi eſt vita functus, prædicta verba omittuntur. Si celebrans eſt Epiſcopus, Archiepiſcopus, vel Patriarcha, omiſsis prædictis verbis, eorum loco dicit. Et me indigno ſeruo tuo. Si vero celebrans eſt Papa, omiſsis verbis vnà cum famulo tuo Papa noſtro N. & Antiſtite noſtro N. dicit, vnà cum me indigno famulo tuo, quem gregi tuo præeſſe voluiſti. Et continuant oẽs vt ſequitur, Et omnibus orthodoxis. &c. Cum dicit, Memento dñe, eleuans & iungens manus vſque ad faciem vel pectus, ſic iunctis manibus ſtat pauliſper in quiete, demiſſo aliquantulum capite, faciens commemora-

tionem

tionem viuorum Chriſti fidelium ad ſuam voluntatem, quorum nomina ſi vult ſecretè commemoret: non tamen neceſſe eſt ea exprimere, ſed mente tantum eorum memoriam habeat. Poteſt etiam celebrans, ſi pro pluribus orare intendit, ne circunſtantibus ſit moroſus, ante miſſam in animo proponere ſibi omnes illos tam viuos quàm defunctos, pro quibus in ipſa miſſa orare intendit: & hoc loco generaliter vnico contextu ipſorum viuorum commemorationem agere, pro quibus ante miſſam orare propoſuit in miſſa. Commemoratione viuorum facta, demiſsis & extenſis vt prius manibus, continuat. Et omnium circunſtantium &c. Similiter ſtãs pſequitur, Cõmunicantes. & cum dicit, Ieſu Chriſto, caput cruci inclinat. In concluſione quando dicit Per eundem iungit manus. Cum dicit, Hanc igitur oblationem, extendit manus ſimul ſuper oblata, ita vt palmæ ſint apertæ verſus ac ſupra calicem & hoſtiam, quas ſic tenet vſque ad illa verba, Per Chriſtum dñm noſtrũ. tũc enim iungit manus, & ſic proſequitur. Quam oblationẽ tu Deus in omnibus, quęſumus. Et cum dicit benedictam, adſcriptam, ratam, communiter ſignat ſuper hoſtiam & & calicem ſimul. Deinde cum dicit, vt nobis corpus, ſeparatim ſignat ſemel ſuper hoſtiam tantum: & cum dicit, & ſanguis, ſemel ſuper calicem tãtum: deinde eleuans & iungens manus ante pectus, proſequitur, fiat dilectiſsimi filij tui domini noſtri Ieſu Chriſti: & inclinãs caput cruci, ſi opus fuerit, extergit pollices & indices ſuper corporali, & dicit ſecretè vt prius, Qui pridie quàm pateretur, & accipiẽs pollice & indice dextræ manus hoſtiam, & eam cum illis, ac indice & pollice ſiniſtræ manus tenens, ſtãs erectus ante medium altaris, dicit, Accepit panem in ſanctas ac venerabiles manus ſuas eleuansque ad cœlum oculos, & ſtatim demittens, dicit, & eleuatis oculis in cœlum ad te Deum patrem ſuũ omnipotentem, caputq; aliquantulũ inclinãs dicit, tibi gratias agens: & tenens hoſtiã inter pollicem & indicem ſiniſtræ manus, dextra producit ſignũ crucis ſuper eam dicẽs, benedixit, fregit, deditq; diſcipulis ſuis dicens, Accipite & manducate ex hoc oẽs. Si adſit vas cum alijs hoſtijs conſecrandis, diſcooperit manu dextra calicem, ſeu vas aliarum hoſtiarum, & cubitis ſuper altare poſitis, ſtans capite inclinato diſtinctè, reuerenter, & ſecretè profert verba conſecrationis ſuper hoſtiam, & ſimul ſuper omnes, ſi plures ſint conſecrandæ: & hoſtiam ſuam pollicibus & indicibus tantum tenens, attentè, deuotè, & continuatè profert verba conſecrationis, Hoc eſt enim corpus meũ. Quibus prolatis celebrans tenẽs hoſtiam inter pollices & indices prædictos ſuper altare, reliquis manuum digitis extenſis & ſimul iunctis (& hoſtijs, ſi plures ſint conſecrandæ, in loco in quo à principio Miſſæ ſunt poſitæ ſuper corporali vel alio vaſe vel calice dimiſsis) genuflexus eam adorat. Tunc ſe erigens, quãtum commodè põt eleuat in altum hoſtiam, & intentis in eam oculis (quod & in eleuatione calicis facit) populo reuerenter oſtendit adorandam: & mox ipſam reuerenter ſuper corporale reponit in eodem loco vnde eam leuauit: & deinceps pollices & indices non diſiungit, niſi quãdo hoſtiam conſecratam tãgere vel tractarę debet, vſq; ad ablutionem digitorum poſt communionẽ. Repoſita hoſtia conſecrata ſuper corporale, genuflexus vſq; ad terram, ipſam veneratur: ſi adſit vas aliarum hoſtiarum, patena cooperit. Interim dum celebrans eleuat hoſtiam, accenſo prius intortitio, miniſter manu ſiniſtra eleuat fimbrias poſteriores planetæ, ne ipſum celebrantem impediat in eleuatione brachiorum: quod & facit in eleuatione calicis. Celebrans adorato ſacramento ſurgit, & diſcooperit calicem, in quem ſi opus ſit extergit digitos, quod ſemper faciat, cum aliquod fragmentum digitis adhæreat, & ſtans erectus dicit, Simili modo poſtquam cœnatum eſt, & ambabus manibus accipiens calicem iuxta nodum infra cuppam, aliquantulumque eleuans, & ſtatim deponens dicit, accipiens & hunc præclarum calicem &c. cum dicit benedixit, ſiniſtra calicem infra cuppam tenens, dextra ſignat ſuper eum, & proſequens deditq; diſcipulis ſuis &c. ambabus manibus tenens calicem, videlicet ſiniſtra pedem, dextra nodum infra cuppam, cubitis ſuper altare poſitis, & capite inclinato profert ſecretè vt ſupra verba conſecrationis ſanguinis. Hic eſt enim calix &c. Quibus dictis reponit calicem ſuper corporale: & genuflexus ſanguinem reuerenter adorat. Tunc ſe erigit, & accipiens calicem diſcoopertum cum ſanguine ambabus manibus vt prius, eleuat eum: & erectum, quantum cõmodè poteſt, oſtendit populo adorandum dicens: Hæc quotieſcunque feceritis &c. mox ipſum reuerenter reponit ſuper corporale in locum priſtinum, & manu dextra palla cooperit, ac genuflexus ſacramentum veneratur. In miſſa ſollemni cum celebrãs dicit, Quam oblationem &c. Diaconus accedit ad dextram celebrantis, & ibi in ſuperiori gradu altaris genuflexus, cum ſacramentum eleuatur, fimbrias planetæ eleuat, & quando opus eſt ſe erigens calicem cooperit, & diſcooperit, & cum celebrante genuflectit. Repoſito calice Diaconus redit ad librum, niſi alius aſsiſtat.

De Canone poſt Conſecrationem, vſque ad Orationem Dominicam.

Repoſito calice, & adorato, celebrans ſtans ante altare, extenſis manibus ante pectus dicit ſecreto, Vnde & memores &c. iungit manus ante pectus, & cum dicit Hoſtiam puram &c. manu dextra ſignat ter communiter ſuper hoſtiam & calicẽ, & ſemel ſuper hoſtiam tantum, & ſemel ſuper calicem tantum, dicens panem ſanctum vitæ eternæ: & calicem ſalutis perpetuæ: deinde ſtans vt prius, extenſis manibus proſequitur, Supra quæ propitio &c. Cum dicit Supplices te rogamus &c. inclinat ſe ante medium altaris, manibus iunctis ſuper illo poſitis: cum dicit, ex hac altaris participatione

ne, oſculatur altare: cum dicit, ſacroſanctum filij tui, iungit manus:& dextera ſignat ſemel ſupet hoſtiam tantum, & ſemel ſuper calicem dicens, corpus & ſanguinem ſumpſerimus, & cum dicit, omni benedictione cœleſti, ſeipſum ſignat à fronte ad pectus ſigno crucis: cum dicit Per eundem, jungit manus. Cum dicit Memento domine famulorum famularumq; tuarum, qui nos præceſſerunt cum ſigno fidei,& dormiunt in ſomno pacis N. ſtatim extenſis,& iunctis manibus ante pectus,vel vſq; ad faciem eleuatis,& intentis oculis ad ſacramentum ſuper altare,facit commemorationem fidelium defunctorum,de quibus ſibi videtur, eodem modo vt dictum eſt de commemoratione viuotnm. Qua commemotatione facta,ſtans vt prius extenſis manibus proſequitur, Ipſis domine & omnibus in Chriſto &c. & in fine ad Per eundem capnt inclinat. Cum dicit,Nobis quoq; peccatoribus, vocem ad hęc tria verba aliquantulum eleuat, & dextra manu pectus ſibi percutit,& proſequitur famulis tuis &c.ſtans vt prius:cum dicit Per Chriſtum dominum noſtrum per quem hæc omnia domine ſemper bona creas, iungit manus ante pectus: deinde mann dextra ter ſignans communiter ſuper hoſtiam & calicem dicit, Sanctificas, viuificas, benedicis, & præſtas nobis. Poſtea diſcooperit mann dextra calicem,& genuflexus reuerentiam facit ſacramento, tum ſe erigit, & reuerenter accipit hoſtiam inter pollicem & indicem dextræ manus, & cum ea ſuper calicem, quem manu ſiniſtra tenet circa nodum infra cuppam, ſignat ter a labio ad labium,dicens, Per ipſum,& cum ipſo, & in ipſo:Et cum hoſtia bis inter ſe & calicem à labio calicis incipiens ſignat dicens: eſt tibi Deo patri omnipotenti, in vnitate ſpiritus ſancti omnis honor & gloria. Deinde tenens mann dextra hoſtiã ſuper calicem, ſiniſtra calicem, eleuat eam aliquantulum ſimul cum calice dicens,omnis honor & gloria, & ſtatim vtrunq; deponẽs, hoſtiam collocat ſuper corporale: & digitos ſi fragmẽtum aliquod illis adhæreat extergit in calice,(quod ſemper ſi opus ſit faciat,cum hoſtiam ſacram tetigit)ac pollices & indices vt prius iungẽs, calicem palla cooperit,& genuflexus vſq; ad terram ſacramentum veneratur. In miſſa ſollemni cum celebrans dicit, Per quem hæc omnia &c. Diaconus facta ſacramẽto genuflexione accedit ad dextram celebrãtis,& qñ opus eſt diſcooperit calicem, & cum celebrante adorat: ſimiliter cooperit, & iterum genuflectit. Poſtea vadit retro celebrãtem,vbi ſtat dum dicitur oratio Dominica.

De Oratione Dominica, & alijs vſque ad ſanctam Communionem.

CElebrans cooperto adoratoq; calice erigit ſe, & more ſolito manibus extenſis hinc inde ſuper altare poſitis,dicit intelligibili voce, Per omnia ſecula ſeculorum &c. Cum dicit, Oremus, iungit manus caput ſacramento inclinans. Cum incipit, Pater noſter. extendit manus, & ſtans oculis ad ſacramentum intentis proſequitur vſque ad finem. Reſponſo à miniſtro, Sed libera nos à malo, & à celebrante, Amen, mann dextra, pollice & indice non disiunctis, patenam accipit inter indicem & medium digitos, quam tenens ſnpet altare erectam dicit ſecretè, Libera nos quęſumus &c. In Miſſa ſollẽni cum in oratione Dominica dicitur Et dimitte nobis debita noſtra, Diaconus retro poſt celebrantem facta altari genuflexione vadit ad dextram celebrantis,& Subdiaconus circa finem orationis Dominicæ reuertitur ad altare, & offert patenam Diacono, qui eam diſcoopetit, & dat celebranti oſculans eius manum, diſcooperitq; & cooperit calicem quando opus eſt ſimul cum celebrãte genuflectens. Antequam celebrans dicat, Da propitius pacem, eleuat manu dextra patenam de altari, & ſeipſum cum ea ſignat à fronte ad pectus:& dicens, Da propitius pacem in diebus noſtris, patenã ipſam oſculatur: & proſequens, vt ope miſericordiæ tuæ &c. ſubmittit patenam hoſtiæ, quam indice ſiniſtro accommodat ſuper patenam, diſcooperit calicem, & gennflexus in terra ſacrãmentum adorat:tum ſe erigẽs accipit hoſtiam inter pollicem & indicem dextræ manus, & cum illis, ac cum pollice & indice ſiniſtræ manus eam ſuper calicem tenens reuerenter frangit pet medium dicens. Pet eundem dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum: & mediam partem quam inter pollicem & indicem dextræ manus tenet,ponit ſuper patenam:de alia media quam ſiniſtra mann tenet, frangit cum pollice & indice dextræ manus particulam proſequens, Qui tecum viuit & regnat: quam inter ipſos dextræ manus pollicem & indicem retinens, partem maiorem quam ſiniſtra tenet adiungit mediæ ſuper patenam poſitæ, interim dicens, in vnitate ſpiritus ſancti Deus. & particulam hoſtiæ, quam in dextra manu retinuit, tenens ſuper calicem, quem ſiniſtra per nodum infra cuppam retinet, intelligibili voce dicit, Per omnia ſecula ſeculorum. Reſponſo. Amen. & cum ipſa particula ſignans ter à labio ad labium calicis dicit, Pax domini ſit ſemper vobiſcum. Reſponſo per miniſtros, Et cum ſpiritu tuo, particulam quam dextra manu tenet, ponit in ſanguinem dicens ſecretè, Hæc commiſtio & conſecratio corporis &c. Deinde pollices & indices ſuper calicem aliquantulum tergit & iungit, calicem palla cooperit, & genuflexus ſacramentum adorat, ſurgit, & ſtans iunctis manibus ante pectus, capite inclinato verſus ſacramentum, dicit intelligibili voce, Agnus Dei qui tollis peccata mundi, & dextra percutiens ſibi pectus dicit Miſerere nobis, quod & tertiò facit, cum dicit dona nobis pacem. Tum manibus iunctis ſuper altare poſitis, capite inclinato, oculiſque ad ſacramentum intentis dicit ſecreto. Domine Ieſu Chriſte, &c. Qua oratione finita, ſi eſt daturus pacem, oſculatur altare in medio, & ei ſtatim inſtrumẽtum pacis porrigitur à miniſtro iuxta ipſum ad dextram, hoc eſt, in cornu epiſtolæ genuflexo,

flexo, & dicit, Pax tecum. Si nō adſit qui pacem recipiat à celebrante, pax nō datur, etiam ſi illius datio miſſæ conueniat : nec oſculatur altare, ſed dicta præmiſſa oratione, ſtatim ſubiungit alias orationes vt in Ordinario. Si vero celebret pro defunctis, non percutit pectus ad Agnus Dei, quia dicit dona eis requiem. nō dat pacem. nec dicit primam orationē, Dñe Ieſn Chriſte qui dixiſti Apoſtolis tuis &c. ſed dicit duas ſequentes orationes Dñe Ieſu Chriſte fili Dei viui. & Perceptio corporis tui. Quibus orationibus dictis, genuflectens ſacramentum adorat, & ſe erigens dicit ſecretè, Panem cœleſtem accipiam. Quo dicto dextra manu accipit de patena reuerenter ambas partes hoſtiæ, & collocat inter pollicem & indicem ſiniſtræ manus, quibus patenam intet eundem indicem & medium digitos ſupponit, & eadem manu ſiniſtra tenens partes huiuſmodi ſuper patenam, dextra tribus vicibus percutit pectus ſuū, interim etiam tribus vicibus dicens voce aliquantulum eleuata, Domine non ſum dignus. & ſecretè proſequitur, vt intres &c. Quibus tertio dictis, ex ſiniſtra accipit ambas partes prædictas hoſtiæ inter pollicem & indicem dextræ manus, & cum illa ſupra patenam ſignat ſeipſum ſigno crucis, dicēs, Corpus domini noſtri Ieſu Chriſti cuſtodiat animam meam in vitam æternam. Amen. Deinde reuerenter eaſdem ambas partes ſumit, quibus ſumptis deponit patenam ſuper corporale, & erigens ſe iunctis indicibus, & pollicibus, ambas quoq; manus ante faciē iungit, & aliquantulum quieſcit in meditatione ſanctiſsimi Sacramenti. Deinde depoſitis manibus dicit ſecreto, Quid tetribuam domino pro omnibus quæ retribuit mihi, & diſcooperto calice accipit patenam, & eam diligenter cum pollice & indice dextræ manus ſuper calicem extergit, & ipſos digitos, nequid fragmentorum in eis remaneat. Si vero adſint hoſtiæ conſecratæ ſnper corporale poſitæ pro alio tempore cōſeruandæ, facta prius genuflexione reponit eas in vas ad hoc ordinatum : & diligenter aduertat, ne aliquod fragmentum, quantuncunque minimum, remaneat ſuper corporale : quod, ſi fuerit, accutate reponit in calicem : poſt exterſionem patenæ iunctis pollicibus & indicibus iterum genuflectit ſacramento, ſurgir, & calicem dextra manu infra nodum cuppæ accipit dicēs, Calicem ſalutaris &c. & ſignans ſe ſigno crucis cum calice, dicit, Sanguis domini noſtri &c. & manu ſiniſtra ſnpponens patenam calici, ſtans reuerēter ſumit totum ſanguinem cum particula in calice poſita. Quibus ſumptis dicit ſecretè. Quod ore ſumpſimus &c. poſtea ſuper altare porrigit calicem miniſtro ad cornu Epiſtolæ, quo vinum fundente ſe purificat, deinde abluit pollices & indices ſuper calicem, quos abſtergit purificatorio, interim dicens, Corpus tuum dñe quod ſumpſi. &c. ablutionem ſumit, & extergit os & calicem purificatorio, quo facto purificatorium extēdit ſnper calicem, & deſuper patenā, ac ſuper patena paruam pallam, & cooperit velo, plicat corporale & reponit in burſam, qnam ponit ſuper calicē, & collocat ſuper altare vt prius. Siqui ſunt communicādi in miſſa, eos communicet antequam ſumat purificationem, & antequam digitos abluat. Quibns communicatis dicit, Quod ore ſumpſimus domine &c. & deinde ſe & eos qui communicarunt purificans, dicit, Corpus tuum Domine quod ſnmpſi, & alia facit vt ſupra. In miſſa ſollemni Diaconus ſtans retro poſt celebrantem, cum in otatione Dominica dicitut, Et dimitte nobis debita noſtra, facta ibidem genuflexione altari vadit ad dextram celebrantis, & patenam purificatorio abſtergēs dat celebrāti, illius manum oſculando, & quando opus eſt diſcooperit, & cooperit, & cum celebrante adorat calicem. Cum dicitur, Pax Domini &c. Subdiaconus retto poſt celebrantem facta altari genuflexione, vadit ad ſiniſtram celebrantis, & ſimul dicūt Agnus Dei: deinde facta ibidem ſacramento genuflexione redit poſt celebrantem. Diaconus vero à dextris genuflexus expectat pacem, & cum celebrās oſculatur altare, ipſe ſe erigens ſimul oſculatur altare, & à celebrante complexus accipit pacem, reſpondens ei, Et cum ſpiritu tuo. Poſtea iterum ſacramento in altari adorato, vertit ſe ad Subdiaconum retro poſt celebrantem, qui ſimiliter à Diacono accepta pace, facta prius altari genuflexione, comitatus acolutho vadit ad Chorum, & dat ſimiliter pacem primo cuiuſq; ordinis, dignioribus prius, deinde minus dignis, & reuerſus ad altare dat pacem acolutho qui ipſum comitauerat, qui & alijs acoluthis circa altare dat pacem: deinde vadit ad dexteram celebrātis, & quando opus eſt diſcooperit calicem, accipit ampullam vini, & infundit qn̄ celebrās vult purificare.

De Communione, & Orationibus poſt communionem dicendis.

CElebrante purificato, dum calicem collocat in altari, liber Miſſalis defertur per miniſtrum ad cornu Epiſtolæ, & collocatur vt in Introitu. In miſſa ſollemni Diaconus defert librum Miſſalis ad cornu Epiſtolæ, poſtea vadit retro poſt celebrantem : Subdiaconus vero vadit ad cornu Euangelij, vbi calicem mundat, aptat cum purificatorio, plicat corporalia, reponit in burſam, & illam ponit ſuper calicem coopertum velo, quem collocat in altari, vel ſuper ctedentia vt ptius: poſtea redit ad locum ſuum retro poſt Diaconum : His expeditis celebrans ſtans legit Antiphonam quæ dicitur Communio : qua lecta iunctis manibus ante pectus vadit ad medium altaris, & eo oſculato vertit ſe ad populum, & dicit, Dominus vobiſcum, redit ad librum, dicit orationes Poſtcommunionem, eiſdem modo, numero, & ordine. vt ſupra dictæ ſunt Collectæ. Quibus dictis iungens manus ante pectus reuertitur ad medium altaris, & eo oſculato vertit ſe ad populum, & dicit vt ſupra, Dominus vobiſcum. Quo dicto ſtans iunctis manibus ante pectus verſus populum dicit, ſi dicendum eſt, Ite miſſa eſt. Quo dicto per eandem viam reuertitur

titut ad altare. Si vero non ſit dicendum, dicto Dñs vobiſcum, reuertitur eodem modo per eandem viã ad medium altaris, vbi ſtans verſus ad illud iunctis ante pectus manibus dicit, Benedicamus dño. In miſsis autem defunctorum eodem modo ſtãs dicit, Requieſcant in pace. In miſſa ſollemni hæc omnia eodem modo ſtans dicit Diaconus: & cum dicit, Ite miſſa eſt, celebrans quoq; ſtat verſus populum. In Quadrageſima antem, à feria quarta Cinerum vſq; ad feriam quartam maioris Hebdomadæ, in feriali officio, poſtquam celebrans dixit orationes poſt communionem cum ſuis ſolitis concluſionibus, antequam dicat Dominus vobiſcum, ſtans in eodem loco ante librum dicit Oremus, Humiliate capita veſtra Deo, & extenſis manibus ſubiungit eadem voce orationem ſuper populũ ibidem poſitam: qua finita oſculatur altare, & vertens ſe ad populũ dicit Dñs vobiſcum, & alia vt ſupra. In miſſa ſollemni dicto per celebrantem Oremus, Diaconus vertens ſe ad populum iunctis manibus dicit vt ſupra, Humiliate &c. qno dicto vertit ſe verſus altare à tergo celebrantis, & celebrans dicit orationem.

De Benedictione in fine Miſſæ, & Euangelio ſancti Ioannis.

DIcto Ite miſſa eſt, vel Benedicamus dño, vt ſupra, Celebrans ante medium altaris ſtans iunctis manibus ſuper altare, & capite inclinato, dicit ſecretè, Placeat tibi ſancta Trinitas &c. quo dicto, extenſis manibns hinc inde ſuper altare poſitis ipſum in medio oſculatur: tum erigens ſe adhuc ſtãs verſus illud, extẽdit, eleuat, & iungit manus, caputq; cruci inclinans, dicit voce intelligibili, Benedicat vos omñps deus, & iunctis manibus, ac demiſsis ad terram oculis, vertens ſe ad populum extenſa mann dextra, iunctisq; digitis, ſemel benedicit populo, dicens, Pater & filius, & ſpiritus ſanctus, & circulnm perficiens reuertitur ad cornu Euangelij: vbi dicto Dñs vobiſcum, & reſponſo, Et cum ſpiritu tuo, pollice dextro ſignans primum ſigno crucis altare, ſeu librum, deinde frontem, os, & pectus, dicit. Initium ſancti euangelij ſecundum Ioannem, vel Sequentia ſancti euangelij, vt dictum eſt in Rubricis generalibus, & reſponſo Gloria tibi dñe, iunctis manibus legit euangelium, In principio, vel aliud, vt connenit. Cum dicit, Et verbum caro factum eſt, genuflectit, & ſurgens proſequitur vt prius vſq; in finem. Si celebrans in altari vertit faciem verſus populum, non vertit ſe, ſed ſtans vt erat, benedicit populum vt ſupra, in medio altaris: deinde accedit ad cornu euangelij, & dicit euangelinm ſancti Ioannis. Si celebrauit coram ſummo Pontifice, Cardinali, Legato ſedis apoſtolicæ, Patriarcha, Archiepiſcopo, & Epiſcopo, in prouincia, ciuitate, vel diœceſi ſua exiſtente, celebrans dicto Placeat tibi ſancta Trinitas &c. dicit Benedicat vos omnipotens Deus, & cõuertens ſe ad ſummum pontificem genuflexns, ad Cardinalem vero, Legatum, vel Prælatum ſuum, capite inclinato quaſi licentiam benedicendi petens, proſequitur, Pater & Filius & Spiritus ſanctus, benedicens aſtantes à parte vbi non adeſt Pontifex, Cardinalis, Legatus, aut Prælatus prædicti. Si antem celebrauit coram Patriarcha, Archiepiſcopo, vel Epiſcopo extra eornm Titulum, eccleſiam, proninciam, ciuitatem, vel diœceſim conſtitutis, eis abſque alio reſpectu vt cæteris qui interſunt more conſueto benedicit. Si autem celebrauit pro defunctis, dicto Placeat tibi ſancta Trinitas, vt ſupra, accedit ad cornu Euangelij: & dicit Euangelium ſancti Ioannis, prætermiſſa benedictione, quæ in miſsis defunctorum non datur. Finito Euangelio, in fine miſſæ, ſi celebrauit coram ſummo Pontifice, Cardinali, Patriarcha, Archiepiſcopo, vel Epiſcopo, in eorum reſidentijs, eccleſia, vel loco iuriſdictionis eorum: conuertit ſe ad illum, coram quo ex prædictis celebrauit, & facit reuerentiam conuenientem. Si non celebrauit coram aliqno prædictorum, huiuſmodi reuerentiam prætermittit. Quibns omnibus abſolutis extinguuntur per miniſtrum candelæ: interim ſacerdos cooperto capite accipit ſiniſtra calicem, dextram ponens ſuper burſam ne cadat, deſcendit ad infimum gradum altaris, & ibi in medio vertens ſe ad illud, caput inclinat: & facta reuerentia, præcedente miniſtro, eo modo quo venerat redit ad ſacriſtiam, interim dicens Antiphonam, Trium puerorum: & canticum, Benedicite. Si vero ſit dimiſſurus huiuſmodi veſtes ante altare vbi celebrauit, finito Euangelio prædicto ibidem deponit veſtes, & dicit Antiphonam prædictam, Trium puerorum, cum cantico & alijs orationibus, vt ſuo loco ponuntur. In miſſa ſollemni omnia facit, vt ſupra, hoc excepto, quod ter populo benedicit, primò à cornu epiſtolæ dicens, Pater, ſecundo ante medium altaris dicens, & Filius. tertio à cornu euangelij dicens, & Spiritus ſanctus. & dicto euangelio ſecundum Ioannem, vel alio, vt ſupra, celebrans diſcedit cum miniſtris ordine qno venerat.

De his quę omittuntur in miſſa pro defunctis.

IN miſſa pro defunctis ante Confeſsionem nõ dicitur pſalmus Iudica me Deus. Sed pronunciata antiphona, Introibo ad altare Dei, & reſponſo à miniſtris, Ad deum qui lætificat &c. dicitur Verſ. Adiutorium noſtrum, & Confeſsio cum reliquis vt ſupra. In miſſa ſollemni poſt confeſsionem non incenſatur altare. Cum celebrans ad altare incipit Introitum, non ſignat ſe, ſed manu dextra extenſa facit ſignum crucis ſuper librum, quaſi aliquem benedicens. Non dicitur Gloria patri, ſed poſt pſalmum repetitur Requiem æternam, nec Gloria in excelſis, nec Alleluia, nec Iube domne benedicere: nec Dominus ſit in corde meo: nec oſculatur librum in fine. In miſſa ſollemni Subdiaconus finita Epiſtola non oſculatur manum celebrantis, nec benedicitur: Diaconus non petit benedictionem: nec oſculatur manum celebrantis,

tis, non tenentur luminaria ad Euangelium, ſed duo tantum acoluthi ſine candelabris tenēt mediū Subdiaconum, tenētem librum Euangeliorum. Non incenſatur liber, nec in fine celebrans, nec defertur liber Euangeliorum oſculandus. Item in miſſa defunctorum non dicitur Credo, non benedicitur aqua in calicem fundenda, ſed dicitur Deus qui humanæ ſubſtantiæ, &c. In miſſa ſollemni oblata & altare incenſantur vt ſupra: incenſatur ſolus celebrās: & non incēſantur alij: cum lauat manus, nō dicitur Gloria patri in pſalmo Lauabo inter innocentes. Subdiaconus nō tenet patenam poſt celebrantem: ſed tpe eleuationis ſacramenti incenſat ſacramentum. Ad Agnus Dei nō dr̄ miſerere nobis, cuius loco dicitur dona eis requiem: nec tertio, dona nobis pacem, cuius loco dicitur, dona eis requiem ſempiternam: nō dr̄ prima oratio ante cōmunionem, ſcilicet, Dñe Ieſu Chriſte qui dixiſti apoſtolis tuis &c. nec datur pax. In fine nō dr̄ Ite miſſa eſt, nec Benedicamus domino, ſed Requieſcāt in pace: Et nō datur benedictio: ſed dicto Placeat, dr̄ vt ſupra, In principio erat verbum &c. Alia oīa vt in alijs miſsis. Finita miſſa, ſi facienda eſt defunctorum abſolutio, celebrans retrahit ſe ad cornu Epiſtolæ; exuitur caſula, accipit pluuiale nigrum: Subdiaconus medius inter duos acoluthos deferentes candelabra accēſa, defert crucem præcedentibus duobus alijs acoluthis, vno cum thuribulo, & nauicula alio cum aqua benedicta & aſperſorio: ſequitur celebrans, & Diaconus à ſiniſtris. Subdiaconus cum cruce ſiſtit ſe in loco parato ad caput cōtra altare medius inter dictos acoluthos deferentes luminaria: celebrans vero ex alia parte verſus altare, à ſiniſtris Diaconus, & alij duo acoluthi deferentes vas aquæ benedictæ, & thuribulum. Interim cantatur Reſpōſorium. Cum dicitur Kyrie eleiſon, celebrās ponit incēſum in thuribulum, miniſtrante Diacono nauiculam: Cœpto Pater noſter accipit aſperſorium de manu Diaconi, & facta altari reuerentia, comitante Diacono à dextris, & tenēte fimbriam anteriorē pluuialis, aſpergit circuiens locum paratum: cum tranſit ante crucem, profundè inclinat, Diaconus vero genuflectit: & rediens ad priſtinum locum, de manu eiuſdem diaconi accipit thuribulum, & eodem modo quo aſperſerat, incēſat. Poſtremo Diacono tenente librum orat iunctis manibus dicens, Et ne nos. & verſum A porta inferi cum alijs, & Orationem, Abſolue quæſumus domine &c. vt in Ordinario: & poſt eam dicens Requiem æternam &c. facit crucem manu dextra ſuper locum paratum: & dicto per Cantores Requieſcant in pace, præcedente cruce redit cum alijs ad ſacriſtiam:

De his quæ clara voce aut ſecreto dicenda ſunt in Miſſa.

IN miſſa priuata clara voce dicuntur Antiphona & pſalmus, ad Introitum: Confeſsio, & quæ ſequuntur, excepta oratione, Aufer à nobis, & Oramus te dñe per merita ſanctorum tuorum, &c. Item Introitus, Kyrieeleiſon, Gloria in excelſis, Epiſtola, Graduale, Euangelium, Credo, Offertorium, Præfatio, Nobis quoque peccatoribus, ſolum hæc tria verba. Item, Per omnia ſecula &c. cum Pater noſter, Pax Domini, Agnus Dei, Domine non ſum dignus, Communio, Poſtcommunio, Ite miſſa eſt, vel Benedicamus domino, vel Requieſcant. Euangelium, In principio. Alia omnia dicuntur ſecretè. In miſſa ſollemni clara voce à celebrante dicuntur quando intonatur, Gloria in excelſis, & Credo. Dominus vobiſcum, Oremus, Oratio, Dominus vobiſcū, Oremus ante Offertoriū. Præfatio, Pater noſter, & Oratio poſt cōmunionē. Alia omnia à celebrante dicuntur ſecretò in miſſa ſollemni.

De hora celebrandi Miſſam.

MIſſa priuata ſaltem poſt Matutinū, quacūq; hora ab aurora vſq; ad meridiem dici pōt. Miſſa autem Conuentualis & ſollemnis, ſequēti ordine dici debet. In feſtis duplicibus, & ſemiduplicibus, in Dominicis, & infra octauas, dicta in choro Hora tertia. In feſtis ſimplicibus & ferijs per annum dicta Sexta. In Aduentu, Quadrageſima, Quatuor tēporibus & vigilijs, quæ ieiunantur, dicta Nona. Miſſa autem defunctorum dici debet poſt Matutinū & Primam diei: & vbi dicuntur eorum vigiliæ mane poſt Matutinum diei, dictis huiuſmodi vigilijs cum Laudibus immediatè dici poteſt Miſſa ꝓ defunctis. Excipiuntur ab hoc ordine dicendi Miſſam Conuētualem, Miſſæ in nocte Natiuitatis Domini, quæ ſuo loco dicuntur, Miſſa ſcilicet cōuentualis prima poſt mediam noctem, ſecunda poſt Laudes & Primam, tertia poſt Tertiam: vel vbi alias ex diſpenſatione Apoſtolica diſponatur.

De ordine ſedendi, ſtandi, & genuflectendi in Miſſa ſollemni.

IN miſſa ſollemni celebrās medius inter Diaconū & Subdiaconū ſedere pōt à cornu Epiſtolæ iuxta altare, cū cātatur Kyrieeleiſon, Gloria in excelſis, & Credo. alio tempore ſtat ad altare, & genuflectit quando oportet vt ſupra. Item genuflectit quando legitur euangelium In principio, ad illa verba, Et verbum caro factum eſt. & Euangelium Cum natus eſſet Ieſus, ad illa verba, Et procidentes adorauerunt eum. Item Euangelium feriæ quartæ poſt Dominicam quartam Quadrageſimæ, ad illa verba in fine, Et procidens adorauit eum. Et cum Diaconus cantat illa verba, ipſe verſus librum, celebrans & circunſtantes verſus altare genuflectunt: Subdiaconus vero tenens librum, & acoluthi candelabra, non genuflectunt. Item genuflectit priuatè celebrans cum dicit Flectamus genua, non autem cum ſollemniter celebrat: ſed Diaconus, & Subdiaconus, & circunſtantes. Item celebrans & miniſtri genuflectunt cum dicitur in Quadrageſima, Adiuua nos Deus. Item cum dicitur in miſſa Spiritus ſancti, Veni ſancte Spiritus reple, & cætera. Item quando legitur Paſsio ad illa verba, expirauit, & quandocunque fiunt genuflexiones vt ſupra.

pra. Circunſtantes aũt in miſsis priuatis ſemper genuflectunt, prꝑterquã ad Euangelium. In ſollemnib' aũt genuflectitur ab ijs qui non ſunt prælati ad Cõfeſsioné cũ ſuo pſalmo. & ab oĩbus qñ eleuatur ſacramentum, ſed dum cantatur Introitus, Gloria in excelſis, Epiſtola, Graduale, Credo, Offertorium: & facta Cõmunione, dum cantatur Cõmunio ſedetur, in alijs ſtatur. In miſsis feriarũ Aduentus, Quadrageſimæ, Vigiliarũ quæ ieiunãtur, & Quatuor tpum, ac in miſsis defunctorũ circunſtantes genuflectũt ad Confeſsioné cũ ſuo pſalmo. ad Orões, dicto p celebrantem Sanctus, vſque ad Pax Domini, & ad Poſtcommunionem, excepta vigilia Paſchæ, & Pentecoſtes, ac Natiuitatis Domini.

De Coloribus, & qualitate paramentorum.

PAramenta altaris, celebrantis, & miniſtrorum ſint coloris conuenientis officio & miſſæ diei, ſecũdũ vſum Romanę Eccleſię: quę quinq; colorib' vti conſueuit, albo, rubeo, viridi, violaceo, & nigro.

Albo colore vtitur à veſperis vigilię Natiuitatis Dñi vſq; ad octauã Epiphanię incluſiue, exceptis feſtis martyrũ, quę infra eã veniunt. Feria v. in Cœna Dñi, & Sabbato ſancto in officio miſſę, & ab illo die vſq; ad ſabbatũ Pentecoſtes excluſiue, in officio de tpe, prꝺterquã in miſſa Litaniarũ & Rogationũ. In feſtis beatę Marię, & per eius octauas, prꝑterquam in benedictione candelarũ, & ꝓceſsione quę fit in feſto Purificationis eiuſdẽ. Itẽ in eius miſsis votiuis. In miſſa ſanctę Trinitatis. In feſto Corporis Chriſti. In feſtis Angelorũ. In feſto S. Ioan. Baptiſtę. In feſto Omniũ ſanctorũ. In principali feſto S. Ioan. Euange. quod celebratur infra octauã Natiuitatis. In vtraq; Cathedra S. Petri. In Cõuerſione S. Pauli. In feſto S. Petri ad vincula. In feſto Transfigurationis Dñi. In feſtis Confeſſorũ, Pontificũ, & nõ Pontificũ, & Doctorũ. In feſtis Virginũ & nõ Virginũ. In Cõſecratione & Dedicatione Eccleſiæ, ac in conſecratione Pontificis, & per octauas prædictorum feſtorũ quæ octauas habent, quando fit officium de octaua: & in Dominicis infra eas per annum occurrentibus.

Rubeo colore vtitur à vigilia Pentecoſtes in Miſſa vſque ad ſabbatum ſequens incluſiue. In feſtis ſanctę Crucis. In feſto ſancti Ioan. ante portam Latinã. In Natali Apoſtolorum Petri & Pauli, & in feſtis aliorum Apoſtolorum: exceptis feſto principali S. Ioan. Euangeliſtæ poſt Natiuitatem, & feſto Conuerſionis ſancti Pauli, & Cathedræ ſancti Petri, & eius Vinculorum. In feſtis martyrum, excepto feſto ſanctorum Innocentum qñ non venerit in Dominica: ſi autem in Dominica venerit, vtitur rubro: ſimiliter in eius die octaua, & per octauas prædictorum feſtorum quæ octauas habent, quando fit de octaua: & in Dominicis per annum infra eas octauas occurrentibus.

Viridi colore vtitur ab octaua Epiphaniæ vſque ad Septuageſimam, & ab octaua Pentecoſtes vſque ad Aduentum excluſiue in officio de tempore, excepta Dominica Trinitatis vt ſupra, ac exceptis Dominicis infra octauas occurrentibus, in quibus color octauarum ſeruatur, exceptis etiam Vigilijs, & Quatuor Temporibus vt infra.

Violaceo colore vtitur à prima Dominica Aduẽtus vſq; ad miſſam vigiliæ Natiuitatis Dñi incluſiue: & à Septuageſima vſq; ad Officium ante miſſam Sabbati ſancti incluſiue in officio de tpe, excepta feria quinta in Cœna Dñi, in qua vtitur albo: & feria vj. in Paraſceue, in qua vtitur nigro, vt infra: & benedictione Cerei, in qua Diaconus illius Præfationem dicẽs ſolus vtitur albo: ea autem finita, violaceo vt prius. Item in Officio vigiliæ Pentecoſtes ante miſſam facta benedictione fontium incluſiue. In Quatuor Tpibus. In vigilijs, quæ ieiunãtur: vigilia, & Quatuor Tpibus Pentecoſtes exceptis. In miſſa Litaniarum & Rogationum. In feſto SS. Innocentũ, qñ non venerit in die Dominica. In benedictione candelarum in die Purificationis beatæ Mariæ: & in benedictione Palmarum, & ipſa Dominica in palmis: & in eorundem, ac generaliter in omnibus proceſsionibus, exceptis proceſsionibus ſancti Sacramenti, & quæ fiunt in ſollemnibus diebus.

Nigro colore vtitur feria ſexta in Paraſceue, & in miſsis Defunctorum.

In Officio Miſſæ celebrans ſemper vtitur planeta ſuper albam. Si autem ſit Epiſcopus, & ſollemniter celebrat, ſuper Dalmatica & Tunicella. Pluuiali vtitur in proceſsionibus, & benedictionibus quæ fiunt in altari. Item in officio Laudum & Veſperarum, quando ſollemniter dicũtur. Eodem vtitur aſsiſtẽs celebranti in miſſa Pontificali. Item quãdo celebrãs poſt miſſam defunctorum facit in fine abſolutionẽ. Cum celebrans vtitur pluuiali, ſemper deponit manipulum: & vbi pluuiale haberi non poteſt, in benedictionibus quæ fiũt in altari, celebrãs ſtat ſine planeta cum Alba, & Stola. Dalmatica & Tunicella vtũtur Diaconus & Subdiaconus in miſſa ſollemni, & proceſsionibus, & benedictionibus, quandocunq; Sacerdoti miniſtrant. In diebus vero ieiuniorum prꝺterquã in vigilijs ſanctorum, & in Dñicis & ferijs Aduentus & Quadrageſimę, ac in vigilia Pentecoſtes ante miſſam (exceptis Dñica Gaudete, etiã ſi eius Miſſa infra hebdomadam repetatur, & Dñica Lætare, vigilia Natiuitatis Dñi, Sabbato ſancto in benedictione cerei & in Miſſa, & Quatuor Tpibus Pentecoſt.) in Cathedralibus & præcipuis Eccleſijs vtuntur planetis plicatis ante pectus: quã planetam Diaconus dimittit cum lecturus eſt Euangelium, & tũc ſuper ſiniſtrum humerum ſuper ſtolam complicatur, aut ponitur aliud genus ſtolæ latioris in modum planetæ plicatæ: & facta communione reſumit planetam vt prius. Similiter Subdiaconus dimittit eam cum lecturus eſt Epiſtolam, quam legit in albis, & poſtea eam reſumit vt prius. In minoribus autem eccleſijs, prædictis diebus ieiuniorum Alba tantum amicti miniſtrent: Subdiaconus cum manipulo, Diaconus etiam cum ſtola ab humero dextro ſub ſiniſtram pendente.

FINIS.

De defectibus circa Miſſam occurrentibus.

De defectibus in celebratione Miſſarum occurrentibus.

SAcerdos celebraturns, omnẽ adhibeat diligentiam, ne aliquid ex requiſitis ad ſacramentum Euchariſtiæ conficiendum deſit. Poteſt autem defectus contingere ex parte materiæ conſecrandæ, & ex parte formæ adhibendæ, & ex parte miniſtri conficientis. Quicquid enim horum deficit, ſcilicet materia debita, forma cũ intẽtione, & ordo ſacerdotalis in conficiente, non conficitur ſacramẽtum. Et his exiſtentibns, quibuſcunq; alijs deficientibus, veritas adeſt ſacramenti. Alij vero ſunt defectus, qui in miſſæ celebratione occurrentes, etſi veritatem ſacramenti non impediant, poſſunt tamen aut cum peccato, aut cum ſcandalo contingere.

De defectibus Materiæ.

DEfectus ex parte materiæ poſſunt contingere, ſi aliquid deſit ex ijs quæ ad ipſam requiruntur. Requiritur enim, vt ſit panis triticeus, & vinum de vite: & vt huiuſmodi materia cõſecranda in actu conſecrationis ſit coram ſacerdote.

De defectu panis.

SI panis non ſit triticeus, vel ſi triticens ſit admiſtus granis alterius generis in tanta quantitate, vt non maneat panis triticeus, vel ſit alioqui corruptus, non conficitur ſacramentum. Si ſit confectus de aqua roſacea, vel alterius diſtillationis: dubium eſt an conficiatur. Si cœperit corrumpi, ſed non ſit corruptus: ſimiliter ſi nõ ſit azymus ſecundum morem Eccleſiæ Latinæ, conficitur: ſed conficiens grauiter peccat. Si celebrans ante conſecrationem aduertit hoſtiam eſſe corruptam, aut nõ eſſe triticeam: remota illa hoſtia aliam ponat, & à Canone iterum incipiat, & ꝓſequatur Miſſam. Si id aduerterit poſt conſecrationem, etiam poſt illius hoſtię ſeu ſanguinis ſumptionẽ, poſita alia, à conſecratione incipiat, ſcilicet, ab illis verbis: Qui pridie quam pateretur: & illam priorem ſi nõ ſumpſit, ſumat poſt ſumptionem corporis, & ſanguinis, vel alij ſumendam tradat, vel alicubi reuerenter conſeruet. Si autem ſumpſerat, nihilominus ſumat eam quam conſecrauit: quia præceptum de perfectione ſacramenti maioris eſt ponderis, qnàm quod à ieiunis ſumatur. Aduertendum autem, quòd ſi hoc cõtingat poſt ſnmptionem ſanguinis, apponi debet rurſus nouus panis, & vinum cum aqua, facta prius oblatione, & ꝓſequẽda ſunt omnia quæ ſequuntur: ne ſacramentum remaneat imperfectum, & vt debitus ſeruetur ordo. Si hoſtia conſecrata diſpareat, vel caſu aliquo, vt vẽto, aut miraculo, vel à mure accepta, vel alio animali, & nequeat reperiri; tunc altera conſecretur (ab eo loco incipiendo, Qui pridie quam pateretur: facta eius prius oblatione) & illud animal ſi capi poteſt, occidatur, & comburatur, & cineres eijciantur in ſacrarium, vel ſub altari.

De defectu vini.

SI vinum ſit factnm penitus acetum, vel penitus putridum, vel de vuis acerbis, ſeu non maturis expreſſum, vel admiſtum tantum aquæ vt vinum ſit corruptnm: non conficitur ſacramentum. Si vinum cœperit aceſcere, vel corrumpi, vel fuerit aliquantũ acre, vel muſtum tunc de vuis expreſſum, vel non fuerit admixta aqua, vel fuerit admixta aqua roſacea, ſeu alterius diſtillationis: conficitur ſacramentum, ſed conficiens grauiter peccat. Si celebrans ante conſecrationem ſanguinis, quamuis poſt conſecrationem corporis, aduertat aut vinum, aut aquam, aut vtrunque non eſſe in calice: debet ſtatim apponere vinum cum aqua, & conſecrare, incipiendo ab illis verbis: Simili modo &c. Si poſt verba conſecrationis aduertat vinum non fuiſſe poſitũ, ſed aquam: depoſita aqua, iterum vinum cum aqua ponat in calice, & reſumat à verbis prædictis. Si hoc aduertat poſt ſumptionem corporis, vel huiuſmodi aquæ, apponat aliam hoſtiam iterum conſecrandã, & vinum in calice: & vtrunque conſecret, & ſumat in fine, quamuis aliam hoſtiam conſecratam, vel aquam ſumpſerit, propter ſacramenti integritatem in celebratione ſeruandam. Siquis percipiat ante conſecrationem vel poſt conſecrationem totum vinum eſſe acetum, vel aliàs corruptum: idem ſeruetnr qnod ſupra, ac ſi deprehenderet non eſſe poſitum vinum, vel ſolam aquam fuiſſe appoſitam in calice. Si autem celebrans ante conſecrationem calicis aduertat non fuiſſe appoſitam aquam: ſtatim ponat eam, & proferat verba conſecrationis. Si id aduertat poſt cõſecrationem calicis: nullo modo apponat, quia non eſt de neceſſitate ſacramenti. Si materia quæ eſſet apponenda ratione defectus vel panis vel vini, non poſſet vllo modo haberi: ſi id ſit ante conſecrationem corporis, vlterius procedi non debet: ſi poſt conſecrationem corporis aut etiam vini deprehenditur defectus alterius ſpeciei, altera iam conſecrata: tunc ſi nullo modo haberi poſſit, procedendum erit, & miſſa abſoluenda. Quòd ſi expectando aliquandiu haberi poſſit: expectandum erit, ne imperfectum ſacrificium remaneat.

De defectibus formæ.

DEfectus ex parte formæ poſſunt contingere, ſi aliquid deſit ex ijs quæ ad integritatem verborum in ipſa conſecratione requiruntur. Verba autem conſecrationis, quæ ſunt forma huius ſacramenti, ſunt hæc: Hoc eſt enim corpus meum. Et, Hic eſt enim calix ſanguinis mei, noui & æterni teſtamenti, myſterium fidei, qui pro vobis, & pro multis effundetur in remiſſionem peccatorum. Siquis autem aliquid diminueret, vel immutaret de forma conſecrationis corporis & ſanguinis, & in ipſa verborum immutatione verba idem non ſignificarent: non conficeret ſacramentum. Siquis aliquid adderet quod ſignificationem non mutaret, conficeret quidem, ſed grauiſſimè peccaret. Si celebrans

lebrans non recordetur ſe dixiſſe ea, quę in cõſecratione communiter dicuntur, non debet propterea turbari. Si tamen certo ei, vel valde probabiliter cõſtet, ſe omiſiſſe aliquid eorum quæ ſunt de neceſsitate ſacramenti, idest, formam conſecrationis: reſumat ipſam formam, & cętera proſequatur per ordinem. Si autem non ſunt de neceſsitate ſacramenti: non reſumat, ſed procedat vlterius.

De defectibus miniſtri.

Defectus ex parte miniſtri, poſſunt contingere quo ad ea quæ in ipſo requiruntur. Hæc autẽ ſunt. In primis intentio, deinde diſpoſitio animæ, diſpoſitio corporalis, diſpoſitio veſtimẽtorum, diſpoſitio in miniſterio ipſo, quo ad ea quæ in ipſo poſſunt occurrere.

De defectu intentionis.

Siquis non intendit cõficere, ſed deluſorie aliqd agere, Item ſi aliquæ hoſtiæ ex obliuione remaneant in altari, vel aliqua pars vini, vel aliqua hoſtia lateat, cum nõ intendat conſecrare niſi quas videt, Item ſiquis habeat coram ſe vndecim hoſtias, & intendat conſecrare ſolum decem, non determinans quas decem intendit: nõ conſecrat, quia requiritur intentio. Secus ſi putans quidem eſſe decem, tamen oẽs voluit conſecrare quas coram ſe habebat: nam tunc omnes erunt conſecratæ: atque ideo quilibet ſacerdos talem ſemper intẽtionem habere deberet, ſcilicet conſecrandi eas omnes, quas ante ſe ad cõſecrandum poſitas habet. Si ſacerdos putans ſe tenere vnam hoſtiam, poſt conſecrationem inuenerit fuiſſe duas ſimul iunctas: in ſumptione ſumat ſimul vtranq;. Quod ſi deprehendat poſt ſumptionẽ corporis & ſanguinis, aut etiam poſt ablutionem, reliquias aliquas relictas cõſecratas, eas ſumat, ſiue paruæ ſint, ſiue magnæ, quia ad idem ſacrificiũ ſpectãt. Si vero relicta ſit hoſtia integra conſecrata, eam in tabernaculo cum alijs reponat: ſi hoc fieri nequit, ſequenti ſacerdoti ibi celebraturo, in altari ſupra corporalia decenter opertam, ſumendã vna cum altera quam eſt conſecraturus, relinquat: vel ſi neutrũ horum fieri poſsit, in ipſo calice ſeu patena decẽter cõſeruet, quouſq; vel in tabernaculo reponatur, vel ab altero ſumatur: quod ſi nõ habeat quomodo honeſtè conſeruetur, poteſt eam ipſemet ſumere. Si intentio non ſit actualis in ipſa cõſecratione propter euagationem mentis, ſed virtualis, cum accedens ad altare intendat facere quod facit eccleſia, conficitur ſacramentum: etſi curare debet ſacerdos, vt etiam actualem intentionem adhibeat.

De defectibus diſpoſitionis animæ.

Siquis ſuſpẽſus, excommunicatus, & degradatus celebret, cõficit quidem ſacramentum, ſed grauiſsimè peccat, tam propter communionem quam indignè ſumit, quàm propter executionẽ Ordinum quæ ſibi erat interdicta. Si quis habens copiam confeſſoris celebret in peccato mortali, grauiter peccat. Siquis aũt in caſu neceſsitatis nõ habens copiã confeſſoris, in peccato mortali abſque contritione celebret: grauiter peccat. Secus ſi conteratur: debet tamen cum primum poterit, confiteri. Si in ipſa celebratione miſſæ ſacerdos recordetur ſe eſſe in peccato mortali, conteratur cum propoſito confitendi, & ſatisfaciendi. Si recordetur ſe eſſe excommunicatum, vel ſuſpẽſum, aut locum eſſe interdictum, ſimiliter conteratur cum propoſito petendi abſolutionem: ante conſecrationem autem, ſi non timetur ſcandalum, debet miſſam inceptam deſerere, ſecus ſi eſſet publicè excommunicatus.

De defectibus diſpoſitionis corporis.

Siquis non eſt ieiunus poſt mediam noctem, etiã poſt ſumptionẽ ſolius aquæ, vel alterius potus, aut cibi, per modũ etiam medicinę, & in quantacũque parua quantitate: nõ poteſt communicare, nec celebrare. Si autem ante mediam noctem cibum aut potum ſumpſerit, etiam ſi poſtmodũ nõ dormierit, nec ſit digeſtus, nõ peccat: ſed ob perturbationẽ mẽtis ex qua deuotio tollitur, cõſulitur aliquando abſtinendũ. Si reliquiæ cibi remanẽtes in ore tranſglutiantur nõ impediunt cõmunionem, cũ nõ tranſgliutiantur p modum cibi, ſed per modũ ſaliuæ. Idem dicẽdum, ſi lauando os, deglutiatur ſtilla aquæ præter intẽtionem. Si plures miſſas in vna die celebret, vt in nocte Natiuitatis: in vltima tantum miſſa percipiat purificationem. Si præceſſerit pollutio nocturna, quæ cauſata fuerit ex præcedenti cogitatione q̃ ſit peccatum mortale, vel euenerit propter nimiam crapulam: abſtinendum eſt à communione & celebratione. Si dubium eſt, an in pręcedẽti cogitatione fuerit peccatum mortale, conſulitur abſtinendũ, extra tamen caſum neceſſitatis. Si autem certum eſt non fuiſſe in illa cogitatione peccatum mortale, vel nullam fuiſſe cogitationem, ſed eueniſſe ex naturali cauſa, aut ex diabolica illuſione: poteſt cõmunicare & celebrare, niſi ex illa corporis cõmotione tãta venerit perturbatio mẽtis, vt abſtinẽdum videatur.

De defectibus in miniſterio ipſo occurrentibus.

Poſſunt etiam defectus occurrere in miniſterio ipſo, ſi aliquid ex requiſitis ad illud deſit: vt ſi nõ celebret in loco ſacro, vel deputato ab Epiſcopo, nec in altari conſecrato: nec tribus mappis coopertο. Si non adſunt luminaria cerea. Si non ſit tempus debitum celebrandi, quod eſt ab aurora vſq; ad meridiem, communiter. Si celebrans ſaltem Matutinũ cum laudibus nõ dixerit. Si omittat aliquid ex veſtibus ſacerdotalibus. Si veſtes ſacerdotales & mappæ non ſint ab Epiſcopo, vel ab alio hanc habẽte poteſtatem benedictæ. Si non adſit clericus, vel alius deſeruiens in miſſa: vel adſit qui deſeruire non debet, vt mulier. Si non adſit calix cum patena conueniens, cuius cuppa debet eſſe aurea, vel argentea, vel ſtannea, nõ autem ærea, vel vitrea. Si corporalia nõ ſint munda, quæ debẽt eſſe ex lino, nec ſerico in medio ornata, & ab Epiſcopo, vel ab alio hanc habẽte poteſtatem benedicta. Si celebrat capite cooperto ſine diſpenſatione. Si non adſit Miſſale, licet memoriter

riter ſciret miſſã quã intẽdit dicere. Si ſacerdote celebrante violetur eccleſia ante canonẽ, dimittatur miſſa: ſi poſt canonẽ, nõ dimittatur. Si ſacerdos ante cõſecrationem grauiter infirmet̃, vel in ſincopem inciderit, aut moriat̃: prætermittitur miſſa. Si poſt cõſecrationem corporis tãtum, ante cõſecrationem ſanguinis, vel vtroq; cõſecrato, id accidit: miſſa p alium ſacerdotem expleatur ab eo loco vbi ille deſijt. Si aũt nõ obierit, ſed fuerit infirmus adeo vt poſſit communicari, & non adſit alia hoſtia cõſecrata, diuidat hoſtiam, & vnã partem præbeat infirmo, aliam ipſe ſumat. Si aũt ſemiprolata forma corporis obijt ſacerdos, aut ſemiprolata forma ſanguinis, tũc alter ſimiliter pſequatur miſſam, & ſup eandem hoſtiam, ſeu eundem calicẽ repetat integram formã, ab eo loco, Qui pridie quã pateretur, & in ſanguine, ab eo loco, Similiter poſtquã cænauit, vel poſſet ſup aliũ panẽ: & calicẽ ſimiliter cũ in forma calicis deficit, ſup alium calicem præparatum integrã formã proferre, & hoſtiam primi ſacerdotis inter reliquias ſeruare, vel eã ſumere poſt ablutionem ſãguinis, ſi cõſtat quòd nõ ſit conſecrata: in dubio vero, tutius eſt accipere poſt ſumptionẽ: & idem de calice relicto ſemiconſecrato. Si qs extra huiuſmodi caſus neceſſitatis, integra ſacramẽta nõ ſumpſerit grauiſſimè peccat. Si muſca, vel aranea vel aliquid aliud ceciderit in calicẽ ante cõſecrationem: proijciat vinum ſubtus altare, & aliud ponat in calice, miſceat parũ aquæ, offerat, & proſequatur Miſſam. Si poſt cõſecrationẽ ceciderit muſca aut aliquid eiuſmodi, & fiat nauſea ſacerdoti, extrahat eã, & lauet cũ vino: finita miſſa cõburat: & cõbuſtio, ac lotio huiuſmodi in ſacrariũ proijciatur. Si autẽ nõ fuerit ei nauſea, nec vllum periculum timeat, ſumat cũ ſanguine. Si aliquid venenoſum ceciderit in calicẽ, vel quod prouocaret vomitũ: vinũ cõſecratum reponendum eſt in alio calice, & aliud vinũ cum aqua apponendum denuo cõſecrãdum: & finita miſſa ſanguis repoſitus in panno lineo vel ſtuppa tamdiu ſeruetur, donec ſpecies vini fuerint deſiccatæ, & tũc cõburatur, & combuſtio in ſacrariũ proijciat̃. Si aliquod venenoſum tetigerit hoſtiã conſecratã, tunc alterã conſecret, & ſumat modo quo dictum eſt: & illa ſeruetur in tabernaculo loco ſeparato, & animal captũ occidat̃, & cõburatur, vt ſupra dictum eſt. Si ſumendo ſanguinẽ, particula remãſerit in calice: digito ad labium calicis adducat, & ſumat ante purificationẽ, vel infundat vinũ, & ſumat. Si hoſtia ante cõſecrationẽ inueniatur fracta, niſi populo euidenter appareat, talis hoſtia cõſecret̃. Si autẽ ſcãdalum populo eſſe poſſit, alia accipiatur: & offeratur: Quòd ſi illius iã hoſtię facta erat oblatio, poſt oblationẽ ſumatur. Quod ſi ante oblationẽ hoſtia appareat cõfracta, accipiatur altera integra, ſi citra ſcãdalum, aut longam moram fieri poterit. Si ppter frigus vel negligentiam hoſtia cõſecrata dilabatur in calicẽ, propterea nihil eſt reiterandum, ſed ſacerdos miſſam proſequatur. Si in hyeme ſanguis cõgeletur in calice, inuoluatur calix pannis calefactis: ſi id nõ proficeret, ponatur in feruenti aqua, dummodo in calicẽ nõ intret, donec liquefiat. Si per negligẽtiã aliquid de ſanguine Chriſti ceciderit, ſiquidẽ ſuper tabulã, lingua lambatur, & pars illa tabulæ radatur quantum ſatis eſt. Itẽ ſi non fuerit tabula, locus ipſe radatur, & cõburatur: cinis vero iuxta altare recõdatur. Si vero ſup lapidem altaris ceciderit, ſorbeat ſacerdos ſtillã, & locus bene abluatur, & ablutio in ſacrariũ proijciatur. Si ſup linteum altaris gutta ceciderit, & vſq; ad ſecũdum ſiue tertium linteũ peruenit, tũc ſuppoſito calice linteorum partes vbi gutta cecidit abluantur, & aqua ablutionis in ſacrariũ pijciatur, & partes illę linteorũ ſeu pallæ poſt ablutionem abſcindãtur, & comburãtur, & cinis in ſacrario cõdatur. Quòd ſi in ipſo ſolum corporali, aut ſi in veſtibus ipſis ſacerdotalibus ceciderit: ſatis erit ablui, & ablutio in ſacrariũ proijciatur. Si in ſubſtratum pedibus pãnum vel tapetũ, ablui oportebit, & partẽ abſcindi, & comburi, & cineres ſimiliter in ſacrariũ immitti. At ſi cõtingat totum ſanguinem poſt cõſecrationẽ effundi, ſiquidẽ aliquid vel parum remanſit, illud ſumatur, & de effuſo reliquo ſanguine fiat vt dictum eſt: Si vero nihil oĩno remãſit, ponat iterũ vinũ & aquã, & cõſecret ab eo loco, Similiter poſtquã cęnauit, facta prius tamẽ calicis oblatione. Si ſacerdos euomat Euchariſtiã, ſi ſpecies integræ appareãt, reuerẽter ſumãtur, niſi nauſea fiat: tũc enim ſpecies cõſecratæ cautè ſeparẽtur, & in aliquo loco ſacro reponãtur. Quòd ſi ſpecies nõ appareant, comburatur vomitus, & cineres in ſacrariũ proijciãtur. Si hoſtia cõſecrata, vel aliqua eius particula dilabatur in terrã reuerẽter accipiatur, & locus vbi cecidit mũdetur, & aliquãtum abradatur, & puluis ſeu abraſio huiuſmodi in ſacrariũ proijciatur. Si ceciderit extra corporale in mappam, ſeu alio quouis modo in aliquod linteum, mappa vel linteũ huiuſmodi diligenter lauetur, & lotio ipſa in ſacrariũ effundatur. Poſſunt etiam defectus in miniſterio ipſo occurrere, ſi ſacerdos ignoret ritus & cęremonias ipſas in eo ſeruandas: de quibus omnibus in ſuperioribus rubricis copioſè dictum eſt.

FINIS.

Pꝛeparatio ad Miſſam pꝛo oppoꝛtunitate ſacerdotis facienda. Aña.

Ne reminiſcaris domine delicta noſtra, vel parentuʒ noſtroꝝ, neqʒ vindictam ſumas de peccatis noſtris. Que antiphona in duplicibus tantum duplicatur.

Deinde dñr ſequentes pſalmi. pſal's.

Quam dilecta tabernacula tua domine virtutum: concupiſcit ⁊ deficit anima mea in atria domini.

Coꝛ meum, ⁊ caro mea, exultauerunt in deum viuum.

Etenim paſſer inuenit ſibi domum ⁊ turtur nidum, vbi reponat pullos ſuos.

Altaria tua domine virtutum: rex meus, ⁊ deus meus.

Beati qui ambulant in domo tua domine: in ſecula ſeculoꝛum laudabunt te.

Beatus vir, cuius eſt auxilium abs te: aſcenſiones in coꝛde ſuo diſpoſuit in valle lacrymarum, in loco quem poſuit.

Etenim benedictionem dabit legiſlatoꝛ: ibunt de virtute in virtuteʒ, videbitur deus deoꝛum in Sion.

Domine deus virtutum exaudi oꝛationem meam: auribus percipe deus Jacob.

Pꝛotectoꝛ noſter aſpice deus, ⁊ reſpice in faciem Chꝛiſti tui.

Quia melioꝛ eſt dies vna in atrijs tuis ſuper millia.

Elegi abiectus eſſe in domo dei mei: magis quam habitare in tabernaculis peccatoꝛum.

Quia miſericoꝛdiam ⁊ veritateʒ diligit deus: gratiam ⁊ gloꝛiam dabit dominus.

Non pꝛiuabit bonis eos qui ambulant in innocentia: domine virtutuʒ, beatus homo qui ſperat in te.

Gloꝛia patri, ⁊ filio. Pſalmus.

Benedixiſti domine terram tuã: auertiſti captiuitatem Jacob.

Remiſiſti iniquitatem plebis tuę: operuiſti omnia peccata eoꝛum.

Mitigaſti omnem iram tuam: auertiſti ab ira indignationis tuę.

Conuerte nos deꝰ ſalutaris noſter: ⁊ auerte iram tuam a nobis.

Nunquid in ęternum iraſceris nobis: aut extendes iram tuam a generatione in generationem?

Deus tu conuerſus viuificabis nos: ⁊ plebs tua lętabitur in te.

Oſtende nobis dñe miſericoꝛdiam tuam: ⁊ ſalutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me dominus deus: quoniam loquetur pacem in plebem ſuam.

Et ſuper ſanctos ſuos: ⁊ in eos qui conuertuntur ad coꝛ.

Veruntamen pꝛope timentes eum ſalutare ipſius: vt inhabitet gloꝛia in terra noſtra.

Miſericoꝛdia ⁊ veritas obuiauerunt ſibi: iuſtitia ⁊ pax oſculatę ſunt.

Veritas de terra oꝛta eſt: ⁊ iuſtitia de celo pꝛoſpexit.

Etenim dñs dabit benignitatem: ⁊ terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtitia ante eum ambulabit: ⁊ ponet in via greſſus ſuos.

Gloꝛia patri, ⁊ filio. Pſalmus.

Inclina domine aurem tuam, ⁊ exaudi me: quoniam inops ⁊ pauper ſum ego.

Cuſtodi animam meam, quoniam

ſanctus

Preparatio ad Miſſam.

ſanctus ſum: ſaluum fac ſeruum tuũ deus meus ſperantem in te.

Miſerere mei domine, quoniam ad te clamaui tota die: lętifica animam ſerui tui, quoniam ad te domine animam meam leuaui.

Quoniam tu domine ſuauis ⁊ mitis: ⁊ multę miſericordię omnibus inuocantibus te.

Auribus percipe orationem meã: ⁊ intende voci deprecationis meę.

In die tribulationis meę clamaui ad te: quia exaudiſti me.

Non eſt ſimilis tui in diis dñe: ⁊ nõ eſt ſecundum opera tua.

Omnes gẽtes quaſcunque feciſti, venient, ⁊ adorabunt corã te dñe: ⁊ glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, ⁊ faciens mirabilia: tu es deus ſolus.

Deduc me domine in via tua, ⁊ ingrediar in veritate tua: lętetur cor meum, vt timeat nomen tuum.

Confitebor tibi domine deus meus in toto corde meo: ⁊ glorificabo nomen tuum in ęternum.

Quia miſericordia tua magna eſt ſuper me: ⁊ eruiſti animam meam ex inferno inferiori.

Deus, iniqui inſurrexerunt ſuper me, ⁊ ſynagoga potentium quęſierunt animam meam, ⁊ non propoſuerunt te in conſpectu ſuo.

Et tu domine deus miſerator ⁊ miſericors: patiens ⁊ multę miſericordię ⁊ verax.

Reſpice in me, ⁊ miſerere mei, da imperium tuum puero tuo, ⁊ ſaluum fac filium ancillę tuę.

Fac mecum ſignum in bonum, vt videãt qui oderunt me, ⁊ confundantur: quoniam tu domine adiuuiſti me: ⁊ conſolatus es me.

Gloria patri, ⁊ filio. **Pſalmus.**

Credidi propter quod locutus ſum: ego autem humiliatus ſum nimis.

Ego dixi in exceſſu meo: omnis homo mendax.

Quid retribuam domino, pro omnibus quę retribuit mihi?

Calicem ſalutaris accipiam: ⁊ nomen domini inuocabo.

Uota mea dño reddam coram omni populo eius: precioſa in conſpectu domini mors ſanctorum eius.

O dñe, quia ego ſeruus tuus: ego ſeruus tuus, ⁊ filius ancillę tuę.

Dirupiſti vincula mea, tibi ſacrificabo hoſtiam laudis: ⁊ nomen domini inuocabo.

Uota mea dño reddam in conſpectu oĩs populi eius: in atriis domus dñi, in medio tui hieruſalem.

Gloria patri, ⁊ filio. **Pſalmus.**

De profundis clamaui ad te domine: dñe exaudi vocem meã.

Fiant aures tuę intendentes: in vocem deprecationis meę.

Si iniquitates obſeruaueris domine: domine quis ſuſtinebit?

Quia apud te propitiatio eſt: ⁊ propter legem tuam ſuſtinui te dñe.

Suſtinuit anima mea in verbo eius: ſperauit anima mea in domino.

A cuſtodia matutina vſque ad noctem: ſperet Iſrael in domino.

Quia apud dñm miſericordia: ⁊ copioſa apud eum redemptio.

Et ipſe redimet Iſrael ex omnibus iniquitatibus eius.

Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſan.

Deinde repetitur Antiphona.

Ne reminiſcaris domine delicta noſtra, vel parentum noſtrorum: neque vindictam ſumas de peccatis noſtris.

Deinde Sacerdos dicit.

Kyrie eleiſon. Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſon. Pater noſter. ℣. Et ne nos inducas. ℟. Sed libera. ℣. Ego dixi, domine miſerere mei. ℟. Sana animam meam, quia peccaui tibi. ℣. Conuertere domine aliquãtulum. ℟. Et deprecare ſuper ſeruos tuos. ℣. Fiat miſericordia tua domine ſuper nos. ℟. Quemadmodum ſperauimus in te. ℣. Sacerdotes tui induant iuſtitiam. ℟. Et ſancti tui exultent. ℣ Ab occultis meis munda me domine. ℟. Et ab alienis parce ſeruo tuo. ℣. Domine exaudi. ℟. Et clamor meus. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Oremus.

Aurem tuę pietatis mitiſſime deus inclina precibus noſtris, ⁊ gratia ſancti Spiritus illumina cor noſtrum: vt tuis myſterijs dignè miniſtrare, téque eterna charitate diligere mereamur.

Deus, cui omne cor patet, ⁊ omnis voluntas lóquitur, ⁊ quem nullum latet ſecretum, purifica per infuſionẽ ſancti Spiritus cogitationes cordis noſtri: vt te perfectè diligere, ⁊ dignè laudare mereamur.

Ure igne ſancti Spiritus renes noſtros ⁊ cor noſtrum domine: vt tibi caſto corpore ſeruiamus, ⁊ mundo corde placeamus.

Mentes noſtras, quęſumus domine, paraclitus, qui à te procedit, illuminet, ⁊ inducat in omnem, ſicut tuus promiſit filius, veritatem.

Adſit nobis, quęſumus domine, virtus Spiritus ſancti: quę ⁊ corda noſtra clementer expurget, ⁊ ab omnibus tueatur aduerſis.

Deus, qui corda fidelium ſancti Spiritus illuſtratione docuiſti, da nobis in eodem Spiritu recta ſapere, ⁊ de eius ſemper conſolatione gaudere.

Conſcientias noſtras, quęſumus domine, viſitando purifica: vt veniens dominus noſter Ieſus Chriſtus filius tuus, paratam ſibi in nobis inueniat manſionem, Qui tecum viuit, ⁊ regnat in vnitate Spiritus ſancti Deus, per omnia ſecula ſeculorum. Amen.

Orationes dicendę cum Sacerdos induitur ſacerdotalibus paramentis.

Cum lauat manus, dicat.

Da domine virtutem manibus meis ad abſtergendum omnẽ maculam: vt ſine pollutione mentis ⁊ corporis valeam tibi ſeruire.

Ad Amictum, dum ponitur ſuper caput, dicat.

Impone dñe capiti meo galeam ſalutis, ad expugnandos diabolicos incurſus.

Ad Albam, cum ea induitur.

Dealba me dñe, ⁊ munda cor meũ: vt in ſanguine Agni dealbatus, gaudijs perfruar ſempiternis.

Ad Cingulum, dum ſe cingit.

Precinge me domine cingulo puritatis, ⁊ extingue in lũbis meis humorem libidinis: vt maneat in me virtus cõtinentię, ⁊ caſtitatis.

Ad manipulum, dum imponitur brachio ſiniſtro.

Merear Domine portare manipulum fletus, ⁊ doloris: vt cũ exultatione recipiam mercedem laboris.

Ad Stolam, dum imponitur collo.

Redde mihi domine ſtolaꝫ immortalitatis, quam perdidi in preuaricatione primi parẽtis: ⁊ quã uis indignus accedo ad tuum ſacrũ myſterium, merear tamen gaudium ſempiternum.

Ad caſulam, cum aſſumitur.

Domine, qui dixiſti, Jugum meum ſuaue eſt, ⁊ onus meum leue: fac, vt iſtud portare ſic valeam, quod conſequar tuam gratiã. Amẽ.

¶ Gratiarum actio poſt Miſſam.

Antiphona. Trium puerorum cantemus hymnum: quem cantabant ſancti in camino ignis benedicentes Dominum.

Quę aña in duplicibus tantum duplicatur. Canticum trium puerorũ.

Benedicite omnia opera domini dño: laudate ⁊ ſuperexaltate eum in ſęcula.

Benedicite angeli domini dño: benedicite cęli domino.

Benedicite aquę omnes, quę ſuper cęlos ſunt dño: benedicite omnes virtutes domini domino.

Benedicite ſol ⁊ luna domino: benedicite ſtellę cęli domino.

Benedicite imber ⁊ ros dño: benedicite omnis ſpiritus dei domino.

Benedicite ignis ⁊ ęſtus domino: benedicite frigus ⁊ ęſtas domino.

Benedicite rores ⁊ pruina domino: benedicite gelu ⁊ frigus domino.

M. N. R.

Benedicite glacies ⁊ niues dño: benedicite noctes ⁊ dies domino.

Benedicite lux ⁊ tenebrę domino: benedicite fulgura ⁊ nubes dño.

Benedicat terra dominũ: laudet ⁊ ſuperexaltet eum in ſecula.

Benedicite montes ⁊ colles domino: benedicite vniuerſa germinãtia in terra domino.

Benedicite fontes domino: benedicite maria ⁊ flumina domino.

Benedicite cete, ⁊ omnia quę mouentur in aquis domino: benedicite omnes volucres cęli dño.

Benedicite omnes beſtię ⁊ pecora domino: benedicite filij hominum domino.

Benedicat Iſrael dñm: laudet ⁊ ſuperexaltet eum in ſecula.

Benedicite ſacerdotes domino domino: benedicite ſerui dñi dño.

Benedicite ſpiritus ⁊ animę iuſtorum domino: benedicite ſancti ⁊ humiles corde domino.

Benedicite Anania, Azaria, Miſael domino: laudate ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicamus patrem ⁊ filium cum ſancto ſpiritu: laudemus ⁊ ſuperexaltemus eum in ſecula.

Bñdictus es dñe in firmamento cęli: ⁊ laudabilis ⁊ glorioſus ⁊ ſuperexaltatus in ſecula. Pſalmus.

Laudate Dominum in ſanctis eius: laudate eum in firmamento virtutis eius.

Laudate eum in virtutibus eius: laudate eum ſecundum multitudinem magnitudinis eius.

Laudate eum in ſono tubę: laudate eum in pſalterio ⁊ cithara.

Laudate eum in tympano ⁊ choro: laudate eum in chordis ⁊ organo. Laudate eum in cymbalis beneſonantibus: laudate eum in cymbalis iubilationis: omnis ſpiritus laudet dominum.
Gloria patri, ⁊ filio.
Deinde repetitur antiphona.
Trium pueroꝝ cantemus hymnū, quem cantabant ſancti in camino ignis benedicentes dominum.
Deinde Sacerdos dicit.
Kyrie eleiſon. Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſon. Pater noſter. ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo. ℣. Cōfiteantur tibi domine omnia opera tua. ℟. Et ſancti tui benedicant tibi. ℣. Exultabūt ſancti in gloria. ℟. Lȩtabūtur in cubilibus ſuis. ℣. Non nobis domine, non nobis. ℟. Sed nomini tuo da gloriaꝫ. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor me⁹ ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.
Oremus.
Deus, qui trib⁹ pueris mitigaſti flammas ignium, concede propitius: vt nos famulos tuos nō exurat flamma vitiorum.
Actiones noſtras, quȩſumus domine, aſpirando preueni: ⁊ adiuuando proſequere: vt cūcta noſtra oratio, ⁊ operatio à te ſemper incipiat: ⁊ per te cȩpta finiatur.
Da nobis, quȩſumus domine, vitiorum noſtrorum flammas extinguere: qui beato Laurētio martyri tuo tribuiſti tormentorum ſuorum incendia ſuperare. Per Chriſtum dominum noſtrum. ℟. Amē.

Aliȩ Orationes pro opportunitate Sacerdotis ante celebrationem, ⁊ Communionem dicendȩ.
Oratio Sancti Ambroſij Epiſcopi.
Summe ſacerdos, ⁊ vere Pontifex Ieſu Chriſte, qui te obtuliſti Deo patri hoſtiam purā ⁊ immaculatam in ara crucis pro nobis miſeris peccatoribus: ⁊ qui dediſti nobis carnem tuam ad manducādum, ⁊ ſanguinem tuum ad bibendū, ⁊ poſuiſti myſterium illud in virtute ſpiritus ſancti, dicens: Hȩc quotieſcunque fecéritis, in mei memoriaꝫ facietis: Rogo te per ſanguinem tuum precioſum, magnū ſalutis noſtrȩ precium: Rogo per hanc miram ⁊ ineffabilem charitatem, qua nos miſeros ⁊ indignos ſic amare dignatus es, vt lauares nos à peccatis noſtris in ſanguine tuo: Doce me indignū ſeruum tuum, quem inter cȩtera dona tua ad officium ſacerdotale vocare dignatus es nullis meis meritis, ſed ſola dignatiōe miſericordiȩ tuȩ: Doce me, quȩſo, per ſpiritum ſanctum tuum, tantum tractare myſterium, ea reuerentia, ⁊ honore, eaqꝫ deuotione, dñe Ieſu Chriſte, ⁊ timore, q̄bus oportet, ⁊ decet. Fac me ꝑ gratiam tuaꝫ ſemper illud de tanto myſterio credere ⁊ intelligere, dicere ⁊ cogitare, ſentire ⁊ firmiter retinere, qđ tibi placet, ⁊ éxpedit animȩ meȩ. Intret ſpiritus tuus bonus in cor meum, qui ſonet tibi ſine ſono, ⁊ ſine ſtrepitu verborum loquatur omneꝫ veritatem tantorum myſteriorum. Profunda ſunt quippe nimis, ⁊ ſacro tecta velamine. Propter magnam clementiā tuam, cōcede mihi

hodie ⁊ ſemper, miſſarum ſollemnia puro corde, ⁊ mūda mēte celebrare. Libera cor meum ab immundis, ⁊ nefandis, vanis, ⁊ noxijs cogitationibus. Muni me beatorum angelorum pia ⁊ fida tutela atq; fortiſſima cuſtodia, vt hoſtes omnium bonorū confuſi diſcedant per virtutem tanti myſterij, ⁊ per manum ſancti angeli tui. Repelle à me dn̄e Ieſu Chriſte, ⁊ à cunctis ſeruis tuis diriſſimū ſpiritū ſuperbię, cenodoxię, inuidię, iracundię, fornicationis, ⁊ immundicię, dubietatis, ⁊ blaſphemię. Confundātur qui me perſequuntur: pereāt illi qui perdere cuncta feſtināt. Rex virtutum, amator caſtitatis, ⁊ integritatis Deus, cęleſti rore benedictionis tuę extingue in corpore meo totum fomitem ardentis libidinis: vt maneat in me tenor totius caſtitatis animę ⁊ corporis. Mortifica in membris meis carnis ſtimulos, omnesq; libidinis commotiones, ⁊ da mihi veram ⁊ perpetuam caſtitatē cum cęteris donis tuis, quę tibi placent in veritate, vt ſacrificiū laudis caſto corpore ⁊ mundo corde valeā tibi offerre. Quanta enim cordis cōtritione ⁊ lacrymarum fonte, quanta reuerentia ⁊ tremore, quanta corporis caſtitate, ⁊ animę puritate hoc diuinum ⁊ cęleſte ſacrificium eſt celebrandum, domine? vbi caro tua in veritate ſumitur: vbi ſanguis tuus in veritate bibitur: vbi ſummis ima cōiunguntur: vbi adeſt ſanctorum pręſentia angelorum: vbi tu es ſacerdos, ⁊ ſacrificium mirabiliter ⁊ ineffabiliter conſtitutus. Quis dignè hoc celebrare myſteriū poterit, niſi tu De⁹ omnipotens offerentem feceris dignū? Scio, ⁊ verè ſcio, ⁊ ipſum pietati tuę confiteor, ꝙ non ſum dignus accedere ad tantū myſterium, propter nimia peccata mea, ⁊ infinitas negligentias meas. Sed ſcio veraciter, ⁊ credo ex toto corde, ⁊ ore confiteor, qa tu potes me facere dignū, qui ſolus potes facere mundum de immundo conceptum ſemine: ⁊ de peccatoribus iuſtos facis, ⁊ ſanctos. Per hanc omnipotentiam tuam te rogo, Concede mihi peccatori hoc cęleſte ſacrificium celebrare cum timore, ⁊ tremore, cum cordis puritate, ⁊ lacrymarū fonte, cum lętitia ſpirituali, ⁊ cęleſti gaudio. Sentiat mens mea dulcedinē beatiſſimę pręſentię tuę, ⁊ excubias ſanctorum angelorū tuorū in circuitu meo. Ego enim domine memor venerādę paſſionis tuę accēdo ad altare tuum, licet peccator, vt offeram tibi ſacrificiū quod tu inſtituiſti, ⁊ offerri pręcepiſti in cōmemorationem pro ſalute noſtra. Suſcipe ergo iſtud quęſo ſumme Deus, dulciſſime Ieſu Chriſte, pro eccleſia tua ſancta, ⁊ pro cuncto populo tuo, quē acquiſiuiſti ſanguine tuo precioſo. Et quoniam me peccatorem inter te ⁊ eundē populum medium eſſe voluiſti, licet in me boni operis teſtimonium non agnoſcas, officium diſpenſationis crediti nō recuſes: nec per indignū famulū tuū, eorū ſalutis pereat precium, pro quibus victima factus, ſalutaris dignatus es eſſe redemptio. Profero ergo domine (ſi dignaris propitius intueri) tribulationes plebiū, pericula populorum, captiuorum gemitum, miſeriam orphanorum, neceſſitates peregrinorum, inopiam debilium

lium, deſperationes languentium, defectus ſenum, ſuſpiria iuuenum, vota virginum, lamenta viduarum. Tu enim misereris omniū domine: ⁊ nihil odiſti omniū quę feciſti. Memorare quę ſit noſtra ſubſtātia: quia tu pater noſter es: ne iraſcaris ſatis: neque multitudinem viſcerum tuorum ſuper nos contineas. Non enim in iuſtificationibus noſtris proſternimus preces noſtras ante faciem tuam, ſed in miſerationibus tuis multis. Aufer à nobis domine iniquitates noſtras: ⁊ ignem ſancti ſpiritus in nobis clementer accende. Aufer cor lapideum de carne noſtra, ⁊ da nobis cor carneum, quod te timeat, diligat, ⁊ honorificet, te delectetur, te ſequatur, ⁊ te perfruatur. Oramus dn̄e clementiam tuam, vt ſereno vultu familiam tuam ſacri tui nominis officia pręſtolātē aſpicere digneris. Et vt nullius ſit irritum votum, nullius vacua poſtulatio, tu nobis preces ſuggerere: quas ipſe audire propitius, ⁊ exaudire delecteris. Rogamus etiam te domine pro ſpiritibus fidelium defunctorum: vt ſit illis ſalus ęterna ac perpetua ſanitas, gaudium ⁊ refrigerium ſempiternum, hoc magnū pietatis ſacramentum: Domine deus meus, ſit illis hodie magnū ⁊ plenū gaudium de te pane viuo ⁊ vero paſci: q de cęlo deſcendiſti, ⁊ das vitā mūdo, de carne ſancta ⁊ bn̄dicta agni videlicet immaculati, q tollis peccatū mūdi: ⁊ potari de fonte pietatis tuę, q p lanceā militis de latere tuo emanauit: vt conſolati exultent in laude ⁊ gloria tua ſancta. Peto clementiam tuam, vt deſcendat ſuper hunc panē ⁊ calicem plenitudo tuę diuinitatis. Deſcendat etiam Domine illa Spiritus ſancti tui inuiſibilis forma, incomprehenſibiliſque maieſtas, ſicut quondam in patrum hoſtias deſcendebat: quę ⁊ oblationes noſtras corpus ⁊ ſanguinem tuum efficiat, ⁊ me indignū ſacerdotem tuū doceat tantum tractare myſterium, ita vt placidè ⁊ benignè ſuſcipias ſacrificium de manibus meis ad ſalutem omnium tā viuorum, quàm defunctorū. Rogo te Domine per ipſum ſacroſanctum ⁊ viuificū myſterium corporis ⁊ ſanguinis tui, quo quotidie in eccleſia tua páſcimur ⁊ potamur, abluimur ⁊ ſanctificamur, atq; vnius tuę ſummęque diuinitatis participes efficimur: da mihi virtutes ſanctas, quibus repletus, bona conſcientia ad altare tuū accedam, ita vt hęc cęleſtia ſacramenta efficiantur mihi ſalus ⁊ vita. Tu enim dixiſti ore tuo ſancto ⁊ benedicto: Panis quem ego dabo, caro mea eſt pro mundi vita: ⁊, Qui manducat me, viuet ꝓpter me: ipſe manet in me, ⁊ ego in eo: Ego ſum panis viuus, qui de cęlo deſcendi: Si quis manducauerit ex hoc pane, viuet in ęternum: Panis dulciſſime, ſana palatum cordis mei: vt ſentiam ſuauitatem amoris tui. Sana illud ab omni languore, vt nullā pręter te amet pulchritudinem. Panis candidiſſime, habens in te omne delectamētum, ⁊ omnem ſaporem: qui nos de te ſemper réficis: comedat te cor meū ⁊ dulcedine ſaporis tui repleantur viſcera animę meę. Māducat te angelus pleno ore in patria: manducet te peregrinus homo pro módulo ſuo: ne deficere poſſit in viā.

tali recreatus viatico. Panis ſancte, panis viue, panis pulcher, panis munde, qui deſcendiſti de cęlo, ⁊ das vitam mundo: veni in cor meum, ⁊ munda me ab omni inquinamento carnis ⁊ ſpiritus. Intra in animam meam: ſana ⁊ ſanctifica me interius, ⁊ exterius. Eſto tutamentū, ⁊ continua ſalus corporis ⁊ animę meę. Repelle a me inſidiantes mihi hoſtes: recedant procul a potentia pręſentię tuę: vt foris ⁊ intus munitus, per te recto tramite ad regnum tuum perueniam, vbi non myſterijs ſicut in hoc tempore agitur, ſed facie ad faciem te videbim⁹, cum tradideris regnum deo patri, ⁊ deus erit omnia in omnibus. Tūc enim me de te ſatiabis ſatietate mirifica: ita vt neque eſuriam neque ſitiam in ęternum. Qui cum eodem Deo patre ⁊ Spiritu ſancto viuis ⁊ regnas per omnia ſecula ſeculorum. Amen.

Alia Oratio ſancti Ambroſij.

Ad menſam dulciſſimi conuiuij tui, pie domine Ieſu Chriſte, ego peccator de ꝓprijs meritis nihil pręſumens, ſed de tua confidēs miſericordia, ⁊ bonitate, accedere vereor ⁊ contremiſco. Nā cor ⁊ corpus habeo multis criminibus maculatū: mentē ⁊ linguam non cautē cuſtoditā. Ergo o pia deitas, o tremenda maieſtas, ego miſer inter anguſtias deprehēſus ad te fōtē miſericordię recurro: ad te feſtino ſanandus: ſub tuam protectionem fugio: ⁊ quē iudicem ſuſtinere nequeo, ſaluatorē habere ſuſpiro. Tibi Dn̄e plagas meas oſtendo: tibi verecundiam meam detego. Scio peccata mea multa, ⁊ magna, pro quibus timeo. Spero miſericordias tuas, quarum non eſt numerus. Reſpice ergo in me oculis miſericordię tuę, Domine Ieſu Chriſte, rex ęterne, Deus ⁊ homo crucifixus propter hominem. Exaudi me ſperantem in te: miſerere mei pleni miſerijs ⁊ peccatis tu qui fontem miſerationis nunquam manare ceſſabis. Salue ſalutaris victima, pro me ⁊ omni humano genere in patibulo crucis oblata. Salue nobilis ⁊ precioſe ſanguis, de vulneribus crucifixi domini mei Ieſu Chriſti profluens, ⁊ peccata totius mundi abluens. Recordare Domine creaturę tuę, quam tuo ſanguine redemiſti: pęnitet me peccaſſe: cupio emendare quod feci. Aufer ergo a me clementiſſime pater omnes iniquitates ⁊ peccata mea: vt purificatus mente ⁊ corpore dignē deguſtare merear ſancta ſanctorum: ⁊ concede, vt ſancta pręlibatio corporis ⁊ ſanguinis tui, quam ego indignus ſumere intendo, ſit peccatorum meorum remiſſio, ſit delictorum perfecta purgatio, ſit turpium cogitationum effugatio, bonorumque ſenſuum regeneratio, operumque tibi placentium ſalubris efficacia, animę quoque ⁊ corporis contra inimicorum meorum inſidias firmiſſima tuitio. Amen.

Oratio ſancti Thomę Aquinatis.

Omnipotens ſempiterne Deus, ecce accedo ad ſacramentum

tum vnigeniti filij tui Domini noſtri Jeſu Chriſti. Accedo tanquam infirmus ad medicum vitę, immundus ad fontem miſericordię, cęcus ad lumen claritatis ęternę, pauper & egenus ad Dominum cęli & terrę. Rogo ergo immenſę largitatis tuę abundantiam, quatenus meam curare digneris infirmitatem, lauare fęditatem, illuminare cęcitatem, ditare paupertatem, veſtire nuditatem: vt panem angelorum, regem regum, & Dominũ dominantium, tanta ſuſcipiam reuerentia & humilitate, tanta contritione & deuotione, tanta puritate & fide, tali propoſito & intentione, ſicut expedit ſaluti animę meę. Da mihi quęſo dominici corporis & ſanguinis non ſolũ ſuſcipere ſacramentum, ſed etiam rem & virtutem ſacramenti. O mitiſſime Deus, da mihi corpus vnigeniti filij tui Domini noſtri Jeſu Chriſti, quod traxit de virgine Maria, ſic ſuſcipere: vt corpori ſuo myſtico merear incorporari, & inter eius mẽbra cõnumerari. O mitiſſime pater, concede mihi dilectum filium tuuz, quem nunc velatum in via ſuſcipere propono, reuelata tandeʒ facie perpetuo contemplari. Qui tecum viuit & regnat in vnitate Spiritus ſancti deus, per omnia.

Alię orationes poſt celebrationem & Communionem dicendę.

Oratio Sancti Thomę.

Gratias tibi ago Domine ſancte, pater omnipotens, ęterne Deus: qui me peccatorem, indignum famulum tuum, nullis meis meritis, ſed ſola dignatione miſericordię tuę ſatiare dignat⁹ es precioſo corpore & ſanguine filij tui domini noſtri Jeſu Chriſti. Et precor, vt hęc ſancta Communio non ſit mihi reatus ad pęnam, ſed interceſſio ſalutaris ad veniam. Sit mihi armatura fidei, & ſcutum bonę voluntatis. Sit vitiorum meorum euacuatio, concupiſcentię & libidinis exterminatio: charitatis & patientię, humilitatis & obedientię augmentatio: contra inſidias inimicorum omnium, tam viſibilium, quàm inuiſibilium, firma defenſio: motuum meorum, tam carnalium, quàm ſpiritualium, perfecta quietatio, in te vno ac vero deo firma adhęſio, atque finis mei felix conſummatio. Et precor te, vt ad illud ineffabile conuiuium me peccatorem perducere digneris: vbi tu cum filio tuo & Spiritu ſancto, ſanctis tuis es lux vera, ſatietas plena, gaudium ſempiternum, iucunditas conſummata, & felicitas perfecta. Per Chriſtum dominum noſtrum.

Alia Oratio Sancti Bonauenturę.

Transfige dulciſſime Domine Jeſu medullas & viſcera animę meę, ſuauiſſimo ac ſaluberrimo amoris tui vulnere, vera, ſerenaque & apoſtolica ſanctiſſima charitate: vt langueat & liqueſiat anima mea ſolo ſemper amore, & deſiderio tui: te concupiſcat, & deficiat in atria tua: cupiat diſſolui, & eſſe tecum. Da, vt anima mea te eſuriat, panem angelorum, refectionem animarum

ſanctarum

ſanctarum, panem noſtrũ quotidianum, ſuperſubſtantialem, habentem omnem dulcedinem, ⁊ ſaporẽ, ⁊ omne delectamentum ſuauitatis: te, in quem deſiderant angeli pꝛoſpicere, ſemper eſuriat, ⁊ comedat coꝛ meuꝫ, ⁊ dulcedine ſapoꝛis tui repleãtur viſcera animę meę: te ſemper ſitiat fontem vitę, fontem ſapientię ⁊ ſcientię, fontem ęterni luminis, toꝛrenteꝫ voluptatis, vbertatem domus Dei, te ſemper ambiat, te q̃rat, te inueniat, ad te tendat, ad te perueniat, te meditetur, te loquatur, ⁊ omnia operetur in laudem ⁊ gloꝛiam nominis tui, cũ humilitate ⁊ diſcretione, cũ dilectione ⁊ delectatione, cum facilitate ⁊ affectu, cum perſeuerantia vſque in finem: ⁊ tu ſis ſolus ſemper ſpes mea, tota fiducia mea, diuitię meę, delectatio mea, iucunditas mea, gaudium meũ, quies ⁊ tranquillitas mea, pax mea, ſuauitas mea, odoꝛ meꝰ, dulcedo mea, cibus meus, refectio mea, refugium meum, auxilium meuꝫ, ſapientia mea, poꝛtio mea, ⁊ poſſeſſio mea, theſaurus meus, in quo fixa ⁊ firma ⁊ immobiliter ſemper ſit radicata mens mea, ⁊ coꝛ meum. Amen.

Rithmus Sancti Thomę ad ſacram Eucharistiam.

Adoꝛo te deuotè latens deitas,
Quę ſub his figuris verè latitas.
Tibi ſe coꝛ meum totum ſubijcit,
Quia te contemplans totuꝫ déficit.
Viſus, guſtus, tactus in te fallitur.
Sed auditu ſolo tutè créditur.
Credo quicquid dixit dei filius.
Nihil veritatis hoc verbo verius.
In cruce latebat ſola deitas:
Sed hic latet ſimul ⁊ humanitas.
Ambo tamen credens atqꝫ confitẽs,
Peto quod petiuit latro pęnitens.
Plagas, ſicut Thomas, nõ intueoꝛ:
Deum tamen meum te confiteoꝛ.
Fac me tibi ſemper magis credere,
In te ſpem habere, te diligere.
O memoꝛiale moꝛtis Domini:
Panis verus, vitã pꝛęſtãs homini,
Pꝛęſta meę menti de te viuere,
Et te illi ſemper dulce ſápere.
Pie pellicane Ieſu domine,
Me immundũ mũda tuo ſanguine,
Cuius vna ſtilla ſaluum facere
Totum mundũ poſſet omni ſcelere.
Ieſu, quem velatum nunc aſpicio,
Quando fiet illud, quod tam ſitio?
Vt te reuelata cernens facie,
Viſu ſim beatus tuę gloꝛię. Amen.

FINIS.

I·N·R·I

ORDINARIVM
MISSARVM
DE TEMPORE.

DOMINICA PRIMA DE ADVENTV.
Statio ad ſanctam Mariam maiorem.
Ad Miſſam. Introitus.

pſal. 24 Ad te leuaui animam meã: deus meus in te confido, non erubeſcã: neqꝫ irrideãt me inimici mei: etenim vniuerſi qui te expectant, non confundentur. Ps. Vias tuas domine demonſtra mihi: ꝛ ſémitas tuas édoce me. ℣. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛ ſpiritui ſancto. Sicut erat in principio, ꝛ nũc, ꝛ ſemper: ꝛ in ſecula ſeculorum. Amen: Quo finito repetitur Ad te leuaui animam mam: deus. vſqꝫ ad Pſal. Hic modus repetẽdi Introitum ſeruatur per totũ annuꝫ.

Nõ dicitur Gloria in excelſis Deo, ab hac dñica vſque ad Natiuitatem dñi, niſi in feſtis. Oremus. Oratio.

Excita, q̃s dñe, potentiaꝫ tuã, ꝛ veni: vt ab imminentibus peccatorũ noſtrorũ periculis te mereamur ꝓtegẽte eripi, te liberãte ſaluari. Qui viuis ꝛ regnas cũ deo patre in vnitate ſpiritus ſãcti deus: Per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen.

Ab hac die vſque ad Vigiliam Natiuitatis Domini, poſt orationem diei dicitur Oratio. Deus qui de beatę Marię, ꝛ Eccleſię tuę. vel Deus, omnium fidelium paſtor. vt infra. Si autem facienda ſit commemoratio alicuius feſti ſimplicis

occurrentis,poſt orationem diei dicitur oratio de ſancto, tertia de ſancta Maria. Oratio de ſácta Maria.

DEus, qui de beatę Marię virginis vtero verbum tuum,angelo nunciante,carnē ſuſcipere voluiſti: pręſta ſupplicibus tuis: vt, qui verè eam genitricem Dei credimus,eius apud te interceſſionibus adiuuemur.

Contra perſecutores Eccleſię. Oratio.

ECcleſię tuę,q̄s dñe, preces placatus admitte: vt, deſtructis aduerſitatibus,& erroribus vniuerſis,ſecura tibi ſeruiat libertate. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtū.

Vel pro Papa.

DEus, omnium fideliū paſtor & rector: famulum tuum N. quem paſtorem Eccleſię tuę pręeſſe voluiſti, propitius reſpice: da ei, quęſumus, verbo & exemplo, quibus pręeſt, proficere: vt ad vitam vnà cum grege ſibi credito, perueniat ſempiternam. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filiū tuū.

¶ Infra hebdomadas Aduentus quando dicitur Miſſa de feſto ſemiduplici,ſecunda oratio erit de Aduētu,tertia de ſancta Maria,quę termnatur ſic. Per eundē dñm noſtrū. Si autem dicatur Miſſa de feſto duplici,poſt orationē feſti dicitur oratio tantum de Aduentu. In Aduentu, de feſtis ſimplicibus non dicitur Miſſa conuentualis, ſed eorum fit tantum commemoratio.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Romanos.

ca.13 FRatres: Scientes, q: hora eſt iam nos de ſomno ſurgere. (Nunc autem propior eſt noſtra ſalus, quàm cum credidimus. Nox pręceſſit: dies autem appropinquauit.) Abijciamus ergo opera tenebrarū: & induamur arma lucis. Sicut in die honeſtè ambulemus. Nō in comeſſationibus, & ebrietatibus: non in cubilibus, & impudicitijs: nō in contentione, & ęmulatione: ſed induimini dominū Ieſum Chriſtum.

Gradu. Vniuerſi,qui te expectant, pſal.
non confundentur domine. ℣. Vias 24
tuas dñe notas fac mihi: & ſemitas tuas edoce me. Alleluia, alleluia.
℣. Oſtende nobis dñe miſericordiā pſal.
tuā: & ſalutare tuum da nobis, alla. 84

In ferijs Aduentus quādo per hebdomadam reſumitur Miſſa de Dominica,nō dicitur Alleluia, nec verſus ſequens, ſed tantum Graduale.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Lucam.

IN illo tēpore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. ca.21
Erunt ſigna in ſole, & luna, & ſtellis: & in terris preſſura gentium, pre confuſione ſonitus maris, & fluctuum: areſcentibus hominibus pre timore, & expectatione, quę ſuperuenient vniuerſo orbi. Nam virtutes celorum mouebuntur. Et tunc videbunt filium hominis venientem in nube, cū poteſtate magna, & maieſtate. His autem fieri incipientibus, reſpicite, & leuate capita veſtra: quoniā appropinquat redemptio veſtra. Et dixit illis ſimilitudinem. Videte ficulneas, & omnes arbores: cum producunt iam ex ſe fructum, ſcitis quoniā pro-

pe

pe eſt æſtas. Ita ⁊ vos, cum videri-
tis hęc fieri, ſcitote, quoniam prope
eſt regnum dei. Amen dico vobis:
quia nō pręteribit generatio hęc, do
nec omnia fiant. Celum ⁊ terra tran
ſibunt: verba autem mea non tranſi-
pſal. bunt. Credo. Offert. Ad te leua-
24 ui animam meam: Deus meus in te
confido, nō erubeſcā: neq; irrideant
me inimici mei: étenim vniuerſi q te
expectāt, non confundentur. Secr.

Haec ſacra nos domine poten
ti virtute mundatos, ad ſuum
faciant puriores venire principiuꝫ.
Per dominum noſtrū Ieſuꝫ Chri-
ſtum filium tuum, qui tecum viuit.

De ſancta Maria. Secreta.

In mentibus noſtris, quęſumus
domine, verę fidei ſacramenta
confirma: vt, qui conceptum de vir-
gine deum verum ⁊ hominem con-
fitemur: per eius ſalutiferę reſurre-
ctionis potentiam, ad ęternam me-
reamur peruenire lętitiam.

Contra perſecutores Eccleſię.
Secreta.

Protege nos domine tuis my-
ſterijs ſeruientes: vt, diuinis
rebus inhęrentes, ⁊ corpore tibi ſa-
mulemur, ⁊ mente. Per dominum
noſtrum Ieſum Chriſtum filiuꝫ tu-
um: qui tecum viuit ⁊ regnat.

Vel pro Papa. Secreta.

Oblatis, quęſumus Domine,
placare muneribus: ⁊ famulū
tuum N. quem paſtorem Eccleſię
tuę pręeſſe voluiſti, aſſidua ꝓtectio-
ne guberna. Per dominū noſtruꝫ.
pſal. Communio. Dominus dabit be-
84 nignitatem: ⁊ terra noſtra dabit fru-
ctum ſuum. Poſtcommunio.

Suſcipiamus Domine miſeri-
cordiam tuā in medio templi
tui: vt reparationis noſtrę ventura
ſollemnia congruis honoribus prę-
cedamus. Per dominum noſtrum
Ieſum Chriſtum filium tuum: qui
tecum viuit ⁊ regnat in vnitate.

De ſancta Maria. Poſtcōmunio.

Gratiam tuam, quęſumus dñe,
mentibus noſtris infunde: vt
qui angelo nūciante, Chriſti filij tui
incarnationē cognouimus: per paſ-
ſionē eius ⁊ crucem, ad reſurrectio
nis gloriam perducamur.

Contra perſecutores Eccleſię.
Poſtcommunio.

Quęſumus Domine deus no-
ſter: vt, quos diuina tribuis
participatione gaudere, humanis
non ſinas ſubiacere periculis. Per
dominum noſtrum Ieſum Chriſtū.

Vel pro Papa. Poſtcommunio.

Haec nos, quęſumus Domi-
ne, diuini ſacramenti perce-
ptio protegat: ⁊ famulum tuum N.
quem paſtorem Eccleſię tuę pręeſſe
voluiſti, vnà cum commiſſo ſibi gre-
ge ſaluet ſemper, ⁊ muniat. Per do
minum noſtrum Ieſum Chriſtum.
Dicitur Benedicamus domino.
Et ſic ſeruatur quoties non dicitur
Gloria in excelſis Deo.

¶ Si infra hebdomadas dicenda
ſit Miſſa de feria, ſemper reſumitur
Miſſa de dominica pręcedenti, niſi
propria Miſſa aſſignetur.

¶ Cum in aduētu, Quadrageſima,
Quatuor temporibus, ⁊ Vigilijs, ⁊
Rogationibus, dicitur Miſſa de fe-
ſto duplici, vel ſemiduplici occurrē
te, ſemper fit cōmemoratio de feria:
⁊ ꝓ commemoratione feriaruꝫ Ad-
uētus dicitur oratio Dominicę prę-
cedentis, niſi ſint Quatuor tempora,
in quibus habetur oratio propria.

¶ Dominica ſecunda de Aduentu.
Statio ad ſanctam Crucem in
Hieruſalem. Introitus.

Iſa. 39 Populus Siō,
ecce dn̄s veniet
ad ſaluādas gē-
tes: ⁊ auditā fa-
ciet Dominus
gloriā vocis ſuę
in lętitia cordis
veſtri. Ps. Qui
pſal. regis Iſrael intende, qui deducis
79 velut ouem Ioſeph. ℣. Gloria pa-
tri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſācto. Sicut erat
in principio, ⁊ nunc, ⁊c. Non dicitur
Gloria in excelſis Deo. Oratio.

EXcita domine corda noſtra ad
pręparandas vnigeniti tui vi-
as: vt per eius aduentum, purifica-
tis tibi mentibus ſeruire mereamur.
Qui tecum viuit, ⁊ regnat in vnita-
te ſpiritus ſancti Deus: per omnia
ſecula ſeculorum. ℞. Amen.

De ſancta Maria. Oratio.

DEus, qui de beatę Marię vir-
ginis vtero verbum tuum, an
gelo nunciante, carnē ſuſcipere vo-
luiſti: pręſta ſupplicibus tuis: vt,
qui verè eam genitricem Dei credi-
mus, eius apud te interceſſionibus
adiuuemur. Per eundem dominū.

Pro Papa. Oratio.

DEus, omnium fideliū paſtor
⁊ rector: famulum tuum N.
quem paſtorem Eccleſię tuę pręeſſe
voluiſti, propitius reſpice: da ei,
quęſumus, verbo ⁊ exemplo, qui-
bus pręeſt, proficere: vt ad vitam
vnà cum grege ſibi credito, perue-
niat ſempiternam. Per dominum
noſtrum Ieſum Chriſtum filiū tuū,
Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate
ſpiritus ſancti deus: per omnia ſec.

Vel contra perſecutores Eccleſię.
Oratio. Eccleſię tuę q̄s Domine.
vt in Dominica pręterita.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apo-
ſtoli ad Romanos.

FRatres: Quęcunque ſcripta ca. 15
ſunt, ad noſtrā doctrinam ſcri-
pta ſunt: vt per patientiam ⁊ conſo-
lationem ſcripturarum, ſpē habea-
mus. Deus autem patientię ⁊ ſola-
tij, det vobis idipſū ſapere in alteru
trum ſecundum Ieſum Chriſtum:
vt vnanimes vno ore honorificetis
Deum, ⁊ patrem Domini noſtri Ie-
ſu Chriſti. Propter quod ſuſcipite
inuicem, ſicut ⁊ Chriſtus ſuſcepit
vos in honorem Dei. Dico enim
Chriſtum Ieſum miniſtrū fuiſſe cir
cunciſionis propter veritatem Dei,
ad confirmandas promiſſiones pa-
trum. Gentes autem ſuper miſeri-
ſericordia honorare Deum, ſicut ſcri
ptum eſt. Propterea confitebor ti-
bi in gētibus domine, ⁊ nomini tuo
cantabo. Et iterum dicit. Lętamini
gentes cum plebe eius. Et iterum.
Laudate omnes gentes Dominum,
⁊ magnificate eum omnes populi.
Et rurſum Iſaias ait. Erit radix Ieſ
ſe: ⁊ qui exurget regere gentes, in
eum gentes ſperabunt. Deus autē
ſpei repleat vos omni gaudio ⁊ pa-
ce in credendo: vt abundetis in ſpe,
⁊ virtute ſpiritus ſancti. Graduale.
EX Sion ſpecies decoris eius: de- pſal.
us manifeſtè veniet. ℣. Congrega- 49
te illi ſanctos eius, qui ordinauerunt
teſtamentum eius ſuper ſacrificia.
Alleluia, alleluia. ℣. Lętatus ſum pſal.
in his, quę dicta ſunt mihi: in domū 121
Domini ibimus. Alleluia.

Sequentia ſancti euangelij ſe-
cundum Matthęum.

ca. 11

In illo tēpore: Cū audiſſet Joannes in vinculis opera Chriſti, mittēs duos ex diſcipulis ſuis, ait illi: Tu es qui vēturus es, an alium expectamus? Et reſpondens Jeſus, ait illis. Euntes renunciate Joanni, quę audiſtis ⁊ vidiſtis. Cęci vident, claudi ambulant, leproſi mūdantur, ſurdi audiunt, mortui reſurgūt, pauperes euangelizātur. Et beatus eſt, qui non fuerit ſcandalizatus in me. Illis autem abeuntibus, cępit Jeſus dicere ad turbas de Joanne. Quid exiſtis in deſertum videre? Arundinem vento agitatam? Sed quid exiſtis videre? Hominem mollibus veſtitum? Ecce, qui mollibus veſtiuntur, in domibus regum ſunt. Sed quid exiſtis videre? Prophetam? Etiam dico vobis, ⁊ pluſquam prophetam. Hic eſt enim, de quo ſcriptum eſt. Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam, qui pręparabit viam tuam ante te.

pſal. 84 Credo. Offertorium. Deus tu conuertens viuificabis nos, ⁊ plebs tua lętabitur in te: oſtende nobis domine miſericordiam tuam, ⁊ ſalutare tuum da nobis. Secreta.

Placare, quęſumus domine, humilitatis noſtrę precibus ⁊ hoſtijs: ⁊, vbi nulla ſuppetunt ſuffragia meritorum, tuis nobis ſuccurre pręſidijs. Per dominum noſtrum.

De ſancta Maria. Secreta.

In mentibus noſtris, quęſumus domine, verę fidei ſacramenta confirma: vt, qui conceptum de virgine deum verum ⁊ hominem confitemur: per eius ſalutiferę reſurrectionis potentiam, ad ęternam mereamur peruenire lętitiam.

Pro Papa. Secreta.

Oblatis, quęſumus Domine, placare muneribus: ⁊ famulum tuum N. quem paſtorem Eccleſię tuę pręeſſe voluiſti, aſſidua protectione guberna. Per dominum noſtrū.

Vel contra perſecutores Eccleſię. Secreta. Protege nos domine. vt in dominica pręterita. Poſtcō.

Hieruſalem ſurge, ⁊ ſta in excelſo: ⁊ vide iucunditatem, quę veniet tibi à Deo tuo. Baruc 4 Poſtcommunio.

Repleti cibo ſpiritualis alimonię ſupplices te domine deprecamur: vt huius participatione myſterij, doceas nos terrena deſpicere, ⁊ amare cęleſtia. Per dominum noſtrū Jeſum Chriſtum filium tuū: qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus, per omnia ſęc.

De ſancta Maria. Poſtcōmunio.

Gratiam tuam, quęſumus dn̄e, mentibus noſtris infunde: vt, qui angelo nūciante, Chriſti filij tui incarnationē cognouimus: per paſſionē eius ⁊ crucem, ad reſurrectionis gloriam perducamur.

Pro Papa. Poſtcommunio.

Haec nos, quęſumus Domine, diuini ſacramenti perceptio protegat: ⁊ famulum tuum N. quem paſtorem Eccleſię tuę pręeſſe voluiſti, vnà cum commiſſo ſibi grege ſaluet ſemper, ⁊ muniat. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtū.

Vel contra perſecutores Eccleſię. Poſtcommunio. Quęſumus domine. vt in dominica pręterita.

¶ Dominica tertia de Aduentu.
Statio ad ſanctum Petrum.
Introitus.

phil. 4 Gaudete in Domino ſemper:
iteruꝫ dico gaudete: modeſtia
veſtra nota ſit omnibus hominibus: Dominuſ eniꝫ pꝛope eſt: nihil ſoliciti ſitis, ſed in omni
pſal. 84 oꝛatione petitiones veſtrę innoteſcant apud deū. ps. Benedixiſti domine terrā tuam: auertiſti captiuitatem Jacob. ℣. Gloꝛia patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut. Nō dicitur Gloꝛia in excelſis Deo. Oꝛatio.

AUrem tuam, quęſumus domine, pꝛecibus noſtris accōmoda: ⁊ mentis noſtrę tenebꝛas gratia tuę viſitationis illuſtra. Qui viuis ⁊ regnas cum Deo patre in vnitate ſpiritus ſancti deuſ, per omnia.

De ſancta Maria. Oꝛatio.

DEus, qui de beatę Marię virginis utero verbum tuum angelo nunciante carnem ſuſcipere voluiſti: pꝛęſta ſupplicibus tuis: vt, qui verè eam genitricem dei credimus, eius apud te interceſſionibus adiuuemur.

Contra perſecutoꝛes Eccleſię.
Oꝛatio.

ECcleſię tuę, quęſumus Domine, pꝛeces placatus admitte: vt, deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroribus vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate. Per dominum noſtrum Jeſum Chꝛiſtum filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpi.

Uel pꝛo Papa. Oꝛatio.

Deus omnium fidelium.

vt in pꝛima Dominica.
Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Philippenſes.

FRatres: Gaudete in domino ca.4
ſemper: iterum dico gaudete. Modeſtia veſtra nota ſit omnibus hominibus: Dominus enim pꝛope eſt. Nihil ſoliciti ſitis: ſed in omni oꝛatione ⁊ obſecratione, cum gratiarum actione, petitiones veſtrę innoteſcant apud Deum. Et pax Dei quę exúperat omnem ſenſum, cuſtodiat coꝛda veſtra, ⁊ intelligentiaſ veſtraſ: in Chꝛiſto Jeſu domino noſtro.
Graduale. Qui ſedes Domine ſu pſal.
per cherubim, excita potentiam tu 79
am, ⁊ veni. ℣. Qui regis Jſrael intende, qui deducis velut ouem Joſeph. Alleluia, alleluia. ℣. Excita Domine potentiam tuam, ⁊ veni: vt ſaluos facias nos, Alleluia.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Joannem.

IN illo tem ca.1
poꝛe: Miſerunt Judęi ab Hieroſolymis ſacerdotes ⁊ leuitas ad Joanneꝫ, vt interrogarent eum: tu quiſ es? Et cōfeſſuſ eſt, ⁊ non negauit. Et confeſſus eſt. Quia non ſum ego Chꝛiſtus. Et interrogauerunt eum. Quid ergo? Elias es tu? Et dixit. Non ſum. Pꝛopheta es tu? Et reſpondit. Non. Dixerunt ergo ei. Quis es, vt reſponſum demus his, qui miſerunt nos? Quid dicis de teipſo? Ait. Ego vox clamātis in deſerto: dirigite viā domini, ſicut dixit Jſaias pꝛopheta. Et
qui

qui miſſi fuerant, erant ex phariſeis.
Et interrogauerunt eum, & dixerũt
ei. Quid ergo baptizas, ſi tu non es
Chriſtus, neque Elias, neque pro-
pheta? Reſpondit eis Joannes, di-
cens. Ego baptizo in aqua: medius
autem veſtrum ſtetit, quem vos ne-
ſcitis. Ipſe eſt, qui poſt me venturus
eſt, qui ante me factus eſt: cuius ego
non ſum dignus vt ſoluam eius cor-
rigiam calciamenti. Hęc in Bethania
facta ſunt trans Jordanem, vbi erat
Joannes baptizans. Credo in deũ.
pſal. Offertorium. Benedixiſti domine
84 terram tuam: auertiſti captiuitatem
Jacob: remiſiſti iniquitatem ple-
bis tuę. Secreta.

Deuotionis noſtrę tibi, quęſu-
mus Domine, hoſtia iugiter
immoletur: quę & ſacri peragat inſti-
tuta myſterij, & ſalutare tuum in no-
bis mirabiliter operetur. Per do-
minum noſtrum Jeſum Chriſtum fi-
lium tuum, Qui tecum viuit & regn.

De ſancta Maria. Secreta.

In mentibus noſtris, quęſumus
domine, verę fidei ſacramenta
confirma: vt, qui conceptum de vir-
gine deum verum & hominem con-
fitemur: per eius ſalutiferę reſurre-
ctionis potentiam, ad ęternam me-
reamur peruenire lętitiam.

Contra perſecutores Eccleſię.
Secreta.

Protege nos domine tuis my-
ſterijs ſeruientes: vt, diuinis
rebus inhęrentes, & corpore tibi fa-
mulemur, & mente. Per dominum
noſtrum Jeſum Chriſtum filium tu-
um, qui tecum viuit & regnat.

Vel pro Papa. Secreta.

Oblatis quęſumus. vt in prima do-
Iſa. minica. Communio. Dicite puſil-
35 M. N. R.
lanimis: confortamini, & nolite time-
re: Ecce Deus noſter veniet, & ſal-
uabit nos. Poſtcommunio.

Imploramus, domine, clemen-
tiam tuam: vt hęc diuina ſubſi-
dia, a vitijs expiatos ad feſta ventu-
ra nos pręparent. Per dominum
noſtrum Jeſum Chriſtum filium.

De ſancta Maria. Poſtcõmunio.

Gratiam tuam, quęſumus Do-
mine, mentibus noſtris infun-
de: vt, qui, angelo nũciante, Chriſti fi-
lij tui incarnationẽ cognouimus: per
paſſionem eius & crucem, ad reſur-
rectionis gloriam perducamur.

Contra perſecutores Eccleſię.
Poſtcommunio.

Quęſumus domine Deus no-
ſter: vt, quos diuina tribuis
participatione gaudere, humanis
non ſinas ſubiacere periculis. Per
dominum noſtrum Jeſum Chriſtuz
filium tuum, Qui tecum viuit & reg.

Vel pro Papa. Poſtcommunio.
Hęc nos. vt in prima Dominica.

¶ Feria iiij. Quatuor temporum
Aduentus. Statio ad ſanctam Ma-
riam maiorem. Introitus.

Rorate celi deſu- Iſa.
per, & nubes plu- 45
ant iuſtum: ape-
riatur terra, &
germinet ſalua-
torem. pſalm⁹.
Celi enarrãt glo pſal.
riam Dei: & ope 18
ra manuum eius annunciat firma-
mentum. ℣. Gloria patri, & filio, &
ſpiritui ſan. Poſt Kyrie eleiſon.
immediate dicitur Oremus. Fle-
ctamus genua. Leuate. Oratio.

Preſta, quęſumus, omnipo-
tens Deus: vt redemptionis

noſtrę ventura ſollemnitas, ⁊ pręſentis nobis vitę ſubſidia conferat, ⁊ ęternę beatitudinis pręmia largiatur. Per dominum noſtrum Jeſū.

Lectio Iſaię prophetę.

ca. 2 In diebus illis. Dixit Iſaias propheta. Erit in nouiſſimis diebus pręparatus mons domus Domini in vértice montium: ⁊ eleuabitur ſuper colles: ⁊ fluent ad eum omnes gentes: ⁊ ibunt populi multi, ⁊ dicent. Venite aſcendamus ad montem Domini, ⁊ ad domum Dei Jacob: ⁊ docebit nos vias ſuas: ⁊ ambulabimus in ſémitis eius: quia de Sion exibit lex, ⁊ verbum domini de Hieruſalem. Et iudicabit gentes: ⁊ árguet populos multos. Et conflabunt gladios ſuos in vómeres, ⁊ lánceas ſuas in falces. Non leuabit gens contra gentem gladium: nec exercebuntur vltra ad prælium. Domus Jacob venite, ⁊ ambulemus in lumine Dei noſtri. Graduale.

pſal. 23 Tollite portas principes veſtras: ⁊ eleuamini portę ęternales, ⁊ introibit rex glorię. ℣. Quis aſcendet in montem Domini? aut quis ſtabit in loco ſancto eius? innocens manibus ⁊ mundo corde. Hic dicitur ℣. Dominus vobiſcum. ſine Flectamus genua. Oratio.

Feſtina, quęſumus domine, ne tardáueris: ⁊ auxilium nobis ſupernę virtutis impende: vt aduentus tui conſolationibus ſubleuentur, qui in tua pietate confidunt. Qui viuis ⁊ regnas cum Deo patre, in vnitate ſpiritus ſancti Deus, per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen.

De ſancta Maria. Oratio.

Deus, qui de beatę Marię virginis útero, verbum tuum, angelo nunciante, carnem ſuſcipere voluiſti: pręſta ſupplicibus tuis: vt, qui vere eam genitricem Dei crédimus, eius apud te interceſſionibus adiuuemur.

Pro Papa. Oratio.

Deus, omnium fidelium paſtor, ⁊ rector: famulum tuum N. quem paſtorem Eccleſię tuę pręeſſe voluiſti, propitius reſpice: da ei, quęſumus, verbo ⁊ exemplo, quibus pręeſt, proficere: vt ad vitam vna cum grege ſibi credito, perueniat ſempiternam. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus, Per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen.

Vel contra perſecutores Eccleſię. Oratio. Eccleſię tuę quęſumus do. vt in Dominica precedenti.

Lectio Iſaię prophetę.

In diebus illis. Locutus eſt Dominus ad Achaz dicens. Pete tibi ſignum à Domino Deo tuo in profundum inferni, ſiue in excelſum ſupra. Et dixit Achaz. Non petã: ⁊ non tentabo Dominum. Et dixit: Audite ergo domus Dauid. Nunquid parum vobis eſt, moleſtos eſſe hominibus, quia moleſti eſtis ⁊ deo meo? Propter hoc dabit dominus ipſe vobis ſignum. Ecce virgo concipiet, ⁊ pariet filium: ⁊ vocabitur nomen eius Emmanuel. Butyrum ⁊ mel comedet: vt ſciat reprobare malum, ⁊ eligere bonum. Graduale. ca. 7

Prope eſt Dominus omnibus inuocantibus eum, omnibus qui inuocant eum in veritate. ℣. Laudem Domini loquetur os meum: ⁊ benedicat omnis caro nomen ſanctum eius. pſal. 144

Sequentia

Sequentia ſancti Euangelij ſecundum Lucam.

ca. 2

In illo tempoꝛe. Miſſus eſt angelus Gabriel a Deo in ciuitatẽ Galilęę, cui nomen Nazareth, ad virginẽ deſpõſatã viro, cui nomen erat Joſeph, de domo Dauid: ⁊ nomen virginis, Maria. Et ingreſſus angelus, ad eam dixit. Aue gratia plena: dominus tecum: benedicta tu in mulieribus. Quę cum audiſſet, turbata eſt in ſermone eius, ⁊ cogitabat qualis eſſet iſta ſalutatio. Et ait angelus ei. Ne timeas Maria: inueniſti enim gratiam apud deũ. Ecce concipies in utero, ⁊ paries filium: ⁊ vocabis nomen eius Jeſũ. Hic erit magnus: ⁊ filius altiſſimi vocabitur. Et dabit illi dominus Deus ſedem Dauid patris eius: ⁊ regnabit in domo Jacob in ęternum: ⁊ regni eius non erit finis. Dixit autem Maria ad angelũ. Quomodo fiet iſtud, quoniam virũ non cognoſco? Et reſpondens angelus, dixit ei. Spiritus ſanctus ſuperueniet in te: ⁊ virtus altiſſimi obumbꝛabit tibi. Ideoque ⁊ quod naſcetur ex te ſanctum, vocabitur filius Dei. Et ecce Eliſabeth cognata tua: ⁊ ipſa concepit filium in ſenectute ſua: Et hic menſis eſt ſextus illi quę vocatur ſterilis: quia non erit impoſſibile apud deum omne verbum. Dixit autem Maria. Ecce ancilla Domini: fiat mihi ſecundum verbum tuum.

Iſa. 35 Offertoꝛium. Confoꝛtamini, ⁊ iam nolite timere: ecce enim Deus noſter retribuet iudicium: ipſe veniet, ⁊ ſaluos nos faciet. Secreta.

Accepta tibi ſint, quęſumus domine, noſtra ieiunia: quę ⁊ expiando nos tua gratia dignos efficiant, ⁊ ad pꝛomiſſa ſempiterna perducant. Per dominum noſtrum.

De ſancta Maria. Secreta.

In mentibus noſtris, quęſumus domine, verę fidei ſacramenta confirma; vt, qui conceptum de virgine deum verum ⁊ hominem confitemur: per eiuſdem ſalutiferę reſurrectionis potentiam, ad ęternam mereamur peruenire lętitiam.

Pro Papa. Secreta.

Oblatis, quęſumus Domine, placare muneribus: ⁊ famulũ tuum N. quem paſtoꝛem Eccleſię tuę pꝛęeſſe voluiſti, aſſidua ꝓtectione guberna. Per dominum noſtrũ.

Vel contra perſecutoꝛes Eccleſię. Secreta. Pꝛotege nos domine. vt in dominica pręterita. Cõmunio.

Ecce, virgo concipiet, ⁊ pariet filium, ⁊ vocabitur nomen eius Emmanuel. Iſa. 7 Poſtcommunio.

Salutaris tui domine munere ſatiati, ſupplices depꝛecamur: vt, cuius lętamur guſtu, renouemur effectu. Per dominum noſtrum.

De ſancta Maria. Poſtcõmunio.

Gratiam tuam, quęſumus dñe, mentibus noſtris infunde: vt, qui angelo nũciante, Chꝛiſti filij tui incarnationẽ cognouimus: per paſſionẽ eius ⁊ crucem, ad reſurrectionis gloꝛiam perducamur.

Pro Papa. Poſtcommunio.

Haec nos, quęſumus Domine, diuini ſacramenti perceptio pꝛotegat: ⁊ famulum tuum N. quem paſtoꝛem Eccleſię tuę pꝛęeſſe voluiſti,

voluiſti, vna cum commiſſo ſibi gre-
ge ſaluet ſemper, ⁊ muniat. Per d.
Vel contra perſecutores Eccleſie.
Poſtcommunio. Queſumus do-
mine. vt in Dominica preterita.

Feria ſexta Quatuor temporum
Aduentus. Oratio ad ſanctos Duo-
decim apoſtolos. Introitus.

pſal. 118 P Rope es tu domi-
ne: ⁊ omnes vie tue
veritas: initio co-
gnoui de teſtimo-
nijs tuis, q2 in eter-
nũ tu es. Ps. Beati
immaculati in via:
qui ambulant in lege Domini. ℣.
Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiri. Oratio.

E Xcita, queſumus domine, po-
tentiã tuam, ⁊ veni: vt hi, qui
in tua pietate confidunt, ab omni ci-
tius aduerſitate liberentur. Qui vi-
uis ⁊ regnas cum Deo patre in vni-
tate ſpiritus ſancti deus, per omnia.
De ſancta Maria. Oratio.

D Eus, qui de beate Marie vir-
ginis vtero verbum tuum an-
gelo nunciante carnem ſuſcipere vo-
luiſti: preſta ſupplicibus tuis: vt, qui
vere eam genitricem dei credimus,
eius apud te interceſſionibus ad-
iuuemur. Contra perſecutores
Eccleſie. Oratio.

E Ccleſie tue, queſumus Domi-
ne, preces placatus admitte:
vt, deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erro-
ribus vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat
libertate. Per dominum noſtrum
Jeſum Chriſtum filium tuum.
Vel pro Papa. Deus, omnium fi-
delium. vt in feria quarta preterita.

Lectio Iſaie prophete.

ca. 11 H Aec dicit Dominus Deus.
Egredietur virga de radice Jeſ-
ſe: ⁊ flos de radice eius aſcendet. Et
requieſcet ſuper eum ſpiritus domi-
ni, ſpiritus ſapientie ⁊ intellectus, ſpi-
ritus conſilij ⁊ fortitudinis, ſpiritus
ſcientie ⁊ pietatis: ⁊ replebit eum ſpi-
ritus timoris Domini. Non ſecun-
dum viſionem oculorum iudicabit:
neque ſecundum auditum aurium
arguet: ſed iudicabit in iuſtitia pau-
peres: ⁊ arguet in equitate pro man-
ſuetis terre. Et percutiet terram vir-
ga oris ſui: ⁊ ſpiritu labiorum ſuo-
rum interficiet impium. Et erit iu-
ſtitia cingulum lumborum eius: ⁊ fi-
des cinctorium renũ eius. Gradua. pſal.
Oſtende nobis Domine miſericor- 84
diam tuam: ⁊ ſalutare tuũ da nobis,
℣. Benedixiſti domine terram tuã:
auertiſti captiuitatem Jacob.

Sequentia ſancti euangelij ſe-
cundum Lucam.

I N illo tem- ca. 1
pore: Ex-
urgens Maria
abijt in monta-
na cum feſtina-
tione, in ciuita-
tem Juda, ⁊ in-
trauit in domũ
Zacharie, ⁊ ſalu-
tauit Eliſabeth.
Et factum eſt, vt audiuit ſalutatio-
nem Marie Eliſabeth: exultauit in-
fans in vtero eius. Et repleta eſt ſpi-
ritu ſancto Eliſabeth: ⁊ exclamauit
voce magna, ⁊ dixit. Benedicta tu
inter mulieres: ⁊ benedictus fructus
ventris tui. Et vnde hoc mihi, vt ve-
niat mater Domini mei ad me? Ec-
ce enim vt facta eſt vox ſalutationis
tue in auribus meis: exultauit in gau-
dio infans in vtero meo. Et beata
que credidiſti: quoniam perficientur
ea,

ea, quę dicta ſunt tibi à Domino. Et
ait Maria. Magnificat anima mea
Dominum. Et exultauit ſpiritus
meus in Deo ſalutari meo.
pſal. Offertoꝛium. Deus tu conuertēs
84 viuificabis nos: ⁊ plebs tua lętabi-
tur in te: oſtende nobis domine mi-
ſericoꝛdiam tuam: ⁊ ſalutare tuum
da nobis. Secreta.

Muneribus noſtris, quęſumus
Domine, pꝛecibusque ſuſce-
ptis: ⁊ cęleſtibus nos munda my-
ſterijs, ⁊ clementer exaudi. Per
dominum noſtrum Jeſum Chꝛiſtu͂
filium tuum, qui tecum viuit ⁊ reg.

De ſancta Maria. Secreta.

In mentibus noſtris, quęſumus
domine, verę fidei ſacramenta
confirma: vt, qui conceptum de vir-
gine deum verum ⁊ hominem con-
fitemur: per eius ſalutiferę reſurre-
ctionis potentiam, ad ęternam me-
reamur peruenire lętitiam.

Contra perſecutoꝛos Eccleſię.
Secreta.

Protege nos domine tuis my-
ſterijs ſeruientes: vt, diuinis
rebus inhęrentes, ⁊ coꝛpoꝛe tibi fa-
mulemur, ⁊ mente. Per dominum
noſtrum Jeſum Chꝛiſtum filium tu-
um: qui tecum viuit ⁊ regnat.
Uel pꝛo Papa. Oblatis quęſum⁹.
vt in feria iiij. pꝛęterita. Cõmunio.
Zac. Ecce dominus veniet, ⁊ omnes
14 ſancti eius cum eo: ⁊ erit in die illa
lux magna. Poſtcommunio.

Tui nos domine ſacramenti li-
batio ſancta reſtauret: ⁊ à vetu-
ſtate purgatos, in myſterij ſalutaris
faciat tranſire conſoꝛtium. Per do-
minum noſtrum Jeſum Chꝛiſtum
filiu͂ tuum: qui tecu͂ viuit ⁊ regnat.

De ſancta Maria. Poſtcõmunio.

Gratiam tuam, quęſumus Do-
mine, mentibus noſtris infun-
de: vt, qui, angelo nu͂ciante, Chꝛiſti fi-
lij tui incarnationē cognouimus: per
paſſionem eius ⁊ crucem, ad reſur-
rectionis gloꝛiam perducamur.

Contra perſecutoꝛes Eccleſię.
Poſtcommunio.

Quęſumus domine Deus no-
ſter: vt, quos diuina tribuis
participatione gaudere, humanis
non ſinas ſubiacere periculis. Per
dominum noſtrum Jeſum Chꝛiſtu͂.
Uel pꝛo Papa. Poſtcommunio.
Hęc nos. vt in feria iiij. pꝛęterita.

¶ Sabbato Quatuoꝛ tempoꝛum
Aduentus. Statio ad ſanctum
Petrum. Introitus.

Veni, ⁊ oſtēde no-
bis faciem tuam
domine, qui ſe-
des ſuper cheru-
bim, ⁊ ſalui eri-
mus. Ps. Qui re- pſal.
gis Jſrael inten- 79
de: qui deducis
velut ouem Joſeph. ℣. Gloꝛia pa-
tri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſan. poſt Kyrie
eleiſon. dicitur Oremus. Flecta-
mus genua. ℟. Leuate. Oꝛatio.

Deus, qui cõſpicis, quia ex no-
ſtra pꝛauitate affligimur, con-
cede pꝛopitius: vt ex tua viſitatio-
ne conſolemur. Qui viuis ⁊ regnas
cum Deo patre in vnitate ſpiritus.

Lectio Jſaię pꝛophetę.

In diebus illis. Clamabunt ad ca. 19
dominum à facie tribulantis, ⁊
mittet eis ſaluatoꝛem, ⁊ pꝛopugna-
toꝛem: qui liberet eos. Et cogno-
ſcetur Dominus ab Aegypto: ⁊
cognoſcent Aegyptij Dominum
in die illa: ⁊ colent eum in hoſtijs
⁊ mu-

⁊ muneribus: ⁊ vota vouebunt do-
mino, ⁊ ſoluent. Et percutiet domi-
nus Aegyptum plaga, ⁊ ſanabit eā:
⁊ reuertentur ad dominum, ⁊ placa-
bitur eis: ⁊ ſanabit eos dominus de-
psal. us noſter. Graduale. A ſummo cę-
18 lo egreſſio eius: ⁊ occurſus eius vſ-
que ad ſummum eius. ℣. Cęli enar
rant gloriam Dei, ⁊ opera manuum
eius annunciat firmamentum.
Oremus. Flectamus genua. ℟.
Leuate. Oratio.

Concede, quęſumus, omnipo
tens deus: vt, qui ſub peccati
iugo ex vetuſta ſeruitute deprimi-
mur, expectata vnigeniti filij tui no-
ua Natiuitate liberemur. Per eun-
dem dominum noſtrum Jeſum.

Lectio Jſaię Prophetę.

ca.35 Haec dicit Dominus. Lętabi-
tur deſerta ⁊ inuia: ⁊ exultabit
ſolitudo: ⁊ florebit quaſi lilium. Ger
minās germinabit: ⁊ exultabit lęta-
bunda ⁊ laudans. Gloria Libani da-
ta eſt ei, decor Carmeli ⁊ Saron. Ip
ſi videbunt gloriam domini: ⁊ decō
rem Dei noſtri. Confortate manus
diſſolutas: ⁊ genua debilia robora-
te. Dicite puſillanimis. Conforta-
mini, ⁊ nolite timere. Ecce deus no-
ſter vltionē adducet retributionis:
deus ipſe veniet, ⁊ ſaluabit nos. Tūc
aperientur oculi cęcorum: ⁊ aures
ſurdorum patebunt. Tunc ſaliet, ſi-
cut ceruus, claudus: ⁊ aperta erit lin
gua mutorum: quia ſciſſę ſunt in de-
ſerto aquę, ⁊ torrentes in ſolitudine.
Et, quę erat arida, erit in ſtagnum:
⁊ ſitiens in fontes aquarum. Ait do
minus omnipotens. Graduale. In
psal. ſole poſuit dominus tabernaculum
18 ſuum, ⁊ ipſe tanquā ſponſus proce-
dens de thalamo ſuo. ℣. A ſummo
cęlo egreſſio eius: ⁊ occurſus eius
vſq ad ſummū eius. Oremus. Fle-
ctamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Indignos nos, quęſumus Do-
mine, famulos tuos, quos actio-
nis proprię culpa contriſtat, vnige-
niti filij tui aduentu lętifica. Per
eundē dominum noſtrum Jeſum.

Lectio Jſaię prophetę.

Haec dicit Dominus. Super c.49
montem excelſum aſcende tu
qui euangelizas Sion. Exalta in for
titudine vocem tuam, qui euange-
lizas Hieruſalem. Exalta, noli time-
re. Dic ciuitatibus Judę. Ecce De-
us veſter: ecce dominus deus in for
titudine veniet: ⁊ brachium eius do
minabitur. Ecce, merces eius cum
eo: ⁊ opus illius coram ipſo. Sicut
paſtor, gregem ſuum paſcet: ⁊ in bra
chio ſuo congregabit agnos: ⁊ in ſi-
nu ſuo leuabit eos Dominus deus
noſter. Graduale. Domine Deus psal.
virtutum conuerte nos: ⁊ oſtende 79
faciem tuam, ⁊ salui erimus. ℣. Ex-
cita domine potentiam tuā: ⁊ veni,
vt ſaluos facias nos. Oremus. Fle-
ctamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Pręſta, quęſumus, omnipotens
Deus: vt filij tui ventura ſol-
lemnitas, ⁊ pręſentis nobis vitę re-
media conferat, ⁊ pręmia ęterna cō-
cedat. Per eundem dominum no-
ſtrum Jeſum Chriſtum filium tuū:
qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate.

Lectio Jſaię prophetę.

Haec dicit Dominus Chriſto c.45
meo Cyro: cuius apprehendi
dexterā, vt ſubijciā ante faciem eius
gētes: ⁊ dorſa regū vertā: ⁊ aperiā
corā eo ianuas: ⁊ portę nō clauden-
tur. Ego ante te ibo: ⁊ glorioſos ter
rę humiliabo. Portas ęreas cōte-
ram:

ram: ⁊ vectes ferreos confringam. Et dabo tibi theſauros abſcōditos, ⁊ arcana ſecretorum: vt ſcias, quia ego dominus, qui voco nomen tuū, deus Iſrael: propter Iacob ſeruum meum, ⁊ Iſrael electum meum. Et vocaui te nomine tuo: aſſimilaui te, ⁊ nō cognouiſti me. Ego dominus, ⁊ non eſt amplius: extra me non eſt deus. Accinxi te, ⁊ non cognouiſti me: vt ſciant hi qui ab ortu ſolis, ⁊ qui ab occidente: quoniam abſque me non eſt deus. Ego Dominus, ⁊ non eſt alter: formans lucē, ⁊ creans tenebras: faciens pacem, ⁊ creans malum. Ego dominus, faciens omnia hec. Rorate celi deſuper, ⁊ nubes pluant iuſtum: aperiatur terra, ⁊ germinet ſaluatorē: ⁊ iuſtitia oriatur ſimul. Ego dominus creaui eū.

psal. 79 Graduale. Excita domine potentiam tuam: ⁊ veni, vt ſaluos facias nos. ℣. Qui regis Iſrael, intende: qui deducis velut ouem, Ioſeph: qui ſedes ſuper Cherubim, appare coram Ephraim, Beniamin, ⁊ Manaſſe. Oremus. Flectamus genua. ℟ Leuate.

Preces populi tui, queſumus domine, clementer exaudi: vt, qui iuſte pro peccatis noſtris affligimur, pietatis tue viſitatione conſolemur. Qui viuis, ⁊ regnas cum.

Lectio Danielis prophete.

ca.3 In diebus illis: Angelus Domini deſcendit cū Azaria ⁊ ſocijs eius in fornacem: ⁊ excuſſit flammam ignis de fornace: ⁊ fecit medium fornacis quaſi ventum roris flantem. Flamma autem diffuſa eſt ſuper fornacem cubitis quadraginta nouem, ⁊ incendit quos repperit iuxta fornacem de Chaldeis miniſtros regis, qui eam incendebant. Illos aūt omnino non tetigit ignis, neque contriſtauit, nec quicquā moleſtie intulit. Tunc hi tres, quaſi ex vno ore, laudabant, ⁊ glorificabant, ⁊ benedicebant Deum in fornace, dicentes. Hymnus.

Benedictus es Domine Deus Da.3
patrum noſtrorum. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Et benedictum nomen glorie tue, quod eſt ſanctum. Et laudabile ⁊ glorioſum in ſecula. Benedictus es in templo ſancto glorie tue. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Benedictus es ſuper thronum ſanctum regni tui. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Benedictus es ſuper ſceptrum diuinitatis tue. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Benedictus es qui ſedes ſuper Cherubim, intuens abyſſos. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Benedictus es, qui ambulas ſuper pennas ventorū, ⁊ ſuper vndas maris. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Benedicant te omnes angeli, ⁊ ſancti tui. Et laudent te, ⁊ glorificent in ſecula. Benedicant te celi, terra, mare, ⁊ omnia que in eis ſunt. Et laudent te, ⁊ glorificent in ſecula. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſācto. Et laudabili ⁊ glorioſo in ſecula. Sicut erat in principio, ⁊ nunc, ⁊ ſemper, ⁊ in ſecula ſeculorum, amen. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Benedictus es domine Deus patrū noſtrorum. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Hic dicitur ℣. Dñs vobiſcū. ſine Flectam⁹ ge. Oratio.

Deus, qui tribus pueris mitigaſti flammas ignium, concede propitius: vt nos famulos tuos non exurat flāma vitiorū. Per do.

De

De ſancta Maria. Oratio.

Deus, qui de beatę Marię virginis útero, verbum tuum, angelo nunciante, carnem ſuſcipere voluiſti: pręſta ſupplicibus tuis: vt, qui veré eam genitricem Dei crédimus, eius apud te interceſſionibus adiuuemur.

Pro Papa. Oratio.

Deus, omnium fidelium paſtor & rector: famulum tuum N. quem paſtorem Eccleſię tuę pręeſſe voluiſti, propitius reſpice: da ei, quęſumus, verbo & exemplo, quibus pręeſt, proficere: vt ad vitam vná cum grege ſibi credito, perueniat ſempiternam. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum, qui tecum viuit & regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus, Per om.

Vel contra perſecutores Eccleſię.

Eccleſię tuę quęſumus domine.. vt in feria ſexta pręcedenti.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Theſſalonicenſes.

2.c.2 Fratres: Rogamus vos per aduentum domini noſtri Ieſu Chriſti, & noſtrę congregationis in ipſum: vt non cito moueamini á veſtro ſenſu, neq; terreamini, neq; per ſpiritum, neq; per ſermonem, neq; per epiſtolam tánquam per nos miſſam, quaſi inſtet dies domini. Nequis vos ſedúcat vllo modo: quoniã, niſi venerit diſceſſio primũ: & reuelatus fuerit homo peccati, filius perditionis: qui aduerſatur, & extóllitur ſupra omne quod dicitur deus, aut quod cólitur: ita vt in templo Dei ſedeat, oſtendens ſe tanquam ſit deus. Non retinetis, quòd cũ adhuc eſſem apud vos, hęc dicebam vobis? Et nunc quid detineat ſcitis: vt reueletur in ſuo tempore. Nam myſterium iam operatur iniquitatis: tantum vt qui tenet, nunc teneat, donec de medio fiat. Et tũc reuelabitur ille iniquus, quem dominus Ieſus interficiet ſpiritu oris ſui: & deſtruet illuſtratione aduentus ſui. Tractus. Qui regis pſ. Iſrael intende: qui deducis, velut ouẽ, Ioſeph. ℣. Qui ſedes ſuper Cherubim, appáre coram Ephraim, Beniamin, & Manaſſe. ℣. Excita domine potentiam tuam, & veni: vt ſaluos facias nos. Euangelium. Anno quintodecimo Imperij. vt in ſequẽti Miſſa. Offertorium. Exulta ſatis filia Sion: prędica filia Hieruſalem: ecce rex tuus venit tibi, ſanctus, & Saluator. Secreta.

79 | Zac. 9

Sacrificijs pręſentibus, quęſumus dñe, placatus intẽde: vt & deuotioni noſtrę proficiant, & ſaluti. Per do.

De ſancta Maria. Secreta.

In mentibus noſtris, quęſumus domine, verę fidei ſacramenta confirma: vt, qui conceptum de virgine deum verum & hominem confitemur: per eiuſdem ſalutiferę reſurrectionis potentiam, ad ęternam mereamur peruenire lętitiam.

Pro Papa. Secreta.

Oblatis, quęſumus Domine, placare muneribus: & famulũ tuum N. quem paſtorem Eccleſię tuę pręeſſe voluiſti, aſſidua protectione guberna. Per dominum noſtrũ.

Vel contra perſecutores Eccleſię. Secreta. Protege nos domine. vt in feria vi. pręcedenti. Cõmunio. Exultauit vt gigas ad currendam viam: á ſummo cęlo egreſſio eius, & occurſus eius vſque ad ſummũ eius. pſal. 18

Poſtcommunio.

Quęſumus domine Deus noſter:

ſter: vt ſacroſancta myſteria, quę pro reparationis noſtrę munimine contuliſti, ⁊ pręſens nobis remediū eſſe facias, ⁊ futurū. Per dominū noſtrum Ieſum Chriſtum filium.

De ſancta Maria. Poſtcommunio.

GRatiam tuam, quęſumus Domine, mentibus noſtris infunde: vt, qui, angelo nūciante, Chriſti filij tui incarnationē cognouimus: per paſſionem eius ⁊ crucem, ad reſurrectionis gloriam perducamur.

Pro Papa. Poſtcommunio.

HAec nos, quęſumus Domine, diuini ſacramenti perceptio protegat: ⁊ famulum tuum N. quē paſtorē Eccleſię tuę pręeſſe voluiſti, vnà cum commiſſo ſibi grege, ſaluet ſemper, ⁊ muniat. Per dominum.

Vel contra perſecutores Eccleſię. Poſtcommunio. Quęſumus dñe. vt in feria ſexta pręcedenti.

¶ Dominica quarta de Aduentu.
Statio ad ſanctos duodecim Apoſtolos. Introitus.

Iſa. 45 RORate celi deſuper, ⁊ nubes pluant iuſtum: aperiatur terra, ⁊ germinet Saluatorem. pſalmus. Celi enarrāt glo-
pſal. 18 riam Dei: ⁊ opera manuum eius annunciat firmamentum. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut erat. Oratio.

EXcita domine potentiam tuā, ⁊ veni: ⁊ magna nobis virtute ſuccurre: vt per auxiliū gratię tuę quod noſtra peccata ꝑpediūt, indulgētia tuę propitiationis acceleret. Qui viuis ⁊ regnas cum Deo patre in vnitate ſpiritus ſancti Deus per.

De ſancta Maria. Oratio.

DEus, qui de beatę Marię virginis vtero verbum tuum angelo nunciante carnem ſuſcipere voluiſti: pręſta ſupplicibus tuis: vt, qui verè eam genitricem dei credimus, eius apud te interceſſionibus adiuuemur.

Contra perſecutores Eccleſię. Oratio.

ECcleſię tuę, quęſumus Domine, preces placatus admitte: vt, deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroribus vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpi.

Vel pro Papa. Deus omnium fidelium. vt in Sabbato pręcedenti.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Corinthios.

FRatres: Sic nos exiſtimet ho- 1.C.4
mo, vt miniſtros Chriſti, ⁊ diſpenſatores myſteriorum Dei. Hic iam quęritur inter diſpenſatores, vt fidelis quis inueniatur. Mihi autē pro minimo eſt, vt à vobis iudicer, aut ab humano die: ſed neque meipſum iudico. Nihil enī mihi conſcius ſum: ſed non in hoc iuſtificatus ſum. Qui autē iudicat me, dominus eſt. Itaque nolite ante tempus iudicare: quoadusque veniat dominus, qui ⁊ illuminabit abſcondita tenebrarū, ⁊ manifeſtabit conſilia cordium. Et tunc laus erit vnicuique à Deo.

Gradua. Prope eſt dominus om- pſal.
nibus inuocantibus eum, omnibus 144
qui inuocant eum in veritate. ℣. Laudem domini loquatur os meū, ⁊ benedicat omnis caro nomen ſanctum eius. Alleluia, alleluia. ℣. Veni domine: ⁊ noli tardare: relaxa facinora plebis tuę Iſrael. Alleluia.

Seq.

Sequ. ſancti euangelij ſm Lucam.

ca.3

Anno quintodecimo imperij Tiberij Ceſaris: procurante Pontio Pilato Judeaꝫ: tetrarcha auteꝫ Galileę, Herode: Philippo autẽ fratre eius tetrarcha Jturęę ⁊ Traconitidis regionis, ⁊ Lyſania Abilinę tetrarcha, ſub principibus ſacerdotũ Anna, ⁊ Caipha: factum eſt verbuꝫ domini ſuper Joannem Zacharię filium, in deſerto. Et venit in omnẽ regionẽ Jordanis prędicãs baptiſmũ penitentię in remiſſionẽ peccatorũ:
ſicut ſcriptum eſt in libro ſermonum
Jſa. Jſaię prophetę. Vox clamãtis in de-
40 ſerto. Parate viam domini, rectas
facite ſemitas eius. Omnis vallis implebitur: ⁊ omnis mons, ⁊ collis humiliabitur. Et erunt praua in directa: ⁊ aſpera in vias planas. Et videbit omnis caro ſalutare Dei.

Credo. Offertorium. Aue Maria
Lu.i gratia plena, dominus tecum: benedicta tu in mulieribus, ⁊ benedictus fructus ventris tui. Secreta.

Sacrificijs pręſentibus, q̃s dñe, placatus intẽde: vt ⁊ deuotioni noſtrę ꝓficiant, ⁊ ſaluti. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum.

De ſancta Maria. Secreta.

In mentibus noſtris, quęſumus domine, verę fidei ſacramenta confirma: vt, qui conceptum de virgine deum verum ⁊ hominem confitemur: per eiuſdem ſalutiferę reſurrectionis potentiam, ad ęternaꝫ mereamur peruenire lętitiam.

Contra ꝑſecutores Eccleſię. Secr.

Protege nos domine tuis myſterijs ſeruientes: vt, diuinis rebus inhęrentes, ⁊ corpore tibi famulemur, ⁊ mente. Per dominuꝫ.

vel pro Papa. Secreta. Oblatis. vt in Sabbato pręcedẽti. Cõmunio.

Ecce virgo concipiet, ⁊ pariet fi- Jſa.
lium: ⁊ vocabitur nomen eius Em- 7
manuel. Poſtcommunio.

Sumptis muneribus, quęſumus domine: vt cum frequentatione myſterij creſcat noſtrę ſalutis effectus. Per dominum noſtrum Je.

De ſancta Maria. Poſtcõmunio.

Gratiam tuam, quęſumus dñe, mentibus noſtris infunde: vt qui angelo nũciante, Chriſti filij tui incarnationẽ cognouimus: per paſſioneꝫ eius ⁊ crucem, ad reſurrectionis gloriam perducamur.

Contra perſecutores Eccleſię. Poſtcommunio.

Quęſumus Domine deus noſter: vt, quos diuina tribuis participatione gaudere, humanis non ſinas ſubiacere periculis. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtũ.

Vel pro Papa. Poſtcommunio. Hęc nos. vt in dñica pręcedenti.

¶ Si vigilia Natiuit. dñi venerit in dominica, totum officium Miſſę fit de vigilia, cum cõmemo. dominicę.

¶ Jn vigilia Natiuitatis Domini. Statio ad ſanctam Mariam maiorem. Introitus.

Hodie ſcietis, q2 ve- Exo.
niet dominus, ⁊ ſal- 16
uabit nos: ⁊ mane
videbitis gloriã ei⁹.
Pſ. Domini eſt ter- pſal.
ra, ⁊ plenitudo ei- 23
us: orbis terrarum, ⁊ vniuerſi qui
habi-

habitant in eo. ℣. Gloria patri, ⁊ fi-
lio, ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut erat in
principio, ⁊ nunc ⁊ ſemper. Oratio.
DEus, qui nos redēptionis no-
ſtrę annua expectatione lętifi-
cas: pręſta, vt vnigenitum tuū, quē
redemptorē lęti ſuſcipimus, venien-
tem quoque iudicem ſecuri videam⁹
dominum noſtrum Ieſum Chriſtū
filium tuum. Qui tecum viuit.
Et dicitur hęc oratio tantum, niſi vi-
gilia venerit in dominica.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apo-
ſtoli ad Romanos.

ca.1 FRatres: Paulus ſeruus Ie-
ſu Chriſti, vocatus apoſtolus,
ſegregatus in euangeliū Dei, (quod
ante promiſerat per prophetas ſuos
in ſcripturis ſanctis) de filio ſuo, qui
factus eſt ei ex ſemine Dauid ſecun-
dum carnem: qui prędeſtinatus eſt fi-
lius Dei in virtute, ſecundum ſpiritū
ſanctificationis, ex reſurrectiōe mor-
tuorum Ieſu Chriſti domini noſtri.
Per quem accepimus gratiam, ⁊
apoſtolatum, ad obediendum fidei,
in omnibus gentibus pro nomine e-
ius: in quibus eſtis ⁊ vos vocati Ie-
ſu Chriſti domini noſtri. Graduale.
Exo. Hodie ſcietis, quia veniet domi-
16 nus, ⁊ ſaluabit nos: ⁊ mane vide-
pſal's bitis gloriam eius. ℣. Qui re-
79 gis Iſrael, intende: qui deducis
velut ouem, Ioſeph: qui ſedes ſu-
per Cherubim, appare coram E-
phraim, Beniamin, ⁊ Manaſſe.
non dicitur Alleluia, cum ſequenti
verſu: niſi hęc Vigilia venerit in Do-
minica. Alleluia, alleluia. ℣. Cra-
ſtina die delebitur iniquitas terrę: ⁊
regnabit ſuper nos Saluator mun-
di, Alleluia. Sequentia
ſancti euangelij ſecundū Matthęū.

IN illo tem- ca.1
pore: Cum
eſſet deſponſata
mater Ieſu Ma-
ria Ioſeph: an-
tequam conue-
nirent, inuenta
eſt in vtero ha-
bens de ſpiritu
ſancto. Ioſeph
autem vir eius cū eſſet iuſtus, ⁊ nol-
let eam traducere: voluit occulte di-
mittere eam. Hęc autem eo cogitan-
te, ecce angelus domini in ſomnis ap
paruit ei, dicens. Ioſeph fili Dauid,
noli timere accipere Mariam coniu
gem tuam. Quod enim in ea natum
eſt, de Spiritu ſancto eſt. Pariet au-
tem filium, ⁊ vocabis nomen eius
Ieſum. Ipſe enim ſaluum faciet po-
pulum ſuum à peccatis eorum.
Offerto. Tollite portas principes pſ.
veſtras, ⁊ eleuamini portę ęternales, 23
⁊ introibit rex glorię. Secreta.
DA nobis, quęſumus, omnipo-
tens deus: vt ſicut adoranda fi-
lij tui natalitia pręuenimus: ſic eius
munera capiamus ſempiterna gau-
dentes. Qui tecum viuit, ⁊ regnat.
Communio. Reuelabitur gloria do-
mini: ⁊ videbit omnis caro ſalutare Iſa.
dei noſtri. Poſtcommunio. 40
DA nobis, quęſumus domine,
vnigeniti tui recenſita Natiui-
tate reſpirare: cuius cęleſti myſterio
páſcimur ⁊ potamur. Per eundem
dominum noſtrum Ieſum Chriſtū
filium tuum. Qui tecum viuit, ⁊ re-
gnat in vnitate ſpiritus ſancti. ⁊c.
¶ Sacerdos, quoniam in die Na-
talis domini celebrat tres Miſſas,
in prima ⁊ ſecunda Miſſa non ſumat
purificationem, ſed in tertia Miſſa.

IN NATIVITATE DOMINI.
Ad primam Miſſam in nocte
Natalis Domini.
Statio ad ſanctam Mariam maio-
rem ad pręſepe. Introitus.

ps. 2 Dominus dixit ad me, filius meus es tu, ego hodie genui te. Pſalm. Quare fremuerunt gentes: ⁊ populi meditati ſunt inania? ℣. Gloria. Oro.

Deus, qui hanc ſacratiſſimam noctem veri luminis feciſti illuſtratione clareſcere: da quęſumus: vt, cuius lucis myſteria in terra cognouimus, eius quoque gaudijs in cęlo perfruamur. Qui tecum viuit.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apo-
ſtoli ad Titum.
ca. 2 Chariſſime: Apparuit grã Dei
Saluatoris noſtri omnib⁹ ho-
minibus erudiẽs nos: vt abnegãtes
impietatem, ⁊ ſecularia deſideria: ſo-
brie, ⁊ iuſte, ⁊ pie viuamus in hoc ſe-
culo: expectantes beatã ſpẽ, ⁊ aduen-
tum glorię magni dei, ⁊ Saluatoris
noſtri Jeſu Chriſti: qui dedit ſemetip-
ſum pro nobis: vt nos redimeret ab
omni iniquitate: ⁊ mundaret ſibi po-
pulũ acceptabilẽ, ſectatorẽ bonoꝝ
operũ. Hęc loquere, ⁊ exhortare: in
Chriſto Jeſu dño noſtro. Grad. Te
cũ principiũ in die virtutis tuę: i ſplẽ
doribus ſanctoꝝ ex vtero ante luci-
ps. ferum genui te. ℣. Dixit Dñs dño
109 meo ſede a dextris meis: donec po
nã inimicos tuos ſcabellũ pedũ tuo-
ps. 2 rũ. All'a, all'a. ℣. Dñs dixit ad me: fi
li⁹ me⁹ es tu: ego hodie genui te, all'a.

Sequentia ſancti euang. ſm Lucã.

In illo tem- ca. 2
pore: Exijt edictum a Ceſare Auguſto, vt deſcriberetur vniuerſus orbis. Hęc deſcriptio prima, facta eſt a pſide Syrię Cyrino. Et ibãt omnes: vt profiterentur ſinguli in ſuam ciuitatem. Aſcendit autẽ ⁊ Joſeph a Galilęa de ciuitate Nazareth, in Judęam, in ciuitatem Dauid, quę vocatur Bethleem: eo quod eſſet de domo ⁊ familia Dauid: vt profiteretur cum Maria deſponſata ſibi vxore, pręgnante. Factum eſt autem: cum eſſent ibi, impleti ſunt dies, vt pareret. Et peperit filium ſuum primogenitum: ⁊ pannis eum inuoluit: ⁊ reclinauit eum in pręſepio: quia non erat ei locus in diuerſorio. Et paſtores erant in regione eadem vigilantes, ⁊ cuſtodientes vigilias noctis ſuper gregem ſuum. Et ecce angelus domini ſtetit iuxta illos: ⁊ claritas dei circunfulſit illos: ⁊ timuerunt timore magno. Et dixit illis angelus. Nolite timere. Ecce enim euangelizo vobis gaudium magnum, quod erit omni populo: quia natus eſt vobis hodie ſaluator, qui eſt Chriſtus dominus in ciuitate Dauid. Et hoc vobis ſignum. Inuenietis infantem pannis inuolutum: ⁊ poſitum in pręſepio. Et ſubito facta eſt cum angelo multitudo militię cęleſtis laudantium Deum, ⁊ dicentium. Gloria in altiſſimis Deo: ⁊ in terra pax hominibus bonę voluntatis. Credo. Offertorium.

Lęten-

psal. Letētur cęli: ⁊ exultet terra ante fa-
95 ciem dñi: quoniam venit. Secreta.
Accepta tibi ſit dñe, quęſumus, hodiernę feſtiuitatis oblatio: vt tua gratia largiēte, per hęc ſacroſancta commercia, in illius inueniamur forma, in quo tecum eſt noſtra ſubſtantia. Qui tecum vi. Pręfatio. Aeterne Deus. Quia p incarnati. Et dicitur quotidie vſqʒ ad Epiphaniam. Infra actionem. Communicantes ⁊ noctem ſacratiſſimam celebrantes. Et dicitur quotidie vſqʒ ad octauā Natiuitatis tantū incluſiuè. In hac miſſa tantū dicitur noctem, deinceps vero diē. Cōio.
psal. In ſplen-
109 doribus ſanctorum ex vtero ante luciferum genui te. Poſtcommunio.
Da nobis, qs, Domine Deus noſter: vt qui Natiuitatem domini noſtri Jeſu Chriſti myſterijs nos frequentare gaudemus, dignis cōuerſationibus ad eius mereamur peruenire conſortium. Qui tecum.

¶ Debet Sacerdos ante quālibet Miſſam confeſſionē dicere, ⁊ in fine cuiuslibet populo benedicere, ⁊ Euāgelium Sancti Joannis, In principio erat ver. legere. Poſt tertiam vero miſſam, loco prędicti euangelij dī euangeliū, Cū natus eſſet Jeſus. quod in die Epiphanię legitur. f. 20.

¶ Ad ſecundā Miſſam in Aurora. Statio ad ſanctam Anaſtaſiā. Intro.
Iſ. 9

Ux fulgebit hodie ſuper nos: qa natus eſt nobis dñs: ⁊ vocabitur admirabilis Deus princeps pacis, pater futuri
ps. ſęculi: cuius re-
92 gni non erit finis. pſalȝ. Dominus regnauit, decorem indutus eſt: indutus eſt dñs fortitudinem, ⁊ pręcinxit ſe. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.
Da nobis, quęſumus, omnipotēs Deus: vt, qui noua incarnati verbi tui luce pfundimur, hoc in noſtro reſplendeat opere, quod per fidē fulget in mente. Per dominū.
Pro ſancta Anaſtaſia. Cōmemora.
Da, qs, omnipotēs deus: vt q beatę Anaſtaſię martyris tuę ſollemnia colimus, eius apud te patrocinia ſentiamus. Per dominuȝ.
Lctō eplę bti Pauli apłi ad Tituȝ.
Chariſſime: Apparuit benigni- ca. 3
tas ⁊ humanitas ſaluatoris noſtri dei: non ex operibus iuſtitię, quę fecimus nos: ſed ſcdm ſuā miſericordiā ſaluos nos fecit. Per lauacrum regenerationis, ⁊ renouationis ſpiritus ſancti: quem effūdit in nos abunde per Jeſum Chriſtuȝ ſaluatorē noſtrū: vt iuſtificati gratia ipſius, hęredes ſimus ſecundū ſpem vitę ęternę. In Chriſto Jeſu domino noſtro.
Graduale. Benedictus qui venit in
nomine domini: deus dñs, ⁊ illuxit ps.
nobis. ℣. A dño factum eſt iſtud: ⁊ 117
eſt mirabile in oculis noſtris. Alleluia, allia. ℣. Dñs regnauit, decorē induit: induit dominus fortitudinē, ⁊ pręcinxit ſe virtute. Alleluia.
Sequen. ſancti euange. ſm Lucam.

In illo tem-
pore: Pa- ca. 2
ſtores loquebātur adinuicem. Trāſeamus vſque Bethleem: ⁊ videamꝰ hoc verbum, quod factuȝ eſt, quod fecit dominus, ⁊ oſten-

⁊ oſtendit nobis. Et venerunt feſti-
nãtes: ⁊ inuenerunt Mariam, ⁊ Jo-
ſeph, ⁊ infantem poſitũ in pręſepio.
Uidentes autem, cognouerunt de
verbo, quod dictum erat illis de pue
ro hoc. Et omnes, qui audierunt, mi
rati ſunt: ⁊ de his, quę dicta erant à
paſtoribus ad ipſos. Maria autem
conſeruabat omnia verba hęc, con-
ferens in corde ſuo. Et reuerſi ſunt
paſtores glorificantes ⁊ laudantes
deum in omnibus quę audierant, ⁊
viderant: ſicut dictum eſt ad illos.
pſal. 92 Credo. Offertorium. Deus fir-
mauit orbem terrę: qui non commo-
uebitur: parata ſedes tua deus ex
tunc, à ſeculo tu es. Secreta.
Munera noſtra, quęſumus domi
ne, Natiuitatis hodiernę my-
ſterijs apta proueniant, ⁊ pacem no-
bis ſemper infundant: vt ſicut homo
genitus idem refulſit deus: ſic nobis
hęc terrena ſubſtantia cõferat quod
diuinum eſt. Per eundem dominũ.
Pro ſancta Anaſtaſia. Secreta.
Accipe, quęſumus domine, mu
nera dignanter oblata: ⁊ beatę
Anaſtaſię ſuffragantibus meritis, ad
noſtrę ſalutis auxilium prouenire cõ
cede. Per dominũ noſtrum Jeſum
Chriſtum filium tuũ. Qui tecum vi-
uit ⁊ regnat. Pręfatio, ⁊ Commu-
nicantes. vt ſupra. Communio.
Zac. 9 Exulta filia Sion, lauda filia Hie-
ruſalem: ecce rex tuus venit ſanctus,
⁊ ſaluator mundi. Poſtcommunio.
Huius nos domine ſacramenti
ſemper nouitas Natalis inſtau
ret, cuius Natiuitas ſingularis hu-
manam repulit vetuſtatẽ. Per eun.
Pro ſancta Anaſtaſia. Poſtcõio.
Satiaſti domine familiam tuam
muneribus ſacris: eius, quęſu-
mus, interuentione nos refoue: cu-
ius ſollemnia celebramus. Per do-
minũ noſtrum Jeſum Chriſtũ filiũ.
Ad tertiam Miſſam in die Nata-
lis domini. Statio ad ſanctam Ma-
riam maiorem. Introitus.
Puer natus eſt nobis, Iſ. 9
⁊ filius datus eſt no-
bis: cuius imperiũ
ſuper humerũ eius:
⁊ vocabitur nomen
eius magni conſilij
angelus. Ps. Canta pſal. 97
te domino canticum nouũ: qa mira-
bilia fecit. ℣. Gloria patri. Oratio.
Concede, quęſumus, omnipo-
tens Deus: vt nos vnigeniti
tui noua per carnem Natiuitas libe-
ret: quos ſub peccati iugo vetuſta ſer
uitus tenet. Per eundem dominũ
noſtrum Jeſum Chriſtum filium.
Lectio epiſtolę beati Pauli Apo-
ſtoli ad Hebręos.
Fratres: Multifariam multiſ- ca. 1
que modis olim Deus loquẽs
patribus in prophetis, nouiſſimẽ
diebus iſtis locutus eſt nobis in fi-
lio: quem conſtituit hęredem vni-
uerſorum: per quem fecit ⁊ ſecula.
Qui cum ſit ſplendor glorię, ⁊ figura
ſubſtantię eius, portanſque omnia
verbo virtutis ſuę: purgationem pec
catorum faciens, ſedet ad dexteram
maieſtatis in excelſis: tanto melior
angelis effectus, quanto differentius
pręillis nomen hęreditauit. Cui e-
nim dixit aliquando angelorum: Fi-
lius meus es tu, ego hodie genui te.
Et rurſum. Ego ero illi in patrem, ⁊
ipſe erit mihi in filiũ. Et cum iterum
introducit primogenitum in orbem
terrę, dicit. Et adorent eum omnes
angeli Dei. Et ad angelos quidem
dicit.

dicit. Qui facit angelos ſuos, ſpiri-
tus: ⁊ miniſtros ſuos, flammã ignis.
Ad filium autem. Thronus tuus
Deus in ſeculum ſeculi: virga ęquita
tis, virga regni tui. Dilexiſti iuſtitiã,
⁊ odiſti iniquitatem: propterea vn-
xit te Deus, Deus tuus, oleo exulta
tionis, prę participibus tuis. Et, tu
in principio domine terraꝫ fundaſti:
⁊ opera manuum tuarum ſunt celi.
Ipſi peribunt: tu autem permane-
bis: ⁊ omnes vt veſtimentum vete-
raſcent. Et velut amictum mutabis
eos, ⁊ mutabuntur. Tu autem idem
ipſe es, ⁊ anni tui non deficient. Gra
pſal. 97 duale. Viderunt omnes fines terrę
ſalutare dei noſtri: iubilate Deo om-
nis terra. ℣. Notum fecit dominus
ſalutare ſuum: ante conſpectum gen
tium reuelauit iuſtitiam ſuam. Alle
luia, alleluia. ℣. Dies ſanctificatus il
luxit nobis: venite gentes, ⁊ adorate
dominum, quia hodie deſcendit lux
magna ſuper terram. Alleluia.

Initiũ ſancti euangelij ſm Joannẽꝫ.

ca. 1. In princi-
pio erat
verbum: ⁊ ver-
bum erat apud
Deum: ⁊ Deus
erat verbum.
Hoc erat i prin-
cipio apud deũ.
Omnia per ip-
ſum facta ſunt: ⁊
ſine ipſo factum eſt nihil, quod factũ
eſt. In ipſo vita erat: ⁊ vita erat lux
hominum: ⁊ lux in tenebris lucet: ⁊
tenebrę eam non comprehenderunt.
Fuit homo miſſus à Deo, cui nomẽ
erat Joannes. Hic venit in teſtimo-
nium: vt teſtimonium perhiberet de
lumine, vt omnes crederent per illũ.
Non erat ille lux: ſed vt teſtimoniuꝫ
perhiberet de lumine. Erat lux
vera, quę illuminat omnem ho-
minem venientem in hunc mun-
dum. In mundo erat: ⁊ mundus
per ipſum factus eſt: ⁊ mundus euꝫ
non cognouit. In propria venit:
⁊ ſui eum non receperunt. Quot-
quot autem receperunt eum, dedit
eis poteſtatem filios dei fieri, his
qui credunt in nomine eius. Qui
non ex ſanguinibus, neque ex volun
tate carnis, neque ex voluntate viri,
ſed ex deo nati ſunt. Et verbum ca-
ro factum eſt: ⁊ habitauit in no-
bis (⁊ vidimus gloriam eius, glo-
riam quaſi vnigeniti à patre) plenuꝫ
gratię ⁊ veritatis. Credo. Offer-
torium. Tui ſunt celi, ⁊ tua eſt ter- pſal. 88
ra: orbem terrarum ⁊ plenitudinem
eius tu fundaſti: iuſtitia ⁊ iudicium
pręparatio ſedis tuę. Secreta.
Oblata domine munera, noua
vnigeniti tui Natiuitate ſancti-
fica: noſq; per hęc à peccatorum no-
ſtrorum maculis emunda. Per eun
dem dominum noſtrum Jeſuꝫ Chri-
ſtum filium tuum: qui tecum.
Prefatio, ⁊ Communicantes. vt
ſupra in prima Miſſa. Communio.
Viderunt omnes fines terrę ſaluta pſal. 97
re Dei noſtri. Poſtcommunio.
Preſta, quęſumus, omnipotens
Deus: vt natus hodie Salua-
tor mundi, ſicut diuinę nobis genera
tionis eſt auctor, ita ⁊ immortalitatis
ſit ipſe largitor. Qui tecum viuit, ⁊
regnat in vnitate Spiritus ſancti de
us, per omnia ſecula ſeculorum.

¶ In feſto ſancti Stephani proto-
martyris. Statio ad ſanctum
Stephanuꝫ in Celio mon
te. Introitus.

Sederunt principes,
⁊ aduerſũ me loque
bãtur: ⁊ iniqui per-
ſecuti ſunt me: adiu-
ua me domine deus
meꝰ: qꝛ ſeruus tuus
exercebatur in tuis
iuſtificationibꝰ. Ps. Beati immacula
ti in via, qui ambulant in lege domi-
ni. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Da nobis, q̃s, domine, imitari
quod colimus: vt diſcamus ⁊
inimicos diligere: quia eius natalitia
celebramus, qui nouit etiaꝫ pro per-
ſecutoribus exorare dominũ noſtruꝫ
Jeſum Chriſtum filium tuũ. Qui te.
Et fit cõmemo. de Natiuitate. Oro.

Concede, queſumus, omnipo-
tens deus: vt nos vnigeniti tui
noua per carnem Natiuitas liberet,
quos ſub peccati iugo vetuſta ſerui-
tus tenet. Per eundem dominum
noſtrum Jeſum Chriſtum filium.

Lectio Actuum Apoſtolorum.

ca. 6. In diebus illis: Stephanus ple
nus gratia ⁊ fortitudine, facie-
bat prodigia ⁊ ſigna magna in popu
lo. Surrexerunt autem quidam de
ſynagoga, quę appellabatur Liberti
norum, ⁊ Cyrenenſium, ⁊ Alexandri
norum, ⁊ eorum qui erant à Cilicia ⁊
Aſia, diſputantes cum Stephano: ⁊
non poterant reſiſtere ſapientię ⁊ ſpi
ca. 7. ritui, qui loquebatur. Audientes au-
tem hęc, diſſecabantur cordibus ſuis,
⁊ ſtridebant dentibus in eum. Cum
autem eſſet Stephanus plenus Spi
ritu ſancto, intendens in cęlum vi-
dit gloriam Dei, ⁊ Jeſum ſtantem à
dextris virtutis dei. Et ait. Ecce vi-
deo cęlos apertos: ⁊ filium hominis
ſtantem à dextris virtutis dei. Ex-
clamantes autem voce magna, con
tinuerunt aures ſuas: ⁊ impetum fe-
cerunt vnanimiter in eum. Et eijciẽ-
tes eum extra ciuitateꝫ, lapidabant.
Et teſtes depoſuerunt veſtimenta
ſua ſecus pedes adoleſcentis, qui vo
cabať Saulus. Et lapidabant Ste-
phanum inuocantem, ⁊ dicentem:
Domine Jeſu, accipe ſpiritum meũ.
Poſitis auteꝫ genibus, clamauit vo
ce magna dicens. Dñe ne ſtatuas illis
hoc peccatum. Et cum hoc dixiſſet,
obdormiuit in domino. Graduale.

Sederunt principes, ⁊ aduerſum
me loquebantur: ⁊ iniqui perſecuti
ſunt me. ℣. Adiuua me domine deꝰ
meus: ſaluum me fac propter miſeri-
cordiam tuam. Alleluia, alleluia. ℣.
Uideo cęlos apertos, ⁊ Jeſum ſtan-
tem à dextris virtutis dei, Alleluia.
Seq. ſancti euange. ſm Matthęum.

In illo tempore: Dicebat Jeſus
turbis Judęorum, ⁊ princip- c. 23.
bus ſacerdotum. Ecce ego mitto ad
vos prophetas ⁊ ſapiẽtes ⁊ ſcribas:
⁊ ex illis occidetis, ⁊ crucifigetis: ⁊
ex eis flagellabitis in ſynagogis ve-
ſtris: ⁊ perſequémini de ciuitate in ci
uitatem: vt veniat ſuper vos omnis
ſanguis iuſtus, qui effuſus eſt ſuper
terram: à ſanguine Abel iuſti, vſque
ad ſanguinẽ Zacharię filij Barachię,
quem occidiſtis inter templum ⁊ al-
tare. Amen dico vobis: venient hęc
omnia ſuper generationem iſtam.
Hieruſalem Hieruſalem, quę occidis
prophetas, ⁊ lapidas eos qui ad te
miſſi ſunt: quoties volui congregare
filios tuos, quemadmodum gallina
congregat pullos ſuos ſub alas: ⁊
noluiſti? Ecce, relinquetur vobis
domus veſtra deſerta. Dico enim
vobis: nõ me videbitis ámodo, do-
nec dicatis: Benedictus qui venit in
nomine

nomine domini. Credo. Offerto. Elegerunt apoſtoli Stephanuꝫ leuitam, plenum fide, ⁊ ſpiritu ſancto: quem lapidauerunt Iudei orantem ⁊ dicentem, domine Ieſu, accipe ſpiritum meum, Alleluia. Secreta.

Suſcipe dñe munera pro tuorū commemoratione ſanctorum: vt, ſicut illos paſſio glorioſos effecit, ita nos deuotio reddat innocuos. Per dominum noſtrum Ieſum.

Pro Natiuitate domini. Secreta.

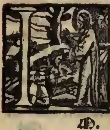
Oblata domine munera, noua vnigeniti tui Natiuitate ſanctifica: noſq; per hęc à peccatorum noſtrorum maculis emunda. Per eundem dominum. Cōmunio. Video cęlos apertos, ⁊ Ieſum ſtantem à dextris virtutis dei: domine Ieſu, accipe ſpiritum meū: ⁊ ne ſtatuas illis hoc peccatum. Poſtcōmunio.

Auxilientur nobis domine ſumpta myſteria: ⁊ intercedēte beato Stephano prothomartyre tuo, ſempiterna protectione cōfirmēt. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtū.

Pro Natiuitate. Poſtcommunio.

Preſta, queſumus, omnipotens Deus: vt natus hodie Saluator mundi, ſicut diuinę nobis generationis eſt auctor, ita ⁊ immortalitatis ſit ipſe largitor. Qui tecum viuit.

¶ In feſto ſancti Joannis apoſtoli ⁊ euangeliſtę. Statio ad ſanctā Mariam maiorem. Introitus.

In medio eccleſię aperuit os eius: ⁊ impleuit eū dominus ſpiritu ſapientię, ⁊ intellectus: ſtolam glorię induit eū. Ps. Bonum eſt confiteri domino: ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria patri. Oratio.

Eccleſiam tuam domine benignus illuſtra: vt beati Joannis apoſtoli tui ⁊ Euangeliſtę illuminata doctrinis, ad dona perueniat ſempiterna. Per dominum noſtrum.

Pro Natiuitate. Oratio.

Concede, q̄s, oīpotēs Deus: vt nos vnigeniti tui noua per carnem Natiuitas liberet: quos ſub peccati iugo vetuſta ſeruitus tenet.

Pro ſancto Stephano. Oratio.

Da nobis, queſumus domine, imitari quod colimus: vt diſcamus ⁊ inimicos diligere: quia eius natalitia celebramus, qui nouit etiā pro perſecutoribus exorare dñm noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuū. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate.

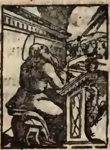
Lectio libri Sapientię. eccl. 15

Qui timet deum, faciet bona: ⁊ qui continens eſt iuſtitię, apprehendet illam: ⁊ obuiabit illi quaſi mater honorificata. Cibabit illū pane vitę ⁊ intellectus: ⁊ aqua ſapientię ſalutaris potabit illum. Et firmabitur in illo, ⁊ non flectetur, ⁊ continebit illū, ⁊ non confundetur: ⁊ exaltabit illum apud proximos ſuos. In medio Eccleſię aperiet os eius: ⁊ implebit eum dominus ſpiritu ſapientię ⁊ intellectus: ⁊ ſtolam glorię induet eum. Iucunditatem ⁊ exultationem theſaurizabit ſuper eum: ⁊ nomine ęterno hereditabit illum dominus deus noſter. Graduale.

Exiit ſermo inter fratres, quod diſcipulus ille non moritur: ⁊ non dixit Ieſus, nō moritur. ℣. Sed ſic eū volo manere donec veniam, tu me ſequere. Alleluia, alleluia. ℣. Hic eſt diſcipulus ille, qui teſtimonium

perhibet de his: ꝛ ſcimus quia verum eſt teſtimonium eius, Alleluia.

Sequē. ſancti euang. ſm Joannem.

c. 21.

In illo tempore: Dixit Jeſus Petro: ſequere me. Conuerſus Petrus, vidit illum diſcipulum, quem diligebat Jeſus, ſequentem: qui ꝛ recubuit in cena ſuper pectus eius, ꝛ dixit: Domine, quis eſt qui tradet te? Hunc ergo cū vidiſſet Petrus, dixit Jeſu. Domine, hic autem quid? Dicit ei Jeſus. Sic eum volo manere, donec veniam. Quid ad te? Tu me ſequere. Exijt ergo ſermo iſte inter fratres, quod diſcipulus ille non moritur. Et non dixit ei Jeſus, quia non moritur: ſed ſic eum volo manere donec veniam, quid ad te? Hic eſt diſcipulus ille, qui teſtimoniū perhibet de his, ꝛ ſcripſit hęc. Et ſcimus: quia verum eſt teſtimonium eius. Credo.

Offertorium. Iuſtus vt palma florebit: ſicut cedrus, quę in libano eſt, multiplicabitur. Secreta.

Suſcipe domine munera, quę in eius tibi ſollemnitate deferimus, cuius nos confidimus patrocinio liberari. Per dominum noſtrū Jeſum.

Pro Natiuitate. Secreta.

Oblata domine munera, noua vnigeniti tui Natiuitate ſanctifica: noſque per hęc à peccatorum noſtrorum maculis emunda.

Pro ſancto Stephano. Secreta.

Suſcipe, domine, munera pro tuorum commemoratione ſanctorum: vt, ſicut illos paſſio glorioſos effecit, ita nos deuotio reddat innocuos. Per dnm̄. Communio.

Exijt ſermo inter fratres, quod diſcipulus ille non moritur, ꝛ nō dixit Jeſus, non moritur, ſed, ſic eū volo manere, donec veniam. Poſtcōio.

Refecti cibo, potuq; cęleſti deus noſter, te ſupplices deprecamur: vt in cuius hęc cōmemoratione percepimus, eius muniamur ꝛ precibus. Per dominum noſtrum.

Pro Natiuitate. Poſtcommunio.

Preſta, quęſumus, omnipotens Deus: vt natus hodie Saluator mundi, ſicut diuinę nobis generationis eſt auctor, ita ꝛ immortalitatis ſit ipſe largitor.

Pro ſācto Stephano. Poſtcōio.

Auxilientur nobis dn̄e ſumpta myſteria: ꝛ intercedēte beato Stephano protomartyre tuo, ſempiterna protectione confirmēt. Per.

In feſto ſanctorum Innocentiū.

Statio ad S. Paulum. Introitus.

Ex ore infantiū deus ꝛ lactētiū, pfeciſti laudeſ propter inimicos tuos. Ps. Dn̄e dn̄s noſter, quā admirabile eſt nomen tuū in vniuerſa terra. ℣. Gloria. Non dr̄ Gloria in excelſis Deo, nec Alleluia, nec Ite miſſa eſt, niſi hoc feſtum venerit in Dominica: ſed in octaua ſemper dicuntur. Oratio.

Deus, cuius hodierna die pręconium Innocētes martyres non loquendo, ſed moriendo confeſſi ſunt: omnia in nobis vitiorum mala mortifica: vt fidem tuā, quam lin-

gua noſtra loquitur, etiam moribus vita fateatur. Per dominũ noſtrũ.

Pro Natiuitate. Oratio.

Concede, qs, omnipotens Deus: vt nos vnigeniti tui noua p carnẽ Natiuitas liberet: quos ſub peccati iugo vetuſta ſeruitus tenet.

Pro ſancto Stephano. Oratio.

Da nobis, quęſumus domine, imitari quod colimus: vt diſcamus ⁊ inimicos diligere: q: eius natalitia celebramus, qui nouit etiã pro perſecutoribus exorare dominũ noſtrum Ieſum Chriſtum filiũ tuũ.

Pro ſancto Ioanne. Oratio.

Eccleſiam tuam dñe benignus illuſtra: vt beati Ioannis apoſtoli tui ⁊ Euangeliſtę illuminata doctrinis, ad dona perueniat ſempiterna. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum. Qui tecum.

Lectio libri Apocalipſis beati Ioannis Apoſtoli.

c.14. In diebus illis: Vidi ſupra montem Sion agnum ſtantem, ⁊ cum eo centũ quadragintaquatuor millia habentes nomen eius, ⁊ nomen patris eius ſcriptum in frontibus ſuis. Et audiui vocem de cęlo, tanquam vocem aquarũ multarum: ⁊ tanquam vocem tonitrui magni. Et vocem quam audiui, ſicut citharedorum citharizantium in citharis ſuis. Et cantabant quaſi canticũ nouum ante ſedem dei, ⁊ ante quatuor animalia, ⁊ ſeniores. Et nemo poterat dicere canticum, niſi illa centum quadragintaquatuor millia, qui empti ſunt de terra. Hi ſunt, qui cũ mulieribus non ſunt coinquinati. Virgines enim ſunt. Hi ſequuntur agnum, quocunque ierit. Hi empti ſunt ex hominibus primitię deo ⁊ agno: ⁊ in ore ipſorum non eſt inuentum mẽdacium. Sine macula enim ſunt ante thronum Dei. Graduale. Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venantium. ℣. Laqueus contritus eſt, ⁊ nos liberati ſumus: adiutorium noſtrum in nomine domini, qui fecit cęlum ⁊ terram. Alleluia, alleluia. ℣. Laudate pueri dominũ, laudate nomen domini, Alleluia.

Tractus ſubſcriptus ſemper dicitur pretermiſſo Alleluia: niſi hoc feſtũ venerit in Dominica. In octaua vero nunquam dicitur. Tractus.

Effuderunt ſanguinem ſanctorum, velut aquam in circuitu Hieruſalẽ. ℣. Et non erat qui ſepeliret. ℣. Vindica domine ſanguinem ſanctorum tuorum, qui effuſus eſt ſuper terrã.

Seq. ſancti euange. ſcdm Mattheũ. ca. 2.

In illo tempore: Angelus domini apparuit in ſomnis Ioſeph dicens. Surge, ⁊ accipe puerũ, ⁊ matrem eius, ⁊ fuge in Aegyptum: ⁊ eſto ibi vſq; dũ dicam tibi. Futurum eſt enim, vt Herodes quęrat puerum ad perdẽdum eum. Qui conſurgens accepit puerum ⁊ matrem eius nocte, ⁊ ſeceſſit in Aegyptum. Et erat ibi vſq; ad obitum Herodis: vt adimpleretur quod dictum eſt à domino per prophetam dicentem. Ex Aegypto vocaui filium meum. Tunc Herodes, videns quoniam illuſus eſſet à Magis, iratus eſt valde. Et mittens, occidit omnes pueros qui erant in Bethleem, ⁊ in omnibus finibus

nibus eius, à bimatu ⁊ infra, ſecundũ tempus quod exquiſierat à Magis. Tunc adimpletum eſt quod dictum eſt per Hieremiã prophetã, dicentẽ. Vox in Rama audita eſt, ploratus ⁊ vlulatus multus, Rachel plorans filios ſuos: ⁊ noluit conſolari, quia nõ ſunt. Credo. Offerto. Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venantium: laqueus contritus eſt, ⁊ nos liberati ſumus. Secreta.

Sanctorum tuorũ domine nobis pia non deſit oratio, quę ⁊ munera noſtra conciliet, ⁊ tuam nobis indulgentiam ſemper obtineat. Per dominum noſtrum Ieſum.

Pro Natiuitate. Secreta.

Oblata domine munera, noua vnigeniti tui Natiuitate ſanctifica: noſque per hęc à peccatorum noſtrorum maculis emunda.

Pro ſancto Stephano. Secreta.

Suſcipe, dñe, munera pro tuorũ commemoratione ſanctorũ: vt, ſicut illos paſſio glorioſos effecit, ita nos deuotio reddat innocuos.

Pro ſancto Ioanne. Secreta.

Suſcipe domine munera, quę in eius tibi ſollemnitate deferimus: cuius nos confidimus patrocinio liberari. Per dominum noſtrũ.

Communio. Vox in Rama audita eſt, ploratus, ⁊ vlulatus, Rachel plorans filios ſuos: ⁊ noluit conſolari, quia non ſunt. Poſtcommunio.

Votiua domine dona percepimus: quę ſanctorũ nobis precibus, ⁊ preſentis, quęſumus, vitę pariter ⁊ ęternę, tribue conferre ſubſidium. Per dominum noſtrum Ie.

Pro Natiuitate. Poſtcommunio.

Preſta, quęſumus, omnipotens Deus: vt natus hodie Saluator mundi, ſicut diuinę nobis generationis eſt auctor, ita ⁊ immortalitatis ſit ipſe largitor.

Pro ſancto Stephano. Poſtcõio.

Auxilientur nobis domine ſumpta myſteria: ⁊ intercedente beato Stephano protomartyre tuo, ſempiterna protectione confirment.

Pro ſancto Ioanne. Poſtcõio.

Refecti cibo, potuq; cęleſti deus noſter, te ſupplices deprecamur: vt in cuius hęc commemoratione percepimus, eius muniamur ⁊ precibus. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtũ filium tuum. Qui te.

¶ Si feſtũ ſancti Thomę. venerit in dñica, trãſfertur in ſequentẽ diẽ.

¶ In feſto ſancti Thomę epiſcopi ⁊ martyris. Introitus.

Gaudeamus omnes in dño, diem feſtum celebrantes ſub honore btĩ Thomę martyris: de cuius paſſione gaudẽt angeli, ⁊ collaudant filium dei. ps. Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Oratio.

Deus, pro cuius eccleſia glorioſus pontifex Thomas gladijs impiorum occubuit: preſta, quęſumus: vt omnes, qui eius implorant auxilium, petitionis ſuę ſalutarem conſequantur effectum. Per dominum noſtrũ Ieſum Chriſtum filiũ.

Pro Natiuitate domini. Oratio.

Concede, quęſumus, omnipotens Deus: vt nos vnigeniti tui noua per carnem Natiuitas liberet, quos ſub peccati iugo vetuſta ſeruitus tenet.

Pro ſancto Stephano. Oratio.

Da nobis, quęſumus domine, imitari quod colimus: vt diſcamus ⁊ inimicos diligere: quia ei⁹ natalitia celebramus, qui nouit etiã pro perſecutoribus exorare dominũ noſtrum Jeſum Chriſtum filiũ tuũ.

Pro ſancto Joanne. Oratio.

Eccleſiam tuam domine benignus illuſtra: vt beati Joannis apoſtoli tui, ⁊ euangeliſtę illuminata doctrinis, ad dona perueniat ſempiterna.

Pro Innocentibus. Oratio.

Deus, cuius hodierna die pręconium Innocentes martyres non loquendo, ſed moriendo confeſſi ſunt, omnia in nobis vitiorum mala mortifica: vt fidem tuam, quam lingua noſtra loquitur, etiam moribus vita fateatur. Per dominum noſtr.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Hebręos.

ca. 5. Fratres: Omnis pontifex ex hominibus aſſumptus, pro hominibus conſtituitur in his, quę ſunt ad Deum: vt offerat dona ⁊ ſacrificia pro peccatis. Qui condolere poſſit his qui ignorant ⁊ errant: quoniã ⁊ ipſe circundatus eſt infirmitate. Et propterea debet, quemadmodũ pro populo, ita etiam pro ſemetipſo offerre pro peccatis. Nec quiſquam ſumit ſibi honorem: ſed qui vocatur à Deo, tanquam Aaron. Sic ⁊ Chriſtus non ſemetipſum clarificauit, vt pontifex fieret: ſed qui locutus eſt ad eum, Filius meus es tu: ego hodie genui te. Quemadmodum ⁊ in alio loco dicit. Tu es ſacerdos in ęternum, ſecundum ordinem Melchiſedech. Graduale. Ecce ſacerdos magnus, qui in diebus ſuis placuit Deo. ℣. Non eſt inuentus ſimilis illi, qui conſeruaret legem excelſi. Alleluia, alleluia. ℣. Ego ſum paſtor bonus, ⁊ cognoſco oues meas, ⁊ cognoſcunt me meę. Alleluia.

Seq. ſancti euangelij ſm Joannem.

c. 10. In illo tempore: Dixit Jeſus Phariſeis. Ego ſum paſtor bonus. Bonus paſtor animam ſuam dat pro ouibus ſuis. Mercenari⁹ autem, ⁊ qui nõ eſt paſtor, cuius non ſunt oues proprię, videt lupum venientem, ⁊ dimittit oues, ⁊ fugit: ⁊ lupus rapit, ⁊ diſpergit oues. Mercenarius autem fugit, quia mercenarius eſt: ⁊ non pertinet ad eum de ouibus. Ego ſum paſtor bonus: ⁊ cognoſco oues meas: ⁊ cognoſcunt me meę. Sicut nouit me pater, ⁊ ego agnoſco patrem: ⁊ animam meam pono pro ouibus meis. Et alias oues habeo, quę non ſunt ex hoc ouili: ⁊ illas oportet me adducere: ⁊ vocem meam audient: ⁊ fiet vnum ouile, ⁊ vnus paſtor.

Credo. Offertorium. Poſuiſti domine in capite eius coronam de lapide precioſo: vitam petijt à te, ⁊ tribuiſti ei: Alleluia. Secreta.

Munera tibi domine dicata ſanctifica: ⁊ intercedente beato Thoma martyre tuo atque pontifice, per éadem nos placatus intende. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtũ.

Pro Natiuitate. Secreta.

Oblata domine munera, noua vnigeniti tui natiuitate ſanctifica: noſque per hęc à peccatorum noſtrorum maculis emunda.

Pro

Pro ſancto Stephano. Secreta.

SUſcipe domine munera pro tuorum commemoratione ſanctorum: vt, ſicut illos paſſio glorioſos effécit, ita nos deuotio reddat innocuos. Per dominum noſtrum.

Pro ſancto Joanne. Secreta.

SUſcipe domine munera, quę in eius tibi ſollemnitate deférimus: cuius nos confidimus patrocinio liberari.

Pro Innocentibus. Secreta.

SAnctorum tuorum domine nobis pia non deſit oratio, quę ⁊ munera noſtra conciliet, ⁊ tuam nobis indulgentiam ſemper obtineat. Per dominum noſtrum Jeſum.

Joã. 10 Communio. Ego ſum paſtor bonus, ⁊ cognoſco oues meas, ⁊ cognoſcunt me meę. Poſtcommunio.

HAec nos communio, domine, purget á crimine: ⁊ intercedente beato Thoma martyre tuo, atq; pontifice, cęleſtis remedij faciat eſſe conſortes. Per dominũ noſtrum.

Pro Natiuitate. Poſtcommunio.

PRęſta, quęſumus, omnipotens deus: vt natus hodie Saluator mundi, ſicut diuinę nobis generationis eſt auctor, ita ⁊ immortalitatis ſit ipſe largitor.

Pro ſancto Stephano. Poſtcõio.

AUxilientur nobis domine ſumpta myſteria, ⁊ intercedente beato Stephano ꝓtomartyre tuo, ſempiterna protectione confirment.

Pro ſancto Joanne. Poſtcõio.

REfecti cibo potuque cęleſti, deus noſter, te ſupplices deprecamur: vt in cuius hęc commemoratione percepimus, eius muniamur ⁊ precibus.

Pro Innocen. Poſtcommunio.

VOtiua domine dona percepimus: quę ſanctorum nobis precibus, ⁊ pręſentis quęſumus vitę pariter ⁊ ęternę, tribue conferre ſubſidium. Per dominum noſtrum.

¶ Si feſtum Natiuitatis domini, ſancti Stephani, ſancti Joannis, ⁊ ſanctorum Innocentium, venerit in Dominica, ipſa die nihil fit de Dominica: ſed die proximo poſt feſtum ſancti Thomę martyris dicitur Miſſa de Dominica. Si autem feſtũ ſancti Thomę venerit in Dominica, dicitur Miſſa de Dominica cum commemoratione de octauis, ⁊ feſtum ſancti Thomę transfertur in ſecundam feriam. Si vero poſt feſtum ſancti Thomę fuerit Sabbatum, ipſa die Sabbati dicitur Miſſa de octaua Natiuitatis cum commemoratione de alijs octauis. Et in die ſancti Silueſtri fit officium de feſto cum commemoratione de Dominica, ⁊ de octauis.

¶ Miſſa de Dñica infra octauam Natiuitatis domini. Introi.

DUm medium ſilẽtiũ Sap. 18
tenerẽt oĩa, ⁊ nox in ſuo curſu medium iter haberet: omnipotens ſermo tuus domine, de cęlis à regalibus ſedib⁹ venit. Ps. Dominus regnauit, decorẽ Ps. 92
indutus eſt: indutus eſt dominus fortitudinem, ⁊ pręcinxit ſe. V. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.

OMnipotens ſempiterne deus, dirige actus noſtros in beneplacito tuo: vt in nomine dilecti filij tui, mereamur bonis operibus abundare. Per eundem dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuũ.

Et fit

Et fit commemoratio de octauis.

Pro Natiuitate. Oratio.

Concede, quęſumus, omnipotens deus: vt nos vnigeniti tui noua per carnem Natiuitas liberet, quos ſub peccati iugo vetuſta ſeruitus tenet. Pro ſancto Stephano. Oratio.

Da nobis, quęſumus Domine, imitari quod colimus: vt diſcamus & inimicos diligere: quia eius Natalitia celebramus, qui nouit etiā pro perſecutoribus exorare dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum.

Pro ſancto Ioanne. Oratio.

Eccleſiam tuam dñe benignus illuſtra: vt beati Ioannis apoſtoli tui & euangeliſtę illuminata doctrinis, ad dona perueniat ſempiterna.

Pro Innocentibus. Oratio.

Deus, cuius hodierna die pręconium Innocētes martyres non loquendo, ſed moriendo cōfeſſi ſunt, omnia in nobis vitiorum mala mortifica: vt fidem tuam, quam lingua noſtra loquitur, etiam moribus vita fateatur. Per dominum noſtrū Ieſum Chriſtum filium tuum. Qui.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Galatas.

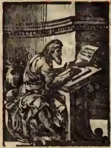
ca.4 Fratres: Quanto tempore hęres páruulus eſt, nihil differt à ſeruo, cum ſit dominus omnium: ſed ſub tutoribus & actoribus eſt, vſque ad pręfinitum tempus à patre. Ita & nos cum eſſemus páruuli ſub elementis mundi huius eramus ſeruientes. At vbi venit plenitudo temporis: miſit deus filium ſuum factum ex muliere, factum ſub lege: vt eos qui ſub lege erant, redimeret: vt adoptionem filiorū reciperemus. Quoniam autem eſtis filij dei, miſit deus ſpiritum filij ſui in corda veſtra clamantem, abba, pater. Itaque iam non eſt ſeruus, ſed filius. Quòd ſi filius: & hęres per deum. Graduale.

Speciosus forma pręę filijs hominum, diffuſa eſt gratia in labijs tuis. psal. 44

℣. Eructauit cor meum verbum bonum, dico ego opera mea regi: lingua mea calamus ſcribę velociter ſcribentis. Alleluia, alleluia. ℣. psal. 92

Dominus regnauit, decórem induit: induit dominus fortitudinem, & pręcinxit ſe virtute, Alleluia.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Lucam.

In illo tempore: Erant ca.2 Ioſeph, & Maria mater Ieſu, mirantes ſuper his, quę dicebantur de illo. Et benedixit illis Simeon, & dixit ad Mariam matrem eius. Ecce poſitus eſt hic in ruinam: & in reſurrectionem multorum in Iſrael: & in ſignum cui contradicetur: & tuam ipſius animam pertranſibit gládius: vt reuelentur ex multis córdibus cogitationes. Et erat Anna propheteſſa, filia Phanuel, de tribu Aſer: hęc proceſſerat in diebus multis, & vixerat cum viro ſuo annis ſeptem à virginitate ſua. Et hęc vidua vſque ad annos octogintaquatuor: quę non diſcedebat de templo, ieiunijs & obſecrationibus ſeruiens nocte ac die. Et hęc, ipſa hora ſuperueniens, confitebatur domino: & loquebatur de illo omnibus qui expectabant redemptionem Iſrael. Et vt perfecerunt omnia ſecundum legem domini, reuerſi

uerſi ſunt in Galileam, in ciuitatem ſuam Nazareth. Puer autem creſcebat, ⁊ confortabatur, plenus ſapientia: ⁊ gratia Dei erat in illo.

pſal. 92 Credo. Offertorium. Deus firmauit orbem terrę, qui non commouebitur: parata ſedes tua deus, ex tunc a ſeculo tu es. Secreta.

Concede, quęſumus, oīpotēs deus: vt oculis tuę maieſtatis munus oblatum, ⁊ gratiaꝫ nobis pię deuotionis obtineat, ⁊ effectū beatę perēnitatis acquirat. Per dominū.

Pro Natiuitate. Secreta.

Oblata domine munera, noua vnigeniti tui Natiuitate ſanctifica: noſque per hęc a peccatorum noſtrorum maculis emunda.

Pro ſancto Stephano. Secreta.

Suſcipe domine munera ꝓ tuorum commemoratione ſanctorū: vt, ſicut illos paſſio glorioſos effecit, ita nos deuotio reddat innocuos.

Pro ſancto Joanne. Secreta.

Suſcipe dñe munera, quę in eius tibi ſollemnitate deferimus: cuius nos cōfidimus patrocinio liberari. Pro Innocentibus. Secre.

Sanctorum tuorum domine nobis pia non deſit oratio: quę ⁊ munera noſtra conciliet, ⁊ tuam nobis indulgentiam ſemper obtineat. Per dominum noſtrū Jeſum Chri.

mat. 2 Communio. Tolle puerum ⁊ matrem eius, ⁊ vade in terram Jſrael: defuncti ſunt enim qui quęrebant animam pueri. Poſtcommunio.

Per huius domine operationē myſterij, ⁊ vitia noſtra purgentur, ⁊ iuſta deſideria compleantur. Per dñm noſtrum Jeſum Chriſtū.

Pro Natiuitate. Poſtcōio.

Preſta, quęſumus, omnipotens deus: vt natus hodie Saluator mundi, ſicut diuinę nobis generationis eſt auctor, ita ⁊ immortalitatis ſit ipſe largitor. Pro ſancto Stephano. Poſtcommunio.

Auxilientur nobis domine ſumpta myſteria: ⁊ intercedente beato Stephano ꝓtomartyre tuo, ſempiterna protectione cōfirment.

Pro ſancto Joanne. Secreta.

Refecti cibo, potuque celeſti deus noſter, te ſupplices deprecamur: vt in cuius hęc commemoratione percepimus, eius muniamur ⁊ precibus.

Pro Innocentibus. Poſtcōio.

Votiua domine dona percepimus: quę ſanctorū nobis precibus, ⁊ pręſentis quęſumus vitę pariter ⁊ ęternę tribue conferre ſubſidium. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuū, Qui tecū.

¶ Miſſa de octaua Natiuitatis Domini. Introitus.

Puer natus eſt nobis, ⁊ filius datus eſt nobis: cuius imperium ſuper humerū eius: ⁊ vocabitur nomē eius magni conſilij angelus. Jſ. 9 Ps. Cantate domino canticum nouum: quia mirabilia fecit. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio. pſal. 97

Concede, quęſumus, omnipotens Deus: vt nos vnigeniti tui noua per carnem Natiuitas liberet: quos ſub peccati iugo vetuſta ſeruitus tenet. Per eundem dominū noſtrum Jeſum Chriſtum filiū tuū.

Pro ſancto Stephano. Oratio.

Da nobis, quęſumus domine, imitari quod colimus: vt diſcamus

ſcamus ⁊ inimicos diligere: q꞉ eius natalitia celebramus, qui nouit etiã pro perſecutoribus exorare dñ̄z noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuuz.

Pro ſancto Joanne Oratio.

Eccleſiam tuã domine benign⁹ illuſtra: vt beati Joannis apoſtoli tui ⁊ Euangeliſtę illuminata doctrinis, ad dona perueniat ſempiterna. Per dominum noſtrum Jeſuz.

Pro Innocentibus. Oratio.

Deus, cuius hodierna die precoiuum Innocentes martyres, non loquendo ſed moriendo confeſſi ſunt, omnia in nobis vitiorum mala mortifica: vt fidem tuam, quã lingua noſtra loquitur, etiam moribus vita fateatur. Per dominum noſtrum.

Lectio epiſt. btí Pauli apli ad Titũ.

ca.3 Chariſſime: Apparuit benignitas ⁊ humanitas ſaluatoris noſtri dei: non ex operibus iuſtitię, quę fecimus nos, ſed ſecundũ ſuaz miſericordiã ſaluos nos fecit. Per lauacrũ regenerationis, ⁊ renouationis ſpiritus ſancti: quem effudit in nos abunde per Jeſuz Chriſtuz ſaluatorez noſtruz: vt iuſtificati gratia ipſius, hęredes ſimus ſm ſpem vitę ęternę. In Chriſto Jeſu dño noſtro. Grad. Uiderunt oẽs fines terrę ſalutare dei noſtri: iubilate deo omnis terra. ℣. Notum fecit dñs ſalutare ſuum: ante conſpectum gentium reuelauit iuſtitiam ſuam. Alleluia, alleluia. ℣. Dies ſanctificatus illuxit nobis: venite gentes, ⁊ adorate dominum: q꞉ hodie deſcendit lux magna ſuper terram, alleluia. ps. 97

Sequẽ. ſancti euangelij. ſm Lucam.

ca.2 In illo tempore: Paſtores loquebantur ad inuicẽ. Tranſeamus vſque Bethleem: ⁊ videamus hoc verbũ: quod factũ eſt: quod fecit dñs ⁊ oſtendit nobis. Et venerunt feſtinantes, ⁊ inuenerunt Mariã, ⁊ Joſeph, ⁊ infantem poſituz in preſepio. Uidentes autem cognouerũt de verbo quod dictum erat illis de puero hoc. Et omnes qui audierunt mirati ſunt: ⁊ de his quę dicta erant ã paſtoribus ad ipſos. Maria autem conſeruabat omnia verba hęc, conferens in corde ſuo. Et reuerſi ſunt paſtores, glorificantes, ⁊ laudantes deum in omnibus quę audierant, ⁊ viderant ſicut dictum eſt ad illos. Credo.

Offerto. Tui ſunt cęli, ⁊ tua eſt terra: orbem terrarum, ⁊ plenitudinem eius tu fundaſti: iuſtitia ⁊ iudicium preparatio ſedis tuę. ps. 88

Secreta.

Oblata domine munera, noua vnigeniti tui Natiuitate ſanctifica: noſque per hęc ã peccatorũ noſtrorũ maculis emunda. Per eund.

Pro ſancto Stephano. Secreta.

Suſcipe, domine, munera pro tuoruz cõmemoratione ſanctoruz, vt, ſicut illos paſſio glorioſos effecit, ita nos deuotio reddat innocuos.

Pro ſancto Joanne. Secreta.

Suſcipe domine munera, quę in eius tibi ſollemnitate deferim⁹: cuius nos confidimus patrocinio liberari. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum: qui te.

Pro Innocentibus. Secreta.

Sanctorum tuorum domine nobis pia non deſit oratio: quę ⁊ munera noſtra conciliet, ⁊ tuam nobis indulgentiam ſemper obtineat. Per dominum noſtrum Jeſum.

Cõio. Uiderunt omnes fines terrę ſalutare dei noſtri. ps. 97

Poſtcõmunio.

Preſta, quęſumus, omnipotens Deus: vt natus hodie Saluator mundi, ſicut diuinę nobis generationis

tionis eſt auctoꝛ, ita ꝛ immoꝛtalita-
tis ſit ipſe largitoꝛ. Per eundem do.

Pro ſancto Stephano. Poſtcōio.

AUxilientur nobis domine ſum
pta myſteria: ꝛ, intercedente
beato Stephano ꝓtomartyre tuo,
ſempiterna protectione confirment.

Pro ſancto Joanne. Poſtcōio.

REfecti cibo, potuq; cęleſti deus
noſter, te ſupplices deprecamur: vt in cuius hęc commemoꝛatio
ne pcepim⁹, eius muniamur ꝛ ꝓcib⁹.

Pro Innocentibus. Poſtcōio.

VOtiua dñe dona percepimus:
q̄ ſanctoꝛum nobis pꝛecibus, ꝛ
pręſentis, quęſumus, vitę pariter, ꝛ
ęternę, tribue conferre ſubſidium.
Per dominum noſtrū Jeſu; Chriſ.

¶ Si feſtum ſancti Sylueſtri in do
minica venerit, dicitur Miſſa de eo,
cū comme. de dñica, ꝛ de octauis.

¶ In feſto ſancti Sylueſtri Papę,
ꝛ confeſſoꝛis. Introitus.

pſal's 131 SAcerdotes tui dñe
induant iuſtitiam, ꝛ
ſancti tui exultēt: ꝓ
pter Dauid ſeruum
tuū nō auertas faciē
Chriſti tui. ps. Me
mento dñe Dauid, ꝛ omnis manſue
tudinis eius. ℣. Gloꝛia pa. Oꝛatio.

DA, quęſumus, omnipotens De
us: vt beati Sylueſtri confeſſo
ris tui atque pontificis venerāda ſol
lemnitas, ꝛ deuotionē nobis augeat,
ꝛ ſalutem. Per dominum noſtrum.

Pro Natiuitate. Oꝛatio.

COncede, q̄s, ops Deus: vt
nos vnigeniti tui noua per car
nem Natiuitas liberet, quos ſub pec
cati iugo vetuſta ſeruitus tenet.

Pro ſancto Stephano. Oꝛo.

DA nobis, quęſumus domine,
imitari quod colimus: vt diſcamus
ꝛ inimicos diligere: quia eius natali
tia celebꝛamus, qui nouit etiam pꝛo
perſecutoꝛibus exoꝛare dominu; no
ſtrum Jeſum Chriſtum filium tuu;.

Pro Sancto Joanne. Oꝛatio.

ECcleſiam tuā dñe benignus il
luſtra: vt beati Joannis apo
ſtoli tui ꝛ euangeliſtę illuminata do
ctrinis, ad dona ꝑueniat ſempiterna.

Pro Sanctis Innocētibus. Oꝛatio.

DEus, cuius hodierna die pręconiu; Innocentes martyres
non loquendo, ſed moꝛiendo, confeſ
ſi ſunt, omnia in nobis vitioꝛum ma
la moꝛtifica: vt fidem tuam, quam lin
gua noſtra loquitur, etiam moꝛibus
vita fateatur. Per dominu; noſtrū.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apo
ſtoli ad Timotheum.

CHariſſime: Teſtificoꝛ coꝛam 2.Ti.4
Deo ꝛ Chriſto Jeſu qui iudica
turus eſt viuos ꝛ moꝛtuos, per aduē
tum ipſius, ꝛ regnum eius. Pręedica
verbū, inſta oppoꝛtunè, impoꝛtunè,
argue, obſecra, increpa in oī patiē
tia, ꝛ doctrina. Erit enim tēpus, cu;
ſanā doctrinā nō ſuſtinebunt: ſed ad
ſua deſideria coacervabūt ſibi magi
ſtros, pꝛurientes auribus: ꝛ à verita
tem quidē auditū auertēt, ad fabulas
autē conuertētur. Tu vero vigila: in
oībus laboꝛa: opus fac euangeliſtę:
miniſteriu; tuum imple: ſobꝛius eſto.
Ego enim iam deliboꝛ, ꝛ tēpus meę
reſolutionis inſtat. Bonū certamen
certaui, curſu; cōſummaui, fidem ſer
uaui. In reliquo repoſita eſt mihi co
rona iuſtitię: quam reddet mihi dñs
in illa die iuſtus iudex. Nō ſolū aute;
mihi: ſed ꝛ his qui diligunt aduentū
eius. Gra. Ecce ſacerdos magnus, eccl. 44
q in diebus ſuis placuit deo. ℣. Nō
eſt

eſt inuentus ſimilis illi, qui conſerua-
ret legem excelſi. Alleluia, alleluia.
℣. Inueni dauid ſeruum meum, o-
leo ſancto meo vnxi eum, alleluia.
Sequen. ſancti euangelij ſm̄ Lucam.
ca. 12 In illo tp̄e: Dixit Jeſus diſcipu-
lis ſuis. Sint lumbi veſtri pręcincti, ⁊ lucernę ardētes in manibus veſtris. Et vos ſimiles hominibus expectantibus dñm ſuum, quādo reuertaẗ à nuptijs: vt cū venerit ⁊ pulſauerit, confeſtim aperiant ei. Beati ſerui illi, quos cū venerit dñs, inuenerit vigilātes. Amē dico vobis, q̄ pręcinget ſe, ⁊ faciet illos diſcumbere, ⁊ tranſiens miniſtrabit illis. Et, ſi venerit in ſecunda vigilia: ⁊, ſi in tertia vigilia venerit, ⁊ ita inuenerit: bt̄i ſunt ſerui illi. Hoc autē ſcitote: q̄m ſi ſciret paterfamilias, qua hora fur veniret, vigilaret vtiq̄, ⁊ non ſineret pfodi domū ſuā. Et vos eſtote parati: qa qua hora non putatis, filius hominis veniet. Credo.
ps. 88 Offer. Inueni dauid ſeruū meū, oleo ſancto meo vnxi eū: man⁹ enim mea auxiliabiẗ ei, ⁊ brachiū meū confortabit eū. Secr.

Sancti tui nos dñe, q̄s, vbiq̄ lętificent: vt dū eorum merita recolim⁹, patrocinia ſentiamus. Per.

Pro Natiuitate. Secreta.

Oblata dñe munera, noua vnigeniti tui Natiuitate ſācti fica: noſq̄ à peccatorū noſtrorū maculis emūda.

Pro ſancto Stephano. Secre.

Suſcipe dñe munera, pro tuorū commemoratione ſanctorum: vt ſicut illos paſſio glorioſos effecit, ita nos deuotio reddat innocuos.

Pro ſancto Joanne. Secreta.

Suſcipe dñe munera, q̄ in eius tibi ſollēnitate deferimus: cui⁹ nos cōfidimus patrocinio liberari.

Pro Innocentibus. Secreta.

Sanctorū tuorū dñe nobis pia nō deſit orō: quę ⁊ munera noſtra cōciliet, ⁊ tuā nobis indulgentiā ſemper obtineat. Per. Cōio. Beatus ſeruus, quē cū venerit dñs, inue- mat.
nerit vigilantē: amē dico vobis, ſup 24
oīa bona ſua cōſtituet eū. Poſtcō.

Preſta, q̄s, oīpotens deus: vt de pceptis muneribus gratias exhibentes, intercedente beato Syluestro confeſſore tuo, atq̄ pontifice, beneficia potiora ſumamus. Per d.

Pro Natiuitate. Poſtcōmunio.

Preſta, q̄s, oīps deus: vt natus hodie ſaluator mūdi, ſicut diuinę nobis generationis eſt auctor, ita ⁊ immortalitatis ſit ipſe largitor.

Pro ſancto Stephano. Poſtcōio.

Adiuuent nobis dñe ſūpta myſteria: ⁊ intercedēte beato Stephano protomartyre tuo, ſempiterna protectione confirmēt. Pro ſancto Joanne. Poſtcommunio.

Refecti cibo potuq̄ cęleſti deus noſter, te ſupplices deprecamur: vt, in cuius hęc cōmemoratione percepimus, eius muniamur ⁊ precibus.

Pro Innocentibus. Poſtcōio.

Votiua dñe dona percepimus: quę ſanctorū nobis precibus, ⁊ pręſentis, q̄s, vitę pariter ⁊ ęternę tribue conferre ſubſidium. Per do.

¶ In die Circunciſionis, ⁊ in octa. Natiuitatis dñi. Statio ad ſanctam Mariā trans Tyberim. Introitus.

Puer natus eſt nobis, ⁊ filius datus eſt nobis: cuius imperium ſuper humerū eius: ⁊ vocabitur nomē eius, magni cōſilij angelus.

ps. ps. Cātate dño canticū nouū, quia
97 mirabilia fecit. ℣. Gloria. Oratio.
DEus, qui ſalutis eternę, beatę
Marię virginitate fęcunda, hu
mano generi pręmia pſtitiſti: tribue
q̄s: vt ipſam pro nobis intercedere
ſentiamus: per quā meruimus aucto
rem vitę ſuſcipere dñm noſtrū Jeſū
Chriſtum filium tuum. Qui tecum.
Lectio epiſtolę beati Pauli Apo-
ſtoli ad Titum.
ca. 2 CHariſſime: Apparuit gratia
Dei ſaluatoris noſtri omnibus
hominibus, erudiens nos: vt abne-
gantes impietatem, ⁊ ſęcularia deſi-
deria: ſobriè, ⁊ iuſtè, ⁊ piè viuamus
in hoc ſęculo: expectantes beatam
ſpem, ⁊ aduentum glorię magni dei,
⁊ ſaluatoris noſtri Jeſu Chriſti: qui
dedit ſemetipſum pro nobis: vt nos
redimeret ab oī iniquitate: ⁊ mūda-
ret ſibi populum acceptabilē, ſecta-
torem bonorū operū. Hęc loquere,
⁊ exhortare: in Chriſto Jeſu dño no-
ps. ſtro. Grad. Viderunt oēs fines ter-
97 rę ſalutare dei noſtri: iubilate deo oīs
terra. ℣. Notū fecit dñs ſalutare ſuū,
ante cōſpectum gentiū reuelauit iu-
ſtitiā ſuam. Allia, allia. ℣. Multifa-
riè olim deus loquens patribus in
prophetis, nouiſſimè diebus iſtis lo
cutus eſt nobis in filio, alleluia.
Sequen. ſancti euangelij ſm Lucā.
ca. 2 IN illo tpe: Poſtquā conſum-
mati ſunt dies octo vt circunci-
deretur puer, vocatū eſt nomē eius
Jeſus. Quod vocatum eſt ab ange-
lo: priuſquam in vtero conciperetur.
ps. Credo. Offert. Tui ſunt cęli, ⁊ tua
88 eſt terra: orbē terrarum, ⁊ plenitudi-
nē eius tu fundaſti: iuſtitia, ⁊ iudiciū
pręparatio ſedis tuę. Secre.
MUneribus noſtris, q̄s dñe, pre
cibusque ſuſceptis: ⁊ cęleſtibus nos
mūda myſterijs, ⁊ clemēter exaudi.
Per. Cōio. Viderūt omnes fines ps.
terrę ſalutare dei noſtri. Poſtcōio. 97
HAec nos communio domine
purget à crimine: ⁊ intercedē-
te beata dei genitrice Maria, cęleſtis
remedij faciat eſſe conſortes. Per
eundem dominum noſtrum Jeſum.
¶ Si aliqua ex his octauis in Do-
minica venerit, fit officium de octa-
ua de Dominica vero nihil fit.
¶ In octaua S. Stephani totum
officium miſſę dr̄ ſicut in die, pter orō
nē quę ſequit. Et dr̄ Credo. Orō.
OMnipotēs ſempiterne deus,
qui primitias martyrum in btī
leuitę Stephani ſanguine dedicaſti,
tribue q̄s: vt pro nobis interceſſor exi-
ſtat, qui pro ſuis etiā perſecutoribus
exorauit dñm noſtrū Jeſum Chriſtū
filiū tuum. Qui tecū. Et fit cōmem.
de S. Joanne, ⁊ de Innocentibus.
¶ In octaua ſancti Joannis officiū
miſſę dicitur ſicut in feſto eius. Et di-
citur Credo. Prima oratio de die,
ſecunda de Innocentibus.
¶ In octa. ſanctorū Innocen. offi-
ciū Miſſę dr̄ ſicut in die, excepto q̄
Gloria in excelſis, Alleluia, ⁊ Ite
miſſa eſt, dicuntur: ⁊ nō dr̄ Credo.
¶ In Vigilia Epiphanię. Introit⁹.
DUm mediū ſilen Sa.
tiū tenerent oīa, 18
⁊ nox in ſuo cur-
ſu mediū iter p-
ágeret, oīps ſer-
mo tuus dñe, de
cęlis à regalibus
ſedibus venit:
ps. Dñs regnauit, decorem indutus ps.
eſt: indutus eſt dominus fortitudinē, 92
⁊ pręcinxit ſe. ℣. Gloria patri. Orō.
Omni-

OMnipotēs ſempiterne deus, di-
rige actus noſtros in beneplaci-
to tuo: vt in nomine dilecti filij tui me-
reamur bonis operibus abundare.
Per eund. De S. Maria. Oratio.
DEus, qui ſalutis ęternę, beatę
Marię virginitate fęcunda hu-
mano generi pmia pꝛęſtitiſti: tribue
quęſumus: vt ipſam pꝛo nobis inter-
cedere ſentiamus, per quam merui-
mus auctoꝛem vitę ſuſcipere dn̄m no-
ſtrum Jeſum Chꝛiſtum filium tuum.
Cōtra perſecutoꝛes Eccleſię. Orō.
ECcleſię tuę, quęſumus dn̄e, pꝛe-
ces placatus admitte: vt deſtru-
ctis aduerſitatibus, ⁊ erroꝛibus vni-
uerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate.
Per dn̄m. Uel pꝛo Papa. Oratio.
DEus, omnium fideliū paſtoꝛ, ⁊
rectoꝛ, famulū tuū N. quē pa-
ſtorē Eccleſię tuę pꝛęeſſe voluiſti, pꝛo-
pitius reſpice: da ei, q̄s, verbo ⁊ exē-
plo quibus pꝛęeſt pꝛoficere: vt ad vi-
tā vnà cum grege ſibi credito, perue-
niat ſempiternā. Per. Lectio epiſto-
lę btī Pauli Apoſtoli ad Galatas.
ca.4 FRatres: Quanto tempoꝛe hę-
res paruulus eſt, nihil differt
à ſeruo, cū ſit dn̄s oīum, ſed ſub tuto-
ribus ⁊ actoꝛibus eſt, vſque ad pꝛęfi-
nitum tempus à patre. Ita ⁊ nos cū
eſſemus paruuli, ſub elemētis mundi
huius eramus ſeruientes. At vbi
venit plenitudo tēpoꝛis, miſit deus
filium ſuum factum ex muliere, fa-
ctum ſub lege: vt eos qui ſub lege e-
rant, redimeret: vt adoptionē filio-
rum reciperemus. Quoniam autem
eſtis filij dei, miſit deus ſpiritum fi-
lij ſui in coꝛda veſtra clamantem, ab-
ba, pater. Itaque iam non eſt ſeruus,
ps. ſed filius. Quòd ſi filius: ⁊ hęres per
44 deum. Graduale. Specioſus foꝛ-
ma pꝛę filijs hominū, diffuſa eſt gra-
tia in labijs tuis. ℣. Eructauit coꝛ
meum verbum bonum, dico ego o-
pera mea regi: lingua mea calamus
ſcribę velociter ſcribentis. Alleluia
allā. ℣. Dn̄s regnauit, decoꝛem in-
duit: induit dominus foꝛtitudinem,
⁊ pꝛęcinxit ſe virtute, Alleluia.
Sequen. ſancti euan. ſm Matthęū.
IN illo tempoꝛe: Defuncto He- ca.2
rode, ecce angelus domini ap-
paruit in ſomnis Joſeph in Aegy-
pto, dicens. Surge, ⁊ accipe pue-
rum, ⁊ matrem eius, ⁊ vade in terrā
Iſrael. Defuncti ſunt enim, qui quę-
rebant animam pueri. Qui conſur-
gens accepit puerum, ⁊ matrē eius:
⁊ venit in terrā Iſrael. Audiens au-
tem, quòd Archelaus regnaret in
Judęa pꝛo Herode patre ſuo, timuit
illò ire. Et admonitus in ſomnis, ſe-
ceſſit in partes Galilęę. Et veniens
habitauit in ciuitate, quę vocatur Na-
zareth: vt adimpleretur quod dictū
eſt per pꝛophetas: quoniam Naza-
ręus vocabitur. Offertoꝛium. De- ps.
us firmauit oꝛbem terrę, qui non cō- 92
mouebitur: parata ſedes tua deus,
ex tunc, à ſęculo tu es. Secreta.
COncede, quęſumus, omnipo-
tens deus: vt oculis tuę maie-
ſtatis munus oblatum, ⁊ gratiam no-
bis pię deuotionis obtineat, ⁊ effe-
ctum beatę perennitatis acquirat.
Per dominum noſtrū Jeſum Chꝛi.
De ſancta Maria. Secreta.
MUneribus noſtris, quęſumus
domine, pꝛecibusq́ ſuſceptis:
⁊ celeſtibus nos munda myſterijs,
⁊ clementer exaudi. Contra per-
ſecutoꝛes Eccleſię. Secreta.
PRotege nos domine tuis my-
ſterijs ſeruientes: vt diui-

nis rebus inhęrentes, ⁊ coꝛpoꝛę
tibi famulemur, ⁊ mente.

Uel pro Papa. Secreta.

OBlatis, q̄ſumus domine, placa
re muneribus: ⁊ famulū tuum,
N. quē paſtoꝛem Eccleſię tuę pꝛęeſſe
voluiſti, aſſidua pꝛotectione guber-
mat. na. Per dñm. Cōio. Tolle pueruꝫ
2 ⁊ matrem eius, ⁊ vade in terram Iſ-
rael: defuncti ſunt enim qui quęre-
bant animā pueri. Poſtcōmunio.

PEr huius domine operationeꝫ
myſterij, ⁊ vitia noſtra purgen
tur, ⁊ iuſta deſideria compleantur.
Per. De ſancta Maria. Poſtcōio.

HAec nos cōmunio dñe purget
à crimine: ⁊ intercedēte beata
dei genitrice Maria, cęleſtis reme-
dij faciat eſſet conſoꝛtes. Contra per-
ſecutoꝛes Eccleſię. Poſtcōmunio.

QUęſumus domine Deus no-
ſter: vt, quos diuina tribuis
participatione gaudere, humanis
non ſinas ſubiacere periculis.

Uel pro Papa. Poſtcommunio.

HAec nos, quęſumus domine,
diuini ſacramenti perceptio ꝑ
tegat: ⁊ famulum tuum N. quem pa
ſtoꝛem Eccleſię tuę pꝛęeſſe voluiſti,
vnà cum commiſſo ſibi grege ſaluet
ſemper ⁊ muniat. Per dominum
noſtrum Ieſum Chꝛiſtum filium tu-
um. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vni.

¶ In Epiphania Domini. Statio
ad ſanctum Petrum. Introitus.

ECce aduenit do-
mal. miniatoꝛ dñs: ⁊
3 regnuꝫ in manu
eius, ⁊ poteſtas;
⁊ imperiuꝫ. Ps.
ps. Deus iudicium
71 tuuꝫ regi da, ⁊
iuſtitiam tuaꝫ fi-
lio regis. V. Gloꝛia patri. Oꝛatio.

DEus, qui hodierna die vnigeni
tum tuum gentibus ſtella du-
ce reuelaſti: concede pꝛopitius, vt
qui iam te ex fide cognouimus, vſq;
ad contemplandam ſpeciem tuę cel-
ſitudinis perducamur. Per eundē
dominuꝫ noſtrum Ieſum Chꝛiſtum.

Lectio Iſaię pꝛophetę.

SUrge, illuminare Hieruſalem: Iſa.
quia venit lumen tuum, ⁊ glo- 60
ria domini ſuper te oꝛta eſt. Quia
ecce tenebꝛę operient terram, ⁊ ca-
ligo populos. Super te autem oꝛie-
tur dominus, ⁊ gloꝛia eius in te vi-
debitur. Et ambulabunt gentes in
lumine tuo: ⁊ reges in ſplendoꝛe oꝛ-
tus tui. Leua in circuitu oculos tuos,
⁊ vide: omnes iſti congregati ſunt,
venerunt tibi. Filij tui de longe ve-
niēt: ⁊ filię tuę de látere ſurgēt. Tunc
videbis, ⁊ afflues: ⁊ mirabitur, ⁊ di-
latabitur coꝛ tuum, quando conuer-
ſa fuerit ad te multitudo maris, foꝛti-
tudo gētium venerit tibi. Inundatio
cameloꝛum operiet te, dꝛomedarij
Madian ⁊ Epha. Omnes de Sa
ba venient, aurum ⁊ thus deferen
tes, ⁊ laudeꝫ domino annuncian-
tes. Graduale. Omnes de Saba Iſa.
venient, aurum ⁊ thus deferentes, ⁊ 60
laudem domino annunciantes. V.
Surge, ⁊ illuminare Hieruſalem:
quia gloꝛia domini ſuper te oꝛta eſt.
Alleluia, alleluia. V. Uidimus ſtel
lam eius in oꝛiente: ⁊ venimus cum
muneribus adoꝛate dñm, Alleluia.

Sequentia ſancti euangelij ſe-
cundum Mathęum.

CUm natus eſſet Ieſus in Beth- ca. 2
leem Iudę in diebus Hero-
dis regis: ecce Magi ab oriente ve-
nerunt Hieroſolymam, dicētes. Ubi

eſt, qui natus eſt rex Judęorum? Vidimus enim ſtellaꝫ eius in oriente, ꝛ venimus adorare eum. Audiens autem Herodes rex, turbatus eſt, ꝛ omnis Hieroſolyma cuꝫ illo. Et cógregans omnes principes ſacerdotum, ꝛ ſcribas populi, ſciſcitabatur ab eis, vbi Chriſtus naſceretur. At illi dixerunt ei. In Bethleem Judę. Sic enim ſcriptum eſt per prophetam. Et tu Bethleem terra Juda, nequaquam minima es in principibus Juda. Ex te enim exiet dux: qui regat populum meum Iſrael. Tunc Herodes, clam vocatis Magis, diligenter didicit ab eis tempus ſtellę, quę apparuit eis. Et mittens illos in Bethleem, dixit. Ite, ꝛ interrogate diligenter de puero: ꝛ cum inueneritis, renunciate mihi: vt ꝛ ego veniens, adorem eum. Qui cum audiſſent regem, abierunt. Et ecce ſtella, quam viderant in oriente, antecedebat eos, vſqꝫ dum veniens, ſtaret ſupra vbi erat puer. Videntes autem ſtellam, gauiſi ſunt gaudio magno valde. Et intrantes domũ, inuenerunt pueruꝫ cum Maria matre eius: ꝛ procidentes, Hic genuflectitur. adorauerũt eum. Et apertis theſauris ſuis, obtulerunt ei munera, auruꝫ, thus, ꝛ myrrhã. Et reſponſo accepto in ſomnis ne redirẽt ad Herodem: per aliã viã reuerſi ſunt in regionem ſuam. Credo.

pſ. Offertorium. Reges Tharſis
71 ꝛ inſulę munera offerent: reges Arabum, ꝛ Saba dona adducent: ꝛ adorabunt eum omnes reges terrę, omnes gentes ſeruient ei. Secreta.

Eccleſię tuę, quęſumus domine, dona propitius intuere: quibus non iam aurum, thus, ꝛ myrrha profertur: ſed quod eiſdem muneribus declaratur, immolatur, ꝛ ſumitur. Per dominum noſtrum Je. Præfatio. Aeterne deus. Quia cum vnigenitus. Infra actionem. Communicantes, ꝛ diem ſacratiſſimum celebrantes, quo vnigenitus tuus. vt in præfationibus. folio. 112. Et dicuntur per octauã. Cõmunio.

Vidimus ſtellam eius in oriente: ꝛ venimus cum muneribus, adorare dominum. mat. 2

Poſtcommunio.

PReſta, quęſumus, omnipotens deus: vt quę ſollemni celebramus officio, purificatę mẽtis intelligẽtia cõſequamur. Per. Infra octauã Epiphanię fit idem officiũ, quod in die: ꝛ poſt orationem diei dicuntur orationes. Deus qui ſalutis ęternę. ꝛ Eccleſię tuę. vel pro Papa. vt in vigilia Epiphanię.

De feſtis duplicibus ꝛ ſemiduplicibus, quę infra octauam veniunt, nihil agitur, niſi in propria eccleſia, ſed peracta octaua celebrantur: de ſimplicibus autẽ fit tantũ cõmemo. De Dominica infrat octauam Epiphanię, Miſſa dicitur vt infra. Quod ſi feſtum Epiph. in Dominica venerit, ipſa Miſſa Dñicę dicitur in Sabbato infra octauam, ꝛ in octaua Epiphanię nihil fit de Dominica.

¶ Dominica infra octauã Epiphanię. Introitus.

IN excelſo throno vidi ſedere virum, quẽ adorat multitudo angelorum, pſallentes in vnum: ecce cuius imperij nomen eſt in ęternuꝫ. Pſ. Jubilate deo omnis terra: ſeruite domino in letitia. ℣. Gloria patri, ꝛ filio. Domino.

VOta, quęſumus domine, ſupplicantis populi cęleſti pietate proſequere: vt, ⁊ quę agenda ſunt videant, ⁊ ad implēda quę viderint cōualeſcant. Per dominum noſtrum.

Pro cōmemo. Epiphanię. Oratio.

DEus, qui hodierna die vnigenitum tuuꝫ gentibus ſtella duce reuelaſti: concede propitius: vt, qui iam te ex fide cognouimus, vſqꝫ ad cōtemplandā ſpeciē tuę celſitudinis perducamur. Per. Lectio epiſtolę beati Pauli apli ad Romanos.

ca.12 FRatres: Obſecro vos per miſericordiam dei: vt exhibeatis corpora veſtra hoſtiā viuentem, ſanctam, deo placenteꝫ, rationabile obſequium veſtrum. Et nolite conformari huic ſęculo: ſed reformamini in nouitate ſenſus veſtri: vt probetis, quę ſit voluntas dei bona, ⁊ beneplacens, ⁊ perfecta. Dico enim per gratiam dei quę data eſt mihi, omnibus qui ſunt inter vos. Non plus ſapere, quàm oportet ſapere: ſed ſapere ad ſobrietatem. Et vnicuiqꝫ, ſicut deus diuiſit menſuraꝫ fidei. Sicut enim in vno corpore multa membra habemus, omnia auteꝫ membra non eundem actum habent: ita multi vnum corpus ſumus in Chriſto, ſinguli autem alter alterius mēbra. In Chriſto Jeſu domino noſtro. Graduale.

ps. Benedictus dominus deus Iſrael,
71 qui facit mirabilia magna ſolus à ſęculo. ℣. Suſcipiant montes pacem populo tuo, ⁊ colles iuſtitiaꝫ. Alla,
ps. alla. ℣. Jubilate Deo omnis terra:
99 ſeruite domino in lętitia, alleluia.

Sequen. ſancti euangelij ſm Lucaꝫ

CVm factus eſſet Jeſus annorū
ca.2 duodecim, aſcendētibus illis Hieroſolymā ſecundū cōſuetudineꝫ diei feſti, cōſummatiſqꝫ diebus cum redirēt, remanſit puer Jeſus in Hieruſaleꝫ, ⁊ nō cognouerunt parentes eius. Exiſtimantes autem illum eſſe in comitatu, venerunt iter diei, ⁊ requirebant eum inter cognatos ⁊ notos. Et nō inuenientes, regreſſi ſunt in Hieruſalem, requirentes eum. Et factum eſt: poſt triduum inuenerunt illū in templo ſedentem in medio doctorum, audientē illos, ⁊ interrogantem. Stupebant autē omnes qui eū audiebant, ſuper prudētia ⁊ reſpōſis eius. Et videntes admirati ſunt. Et dixit mater eius ad illum. Fili, quid feciſti nobis ſic? Ecce pater tuus ⁊ ego dolentes quęrebamus te. Et ait ad illos. Quid eſt, quod me quęrebatis? Neſciebatis, quia in his quę patris mei ſunt, oportet me eſſe? Et ipſi non intellexerunt verbum, quod locutus eſt ad illos. Et deſcendit cum eis, ⁊ venit Nazareth: ⁊ erat ſubditus illis. Et mater eius conſeruabat omnia verba hęc in corde ſuo. Et Jeſus proficiebat ſapiētia ⁊ ętate ⁊ gratia apud deum ⁊ homines. Credo.

Offerto. Jubilate deo omnis terra: ps.
ſeruite domino in lętitia: intrate in 99
conſpectu eius in exultatione, quia dominus eſt deus. Secreta.

OBlatum tibi Domine ſacrificium viuificet nos ſemper ⁊ muniat. Per dominum noſtrum.

Pro Epiphanię. Secreta.

ECcleſię tuę, quęſumus dñe, dona propitius intuere: quibus non iam auruꝫ, thus, ⁊ myrrha profertur: ſed quod eiſdem muneribus declaratur, immolatur, ⁊ ſumitur.
Per dominum. Cōio. Fili, quid fe c.2
ciſti nobis ſic? ego ⁊ pater tuus dolentes quęrebamus te. Et quid

eſt,

eſt, quòd me quęrebatis: neſciebatis, quia in his quę patris mei ſunt, oportet me eſſe. **Poſtcommunio.**

Supplices te rogamus omnipotẽs deus: vt, quos tuis reficis ſacramentis, tibi etiã placitis moribus dignanter deſeruire concedas. Per. **Pro Epiphania. Poſtcõio.**

Preſta, q̃s, om̃s de⁹: vt q̃ ſollemni celebram⁹ officio, purificatę mẽtis intelligẽtia cõſequamur. per.

In octa. Epiphanię. Introitus.

mal.3 Ecce aduenit dominator dñs, ⁊ regnũ in manu eius, ⁊ poteſtas, ⁊ imperium. psal 71 Ps. Deus iudicium tuum regi da, ⁊ iuſtitiam tuam filio regis. ℣. Gloria patri, ⁊ fi. **Oratio.**

Deus, cuius vnigenitus in ſubſtantia noſtrę carnis apparuit: pręſta quęſumus: vt per eum, quem ſimilem nobis foris agnouimus, intus reformari mereamur. Qui tecũ viuit ⁊c. **Lectio Iſaię prophetę.**

c.60. Surge, illuminare Hieruſalem: quia venit lumen tuum, ⁊ gloria domini ſuper te orta eſt. Quia ecce tenebrę operient terram, ⁊ caligo populos. Super te autem orietur dominus, ⁊ gloria eius in te videbitur. Et ambulabunt gentes in lumine tuo: ⁊ reges in ſplendore ortus tui. Leua in circuitu oculos tuos, ⁊ vide: omnes iſti congregati ſunt, venerunt tibi. Filij tui de longe veniẽt: ⁊ filię tuę de latere ſurgẽt. Tunc videbis, ⁊ afflues: ⁊ mirabitur, ⁊ dilatabitur cor tuum, quando conuerſa fuerit ad te multitudo maris, fortitudo gẽtium venerit tibi. Inundatio camelorum operiet te, dromedarij

Madian ⁊ Epha. Omnes de Saba venient, aurũ ⁊ thus deferentes, ⁊ laudẽ dño annunciantes. **Grad.** Omnes de Saba venient, aurũ ⁊ thus deferentes, ⁊ laudẽ dño annunciantes. Iſai. 60 ℣. Surge, illuminare Hieruſalem: quia gloria domini ſuper te orta eſt. Alleluia, alleluia. ℣. Vidimus ſtellam eius in oriente: ⁊ venimus cum muneribus adorare dñm. Alleluia. ma.2

Seq. ſancti euangelij ſm Ioannem.

In illo tpe: Vidit Ioannes Ieſum venientem ad ſe, ⁊ ait. ca.1. Ecce agnus Dei: ecce qui tollit peccata mundi. Hic eſt, de quo dixi. Poſt me venit vir, qui ante me factus eſt: quia prior me erat, ⁊ ego neſciebam eum. Sed vt manifeſtetur in Iſrael, propterea veni ego ĩ aqua baptizãs. Et teſtimoniũ perhibuit Ioannes, dicens: Quia vidi ſpiritum deſcendẽtem quaſi columbam de celo, ⁊ manſit ſuper eum. Et ego neſciebam eũ: ſed qui miſit me baptizare ĩ aqua, ille mihi dixit. Super quem videris ſpiritum deſcendentem, ⁊ manentem ſuper eum, hic eſt, qui baptizat in ſpiritu ſancto. Et ego vidi: ⁊ teſtimoniũ perhibui: quia hic eſt filius Dei.

Credo. **Offertoriũ.** Reges Tharſis ⁊ inſulę munera offerent: reges psal 71 Arabum ⁊ Saba dona adducent: ⁊ adorabunt eum omnes reges terrę, omnes gentes ſeruient ei. **Secreta.**

Hoſtias tibi dñe, pro nati filij tui apparitione deferimus, ſuppliciter exorantes: vt ſicut ipſe noſtrorum auctor eſt munerum: ita ſit ipſe miſericors ⁊ ſuſceptor, Ieſus Chriſtus dominus noſter. Qui tecũ.

Cõmunio. Vidimus ſtellam eius in oriente: ⁊ venimus cum muneribus adorare dominum. ma.2 **Poſtcõmunio.**

Celeſti lumine, q̄s dñe, ſemp ⁊ vbiq̃ nos pꝛęueni: vt myſteriū, cuius nos participes eſſe voluiſti, ⁊ puro cernamus intuitu, ⁊ digno percipiamus affectu. Per do.

¶ Ab oct. Epiph. vſq̃ ad Purificati. niſi fuerit duplex, poſt orationē diei dicuntur iſtę oꝛones. Deus qui ſalutis ęternę. ⁊ Eccleſię tuę, vel Deus omnium fidelium.

¶ Si tempus bꝛeue fuerit ab octaua Epi. vſque ad Septuageſimam, ita quod dñicalia officia non poſſint expleri ſuis diebus, officia reſiduaruꝫ Dominicarum poſt ſecundam Dominicam poſt Epiphaniam, eo anno omittuntur, ⁊ reſumuntur (quo ad orationem, epiſtolam, ⁊ Euangelium duntaxat) poſt vigeſimam tertiam Dominicam poſt Pentecoſten, vt ibi dicitur in rubꝛica.

¶ Si Dñica Septuageſimę venerit ſequenti Dñica poſt octauā Epiphanię, in pꝛęcedenti Sabbato, ſi nō eſt impeditum feſto duplici vel ſemiduplici, dicitur Miſſa de Dominica ſecunda poſt Epiphaniā cū cōmemoratione feſti ſimplicis in eo occurrentis. Si vero Sabbatum fuerit impeditum feſto duplici, vel ſemiduplici, tunc pꝛima die poſt octauam Epiphanię dicitur Miſſa de ſecunda dominica, ⁊ feſtuꝫ duplex vel ſemiduplex transfertur in pꝛimam diem ſimili feſto non impeditam.

¶ Dñica ij. poſt Epiphaniā. Intro.

psal's 65 Omnis terra adoret te deus, ⁊ pſallat tibi: pſalmuꝫ dicat nomini tuo altiſſime. Ps. Iubilate deo omnis terra: pſalmum dicite nomini eius: date glo͛iam laudi eius. ℣. Gloꝛia patri, ⁊c. dicitur Gloꝛia in excelſis Deo in dominicis vſque ad Septuag. excluſiue: in ferialibus vero diebus quando reſumitur Miſſa de dominica pꝛęterita non dī. Qđ ſeruatur ⁊ poſt Pentecoſten. Oꝛo.

Omnipotens ſempiterne Deus, qui cęleſtia ſimul ⁊ terrena moderaris: ſupplicationes populi tui clementer exaudi, ⁊ pacem tuam noſtis concede tempoꝛibus. Per do.

De ſancta Maria. Oꝛatio.

Deus, qui ſalutis ęternę beatę Marię virginitate fęcunda humano generi pꝛęmia pſtitiſti: tribue quęſumus: vt ipſam pꝛo nobis intercedere ſentiamus, per quam meruimus auctoꝛeꝫ vitę ſuſcipere dominū noſtrum Ieſum Chꝛiſtum filiū tuuꝫ.

Contra perſecutoꝛes Eccleſię. Oꝛo.

Eccleſię tuę, quęſumus dñe, pꝛeces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroꝛibus vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate. Per do. Vel pꝛo Papa. Oꝛatio.

Deus, omnium fidelium paſtoꝛ, ⁊ rectoꝛ, famuluꝫ tuuꝫ N. queꝫ paſtoꝛē Eccleſię tuę pꝛęeſſe voluiſti, pꝛopitius reſpice: da ei, quęſumus, verbo ⁊ exemplo quibus pꝛęeſt pꝛoficere: vt ad vitā, vnà cum grege ſibi credito, perueniat ſempiternam. Per dñm noſtrum. Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Romanos.

Fratres, Habentes donationes, ſecundū gratiā quę data eſt nobis, differētes: ſiue pꝛophetiā ſm rationē fidei, ſiue miniſterium in miniſtrādo, ſiue qui docet in doctrina: qui exhoꝛtatur in exhoꝛtādo, qui tribuit in ſimplicitate, qui pꝛęeſt in ſolicitudine, qui miſeretur in hilaritate. ca. r

Dilectio ſine ſimulatione. Odientes malum: adhęrentes bono. Charitatem fraternitatis inuicem diligētes: honore inuicem pręuenientes. Solicitudine non pigri, ſpiritu feruentes: domino ſeruientes: ſpe gaudentes: in tribulatione patientes: orationi inſtantes: neceſſitatibus ſanctorum communicantes: hoſpitalitatem ſectantes. Benedicite perſequentibus vos: benedicite, ⁊ nolite maledicere. Gaudete cum gaudentibus: flete cum flentibus. Idipſum inuicē ſentientes. Non alta ſapientes: ſed humilibus cōſentientes. Graduale.

pſal. 106 Miſit dominus verbum ſuū, ⁊ ſanauit eos: ⁊ eripuit eos de interitu eorum. ℣. Confiteantur domino miſericordię eius: ⁊ mirabilia eius filijs hominū. Alleluia, alleluia. ℣. Laudate dominum omnes angeli eius: laudate eum oēs virtutes eius, allia.

¶ Sic dicitur Alleluia cum verſu poſt graduale, ab octaua Epiphanię vſque ad Septuageſimam, ⁊ ab octaua Pentecoſtes vſque ad Aduentum, etiam infra hebdomadam quando reſumitur Miſſa de dñica.

Seq. ſancti euangelij ſm Joannem.

ca. 2 In illo tpe: Nuptię factę ſunt in Cana Galilęę: ⁊ erat mater Ieſu ibi. Vocatus eſt autē ⁊ Ieſus ⁊ diſcipuli eius ad nuptias. Et deficiente vino, dicit mater Ieſu ad eum. Vinum non habent. Et dicit ei Ieſus. Quid mihi ⁊ tibi eſt mulier? Nondum venit hora mea. Dicit mater eius miniſtris. Quodcunque dixerit vobis, facite. Erant autem ibi lapideę hydrię ſex poſitę ſecundum purificationem Iudęorum: capientes ſingulę metretas binas vel ternas. Dicit eis Ieſus. Implete hydrias aqua. Et impleuerunt eas vſque ad ſummum. Et dicit eis Ieſus. Haurite nunc, ⁊ ferte Architriclino. Et tulerunt. Vt autē guſtauit Architriclinus aquam vinum factam, ⁊ nō ſciebat vnde eſſet, miniſtri autem ſciebant qui hauſerāt aquam: vocat ſponſum Architriclinus, ⁊ dicit ei. Omnis homo, primū bonum vinum ponit: ⁊ cum inebriati fuerint, tunc id quod deterius eſt. Tu autem ſeruaſti bonum vinum vſque adhuc. Hoc fecit initium ſignorum Ieſus in Cana Galilęę: ⁊ manifeſtauit gloriam ſuam. Et crediderūt in eum diſcipuli eius. Credo. Offerto.

Iubilate deo vniuerſa terra: pſal. 65
pſalmum dicite nomini eius: venite ⁊ audite, ⁊ narrabo vobis omnes qui timetis deum, quanta fecit dominus animę meę, alleluia. Secreta.

OBlata domine munera ſanctifica: noſque à peccatorū noſtrorum maculis emunda. Per dñm.

De ſancta Maria. Secreta.

MUneribus noſtris, quęſumus domine, precibusq; ſuſceptis: ⁊ cęleſtibus nos munda myſterijs, ⁊ clementer exaudi. Contra perſecutores Eccleſię. Secreta.

PRotege nos domine tuis myſterijs ſeruientes: vt diuinis rebus inhęrentes, ⁊ corpore tibi famulemur, ⁊ mente. Per dominum no.

Vel pro Papa. Secreta.

OBlatis, q̄ſumus dñe, placare muneribus: ⁊ famulū tuum N. quem paſtorem Eccleſię tuę pręeſſe volui-

voluiſti, aſſidua protectione guber-
Ioã. na. Per dominum. Cõmunio. Di-
2 cit dominus, implete hydrias aqua, ⁊ ferte Archetriclino: dum guſtaſſet Archetriclinus aquam vinum factã, dicit ſponſo, ſeruaſti bonum vinum vſq; adhuc: hoc ſignũ fecit Ieſus primũ corã diſcipulis ſuis. Poſtcõio.

Augeatur in nobis, quęſumus domine, tuę virtutis operatio: vt diuinis vegetati ſacramentis, ad eorum promiſſa capienda, tuo munere pręparemur. Per dominum no.

Pro ſancta Maria. Poſtcõio.

Haec nos communio Domine purget à crimine: ⁊ intercedente beata dei genitrice Maria, cęleſtis remedij faciat eſſe conſortes.

Cõtra pſecutores Eccleſię. Poſtc.

Quęſumus dñe deus noſter: vt, quos diuina tribuis participatione gaudere, humanis non ſinas ſubiacere periculis. Per dominũ.

Vel pro Papa. Poſtcommunio.

Haec nos, q̃ſumus dñe, diuini ſacramẽti perceptio protegat: ⁊ famulum tuum N. quem paſtorem Eccleſię tuę pręeſſe voluiſti, vnà cũ commiſſo ſibi grege, ſaluet ſemper ⁊ muniat. Per dominum noſtrum.

¶ Dñica iij. poſt Epipha. Introit⁹.

pſal. 96 Adorate deum oẽs angeli eius: audiuit, ⁊ lętata eſt Sion: ⁊ exultauerunt filię Iudę. pſal. Domin⁹ regnauit, exultet terra: lętentur inſulę multę. ℣. Gloria. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus, infirmitatẽ noſtram propitius reſpice: atque ad protegendum nos, dexterã tuę maieſtatis extẽde. Per.

De ſancta Maria. Oratio.

Deus, qui ſalutis ęternę, beatę Marię virginitate fęcunda, humano generi pręmia pręſtitiſti: tribue, q̃s: vt ipſam pro nobis intercedere ſentiamus: p quã meruimus autorem vitę ſuſcipere, dñm nr̃m Ieſum Chrm̃ filiũ tuum. Pro Papa orõ.

Deus, oĩum fidelium paſtor, ⁊ rector famulũ tuũ N. quem paſtorẽ Eccleſię tuę pręeſſe voluiſti, ꝓpitius reſpice: da ei, q̃s, verbo ⁊ exẽplo quibus pręeſt, proficere: vt ad vitã vnà cum grege ſibi credito, perueniat ſempiternam. Per dominum.

Vel contra perſecutores Eccleſię. Oratio. Eccleſię tuę. vt in dominica pręcedenti. Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Romanos.

Fratres: Nolite eſſe prudentes
apud voſmetipſos. Nulli ma- ca. 12
lum pro malo reddentes. Prouidẽtes bona non tantum coram deo, ſed etiam coram omnibus hominibus. Si fieri poteſt, quod ex vobis eſt, cũ omnibus hominibus pacem habentes. Non voſmetipſos defendentes, chariſſimi: ſed date locum irę. Scriptum eſt enim. Mihi vindictam: ⁊ ego retribuam, dicit dominus. Sed ſi eſurierit inimicus tuus, ciba illum. Si ſitit, potum da illi. Hoc enim faciens, carbones ignis congeres ſuper caput eius. Noli vinci à malo:
ſed vince in bono malũ. Grad. Ti- pſal.
mebunt gentes nomen tuum domi- 101
ne, ⁊ omnes reges terrę gloriam tuã. ℣. Quoniam ędificauit Dominus Sion, ⁊ videbitur in maieſtate ſua.
Alleluia, alleluia. ℣. Dominus re- pſal.
gnauit, exultet terra: lętentur inſulę 96
multę. Alleluia. Sequentia ſancti euangelij ſecundum Matthęum.

ca.8

IN illo tpe:
Cũ deſcen-
diſſet Jeſus de
mõte, ſecutę ſũt
eũ turbę multę.
Et ecce lepꝛoſus
veniens, adoꝛa-
bat eum, dicens.
Dñe, ſi vis: po-
tes me mũdare.
Et extendẽs manũ Jeſus, tetigit eũ,
dicẽs. Uolo. Mũdare. Et confeſtim
mũdata eſt lepꝛa ei⁹. Et ait illi Jeſus.
Uide nemini dixeris: ſed vade, oſten
de te ſacerdoti: ⁊ offer munus, quod
p̃cepit Moyſes, in teſtimoniũ illis.
Cũ aũt introiſſet Capharnaũ, acceſ-
ſit ad eũ Cẽturio, rogãs eũ, ⁊ dicens.
Dñe, puer meus iacet in domo para
lyticus, ⁊ male toꝛquet. Et ait illi Je
ſus. Ego veniã, ⁊ curabo eũ. Et reſpõ
dens Centurio, ait. Dñe, non ſum di-
gnus vt intres ſub tectũ meũ: ſed tan
tũ dic verbo, ⁊ ſanabitur puer meus.
Nã ⁊ ego homo ſũ ſub poteſtate cõ-
ſtitutus, habens ſub me milites: ⁊
dico huic, vade, ⁊ vadit: ⁊ alio, veni,
⁊ venit: ⁊ ſeruo meo, fac hoc, ⁊ facit.
Audiẽs autẽ Jeſus, miratus eſt: ⁊ ſe-
quentibus ſe dixit. Amẽ dico vobis,
nõ inueni tantã fidẽ in Iſrael. Dico
autẽ vobis, quod multi ab oriẽte ⁊ oc-
cidente veniẽt, ⁊ recũbent cum Abra
hã, Iſaac, ⁊ Jacob in regno celoꝛũ: fi
lij autẽ regni eijciẽtur in tenebꝛas ex-
terioꝛes. Ibi erit fletus, ⁊ ſtridoꝛ dẽ-
tium. Et dixit Jeſus Centurioni. Ua
de: ⁊ ſicut credidiſti, fiat tibi. Et ſana-
tus eſt puer in illa hoꝛa. Credo.
ps. Offerto. Dextera dñi fecit virtutẽ,
117 dextera dñi exaltauit me: dextera do
mini fecit virtutem: non moꝛiar, ſed
viuam: ⁊ narrabo opera dñi. Secre.

HAec hoſtia, qs dñe, emundet
noſtra delicta: ⁊ ad ſacrificium
celebꝛandum, ſubditoꝛum tibi coꝛpo
ra, menteſque ſanctificet. Per do.
Pro Sancta Maria. Secreta.
MUneribus noſtris, qs dñe, pre-
cibuſqꝫ ſuſceptis: ⁊ celeſtibus
nos munda myſterijs, ⁊ clementer
exaudi. Pro Papa. Secreta.
OBlatis, qs dñe, placare mune-
ribus: ⁊ famulum tuũ N. quem
paſtoꝛem Eccleſię tuę p̃eſſe voluiſti,
aſſidua pꝛotectione guberna. Per
dominum. Uel contra perſecutoꝛes
Eccleſię. Secreta. Protege. vt in
Dominica preterita. Communio.
Mirabãtur omnes de his, quę pꝛo- Luc.
cedebãt de oꝛe Dei. Poſtcõmunio. 4
Uos tantis dñe largiris vti my
ſterijs: qs, vt effectibus nos
eoꝛum veraciter aptare digneris.
Per do. De S. Maria. Poſtcõio.
HAec nos communio domine
purget a crimine: ⁊ intercedẽte
beata dei genitrice Maria, celeſtis
remedij faciat eſſe cõſoꝛtes. Per do.
Uel pro Papa. Poſtcommunio.
HAec nos, qs dñe, diuini ſacra-
mẽti p̃ceptio pꝛotegat: ⁊ famu-
lũ tuũ N. quem paſtoꝛẽ Eccleſię tuę
pꝛeeſſe voluiſti: vnà cum cõmiſſo ſibi
grege ſaluet ſemp ⁊ muniat. Per do.
Uel cõtra p̃ſecutoꝛes Eccl'ę. Poſtc.
Queſumus. vt in Dñica pꝛeterita.
¶ Dñica iiij. poſt Epipha. Introi.
ADoꝛate deum om- ps.
nes angeli eius: au- 96
diuit, ⁊ letata eſt
Sion: ⁊ exultauerũt
filię Judę. Pſalm.
Dominus regnauit,
exultet terra: letentur inſulę multę.
℣. Gloria patri, ⁊ filio ⁊c. Oratio.
Deus

Deus, qui nos in tantis periculis conſtitutos, pro humana ſcis fragilitate non poſſe ſubſiſtere: da nobis ſalutem mentis & corporis: vt ea, quę pro peccatis noſtris patimur, te adiuuante, vincamus. Per.

De ſancta Maria. Oratio.

Deus, qui ſalutis ęternę, beatę Marię virginitate fęcunda, humano generi pręmia pręſtitiſti: tribue, quęſumus: vt ipſam pro nobis intercedere ſentiamus, per quã meruimus auctorem vitę ſuſcipere, dñm noſtrum Ieſum Chriſtũ filium tuũ.

Contra perſecutores Eccleſię. Oratio.

Eccleſię tuę, quęſumus dñe, preces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus, & erroribus vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate. Per dñm noſtrum. Vel pro Papa. Deus omnium fide. vt in dominica precedenti. Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Romanos.

c.13 Fratres: Nemini quicquam debeatis: niſi, vt inuicẽ diligatis. Qui enim diligit proximum, legem impleuit. Nam non adulterabis: nõ occides: non furaberis: non falſum teſtimonium dices: non cõcupiſces: & ſiquod eſt aliud mandatum: in hoc verbo inſtauratur: diliges proximũ tuum ſicut teipſum. Dilectio proximi, malũ non operatur. Plenitudo ergo legis, eſt dilectio. Graduale.

ps. Timebunt gentes nomen tuũ dñe:
101 & omnes reges terrę gloriam tuam.
℣. Qm̃ ędificauit dñs Sion, & videbitur in maieſtate ſua. Alleluia alleluia. ℣. Dominus regnauit, exultet terra: lętentur inſulę multę, alleluia. Sequen. ſancti euang. ſm Matthęũ.

c.8 In illo tpe: Aſcendẽte Ieſu in nauiculã, ſecuti ſunt eũ diſcipuli eius. Et ecce, motus magnus factꝰ eſt in mari, ita vt nauicula operiretur fluctibus. Ipſe vero dormiebat. Et acceſſerunt diſcipuli eius, & ſuſcitauerunt eum, dicentes. Domine, ſalua nos: perimus. Et dicit eis. Quid timidi eſtis modicę fidei? Tũc ſurgens imperauit ventis & mari: & facta eſt tranquillitas magna. Porro homines mirati ſunt, dicentes. Qualis eſt hic, quia venti & mare obediunt ei. Credo. Offertorium.

Dextera domini fecit virtutẽ, dextera dñi exaltauit me, dextera dñi fecit virtutem: non moriar, ſed viuam, & narrabo opera domini. Secreta. ps. 117

Concede, quęſumus, omnipotens deus: vt huius ſacrificij munus oblatũ, fragilitatem noſtram ab omni malo purget ſemper & muniat. Per dominum noſtrũ Ieſum.

De Sancta Maria. Secreta.

Muneribus noſtris, quęſumus domine, precibusq; ſuſceptis: & cęleſtibus nos munda myſterijs, & clementer exaudi. Contra perſecutores Eccleſię. Secreta.

Protege nos domine tuis myſterijs ſeruientes: vt diuinis rebus inhęrentes, & corpore tibi famulemur, & mente. Per dominum noſtrum. Vel pro Papa. Secreta. Oblatis. vt in Dominica precedenti. Communio. Mirabantur omnes de his, quę procedebant de ore Dei. Luc. 4

Poſtcommunio.

Munera tua nos deus ã delectationibus terrenis expediant: & cęleſtibus ſemper inſtaurent alimentis. Per dominum noſtrũ Ieſum Chriſtum filiũ tuum. Qui tecũ viuit & regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus, Per oĩa ſecula ſeculorum. Amen.

De

De ſancta Maria. Poſtcōmunio.
Haec nos cōmunio dñe purget a crimine: ⁊ intercedente beata dei genitrice Maria, celeſtis remedij faciat eſſe conſortes. Contra perſecutores Eccleſie. Poſtcōmunio,

Queſumus dñe deus noſter: vt, quos diuina tribuis participatione gaudere, humanis non ſinas ſubiacere periculis. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum. Uel pro Papa. Poſtcōmunio. H. ec nos queſumus. vt in dominica preterita.

Dñica v. poſt Epipha. Introit⁹.

ps. 96 Adorate deū oēs angeli eius: audiuit, ⁊ leta eſt Siō: ⁊ exultauerunt filie Jude. ps. Dñs regnauit, exultet terra, letentur inſule multe. ℣. Gloria patri. Oratio.

Familiam tuam, queſumus domine, cōtinua pietate cuſtodi: vt que in ſola ſpe gratie celeſtis innititur, tua ſemper protectione muniatur. Per dominum noſtrum Jeſum.
Secunda oratio dicitur ad poſcenda ſuffragia Sanctorum. Oratio.

A cunctis nos, qs domine, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedente beata ⁊ glorioſa ſemper qȝ virgine dei genitrice Maria, cum beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atqȝ beato N. ⁊ omnibus ſanctis: ſalutē nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis, Eccleſia tua, ſecura tibi ſeruiat libertate.
Tertia oratio dicitur ad libitum ſacerdotis. Lectio epiſtole beati Pauli Apoſtoli ad Coloſſenſes.

Fratres: Induite vos, ſicut electi Dei, ſancti, ⁊ dilecti, viſcera ca.3 miſericordie, benignitatem, humilitatem, modeſtiam, patientiam, ſupportantes inuicem: ⁊ donantes vobiſmetipſis, ſiquis aduerſus aliquē habet querelā. Sicut ⁊ dñs donauit vobis: ita ⁊ vos. Super omnia autē hec, charitatem habentes, quod eſt vinculuȝ perfectionis. Et pax Chriſti exultet in cordibus veſtris, in qua ⁊ vocati eſtis in vno corpore: ⁊ grati eſtote. Uerbum Chriſti habitet in vobis abundanter, in omni ſapientia docentes ⁊ commonentes voſmetipſos in pſalmis, hymnis, ⁊ canticis ſpiritualibus, in gratia cantantes in cordibus veſtris domino. Omne quodcunque facitis in verbo, aut in opere: omnia in nomine domini noſtri Jeſu Chriſti facite, gratias agentes deo ⁊ patri, per Jeſum Chriſtuȝ dominum noſtruȝ. Gradua. Timebunt gentes nomen tuum dñe, ⁊ omnes reges terre gloriaȝ tuaȝ. ps. 101 ℣. Qm edificauit dominus Sion: ⁊ videbitur in maieſtate ſua. Alleluia, alleluia. ℣. Dominus regnauit, exultet terra, letētur inſule multe. Alleluia. ps. 96
Seq. ſancti euāge. ſm Mattheum.

In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis parabolam hanc. ca. 13 Simile factum eſt regnum celorum homini, qui ſeminauit bonum ſemen in agro ſuo. Cum autem dormirent homines, venit inimicus eius, ⁊ ſuperſeminauit zizania in medio tritici, ⁊

dio tritici, ꝛ abijt. Cum autem cre-
uiſſet herba, ꝛ fructum feciſſet: tunc
apparuerunt ꝛ zizania. Accedentes
autem ſerui patrisfamilias, dixerunt
ei. Domine, nonne bonum ſemen ſe-
minaſti in agro tuo? Unde ergo ha-
bet zizania? Et ait illis. Inimicus ho
mo hoc fecit. Serui autem dixerunt
ei. Uis imus, ꝛ colligimus ea? Et ait.
Non: ne forte colligentes zizania, e-
radicetis cum eis ſimul ꝛ triticum.
Sinite útraque creſcere vſq; ad meſ-
ſem: ꝛ in tempore meſſis dicam meſ-
ſoribus. Colligite primum zizania, ꝛ
alligate ea in faſciculos ad comburen
dum: triticum autem congregate in
horreum meum. Credo. Offerto.
ps. Dextera domini fecit virtutem, dex
117 tera domini exaltauit me, dextera do
mini fecit virtutez: non moriar, ſed vi
uam: ꝛ narrabo opera dñi. Secreta.

Hoſtias tibi domine placatiõis
offerimus: vt ꝛ delicta noſtra
miſeratus abſoluas, ꝛ nutantia corda
tu dirigas. Per dominum noſtruz
Jeſum Chriſtuz filiũ. Alia Secreta.

Exaudi nos deus ſalutaris no-
ſter: vt per huius ſacramẽti vir
tutem, à cunctis nos mentis ꝛ corpo-
ris hoſtibus tuearis, gratiã tribuẽs in
pſenti, ꝛ gloriã in futuro. Per. Com
Luc. munio. Mirabantur omnes de his,
4 quę procedebãt de ore Dei. Poſtc.

Quęſumus omnipotens deus:
vt illius ſalutaris capiamus ef
fectũ, cuius per hęc myſteria pignus
accepimus. Per dominum noſtrũ
Jeſuz Chriſtum filium tuum: qui te.

Alia Poſtcommunio.

Mundet ꝛ muniat, nos, quęſum⁹
domine, diuini ſacramenti mu
nus oblatum: ꝛ intercedente beata
virgine Dei genitrice Maria, cum
beatis Apoſtolis tuis Petro, ꝛ
Paulo, atque beato N. ꝛ omnibus
Sanctis: à cunctis nos reddat, ꝛ
peruerſitatibus expiatos, ꝛ ad-
uerſitatibus expeditos. Per eundẽ.

¶ Dñica vj. poſt Epiphaniã. Intr.

Adorate deũ om- ps.
nes angeli eius: 96
audiuit, ꝛ lętata
eſt Sion: ꝛ exul-
tauerunt filię Iu
dę. pſalm. Domi
nus regnauit ex-
ultet terra: lętentur inſulę multę. V.
Gloria patri, ꝛ filio, ꝛ ſpiritui ſancto.
Sicut erat in principio, ꝛc. Oratio.

Preſta, quęſumus, omnipotens
deus: vt ſemp rationabilia me-
ditantes, quę tibi ſunt placita, ꝛ dictis
exequamur, ꝛ factis. Per dominuz
noſtrum Jeſum Chriſtũ. Ad poſcen
da ſuffragia Sanctorum. Oratio.

A Cunctis nos, quęſumus Do-
mine, mentis ꝛ corporis defen
de periculis: ꝛ intercedente beata, ꝛ
glorioſa ſemperque virgine Dei ge-
nitrice Maria, cum beatis Apoſto-
lis tuis Petro ꝛ Paulo, atque bea-
to N. ꝛ omnibus ſanctis, ſalutem
nobis tribue benignus ꝛ pacem: vt
deſtructis aduerſitatibus ꝛ errorib⁹
vniuerſis, Eccleſia tua ſecura tibi ſer
uiat libertate. Per eũ. Tertia ora-
tio dicitur ad libitum ſacerdotis.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apo-
ſtoli ad Theſſalonicenſes.

Fratres: Gratias agimus deo 1.c.1
ſemper pro omnibus vobis:
memoriaz veſtri facientes in oratio-
nibus noſtris, ſine intermiſſione, me-
mores operis fidei veſtrę, ꝛ laboris,
ꝛ charitatis, ꝛ ſuſtinentię ſpei domi-
ni noſtri Jeſu Chriſti ante Deum

ꝛ Pa-

⁊ Patrem noſtrum. Scientes fra-
tres dilecti, à deo electionem ve-
ſtram: quia euangelium noſtrum nõ
fuit ad vos in ſermone tantum, ſed ⁊
in virtute, ⁊ in ſpiritu ſancto, ⁊ in ple-
nitudine multa: ſicut ſcitis quales
fuerimus in vobis propter vos. Et
vos imitatores noſtri facti eſtis, ⁊
domini: excipientes verbum in tri-
bulatione multa cuz gaudio ſpiritus
ſancti: ita vt facti ſitis forma omni-
bus credentibus in Macedonia, ⁊
in Achaia. A vobis eniz diffamatus
eſt ſermo domini, non ſolum in Ma-
cedonia ⁊ in Achaia, ſed in omni
loco fides veſtra, quę eſt ad deum,
profecta eſt, ita vt nõ ſit nobis neceſ-
ſe quicquam loqui. Ipſi enim de no-
bis annunciant qualẽ introitum ha-
buerimus ad vos: ⁊ quomodo con-
uerſi eſtis ad deum à ſimulacris, ſer-
uire deo viuo ⁊ vero ⁊ expectare fi-
liũ eius de cęlis (quem ſuſcitauit ex
mortuis) Jeſum, qui eripuit nos
ps. ab ira ventura. Graduale. Time-
101 bunt gentes nomen tuum domine,
⁊ omnes reges terrę gloriam tuam.
℣. Quoniam ędificauit dominus
Sion, ⁊ videbitur in maieſtate ſua.
Alleluia, alleluia. ℣. Dominus re-
gnauit, exultet terra: lętentur inſulę
multę, Alleluia. Sequentia ſancti
euangelij ſecundum Mattheum.

c.13

In illo tem-
pore: Dixit
Jeſus turbis pa-
rabolam hanc.
Simile eſt re-
gnũ celoruz gra-
no ſinapis: quod
accipiẽs homo
ſeminauit in a-
gro ſuo: quod
minimũ quidez eſt oĩbus ſeminibus:
cum autem creuerit, maius eſt om-
nibus oleribus: ⁊ fit arbor, ita vt vo-
lucres celi veniãt, ⁊ habitẽt in ramis
eius. Aliam parabolam locutus eſt
eis. Simile eſt regnum cęlorum fer-
mento: quod acceptum mulier abſ-
condit in farinę ſatis tribus, donec
fermentatum eſt totum. Hęc omnia
locutus eſt Jeſus in parabolis ad tur-
bas: ⁊ ſine parabolis non loqueba-
tur eis: vt impleeretur quod dictum
eſt per prophetam dicentem: Ape-
riam in parabolis os meum: eructa-
bo abſcondita à conſtitutione mũdi.
Credo. Offertorium. Dextera ps.
domini fecit virtutem: dextera domi 117
ni exaltauit me: dextera domini fecit
virtutem: non moriar, ſed viuam, ⁊
narrabo opera domini. Secreta.
Haec nos oblatio deus mun-
det, quęſumus, ⁊ renouet, gu-
bernet, ⁊ protegat. Per dominum
noſtrum Jeſum Chriſtum filiuz tuũ.
Qui tecum. Alia Secreta.
Exaudi nos deus ſalutaris no-
ſter: vt, per huius ſacramenti
virtutem, à cunctis nos mentis ⁊
corporis hoſtibus tuearis, gratiam
tribuens in pręſenti, ⁊ gloriam in fu-
turo. Communio. Mirabantur Luc.
omnes de his, quę procedebant de 4
ore dei. Poſtcommunio.
Celeſtibus domine paſti deli-
cijs, quęſumus: vt ſemper eadem,
per quę veraciter viuimus, appeta-
mus. Per dominum noſtrũ Jeſum.
Alia Poſtcommunio.
Mundet ⁊ muniat nos, quęſu-
mus domine, diuini ſacramen-
ti munus oblatum: ⁊ intercedente
beata virgine Dei genitrice Ma-
ria, cum beatis apoſtolis tuis Pe-
tro

tro ꝛ Paulo, atq; beato N. ꝛ omnibus ſanctis: à cunctis nos reddat ꝛ peruerſitatibus expiatos, ꝛ aduerſitatibus expeditos.

¶ Dominica in Septuageſima. Statio ad ſanctum Laurentium extra muros. Introitus.

Ps. 17 Circundederunt me gemitus mortis, dolores inferni circundederunt me: ꝛ in tribulatione mea inuocaui dominum, ꝛ exaudiuit de templo ſancto ſuo vocem meam. Pſalm. Diligam te dñe fortitudo mea, dominus firmamentum meum, ꝛ refugium meu3, ꝛ liberator meus. ℣. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛ ſpiritui. Non dicitur Gloria in excelſis, à Dominica Septuageſimę vſq; ad Paſcha, exceptis, feria v. in cęna Domini, ꝛ Sabbato ſancto, ꝛ quando dicitur Miſſa de feſto. Oratio.

Preces populi tui, q̄s dñe, clementer exaudi: vt qui iuſtè pro peccatis noſtris affligimur, pro tui nominis gloria miſericorditer liberemur. Per dominum noſtrū. Ad poſcenda ſuffragia Sanctoru3. Oratio.

A Cunctis nos, q̄s domine, mentis ꝛ corporis defende periculis: ꝛ intercedente beata ꝛ glorioſa ſemperq; virgine dei genitrice Maria, cum beatis apoſtolis tuis Petro ꝛ Paulo, atq; beato N. ꝛ omnibus ſanctis: ſalutē nobis tribue benignus ꝛ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus ꝛ erroribus vniuerſis, Eccleſia tua, ſecura tibi ſeruiat libertate. Tertia oratio dr̄ ad libitum ſacerdotis. Sic dr̄ ſecunda ꝛ tertia oratio à feſto Purificationis vſq; ad feriam quartā Cinerum excluſiuè, quando nō eſt duplici niſi dominica Septuageſimę venerit ante feſtum Purificationis, vel in ipſa die Purificationis, quia tunc dicuntur orationes ſicut in Dñica ij. poſt Epiphaniam, de ſancta Maria, ꝛ contra perſecutores Eccleſię, vel pro Papa. Simili modo fiat in Sexageſima, ꝛ Quinquageſima. Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

Fratres: Neſcitis quòd hi qui in ſtadio currunt, omnes quidem currunt: ſed vnus accipit brauium? Sic currite, vt compręhēdatis. 1. C. 9 Omnis autem qui in agone contendit: ab omnibus ſe abſtinet. Et illi quidem, vt corruptibilem coronam accipiant, nos autem incorruptam. Ego igitur ſic curro, non quaſi in incertum: ſic pugno, non quaſi aerem verberans: ſed caſtigo corpus meum, ꝛ in ſeruitutem redigo: ne forte cum alij prędicauerim, ipſe reprobus efficiar. Nolo eni3 vos ignorare fratres: quoniam patres noſtri omnes ſub nube fuerunt, ꝛ omnes mare tranſierunt, ꝛ omnes in Moyſe baptizati ſunt in nube, ꝛ in mari. Et omnes eādem eſcam ſpiritualem manducauerunt, ꝛ omnes eundem potum ſpiritualem biberunt. Bibebāt autem de ſpirituali conſequente eos, petra. Petra autem erat Chriſtus. Sed non in pluribus eorum beneplacitū eſt deo. Graduale. Adiutor in opportunitatibus, in tribulatione: ſperent in te, qui nouerunt te: quoniam non derelinquis quęrentes te domine. ℣. Quoniam nō in fine3 obliuio erit pauperis, patientia pauperum non peribit in ęternum: exurge domine, nō pręualeat homo. Tractus. Ps. 9

Ps. 129 De profundis clamaui ad te dñe, domine

dñe exaudi vocem meã. ℣. Fiant au res tuę intendentes in orationem ſer ui tui. ℣ Si iniquitates obſeruaue ris dñe, dñe, quis ſuſtinebit? ℣ Qꝛ apud te propitiatio eſt, ⁊ propter le gem tuam ſuſtinui te domine.

¶ A Septuageſima vſqꝫ ad feriam iiij. Cinerũ. Tractus dicitur tantum in Dominicis ⁊ feſtis: in ferijs autẽ quando repetitur Miſſa de Dñica, non dicitur, ſed tantum Graduale. Seq. ſancti euange. ſm Mattheum.

Ca.20 In illo tempore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis parabolã hanc. Simile eſt regnũ celorũ homini pa tri familias, qui exijt primo mane cõ ducere operarios in vineam ſuam. Cõuentione autẽ facta cũ operarijs ex denario diurno, miſit eos in vine am ſuã. Et egreſſus circa horã terti am, vidit alios ſtantes in foro ocio ſos, ⁊ ait illis. Ite ⁊ vos in vineam meã: ⁊ quod iuſtum fuerit, dabo vo bis. Illi aũt abierunt. Iterum autẽ exijt circa ſextã ⁊ nonã horam: ⁊ fecit ſimiliter. Circa vndecimã verò exi it, ⁊ inuenit alios ſtãtes, ⁊ dicit illis. Quid hic ſtatis tota die ocioſi? Di cunt ei. Quia nemo nos conduxit. Dixit illis. Ite ⁊ vos in vineã meã. Cũ ſero autẽ factũ eſſet, dicit dñs vi neę procuratori ſuo. Uoca operari os, ⁊ redde illis mercedem, incipiẽs à nouiſſimis vſque ad primos. Cum veniſſent ergo qui circa vndecimam horam venerãt, acceperũt ſingulos denarios. Uenientes autem ⁊ primi, arbitrati ſunt quòd plus eſſent acce pturi: acceperũt aũt ⁊ ipſi ſingulos denarios. Et accipiẽtes, murmura bant aduerſus patremfamilias, di centes. Hi nouiſſimi vna hora fece runt: ⁊ pares illos nobis feciſti, qui portauimus pondus diei ⁊ ęſtus? At ille reſpondens, vni eorum dixit. Amice non facio tibi iniuriã. Non ne ex denario cõueniſti mecũ? Tol le quod tuũ eſt: ⁊ vade. Uolo autẽ ⁊ huic nouiſſimo dare ſicut ⁊ tibi. Aut nõ licet mihi, quod volo facere? An oculus tuus nequã eſt, qꝛ ego bonus ſũ? Sic erunt nouiſſimi, primi: ⁊ pri mi, nouiſſimi. Multi enim ſunt voca ti, pauci vero electi. Credo. Offer.

Bonum eſt confiteri dño: ⁊ pſalle re nomini tuo altiſſime. pſal. 91 Secreta.

Muneribus noſtris, qs dñe, pre cibusque ſuſceptis: ⁊ celeſtibus nos munda myſterijs, ⁊ clementer exaudi. Per domi. Alia Secretã.

Exaudi nos deus ſalutaris no ſter: vt, per huius ſacramenti virtutem, à cunctis nos mentis ⁊ corporis hoſtibus tuearis, gratiam tribuens in pſenti, ⁊ gloriã in futuro.

Tertia ad libitum. Cõmunio. Illu mina faciem tuam ſuper ſeruum tu um: ⁊ ſaluũ me fac in tua miſericor dia: domine non confundar: quoni am inuocaui te. pſal. 118 ⁊ 30 Poſtcommunio.

Fideles tui deus per tua dona firmentur: vt eadem ⁊ percipi endo requirãt, ⁊ quęrẽdo ſine fine p cipiãt. Per dom. Alia poſtcõio.

Tueatur ⁊ muniat nos, quęſu mus dñe, diuini ſacramẽti mu nus oblatũ: ⁊ intercedẽte beata vir gine dei genitrice Maria, cũ beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atqꝫ beato N. ⁊ omnibus ſanctis: à cun ctis nos reddat, ⁊ peruerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expedi tos. Tertia ad libitum. Benedica mus domino. ℟. Deo gratias.

¶ Dominica in Sexageſima, Sta tio ad ſanctũ Paulum. Introitus.

 Exurge,

psal. 43 Exurge, quare obdormis dñe? exurge, ⁊ ne repellas in finē: quare faciē tuam auertis, obliuiſceris tribulationē noſtram: adheſit in terra venter nr̄, exurge dñe, adiuua nos, ⁊ libera nos. Ps. Deus auribus noſtris audiuimus: patres noſtri annunciauerūt nobis. ℣. Gloria. Orō.

Deus, qui conſpicis q̄ ex nulla noſtra actione confidimus, cōcede propitius: vt contra aduerſa omnia, doctoris gentium protectione muniamur. Per do. Ad poſcenda ſuffragia Sanctorum. Oratio.

A Cunctis nos, q̄s domine, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedente beata ⁊ glorioſa ſemperq; virgine dei genitrice Maria, cum beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atq; beato N. ⁊ oībus ſanctis: ſalutē nobis tribue benignus ⁊ pacē: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis, Eccleſia tua, ſecura tibi ſeruiat libertate.

Tertia ad libitū. Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

2.ca. 11.⁊ 12 Fratres: Libenter ſuffertis inſipientes: cum ſitis ipſi ſapientes. Suſtinetis enim, ſiquis vos in ſeruitutē rédigit, ſiquis deuorat, ſiquis accipit, ſiquis extollitur, ſiquis in faciem vos cędit. Secundū ignobilitatem dico, quaſi nos infirmi fuerimus in hac parte. In quo quis audet, (in inſipientia dico) audeo ⁊ ego. Hebręi ſūt: ⁊ ego. Iſraelitę ſunt: ⁊ ego. Semen Abrahę ſunt: ⁊ ego. Miniſtri Chriſti ſūt, ⁊ ego: vt minus ſapiens dico, plus ego. In laboribus plurimis, in carceribus abundantius, in plagis ſupra modum: in mortibus frequenter. A Iudęis, quinquies, quadragenas vna minus accepi. Ter virgis cęſus ſum, ſemel lapidatus ſum, ter naufragium feci: nocte, ⁊ die in profundū maris fui. In itineribus ſępe, periculis fluminum, periculis latronum, periculis ex genere, periculis ex gētibus, periculis in ciuitate, periculis in ſolitudine, periculis in mari, periculis in falſis fratribus. In labore ⁊ ęrumna, in vigilijs multis: in fame ⁊ ſiti: in ieiunijs multis: in frigore ⁊ nuditate. Pręter illa, quę extrinſecus ſunt: inſtantia mea quotidiana, ſolicitudo omniū eccleſiarū. Quis infirmatur, ⁊ ego nō infirmor? Quis ſcādalizatur, ⁊ ego nō vror? Si gloriari oportet: q̄ infirmitatis meę ſunt, gloriabor. Deus ⁊ pater dñi noſtri Ieſu Chriſti, qui eſt benedictus in ſecula, ſcit quòd non mētior. Damaſci, prępoſitus gentis Aretę regis, cuſtodiebat ciuitatem Damaſcenorū, vt me comprehenderet: ⁊ per feneſtram in ſporta demiſſus ſum per murum: ⁊ ſic effugi manus eius. Si gloriari oportet, non expedit quidem. Ueniam autem ad viſiones ⁊ reuelationes domini. Scio hominem in Chriſto ante annos quatuordecim, ſiue in corpore, ſiue extra corpus neſcio, Deus ſcit, raptum huiuſmodi vſque ad tertium cęlum. Et ſcio huiuſmodi hominem, ſiue in corpore, ſiue extra corpus, neſcio, Deus ſcit: quoniam raptus eſt in paradiſum: ⁊ audiuit arcana verba, quę non licet homini, loqui. Pro huiuſmodi gloriabor, ꝓ me aūt nihil gloriabor, niſi in infirmitatibus meis. Nā ⁊, ſi voluero gloriari, nō ero inſipiens. Ueritatē enim dicā. Parco

autem ne quis me exiſtimet ſupra id
quod videt in me, aut audit aliquid
ex me. Et ne magnitudo reuelatio-
num extollat me, datus eſt mihi ſti-
mulus carnis meę angelus ſatanę,
qui me colaphizet. Propter quod,
ter dñm rogaui, vt diſcederet a me:
& dixit mihi. Sufficit tibi gratia
mea. Nam virtus in infirmitate per-
ficitur. Libenter igitur gloriabor in
infirmitatibus meis: vt inhabitet in
pſal. 82 me virtus Chriſti. Gradua. Sciãt
gentes quoniam nomen tibi deus:
tu ſolus altiſſimus ſuper omnem ter
ram. ℣. Deus meus pone illos vt
rotam, & ſicut ſtipulam ante faciem
pſal. 59 venti. Tractus. Commouiſti Do-
mine terram, & conturbaſti eam. ℣.
Sana contritiones eius, quia mota
eſt. ℣. Ut fugiant a facie arcus: vt li-
berentur dilecti tui. Sequentia ſan-
cti euangelij ſecundum Lucam.
ca. 8 In illo tempore: Cum turba
plurima conuenirent, & de ciui-
tatibus properarent ad Jeſum, di-
xit per ſimilitudinem. Exijt qui ſe-
minat ſeminare ſemen ſuum. Et
dum ſeminat, aliud cecidit ſecus vi-
am, & conculcatum eſt: & volucres
celi comederunt illud. Et aliud ceci-
dit ſupra petram: & natum aruit, quia
non habebat humorem. Et aliud ce-
cidit inter ſpinas: & ſimul exortę ſpi-
nę ſuffocauerunt illud. Et aliud ceci-
dit in terram bonam: & ortum, fecit
fructum centuplum. Hęc dicens
clamabat. Qui habet aures audien-
di, audiat. Interrogabant autem
eum diſcipuli eius, quę eſſet hęc pa-
rabola. Quibus ipſe dixit. Uobis
datum eſt noſſe myſteriũ regni dei:
cęteris autem in parabolis, vt vidẽ-
tes non videant, & audientes non in-

telligant. Eſt autem hęc parabola.
Semen, eſt verbum Dei. Quod au-
tem ſecus viam: hi ſunt qui audiunt,
deinde venit diabolus, & tollit ver-
bum de corde eorum, ne credentes
ſalui fiant. Nam quod ſupra petram:
hi ſunt, qui cũ audierint, cũ gaudio
ſuſcipiunt verbum: & hi radices non
habent: quia ad tempus credunt, &
in tempore tentationis recedunt.
Quod autẽ in ſpinis cecidit: hi ſunt,
qui audierunt, & a ſolicitudinibus,
& diuitijs, & voluptatibus vitę, eun-
tes ſuffocantur, & non referunt fru-
ctum. Quod autẽ in terram bonã: hi
ſunt, qui in corde bono & optimo, au-
diẽtes verbũ retinent, & fructũ affe-
runt in patientia. Offerto. Perfice pſal. 16
greſſus meos in ſemitis tuis, vt non
moueantur veſtigia mea: inclina au-
rem tuam, & exaudi verba mea, miri-
fica miſericordias tuas, qui ſaluos
facis ſperantes in te dñe. Secreta.
Oblatum tibi domine ſacrificiũ
viuificet nos ſemper, & muniat.
Per dominum no. Alia Secreta.
Exaudi nos deus ſalutaris no-
ſter: vt, per huius ſacramenti
virtutem, a cunctis nos mentis &
corporis hoſtibus tuearis, gratiã tri
buẽs in preſenti, & gloriam in futuro.
Tertia ad libitum. Communio. In pſal. 42
troibo ad altare Dei, ad Deum qui lę
tificat iuuentutem meã. Poſtcõio.
Supplices te rogamus omnipo
tẽs deus: vt, quos tuis reficis
ſacramentis, tibi etiã placitis mori-
bus dignanter deſeruire concedas.
Per dñm. Alia Poſtcommunio.
Mundet, & muniat nos, quęſu-
mus domine, diuini ſacramen
ti munus oblatũ: & intercedente bea
ta virgine dei genitrice Maria, cũ

beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atq̃ beato N. ⁊ omnibus ſanctis: a cunctis nos reddat ⁊ peruerſitatibus expiatos ⁊ aduerſitatibus expeditos. Tertia ad libitum. Benedicamus domino. R. Deo gratias.

¶ Dñica in Quinquageſima. Statio ad ſanctum Petrum. Introitus.

psal. 30 Eſto mihi in deũ ꝓtectorẽ ⁊ in locũ refugij: vt saluũ me facias: qm̃ firmamentũ meũ, ⁊ refugium meũ es tu: ⁊ ꝓpter nomẽ tuũ dux mihi eris, ⁊ enutries me. Ps. In te dñe ſperaui, nõ cõfundar in ęternũ: in iuſtitia tua libera me. V. Glia. Oro.

Preces noſtras, q̃s dñe, clemẽter exaudi: atq̃ a peccatorum vinculis abſolutos, ab omni nos aduerſitate cuſtodi. Per d. Ad poſcẽda ſuffragia ſanctorum. Oratio.

A Cunctis nos, q̃s domine, mẽtis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedente beata ⁊ glorioſa ſemꝑ q̃ virgine dei genitrice Maria, cum btís aplís tuis Petro ⁊ Paulo, atq̃ btõ N. ⁊ oĩbus ſanctis: ſalutẽ nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis, Eccleſia tua, ſecura tibi ſeruiat libertate. Tertia ad libitũ. Lcõ epľe btí Pauli apoſtoli ad Corinthios.

1. c. 13 Fratres: Si linguis hominum loquar, ⁊ angelorum: charitatem autẽ nõ habeã: factus ſum velut ęs ſonans, aut cymbalum tinniens. Et, ſi habuero prophetiam, ⁊ nouerim myſteria omnia, ⁊ omnem ſcientiam: ⁊, ſi habuero omnem fidem, ita vt montes transferam, charitatem autem non habuero: nihil ſum. Et, ſi diſtribuero in cibos pauperũ omnes facultates meas: ⁊, ſi tradidero corpus meum ita vt ardeam, charitatem autem non habuero: nihil mihi prodeſt. Charitas patiens eſt: benigna eſt. Charitas non ęmulatur: non agit perperam: non inflatur: nõ eſt ambitioſa: non quęrit quę ſua ſunt: non irritatur: non cogitat malum: non gaudet ſuper iniquitatẽ: congaudet autẽ veritati. Omnia ſuffert, omnia credit, omnia ſperat, omnia ſuſtinet. Charitas nunquam excidit: ſiue prophetię euacuabuntur: ſiue linguę, ceſſabunt: ſiue ſcientia, deſtruet. Ex parte enĩ cognoſcimus, ⁊ ex parte prophetamus. Cum autẽ venerit quod perfectũ eſt, euacuabitur quod ex parte eſt. Cũ eſſem paruulus, loquebar vt paruulus, ſapiebã vt paruulus, cogitabã vt paruulus. Quando autẽ factus ſum vir: euacuaui q̃ erant paruuli. Videmus nunc ꝑ ſpeculũ in ęnigmate: tũc aũt facie ad faciẽ. Nunc cognoſco ex parte: tunc autẽ cognoſcam, ſicut ⁊ cognitus ſũ. Nunc autẽ manent, fides, ſpes, charitas, tria hęc: maior aũt horũ eſt charitas. Graduale. Tu es deus, qui facis mirabilia ſolus: notam feciſti in gentibus virtutem tuam. V. Liberaſti in brachio tuo populum tuum, filios Iſrael, ⁊ Ioſeph. Trac. Iubilate deo omnis terra, ſeruite domino in lętitia. V. Intrate in conſpectu eius in exultatione: ſcitote q̃ dominus ipſe eſt deus. V. Ipſe fecit nos, ⁊ non ipſi nos: nos autem populus eius, ⁊ oues paſcuę eius.

psal. 76 (beside "cis mirabilia ſolus")

psal. 99 (beside "late deo omnis terra")

Sequen. ſancti euangelij ſm̃ Lucã.

ca. 18 In illo tempore: Aſſumpſit Ieſus duodecim diſcipulos ſuos ſecreto, ⁊ ait illis. Ecce aſcendimus

mus Hieroſolymã: ꝛ cõſummabun-
tur omnia quę ſcripta ſunt per pro-
phetas de filio hominis. Tradetur
enim gentibus, ꝛ illudetur, ꝛ flagel-
labitur, ꝛ conſpuetur. Et poſtquam
flagellauerint, occident eum: ꝛ die
tertia reſurget. Et ipſi nihil horum
intellexerunt. Erat aũt verbũ iſtud
abſcõditũ ab eis, ꝛ nõ intelligebant
quę dicebantur. Factũ eſt autẽ, cum
appropinquaret Iericho, cęcus qui-
dam ſedebat ſecus viam, mendicãs.
Et cum audiret turbã prętereuntẽ,
interrogabat qd hoc eſſet. Dixerunt
aũt ei ꝙ Ieſus Nazarenus tranſiret.
Et clamauit dicens. Ieſu fili Dauid
miſerere mei. Et q pręibãt, increpa-
bant eũ, vt taceret. Ipſe vero multo
magis clamabat. Fili Dauid miſere-
re mei. Stans aũt Ieſus iuſſit illum
adduci ad ſe. Et cum appropinquaſ-
ſet, interrogauit illũ dicens. Quid ti-
bi vis faciã? At ille dixit. Dñe, vt vi-
deam. Et dixit illi Ieſus. Reſpice.
Fides tua te ſaluũ fecit. Et confeſtim
vidit, ꝛ ſequebatur illum, magnifi-
cans deũ. Et omnis plebs vt vidit,
dedit laudem Deo. Offerto. Bene- pſal.
dictus es domine, doce me iuſtifica- 118
tiones tuas: in labijs meis pronũcia
ui omnia iudicia oris tui. Secreta.
Haec hoſtia, q̃s dñe, emundet
noſtra delicta: ꝛ ad ſacrificiũ ce
lebrãdũ, ſubditorũ tibi corpora, men
teſq; ſanctificet. Per. Alia ſecreta.
Exaudi nos deus ſalutaris no-
ſter: vt per huius ſacramenti
virtutẽ, à cunctis nos mentis ꝛ cor
poris hoſtibus tuearis, gratiam tri-
buens in pręſenti, ꝛ gloriã in futuro.
pſal. Per do. Cõio. Manducauerunt,
77 ꝛ ſaturati ſunt nimis, ꝛ deſideriũ eo-
rum attulit eis dñs: non ſunt fraudã
ti à deſiderio ſuo. Poſtcommunio.
Quęſumus ops deus: vt qui cę-
leſtia alimenta percepimus:
per hęc cõtra omnia aduerſa munia-
mur. Per do. Alia poſtcõmunio.
Mundet, ꝛ muniat nos, q̃s dñe,
diuini ſacramẽti munus obla-
tũ: ꝛ intercedente beata virgine dei
genitrice Maria, cũ beatis apoſtolis
tuis Petro ꝛ Paulo atq; beato N.
ꝛ oĩbus ſanctis: à cunctis nos red-
dat ꝛ peruerſitatib⁹ expiatos, ꝛ ad-
uerſitatibus expeditos. Per. Be-
nedicamus dño. ℟. Deo gratias.

¶ Feria iiij. Cinerũ, ante miſſã bñdi
cunt cineres facti de ramis oliuę be
nedictis pręteriti anni hoc modo.
Primo cantatur Antiphona.

Exaudi nos dñe: qm̃ pſal.
benigna eſt miſeri- 68
cordia tua: ꝛ ſecũdũ
multitudinẽ miſera
tionũ tuarũ reſpice
nos dñe. pſal. Sal-
uũ me fac deus: qm̃
intrauerunt aquę vſque ad animam
meã. ℣. Gloria. repetitur Exaudi
nos. Deinde dicit Dñs vobiſcum.
℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.
Omnipotẽs ſempiterne de⁹, par
ce pęnitẽtibus, propitiare ſup-
plicãtib⁹: ꝛ mittere digneris ſanctũ
angelũ tuũ de cęlis, q bene ✠ dicat,
ꝛ ſancti ✠ ficet hos cineres: vt ſint re
mediũ ſalubre oĩbus nomẽ ſãctũ tu-
um humiliter implorãtib⁹: ac ſemet-
ipſos ꝓ cõſciẽtia delictorũ ſuorũ ac-
cuſantib⁹: atq; ante cõſpectũ diuinę
clemẽtię tuę facinora ſua deplorãti
bus: vel ſereniſſimã pietatẽ tuã ſup-
pliciter obnixeq; flagitãtibus: ꝛ pręſ-
ta per inuocationẽ ſanctiſſimi nomi
nis tui: vt, quicũq; eos ſup ſe aſperſe-
rint,

rint, ꝓ redẽptione peccatoꝛũ ſuoꝛũ,
coꝛpoꝛis ſanitatem, ꝛ animę tutelam
percipiant. Per Chꝛiſtũ dominuꝫ
noſtrum. ℟. Amen. Oremus.

DEus, qui non moꝛtẽ, ſed pęni-
tentiam deſideras peccatoꝛũ:
fragilitatẽ conditionis humanę be-
nigniſſimè reſpice: ꝛ hos cineres,
quos cauſa pꝛoferendę humilitatis,
atqꝫ ꝓmerendę venię, capitibꝰ nr̃is
imponi decernimꝰ, bene ✠ dicere
pꝛo tua pietate dignare: vt, qui nos
cinerem eſſe, ꝛ ob pꝛauitatis nr̃ę me-
ritũ in puluerẽ reuerſuros cognoſci-
mus: peccatoꝛũ oĩuꝫ veniã, ꝛ pꝛęmia
pęnitentibꝰ repꝛomiſſa miſericoꝛdi-
ter conſequi mereamur. Per Chꝛi-
ſtũ dñm nr̃m. ℟. Amen. Oremus.

DEus qui humiliatione flecte-
ris, ꝛ ſatisfactione placaris: au-
reꝫ tuę pietatis inclina pꝛecibus no-
ſtris: ꝛ capitibꝰ ſeruoꝛũ tuoꝛũ, hoꝛũ
cineruꝫ aſperſione attactis, effunde
ꝓpitius gratiaꝫ tuę bene ✠ dictio-
nis: vt eos, ꝛ ſpiritu compunctionis
repleas, ꝛ q̃ iuſtè poſtulauerint, effi-
caciter tribuas: ꝛ, conceſſa perpe-
tua ſtabilitate, intactos manere de-
cernas. Per Chꝛiſtum dominum
noſtrum. ℟. Amen. Oremus.

OMnipotẽs ſempiterne Deus,
qui Niniuitis, in cinere ꝛ cili-
cio penitentibus, indulgentię tuę
remedia pꝛęſtitiſti, concede pꝛopi-
tius: vt ſic eos imitemur habitu,
quatenus venię pꝛoſequamur obtẽ-
tu. Per dñm. Completa cinerũ be-
nedictione, pꝛimo imponit cinis ſa-
cerdoti celebꝛaturo miſſam ab alio
ſacerdote, ſi adeſt: alioquin ipſemet
ſacerdos genibus flexis coꝛam alta-
ri ſibi ipſi cineres imponit: ꝛ canta-
tur ſtatim à choꝛo Antiphona.

IMmutemur habitu, in cinere Joel.
ꝛ cilicio: ieiunemꝰ, ꝛ ploꝛemus 2
añ dñꝫ: qꝛ multũ miſericoꝛs eſt dimit-
tere peccata noſtra deꝰ nr̃. Alia añ.
Iuxta veſtibulũ ꝛ altare ploꝛabunt
ſacerdotes miniſtri dñi, ꝛ dicent: par-
ce dñe, parce pp̃lo tuo: ꝛ ne diſſipes
oꝛa canentium te dñe. Sequitur ℟.
Emẽdemus in melius, quę ignoꝛan-
ter peccauimus: ne ſubitò pꝛęoccu-
pati die moꝛtis, quęramus ſpatiũ pę-
nitentię, ꝛ inuenire nõ poſſimus. At-
tẽde dñe, ꝛ miſerere: qꝛ peccauimus
tibi. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris pſal.
noſter: ꝛ pꝛopter honoꝛem noĩs tui 78
dñe libera nos. Attende. ℣. Glo-
ria. Attẽde. Sacerdos vero dũ can-
tant añę, ꝛ reſponſoꝛiuꝫ: pꝛimò mini-
ſtris ſtãtibus genibus flexis coꝛam
altari, imponit cinerem dicẽs: Me- Ge. 3
mento homo qꝛ puluis es, ꝛ in pul-
uerem reuerteris. Poſtea veniunt
alij: pꝛimò Clerus p oꝛdinẽ, deinde
populus: ꝛ genibus flexis ante alta-
re ſingilatiꝫ recipiũt cineres à ſacer-
dote, vt dictum eſt de miniſtris. Cõ-
pleta cinerum datione dicitur Do-
minus vobiſcuꝫ. Oremus. Oratio.

COncede nobis Dñe pꝛęſidia
militię Chꝛiſtianę ſanctis in-
choare ieiuniis: vt contra ſpiritua-
les nequitias pugnaturi continen-
tię muniamur auxilijs. Per Chꝛi-
ſtum dominuꝫ noſtrum. ℟. Amen.
¶ Deinde dicitur Miſſa. Statio
ad ſanctam Sabinam. Introitus.

MIſereris oĩum dñe, phi.
ꝛ nihil odiſti eoꝛuꝫ 11
quę feciſti: diſſimu-
lans peccata homi-
nuꝫ ꝓpter peniten-
tiã: ꝛ parcẽs illis: qꝛ
tu es dñs deus no-
ſter.

pſal. 56 ſter. Pſal. Miſerere mei deus, mi-
ſerere mei: qm̄ in te confidit anima
mea. ℣. Gloria patri. Oremus.
Preſta dn̄e fidelibus tuis: vt ie-
iuniorū veneranda ſollemnia,
⁊ congrua pietate ſuſcipiant, ⁊ ſecu-
ra deuotione percurrant. Per do.
¶ Ab hac die vſque ad dominicam
de paſſione, poſt orōnes diei dicunt
due ſequentes orationes. Ad poſcē-
da ſuffragia Sanctorum. Oratio.
A Cunctis nos, q̄s domine, men
tis ⁊ corporis defende pericu
lis: ⁊ intercedente beata ⁊ glorioſa
ſemperq; virgine dei genitrice Ma
ria, cum beatis apoſtolis tuis Pe-
tro ⁊ Paulo, atq; beato N. ⁊ oībus
ſanctis: ſalutē nobis tribue benign⁹
⁊ pacē: vt deſtructis aduerſitatibus
⁊ erroribus vniuerſis, Eccleſia tua,
ſecura tibi ſeruiat libertate. Orō.
Omnipotēs ſempiterne deus:
qui viuorū dominaris ſimul ⁊
mortuorū, omniūq; misereris, quos
tuos fide ⁊ opere futuros eſſe pręno
ſcis: te ſupplices exoramus: vt, pro
qbus effūdere preces decreuimus,
quoſq; vel pręſens ſeculum adhuc
in carne retinet, vel futurū iam exu
tos corpore ſuſcepit: intercedenti-
bus omnibus ſanctis tuis: pietatis
tuę clemētia, omniū delictorū ſuo-
rum veniā conſequantur. Per do-
minum. Lectio Joelis prophetę.
ca. 2 Hec dicit dominus. Conuer-
timini ad me in toto corde ve-
ſtro: in ieiunio, ⁊ fletu, ⁊ planctu: ⁊
ſcindite corda veſtra, ⁊ non veſtimē
ta veſtra. Et conuertimini ad dn̄m
deum veſtrum: q: benignus ⁊ miſeri
cors eſt, patiens, ⁊ multę miſericor-
dię, ⁊ pręſtabilis ſup malitia. Quis
ſcit, ſi conuertatur, ⁊ ignoſcat deus:
⁊ relinquat poſt ſe benedictionē, ſa-
crificium ⁊ libamen dn̄o deo noſtro:
Canite tuba in Sion: ſanctificate ie-
iunium: vocate cetū, cōgregate po-
pulū: ſanctificate eccleſiam, coaduna
te ſenes, congregate paruulos, ⁊ ſu-
gentes ubera. Egrediatur ſponſus
de cubili ſuo, ⁊ ſponſa de thalamo
ſuo. Inter veſtibulum ⁊ altare plo-
rabunt ſacerdotes miniſtri dn̄i, ⁊ di-
cēt. Parce domine, parce populo
tuo: ⁊ ne des hereditatē tuam in op-
probriū, vt dominent eis nationes.
Quare dicunt in populis: vbi eſt de-
us eorū? Zelatus eſt dn̄s terram ſuā:
⁊ pepercit populo ſuo. Et reſpondit
dn̄s, ⁊ dixit populo ſuo. Ecce ego
mittam vobis frumētum, ⁊ vinum,
⁊ oleum: ⁊ replebimini in eis: ⁊ non
dabo vos vltra opprobrium in gen-
tibus: dicit dominus omnipotens.
Gradu. Miſerere mei deus, miſere- pſal.
re mei: qm̄ in te confidit anima mea. 56
℣. Miſit de celo, ⁊ liberauit me: de-
dit in opprobriū conculcantes me.
Trac. Dn̄e non ſecundum peccata pſal.
noſtra, quę fecimus nos: neq; ſecun- 102
dum iniquitates noſtras retribuas
nobis. ℣. Dn̄e, ne memineris ini- pſal.
quitatum noſtrarum antiquarum: ci 78
to anticipent nos miſericordię tuę,
q: pauperes facti ſumus nimis. Hic
dicitur ſequens verſus, genuflectēt.
℣. Adiuua nos deus ſalutaris no-
ſter: ⁊ propter gloriam nominis tui
dn̄e libera nos: ⁊ propitius eſto pec
catis noſtris propter nomen tuum.
Supradictus tractus ab hac die di-
citur feria ij. iiij. ⁊ vj. vſque ad feriam
quartam maioris hebdomadę, niſi
proprius aſſignetur.

Sequentia ſancti euangelij
ſecundum Mattheum.

ca.6 In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Cum ieiunatis, nolite fieri, ſicut hypocritę, triſtes. Exterminant eniꝫ facies ſuas: vt appareāt hominibus ieiunātes. Amē dico vobis: receperunt mercedem ſuā. Tu autem cuꝫ ieiunas, vnge caput tuum, ⁊ faciē tuam laua: ne videaris hominibus ieiunans: ſed patri tuo, qui eſt in abſcondito. Et pater tuus, qui videt in abſcōdito, reddet tibi. Nolite theſaurizare vobis theſauros in terra: vbi ęrugo ⁊ tinea demolitur: ⁊ vbi fures effodiunt ⁊ furantur. Theſaurizate autem vobis theſauros in cęlo: vbi neque ęrugo, neqꝫ tinea demolitur: ⁊ vbi fures nō effodiunt, nec furātur. Ubi eſt enim theſaurus tuus, ibi eſt ⁊ cor tuum.

pſal. 29 Offertoriū. Exaltabo te domine, quoniam ſuſcepiſti me, nec delectaſti inimicos meos ſuper me; dñe, clamaui ad te, ⁊ ſanaſti me. Secreta.

Hac nos, q̄s dñe, his muneribus offerendis cōuenienter aptari: quibus ipſius venerabilis ſacramēti celebramus exordiū. Per d. Alię ſecretę vſqꝫ ad Dominicā paſſionis.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt per huius ſacramenti virtuteꝫ, à cunctis nos mentis ⁊ corporis hoſtibus tuearis, gratiā tribuens in pręſenti, ⁊ gloriam in futuro.

Deus, cui ſoli cognitus eſt numerus electorū in ſuperna felicitate locādus: tribue q̄s: vt, intercedētibus omnibus ſanctis tuis, vniuerſorū, quos in oratione commendatos ſuſcepimus, ⁊ nomina omniū fideliuꝫ beatę prędeſtinationis liber aſcripta retineat. Per domi. Pręfatio. Qui corporali ieiunio. fo. 103. Et dr̄ quotidie vſqꝫ ad Dñicā paſſionis, etiā in miſſa de feſto, qñ propriaꝫ nō habuerit. Cōio. Qui meditabit̄ in lege dñi die ac nocte, dabit fructū ſuum in tēpore ſuo. pſ 1 Poſtcōmunio.

Percepta nobis dñe prębeant ſacramēta ſubſidiū: vt tibi grata ſint noſtra ieiunia, ⁊ nobis proficiant ad medelā. Per. Alię poſtcōiones vſqꝫ ad Dominicam paſſionis.

Mundet, ⁊ muniat nos, q̄s dñe, diuini ſacramēti munus oblatū: ⁊ intercedente beata virgine dei genitrice Maria, cū beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo atqꝫ beato N. ⁊ oībus ſanctis: à cunctis nos reddat ⁊ peruerſitatibꝰ expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos.

Purificent nos, q̄s, oms ⁊ miſericors deus, ſacramenta q̄ ſumpſimus: ⁊ intercedētibus omnibus ſanctis tuis, pręſta: vt hoc tuū ſacramentū nō ſit nobis reatus ad pęnā, ſed interceſſio ſalutaris ad veniam: ſit ablutio ſcelerum, ſit fortitudo fragilium, ſit contra omnia mundi pericula firmamentum, ſit viuorum atque mortuorum fidelium remiſſio omnium delictorum. Per d. Deinde ſacerdos abſolute dicit Oremꝰ. Poſtea diaconus (ſi in officio diaconatus ſeruiat) dicit. Humiliate capita vr̄a deo. Alioqn ipſemet ſacerdos. Sequitur ſuper populū. Orō.

Inclinātes ſe dñe maieſtati tuę, propitiatus intende: vt, qui diuino munere ſunt refecti, cęleſtibus ſemp nutriant̄ auxilijs. Per d. Et hic modꝰ dicēdi orōnē ſup pplm ſeruatur tātūmodo in miſſa de feria vſque ad iiij. feriā maioris hebdoma. Benedicamus dño. ℟. Deo grās.

Feria v. Statio ad ſanctum Georgium. Introitus.

Dum

psal. 54 DUm clamarem ad dñm, exaudiuit vocem meam ab his qui appropinquãt mihi: ⁊ humiliauit eos, q eſt ante ſecula, ⁊ manet in eternum: iacta cogitatum tuum in dño, ⁊ ipſe te enutriet. Ps. Exaudi deus orationem meam, ⁊ ne deſpexeris deprecationem meam: intẽde mihi: ⁊ exaudi me. V. Gloria patri. Orõ.

DEus, q culpa offenderis penitentia placaris, preces populi tui ſupplicãtis ꝓpitius reſpice: ⁊ flagella tue iracũdie, que pro peccatis noſtris meremur, auerte. Per.

Ad poſcẽda ſuffragia ſctõꝝ. Orõ.

A Cunctis nos, qs domine, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedente beata ⁊ glorioſa ſemperq; virgine dei genitrice Maria, cum beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atq; beato N. ⁊ oĩbus ſanctis: ſalutẽ nobis tribue benignus ⁊ pacẽ: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis, Eccleſia tua, ſecura tibi ſeruiat libertate. Oratio.

OMnipotens ſempiterne deus, qui viuorũ dominaris ſimul ⁊ mortuorũ, omniũq; miſereris, quos tuos fide ⁊ opere futuros eſſe pnoſcis: te ſupplices exoramus: vt, ꝓ quibus effundere preces decreuimus, quoſque vel preſens ſeculum adhuc in carne retinet, vel futurum iã exutos corpore ſuſcepit: intercedẽtibus omnibus ſanctis tuis: pietatis tue clementia, omnium delictorum ſuorum veniã conſequantur. Per dominum.

Lectio Iſaie prophete.

ca. 38 IN diebus illis: Egrotauit Ezechias vſque ad mortẽ: ⁊ introiuit ad eũ Iſaias filius Amos ꝓpheta, ⁊ dixit ei. Hec dicit dñs. Diſpone domui tue: q; morieris tu, ⁊ nõ viues. Et conuertit Ezechias faciem ſuam ad parietem, ⁊ orauit ad dñm, ⁊ dixit. Obſecro dñe, memento, queſo, quomodo ambulauerim corã te in veritate ⁊ in corde perfecto: ⁊ quod bonum eſt in oculis tuis fecerim. Et fleuit Ezechias fletu magno. Et factum eſt verbum domini ad Iſaiam, dicens. Uade: ⁊ dic Ezechie. Hec dicit dñs deus Dauid patris tui. Audiui orationẽ tuã: ⁊ vidi lacrymas tuas. Ecce ego adiiciã ſuper dies tuos quindecim annos: ⁊ de manu regis Aſſyriorũ eruam te, ⁊ ciuitatẽ iſtam, ⁊ protegam eã. Ait dñs omnipotẽs. Grad. Iacta cogitatum tuum in dño, ⁊ ipſe te enutriet. V. Dum clamarem ad dominum, exaudiuit vocem meam ab his qui appropinquant mihi. psal. 54

Seq. ſancti euange. ſm Mattheum.

IN illo tpe. Cũ introiſſet Ieſus Capharnaũ, acceſſit ad eũ Centurio rogans eum, ⁊ dicens. Dñe, puer meus iacet in domo paralyticus, ⁊ male torquetur. Et ait illi Ieſus. Ego veniã: ⁊ curabo eũ. Et reſpondẽs Centurio, ait. Dñe nõ ſum dignus, vt intres ſub tectũ meũ: ſed tantum dic verbo, ⁊ ſanabitur puer meus. Nã ⁊ ego homo ſũ ſub poteſtate cõſtitutus, habens ſub me milites: ⁊ dico huic: Uade, ⁊ vadit: Et alio: veni, ⁊ venit: Et ſeruo meo: fac hoc, ⁊ facit. Audiens autem Ieſus miratus eſt: ⁊ ſequentibus ſe dixit. Amen dico vobis: non inueni tantam fidem in Iſrael. Dico autem vobis, quod multi ab oriente ⁊ occidẽte venient, ⁊ recumbent cum Abraham, ca. 8

ham, Iſaac, ⁊ Iacob in regno celorum: Filij autē regni eijciētur in tenebras exteriores: ibi erit fletus ⁊ stridor dentium. Et dixit Ieſus Centurioni. Vade: ⁊ ſicut credidiſti, fiat tibi. Et ſanatus eſt puer in illa hora.

pſal. 24 Offerto. Ad te dn̄e leuaui animam meam: deus meus in te confido, nō erubeſcam: neq; irrideant me inimici mei: etenim vniuerſi, qui te expectant, non confundentur. Secreta.

Sacrificijs pręſentib⁹ domine, q̄s, intende placatus: vt deuotioni noſtrę proficiant, ⁊ ſaluti. Per dominum noſtrum. Alię ſecretę.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt, per huius ſacramenti virtutem, à cunctis nos mentis ⁊ corporis hoſtibus tuearis, gratiam tribuens in pſenti, ⁊ gloriā in futuro.

Deus, cui ſoli cognitus eſt numerus electorum in ſuperna felicitate locādus, tribue quęſumus: vt, intercedentibus omnibus ſanctis tuis, vniuerſorum, quos in oratione commendatos ſuſcepimus, ⁊ nomina omnium fidelium beatę prędeſtinationis liber aſcripta retineat. per.

pſal. 50 Cōmunio. Acceptabis ſacrificium iuſtitię, oblationes, ⁊ holocauſta, ſuper altare tuū dn̄e. Poſtcōmunio.

Cœleſtis doni benedictione percepta, ſupplices te Deus omnipotēs deprecamur: vt hoc idē nobis, ⁊ ſacramēti cauſa ſit, ⁊ ſalutis. Per dominū. Alię poſtcōiones.

Mundet ⁊ muniat nos, q̄s dn̄e, diuini ſacramenti munus oblatum: ⁊, intercedente beata virgine dei genitrice Maria, cū beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atque beato N. ⁊ omnibus ſanctis: à cunctis nos reddat ⁊ peruerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos.

Purificent nos, quęſumus, omnipotens ⁊ miſericors Deus, ſacramēta quę ſum pſimus: ⁊ intercedentibus omnibus ſanctis tuis, pręſta: vt hoc tuū ſacramentū non ſit nobis reatus ad pœnā, ſed interceſſio ſalutaris ad veniā: ſit ablutio ſcelerū, ſit fortitudo fragilium, ſit contra omnia mundi pericula firmamentum, ſit viuorum atque mortuorum fidelium remiſſio omnium delictorum. Per. Super populum. Oremus. Humiliate capita veſtra Deo.

Parce dn̄e, parce pplo tuo: vt dignis flagellationibus caſtigat⁹, in tua miſeratione reſpiret. Per.

¶ Feria vj. Statio ad ſanctos Ioannem, ⁊ Paulum. Introitus.

Audiuit Dominus, pſal. 29
⁊ miſertus eſt mihi: dominus factus eſt adiutor meus. pſalmus. Exaltabo te dn̄e, quoniam ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſuper me. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Oratio.

Inchoata ieiunia, quęſumus domine, benigno fauore proſequere: vt obſeruantiam, quam corporaliter exhibemus, mētibus etiā ſynceris exercere valeamus. Per dominū. Alię orationes, vt in feria iiij. Cinerū. Lectio Iſaię prophetę.

Hęc dicit Dominus Deus. ca. 58
Clama, ne ceſſes: quaſi tuba, exalta vocem tuam, ⁊ annuncia populo meo ſcelera eorum, ⁊ domui Iacob peccata eorum. Me etenim de die in diem quęrunt, ⁊ ſcire vias meas volunt: quaſi gens quę iuſtitiam fecerit, ⁊ quę iudicium dei ſui non

non dereliquerit. Rogant me iudi-
cia iuſtitię: ⁊ appropinquare deo vo
lunt. Quare ieiunauimus, ⁊ nõ aſpe-
xiſti: humiliauimus animas noſtras,
⁊ neſciſti? Ecce, in die ieiunii veſtri
inuenitur voluntas veſtra: ⁊ om-
nes debitores veſtros repetitis.
Ecce, ad lites ⁊ contentiones ieiu-
natis: ⁊ percutitis pugno impie.
Nolite ieiunare ſicut vſque ad hanc
diem, vt audiatur in excelſo clamor
veſter. Nunquid tale eſt ieiunium
quod elegi, per diem affligere ho-
minem animam ſuam? Nunquid,
contorquere quaſi circulum caput
ſuum, ⁊ ſaccum ⁊ cinerem ſternere?
Nunquid iſtud vocabis ieiunium ⁊
diem acceptabilem Dño? Nonne,
hoc eſt magis ieiuniũ, quod elegi?
Diſſolue colligationes impietatis:
ſolue faſciculos deprimentes. Di-
mitte eos, qui confracti ſunt, libe-
ros: ⁊ omne onus diſrumpe. Fran-
ge eſurienti panem tuum, ⁊ egenos
vagoſq; induc in domũ tuã. Cum
videris nudum, operi eum: ⁊ carnẽ
tuam ne deſpexeris. Tunc erumpet
quaſi mane lumen tuũ: ⁊ ſanitas tua
citius orietur: ⁊ anteibit faciem tuã
iuſtitia tua: ⁊ gloria dñi colliget te.
Tũc inuocabis, ⁊ dñs exaudiet: cla-
mabis, ⁊ dicet: ecce adſum. Quia mi
ſericors ſum dominus deus tuus.
Grad. Unã petij a domino, hanc
pſal. requiram: vt inhabitẽ in domo do-
26 mini. ℣. Ut videam voluptatẽ do-
mini, ⁊ protegar a tẽplo ſancto eius.
Tract. Domine non ſecundum pec-
pſal. cata noſtra, quę fecimus nos: neque
102 ſecundum iniquitates noſtras retri-
buas nobis. ℣. Dñe, ne memineris
pſal. iniquitatum noſtrarum antiquarũ:
78 cito anticipẽt nos miſericordię tuę,
quia pauperes facti ſumus nimis.
℣. Adiuua nos Deus ſalutaris no-
ſter: ⁊ propter gloriam nominis tui
dñe libera nos: ⁊ propitius eſto pec
catis noſtris, propter nomen tuum.
Sequen. ſancti euang. ſm Matthęũ.
In illo tẽpore: Dixit Jeſus di- ca. 5
ſcipulis ſuis. Audiſtis, quia di- ⁊ 6
ctũ eſt antiquis. Diliges proximum
tuũ: ⁊ odio habebis inimicum tuũ.
Ego autem dico vobis. Diligite ini
micos veſtros: benefacite his qui
oderunt vos: ⁊ orate pro perſequen-
tibus ⁊ calumniantibus vos: vt ſitis
filij patris veſtri, qui in cęlis eſt: qui
ſolem ſuũ oriri facit ſup bonos ⁊ ma-
los, ⁊ pluit ſup iuſtos ⁊ iniuſtos. Si
enim diligitis eos qui vos diligunt,
quã mercedẽ habebitis? Nõne ⁊ pu-
blicani hoc faciunt? Et, ſi ſalutaueri-
tis fratres veſtros tantum, quid am-
plius facitis? Nonne ⁊ ethnici hoc
faciũt? Eſtote ergo vos pfecti, ſicut
⁊ pr̃ veſter celeſtis pfectus eſt. Atten
dite, ne iuſtitiã veſtrã faciatis coram
hominibus, vt videamini ab eis:
alioqn mercedẽ non habebitis apud
patrẽ veſtrũ qui in cęlis eſt. Cum er-
go facis eleemoſynã, noli tuba cane-
re ante te, ſicut hypocritę faciunt in
ſynagogis ⁊ in vicis, vt honorificen-
tur ab hominibus. Amen dico vo-
bis, receperunt mercedẽ ſuã. Te au
tem faciẽte eleemoſynã, neſciat ſini-
ſtra tua, quid faciat dextera tua: vt
ſit eleemoſyna tua in abſcondito. Et
pater tuus, qui videt in abſcondito,
reddet tibi. Offert. Domine, viui- pſal.
fica me ſecundum eloquium tuum: 118
vt ſciam teſtimonia tua. Secreta.
Sacrificium domine obſeruan-
tię quadrageſimalis quod of-
ferimus, pręſta, quęſumus, vt ti-
bi ⁊

bi ⁊ mẽtes noſtras reddat acceptas,
⁊ continentię pꝛomptioꝛis nobis tri
buat facultatẽ. Per. Alię ſecr. vt in
pſ. 2 ſer. iiij. Cinerũ. Cõio. Seruite dño
in timoꝛe, ⁊ exultate ei cum tremoꝛe:
appꝛehendite diſciplinam, ne perea
tis de via iuſta. Poſtcommunio.
SPiritũ nobis domine tuę cha
ritatis infunde: vt, quos vno
pane cęleſti ſatiaſti, tua facias pieta
te concoꝛdes. Per do. in vnit. eiuſ.
Alię poſtcõiones: vt in feria iiij. Ci
nerũ. Super populum. Oꝛemus.
Humiliate capita veſtra Deo.
TUere dñe populũ tuũ: ⁊ ab om
nibus peccatis clemẽter emun
da: qꝛ nulla ei nocebit aduerſitas, ſi
nulla ei dominetur iniquitas. Per.
¶ Sabbato. Statio ad ſanctum
Tryphonem. Introitus.
pſal. 29 AUdiuit dñs, ⁊ miſer
tus eſt mihi: dñs fa
ctus eſt adiutoꝛ me
us. pſ. Exaltabo te
dñe, qm̃ ſuſcepiſti
me: nec delectaſti
inimicos meos ſu
per me. ℣. Gloꝛia patri. Oꝛemus.
ADeſto domine ſupplicationi
bus noſtris, ⁊ concede: vt hoc
ſollemne ieiuniũ, quod animab⁹, coꝛ
poꝛibuſq; curandis ſalubꝛiter inſti
tutum eſt, deuoto ſeruitio celebꝛe
mus. Per. Alię oꝛ̃ones, vt in feria
iiij. Cineruz. Lectio Iſaię pꝛophetę.
c. 58 HAec dicit dominus deus. Si
abſtuleris de medio tui cate
nam, ⁊ deſieris digitum extendere,
⁊ loqui quod non pꝛodeſt: cum effu
deris eſurienti animam tuam, ⁊ ani
mã afflictã repleueris: tũc oꝛiet̃ in te
nebꝛis lux tua, ⁊ tenebꝛę tue erunt ſi
cut meridies. Et requiem dabit tibi
dñs de⁹ tuus ſemper: ⁊ implebit ſplẽ
doꝛib⁹ aiam tuã: ⁊ oſſa tua liberabit.
Et eris quaſi hoꝛtus irriguus: ⁊ ſicut
fons aquarum, cuius non deficient
aquę. Et ędificabunt̃ in te deſerta ſę
culoꝝ: fundamẽta generationis ⁊ ge
nerationis ſuſcitabis. Et vocaberis
ędificatoꝛ ſepiũ, cõuertẽs ſemitas in
quietẽ. Si auerteris à ſabbato pedez
tuũ, facere volũtatẽ tuã in die ſancto
meo: ⁊ vocaueris ſabbatũ delicatũ,
⁊ ſanctũ dñi glorioſuz: ⁊ gloꝛificaue
ris eũ, dũ nõ facis vias tuas, ⁊ nõ in
uenitur volũtas tua, vt loquaris ſer
monẽ: tũc delectaberis ſup dño: ⁊ ſu
ſtollaz te ſup altitudinẽ terrę: ⁊ ciba
bo te hęreditate Iacob patris tui.
Os enim dñi locutum eſt. Gradus.
UNã petij à dño, hanc requiram, vt
inhabitẽ in domo domini. ℣. Ut vi pſal. 26
deam voluptatem domini: ⁊ pꝛote
gar à templo ſancto eius. Sequẽtia
ſancti euangelij ſecunduz Marcum.
IN illo tẽpoꝛe: Cum ſero eſſet fa ca. 6
ctuz, erat nauis in medio mari,
⁊ Ieſus ſolus in terra. Et vidit diſci
pulos ſuos laboꝛantes in remigan
do. Erat eniz ventus contrarius eis.
Et circa quartam vigiliam noctis
venit ad eos ambulans ſupꝛa mare,
⁊ volebat pꝛęterire eos. At illi vt vi
derunt eũ ambulantem ſupꝛa mare,
putauerunt phantaſma eſſe: ⁊ excla
mauerunt. Omnes enim eum vide
runt: ⁊ conturbati ſunt. Et ſtatim lo
cutus eſt cum eis: ⁊ dixit illis. Con
fidite: Ego ſum: nolite timere. Et
aſcendit ad illos in nauim: ⁊ ceſſa
uit ventus. Et plus magis intra ſe
ſtupebant. Non enim intellexerunt
de panibus. Erat enim coꝛ illoꝛum
obcęcatum. Et cum transfretaſſent,
venerunt in terram Geneſareth: ⁊
appli

applicuerunt. Cumqȝ egreſſi eſſent
de naui, continuo cognouerunt euȝ.
Et percurrentes vniuerſam regio-
nẽ illã, ceperunt in grabatis eos qui
ſe male habebãt circunferre, vbi au-
diebant euȝ eſſe. Et quocunqȝ intro-
ibat, in vicos, vel in villas, aut in ciui-
tates: in plateis ponebãt infirmos,
ꝛ deprecabant eũ, vt vel fimbriã ve-
ſtimenti eius tangerẽt. Et quotquot
tangebant eũ, ſalui fiebant. Offerto.
pſal. Dñe viuifica me ſecunduȝ eloquiuȝ
118 tuũ, vt faciã teſtimonia tua. Secre.
Suſcipe dñe ſacrificium, cuius
te voluiſti dignanter immola-
tione placari: pſta qs: vt huius ope-
ratione myſterij mundati, benepla-
citum tibi nrę mẽtis offeramus affe-
ctum. Per. Alię ſecretę, vt in feria
pſ. 2 iiij Cinerum. Cõio. Seruite dño in
timore, ꝛ exultate ei cum tremore:
apprehendite diſciplinam, ne perea-
tis de via iuſta. Poſtcommunio.
Celeſtis vitę munere vegeta-
ti, qs dñe: vt quod eſt nobis in
pręſenti vita myſterium, fiat ęterni-
tatis auxiliũ. Per domi. Alię poſt
communiones, vt in feria iiij Cine-
rum. Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra deo.
Fideles tui deus per tua dona
firmentur: vt eadem ꝛ percipi-
endo requirãt, ꝛ quęrẽdo ſine fine p-
cipiãt. Per dominum noſtrum Ie.
¶ Dñica j. in Quadrage. Statio ad
S. Joannẽ in Laterano. Introitus.
pſal. Inuocabit me, ꝛ
90 ego exaudiã eũ:
eripiã eũ, ꝛ glori-
ficabo eũ: lõgitu-
dine dierũ adim-
plebo eum. pſ.
Qui habitat i ad-
iutorio altiſſimi: in protectione dei
cęli cõmorabitur. ℣. Glia. Oremꝰ.
Deus, q eccleſiã tuã annua qua-
drageſimali obſeruatione pu-
rificas: pſta familię tuę: vt, qđ a te ob-
tinere abſtinendo nititur, hoc bonis
operibus exequatur. Per. Ad po-
ſcenda ſuffragia Sanctorũ. Oratio.
A cunctis nos, qs domine, men-
tis ꝛ corporis defende pericu-
lis: ꝛ intercedente beata ꝛ glorioſa
ſemperqȝ virgine dei genitrice Ma-
ria, cum beatis apoſtolis tuis Pe-
tro ꝛ Paulo atqȝ beato N. ꝛ oĩbus
ſanctis, ſalutẽ nobis tribue benignus
ꝛ pacẽ: vt deſtructis aduerſitatibus
ꝛ erroribus vniuerſis, eccleſia tua ſe-
cura tibi ſeruiat libertate. Oratio.
Omnipotens ſempiterne deus,
qui viuorum dominaris ſimul ꝛ
mortuorũ, omniũqȝ miſereris, quos
tuos fide ꝛ opere futuros eſſe pręno-
ſcis: te ſupplices exoramus: vt pro qui-
bus effundere preces decreuimus,
quoſque vel pręſens ſęculum adhuc
in carne retinet, vel futurum iã exu-
tos corpore ſuſcepit: intercedẽtibus
omnibus ſanctis tuis: pietatis tuę
clementia, omnium delictorum ſuo-
rum veniã conſequantur. Per dñȝ.
Lectio epiſtolę beati Pauli Apo-
ſtoli ad Corinthios.
Fratres: Hortamur vos ne in 2. c. 6
vacuum gratiã dei recipiatis.
Ait eniȝ. Tempore accepto exaudi-
ui te: ꝛ in die ſalutis adiuui te. Ecce,
nunc tempus acceptabile: ecce, nũc
dies ſalutis. Nemini dantes vllam
offenſionem: vt non vituperetur mi-
niſterium noſtrum. Sed in omni-
bus exhibeamus noſmetipſos, ſi-
cut dei miniſtros, in multa patien-
tia, in tribulationibus, in neceſſitati-
bus,

bus, in anguſtijs, in plagis, in carceribus, in ſeditionibus, in laboribus, in vigilijs, in ieiunijs, in caſtitate, in ſcientia, in longanimitate, in ſuauitate, in ſpiritu ſancto, in charitate non ficta, in verbo veritatis, in virtute dei, per arma iuſtitię à dextris & à ſiniſtris, per gloriam & ignobilitatem: per infamiā & bonam famam: vt ſeductores & veraces: ſicut qui ignoti & cogniti: quaſi morientes, & ecce viuimus: vt caſtigati & non mortificati: quaſi triſtes, ſemper autem gaudentes: ſicut egentes, multos autem locupletantes: tanquam nihil habentes, & omnia poſſidentes. Gradua.

pſal. 90 Angelis ſuis deus mandauit de te, vt cuſtodiant te in omnibus vijs tuis. ℣. In manibus portabunt te, ne vnquā offendas ad lapidē pedē tuū.

pſal. 90 Tractus. Qui habitat in adiutorio altiſſimi, in protectione dei celi commorabitur. Dicet Domino, ſuſceptor meus es tu, & refugiū meū: deus meus ſperabo in eū. Quoniā ipſe liberabit me de laqueo venantiū, & à verbo aſpero. Scapulis ſuis obumbrabit tibi: & ſub pennis eius ſperabis. Scuto circūdabit te veritas eius: non timebis à timore nocturno. A ſagitta volante p diē, à negocio perambulante in tenebris, a ruina & demonio meridiano. Cadent à latere tuo mille, & decem millia à dextris tuis: tibi aūt non appropinquabit. Qm̄ angelis ſuis mandauit de te, vt cuſtodiāt te in omnibus vijs tuis. In manibus portabūt te, ne vnquā offendas ad lapidē pedē tuū. Sup aſpidē & baſiliſcū ambulabis, & conculcabis leonē & draconem. Qm̄ in me ſperauit, liberabo eū: protegam eū, qm̄ cognouit nomen meū. Inuocabit me, & ego exaudiam eum: cum ipſo ſum in tribulatione. Eripiam eum, & glorificabo eum: longitudine dierum adimplebo eum, & oſtendam illi ſalutare meum.

Seq. ſancti euange. ſm Matthęum.

In illo tempore: Ductus eſt Ieſus in deſertum à ſpiritu, vt tentaretur à diabolo. Et cum ieiunaſſet quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, poſtea eſurijt. Et accedens tentator, dixit ei. Si filius dei es, dic vt lapides iſti panes fiant. Qui reſpondens dixit. Scriptū eſt: Non in ſolo pane viuit homo: ſed in omni verbo, quod procedit de ore dei. Tunc aſſumpſit eum diabolus in ſanctam ciuitatem: & ſtatuit eum ſupra pinnaculum templi, & dixit ei. Si filius dei es, mitte te deorſum. Scriptum eſt enim. Qr angelis ſuis mandauit de te, & in manibus tollent te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. Ait illi Ieſus rurſum. Scriptum eſt. Non tentabis dn̄m deum tuū. Iterum aſſumpſit eū diabolus in montē excelſum valde: & oſtendit ei omnia regna mūdi, & gloriam eorū, & dixit illi. Hęc omnia tibi dabo, ſi cadens adoraueris me. Tunc dixit ei Ieſus. Vade ſatana, ſcriptum eſt enim. Dominum deum tuū adorabis: & illi ſoli ſeruies. Tunc reliquit eum diabolus: & ecce angeli acceſſerunt, & miniſtrabant ei. Credo. ca. 4

Offertorium. Scapulis ſuis obumbrabit tibi dominus, & ſub pennis eius ſperabis: ſcuto circundabit te veritas eius. pſal. 90

Secreta.

Sacrificium Quadrageſimalis initij ſollemniter immolamus, te domine deprecantes: vt cum epularum reſtrictione carnalium, à noxijs

rijs quoque voluptatibus tempere mur. Per dominum noſtrũ Jeſum Chriſtum filium. Aliç Secretç.

E Xaudi nos deus ſalutaris noſter: vt per huius ſacramenti virtutẽ, à cunctis nos mentis ⁊ corporis hoſtibus tuearis, gratiã tribuens in pręſenti, ⁊ gloriam in futuro.

D Eus, cui ſoli cognitus eſt numerus electorũ in ſuperna felicitate locãdus: tribue q̃s: vt, intercedẽtibus omnibus ſanctis tuis, vniuerſorũ, quos in oratione commendatos ſuſcepimus, ⁊ nomina omniũ fideliũ, beatę prędeſtinationis liber aſcripta retineat. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium.

Communio. S capulis ſuis obumbrabit tibi Dominus, ⁊ ſub pennis eius ſperabis: ſcuto circundabit te veritas eius. Poſtcommunio.

T Ui nos domine ſacramenti libatio ſancta reſtauret: ⁊ à vetuſtate purgatos, in myſterij ſalutaris faciat tranſire conſortiũ. Per dominum. Aliç Poſtcommuniones.

M Undet ⁊ muniat nos, q̃s dñe, diuini ſacramenti munus oblatum: ⁊, intercedente beata virgine dei genitrice Maria, cũ beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atque beato N. ⁊ omnibus ſanctis: à cunctis nos reddat ⁊ peruerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos.

P Urificent nos, quęſumus, omnipotens ⁊ miſericors Deus, ſacramẽta quę ſumpſimus: ⁊ intercedentibus omnibus ſanctis tuis, pręſta: vt hoc tuũ ſacramentũ non ſit nobis reatus ad penã, ſed interceſſio ſalutaris ad veniã: ſit ablutio ſcelerũ, ſit fortitudo fragilium, ſit contra omnia mundi pericula firmamentum, ſit viuorum atque mortuorum fidelium remiſſio omnium delictorum. Per dominum noſtrum Jeſum.

¶ Feria ij. Statio ad ſanctum Petrum ad vincula. Introitus.

S Icut oculi ſeruorũ in manibus dominorũ ſuorũ: ita oculi noſtri ad dñm deũ noſtrũ, donec miſereat noſtri: miſerere noſtri dñe, miſerere noſtri. pſal. 122 Pſalmus. Ad te leuaui oculos meos, qui habitas in celis. ℣ Gloria pa. Oratio.

C Onuerte nos Deus ſalutaris noſter: ⁊, vt nobis ieiuniũ quadrageſimale proficiat, mentes noſtras celeſtibus inſtrue diſciplinis. Per dominum noſtrum Je. Aliç orationes, vt in Dominica pręcedenti. Lectio Ezechielis prophetę.

H Ęc dicit dominus deus. Ecce, ego ipſe requirã oues meas: ⁊ viſitabo illas. ca. 34 Sicut viſitat paſtor gregem ſuum in die quando fuerit in medio ouium ſuarum diſſipatarum: ſic viſitabo oues meas, ⁊ liberabo eas de omnibus locis, in quibus diſperſę fuerant in die nubis ⁊ caliginis. Et educam eas de populis: ⁊ congregabo eas de terris: ⁊ inducam eas in terram ſuam: ⁊ paſcam eas in montibus Jſrael, in riuis, ⁊ in cunctis ſedibus terrę. Jn paſcuis vberrimis paſcam eas: ⁊ in montibus excelſis Jſrael erũt paſcua earũ: Jbi requieſcẽt in herbis virentibus: ⁊ in paſcuis pinguibus paſcentur ſuper mõtes Jſrael. Ego paſcã oues meas: ⁊ ego eas accubare faciam, dicit dñs deus. Quod perierat, requiram: ⁊ quod abiectum erat, reducam: ⁊

cã: ⁊ quod confractum fuerat, alliga-
bo: ⁊ quod infirmū fuerat, conſolida
bo: ⁊ quod pingue ⁊ foꝛte, cuſtodiã.
Et paſcam illas in iudicio, dicit Dñs
pſal. omnipotens. Gradua. Pꝛotectoꝛ
83 noſter aſpice Deus, ⁊ reſpice ſuper
ſeruos tuos. ℣ Domine Deus vir-
tutū exaudi pꝛeces ſeruoꝛū tuoꝛum.
pſal. Tractus. Domine, non ſecundum
102 peccata noſtra, que fecimus nos: ne-
que ſecundum iniquitates noſtras re
pſal. tribuas nobis. ℣ Dñe, ne memine-
78 ris iniquitatum noſtrarum antiqua-
rum: cito anticipent nos miſericoꝛ-
die tue, quia pauperes facti ſumus
nimis. ℣ Adiuua nos Deus ſaluta-
ris noſter, ⁊ propter gloꝛiam nomi-
nis tui domine libera nos: ⁊ pꝛopi-
tius eſto peccatis noſtris pꝛopter
nomen tuum. Sequentia ſancti
euangelij ſecundum Mattheum.
ca. 25 In illo tempoꝛe: Dixit Ieſus di-
ſcipulis ſuis. Cum venerit fili-
us hominis in maieſtate ſua, ⁊ omnes
angeli eius cum eo: tunc ſedebit ſu-
per ſedem maieſtatis ſue. Et congre
gabuntur ante eum omnes gentes: ⁊
ſeparabit eos ab inuicē: ſicut paſtoꝛ
ſegregat oues ab hedis. Et ſtatuet o-
ues quidem à dextris ſuis: hedos au
tē à ſiniſtris. Tunc dicet rex his qui
à dextris eius erunt. Venite benedi-
cti patris mei: poſſidete paratum vo
bis regnum à conſtitutione mundi.
Eſuriui enim, ⁊ dediſtis mihi man-
ducare. Sitiui: ⁊ dediſtis mihi bibe-
re. Hoſpes erã: ⁊ collegiſtis me. Nu
dus: ⁊ operuiſtis me. Infirmus: ⁊
viſitaſtis me. In carcere eram: ⁊ ve-
niſtis ad me. Tunc reſpondebunt ei
iuſti dicentes. Domine, quando te vi
dimus eſurientē, ⁊ pauimus te: ſitiē
tem, ⁊ dedimus tibi potum? Quãdo
autem te vidimus hoſpitem, ⁊ colle
gimus te? aut nudum, ⁊ cooperui-
mus te? Aut quando te vidimus in-
firmū, aut in carcere: ⁊ venimus ad
te? Et reſpondens rex, dicet illis.
Amen dico vobis quandiu feciſtis
vni de his fratribus meis minimis,
mihi feciſtis. Tunc dicet ⁊ his, qui
à ſiniſtris eiꝰ erūt. Diſcedite à me ma
ledicti, in ignem eternum, qui para-
tus eſt diabolo, ⁊ angelis eius. Eſu-
riui enim, ⁊ non dediſtis mihi man-
ducare. Sitiui: ⁊ non dediſtis mihi
potum. Hoſpes eram: ⁊ non collegi-
ſtis me. Nudus: ⁊ non operuiſtis me.
Infirmus, ⁊ in carcere: ⁊ non viſita-
ſtis me. Tunc reſpondebūt ei ⁊ ipſi,
dicentes. Dñe quando te vidimus
eſurientem, aut ſitientem, aut hoſpi-
tem, aut nudum, aut infirmū, vel in
carcere: ⁊ non miniſtrauimus tibi?
Tunc reſpondebit illis, dicēs. Amē
dico vobis: quandiu non feciſtis vni
de minoꝛibus his, nec mihi feciſtis.
Et ibunt hi in ſuppliciū eternū: iuſti
autē, in vitã eternam. Offer. Leua- pſal.
bo oculos meos, ⁊ conſiderabo mi- 118
rabilia tua domine, vt doceas me iu-
ſtitias tuas: da mihi intellectum, ⁊
diſcam mandata tua. Secreta.
Munera tibi dñe oblata ſanctifi-
ca: noſq; à peccatoꝛū noſtroꝛū
maculis emunda. Per do. Alie ſe-
crete, vt in Dominica pꝛecedēti. Cō
munio. Amē dico vobis: quod vni mat.
ex minimis meis feciſtis, mihi feci- 25
ſtis: venite benedicti patris mei, poſ
ſidete paratum vobis regnum ab
initio ſeculi. Poſtcommunio.
Salutaris tui Domine munere
ſatiati; ſupplices exoꝛamus: vt
cuius letamur guſtu, renouemur ef-
fectu. Per dominum. Alie poſtcō-
mu.

muniones, vt in Dominica pręcedē-
ti. Super populum. Oremus.

Humiliate capita veſtra deo. Abſolue, q̄s dñe, noſtroꝝ vincula peccatorum: ꝛ quicquid pro eis meremur, propitiatus auerte. Per.

¶ Feria tertia. Statio ad ſanctam Anaſtaſiam. Introitus.

ps. 89 Domine refugium factus es nobis a generatione in generationem: a ſeculo ꝛ in ſeculū tu es. pſal's. Priuſquam montes fierent, aut formaretur terra ꝛ orbis, a ſeculo ꝛ vſque in ſeculuꝫ tu es deus. ℣. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛ ſpiritui. Oratio.

Reſpice domine familiam tuā, ꝛ preſta: vt apud te mens noſtra tuo deſiderio fulgeat, quę ſe carnis maceratione caſtigat. Per domi.

Alię orationes, vt in Dominica pręcedenti. Lectio Iſaię prophetę.

ca. 55 In diebus illis: Locutus eſt Iſaias propheta, dicens. Quęrite dn̄m, dum inueniri poteſt: inuocate eū, dum prope eſt. Derelinquat impius viā ſuā: ꝛ vir iniquus cogitationes ſuas: ꝛ reuertatur ad dominū, ꝛ miſerebitur eius: ꝛ ad deum noſtrū, quoniā multus eſt ad ignoſcendum. Non enim cogitationes meę, cogitationes veſtrę: neque vię veſtrę, vię meę, dicit dn̄s. Quia ſicut exaltātur celi a terra: ſic exaltatę ſunt vię meę a vijs veſtris, ꝛ cogitationes meę a cogitationibus veſtris. Et, quomodo deſcendit imber ꝛ nix de celo, ꝛ illuc vltra non reuertitur: ſed inebriat terram, ꝛ infundit eam, ꝛ germinare eam facit, ꝛ dat ſemen ſerenti, ꝛ panē cōmedenti: Sic erit verbum meū quod egredietur de ore meo: non reuertetur ad me vacuum, ſed faciet quęcūq; volui, ꝛ proſperabitur in his, ad quę miſi illud: ait dn̄s om̄ps. Gradua.

Dirigatur oratio mea, ſicut incenſum in cōſpectu tuo dn̄e. ℣. Eleuatio manuū mearum ſacrificiū veſpertinū. ps. 140

Seq. ſancti euangelij ſm Matthęū.

ca. 11 In illo tempore: Cum intraſſet Ieſus Hieroſolymaꝫ, cōmota eſt vniuerſa ciuitas dicens. Quis eſt hic? Populi autē dicebant. Hic eſt Ieſus propheta a Nazareth Galilęę. Et intrauit Ieſus in templum Dei: ꝛ eijciebat omnes vendentes ꝛ ementes in templo: ꝛ menſas numulariorum, ꝛ cathedras vendentium colūbas euertit. Et dixit eis. Scriptum eſt. Domus mea, domus orationis vocabitur: vos autem feciſtis illam ſpeluncam latronum. Et acceſſerunt ad eum cęci, ꝛ claudi in templo: ꝛ ſanauit eos. Uidentes autem principes ſacerdotum, ꝛ ſcribę, mirabilia quę fecit, ꝛ pueros clamātes in templo, ꝛ dicentes hoſanna filio Dauid: indignati ſunt, ꝛ dixerunt ei. Audis quid iſti dicunt? Ieſus autem dixit eis. Utiq;. Nunquā legiſtis, quia ex ore infantium ꝛ lactentium perfeciſti laudē? Et relictis illis, abijt foras extra ciuitatem in Bethaniam: ibiq; manſit. Offerto. In te ſperaui domine: dixi, tu es deus meus: in manibus tuis tempora mea. Secreta. ps. 30

Oblatis, q̄s dñe, placare muneribus: ꝛ a cunctis nos defende pericu-

periculis. Per domi. Aliæ ſecretæ vt in dñica præcedenti. Communio.

pſ.4 Cum inuocarem te, exaudiſti me, deus iuſtitiæ meæ: in tribulatione dilataſti me: miſerere mihi dñe, & exaudi orationem meã. Poſtcõmunio.

Præſta, q̃s, omnipotens deus: vt illius ſalutaris capiamus effectum, cuius per hæc myſteria pignus accepimus. Per dñm. Aliæ poſtcõmuniones, vt in dñica præcedenti. Super populum. Oremus. Humiliate capita veſtra Deo.

Aſcendant ad te Domine preces noſtræ: & ab eccleſia tua cũctam repelle nequitiam. Per dñm.

¶ Feria quarta Quatuor tempor̃ Quadrageſimę. Statio ad ſanctam Mariam maiorem. Introitus.

pſ. 24 Reminiſcere miſerationum tuarũ dñe, & miſericordiæ tuæ, quæ a ſeculo ſunt: ne vnquã dominentur nobis inimici noſtri: libera nos deus Iſrael ex omnibus anguſtijs noſtris. pſ. Ad te dñe leuaui animã meam: deus meus in te confido, non erubeſcã. ℣. Gloria. poſt kyrie eleiſon dr̃ Oremus. Flecta.gen. ℞. Leua.

Preces noſtras, q̃s domine, clemẽter exaudi: & contra cuncta nobis aduerſantia, dexterã tuæ maieſtatis extende. Per dominum noſt.

Lectio libri Exodi.

c.24 In diebus illis: Dixit dominus ad Moyſen. Aſcende ad me in montẽ, & eſto ibi: daboq; tibi duas tabulas lapideas, & legẽ, ac mandata quæ ſcripſi: vt doceas filios Iſrael. Surrexerunt Moyſes, & Ioſue miniſter eius: aſcendenſq; Moyſes in montẽ dei, ſenioribus ait. Expectate hic donec reuertamur ad vos. Habetis Aaron & Hur vobiſcũ. Si quid natum fuerit quæſtionis, referetis ad eos. Cumq; aſcendiſſet Moyſes, operuit nubes montem: & habitauit gloria dñi ſuper Sinai, tegens illum nube ſex diebus. Septimo autem die vocauit eum dñs de medio caliginis. Erat autem ſpecies gloriæ domini quaſi ignis ardẽs ſuper vertice montis, in conſpectu filiorum Iſrael. Ingreſſuſq; Moyſes mediũ nebulæ, aſcendit in montem. Et fuit ibi quadraginta diebus, & quadraginta noctibus. Grad. Tribulationes cordis mei dilatatæ ſunt: de neceſſitatibus meis erue me domine. pſ. 24 ℣. Vide humilitatem meã, & laborẽ meũ: & dimitte omnia peccata mea. Hic dicit Dominus vobiſcũ. Oremus.

Deuotionem populi tui, quæſumus domine, benignus intende: vt, qui per abſtinentiam macerantur in corpore, per fructũ boni operis reficiantur in mente. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filiũ. Aliæ orationes, vt in dominica præcedenti. Lectio libri Regum.

In diebus illis: Venit Elias in Berſabee Iuda: & dimiſit ibi puerum ſuum: & perrexit in deſertũ, viam vnius diei. Cumque veniſſet, & ſederet ſubter vnam iuniperũ: petiuit animæ ſuæ vt moreretur: & ait. Sufficit mihi domine: tolle animam meam. Neque enim melior ſum, quã patres mei. Proiecitq; ſe, & obdormiuit in vmbra iuniperi. Et ecce, angelus domini tetigit eum, dixitque illi. Surge, comede. Et reſpexit, & ecce ad caput ſuum ſubcinericius panis, & vas aquæ. Comedit ergo, 3.c. 19

τ bibit: τ rurſum obdormiuit. Reuer-
ſuſq; eſt angelus dñi ſecundo, τ teti-
git eũ: dixitq; illi. Surge, comede:
grandis enim tibi reſtat via. Qui cũ
ſurrexiſſet, comedit τ bibit, τ ambu-
lauit in fortitudine cibi illius quadra-
ginta dieb⁹ τ quadraginta noctibus,
vſque ad montem dei Horeb. Trac.
ps. De neceſſitatibus meis eripe me do-
24 mine: vide humilitatẽ meã τ laborẽ
meũ, τ dimitte oĩa peccata mea. ℣.
Ad te dñe leuaui animã meã, deus
meus in te confido, nõ erubeſcã: neq;
irrideãt me inimici mei. ℣. Etenim
vniuerſi q te expectãt, nõ cõfũdẽtur:
cõfundantur omnes facientes vana.
Seq. ſancti euange. ſm Mathęum.

ca. 12

In illo tẽpore: Acceſſerũt ad Jeſuz ſcribę τ phariſęi, dicentes. Magiſter, volumus à te ſignũ videre. Qui reſpondẽs ait illis. Generatio mala, τ adultera ſignum quęrit: τ ſignuz nõ dabitur ei, niſi ſignũ Jonę prophetę. Sicut enim fuit Jonas in ventre ceti tribus diebus τ tribus noctibus: ſic erit filius hominis in corde terrę, tribus dieb⁹ τ tribus noctibus. Uiri Niniuitę ſurgent in iudicio cuz generatione iſta, τ cõdemnabunt eaz: q: pœnitẽtiã egerũt in prędicatione Jonę. Et ecce plus, quã Jonas, hic. Regina Auſtri ſurget in iudicio cũ generatione iſta, τ cõdemnabit eam: q: venit à finibus terrę audire ſapientiaz Salomonis. Et ecce plus, quã Salomon, hic. Cũ autẽ immũdus ſpiritus exierit ab homine, ambulat per loca arida, quęrẽs requiẽ, τ nõ inuenit. Tunc dicit. Reuertar in domũ meã, vnde exiui. Et veniens, inuenit eam vacantẽ, ſcopis mundatã, τ ornatam. Tunc vadit, τ aſſũmit ſeptẽ alios ſpiritus ſecuz nequiores ſe, τ intrantes habitant ibi: τ fiunt nouiſſima hominis illius peiora prioribus. Sic erit τ generationi huic peſſimę. Adhuc eo loquente ad turbas: ecce, mater eius τ fratres ſtabant foris, quęrentes loqui ei. Dixit aũt ei quidam. Ecce, mater tua, τ fratres tui foris ſtant, quęrentes te. At ipſe reſpondens dicenti ſibi, ait. Quę eſt mater mea, τ qui ſunt fratres mei? Et extendens manũ in diſcipulos ſuos, dixit. Ecce mater mea, τ fratres mei. Quicunq; enim fecerit voluntatẽ patris mei q in cęlis eſt, ipſe meus frater τ ſoror τ mater eſt. Off.
Meditabor in mandatis tuis, quę di- ps.
lexi valde: τ leuabo manus meas ad 118
mandata tua, quę dilexi. Secreta.
Hoſtias tibi dñe placationis offerimus: vt, τ delicta noſtra miſeratus abſoluas, τ nutantia corda tu dirigas. Per do. Alię ſecretę, vt in dñica pręcedenti. Cõio.
Intellige ps. 5
clamorez meuz: intende voci orationis meę, rex meus τ deus meus: quoniam ad te orabo domine. Poſtcõ.
Tui dñe p̃ceptione ſacramenti, τ à noſtris mundemur occultis; τ ab hoſtiũ liberemur inſidijs. Per. Alię poſtcõiones, vt in dñica pręcedenti. Super populum. Oremus. Humiliate capita veſtra Deo.
Mentes noſtras, q̃s dñe, lumine tuę claritatis illuſtra: vt videre poſſimus q̃ agenda ſunt, τ quę recta ſunt, agere valeamus. Per D.
¶ Feria v. Statio ad ſanctum Laurentiuz in Paneperna. Introitus.

ps. 95 Confeſſio ⁊ pulchri
tudo in conſpectu
eius: ſanctitas ⁊ ma
gnificẽtia in ſanctifi
catione eius. pſalꝰ.
Cantate dño canti-
cum nouum: cantate Domino omnis
terra. ℣. Gloria patri. Oremus.
Deuotionẽ populi tui, q̃s dñe,
benignus intende: vt, qui per
abſtinẽtiã macerãtur in corpore, per
fructũ boni operis reficiantur in mẽ
te. Per. Alię orones, vt in dñica p̃-
cedenti. Lectio Ezechielis pphetę.
ca.18 In diebus illis: Factus eſt ſermo
domini ad me, dicẽs. Quid eſt
quod inter vos parabolam vẽrtitis
in prouerbium iſtud in terra Iſrael,
dicentes: patres comederunt vuam
acerbã, ⁊ dẽtes filiorũ obſtupeſcũt?
Viuo ego, dicit dñs deus: ſi erit vo-
bis vltra parabola hęc in prouerbiũ
in Iſrael. Ecce, oẽs animę, meę ſunt,
vt anima patris, ita ⁊ anima filij, mea
eſt. Anima quę peccauerit, ipſa mo-
rietur. Et vir ſi fuerit iuſtus, ⁊ fecerit
iudiciũ ⁊ iuſtitiã: in montibus nõ co-
mederit, ⁊ oculos ſuos nõ leuauerit
ad idola domus Iſrael: ⁊ vxorẽ pro-
ximi ſui nõ violauerit: ⁊ ad mulierẽ
menſtruatã non acceſſerit: ⁊ hominẽ
nõ cõtriſtauerit: pignus debitori red
diderit: per vim nihil rapuerit: panẽ
ſuũ eſurienti dederit: ⁊ nudũ operue
rit veſtimento: ad vſurã nõ cõmoda-
uerit, ⁊ amplius non acceperit: ab ini
quitate auerterit manum ſuã: ⁊ iudi
ciũ verum fecerit inter virum ⁊ vi-
rũ: ⁊ in pręceptis meis ambulauerit,
⁊ iudicia mea cuſtodierit, vt faciat ve
ritatem: hic iuſtus eſt. Vita viuet, ait
ps. dominus deus. Graduale. Cuſtodi
16 me Domine vt pupillam oculi: ſub
vmbrã alarũ tuarũ protege me. ℣.
De vultu tuo iudicium meum prode
at: oculi tui videant ęquitatem.
Sequen. ſancti euang. ſm Matthęũ.

In illo tpe: ca.15
Egreſſus
Ieſus ſeceſſit in
partes Tyri ⁊
Sidonis. Et ec-
ce, mulier Cha-
nanęa à finibus
illis egreſſa cla-
mauit, dicẽs ei.
Miſerere mei
dñe fili Dauid: filia mea malè à dęmo
nio vexatur. Qui nõ reſpõdit ei ver-
bũ. Et accedẽtes diſcipuli eius, roga
bant eũ dicentes. Dimitte eã: q͛ cla-
mat poſt nos. Ipſe aũt reſpondens,
ait. Non ſũ miſſus, niſi ad oues, quę
perierunt, domus Iſrael. At illa ve-
nit: ⁊ adorauit eũ, dicẽs. Dñe, adiuua
me. Qui reſpondens, ait. Nõ eſt bo-
nũ ſumere panẽ filiorũ, ⁊ mittere ca-
nibus. At illa dixit. Etiã dñe. Nam
⁊ catelli edũt de micis, quę cadũt de
menſa dñorũ ſuorũ. Tũc reſpondẽs
Ieſus, ait illi. O mulier, magna eſt fi
des tua. Fiat tibi, ſicut vis. Et ſanata
eſt filia eius ex illa hora. Offer. Im ps.
mittet angelus dñi in circuitu timen 33
tium eũ, ⁊ eripiet eos: guſtate, ⁊ vi-
dete, q̃m ſuauis eſt dñs. Secreta.
Sacrificia domine, q̃s, propi-
tius iſta nos ſaluẽt, quę medici
nalibus ſunt inſtituta ieiunijs. Per.
Alię ſecr. vt in Dñica pcedẽti. Cõio.
Panis quem ego dedero, caro mea Io.6
eſt pro ſęculi vita. Poſtcommunio.
Tuorum nos domine largitate
donorũ, ⁊ tẽporalibus attolle p̃
ſidijs, ⁊ renoua ſempiternis. Per.
Alię poſtc. vt in dominica pręcedẽti.

Super

Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra deo.
OA, quęſumus domine, popu-
lis chriſtianis: ⁊ quę profiten-
tur agnoſcere: ⁊ cęleſte munus dili-
gere, quod frequentant. Per dñm.

¶ Feria vj. Quatuor temporum
Quadrageſimę. Statio ad ſanctos
duodecim apoſtolos. Introitus.

ps. 24 De neceſſitatibus
meis eripe me dñe:
vide humilitatem
meã ⁊ laborẽ meũ:
⁊ dimitte oĩa pec-
cata mea. ps. Ad
te domine leuaui animam meã: deus
meus in te confido, non erubeſcam.
℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Orem⁹.
Eſto dñe propitius plebi tuę:
⁊ quam tibi facis eſſe deuotã,
benigno refoue miſeratus auxilio.
Per. Alię orõnes, vt in dñica pced.

Lectio Ezechielis prophetę.

ca. 18 Hec dicit dñs deus. Anima
quę peccauerit, ipſa morietur.
Filius non portabit iniquitatem pa-
tris: ⁊ pater non portabit iniquitatẽ
filij. Iuſtitia iuſti ſuper eum erit: ⁊
impietas impij erit ſuper eum. Si au
tem impius egerit penitentiã ab om
nibus peccatis ſuis quę operatus eſt,
⁊ cuſtodierit vniuerſa pcepta mea, ⁊
fecerit iudicium: ⁊ iuſtitiam: vita vi-
uet, ⁊ non morietur. Omniũ iniqui-
tatum eius, quas operatus eſt, non
recordabor. In iuſtitia ſua, quã ope-
ratus eſt, viuet. Nunquid volũtatis
meę eſt mors impij, dicit dñs deus,
⁊ nõ vt cõuertat̃ à vijs ſuis, ⁊ viuat?
Si aũt auerterit ſe iuſt⁹ à iuſtitia ſua,
⁊ fecerit iniquitatẽ ſecũdũ oẽs abo-
minationes quas operari ſolet impi-
us, nunquid viuet? Omnes iuſtitię

eius quas fecerat, non recordabunt̃.
In preuaricatione ſua qua preuarica
tus eſt, ⁊ in peccato ſuo quod pecca-
uit, in ipſis morietur. Et dixiſtis. Non
eſt ęqua via dñi. Audite ergo dom⁹
Iſrael. Nũquid via mea nõ eſt ęqua,
⁊ nõ magis vię veſtrę praue ſunt? Cũ
enĩ auerterit ſe iuſtus à iuſtitia ſua: ⁊
fecerit iniquitatẽ: morietur in eis. In iu
ſtitia quã operatus eſt, morietur. Et
cũ auerterit ſe impius ab impietate
ſua quã operatus eſt, ⁊ fecerit iudiciũ
⁊ iuſtitiam: ipſe animã ſuam viuifica-
bit. Conſiderãs enim, ⁊ auertens ſe
ab oĩbus iniqtatibus ſuis quas ope-
ratus eſt: vita viuet ⁊ non morietur, ait
dñs oĩps. Grad. Saluũ fac ſeruum ps. 85
tuum deus meus ſperantem in te. ℣.
Auribus percipe dñe orationẽ meã.
Trac. Dñe non ſm peccata noſtra, ps. 102
quę fecimus nos: neqz ſm iniquita-
tes noſtras retribuas nobis. ℣. Dñe, ps. 78
ne memineris iniquitatũ noſtrarũ an
tiquarũ: cito anticipẽt nos miſericor
dię tuę, quia pauperes facti ſumus
nimis. ℣. Adiuua nos deus ſaluta-
ris noſter: ⁊ propter gloriam nomi-
nis tui dñe libera nos: ⁊ ppitius eſto
peccatis noſtris propter nomẽ tuũ.

Sequẽ. ſancti euang. ſm Ioannem.

In illo tem- ca. 5
pore: Erat
dies feſtus Iu-
deorum: ⁊ aſcen-
dit Ieſus Hiero-
ſolymam. Eſt
autẽ Hieroſoly-
mis Probatica
piſcina, quę co-
gnominatur he-
braicẽ Bethſaida, quinque porticus
habens. In his iacebat multitudo
magna languentium, cęcorum, clau-

dorū, aridorū, ex pectātiū aquę mo-
tū. Angelus aūt dñi ſm tēpus deſcē-
debat in piſcinā: ⁊ mouebatur aqua.
Et qui prior deſcēdiſſet in piſcinam
poſt motionē aquę, ſanꝰ fiebat à qua-
cunqꝫ detinebatur infirmitate. Erat
aūt quidā homo ibi, triginta ⁊ octo
annos habēs in infirmitate ſua. Hūc
cū vidiſſet Jeſus iacentē, ⁊ cognouiſ-
ſet, qꝛ iā multū tēpus haberet, dixit
ei. Vis ſanus fieri? Reſpondit ei lan-
guidus. Dñe hominē non habeo, vt
cū turbata fuerit aqua, mittat me in
piſcinam. Dū venio enim ego, alius
ante me deſcendit. Dicit ei Jeſus.
Surge: tolle grabatum tuū, ⁊ ambu-
la. Et ſtatim ſanus factus eſt homo
ille: ⁊ ſuſtulit grabatū ſuū, ⁊ ambula-
bat. Erat autē ſabbatū in illa die. Di-
cebāt ergo Judęi, illi, qui ſanus factus
fuerat. Sabbatum eſt, non licet tibi
tollere grabatū tuū. Reſpondit eis.
Qui me ſanum fecit, ille mihi dixit:
Tolle grabatū tuū, ⁊ ambula. Inter-
rogauerūt ergo eū. Quis eſt ille ho-
mo, qui dixit tibi: tolle grabatū tuū,
⁊ ambula? Is autē, qui ſanus fuerat
effectus, neſciebat quis eſſet. Jeſus
autem declinauit à turba cōſtituta in
loco. Poſtea inuenit eū Jeſus in tē-
plo, ⁊ dixit illi. Ecce ſanus factus es:
iam noli peccare, ne deterius tibi ali-
quid contingat. Abijt ille homo: ⁊
nunciauit Judęis, qꝛ Jeſus eſſet, qui
ps. fecit eum ſanū. Offer. Benedic ani-
102 ma mea dño, ⁊ noli obliuiſci omnes
retributiones eius: ⁊ renouabitur ſi-
cut aquila iuuentus tua. Secreta.
Suſcipe, qs dñe, munera noſtris
oblata ſeruitijs: ⁊ tua propitius
dona ſanctifica. Per dominū. Alię
ſecretę, vt in dñica pręcedenti. Cōio.
ps.6 Erubeſcant, ⁊ conturbentur omnes
inimici mei: auertant retrorſū, ⁊ eru-
beſcant valde velociter. Poſtcōio.
Per huius dñe operationē my-
ſterij, ⁊ vitia noſtra purgentur,
⁊ iuſta deſideria cōpleantur. Per.
Alię poſtcōiones, vt in dñica pręce-
denti. Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra Deo.
Exaudi nos miſericors Deus:
⁊ mentibus noſtris gratię tuę
lumen oſtende. Per dominum no.

¶ Sabbato Quatuor tēporū Qua-
dra. Statio ad ſanctū Petrū. Intro.

Intret oratio mea ps.
in cōſpectu tuo: in- 87
clina aurē tuam ad
precē meā dñe. ps.
Dñe Deus ſalutis
meę: in die clamaui,
⁊ nocte corā te. ℣.
Gloria pa. Poſt kyrie eleiſon dicit
Oremus. Flecta. genua. ℟. Leuate.
Populū tuū, qs dñe, propitius
reſpice: atqꝫ ab eo flagella tuę
iracundię clemēter auerte. Per do.
Lectio libri Deuteronomij.
In diebus illis: Locutus eſt c. 26
Moyſes ad dñm, dicēs. Reſpi-
ce dñe de ſanctuario tuo, ⁊ de excel-
ſo celorum habitaculo: ⁊ benedic po-
pulo tuo Iſrael, ⁊ terrę quam dediſti
nobis, ſicut iuraſti patribus noſtris,
terrę lacte ⁊ melle manāti. Audi Iſ-
rael. Hodie dominus deus tuus pręce-
pit tibi, vt facias mandata eius at-
que iudicia: ⁊ cuſtodias ⁊ impleas
ex toto corde tuo, ⁊ ex tota anima
tua. Dominū elegiſti hodie, vt ſit ti-
bi deus: ⁊ ambules in viis eius: ⁊ cu-
ſtodias ceremonias illius, ⁊ manda-
ta atque iudicia: ⁊ obedias eius im-
perio. En, dominus elegit te hodie
vt ſis ei populus peculiaris, ſicut
locutus

locutus eſt tibi: ꝛ cuſtodias omnia p̄
cepta illius: ꝛ faciet te excelſiorē cun
ctis gentibus, quas creauit in laudē
ꝛ nomen, ꝛ gloriam ſuam: vt ſis popu
lus ſanctus domini dei tui, ſicut locu
pſal's tus eſt tibi. Graduale. Propitius e
78 ſto domine peccatis noſtris: nequan
do dicant gentes, vbi eſt deus eorū?
℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter:
ꝛ propter honorem nominis tui do
mine libera nos. Oremus. Fle
ctamus genua. ℟. Leuate.

Protector noſter aſpice Deus:
vt, qui malorū noſtrorū pōdere
premimur, pcepta miſericordia tua,
libera tibi mente famulemur. Per
dominum noſtrum Jeſum Chriſtū.

Lectio libri Deuteronomij.

ca. 11 In diebus illis. Dixit Moyſes fi
lijs Iſrael. Si cuſtodieritis mā
data, quę ego pręcipio vobis, ꝛ feceri
tis ea, vt diligatis dn̄m Deum veſtrū,
ꝛ ambuletis in omnibus vijs eius, ad
herentes ei: diſperdet dn̄s oēs gētes
iſtas ante faciem veſtrā, ꝛ poſſidebi
tis eas quę maiores ꝛ fortiores vobis
ſunt. Omnis locus, quem calcauerit
pes veſter, veſter erit. A deſerto, ꝛ Li
bano, ꝛ flumine magno Euphrate, vſ
que ad mare occidētale, erunt termi
ni veſtri. Nullus ſtabit contra vos.
Terrorē veſtrū, ꝛ fortitudinē dabit
dn̄s deus veſter ſuper oēm terrā quā
calcaturi eſtis: ſicut locutus eſt vobis
pſal's dn̄s deus veſter. Graduale. Prote
83 ctor noſter aſpice deus: ꝛ reſpice ſu
per ſeruos tuos. ℣. Dn̄e deus virtutū
exaudi preces ſeruorū tuorū. Ore
mus. Flectamus genua. ℟. Leuate.

Adeſto, q̄s dn̄e, ſupplicationibꝰ
noſtris: vt eſſe, te largiente, me
reamur, ꝛ inter proſpera humiles, ꝛ
inter aduerſa ſecuri. Per dominū.

Lectio libri Machabeorum.

In diebus illis: Orationem fa 2.c.1.
ciebāt ſacerdotes, dum offerrēt
ſacrificium pro populo Iſrael, Iona
tha inchoante, cęteris autem reſpon
dētibus, ꝛ dicentibus. Benefaciat vo
bis deus: ꝛ meminerit teſtamenti ſui,
quod locutus eſt ad Abraam, Iſaac,
ꝛ Jacob, ſeruorū ſuorū fideliū. Et det
vobis cor omnibus: vt colatis eū, ꝛ fa
ciatis eius voluntatē corde magno
ꝛ animo volenti. Adaperiat cor ve
ſtrum in lege ſua: ꝛ in pręceptis ſuis:
ꝛ faciat pacem. Exaudiat orationes
veſtras: ꝛ reconcilietur vobis, nec
vos deſerat in tēpore malo dn̄s deus
veſter. Gra. Conuertere dn̄e aliquā pſal's
tulum, ꝛ deprecare ſuper ſeruos tu 89
os. ℣. Dn̄e refugium factus eſt no
bis a generatione in generationem.
Oremus. Flecta. genua. ℟. Leuate.

Preces populi tui, q̄s dn̄e, cle
mēter exaudi: vt q iuſtē ꝑ pec
catis noſtris affligimur, pro tui nomi
nis gloria miſericorditer liberemur.
Per dn̄m. Lectio libri Sapientię.

Miſerere noſtri deus omnium, ꝛ eccl.
reſpice nos, ꝛ oſtende nobis lu 36
cem miſerationum tuarum, ꝛ immit
te timorem tuum ſuper gentes, quę
nō exquiſierunt te: vt cognoſcant, qa
non eſt deus niſi tu: vt enarrent ma
gnalia tua. Alleua manum tuam ſu
per gentes alienas: vt videant potē
tiam tuam. Sicut enim in conſpectu
eorum ſanctificatus es in nobis: ſic
in conſpectu noſtro magnificaberis
in illis: vt cognoſcant te, ſicut ꝛ nos
cognouimus, qm̄ non eſt deus pręter
ter te Domine. Innoua ſigna, ꝛ im
muta mirabilia. Glorifica manum, ꝛ
brachium dextrum. Excita furorē,
ꝛ effunde irā. Tolle aduerſariū, ꝛ af

flige inimicum. Feſtina tempus, ⁊ memento finis: vt enarrent mirabilia tua, dñe deus noſter. Grad. Dirigatur oratio mea, ſicut incenſum in conſpectu tuo dñe. ℣. Eleuatio manuū meaꝝ ſacrificiū veſpertinū. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate.

Actiones noſtras, quęſumus domine, aſpirando preueni, ⁊ adiuuādo proſequere: vt cuncta noſtra oratio ⁊ operatio à te ſemp incipiat, ⁊ per te cępta finiatur. Per dñm.

Lectio Danielis prophete.

ca. 3. In diebus illis: Angelus domini deſcendit cū Azaria, ⁊ ſocijs eius in fornacē: ⁊ excuſſit flammam ignis de fornace: ⁊ fecit mediū fornacis, quaſi ventum roris flantem. Flāma aūt diffuſa eſt ſuper fornacem cubitis quadraginta nouem: ⁊ incendit quos repperit iuxta fornacem de Chaldęis miniſtros regis, qui eam incendebant: illos autem omnino nō tetigit ignis, neque contriſtauit, nec quicquam moleſtię intulit. Tunc hi tres, quaſi ex vno ore, laudabant, ⁊ glorificabant, ⁊ benedicebant deum in fornace, dicentes. Hymnus.

Benedictus es domine deus patrum noſtrorū. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſęcula. Et benedictū nomen glorię tuę, quod eſt ſanctum. Et laudabile, ⁊ glorioſum in ſęcula. Benedictus es in tēplo ſancto glorię tuę. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſęcula. Benedictus es ſuper thronū ſanctum regni tui. Et laudabilis, ⁊ glorioſus in ſęcula. Benedictus es ſuper ſceptrum diuinitatis tuę. Et laudabilis, ⁊ glorioſus in ſecula. Benedictus es q ſedes ſuper cherubim, intuens abyſſos. Et laudabilis, ⁊ glorioſus in ſęcula. Benedictus es qui ambulas ſuper pennas ventorū, ⁊ ſuper vndas maris. Et laudabilis, ⁊ glorioſus in ſecula. Benedicant te omnes angeli, ⁊ ſancti tui. Et laudent te, ⁊ glorificent in ſęcula. Benedicant te celi, terra, mare, ⁊ omnia quę in eis ſunt. Et laudent te, ⁊ glorificent in ſecula. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Et laudabili, ⁊ glorioſo in ſęcula. Sicut erat in principio, ⁊ nunc, ⁊ ſemper, ⁊ in ſęcula ſęculorum. Amen. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Benedictus es domine deus patrum noſtrorum. ℟. Et laudabilis, ⁊ glorioſus in ſęcula. Hic dicitur ℣. Dominus vobiſcum. Non dicitur Flectamus genua. Oremus.

Deus, qui tribus pueris mitigaſti flammas ignium: concede propitius: vt nos famulos tuos non exurat flamma vitiorum. Per dominum noſtrum Ieſum. Alię orationes, vt in Dominica pręcedenti.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Theſſalonicenſes.

Fratres: Rogamus vos, corripite inquietos, conſolamini puſillanimes, ſuſcipite infirmos, patientes eſtote ad omnes. 1. c. 5 Videte ne quis malum pro malo alicui reddat: ſed ſemper quod bonū eſt ſectamini in inuicē, ⁊ in omnes. Semper gaudete. Sine intermiſſione orate. In omnibus gratias agite. Hęc eſt enim voluntas Dei in Chriſto Ieſu, in omnibus vobis. Spiritum nolite extinguere. Prophetias nolite ſpernere. Omnia autem probate: quod bonū eſt tenete. Ab omni ſpecie mala abſtinete vos. Ipſe autem Deus pacis ſanctificet vos per omnia: vt integer ſpiritus veſter, ⁊ aīa,

⁊ cor

ꝛ corpus ſine querela, in aduentu do
mini noſtri Jeſu Chriſti ſeruetur.
pſal's Trac. Laudate dominū omnes gē-
116 tes: ꝛ collaudate eū omnes populi.
℣. Qm̄ cōfirmata eſt ſup nos miſeri-
cordia eius: ꝛ veritas dñi manet in
ęternū. Euangeliū. In illo tēpore:
Aſſumpſit Jeſus Petrū ꝛ Jacobū.
pſal's quęre in ſequēti dñica. Offer. Dñe
87 Deus ſalutis meę, in die clamaui, ꝛ
nocte coram te: intret oratio mea in
conſpectu tuo domine. Secreta.

PReſentibus ſacrificijs, q̄s Do-
mine, ieiunia noſtra ſanctifica:
vt, quod obſeruantia nr̄a profitetur
exterius, interius operet̄. Per do.
Alię ſecretę, vt in dñica pręcedenti.
ps.7 Cōio. Domine deus in te ſperaui,
libera me ab omnibus perſequenti-
bus me: ꝛ eripe me. Poſtcōmunio.

SAnctificationibus tuis omni-
potens deus, ꝛ vitia noſtra cu
rent̄, ꝛ remedia nobis ęterna proue-
niāt. Per. Alię poſtcōiones, vt in
dñica pce. Sup populū. Oremus.
Humiliate capita veſtra Deo.

FIdeles tuos Deus benedictio
deſiderata confirmet: q̄ eos ꝛ
ā tua voluntate nunquam faciat diſ-
crepare, ꝛ tuis ſemper indulgeat be-
neficijs gratulari. Per dñm noſtrū.

¶ Dominica ij. in Quadrageſima.
Statio ad ſanctam Mariam in
Dominica. Introitus.

REminiſcere miſera-
tionū tuarum dñe,
pſal's ꝛ miſericordię tuę,
24 quę ā ſeculo ſunt, ne
vnquā dñentur no-
bis inimici noſtri,
libera nos deꝰ Iſra-
el ex omnibus anguſtijs noſtris. Ps.
Ad te domine leuaui animā meam,
Deus meus in te confido, non erube-
ſcam. ℣. Gloria patri. Oremus.

DEus, q cōſpicis oī nos virtu-
te deſtitui: interius, exteriuſq;
cuſtodi: vt ab oībus aduerſitatibꝰ mu-
niamur in corpore, ꝛ a prauis cogi-
tationibus mūdemur in mēte. Per.
Ad poſcēda ſuffragia ſctorū. Oro.

A Cunctis nos, q̄s dñe, mentis ꝛ
corporis defende periculis: ꝛ
intercedente beata ꝛ glorioſa ſemper
que virgine dei genitrice Maria, cū
btīs aplīs tuis Petro ꝛ Paulo, at-
que beato ꝛ oībus ſanctis: ſalutē
nobis tribue benignus ꝛ pacē: vt de-
ſtructis aduerſitatibus ꝛ erroribus
vniuerſis, Eccleſia tua, ſecura tibi ſer
uiat libertate. Per eundem dñm.

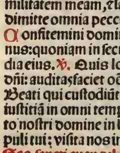
OMnipotens ſempiterne Deus,
qui viuorū dominaris ſimul ꝛ
mortuorum, omniumque miſereris
quos tuos fide ꝛ opere futuros eſſe p̄
noſcis: te ſupplices exoramus: vt, p
quibus effūdere preces decreuimus,
quoſq; vel pręſens ſeculum adhuc in
carne retinet, vel futurū iā exutos cor
pore ſuſcepit: intercedentibus omni-
bus ſanctis tuis: pietatis tuę clemen
tia, omnium delictorum ſuorum ve-
niam conſequantur. Per dominū
noſtrum. Lectio epiſtolę beati Pau
li Apoſtoli ad Theſſalonicenſes.

FRatres: Rogamus vos, ꝛ ob 1. ca.
ſecramus in domino Jeſu: vt 4.
quemadmodum accepiſtis ā nobis,
quō vos oporteat ambulare, ꝛ pla-
cere deo: ſic ꝛ ambuletis, vt abunde-
tis magis. Scitis enim quę pręcepta
dederim vobis, per dñm Jeſum. Hęc
eſt enim voluntas dei ſanctificatio ve
ſtra: vt abſtineatis vos ā fornicatio-
ne: vt ſciat vnuſquiſque veſtrum
vas ſuū poſſidere in ſanctificatione
ꝛ hono-

⁊ honore:non in paſſione deſiderij:ſi-
cut ⁊ gentes quę ignorant deum. Et
ne quis ſupergrediatur, neque circū-
ueniat in negotio fratrem ſuum:quo-
niam vindex eſt dn̄s de his omnibus,
ſicut prędiximus vobis, ⁊ teſtificati
ſumus. Non enim vocauit nos De-
us in immunditiam: ſed in ſanctifica-
tionem: In Chriſto Jeſu domino no
pſal's ſtro. Gradu. Tribulationes cordis
24 mei dilatatę ſunt: de neceſſitatibus
meis eripe me Domine. ℣. Uide hu
militatem meam, ⁊ laborem meum: ⁊
dimitte omnia peccata mea. Tract.
pſal's Confitemini domino, quoniam bo-
105 nus:quoniam in ſeculum miſericor-
dia eius. ℣. Quis loquetur potētias
dn̄i: auditas faciet oēs laudes eius. ℣.
Beati qui cuſtodiūt iudiciū: ⁊ faciūt
iuſtitiā in omni tempore. ℣. Memē-
to noſtri domine in beneplacito po-
puli tui; viſita nos in ſalutari tuo.

Seq. ſancti euangel. ſm Mattheum.

c.17.

In illo tempore: Aſſumpſit Jeſus Petrum ⁊ Jacobum ⁊ Joannem fratrē eius: ⁊ duxit illos in montē excelſū ſeorſum: ⁊ transfiguratus eſt ante eos. Et reſplēduit facies eius ſicut ſol: veſtimenta autem eius facta ſunt alba ſicut nix. Et ecce, apparuerunt illis Moyſes ⁊ Elias cum eo loquentes. Reſpondens autē Petrus, dixit ad Jeſum. Dn̄e, bonū eſt nos hic eſſe. Si vis, faciamus hic tria tabernacula: tibi vnū, Moyſi vnū, ⁊ Eliç vnū. Adhuc eo loquēte, ecce nubes lucida obumbrauit eos. Et ecce vox de nube, dicens. Hic eſt filius meus dilectus, in quo mihi bene cōplacui: ipſum audite. Et audientes diſcipuli ceciderunt in faciē ſuā, ⁊ timuerunt valde. Et acceſſit Jeſus, ⁊ tetigit eos: dixitq; eis. Surgite, ⁊ nolite timere. Leuantes autem oculos ſuos, neminem viderunt, niſi ſolum Jeſum. Et deſcendentibus illis de monte, pręcepit eis Jeſus, dicens. Nemini dixeritis viſionem, donec filius hominis à mortuis reſurgat. Credo. Offert.
Meditabor in mandatis tuis, quę di pſal's
lexi valde: ⁊ leuabo manus meas ad 118
mandata tua, quę dilexi. Secreta.

Sacrificijs pręſentibus Domine, quęſumus, intende placatus: vt ⁊ deuotioni noſtrę proficiant, ⁊ ſaluti. Per dominum. Aliç Secretę.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt, per huius ſacramenti virtutem, à cunctis nos mentis ⁊ corporis hoſtibus tuearis, gratiā tribuēs in pręſenti, ⁊ gloriam in futuro.

Deus, cui ſoli cognitus eſt numerus electorum in ſuperna felicitate locandus, tribue quęſumus: vt, intercedentibus omnibus ſanctis tuis, vniuerſorum, quos in oratione commendatos ſuſcepimus, ⁊ nomina omniū fidelium, beatę prędeſtinationis liber aſcripta retineat. Per
do. Cōio. Intellige clamorem me- ps. 5
um: intende voci orationis meę, rex meus, ⁊ Deus meus: quoniam ad te orabo domine. Poſtcommunio.

Supplices te rogamus omnipotens deus: vt, quos tuis reficis ſacramentis, tibi etiam placitis moribus dignanter deſeruire concedas. Per dominum. Aliç poſtcōiones.

Mundet, ⁊ muniat nos, quęſum⁹, dn̄e, diuini ſacramenti munus obla-

oblatū: ⁊ intercedente beata virgine dei genitrice Maria, cū beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atq; beato N. ⁊ omnibus ſanctis: à cunctis nos reddat ⁊ peruerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos.

Purificēt nos, q̄s oṗs ⁊ miſericors deus, ſacramenta q̄ ſumpſimus: ⁊ intercedentibus oīb⁹ ſanctis tuis pſta: vt hoc tuū ſacramentū nō ſit nobis reatus ad penā, ſed interceſſio ſalutaris ad veniā: ſit ablutio ſcelerum, ſit fortitudo fragiliū, ſit cōtra oīa mundi pericula firmamentum, ſit viuorū atque mortuorū fideliū remiſſio oīum delictorum. Per.

Feria ij. Statio ad ſanctum Clementem. Introitus.

ps. 25 Redime me dn̄e, ⁊ miſerere mei, pes enim meus ſtetit in via recta, in eccleſijs benedicam dn̄m. Ps. Iudica me dn̄e, qm̄ ego in innocentia mea ingreſſus ſum: ⁊ in dn̄o ſperans, non infirmabor. ℣. Gloria patri, ⁊ fi. Oremus.

Praeſta, q̄s, oṗs deus: vt familia tua, q̄ ſe affligendo carnem ab alimētis abſtinet, ſectando iuſtitiā à culpa ieiunet. Per do. Aliē oro. vt in dn̄ica pced. Lectio Danielis prophete.

ca.9 In diebus illis. Orauit Daniel dn̄m, dicēs. Dn̄e deus noſter, q eduxiſti populum tuū de terra Aegypti in manu forti, ⁊ feciſti tibi nomen ſecundū diē hāc: peccauimus, iniquitatē fecimus. Dn̄e in omnem iuſtitiam tuā, auertatur obſecro ira tua, ⁊ furor tuus à ciuitate tua Hieruſalē, ⁊ à mōte ſācto tuo. Propter peccata enim noſtra, ⁊ iniquitates patrum noſtrorū, Hieruſalem ⁊ populus tuus in opprobrium ſunt omnibus per circuitum noſtrū. Nunc ergo exaudi dn̄e deus noſter orationē ſerui tui, ⁊ preces eius: ⁊ oſtende faciē tuā ſuper ſanctuariū tuū quod deſertū eſt. Propter temetipſū inclina deus meus aurē tuam, ⁊ audi: aperi oculos tuos, ⁊ vide deſolationē noſtrā, ⁊ ciuitatē ſup quā inuocatum eſt nomen tuū. Neq; enim in iuſtificationibus noſtris proſternimus preces ante faciē tuā: ſed in miſerationibus tuis multis. Exaudi dn̄e, placare dn̄e: attēde, ⁊ fac, ne moreris propter temetipſum Deus meus: quia nomen tuū inuocatū eſt ſuper ciuitatē, ⁊ ſuper populū tuum, dn̄e deus noſter. Grad. Adiutor meus, ps. 69 ⁊ liberator meus eſto: dn̄e ne tardaueris. ℣. Confundātur, ⁊ reuereantur inimici mei, qui querunt animā meā. Tra. O dn̄e non ſecūdū peccata ps. 102 noſtra, quę fecimus nos, neque ſecūdum iniquitates noſtras retribuas nobis. ℣. Domine ne memineris ps. 78 iniquitatū noſtrarum antiquarū: cito anticipent nos miſericordię tuę; quia pauperes facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: ⁊ propter gloriam nominis tui dn̄e libera nos: ⁊ propitius eſto peccatis noſtris. propter nomen tuum. Sequentia ſancti euāg. ſm Ioannē.

ca.8 In illo tempore: Dixit Ieſus turbis Iudeorum, Ego vado, ⁊ q̄retis me: ⁊ in peccato veſtro moriemini. Quo ego vado, vos non poteſtis

In diem in qua daturus eſt dominus pluuiá ſuper facie3 terre. Que abijt; et fecit iuxta verbum Elie. Et comédit ipſe, et illa, et domus eius. Et ex illa die, hydria farine non defecit: et lécythus olei nõ eſt imminutus, iuxta verbum dñi, quod locutus fuerat in
pſ. manu Elie. Grad. Iacta cogitatu3
54 tuũ in dño, et ipſe te enutriet. ℣. Du3 clamare3 ad dñm, exaudiuit vocem meam ab his q̃ appropinquát mihi.

Seq. ſancti euange. ſm Matthęum.

ca.23

In illo tempore: Locutus eſt Ieſus ad turbas; et ad diſcipulos ſuos dicẽs. Sup Cathedra3 Moyſi ſederunt Scribe, et phariſei. Oia ergo, quecunque dixerint vobis, ſeruate, et facite: ſm vero opera eorũ nolite facere. Dicunt eni3, et nõ faciũt. Alligant enim onera grauia, et importabilia, et imponũt i humeros hominũ: digito autem ſuo nolũt ea mouere. Omnia vero opa ſua faciũt, vt videant ab hominibus. Dilatant enim phylacteria ſua, et magnificant fimbrias. Amant aũt primos recubitus in cenis, et primas cathedras in ſynagogis, et ſalutationes in foro, et vocari ab hominibus, rabbi. Uos aũt nolite vocari rabbi. Unus eſt eni3 magiſter veſter: oẽs aũt vos fratres eſtis. Et patrẽ nolite vocare vobis ſup terrá: vnus eſt eni3 pater veſter q eſt in celis. Nec vocemini magiſtri: q: magiſter veſter, vnus eſt Chriſtus. Qui maior eſt veſtrum, erit miniſter veſter. Qui autẽ ſe exaltauerit, humiliabitur: et qui ſe humiliauerit, exaltabitur.

Offerto. Miſerere mei dñe ſecun- pſ.
dum magna3 miſericordiá tua3: dele 50
dñe iniquitatem meam. Secreta.

Sanctificatione3 tuas nobis dñe his myſterijs operare placat⁹: que nos et á terrenis purget vitijs, et ad celeſtia dona perducat. Per domi. Alie ſecrete, vt in dñica precedẽ.

Cõio. Narrabo oia mirabilia tua:
letabor et exultabo in te: pſallam no- pſ.9
mini tuo altiſſime. Poſtcõmunio.

Ut ſacris Dñe reddamur digni muneribus: fac nos tuis, queſumus, ſemp obedire mádatis. Per. Alie poſtcõiones, vt in Dñica precedenti. Super populum. Oremus. Humiliate capita veſtra Deo.

Propitiare Domine ſupplicationibus noſtris, et animarum noſtrarum medére languoribus: vt, remiſſione percepta, in tua ſemper benedictione letemur. Per domin.

¶ Feria iiij. Statio ad ſanctam Ceciliam. Introitus.

Ne derelinquas me pſ.
dñe deus meus, ne 37
diſcedas á me: intende in adiutoriũ meum, dñe virtus ſalutis mee. pſ. Dñe ne in furore tuo arguas me: neque in ira tua corripias me. ℣. Gloria patri. Oremus.

Populũ tuum dñe propitius reſpice: et, quos ab eſcis carnalibus precipis abſtinere, á noxijs quoque vitijs ceſſare concede. Per do. Alie orationes, vt in Dominica precedenti. Lectio libri Heſter.

In diebus illis: Orauit Mardo ca.13
cheus ad dñm, dicẽs. Dñe deus rex omnipotens, in ditione tua cũcta ſunt

proficiamus augmentum. Per do.
Alię poſtcōiones, vt in Dñica pręcedenti. Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra Deo.

DEus, innocentię reſtitutor ⁊ amator, dirige ad te tuorū corda ſeruorū: vt ſpiritus tui feruore cōcepto, ⁊ in fide inueniātur ſtabiles, ⁊ in opere efficaces. Per. in vnit. eiuſ.

¶ Feria v. Statio ad ſanctam Mariam trans Tyberim. Introitus.

pš. 69
DEus in adiutorium meū intēde, dñe ad adiuuandū me feſtina: cōfundant̄ ⁊ reuereant̄ oēs inimici mei q̄ q̄runt animā meā. pš. Auertant̄ retrorſum, ⁊ erubeſcāt, q volunt mihi mala. ℣. Gloria pa. Oremus.

PRęſta nobis, q̄s, dñe auxilium gratię tuę: vt Ieiunijs ⁊ orationibus cōuenienter intēti, liberemur ab hoſtibus mētis ⁊ corporis. Per.
Alię orationes, vt in Dñica p̄cedēti.
Lectio Hieremię prophetę.

c. 17
HAec dicit dñs deus. Maledictus homo qui confidit in homine, ⁊ ponit carnē brachiū ſuum, ⁊ à dño recedit cor eius. Erit enim quaſi myricę in deſerto, ⁊ non videbit cū venerit bonū: ſed habitabit in ſiccitate in deſerto in terra ſalſuginis, ⁊ inhabitabili. Benedictus vir qui cōfidit in dño, ⁊ erit dñs fiducia eius. Et erit quaſi lignum quod tranſplantat̄ ſuper aquas, quod ad humorē mittit radices ſuas: ⁊ nō timebit cū venerit ęſtus. Et erit folium eius viride: ⁊ in tēpore ſiccitatis nō erit ſolicitum: nec aliquādo deſinet facere fructū. Prauum eſt cor hominis ⁊ inſcrutabile: quis cognoſcet illud? Ego dñs ſcrutans corda, ⁊ probans renes: qui do vnicuiq; iuxta viam ſuā, ⁊ iuxta fructum adinuentionum ſuarum: Dicit dominus omnipotens. Graduale.

Propitius eſto peccatis noſtris do pš.
mine, nequando dicant gentes, vbi 78
eſt deus eorū? ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: ⁊ propter honorem nominis tui domine libera nos.

Sequ. ſancti euangelij ſcdm̄ Lucam.

IN illo tpe: ca. 16
Dixit Ieſ9 diſcipulis ſuis. Homo quidam erat diues, ⁊ induebat̄ purpura ⁊ byſſo: ⁊ epulabat̄ quotidie ſplendidè. Et erat quidā mēdicus nomine Lazarus, qui iacebat ad ianuā eius, vlceribus plenus: cupiēs ſaturari de micis quę cadebāt de mēſa diuitis, ⁊ nemo illi dabat. Sed ⁊ canes veniebant, ⁊ lingebant vlcera eius. Factū eſt aūt, vt moreretur mēdicus, ⁊ portaretur ab angelis in ſinum Abrahę. Mortuus eſt autem ⁊ diues: ⁊ ſepultus eſt in inferno. Eleuans autem oculos ſuos, cum eſſet in tormentis, vidit Abraham à longe, ⁊ Lazarum in ſinu eius. Et ipſe clamans, dixit. Pater Abraham miſerere mei, ⁊ mitte Lazarū: vt intingat extremū digiti ſui in aquā, vt refrigeret linguā meā: quia crucior in hac flamma. Et dixit illi Abraham. Fili, recordare quia recepiſti bona in vita tua, ⁊ Lazarus ſimiliter mala: nunc autem hic conſolatur, tu vero cruciaris. Et in his omnibus, inter nos ⁊ vos chaos magnum firmatum eſt: vt hi, qui volunt hinc tranſire ad

re ad vos, non poſſint: neqꝫ inde huc
trãſmeare. Et ait. Rogo ergo te pa-
ter, vt mittas eum in domum patris
mei. Habeo enim quinque fratres,
vt teſtetur illis, ne ꝛ ipſi veniant in
hunc locum tormentorum. Et ait illi
Abraham. Habent Moyſen, ꝛ pro-
phetas: audiant illos. At ille dixit.
Non, pater Abraham: ſed ſiquis ex
mortuis ierit ad eos, pęnitentiam
agent. Ait autem illi. Si Moyſen ꝛ
prophetas non audiunt: neqꝫ, ſiquis
ex mortuis reſurrexerit, credent.
exo. Offerto. Precatus eſt Moyſes in
32 conſpectu domini dei ſui: ꝛ dixit: qua
re domine iraſceris in populo tuo?
parce irę animę tuę: memento Abra-
ham, Iſaac, ꝛ Iacob: quibus iuraſti
dare terram fluentẽ lac, ꝛ mel: ꝛ pla
catus eſt dñs de malignitate, quam
dixit facere populo ſuo. Secreta.
Preſenti ſacrificio nomini tuo
nos dñe ieiunia dicata ſanctifi
cẽt: vt qđ obſeruãtia nr̃a profitet̃ ex-
die teriuſ, interius operet̃ effectu. Per.
12 Alię ſecretę, vt in Dñica pręcedenti.
Cõio. Qui manducat meã carnem,
ꝛ bibit meũ ſanguinem: in me manet,
ꝛ ego in eo, dicit dñs. Poſtcõio.
Gratia tua nos, q̃s dñe, non de-
relinquat: quę ꝛ ſacrę nos dedi-
tos faciat ſeruituti, ꝛ tuã nobis opeꝫ
ſemꝑ acquirat. Per do. Alię poſt-
cõmuniones, vt in Dominica pręce-
denti. Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra Deo.
Adeſto domine famulis tuis, ꝛ
perpetuam benignitatem lar-
gire poſcentibus: vt his, qui te au-
ctore, ꝛ gubernatore gloriant̃, ꝛ con
gregata reſtaures, ꝛ reſtaurata con-
ſerues. Per dominum noſtrum Ie-
ſum Chriſtum filium tuum. Qui te.

Feria ſexta. Statio ad ſanctum
Vitalem. Introitus.

Ego autẽ cũ iuſtitia pſa.
apparebo in cõſpe- 16
ctu tuo: ſatiabor, dũ
manifeſtabit̃ gloria
tua. Pſ. Exaudi do-
mine iuſtitiaꝫ meã:
intende deprecatio
nem meã. ℣. Gloria pa. Oremus.
Da, q̃s, omnipotens deus: vt ſa
cro nos purificãte ieiunio, ſyn
ceris mentibus ad ſancta ventura fa
cias ꝑuenire. Per. Alię orõn. vt in
Dñica ꝑced. Lectio libri Geneſis.
In diebus illis: Dixit Ioſeph ca. 37
fratribus ſuis. Audite ſomniuꝫ
meũ, quod vidi. Putabã nos ligare
manipulos in agro: ꝛ quaſi cõſurge-
re manipulũ meũ, ꝛ ſtare, veſtroſqꝫ
manipulos circũſtãtes adorare ma-
nipulũ meũ. Reſponderunt fratres
eius. Nunqd rex noſter eris? aut ſub-
ijciemur ditioni tuę? Hęc ergo cau-
ſa ſomniorum atqꝫ ſermonũ, inuidię
ꝛ odij fomitem miniſtrauit. Aliud
quoque ſomnium vidit: quod narrãs
fratribus, ait. Vidi per ſomniuꝫ qua-
ſi ſolem, ꝛ lunam, ꝛ ſtellas vndecim
adorare me. Quod cum patri ſuo, ꝛ
fratribus retuliſſet, increpauit eũ pa
ter, ꝛ dixit. Quid ſibi vult hoc ſom-
niũ, quod vidiſti? Nunqd ego, ꝛ mr̃
tua, ꝛ fratres tui, adorabimus te ſuꝑ
terrã? Inuidebant igit̃ ei fratres ſui:
pr̃ vero rẽ tacitus cõſiderabat. Cũqꝫ
fratres illius in paſcẽdis gregibus pa
tris morarent̃ in Sichẽ, dixit ad eũ
Iſrael. Fratres tui paſcũt oues in Si
chimis: veni, mittam te ad eos. Quo
reſpondente, ꝑſto ſum: ait. Vade, ꝛ vi
de, ſi cũcta proſpera ſint erga fratres
tuos, ꝛ pecora: ꝛ renuncia mihi quid
agatur.

agatur. Miſſus de valle Hebron,
venit in Sichem. Inuenitque eum
vir errātem in agro: ⁊ interrogauit
quid quęreret. At ille reſpōdit. Fra-
tres meos quęro: indica mihi vbi pa
ſcant greges. Dixit ei vir. Receſſe-
runt de loco iſto. Audiui autem eos
dicentes. Eamus in Dothain. Per-
rexit ergo Ioſeph poſt fratres ſuos,
⁊ inuenit eos in Dothain. Qui cum
vidiſſent eum procul, antequam ac-
cederet ad eos, cogitauerunt illum
occidere. Et mutuo loquebātur. Ec-
ce ſomniator venit: venite occida-
mus eum, ⁊ mittamus eum in ciſter-
nam veterem, dicemuſq; fera peſſi-
ma deuorauit eum. Et tunc appare-
bit, quid illi proſint ſomnia ſua. Au-
diens autem hęc Ruben, nitebatur
liberare eum de manibus eorum, ⁊
dicebat. Non interficiamus animā
eius, nec effundamus ſanguinem: ſed
proijcite eum in ciſternam hanc, quę
eſt in ſolitudine: manuſq; veſtras ſer
uate innoxias. Hoc autem dicebat,
volens eripere eum de manibus eo-
rum, ⁊ reddere patri ſuo. Graduale.
Ps. Ad dominum cum tribularer cla-
119 maui, ⁊ exaudiuit me. ℣. Domine li-
bera animam meā a labijs iniquis, ⁊
Ps. a lingua doloſa. Tractus. Domine
102 non ſecundum peccata noſtra, quę fe
cimus nos: neque ſecundum iniqui-
tates noſtras retribuas nobis. ℣.
Ps. Domine, ne memineris iniquitatum
78 noſtrarum antiquarum: cito antici-
pent nos miſericordię tuę, quia pau-
peres facti ſumus nimis. ℣. Adiu-
ua nos deus ſalutaris noſter: ⁊ pro-
pter gloriam nominis tui domine
libera nos: ⁊ propitius eſto peccatis
noſtris propter nomen tuum.
Seq. ſancti euange. ſm Mattheum.

In illo tpe: Dixit ca. 21
Ieſus turbis Iu-
dęorū parabolam hanc.
Homo quidam erat pa-
terfamilias: qui planta-
uit vineam, ⁊ ſepem cir-
cundedit ei, ⁊ fodit in ea torcular, ⁊
ędificauit turrim, ⁊ locauit eā agrico
lis: ⁊ peregre profectus eſt. Cum au
tem tempus fructuū appropinquaſ-
ſet, miſit ſeruos ſuos ad agricolas,
vt acciperent fructus eius. Et agri-
colę, apprehenſis ſeruis eius, alium
ceciderunt, alium occiderunt, alium
vero lapidauerūt. Iterū miſit alios
ſeruos plures prioribus: ⁊ fecerunt
illis ſimiliter. Nouiſſime autem miſit
ad eos filium ſuū, dicens. Verebunt
forte filium meum. Agricolę autem
videntes filiū, dixerūt intra ſe. Hic eſt
heres: venite, occidamus eū, ⁊ habe
bimus hereditatē eius. Et apprehē-
ſum eum eiecerunt extra vineam, ⁊
occiderunt. Cū ergo venerit dñs vi
nee, qd faciet agricolis illis? Aiūt illi.
Malos male perdet: ⁊ vineā ſuā loca
bit alijs agricolis, qui reddant ei fru-
ctum temporibus ſuis. Dicit illis Ie
ſus. Nunquam legiſtis in ſcripturis,
lapidem quem reprobauerunt ędifi-
cantes, hic factus eſt in caput angu-
li: A dño factum eſt iſtud: ⁊ eſt mira-
bile in oculis noſtris. Ideo dico vo-
bis, quia auferetur a vobis regnum
dei, ⁊ dabitur genti facienti fructus
eius. Et qui ceciderit ſuper lapidem
iſtū, cōfringetur. Super quem vero
ceciderit, conteret eum. Et cū audiſ-
ſent principes ſacerdotum ⁊ phari-
ſei parabolas eius: cognouerunt
quod de ipſis diceret. Et quęren-
tes eum tenere, timuerunt turbas:
quoniam ſicut prophetam eum ha-
bebant.

ps. 39 bebant. Offerto. Domine, in auxilium meum reſpice: confundantur, ⁊ reuereantur qui querunt animam meam, vt auferant eam: domine in auxilium meum reſpice. Secreta.

Hec in nobis ſacrificia, deus, ⁊ actione permaneāt, ⁊ operatione firmentur. Per do. Aliç ſecr. vt in dñica p̄cedenti. Cōio.

ps. 11 Tu dñe ſeruabis nos, ⁊ cuſtodies nos à generatione hac in eternum. Poſtcōio.

Fac nos, q̄s dñe, accepto pignore ſalutis eterne, ſic tendere cōgruēter, vt ad eā puenire poſſimus. Per. Aliç poſtcōiones, vt in dñica p̄cedēti. Super populū. Oremus. Humiliate capita veſtra deo.

Da, q̄s dñe, populo tuo ſalutem mētis ⁊ corporis: vt bonis operibus inherendo, tue ſemp virtutis mereat̄ protectione defendi. Per.

¶ Sabbato. Statio ad ſanctos Marcellinum ⁊ Petrum. Introitus.

ps. 18 Lex dñi irreprehenſibilis, conuertens animas: teſtimonium dñi fidele, ſapiētiam preſtans paruulis. pſal̄s. Celi enarrāt gloriā dei, ⁊ opera manuum eius annunciat firmamentū. ℣. Gloria pa. Oremus.

Da, q̄s dñe, noſtris effectū ieiunijs ſalutarē: vt caſtigatio carnis aſſumpta, ad noſtrarū vegetationem tranſeat animarum. Per dñm. Aliç orationes, vt in dominica p̄cedenti. Lectio libri Geneſis.

c.27 In diebus illis: Dixit Rebecca filio ſuo Iacob. Audiui patrem tuum loquentem cum Eſau fratre tuo, ⁊ dicentem ei. Affer mihi de venatione tua, ⁊ fac cibos vt comedam, ⁊ benedicam tibi corā dño antequam moriar. Nunc ergo fili mi, acquieſce cōſilijs meis: ⁊ pergens ad gregem; affer mihi duos hedos optimos, vt faciam ex eis eſcas patri tuo, quibus libenter veſcitur: quas cū intuleris, ⁊ comederit, benedicat tibi priuſquā moriatur. Cui ille reſpondit. Noſti, q̄ Eſau frater meus homo piloſus ſit, ⁊ ego lenis: ſi attrectauerit me pr̄ meus, ⁊ ſenſerit, timeo ne putet me voluiſſe ſibi illudere, ⁊ inducam ſuper me maledictionē pro benedictione. Ad quē mater: in me ſit, ait, iſta maledictio fili mi: tantum audi vocem meā, ⁊ pergēs, affer que dixi. Abijt, ⁊ attulit, deditque matri ſue. Parauit illa cibos, ſicut nouerat velle patrē illius. Et veſtibus Eſau valde bonis, quas apud ſe habebat domi, induit eū: pelliculáſque hedorū circundedit manibus, ⁊ colli nuda protexit. Deditq; pulmētū: ⁊ panes quos coxerat, tradidit. Quibus illatis, dixit. Pater mi: At ille reſpōdit. Audio. Quis es, fili mi: Dixitq; Iacob. Ego ſum Eſau primogenitus tuus: feci, ſicut p̄cepiſti mihi. Surge, ſede, ⁊ comede de venatione mea, vt benedicat mihi anima tua. Rurſumque Iſaac ad filium ſuum. Quomodo, inquit, tam cito inuenire potuiſti fili mi: Qui reſpondit. Voluntas dei fuit, vt cito mihi occurreret quod volebam. Dixitque Iſaac. Accede huc, vt tangam te fili mi: ⁊ probem vtrum tu ſis filius meus Eſau, an nō: Acceſſit ille ad patrē: ⁊ palpato eo, dixit Iſaac. Vox quidem, vox Iacob eſt: ſed manus, manus ſunt Eſau. Et non cognouit eū: quia piloſe manus ſimilitudinem maioris expreſſerant. Benedicens ergo illi, ait. Tu

es filius meus Eſau? Reſpõdit. Ego
ſum. At ille: Affer, inquit, mihi ci-
bos de venatione tua fili mi: vt bene-
dicat tibi anima mea. Quos cum ob-
latos comediſſet: obtulit ei etiam vi-
num. Quo hauſto, dixit ad eum. Ac-
cede ad me: ⁊ da mihi oſculũ fili mi.
Acceſſit, ⁊ oſculatus eſt eum. Statiꝫ
que vt ſenſit veſtimẽtorum illius fra
grantiã, benedicens ait. Ecce odor fi
lij mei, ſicut odor agri pleni, cui be-
nedixit dñs. Det tibi deus de rore
cęli, ⁊ de pinguedine terrę, abundan
tiam frumenti, vini, ⁊ olei. Et ſeruiãt
tibi populi, ⁊ adorent te tribus. Eſto
dñs fratrum tuorũ: ⁊ incuruentur an
te te filij matris tuę. Qui maledixerit
tibi, ſit ille maledictus: ⁊ qui benedi-
xerit tibi, benedictionibus repleatur.
Vix Iſaac ſermonem impleuerat: ⁊
egreſſo Jacob foras, venit Eſau, co-
ctosq; de venatione cibos intulit pa
tri, dicens. Surge pater mi, ⁊ cõme
de de venatione filij tui: vt benedicat
mihi anima tua. Dixitque illi Iſaac.
Quis enim es tu? Qui reſpondit.
Ego ſum filius tuus primogenitus
Eſau. Expauit Iſaac ſtupore vehe-
menti: ⁊ vltra quã credi poteſt, admi
rans ait. Quis ergo ille eſt, qui dudũ
captã venationem attulit mihi, ⁊ co-
medi ex omnibus priuſquã tu veni-
res: benedixique ei, ⁊ erit benedictꝰ.
Auditis Eſau ſermonibus patris, ir
rugijt clamore magno: ⁊ cõſternatus
ait. Benedic etiam ⁊ mihi pater mi.
Qui ait. Venit germanus tuus frau-
dulẽter, ⁊ accepit benedictionẽ tuã.
At ille ſubiunxit. Iuſtè vocatum eſt
nomen eius Jacob. Supplantauit
enim me en altera vice. Primoge-
nita mea ante tulit, ⁊ nũc ſecundò ſur
ripuit benedictionem meã. Rurſum-
que ad patrẽ. Nũquid nõ reſeruaſti,
ait, ⁊ mihi benedictionẽ? Reſpondit
Iſaac. Dñm tuũ illum cõſtitui, ⁊ oẽs
fratres eius ſeruituti illius ſubiugaui.
Frumento, vino, ⁊ oleo ſtabiliui eũ:
⁊ tibi poſt hęc fili mi, vltra quid faciã?
Cui Eſau. Nũ vnã, inqt, tãtũ bene-
dictionẽ habes pater? Mihi quoq;
obſecro vt benedicas. Cũq; eiulatu
magno fleret, motus Iſaac, dixit ad
eum. In pinguedine terrę, ⁊ in rore
cęli deſuper erit benedictio tua. Grad.
Bonum eſt confiteri domino, ⁊ pſal- pſal.
lere nomini tuo altiſſime. ℣. Ad an- 91
nunciandum mane miſericordiam
tuam, ⁊ veritatem tuam per noctem.

Seq. ſancti euangelij ſcdm Lucam.

In illo tpe: c. 15.
Dixit Jeſꝰ
phariſęis para-
bolã hãc. Homo
qdã habuit duos
filios: ⁊ dixit ado
leſcẽtior ex illis
pri. Pr̃ da mi-
hi portionẽ ſub-
ſtãtię, quę me cõ
tigit. Et diuiſit illis ſubſtãtiã. Et non
poſt multos dies, cõgregatis oībꝰ a-
doleſcẽtior filiꝰ peregre ꝓfectꝰ eſt in
regionẽ lõginquã: ⁊ ibi diſſipauit ſub
ſtãtiã ſuã viuẽdo luxurioſè. Et poſt-
quã cõſummaſſet oĩa, facta eſt fames
valida ĩ regiõe illa: ⁊ ipſe cepit egẽr.
Et abijt, ⁊ adhęſit uni ciuiũ regiõis il
liꝰ. Et miſit illũ ĩ uillã ſuã: ut paſceret
porcos. Et cupiebat ĩplere uẽtrẽ ſuũ
de ſiliqs quas porci mãducabãt: ⁊ ne
mo illi dabat. In ſe aũt reuerſꝰ dixit.
Quãti mercenarij ĩ domo patris mei
abũdãt panibꝰ: ego aũt hic fame pe
reo. Surgam, ⁊ ibo ad patrem meum,
⁊ dicam ei. Pater peccaui in cęlũ, ⁊

coꝛam te: iam non ſum dignus voca-
ri filius tuus: fac me ſicut vnum de
mercenarijs tuis. Et ſurgens, venit
ad patrem ſuum. Cum autem adhuc
longe eſſet, vidit illum pater ipſius:
⁊ miſericoꝛdia motus eſt. Et accur-
rens cecidit ſuper collū eius, ⁊ oſcu-
latus eſt eū. Dixitq; ei filius. Pater,
peccaui in cęlum, ⁊ coꝛā te: iam non
ſum dignus vocari filius tuus. Dixit
aūt pater ad ſeruos ſuos. Cito pꝛo-
ferte ſtolam pꝛimam, ⁊ induite illum;
⁊ date anulū in manu eius, ⁊ calcea-
menta in pedes eius: ⁊ adducite vitu
lum ſaginatum, ⁊ occidite, ⁊ mandu
cemus, ⁊ epulemur: quia hic filius
meus moꝛtuus erat, ⁊ reuixit: perie-
rat, ⁊ inuentus eſt. Et cęperunt epu-
lari. Erat autem filius eius ſenioꝛ in
agro. Et cum veniret, ⁊ appꝛopin-
quaret domui, audiuit ſymphoniā,
⁊ choꝛum. Et vocauit vnum de ſer-
uis: ⁊ interrogauit q̃ hęc eſſent. Iſq;
dixit illi. Frater tuus venit: ⁊ occidit
pater tuus vitulū ſaginatū: q: ſaluū
illū recepit. Indignatus eſt aūt, ⁊ no
lebat introire. Pater ergo illius e-
greſſus, cępit rogare eum. At ille re
ſpondens, dixit patri ſuo. Ecce tot an
nis ſeruio tibi: ⁊ mandatū tuum nun
quā pꝛęteriui: ⁊ nunquā dediſti mihi
hędū, vt cū amicis meis epularer.
Sed poſtquā filius tuus hic, qui de
uoꝛauit ſubſtantiā ſuā cum meretri-
cibus, venit: occidiſti vitulum ſagi-
natum. At ipſe dixit illi. Fili, tu ſem-
per mecū es: ⁊ oīa mea, tua ſūt. Epu
lari autē, ⁊ gaudere opoꝛtebat, q: fra
ter tuus hic, moꝛtuus erat, ⁊ reuixit:
pſalꝫ perierat, ⁊ inuentus eſt. Offer. Illu
12 mina oculos meos, ne vnquā obdoꝛ
miā in moꝛte: neq̃ dicat inimic⁹ me-
us, pꝛęualui aduerſus eum. Secre.

HIs ſacrificijs dñe concede pla
catus: vt qui pꝛopꝛijs oꝛamus
abſolui delictis, non grauemur exter
nis. Per. Alię ſecr. vt in dñica pꝛę-
cedenti. Cōio. Opoꝛtet te fili gaude
re: q: frater tuus moꝛtuus fuerat, ⁊ re
uixit: perierat, ⁊ inuent⁹ eſt. Poſtc.
SAcramenti tui dñe diuina liba
tio penetralia noſtri coꝛdis infū
dat: ⁊ ſui nos participes potenter ef
ficiat. Per. Alię poſtcōiones, vt i
dñica pced. Sup populū. Oremus.
Humiliate capita veſtra Deo.
FAmiliā tuā, q̃s dñe, continua
pietate cuſtodi: vt, quę in ſola
ſpe gratię cęleſtis innititur, cęleſti
etiā pꝛotectione muniaṫ. Per dñz.
¶ Dñica iij. in Quadrag. Statio ad
ſanctū Laurētiū extra muros. Intro.
OCuli mei ſemper ad pſalꝫ
dñm: q: ipſe euellet 24
de laqueo pedes
meos: reſpice in
me, ⁊ miſerere mei:
qm̄ vnicus, ⁊ pau-
per ſum ego. pſalꝫ.
Ad te domine leuaui animam meā:
deus meus in te confido, non erube
ſcam. ℣. Gloꝛia patri. Oremus.
QVęſumus, oīps deus, vota hu-
milium reſpice: atque ad defen
ſionem noſtram, dexteram tuę maie-
ſtatis extende. Per do. Ad poſcen
da ſuffragia Sanctoꝛum. Oratio.
ACunctis nos, q̃s dñe, mentis ⁊
coꝛpoꝛis defende periculis: ⁊
intercedente btā ⁊ gloꝛioſa ſemꝑque
virgine dei genitrice Maria, cū bea
tis aplis tuis Petro ⁊ Paulo, atq;
btō N. ⁊ oib⁹ ſctis, ſalutē nobis tribue
benign⁹ ⁊ pacē: vt deſtructis aduer-
ſitatibus ⁊ erroꝛibus vniuerſis, eccl'ia
tua ſecura tibi ſeruiat libertate. oro.

Omni-

OMnīps ſempiterne deus, q̄ viuo
rū dn̄aris ſimul ⁊ mortuorum,
oīumque miſereris, quos tuos fide ⁊
opere futuros eſſe p̄noſcis: te ſuppli
ces exoramus: vt pro q̄bus effunde-
re preces decreuimus, quoſq; vel
p̄ſens ſeculū adhuc in carne retinet,
vel futurū iam exutos corpore ſuſce-
pit: intercedētibus oībus ſanctis tu-
is, pietatis tue clemētia, oīum delicto
rū ſuorum veniā cōſequant. Per do.

Lectio epiſtole beati Pauli apo-
ſtoli ad Epheſios.

ca.5 FRatres: Eſtote imitatores dei,
ſicut filij chariſſimi: ⁊ ambula-
te in dilectione, ſicut ⁊ Chriſtus dile-
xit nos: ⁊ tradidit ſemetipſum pro
nobis oblationem ⁊ hoſtiam deo in
odorem ſuauitatis. Fornicatio autē
⁊ omnis immunditia, aut auaritia,
nec nominetur in vobis, ſicut decet
ſanctos: aut turpitudo, aut ſtultilo-
quiū, aut ſcurrilitas, q̄ ad rē nō per-
tinet: ſed magis gratiarū actio. Hoc
autē ſcitote intelligentes: q̄ oīs for-
nicator, aut immundus, aut auarus,
quod eſt idolorū ſeruitus, non habet
hereditatē in regno Chriſti ⁊ dei. Ne-
mo vos ſeducat inanibus verbis.
Propter hec enim venit ira dei in fi-
lios diffidētie. Nolite ergo effici par
ticipes eorū. Eratis enim aliquando
tenebre: nūc autē lux in dn̄o, vt filij lu
cis ambulate. Fructus enim lucis eſt
ī omni bonitate, ⁊ iuſtitia, ⁊ veritate.
pſ.9 Gra. Exurge dn̄e, nō preualeat ho
mo: iudicentur gentes in conſpectu
tuo. V. In cōuertendo inimicū meū
retrorſum, infirmabuntur, ⁊ peribūt
pſ. a facie tua. Trac. Ad te leuaui ocu-
122 los meos, qui habitas in celis. V. Ec-
ce ſicut oculi ſeruorum in manibus
dominorū ſuorum. V. Et ſicut oculi
ancille in manibus dn̄e ſue: ita oculi
noſtri ad dominum deum noſtrum,
donec miſereatur noſtri. V. Miſere-
re nobis domine, miſerere nobis.

Sequ. ſancti euangelij ſcd̄m Lucam.

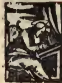

IN illo tpe: Erat Je- ca.11
ſus eijciens demo-
nium: ⁊ illud erat mutū.
Et cum eieciſſet demo-
nium, locutus eſt mutus:
⁊ admirate ſunt turbe.
Quidam autem ex eis dixerunt. In
beelzebub principe demoniorum eij
cit demonia. Et alij tentantes, ſignū
de celo querebant ab eo. Ipſe autē
vt vidit cogitationes eorum, dixit.
Omne regnū in ſeipſum diuiſum, de-
ſolabitur: ⁊ domus ſupra domum ca
det. Si aūt ⁊ ſatanas in ſeipſum diui-
ſus eſt: q̄uō ſtabit regnū ipſius, quia
dicitis in beelzebub eijcere me demo
nia? Si autem ego in beelzebub eij-
cio demonia: filij veſtri ī quo eijciūt?
Ideo ipſi, iudices veſtri erūt. Por-
rō ſi in digito dei eijcio demonia: p̄-
fectō peruēnit in vos regnū dei. Cū
fortis armatus cuſtodit atrium ſuū:
in pace ſunt oīa que poſſidet. Si autē
fortior illo ſuperueniens vicerit eum:
vniuerſa arma eius auferet, in quibus
confidebat: ⁊ ſpolia eius diſtribuet.
Qui non eſt mecum, aduerſum me
eſt: ⁊ qui non colligit mecum, diſper-
git. Cum immundus ſpiritus exierit
ab homine, perambulat per loca in-
aquoſa, querens requiem. Et non in-
ueniens dicit. Reuertar in domum
meā, vnde exiui. Et cū venerit, inue-
nit eam ſcopis mundatam ⁊ ornatā.
Et tunc vadit, ⁊ aſſumit ſecum ſe-
ptem alios ſpiritus nequiores ſe: ⁊
ingreſſi habitant ibi. Et fiunt nouiſ-
ſima hominis illius peiora prio-
ribus.

tib⁹. Factū eſt aūt: cū hec diceret, ex-
tollēs vocē quedam mulier de turba
dixit illi. Beatus vēter q te portauit:
⁊ vbera q̄ ſuxiſti. At ille dixit. Quin-
immo, beati qui audiunt verbū dei, ⁊
cuſtodiūt illud. Et dr̄ C̄redo. Offe.
ps. 18 Iuſtitie dñi recte, letificātes corda:
⁊ iudicia ei⁹ dulciora ſup mel ⁊ fauū:
nā ⁊ ſeruus tuus cuſtodit ea. Secre.
Hec hoſtia, q̄s dñe, emundet
nr̄a delicta: ⁊ ad ſacrificiū cele
brādū, ſubditorū tibi corpora, mētes-
q3 ſanctificet. Per do. Alie ſecrete.
Exaudi nos deus ſalutaris no-
ſter: vt p huius ſacramēti vir-
tutem, a cunctis nos mētis ⁊ corpo-
ris hoſtibus tuearis, gratiam tribu-
ens in preſenti, ⁊ gloriam in futuro.
Deus, cui ſoli cognitus eſt nume
rus electorū in ſuperna felicita
te locādus, tribue q̄s: vt, intercedē-
tibus oībus ſanctis tuis, vniuerſo-
rum, quos in oōne cōmendatos ſu-
ſcepimus, ⁊ nomina oīum fidelium,
beate predeſtinationis liber aſcripta
retineat. Per do. Cōio. Paſſer in-
ps. 83 uēnit ſibi domum, ⁊ turtur nidū, vbi
reponat pullos ſuos: altaria tua dñe
virtutū, rex meus ⁊ deus meus: bea-
ti qui habitant in domo tua, in ſecu-
lum ſeculi laudabunt te. Poſtcōio.
A Cunctis nos, q̄s dñe, reatibus
⁊ piculis propitiatus abſolue:
quos tanti myſterij tribuis eſſe par-
ticipes. Per do. Alie poſtcōiones.
Mundet, ⁊ muniat nos, q̄s dñe,
diuini ſacramenti munus obla
tum: ⁊ intercedēte beata virgine dei
genitrice Maria, cum beatis apoſto
lis tuis Petro ⁊ Paulo, atq3 bea-
to N. ⁊ omnibus ſanctis: a cunctis
nos reddat ⁊ peruerſitatibus ex-
piatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos.

Purificēt nos, q̄s, ops ⁊ miſeri-
cors deus, ſacramēta q̄ ſumpſi-
mus: ⁊ intercedētibus oībus ſanctis
tuis, preſta: vt hoc tuū ſacramētum
non ſit nobis reatus ad penas, ſed in-
terceſſio ſalutaris ad veniā: ſit ablu-
tio ſcelerū, ſit fortitudo fragilium, ſit
cōtra oīa mundi pericula firmamen-
tum, ſit viuorū atq3 mortuorū fide-
lium remiſſio oīum delictorū. Per.
¶ Feria ſecunda. Statio ad ſanctū
Marcum. Introitus.
In Deo laudabo ps. 55
verbū: in dño lau-
dabo ſermones: in
deo ſperabo: nō ti-
mebo, qd faciat mi
bi homo. ps Mi-
ſerere mei de⁹, qm̄
conculcauit me hō, tota die bellans
tribulauit me. ℣. Gloria. Oremus.
Cordibus noſtris, q̄s dñe, gra-
tiam tuam benignus infunde:
vt, ſicut ab eſcis carnalibus abſtine-
mus, ita ſenſus quoq3 noſtros a no-
xijs retrahamus exceſſibus. Per.
Alie orōnes, vt in dñica pcedenti.
Lectio libri Regum.
In diebus illis: Naaman prin- 4.c.5
ceps militie regis Syrie, erat
vir magnus apud dominum ſuum,
⁊ honoratus. Per illum enim de-
dit dominus ſalutem Syrie. Erat
autem vir fortis, ⁊ diues: ſed lepro-
ſus. Porro de Syria egreſſi fuerāt
latrunculi: ⁊ captiuam duxerant de
terra Iſrael puellam paruulam, que
erat in obſequio vxoris Naaman:
que ait ad dominam ſuam. Utinam
fuiſſet dñs meus ad prophetam qui
eſt in Samaria: profecto curaſſet eū
a lepra quam habet. Ingreſſus eſt
itaque Naaman ad dominum ſuum,
⁊ nun-

⁊ nunciauit ei, dicens. Sic ⁊ ſic locu
ta eſt puella de terra Iſrael. Dixit-
que ei rex Syrię. Uade, ⁊ mittã lite
ras ad regẽ Iſrael. Qui cũ profectus
eſſet, ⁊ tuliſſet ſecũ decẽ talenta argẽ
ti, ⁊ ſex millia aureos, ⁊ decẽ mutato-
ria veſtimentorũ: detulit literas ad re
gẽ Iſrael, in hęc verba. Cum accepe
ris epiſtolã hãc, ſcito ꝙ miſerim ad
te Naamã ſeruum meũ: vt cures eũ
à lepra ſua. Cumqꝫ legiſſet rex Iſra-
el literas, ſcidit veſtimenta ſua, ⁊ ait.
Nunqd deꝰ ſũ ego, vt occidere poſ-
ſim, ⁊ viuificare, quia iſte miſit ad me
vt curẽ hoiem à lepra ſua? Animad-
uertite, ⁊ videte: ꝙ occaſiones quę-
rat aduerſum me. Quod cum audiſ-
ſet Eliſęus vir dei: ſcidiſſe videlicet
regem Iſrael veſtimenta ſua: miſit ad
eum, dicens. Cur ſcidiſti veſtimenta
tua? Ueniat ad me, ⁊ ſciat prophetã
eſſe in Iſrael. Uenit ergo Naaman
cum equis ⁊ curribus, ⁊ ſtetit ad o-
ſtium domus Eliſęi: miſitqꝫ ad eum
Eliſęus nuncium, dicens. Uade, ⁊ la
uare ſepties in Iordane: ⁊ recipiet ſa
nitatem caro tua, atque mundaberis.
Iratus Naaman, recedebat dicens.
Putabam ꝙ egrederetur ad me: ⁊
ſtans inuocaret nomen domini dei
ſui, ⁊ tangeret manu ſua locum lepę,
⁊ curaret me. Nunquid non melio-
res ſunt Abana, ⁊ Pharphar fluuij
Damaſci, omnibus aquis Iſrael, vt
lauer in eis, ⁊ munder? Cũ ergo ver
tiſſet ſe, ⁊ abiret indignãs: acceſſerunt
ad eũ ſerui ſui, ⁊ locuti ſunt ei. Pa-
ter, ⁊ ſi rem grandẽ dixiſſet tibi pro-
pheta: certe facere debueras: quan-
to magis, q nunc dixit tibi, lauare, ⁊
mundaberis? Deſcendit: ⁊ lauit in
Iordane ſepties, iuxta ſermonem vi
ri dei: ⁊ reſtituta eſt caro eius, ſicut
caro pueri paruuli: ⁊ mundatus eſt.
Reuerſuſqꝫ ad virũ dei cum vniuer-
ſo comitatu ſuo, venit, ⁊ ſtetit corã
eo, ⁊ ait. Uerè ſcio, quòd non ſit alius
deus in vniuerſa terra, niſi tantum in
Iſrael. Gradu. Deus vitam meam pſal'ꝫ
annunciaui tibi, poſuiſti lacrymas 55
meas in conſpectu tuo. ℣. Miſerere
mei domine, quoniã conculcauit me
homo: tota die bellãs tribulauit me.
Trac. Dñe non ſecundum peccata pſal'ꝫ
noſtra, quę fecimus nos, neqꝫ ſecun- 102
dum iniquitates noſtras, retribuas
nobis. ℣. Dñe ne memineris iniqui pſal's
tatũ noſtrarũ antiquarũ: cito antici- 78
pent nos miſericordię tuę, q paupe
res facti ſumus nimis. ℣. Adiuua
nos deꝰ ſalutaris nr̃: ⁊ ꝓpter gloriã
nois tui dñe libera nos: ⁊ propitius
eſto peccatis noſtris propter nomen
tuum. Sequentia ſancti euangelij
ſecundum Lucam.

In illo tpe: Dixe- c.4.
runt phariſęi ad Ie
ſum. Quanta audiuimꝰ
facta in Capharnaum:
fac ⁊ hic in patria tua.
Ait autem. Amen dico vobis, quia
nemo propheta acceptus eſt in pa-
tria ſua. In veritate dico vobis:
multę viduę erant in diebus Elię
in Iſrael, quando clauſum eſt cę-
lum annis tribus ⁊ menſibus ſex,
cum facta eſſet fames magna in om-
ni terra: ⁊ ad nullam illarum miſſus
eſt Elias, niſi in Sarephta Sidonię,
ad mulierem viduã. Et multi lepro
ſi erant in Iſrael ſub Eliſęo pro-
pheta: ⁊ nemo eorum mundatus eſt,
niſi Naaman Syrus. Et repleti ſunt
omnes in ſynagoga, ira, hęc audien
tes. Et ſurrexerũt, ⁊ eiecerunt eũ ex-
tra ciuitatẽ: ⁊ duxerũt illũ vſqꝫ ad ſu

percilium montis, ſup quem ciuitas eorum erat ędificata, vt precipitarent eum. Ipſe autem tranſiens per medium illorum, ibat. Offertorium.

pſal 54 Exaudi deus orationem meam, et ne deſpexeris deprecationem meam: intende in me, et exaudi me. Secreta.

Munus, quod tibi domine noſtrę ſeruitutis offerimus, tu ſalutare nobis perfice ſacramentum. Per do. Alię ſecr. vt in dominica precedenti. Com.

pſal 13 Quis dabit ex Sion ſalutare Iſrael: cum auerterit dominus captiuitatem plebis ſuę, exultabit Iacob, et lętabitur Iſrael. Poſtcommunio.

Preſta, quęſumus, omnipotens et miſericors deus: vt, quod ore contingimus, pura mente capiamus. Per do. Alię poſtcommuniones, vt in dominica precedenti. Super populum. Oremus. Humiliate capita veſtra Deo.

Subueniat nobis domine miſericordia tua: vt ab imminentibus peccatorum noſtrorum periculis te mereamur protegente eripi, te liberante ſaluari. Per dominum.

Feria iiij. Statio ad ſanctam Pudentianam. Introitus.

pſal 16 Ego clamaui, quoniam exaudiſti me deus: inclina aurem tuam, et exaudi verba mea: cuſtodi me domine vt pupillam oculi: ſub vmbra alarum tuarum protege me. Pſalmus. Exaudi domine iuſtitiam meam: intende deprecationem meam. ℣. Gloria patri, et filio, et ſpiritui. Oremus.

Exaudi nos omnipotens et miſericors deus: et continentię ſalutaris propitius nobis dona concede. Per dominum. Alię orationes, vt in dominica precedenti. Lectio libri Regum.

In diebus illis: Mulier quędam clamabat ad Eliſęum prophetam, dicens. Seruus tuus vir meus mortuus eſt: et tu noſti quia ſeruus tuus fuit, timens deum. Et ecce creditor venit, vt tollat duos filios meos ad ſeruiendum ſibi. Cui dixit Eliſęus. Quid vis vt faciam tibi? Dic mihi, quid habes in domo tua? At illa reſpondit. Non habeo ancilla tua quicquam in domo mea, niſi parum olei quo vngar. Cui ait. Uade, pete mutuo ab omnibus vicinis tuis vaſa vacua non pauca. Et ingredere, et claude oſtium tuum, cum intrinſecus fueris tu et filij tui: et mitte inde in omnia vaſa hęc, et cum plena fuerint, tolles. Iuit itaque mulier, et clauſit oſtium ſuper ſe et ſuper filios ſuos: illi offerebant vaſa, et illa infundebat. Cumque plena fuiſſent vaſa, dixit ad filium ſuum. Affer mihi adhuc vas. Et ille reſpondit. Non habeo. Stetitque oleum. Uenit autem illa, et indicauit homini dei. Et ille. Uade, inquit, vende oleum, et redde creditori tuo: tu autem et filij tui viuite de reliquo. 4.ca. 4

pſal 18 Grad. Ab occultis meis munda me domine: et ab alienis parce ſeruo tuo. ℣. Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: et emundabor a delicto maximo.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Mattheum.

In illo tempore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis: Si peccauerit in te frater tuus: vade, et corripe eum inter te et ipſum ſolum. Si te audierit: lucratus eris fratrem tuum. Si autem te non audierit: adhibe tecum adhuc vnum vel duos, vt in ore duorum vel c. 18.

trium

trium teſtium ſtet omne verbum.
Quod ſi non audierit eos: dic eccle-
ſię. Si autem eccleſiam non audie-
rit: ſit tibi ſicut ethnicus ⁊ publica-
nus. Amen dico vobis: quęcunque
alligaueritis ſuper terram, erunt liga
ta ⁊ in cęlo: ⁊ quęcunque ſolueritis ſu
per terram, erunt ſoluta ⁊ in cęlo.
Iterum dico vobis: quia ſi duo ex vo
bis conſenſerint ſuper terram: de om
ni re quamcunque petierint, fiet illis
a patre meo, qui in cęlis eſt. Ubi enim
ſunt duo, vel tres congregati in no-
mine meo: ibi ſum in medio eorum.
Tunc accedens ad eum Petrus, di
xit. Domine quoties peccabit in me
frater meus, ⁊ dimittam ei? Uſque
ſepties? Dixit illi Jeſus. Non dico
tibi vſque ſepties: ſed vſq; ſeptuagies
pſal's ſepties. Offerto. Dextera domini
117 fecit virtutē: dextera dñi exaltauit me:
dextera dñi fecit virtutē: nō moriar, ſed
viuā, ⁊ narrabo opa dñi. Secreta.
Per hęc veniat, qs dñe, ſacramē
ta noſtrę redemptionis effectus:
qui nos ⁊ ab humanis retrahat ſem-
per exceſſibus: ⁊ ad ſalutaria dona p-
ducat. Per dñm noſt. Alię ſecre. vt
pſal's in dnica pcedenti. Cōio. Dñe, quis
14 habitabit in tabernaculo tuo? aut
quis requieſcet in mōte ſancto tuo?
qui ingreditur ſine macula, ⁊ opera-
tur iuſtitiam. Poſtcommunio.
Sacris domine myſterijs expia
ti, ⁊ veniam, quęſumus, conſe
quamur, ⁊ gratiam. Per. Alię poſt
communiones, vt in dominica pręce
denti. Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra Deo.
Tua nos domine protectione
defende: ⁊ ab omni ſemper ini-
quitate cuſtodi. Per dominum no-
ſtrum Jeſum Chriſtum filium tuū.

¶ Feria iiij. Statio ad ſanctum
Sixtum. Introitus.
Ego aūt in dño ſpe pſal's
rabo: exultabo ⁊ lę 70
tabor in tua miſeri-
cordia: q; reſpexiſti
humilitatem meā.
ps. In te dñe ſpera
ui, non cōfundar in
ęternum: in iuſtitia tua libera me, ⁊
eripe me. ℣. Gloria pa. Oremus.
Preſta nobis: qs dñe: vt ſaluta-
ribus ieiunijs eruditi, a noxijs
quoq; vitijs abſtinētes, propitiatio-
nē tuā facilius impetremus. Per
dñm. Alię orationes, vt in dominica
pręcedenti. Lectio libri Exodi.
Hęc dicit dominus deus. Ho c.20.
nora patrem tuum ⁊ matrem
tuam: vt ſis longęuus ſuper terram,
quam dñs deus tuus dabit tibi. Non
occides. Non mœchaberis. Non fur
tum facies. Non loquéris contra pro
ximum tuum falſum teſtimoniū. Non
concupiſces domū proximi tui, nec
deſiderabis vxorem eius: non ſeruū,
non ancillā, non bouē, non aſinum,
nec omnia quę illius ſunt. Cunctus
aūt populus videbat voces, ⁊ lam-
pades, ⁊ ſonitum buccinę, montem
que fumigantē: ⁊ perterriti ac pauo
re concuſſi, ſteterunt procul, dicen-
tes Moyſi. Loquere tu nobis, ⁊ au
diemus. Non loquatur nobis domi
nus: ne forte moriamur. Et ait Moy
ſes ad populum. Nolite timere. Ut
enim probaret vos, venit deus, ⁊ vt
terror illius eſſet in vobis, ⁊ nō pec-
caretis. Stetitque populus de lōge.
Moyſes autem acceſſit ad caliginē,
in qua erat deus. Dixitque pręterea
dñs ad Moyſen. Hęc dices filijs
Iſrael. Uos vidiſtis, quod de cęlo
locutus

locutus ſuꝫ vobis. Nō facietis deos
argenteos: nec deos aureos facie-
tis vobis. Altare de terra facietis
mihi: ꝛ offeretis ſuper illud holocau
ſta, ꝛ pacifica veſtra: oues veſtras, ꝛ
boues in omni loco, in quo memo-
ria fuerit nominis mei. Graduale.
pſalꝫ 6 Miſerere mei domine, quoniaꝫ infir
mus ſum: ſana me dn̄e. ℣. Conturba
ta ſunt oīa oſſa mea: ꝛ anima mea tur
pſalꝫ 102 bata eſt valde. Tractus. Domine,
non ſecundum peccata noſtra, quę fe
cimus nos, neque ſecundum iniqui-
tates noſtras, retribuas nobis. ℣.
pſalꝫ 78 Domine ne memineris iniquitatum
noſtrarum antiquarum: cito antici-
pent nos miſericordię tuę, quia pau-
peres facti ſumus nimis. ℣. Adiuua
nos deus ſalutaris noſter, ꝛ propter
gloriam nominis tui domine libera
nos, ꝛ propitius eſto peccatis nr̄is,
propter nomen tuum. Sequentia
ſancti euāgelij ſecundū Matthęum.
In illo tēpore: Acceſſerūt ad Ie
c. 15. ſum ab Hieroſolymis ſcribę, ꝛ
phariſęi, dicentes. Quare diſcipuli
tui tranſgrediunt traditiones ſenio-
rum? Non enim lauant manus ſuas,
cum panem manducant. Ipſe auteꝫ
reſpondens, ait illis. Quare ꝛ vos
tranſgredimini mādatum dei ꝑpter
traditionē veſtrā? Nā deus dixit. Ho
nora patrē ꝛ matrē: ꝛ, qui maledixe-
rit patri vel ma[illegible] morte moriatur.
Vos aūt dicitis. Quicunqꝫ dixerit
patri, vel matri: munus quodcunqꝫ
eſt ex me, tibi proderit: ꝛ non hono-
rificabit patrem ſuum, aut matrem
ſuam: ꝛ irritum feciſtis mandatū dei
propter traditionem veſtram. Hy-
pocritę, bene prophetauit de vobis
Iſaias dicēs. Populus hic labijs
me honorat: cor autem eorum longe
eſt à me. Sine cauſa autē colunt me,
docentes doctrinas, ꝛ mandata ho
minum. Et conuocatis ad ſe turbis,
dixit eis. Audite, ꝛ intelligite. Non
quod intrat in os coinquinat homi-
nem: ſed quod procedit ex ore, hoc
coinquinat hominem. Tunc acce-
dentes diſcipuli eius, dixerunt ei.
Scis, quia phariſęi, audito hoc ver-
bo, ſcandalizati ſunt? At ille reſpon-
dens, ait. Omnis plantatio, quā non
plantauit pater meus cęleſtis, eradi-
cabitur. Sinite illos. Cęci ſunt, ꝛ du-
ces cęcorum. Cęcus auteꝫ ſi cęco du
catum prę ſtet, ambo in foueā cadunt.
Reſpondens autem Petrus, dixit
ei. Ediſſere nobis parabolam iſtam.
At ille dixit. Adhuc ꝛ vos ſine intel-
lectu eſtis? Non intelligitis, qꝛ om-
ne quod in os intrat, in ventrem va-
dit, ꝛ in ſeceſſum emittitur? Quę au-
tem procedunt de ore, de corde exe-
unt: ꝛ ea coinquinant hominem. De
corde enim exeunt cogitationes ma
lę, homicidia, adulteria, fornicatio-
nes, furta, falſa teſtimonia, blaſphe-
mię. Hęc ſunt, quę coinquināt homi-
nem. Non lotis autem manibus mā
ducare, non coinquinat hominem.
Off. Dn̄e fac mecū ſm miſericordiā pſalꝫ
tuam, propter nomen tuū: quia ſua- 108
uis eſt miſericordia tua. Secreta.
Suſcipe, q̄s dn̄e, preces populi
tui cū oblationibus hoſtiarū:
ꝛ tua myſteria celebrantes ab omni-
bus nos defende periculis. Per.
Alię ſecretę, vt in Dominica prę ce
denti. Communio. Notas mihi fe- pſalꝫ
ciſti vias vitę: adimplebis me lętitia, 15
cum vultu tuo domine. Poſtcōio.
Sanctificet nos dn̄e, qua paſti
ſumus, menſa cęleſtis: ꝛ à cun-
ctis erroribus expiatos, ſupernis
promiſ-

pꝛomiſſionibus reddat acceptos.
Per. Aliæ poſtcõiones, vt in dñica
pcedẽti. Super populũ. Oꝛemus.
Humiliate capita veſtra Deo.
Concede, qs, oĩps deus: vt, qui
pꝛotectionis tuæ gratiam quærimus,
liberati a malis omnibus, ſecura tibi
mente ſeruiamus. Per dominum.

¶ Feria v. Statio ad ſanctos Coſmam, ⁊ Damianum. Introitus.

ps. Salus populi ego
77 ſum, dicit dñs: de
quacunq; tribulatione
clamauerint
ad me, exaudiam
eos: ⁊ ero illoꝛum
dñs in perpetuum.
ps. Attendite popule meus legem
meã: inclinate aurem veſtram in verba
oꝛis mei. V. Gloꝛia. Oꝛemus.
Magnificet te dñe ſanctoꝛũ tuorum
Coſmæ ⁊ Damiani beata
ſollemnitas: qua ⁊ illis gloꝛiã ſempiternam,
⁊ opẽ nobis ineffabili pꝛouidẽtia
cõtuliſti. Per. Aliæ oꝛões vt
i dñica pce. Lcõ Hieremiæ pphetæ.
ca.7 In diebus illis: Factuʒ eſt verbum
domini ad me, dicẽs. Sta
in poꝛta domus domini: ⁊ pꝛędica
ibi verbum iſtud, ⁊ dic. Audite verbũ
domini omnis Juda, qui ingredimini
per poꝛtas has, vt adoꝛetis dominum.
Hęc dicit dominus exercituũ
deus Iſrael. Bonas facite vias
veſtras, ⁊ ſtudia veſtra: ⁊ habitabo
vobiſcũ in loco iſto. Nolite cõfidere
in verbis mendacij, dicentes. Templum
domini, templuʒ domini, templum
domini eſt. Quõ ſi bene direxeritis
vias veſtras, ⁊ ſtudia veſtra: ſi
feceritis iudicium inter virum ⁊ pꝛoximum
eius: aduenę ⁊ pupillo ⁊ viduę
non feceritis calumniaʒ: nec ſanguinem
innocentẽ effuderitis in loco
iſto: ⁊ poſt deos alienos non ambulaueritis
in malũ vobiſmetipſis:
habitabo vobiſcũ in loco iſto, i terra
quam dedi patribus veſtris a ſeculo
vſq; in ſeculũ: Ait dñs omnipotens.
Graduale. Oculi omnium in te ſpe- ps.
rant dñe: ⁊ tu das illis eſcaʒ in tẽpoꝛe 144
oppoꝛtuno. V. Aperis tu manũ tuã,
⁊ imples oẽ animal benedictione.
Sequentia ſancti euang. ſm Lucaʒ.

In illo tpe: ca.4
Surgẽs Jeſus de ſynagoga,
introiuit in domũ Simonis.
Socrus aũt Simonis tenebaẗ
magnis febꝛib⁹.
Et rogauerũt illum pꝛo ea. Et
ſtans ſup illã, imperauit febꝛi: ⁊ dimiſit
illã. Et continuo ſurgens miniſtrabat
illis. Cũ ſol aũt occidiſſet: oẽs, q
habebãt infirmos varijs lãguoꝛibus,
ducebant illos ad Jeſum. At ille ſingulis
manus imponẽs, curabat eos.
Exibant autem dęmonia a multis,
clamantia ⁊ dicentia: qa tu es filius
Dei. Et increpans nõ ſinebat ea loqui,
qa ſciebant ipſum eſſe Chꝛiſtum.
Facta autẽ die egreſſus ibat in deſertum
locum: ⁊ turbę requirebant euʒ:
⁊ venerũt vſq; ad ipſuʒ: ⁊ detinebãt
illuʒ ne diſcederet ab eis. Quibus ille
ait. Quia ⁊ alijs ciuitatibus opoꝛtet
me euangelizare regnuʒ dei: qa ideo
miſſus ſum. Et erat pꝛędicãs in ſynagogis
Galilęę. Offerto. Si ambu ps.
lauero in medio tribulationis, viuificabis 137
me dñe: ⁊ ſuper iram inimicorum
meoꝛum extẽdes manũ tuam: ⁊
ſaluũ me fecit dextera tua. Secreta.

In

In tuorū dñe precioſa morte iu-
ſtorū ſacrificiū illud offerimus,
de quo martyrium ſumpſit oē prin-
cipiū. Per. Aliç ſecre. vt in dñica
pš. 118 p̄cedenti. Cōio. Tu mādaſti māda-
ta tua cuſtodiri nimis: vtinam diri-
gantur viç meç ad cuſtodiendas iu-
ſtificationes tuas. Poſtcōmunio.
Sit nobis dñe ſacramēti tui cer-
ta ſaluatio: quç cum beatorum
martyrū tuorum Coſmç ⁊ Damiani
meritis imploratur. Per do. Aliç
poſtcōiones, vt in dñica pręceden-
ti. Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra deo.
Ubiectū tibi pplm, q̄s dñe, pro
pitiatio cęleſtis amplificet: ⁊ tuis ſem
per faciat ſeruire mādatis. Per do.
¶ Feria vj. Statio ad ſanctum Lau
rentium in Lucina. Introitus.
pš. 85 Fac mecum dñe ſi-
gnū in bonū: vt vi-
deant qui me ode-
rūt, ⁊ cōfundātur,
qm̄ tu dñe adiuui-
ſti me, ⁊ conſolatus
es me. Pš. Inclina
dñe aurē tuā, ⁊ exaudi me: qm̄ inops
⁊ paup ſuȝ ego. ℣. Glia. Oremus.
Ieiunia noſtra, q̄s dñe, benigno
fauore proſequere: vt, ſicut ab
alimētis abſtinemus in corpore, ita
à vitijs ieiunemus in mente. Per.
Aliç orationes, vt in Dominica pręce-
denti. Lectio libri Numeri.
In diebus illis: Conuenerunt
pš. 20 filij Iſrael aduerſus Moyſen ⁊
Aarō: ⁊ verſi in ſeditioneȝ, dixerunt.
Date nobis aquaȝ, vt bibamus. In-
greſſiq; Moyſes, ⁊ Aaron dimiſſa
multitudine, in tabernaculum fęde-
ris, corruerunt proni in terram: cla-
mauerunq; ad dñm, atq; dixerunt.
Dñe deus exaudi clamorem populi
huius: ⁊ aperi eis theſaurum tuum
fontem aquę viuę: vt ſatiatis, ceſſet
murmuratio eorū. Et apparuit glo-
ria dñi ſup eos. Locutúsque eſt dñs
ad Moyſen, dicens. Tolle virgam:
⁊ congrega populū tu ⁊ Aaron fra-
ter tuus: ⁊ loquimini ad petram co-
rā eis: ⁊ illa dabit aquas. Cūq; edu-
xeris aquam de petra, bibet omnis
multitudo ⁊ iumenta eius. Tulit igi-
tur Moyſes virgam, quç erat in con
ſpectu dñi, ſicut p̄ceperat ei, congre-
gata multitudine ante petrā: dixitq;
eis. Audite rebelles, ⁊ increduli. Nū
de petra hac vobis aquam poteri-
mus eijcere: Cumq; eleuaſſet Moy
ſes manū, percutiēs virga bis ſilicē,
egreſſç ſunt aquç largiſſimç, ita vt po
pulus biberet, ⁊ iumenta. Dixitque
dñs ad Moyſen ⁊ Aaron. Quia non
credidiſtis mihi, vt ſanctificaretis
me corā filijs Iſrael: non introduce-
tis hos populos in terrā, quā dabo
eis. Hęc eſt aqua contradictionis,
vbi iurgati ſunt filij Iſrael contra do
minū, ⁊ ſanctificatus eſt in eis. Gra.
In deo ſperauit cor meū, ⁊ adiutus pš. 27
ſum: ⁊ refloruit caro mea: ⁊ ex volun-
tate mea cōfitebor illi. ℣. Ad te do-
mine clamaui: deus meus ne ſileas,
ne diſcedas à me. Trac. Dñe non ſe- pš. 102
cundū peccata noſtra, quç fecimus
nos, neque ſecundū iniquitates no-
ſtras, retribuas nobis. ℣. Domine, pš. 78
ne memineris iniquitatum noſtra-
rum antiquarum: cito anticipent
nos miſericordię tuę, quia paupe-
res facti ſumus nimis. ℣. Adiuua
nos deus ſalutaris noſter, ⁊ propter
gloriam nominis tui domine libera
nos: ⁊ propitius eſto peccatis no-
ſtris propter nomen tuum.

Seq. ſancti euang. ſm Joannem.

ca.4.

IN illo tpe: Uenit Jeſꝰ i ciuitatē Samarię, q̄ dr̄ Sicbar: iuxta pꝛędiū, qȯ dedit Jacob Joſeph filio ſuo. Erat aūt ibi fōs Jacob. Jeſus ergo fatigatus ex itinere ſedebat ſic, ſuper fontē. Hoꝛa erat quaſi ſexta. Uenit mulier de Samaria haurire aquā. Dicit ei Jeſus. Da mihi biberē. Diſcipuli aūt eiꝰ abierant in ciuitatez, vt cibos emerent. Dixit ergo ei mulier illa Samaritana. Quō tu, Judęus cū ſis, bibere à me poſcis, q̄ ſum mulier Samaritana? Nō enim coutunt̄ Judęi Samaritanis. Reſpondit Jeſus, ⁊ dixit ei. Si ſcires donum dei, ⁊ qs eſt qui dicit tibi, da mihi bibere: tu foꝛſitā petiſſes ab eo, ⁊ dediſſet tibi aquā viuam. Dicit ei mulier? Dn̄e, neque in quo haurias habes, ⁊ puteus altus eſt: vnde ergo habes aquam viuā? Nunqd tu maioꝛ es patre noſtro Jacob? qui dedit nobis puteū iſtum: ⁊ ipſe ex eo bibit, ⁊ filij eius, ⁊ pecoꝛa eiuſ. Reſpondit Jeſus, ⁊ dixit ei. Oīs qui biberit ex aqua hac, ſitiet iterū. Qui autez biberit ex aqua, quā ego dabo ei, non ſitiet in ęternū: ſed aqua, quā ego dabo ei, fiet in eo fons aquę ſalientis in vitā ęternam. Dicit ad eum mulier. Dn̄e, da mihi hanc aquam: vt non ſitiam: neqz veniam huc haurire. Dicit ei Jeſus. Uade, voca virum tuū, ⁊ veni huc. Reſpondit mulier, ⁊ dixit. Nō habeo virū. Dicit ei Jeſus. Bene dixiſti, quia nō habeo virum. Quinque enim viros habuiſti: ⁊ hūc quem habes, non eſt tuus vir. Hoc verè dixiſti. Dicit ei mulier. Dn̄e, vt video, pꝛopheta es tu. Patres noſtri in monte hoc adoꝛauerunt: ⁊ vos dicitis, quia Hieroſolymis eſt locus, vbi adoꝛare opoꝛtet. Dicit ei Jeſuſ. Mulier, crede mihi, qꝛ venit hoꝛa, quando neqz in monte hoc, neque in Hieroſolymis adoꝛabitis patrem. Uos adoꝛatis, quod neſcitis: nos adoꝛamus, quod ſcimus: quia ſalus ex Judęis eſt. Sed venit hoꝛa, ⁊ nunc eſt, quando veri adoꝛatoꝛes adoꝛabunt patrem in ſpiritu ⁊ veritate. Nam ⁊ pater tales quęrit, qui adorent eum. Spiritus eſt deus: ⁊ eos qui adoꝛant eum, in ſpiritu ⁊ veritate opoꝛtet adoꝛare. Dicit ei mulier. Scio, quia Meſſias venit, qui dicitur Chꝛiſtus. Cum ergo venerit, ille nobis annunciabit omnia. Dicit ei Jeſuſ. Ego ſum, qui loquoꝛ tecum. Et continuò venerunt diſcipuli eiuſ: ⁊ mirabantur, quia cum muliere loquebatur. Nemo tamen dixit, quid quęris, aut quid lóqueris cum ea? Reliquit ergo hydriam ſuaz mulier: ⁊ abijt in ciuitatem: ⁊ dicit illis hominibus. Uenite, ⁊ videte hominez, qui dixit mihi omnia quęcunque feci. Nunquid ipſe eſt Chꝛiſtus? Exierunt ergo de ciuitate: ⁊ veniebant ad eum. Interea rogabant eum diſcipuli, dicentes. Rabbi, mā duca. Jlle autem dixit eis. Ego cibum habeo manducare, quem vos neſcitis. Dicebant ergo diſcipuli eius adinuicem. Nunquid aliquis áttulit ei manducare? Dicit eis Jeſus. Meus cibus eſt, vt faciam voluntatem eius qui miſit me: vt perficiam opus eius. Nonne vos dicitis, quòd adhuc quatuoꝛ menſes

ſunt,

ſunt, ꝛ meſſis venit? Ecce dico vo-
bis: leuate oculos veſtros, ꝛ videte
regiones, q̄ albę ſunt iam ad meſſē.
Et qui metit mercedē accipit, ꝛ con-
gregat fructum in vitam ęternam: vt
ꝛ qui ſeminat ſimul gaudeat, ꝛ qui me
tit. In hoc enim eſt verbum verum:
q̄ alius eſt qui ſeminat, ꝛ alius eſt qui
metit. Ego miſi vos metere quod vos
non laboraſtis, alij laborauerunt, ꝛ
vos in labores eorū introiſtis. Ex ci-
uitate autē illa multi crediderunt in
eū Samaritanorum, propter verbū
mulieris teſtimoniū perhibentis, q̄
dixit mihi oīa quęcunq̄ feci. Cū ve-
niſſent ergo ad illū Samaritani, roga
uerunt eum vt ibi maneret. Et man-
ſit ibi duos dies. Et multo plures
crediderunt in eum propter ſermo-
nem eius. Et mulieri dicebant. Q̄ nō
iam propter tuam loquelam credi-
mus. Ipſi enim audiuimus, ꝛ ſcimus
q̄ hic eſt verè ſaluator mūdi. Offer-
pſal. 5 torium. Intēde voci orationis meę,
rex meus ꝛ deus meus: quoniam ad
te orabo domine. Secreta.

R Eſpice, quęſumus domine, pro
pitius ad munera q̄ ſacramus:
vt tibi grata ſint, ꝛ nobis ſalutaria ſem
per exiſtant. Per dn̄m. Alię ſecretę,
vt in dn̄ica pręcedenti. Cōio. Qui
Ioā. 4 biberit aquam, quam ego dabo ei, di
cit dominus, fiet in eo fons aquę ſa-
lientis in vitam ęternam. Poſtcōio.

H Uius nos dn̄e perceptio ſacra-
menti mundet à crimine: ꝛ ad
cęleſtia regna pducat. Per do. Alię
poſtcōiones, vt in dominica pręce-
denti. Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra deo.

P Ręſta, quęſumus, omnipotens deus: vt
qui in tua protectione confidi-
mus, cuncta nobis aduerſantia te
adiuuante vincamus. Per dominū.

C Sabbato. Statio ad ſanctam
Suſannam. Introitus.

V Erba mea auribus ps. 5
percipe domine: in-
tellige clamorē me-
um: intēde voci ora-
tionis meę, rex meꝰ
ꝛ deus meus. pſal.
Quoniam ad te ora
bo domine: mane exaudies vocem
meam. ℣. Gloria patri ꝛc. Oratio.

P Ręſta, q̄s, omnipotens deus:
vt qui ſe affligendo carnem, ab
alimentis abſtinent: ſectando iuſti-
tiam, à culpa ieiunent. Per dn̄m.
Alię orationes, vt in Dominica pce-
denti. Lectio Danielis prophetę.

I N diebus illis: Erat vir in Ba- c. 13.
bylone, ꝛ nomē eius Ioachim.
Et accepit vxorē noīe Suſannā filiā
Helchię, pulchrā nimis, ꝛ timentem
deum. Parentes enim illius, cum eſ
ſent iuſti, erudierunt filiā ſuā ſm legē
Moyſi. Erat autem Ioachim diues
valde: ꝛ erat ei pomeriū vicinum do
mui ſuę. Et ad ipſū confluebāt Iudęi,
eò q̄ eſſet honorabilior oīum. Et cō-
ſtituti ſunt duo ſenes iudices in anno
illo, de quibus locutus eſt dominus.
Q̄ egreſſa eſt iniquitas de Babylo-
ne à ſenioribus iudicibus, qui vide-
bantur regere populum. Iſti frequē
tabant domum Ioachim: ꝛ venie-
bant ad eos omnes qui habebant iu-
dicia. Cum autem populus reuertiſ
ſet per meridiē, ingrediebatur Suſā
na, ꝛ deambulabat in pomerio viri
ſui. Et videbant eam ſenes quotidie
ingredientem, ꝛ deambulantem: ꝛ
exarſerunt in concupiſcentiam eius.
Et euerterūt ſenſū ſuū, ꝛ declinaue
runt oculos ſuos, vt nō viderēt cęlū,
neque

neq; recordarentur iudiciorũ iuſtorum. Factũ eſt autẽ, cũ obſeruarent diẽ aptum quando eã poſſent inueni re ſolã, ingreſſa eſt aliquãdo ſicut heri, ⁊ nudiuſtertius, cum duabus ſolis puellis: voluit que lauari in pomerio. Aeſtus quippe erat. Et non erat ibi quiſquam, prẽter duos ſenes abſconditos, ⁊ contemplantes eam. Dixit ergo puellis. Afferte mihi oleũ ⁊ ſmigmata: ⁊ oſtia pomerij claudite, vt lauer. Cum autem egreſſę eſſent puellę: ſurrexerunt duo ſenes, ⁊ accurrerunt ad eam, ⁊ dixerunt. Ecce oſtia pomerij clauſa ſunt, ⁊ nemo nos videt, ⁊ in concupiſcentia tui ſumus: quamobrẽ aſſentire nobis, ⁊ cõmiſcere nobiſcũ. Quod ſi nolueris, dicemus teſtimoniũ contra te, quòd fuerit tecum iuuenis: ⁊ ob hanc cauſam emiſeris puellas à te. Ingemuit Suſanna, ⁊ ait. Anguſtię mihi ſunt vndique. Si enim hoc ẽgero, mors mihi eſt: ſi autem non egero, non effugiã manus veſtras. Sed melius eſt mihi abſque opere incidere in manus veſtras, quã peccare in conſpectu dñi. Et exclamauit voce magna Suſanna: exclamauerunt autem ⁊ ſenes aduerſus eã. Et cucurrit vnus, ⁊ aperuit oſtia pomerij. Cum autem audiſſent clamorẽ in pomerio famuli domus, irruerunt per poſticũ, vt viderent quidnam eſſet. Poſtquã aũt ſenes locuti ſunt, erubuerunt ſerui vehementer: quia nunquam dictus fuerat ſermo huiuſcemodi de Suſanna. Et facta eſt dies craſtina. Cumq; veniſſet populus ad virũ eius Ioachim, venerũt ⁊ duo ſeniores pleni iniqua cogitatione aduerſus Suſannam, vt interficerent eã. Et dixerunt corã populo. Mittite ad Suſannam filiã Helchię vxorẽ Ioachim. Et ſtatim miſerunt. Et venit cũ parẽtibus, ⁊ filijs, ⁊ vniuerſis cognatis ſuis. Flebãt igitur ſui, ⁊ oẽs qui nouerãt eã. Cõſurgentes autẽ duo ſeniores in medio populi, poſuerunt manus ſuas ſup caput eius. Quę flens ſuſpexit ad celũ. Erat enim cor eius fiduciã habens in dño. Et dixerũt ſeniores. Cũ deambularemus in pomerio ſoli, ingreſſa eſt hęc cũ duabus ſolis puellis: ⁊ clauſit oſtia pomerij: ⁊ dimiſit à ſe puellas. Venitq; adoleſcẽs ad eã, q erat abſcõditus, ⁊ cõcubuit cũ ea. Porrò nos cũ eſſemus in angulo pomerij, vidẽtes iniquitatẽ: cucurrimus ad eos, ⁊ vidimus eos pariter cõmiſcẽri. Et illũ quidẽ nequiuimus cõprehendere, qa fortior nobis erat: ⁊ apto oſtio exiliuit. Hãc autẽ cũ apprehendiſſemus, interrogauimus quiſnã eſſet adoleſcẽs: ⁊ noluit indicare nobis. Huius rei teſtes ſumus. Credidit eis multitudo, quaſi ſenioribus ⁊ iudicibus populi: ⁊ cõdẽnauerũt eã ad mortẽ. Exclamauit autẽ voce magna Suſanna, ⁊ dixit. Deus ęterne, q abſcõditorũ es cognitor, q noſti oĩa antequã fiant: tu ſcis qm̃ falſum teſtimoniũ tulerunt cõtra me: ⁊ ecce morior, cũ nihil horũ fecerim, quę iſti malitioſẽ compoſuerunt aduerſũ me. Exaudiuit autẽ dñs vocẽ eius. Cũq; duceretur ad mortẽ, ſuſcitauit dñs ſpiritũ ſanctũ pueri iunioris, cui nomẽ Daniel: ⁊ exclamauit voce magna, ⁊ dixit: Mundus ego ſum à ſanguine huius. Et cõuerſus omnis populus ad eum, dixit. Quis eſt ſermo iſte, quẽ tu locutus es? Qui cum ſtaret in medio eorum, ait. Sic, fatui filij Iſrael, non iudicantes, neque quod verum eſt cogno-

cognoſcẽtes cõdẽnaſtis filiã Iſrael?
Reuertimini ad iudiciũ: quia falſum
teſtimoniũ locuti ſunt aduerſus eam.
Reuerſus eſt ergo populus cũ feſti-
natione. Et dixit ad eos Daniel. Se-
parate eos ab inuicẽ procul: ⁊ dijudi
cabo eos. Cũ ergo diuiſi eſſent alter
ab altero, vocauit vnum ex eis, ⁊ di-
xit ad eũ. Inueterate dierũ malorũ,
nunc venerunt peccata tua, q̃ prius
operabaris, iudicãs iudicia iniuſta,
innocentes opprimens, ⁊ dimittẽs
noxios, dicente dño: innocentẽ ⁊ iu-
ſtũ non interficies. Nunc ergo ſi vi
diſti eam, dic ſub qua arbore videris
eos colloquentes ſibi. Qui ait. Sub
ſchino. Dixit aũt Daniel. Rectè men
titus es in caput tuum. Ecce enim
angelus dñi, accepta ſentẽtia ab eo,
ſcindet te mediũ. Et amoto eo, iuſſit
venire aliũ, ⁊ dixit ei. Semen Cha-
naan, ⁊ non Iuda: ſpecies decepit te,
⁊ concupiſcentia ſubuertit cor tuum.
Sic faciebatis filiabus Iſrael, ⁊ illę
timẽtes loquebãtur vobis. Sed nõ
filia Iuda ſuſtinuit iniqtatẽ veſtram.
Nunc ergo dic mihi, ſub qua arbore
cõprehenderis eos loquentes ſibi.
Qui ait. Sub prino. Dixit autẽ ei Da
niel. Rectè mẽtitus es ⁊ tu in caput
tuum. Manet enim angelus dñi gla-
dium habens, vt ſecet te medium: ⁊
interficiat vos. Exclamauit itaque
omnis cętus voce magna: ⁊ benedi-
xerunt deum, qui ſaluat ſperantes in
ſe. Et cõſurrexerũt aduerſus duos ſe
niores. (Cõuicerat enim eos Daniel
ex ore ſuo, falſũ dixiſſe teſtimoniũ.)
Feceruntq; eis ſicut male egerãt ad
uerſus proximũ: ⁊ interfecerũt eos.
Et ſaluatus eſt ſanguis innoxius in
ps. die illa. Grad. Si ambulẽ in medio
22 vmbrę mortis: non timebo mala: qñ
tu mecũ es dñe. ℣. Virga tua, ⁊ ba-
culus tuus, ipſa me conſolata ſunt.
Seque. ſancti euang. ſm Ioannem.

In illo tẽpore: ca.8
Perrexit Ie-
ſus in montẽ oliueti;
⁊ diluculo iterũ ve-
nit in templum. Et
oĩs populus venit
ad eum: ⁊ ſedens do-
cebat eos. Adducũt
autem ſcribę ⁊ phariſęi mulierẽ de-
prehenſam in adulterio: ⁊ ſtatuerunt
eã in medio, ⁊ dixerũt ei. Magiſter,
hęc mulier modò deprehenſa eſt in
adulterio. In lege autem Moyſes
mandauit nobis huiuſmodi lapida-
re. Tu ergo quid dicis? Hoc autem
dicebant tentantes eũ: vt poſſent ac-
cuſare eum. Ieſus autem inclinãs ſe
deorſum, digito ſcribebat in terra.
Cũ autẽ perſeuerarent interrogãtes
eũ: erexit ſe, ⁊ dixit eis. Qui ſine pec-
cato eſt veſtrũ, primus in illã lapidẽ
mittat. Et iterũ inclinãs ſe, ſcribebat
in terra. Audiẽtes autem hęc, vnus
poſt vnũ exibant, incipientes à ſenio
ribus. Et remãſit Ieſus ſolus, ⁊ mu-
lier in medio ſtans. Erigens autẽ ſe
Ieſus, dixit ei. Mulier, vbi ſunt q te
accuſabant? Nemo te cõdemnauit?
Quę dixit. Nemo domine. Dixit au-
tẽ Ieſus. Nec ego te condemnabo.
Vade, ⁊ iam amplius noli peccare.
Offertor. Greſſus meos dirige ſe-
cundũ eloquium tuum: vt nõ dñetur
mei omnis iniuſtitia, dñe. Secreta. ps.
Concede, q̃s, oĩps deus: vt hu- 118
ius ſacrificij munus oblatum,
fragilitatem noſtram ab omni malo
purget ſemper, ⁊ muniat. Per dñm
noſtrum Ieſum Chriſtum. Alię ſe-
cretę vt in dñica pręcedenti. Cõio.
Nemo

Ioã. Nemo te condemnauit mulier? ne-
8 mo dñe: nec ego te condemnabo: iaʒ
amplius noli peccare. Poſtcõio.
Quęſumus ops deus: vt inter
eius membra numeremur, cu-
ius corpori communicamus, & ſan-
guini. Qui tecum. Aliç poſtcommu-
niones, vt in Dominica pręcedenti.
Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra Deo.
Porrige dñe fidelibus tuis dex-
teram celeſtis auxilij: vt te toto
corde perquirant: & quę digne poſtu
lant conſequi mereantur. Per do-
minum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Dominica iiij. in Quadrageſima.
Statio ad ſanctam Crucem in
Hieruſalem. Introitus.

Iſa. 66 Lętare hieruſalem,
& cõuentũ facite om
nes qui diligitis eã:
gaudete cum lętitia
q in triſtitia fuiſtis:
vt exultetis, & ſatie-
mini ab vberibus conſolationis ve-
ſtrę. Ps. Lętatus ſum in his, quę di-
cta ſunt mihi: in domum domini ibi-
mus. V. Gloria patri. Oremus.
Concede, qs, ops deus: vt, qui
ex merito noſtrę actionis affli-
gimur, tuę gratię conſolatione reſpi-
remus. Per do. Ad poſcenda ſuf-
fragia ſanctorum. Oratio.
A cunctis nos, qs dñe, mẽtis &
corporis defende periculis: &
intercedẽte beata & glorioſa ſemper-
que virgine dei genitrice Maria, cũ
beatis aplis tuis Petro & Paulo,
atqʒ beato N. & omnibus ſanctis,
ſalutẽ nobis tribue benignus & pa-
cem: vt deſtructis aduerſitatibus &
erroribus vniuerſis, eccleſia tua ſe-
cura tibi ſeruiat libertate. Oratio.
Omnipotens ſempiterne deus:
qui viuorum dominaris ſimul
& mortuorũ, omniumque miſereris,
quos tuos fide & opere futuros eſſe
pręnoſcis: te ſupplices exoramus:
vt pro quibus effundere preces de-
creuimus, quoſqʒ vel pręſens ſeculũ
adhuc in carne retinet, vel futurum
iam exutos corpore ſuſcepit: interce-
dentibus omnibus ſanctis tuis, pie-
tatis tuę clementia, omnium delicto-
rum ſuorum veniam conſequantur.
Per dominum. Lectio epiſtolę
beati Pauli Apoſtoli ad Galatas.
Fratres: Scriptũ eſt quoniam ca. 4
Abraham duos filios habuit:
vnum de ancilla, & vnum de libera.
Sed qui de ancilla, ſecundũ carnem
natus eſt: q autem de libera, per re-
promiſſionem: quę ſunt per allego-
riam dicta. Hęc enim ſunt duo teſta-
menta. Unum quidem in monte Si-
na, in ſeruitutem generans: quę eſt
Agar, (Sina enim mons eſt in Ara-
bia, qui cõiunctus eſt ei, quę nunc eſt
Hieruſalẽ) & ſeruit cũ filijs ſuis. Illa
aũt quę ſurſum eſt Hieruſaleʒ, libera
eſt: quę eſt mater noſtra. Scriptum
eſt enim. Lętare ſterilis, quę non pa-
ris: erumpe & clama, quę non partu-
ris: qa multi filij deſertę, magis quaʒ
eius quę habet virum. Nos autẽ fra-
tres ſecundũ Iſaac promiſſionis filij
ſumus. Sed quomodo tunc is, qui ſe-
cundũ carnẽ natus fuerat, perſeque-
batur eũ qui ſcdm ſpiritũ: ita & nunc.
Sed quid dicit ſcriptura? Eijce an-
cillã, & filium eius. Non enim erit hę-
res filius ancillę cũ filio liberę. Ita-
que fratres, non ſumus ancillę filij,
ſed liberę: qua libertate Chriſtus
nos liberauit. Graduale. Lętatus ps.
ſum in his, quę dicta ſunt mihi: in do- 121

MUndet, ꝛ muniat nos, q̄s dñe, diuini ſacramenti munus oblatum: ꝛ intercedēte beata virgine dei genitrice Maria, cum beatis Apoſtolis tuis Petro ꝛ Paulo, atque beato N. ꝛ omnibus ſanctis: à cunctis nos reddat ꝛ peruerſitatibus expiatos, ꝛ aduerſitatibus expeditos.

PUrificent nos, q̄s, oṁps ꝛ miſericors deus, ſacramenta quę ſumpſimus: ꝛ intercedentibus oībus ſanctis tuis, prẹſta: vt hoc tuū ſacramentū non ſit nobis reatus ad pęnā, ſed interceſſio ſalutaris ad veniam, ſit ablutio ſcelerum, ſit fortitudo fragiliū, ſit contra omnia mundi pericula firmamentum, ſit viuorum atque mortuorum fidelium, remiſſio omnium delictorum. Per dominum noſtrū.

Feria ij. Statio ad ſanctos Quatuor Coronatos. Introitus.

pſal. 53 DEus in nomine tuo ſaluū me fac, ꝛ in virtute tua libera me: deus exaudi oratiōnē meā. Ps. Aurib⁹ percipe verba oris mei. ℣. Glo'ia. Oro.

PRęſta, quęſumus, oṁps deus: vt obſeruationes ſacras annua deuotione recolētes, ꝛ corpore tibi placeamus, ꝛ mente. Per dominum. Alię orationes, vt in Dominica pręcedenti. Lectio libri Regum.

3.ca.3 IN diebus illis. Venerunt duę mulieres meretrices ad regem Salomonem, ſteteruntq; coram eo. Quarum vna ait. Obſecro mi dñe: ego, ꝛ mulier hęc habitabamus in domo vna: ꝛ peperi apud eā in cubiculo. Tertia vero die poſtquam ego peperi, peperit ꝛ hęc. Et eramus ſimul, nulluſque alius in domo nobiſcum, exceptis nobis duabus. Mortuus eſt autem filius mulieris huius nocte. Dormiens quippe oppreſſit eum. Et conſurgens intempeſtę noctis ſilentio, tulit filium meum de látere meo ancillę tuę dormiētis, ꝛ collocauit in ſinu ſuo: ſuum autem filiū qui erat mortuus, poſuit in ſinu meo. Cumque ſurrexiſſem mane, vt darē lac filio meo, apparuit mortuus. Quem diligentius intuens clara luce, deprehendi non eſſe meum quē genueram. Reſponditque altera mulier. Non eſt ita: ſed filius tuus mortuus eſt, meus aūt viuit. E contrario illa dicebat. Mentiris: filius qppe meus viuit, ꝛ filius tuus mortuus eſt. Atq; in hunc modum contendebant coram rege. Tunc rex ait. Hęc dicit: filius meus viuit, ꝛ filius tuus mortuus eſt: ꝛ iſta reſpōdet, non, ſed filius tuus mortuus eſt, ꝛ filius meus viuit. Dixit ergo rex. Afferte mihi gladiū. Cūque attuliſſēt gladium coram rege: diuidite, inquit, infantem viuum in duas partes: ꝛ date dimidiam partem vni, ꝛ dimidiam partem alteri. Dixit autem mulier, cuius filius erat viuus, ad regem. (Commota ſunt quippe viſcera eius ſuper filio ſuo.) Obſecro domine, date illi infantem viuum, ꝛ nolite interficere eum. E cōtrario illa dicebat. Nec mihi: nec tibi: ſed diuidatur. Reſpondit rex, ꝛ ait. Date huic infantem viuum, ꝛ non occidatur: hęc eſt enim mater eius. Audiuit itaque omnis Iſrael iudicium quod iudicaſſet rex: ꝛ timuerūt regem, videntes ſapientiam dei eſſe in eo ad faciendum iudicium.

Graduale. Eſto mihi in pſal. 30
deum protectorem, ꝛ in locum refugij: vt ſaluum me facias. ℣. Deus

in te ſperaui: domine nõ confundar ĩ
pſalꝫ ęternum. Tractus. Domine non
102 ſecundum peccata noſtra, quę feci-
mus nos, neque ſecundũ iniquitates
pſalꝫ noſtras retribuas nobis. ℣. Dñe ne
78 memineris iniquitatum noſtrarum
antiquarũ: cito anticipent nos miſeri
cordię tuę, quia pauperes facti ſumꝰ
nimis. ℣. Adiuua nos deus ſaluta
ris noſter, ⁊ propter gloriam nomi-
nis tui domine libera nos, ⁊ propitiꝰ
eſto peccatis noſtris, ꝓpter nomen
tuũ. Seq. ſancti euãg. ſm Joannem.

ca. 2. IN illo tpe: Prope erat paſcha Iudęorũ, ⁊ aſcẽdit Jeſus Hieroſolymam. Et inuẽnit in tẽplo vẽdẽtes oues, ⁊ boues, ⁊ colũbas, ⁊ nummularios ſedentes. Et cũ feciſſet quaſi flagellum de funiculis, omnes eiecit de tẽplo, oues quoque ⁊ boues: ⁊ numulariorũ effudit ęs, ⁊ menſas ſubuertit. Et his q colũbas vendebant, dixit. Auferte iſta hic: ⁊ nolite facere domũ patris mei domũ negotiationis. Recordati vero ſunt diſcipuli eius, q: ſcriptũ eſt: zelus domus tuę comedit me. Reſpõderũt ergo Judęi: ⁊ dixerunt ei. Quod ſignũ oſtendis nobis: quia hęc facis? Reſpondit Jeſus, ⁊ dixit eis. Soluite tẽplũ hoc: ⁊ in tribꝰ diebus excitabo illud. Dixerũt ergo Judęi. Quadraginta ⁊ ſex annis ędificatum eſt tẽplũ hoc: ⁊ tu in tribus diebus excitabis illud? Ille aũt dicebat de tẽplo corporis ſui. Cũ ergo reſurrexiſſet a mortuis, recordati ſunt diſcipuli eius, q: hoc dicebat de corpore ſuo. Et crediderũt ſcripturę, ⁊ ſermoni quẽ dixit Jeſus. Cũ aũt eſſet Hieroſolymis in paſcha in die feſto, multi crediderunt in nomine eius, videntes eius ſigna quę faciebat. Ipſe aũt Jeſus non credebat ſemetipſum eis: eo ꝙ ipſe noſſet oẽs, ⁊ q: opus ei nõ erat, vt quis teſtimoniũ perhiberet de homine. Ipſe eni ſciebat, quid eſ
ſet in homine. Offer. Iubilate deo pſ.
omnis terra: ſeruite dño in lętitia: in- 99
trate in conſpectu eius in exultatiõe: quia dominus ipſe eſt deus. Secre.

OBlatum tibi dñe ſacrificium viuificet nos ſemper, ⁊ muniat. Per do. Alię Secretę vt in dominica
pcedenti. Cõmunio. Ab occultis pſalꝫ
meis munda me domine: ⁊ ab alienis 18
parce ſeruo tuo. Poſtcommunio.

SUmptis dñe ſalutaribus ſacramentis, ad redemptionis ęternę, q̃s, proficiamus augmẽtũ. Per dñm. Alię poſtcõiones, vt in dñica precedenti. Sup populũ. Oremus.

Humiliate capita veſtra deo.

DEprecationem noſtrã, q̃s dñe, benignus exaudi: ⁊, quibus ſupplicandi pręſtas effectum, tribue defenſionis auxilium. Per dominum.

¶ Feria tertia. Statio ad ſanctum Laurentium in Damaſo. Introitus.

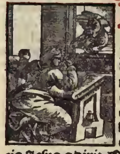
EXaudi deus ora- pſalꝫ
tionem meam, ⁊ 54
ne deſpexeris deprecationem meã, intende in me, ⁊ exaudi me. pſalꝫ. Contriſtatus ſum in exercitatione mea: ⁊ conturbatus ſum a voce inimici, ⁊ a tribulatione peccatoris. ℣. Gloria. Oremus.

SAcrę, nobis, q̃s domine, obſeruationis ieiunia: ⁊ pię conuerſationis

fationis augmentum, ꝛ tuę propitia-
tionis continuum pręſtent auxilium:
Per dñm. Alię orōnes vt in dñica
pręcedenti. Lectio libri Exodi.

c.32 In diebus illis: Locutus eſt dñs
ad Moyſen, dicēs. Deſcēde de
monte: quia peccauit populus tuus
quem eduxiſti de terra Aegypti. Re
ceſſerunt cito de via, quam oſtendiſti
eis: fecerūtq; ſibi vitulū cōflatilem, ꝛ
adorauerūt, atq; immolātes ei hoſti-
as, dixerunt. Iſti ſunt dij tui Iſrael,
qui te eduxerunt de terra Aegypti.
Rurſumque ait dñs ad Moyſen. Cer
no quòd populus iſte, durę ceruicis
ſit: dimitte me, vt iraſcatur furor me-
us contra eos, ꝛ deleam eos: faciam-
que te in gentem magnam. Moyſes
autem orabat dominum deum ſuū;
dicens. Cur domine iraſcitur furor
tuus contra populum tuum, quem
eduxiſti de terra Aegypti in fortitu-
dine magna, ꝛ in manu robuſta? Ne,
quęſo, dicāt Aegyptij: callidè eduxit
eos, vt interficeret in montibus, ꝛ de
leret de terra. Quieſcat ira tua: ꝛ eſto
placabilis ſup nequitia populi tui.
Recordare Abraham, Iſaac, ꝛ Iſra-
el ſeruorum tuorum, quibus iuraſti
per temetipſum, dicens. Multiplica
bo ſemen veſtrum ſicut ſtellas celi: ꝛ
vniuerſam terram hanc, de qua locu
tus ſum, dabo ſemini veſtro: ꝛ poſſi-
debitis eam ſemper. Placatusque
eſt dñs, ne faceret malū, quod locu-
tus fuerat aduerſus populū ſuū. Et
miſertus eſt populo ſuo dñs deus
ps. noſter. Graduale. Exurge dñe, fer
43 opē nobis, ꝛ libera nos propter no
men tuum. ℣. Deus auribus noſtris
audiuimus: patres noſtri annūciaue
rūt nobis opus, quod operatus es
in diebus eorū, ꝛ in diebus antiquis.

Sequē. ſancti euang. ſm Joannem.

In illo tpe: ca.7
Iā die feſto
mediāte aſcēdit
Jeſus in tēplū, ꝛ
docebat. Et mi-
rabant Judęi, di
cētes. Quomo-
do hic literas
ſcit, cū non didi-
cerit? Reſpōdit
eis Jeſus, ꝛ dixit. Mea doctrina nō
eſt mea: ſed eius qui miſit me. Siquis
voluerit volūtatē eius facere: cogno
ſcet de doctrina, vtrum ex deo ſit, an
ego à meipſo loquar. Qui à ſeme-
tipſo loquit, gloriā propriā qrit. Qui
aūt quęrit gloriā eius q miſit illū: hic
verax eſt, ꝛ iniuſtitia in illo non eſt.
Nōne Moyſes dedit vobis legē: ꝛ ne
mo ex vobis facit legē? Quid me qri
tis interficere? Reſpōdit turba, ꝛ di-
xit. Dęmoniū habes: quis te qrit in-
terficere? Reſpōdit Jeſus, ꝛ dixit eis.
Unū opus feci: ꝛ oēs miramini. Pro
pterea Moyſes dedit vobis circūci
ſionē: nō qa ex Moyſe eſt, ſed ex pa-
tribus. Et in ſabbato circūciditis ho
minē. Si circūciſionē accipit homo
in ſabbato, vt nō ſoluatur lex Moyſi:
mihi indignamini, quia totum homi
nē ſanū feci in ſabbato? Nolite iudi-
care ſm faciem: ſed iuſtū iudiciū iudi
cate. Dicebant ergo quidam ex Hie-
roſolymis. Nōne hic eſt, quē quęrūt
interficere? Ecce palam loquitur, ꝛ
nihil ei dicunt. Nūquid verè cogno-
uerūt principes, qa hic eſt Chriſtus?
Sed hunc ſcimus vnde ſit: Chriſtus
autē cum venerit, nemo ſcit vnde ſit.
Clamabat ergo docens in tēplo Je-
ſus, ꝛ dicēs. Et me ſcitis, ꝛ vnde ſim
ſcitis: ꝛ à me ipſo non veni: ſed eſt ve-

tus qui miſit me, quem vos neſcitis.
Ego ſcio eum: ⁊ ſi dixero quia neſcio
eum, ero ſimil's vobis mẽdax. Sed
ſcio eum: quia ab ipſo ſum, ⁊ ipſe me
miſit. Querebant ergo eum appre-
hendere: ⁊ nemo miſit in illuz manus:
quia nondum venerat hora eius. De
turba autem, multi crediderunt in
ps. eum. Offertorium. Expectãs expe
39 ctaui dominũ, ⁊ reſpexit me: ⁊ exau-
diuit deprecationem meam, ⁊ immi-
ſit in os meum canticum nouum,
hymnum deo noſtro. Secreta.
Hec hoſtia, q̃s dñe, emundet
noſtra delicta, ⁊ ad ſacrificium
celebrandũ, ſubditorũ tibi corpora,
menteſq; ſanctificet. Per. Alie Se-
ps. crete vt in dñica pced. Cõio. Letabi
19 mur in ſalutari tuo: ⁊ in nomine dei
noſtri magnificabimur. Poſtcõio.
Huius nos dñe perceptio ſacra
menti mundet a crimine: ⁊ ad
celeſtia regna perducat. Per dñm.
Alie poſtcõiones, vt in dñica prece
dẽti. Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra Deo.
Miſerere dñe populo tuo: ⁊ cõti
nuis tribulationibus laborantẽ,
propitius reſpirare concede. Per.
¶ Feria quarta. Statio ad ſanctum
Paulum. Introitus.
Eze-
ch. 36 Um ſanctificatus
fuero in vobis, con
gregabo vos de
vniuerſis terris: ⁊
effundaz ſuper vos
aquã mundã, ⁊ mũ-
dabimini ab oĩbus
inquinamentis veſtris: ⁊ dabo vobis
ſpiritũ nouũ. ps. Benedicam dñm
in omni tẽpore: ſemper laus eius in
ore meo. ℣. Gloria patri. poſt Ky-
rie eleiſon. dicitur Oremus. Flecta-
mus genua. ℟. Leuate. Oratio.
Deus, q ⁊ iuſtis p̃mia meritorũ,
⁊ peccatoribus per ieiuniũ ve-
niam prebes: miſerere ſupplicibus
tuis: vt reatus noſtri confeſſio, indul
gẽtiã valeat pcipere delictorũ. per.
Lectio Ezechielis prophete.
Hec dicit dñs deus: Sãctifica- c.36
bo nomẽ meũ magnuz: vt ſciãt
gẽtes: qa ego dñs. Cuz ſanctificatus
fuero in vobis corã eis: tollã quippe
vos de gẽtibus: ⁊ congregabo vos
de vniuerſis terris: ⁊ adducam vos
in terram veſtrã. Et effundam ſuper
vos aquã mundã: ⁊ mũdabimini ab
omnibus inquinamẽtis veſtris: ⁊ ab
vniuerſis idolis veſtris mundabo
vos. Et dabo vobis cor nouuz: ⁊ ſpi-
ritũ nouum ponã in medio veſtri. Et
auferã cor lapideũ de carne veſtra: ⁊
dabo vobis cor carneũ. Et ſpiritum
meũ ponam in medio veſtri: ⁊ faciaz
vt in preceptis meis ambuletis, ⁊ iu
dicia mea cuſtodiatis: ⁊ operemini.
Et habitabitis in terra quã dedi pa-
tribus veſtris: ⁊ eritis mihi in popu
lũ, ⁊ ego ero vobis in deũ, dicit dñs
ops. Grad. Uenite filij, audite me: ps.
timorẽ dñi docebo vos. ℣. Accedite 33
ad eũ, ⁊ illuminamini: ⁊ facies veſtre
non confundẽtur. Hic dr Dominus
vobiſcũ. ſine Flectamus. Oremus.
Preſta, quæſumus, ops deus: vt,
quos ieiunia votiua caſtigant,
ipſa quoque deuotio ſancta letificet:
vt terrenis affectibus mitigatis, faci
lius celeſtia capiamus. Per dñm.
Alie orones, vt in dñica precedẽti.
Lectio Iſaie prophete.
Hec dicit dñs. Lauamini, mun ca.1
di eſtote, auferte malum cogi-
tationum veſtrarum ab oculis meis.
Quieſcite agere pruerſe, diſcite bene
facere,

facere. Quęrite iudicium, ſubuenite
oppreſſo, iudicate pupillo, defendi-
te viduam. Et venite, ⁊ arguite me,
dicit dominus. Si fuerint peccata
veſtra vt cóccinum: quaſi nix dealba
bũtur. Et, ſi fuerint rubra quaſi ver-
miculus: velut lana alba erunt. Si
volueritis, ⁊ audieritis me: bona ter
rę comedetis. Dicit dñs ops. Grad.
pſal. Beata gens, cuius dñs eſt deus eo-
32 ruz: populus quē elegit dñs in hęre-
ditatē ſibi. ℣. Verbo dñi celi firmati
ſunt: ⁊ ſpiritu oris eius oīs virtus eo
pſal. rum. Trac. Dñe, nō ſm peccata no
102 ſtra, q̄ fecimus nos: neq3 ſm iniquita
ps. tes noſtras retribuas nobis. ℣. Do
78 mine, ne memineris iniquitatũ nr̃arũ
antiquarum: cito anticipent nos mi-
ſericordię tuę: quia pauperes facti ſu
mus nimis. ℣. Adiuua nos deus ſa-
lutaris noſter: ⁊ propter gloriam no-
minis tui dñe libera nos: ⁊ propitius
eſto peccatis nr̃is ꝓpter nomē tuuz.

Seq. ſancti euangelij ſm Joannem.

c.9. In illo tpe: Preteri-
ens Jeſus vidit
hominē cęcum a
natiuitate. Et in-
terrogauerunt
eũ diſcipuli ei⁹.
Rabbi: quis pec-
cauit, hic, aut
parētes eius, vt
cęcus naſceretur? Reſpondit Jeſus.
Neque hic peccauit, neque parētes
eius: ſed vt manifeſtentur opera dei
in illo. Me oportet operari opera e-
ius qui miſit me, donec dies eſt. Ve-
nit nox, quādo nemo poteſt operari.
Quādiu in mūdo ſũ, lux ſũ mũdi. Hęc
cũ dixiſſet, expuit in terrā, ⁊ fecit lutũ
ex ſputo: ⁊ liniuit lutum ſuper oculos
eius: ⁊ dixit ei. Vade, laua in natato-
ria Silóe, quod interpretatur miſſus.
Abijt ergo, ⁊ lauit, ⁊ venit videns.
Itaq3 vicini, ⁊ q viderāt eũ prius q2
mendicus erat, dicebant. Nonne hic
eſt qui ſedebat, ⁊ mēdicabat? Alij di-
cebāt, q2 hic eſt. Alij aũt, nequaquaz,
ſed ſimilis eius eſt. Ille vero dicebat:
q2 ego ſum. Dicebant ergo ei. Quo-
modo aperti ſunt tibi oculi? Reſpon-
dit. Ille homo q dicitur Jeſus lutũ fe
cit: ⁊ vnxit oculos meos, ⁊ dixit mihi:
Vade ad natatoriā Siloe, ⁊ laua: Et
abij, ⁊ laui, ⁊ vidi. Dixerunt ergo ei.
Vbi eſt ille? Ait. Neſcio. Adducunt
eũ ad phariſęos q cęcus fuerat. Erat
autē ſabbatum quando lutũ fecit Je-
ſus, ⁊ aperuit oculos eius. Iterũ er-
go interrogabāt eũ phariſęi, quomo-
do vidiſſet. Ille aũt dixit eis. Lutum
poſuit mihi ſuper oculos, ⁊ laui: ⁊ vi-
deo. Dicebāt ergo ex phariſęis qdā.
Non eſt hic homo a deo, qui ſabbatũ
non cuſtodit. Alij aũt dicebāt. Quo-
modo poteſt homo peccator hęc ſi-
gna facere? Et ſchiſma erat inter eos.
Dicunt ergo cęco iterum. Tu, quid
dicis de eo qui aperuit oculos tuos?
Ille aũt dixit, q2 propheta eſt. Non
crediderũt ergo Judęi de illo, q2 cęc⁹
fuiſſet, ⁊ vidiſſet: donec vocauerunt
parentes eius qui viderat, ⁊ interro-
gauerunt eos, dicentes. Hic eſt filius
veſter, quē vos dicitis quia cęcus na
tus eſt? Quõ ergo nũc videt? Reſpō-
derunt eis parentes eius, ⁊ dixerũt.
Scimus q2 hic eſt filius noſter, ⁊ q2
cęcus natus eſt: quõ aũt nunc videat,
neſcimus: aut quis eius aperuit ocu-
los, nos neſcimus. Ipſum interroga
te: ętatē habet, ipſe dſe loquatur. Hęc
dixerũt parētes eius, q2 timebāt Ju-
dęos. Jā eniz cōſpirauerāt Judęi, vt

ſiquis eum confiteretur Chriſtum,
extra ſynagogam fieret. Propterea
parentes eius dixerunt: quia ętatem
habet, ipſum interrogate. Uocaue-
runt ergo rurſum hominem qui fue-
rat cęcus, ꝛ dixerunt ei. Da gloriam
Deo. Nos ſcimus, qꝛ hic homo pec-
catoꝛ eſt. Dixit ergo ille. Si peccatoꝛ
eſt, neſcio: vnum ſcio, quia cum cęcꝰ
eſſem, modò video. Dixerunt ergo
illi. Quid fecit tibi? Quomodo ape-
ruit tibi oculos? Reſpondit eis. Di
xi vobis iam, ꝛ audiſtis: quid iterum
vultis audire? Nunquid ꝛ vos vul-
tis diſcipuli eius fieri? Maledixerũt
ergo ei, ꝛ dixerunt. Tu diſcipulus
eius ſis: nos autem Moyſi diſcipuli
ſumus. Nos ſcimus, quia Moyſi lo
cutus eſt deus: hunc autem neſcimꝰ
vnde ſit. Reſpondit ille homo, ꝛ dixit
eis. In hoc enim mirabile eſt, quia
vos neſcitis vnde ſit: ꝛ aperuit ocu-
los meos: Scimus autem, qꝛ pecca-
toꝛes deus non audit: ſed ſiquis cul-
toꝛ dei eſt, ꝛ voluntatẽ eius facit, hũc
exaudit. A ſeculo non eſt auditum,
quia aperuit quis oculos cęci nati.
Niſi eſſet hic à deo, non poterat face-
re quicquam. Reſponderunt, ꝛ dixe-
runt ei. In peccatis natus es totus:
ꝛ tu doces nos? Et eiecerunt eum fo
ras. Audiuit autem Jeſus, quia eie-
cerunt eũ foꝛas: ꝛ cũ inueniſſet eũ, di
xit ei. Tu credis in filiũ dei? Reſpon
dit ille, ꝛ dixit. Quis eſt dñe, vt cre-
dam in eũ? Dixit ei Jeſus. Et vidiſti
eũ: ꝛ qui loquitur tecum, ipſe eſt. At
ille ait. Credo dñe. Hic genuflectit.
Et pꝛocidens adoꝛauit eũ. Offerto.
pſalꝫ 65 Benedicite gentes dñm deum no-
ſtrum, ꝛ obaudite vocez laudis eius:
qui poſuit animam meam ad vitam,
ꝛ non dedit commoueri pedes me-
os: benedictus dominus, qui non
amouit depꝛecationem meam, ꝛ mi
ſericoꝛdiam ſuam à me. Secreta.

SUpplices te rogamus oñs de-
us: vt his ſacrificijs peccata no
ſtra mundentur: qꝛ tunc veraz nobis
tribuis ꝛ mentis ꝛ coꝛpoꝛis ſanitatẽ.
Per. Alię ſecretę vt in dñica pręce-
denti. Cõio. Lutũ fecit ex ſputo dñs, Jo. 9
ꝛ liniuit oculos meos: ꝛ abij, ꝛ laui,
ꝛ vidi, ꝛ credidi deo. Poſtcõio.

SAcramenta q̃ ſumpſimus, dñe
deus noſter, ꝛ ſpiritualibus nos
repleant alimẽtis, ꝛ coꝛpoꝛalibꝰ tueã
tur auxilijs. per. Alię poſtc. vt ĩ dñi
ca pcedẽti. Super populũ Oꝛemꝰ.
Humiliate capita veſtra Deo.

PAteant aures miſericoꝛdię tuę
dñe pꝛecibus ſupplicantium:
ꝛ vt petentibus deſiderata concedas:
fac eos, quę tibi ſunt placita, poſtula
re. Per dominum noſtrum Jeſum.

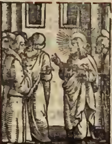
Feria v. Statio ad ſanctum Sil-
ueſtrum ꝛ Martinum. Introitus.

LEtetur coꝛ quęrẽ- pſalꝫ
tium dñm: quęrite 104
dñm, ꝛ confirmami
ni: quęrite faciem
eius ſemper. pſalꝫ.
Confitemini dño,
ꝛ inuocate nomen
eius: annunciate inter gentes opera
eius. ℣. Gloꝛia patri, ꝛc. Oꝛemus.

PRęſta, q̃s, omnipotens deus: vt
quos ieiunia votiua caſtigant,
ipſa quoque deuotio ſancta lętificet,
vt terrenis affectibus mitigatis, fa-
cilius cęleſtia capiamus. Per dñz.
Alię poſtcõmuniones, vt in dñica p
cedenti. Lectio libꝛi Regum.

IN diebus illis: Uenit mulier 4. ca.
Sunamitis ad Eliſęũ in montẽ 4
Carmeli. Cumqz vidiſſet eaz vir dei
de

de contra, ait ad Giezi puerū ſuum.
Ecce Sunamitis illa. Uade ergo in⸗
occurſuꝫ eius, ⁊ dic ei. Rectè ne agi⸗
tur circa te, ⁊ circa virum tuum, ⁊ cir
ca filium tuum? Que reſpondit. Re⸗
ctè. Cumqꝫ veniſſet ad virum dei in
montem, apprehendit pedes eius: ⁊
acceſſit Giezi vt amoueret eam. Et
ait homo dei. Dimitte illam: anima
enim eius in amaritudine eſt: ⁊ domi
nus celauit à me, ⁊ non indicauit mi⸗
hi. Que dixit illi. Nunquid petiui fi⸗
lium à domino meo? Nunquid non
dixi tibi, ne illudas me? Et ille ait ad
Giezi. Accinge lumbos tuos: ⁊ tol⸗
le baculum meum in manu tua: ⁊ va⸗
de. Si occúrrerit tibi homo, non ſa⸗
lutes eum: ⁊ ſi ſalutauerit te quiſpiaꝫ,
non reſpondeas illi: ⁊ pones bacu⸗
lum meum ſuper faciem pueri. Por
rò mater pueri ait. Uiuit dñs, ⁊ vi⸗
uit anima tua: nō dimittā te. Surre⸗
xit ergo, ⁊ ſecutus eſt eam. Giezi aūt
preceſſerat ante eos, ⁊ poſuerat ba⸗
culū ſup faciē pueri, ⁊ non erat vox,
neque ſenſus. Reuerſuſqꝫ eſt Giezi
in occurſum eius: ⁊ nunciauit ei, di⸗
cens. Non ſurrexit puer. Ingreſſus
eſt ergo Eliſeus domum. Et ecce
puer mortuus iacebat in lectulo eius.
Ingreſſusque clauſit oſtium ſuper
ſe, ⁊ ſuper pueruꝫ: ⁊ oꝛauit ad domi⸗
num. Et aſcendit: ⁊ incubuit ſuper
puerum: poſuitque os ſuuꝫ ſuper os
eius, ⁊ oculos ſuos ſuper oculos eiꝰ,
⁊ manus ſuas ſuper manus eius: ⁊
incuruauit ſe ſuper eum: ⁊ calefacta
eſt caro pueri. At ille reuerſus, deā⸗
bulauit in domo ſemel huc, atque il⸗
luc: ⁊ aſcendit, ⁊ incubuit ſuper eū: ⁊
oſcitauit puer ſepties, aperuitqꝫ ocu
los. At ille vocauit Giezi, ⁊ dixit ei.
Uoca Sunamitidē hāc. Que vocata,
ingreſſa eſt ad eū. Cui ait. Tolle filiū
tuū. Uenit aūt illa, ⁊ coꝛruit ad pedes
eius: ⁊ adoꝛauit ſup terrā. Tulitque
filiū ſuū, ⁊ egreſſa eſt. Eliſeus vero re
uerſus eſt in Gálgala. Grad. R. eſpi⸗ pſalꝫ
ce dñe in teſtamentū tuuꝫ: ⁊ animas 73
pauperū tuoꝛuꝫ ne obliuiſcaris in fi⸗
nē. V. Exurge dñe, ⁊ iudica cauſā me
am, memoꝛ eſto oppꝛobꝛij ſeruoꝝ tu
oꝝ. Seq. ſancti euang. ſm Lucam.

In illo tpe: c.7.
Ibat Jeſus
in ciuitateꝫ, que
vocat Naim: ⁊
ibāt cū illo diſci⸗
puli eiꝰ: ⁊ turba
copioſa. Cū au⸗
tem appꝛopin⸗
quaret poꝛte ci⸗
uitatis: ecce de⸗
functus efferebatur, filius vnicus ma
tris ſue. Et hec vidua erat, ⁊ turba ci
uitatis multa cū illa. Quā cum vidiſ⸗
ſet dñs, miſericoꝛdia motus ſuper eā
dixit illi. Noli flere. Et acceſſit, ⁊ te⸗
tigit lóculum. Hi autem q poꝛtabāt,
ſtetérunt. Et ait. Adoleſcens, tibi di
co: ſurge. Et reſédit q erat moꝛtuus: ⁊
cepit loqui. Et dedit illuꝫ matri ſue.
Accepit autem omnes timoꝛ: ⁊ ma⸗
gnificabant deum, dicentes. Qꝛ pro⸗
pheta magnus ſurrexit in nobis: ⁊
qꝛ deus viſitauit plebem ſuam. Off.
Dñe ad adiuuandū me feſtina: con⸗ pſal's
fundantur omnes aduerſum me, qui 69
cogitant ſeruis tuis mala. Secreta.
Purifica nos miſericoꝛs deus: vt
eccleſie tue p̄ces q̄ tibi grate ſūt,
pia munera deferentes: fiāt expiatis
mentibus gratioꝛes. Per. Alie ſecre
te vt in Dnica p̄cedenti. Cōio. Dñe ps.
memoꝛaboꝛ iuſtitie tue ſolius: de⸗ 70
us docuiſti me à iuuentute mea: ⁊
vſqꝫ

mitas hęc non eſt ad mortē, ſed pro gloria dei: vt glorificetur filius dei per eam. Diligebat autē Jeſus Martham, ⁊ ſororem eius Mariā, ⁊ Lazarū. Ut ergo audiuit quia infirmabat, tūc quidē māſit in eodē loco duobus diebus. Deinde poſt hęc dixit diſcipulis ſuis. Eamus in Judęā iterum. Dicūt ei diſcipuli. Rabbi, nunc quęrebāt te Judęi lapidare: ⁊ iterum vadis illuc? Reſpondit Jeſus. Nonne duodecim horę ſunt diei? Siquis ambulauerit in die, nō offendit: quia lucem huius mundi videt. Si autem ambulauerit in nocte, offendit: quia lux nō eſt in eo. Hęc ait. Et poſt hęc dicit eis. Lazarus amicus noſter dormit: ſed vado, vt a ſomno excitē eum. Dixerunt ergo diſcipuli eius. Dñe, ſi dormit, ſaluus erit. Dixerat autē Jeſus de morte eius: illi aūt putauerūt quia de dormitione ſomni diceret. Tunc ergo dixit eis Jeſus manifeſte. Lazarus mortuus eſt: ⁊ gaudeo propter vos, vt credatis, qm nō erā ibi. Sed eamus ad eum. Dixit ergo Thomas, qui dicitur Didymus, ad condiſcipulos. Eamus ⁊ nos, ⁊ moriamur cum eo. Venit itaque Jeſus: ⁊ inuenit eum quatuor dies iā in monumento habentem. (Erat autem Bethania iuxta Hieroſolymā quaſi ſtadijs quindecim.) Multi autem ex Judęis venerāt ad Martham ⁊ Mariā, vt cōſolarent eas de fratre ſuo. Martha ergo vt audiuit quia Jeſus venit, occurrit illi. Maria autem domi ſedebat. Dixit ergo Martha ad Jeſum. Domine ſi fuiſſes hic, frater meus non fuiſſet mortuus. Sed ⁊ nunc ſcio, quia quęcunq; popoſceris a deo, dabit tibi deus. Dicit illi Jeſus. Reſurget frater tuus. Dicit ei Martha. Scio qa reſurget in reſurrectione, in nouiſſimo die. Dicit ei Jeſus. Ego ſum reſurrectio ⁊ vita. Qui credit in me: etiā ſi mortuus fuerit, viuet. Et omnis qui viuit: ⁊ credit in me: nō morietur in ęternum. Credis hoc? Ait illi. Utique dñe: ego credidi qa tu es Chriſtus filius dei viui, qui in hunc mundum veniſti. Et cum hęc dixiſſet, abijt, ⁊ vocauit Mariam ſororem ſuam ſilentio, dicens. Magiſter adeſt, ⁊ vocat te. Illa autē, vt audiuit, ſurrexit cito, ⁊ venit ad eum. Nondum enim venerat Jeſus in caſtellū: ſed erat adhuc in loco illo vbi occurrerat ei Martha. Judęi ergo, qui erant cum ea in domo, ⁊ conſolabantur eam, cū vidiſſent Mariam qa citō ſurrexit ⁊ exijt, ſecuti ſunt eam dicētes. Quia vadit ad monumētū, vt ploret ibi. Maria ergo cum veniſſet vbi erat Jeſus: videns eum, cecidit ad pedes eius, ⁊ dixit ei. Dñe ſi fuiſſes hic, non eſſet mortuus frater meus. Jeſus ergo vt vidit eam plorantem, ⁊ Judęos qui venerant cum ea, plorantes: infremuit ſpiritu, ⁊ turbauit ſemetipſum, ⁊ dixit. Ubi poſuiſtis eum? Dicunt ei. Dñe, veni ⁊ vide. Et lacrymatus eſt Jeſus. Dixerunt ergo Judęi. Ecce quomodo amabat eum. Quidam autem ex ipſis dixerunt. Non poterat hic, qui aperuit oculos cęci nati, facere, vt ⁊ hic non moreretur? Jeſus ergo rurſum fremens in ſemetipſo, venit ad monumentum. Erat autem ſpelunca: ⁊ lapis ſuperpoſitus erat ei. Ait Jeſus. Tollite lapidem. Dicit ei Martha ſoror eius qui mortuus fuerat. Domine, iam fętet: quatriduanus enim eſt. Dicit ei Jeſus. Nonne dixi tibi, quoniam ſi credideris, videbis

bis gloriam dei ⁊ Tulerunt ergo lapidē. Jeſus autē eleuatis oculis ſurſum, dixit. Pater, gratias ago tibi, quoniam audiſti me. Ego autem ſciebam quia ſemper me audis, ſed propter populum qui circunſtat, dixi: vt credant quia tu me miſiſti. Hęc cū dixiſſet, voce magna clamauit. Lazare, veni foras. Et ſtatim prodijt qui fuerat mortuus, ligatus manus ⁊ pedes inſtitis: ⁊ facies illius ſudario erat ligata. Dixit eis Jeſus. Soluite eum, ⁊ ſinite abire. Multi ergo ex Judęis, qui venerant ad Mariam ⁊ Marthā, ⁊ viderant quę fecit Jeſus, crediderunt in eum. Offertorium:

ps. 17 Populum humilem ſaluum facies domine: ⁊ oculos ſuperborum humiliabis: quoniam quis deus pręter te domine? Secreta.

Munera nos dn̄e, q̄s, oblata purificēt: ⁊ te nobis iugiter faciant eſſe placatum. Per dn̄m. Alię ſecretę vt in Dominica precedenti. Cōio.

Joā. 11 Uidens dominus flentes ſorores Lazari ad monumentum, lacrymatus eſt coram Judęis, ⁊ exclamauit, Lazare veni foras: ⁊ prodijt ligatis manibus ⁊ pedibus, qui fuerat quatriduanus mortuus. Poſtcōmunio.

Hęc nos, quęſumus domine, participatio ſacramēti, ⁊ à proprijs reatibus indeſinēter expediat: ⁊ ab oībus tueatur aduerſis. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum. Alię poſtcōiones, vt in dominica pcedēti. Super populum. Oremus. Humiliate capita veſtra Deo.

Da nobis, q̄s, oīpotens deus: vt, qui infirmitatis nr̄ę conſcij de tua virtute confidimus, ſub tua ſemp pietate gaudeamus. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Sabbato. Statio ad ſanctum Nicolaum in carcere. Introitus.

Sitientes venite ad aquas, dicit dn̄s: ⁊ qui nō habetis preciū, venite, ⁊ bibite cū lętitia. ps. Attēdite popule meus legē meā: inclinate aurē veſtrā i verba oris mei. ℣. Gloria.

Fiat, q̄s dn̄e, per gratiā Oro. tuā fructuoſus noſtrę deuotionis affect⁹: quia tūc nobis proderūt ſuſcepta ieiunia, ſi tuę ſint placita pietati. Per do. Alię orōnes, vt in dn̄ica pced. Lectio Jſaię prophetę.

Hęc dicit dn̄s. In tpe placito c.49
exaudiui te: ⁊ in die ſalutis auxiliatus ſum tui. Et ſeruaui te: ⁊ dedi te in fedus populi: vt ſuſcitares terrā: ⁊ poſſideres hereditates diſſipatas: vt diceres his qui vincti ſunt, exite: ⁊ his qui in tenebris ſunt, reuelamini. Super vias paſcenť: ⁊ in omnibus planis paſcua eorū. Non eſuriēt, neque ſitient: ⁊ nō percutiet eos ęſtus ⁊ ſol: quia miſerator eorū reget eos: ⁊ ad fontes aquarū portabit eos. Et ponam omnes montes meos in viā: ⁊ ſemitę meę exaltabunť. Ecce iſti de lōge venient: ⁊ ecce illi ab aquilone ⁊ mari: ⁊ iſti de terra auſtrali. Laudate cęli, ⁊ exulta terra, iubilate montes laudē: quia cōſolatus eſt dn̄s populū ſuum, ⁊ pauperum ſuorum miſerebitur. Et dixit Sion. Dereliquit me dn̄s: ⁊ dominus oblitus eſt mei. Nūquid obliuiſci poteſt mulier infantē ſuū: vt non miſereatur filio vteri ſui? Et ſi illa oblita fuerit: ego tamen non obliuiſcar tui, dicit dominus omnipotens. Graduale. Tibi domi- ps. 9
ne derelictus eſt pauper: pupillo tu eris

cris adiutor. ℣. Utquid dn̄e receſſiſti lōge, deſpicis in opportunitatibꝰ i tribulatione: dū ſupbit impiꝰ, incendit̄ paup. Seq. S. euāg. ſm Ioānē.

ca. 8.

IN illo tp̄e: Dicebat Ieſus turbis Iudęorū. Ego ſum lux mundi. Qui ſequit̄ me, non ambulat in tenebris: ſed habebit lumen vitę. Dixerunt ergo ei Phariſęi. Tu de teipſo teſtimoniū perhibes: teſtimonium tuum nō eſt verum. Reſpondit Ieſus, ⁊ dixit eis. Etſi ego teſtimonium perhibeo de meipſo, verū eſt teſtimoniū meū: qꝛ ſcio vnde veni, ⁊ quò vado. Uos aūt neſcitis vnde venio, aut quò vado. Uos ſm carnem iudicatis: ego nō iudico quēquā. Et, ſi ego iudico, iudicium meū verū eſt: qꝛ ſolus nō ſū, ſed ego, ⁊ qui miſit me pater. Et in lege veſtra ſcriptū eſt: qꝛ duorū hominū teſtimoniū verū eſt. Ego ſū, q teſtimonium perhibeo de meipſo: ⁊ teſtimoniū perhibet de me, qui miſit me, pater. Dicebant ergo ei. Ubi eſt pater tuus? Reſpondit, Ieſus. Neque me ſcitis: neqꝫ patrem meū. Si me ſciretis: forſitan ⁊ patrē meū ſciretis. Hęc verba locutus eſt Ieſus i Gazophylacio, docēs i tēplo. Et nemo apprehēdit eū: qꝛ nondū venerat hora eius. Offer. Factꝰ eſt dn̄s firmamentū meum, ⁊ refugium meū, ⁊ liberator meus: ſperabo in eum. Secr.

psal's 17

OBlationibus noſtris, q̄s dn̄e, placare ſuſceptis: ⁊ ad te nr̄as etiam rebelles compelle propitius voluntates. Per d. Alię ſecretę vt in Dominica p̄cedēti. Cōio. Dn̄s regit me, ⁊ nihil mihi deerit: in loco paſcuę ibi me collocauit: ſuper aquam refectionis educauit me. Poſtcōio.

psal's 22

TUa nos, quęſumus domine, ſancta purificent: ⁊ operationis ſuę remedio, tibi faciant eſſe placatos. Per. Alię poſtcōiones, vt in dn̄ica precedenti. Super populū. Oremꝰ.

Humiliate capita veſtra Deo.

DEus, qui ſperantibus in te miſereri potius eligis, quàm iraſci: da nobis dignè flere mala, quę fecimus, vt tuę conſolationis gratiam inuenire mereamur. Per dominū.

¶ Dominica de Paſſione. Statio ad ſanctum Petrum. Introitus.

IUdica me deus, ⁊ diſcerne cauſam meā de gēte non ſancta: ab hoīe iniquo ⁊ doloſo eripe me: quia tu es deus meus ⁊ fortitudo mea. Ps. Emitte lucē tuā, ⁊ veritatem tuā: ipſa me deduxerunt, ⁊ adduxerunt in montē ſanctū tuum: ⁊ in tabernacula tua. Iudica. Nō dicit̄ Gloria patri ad Introitum, vſque ad Paſcha, niſi in miſſa de feſto, ſi occurrerit: ſed finito pſalmo, abſolutè repetitur Introitus. Oratio.

QUęſumus omnipotens deus, familiam tuam propitius reſpice: vt te largiente regatur in corpore: ⁊ te ſeruāte cuſtodiatur in mente. Per dominum noſt. Ab hac die vſque ad feriā v. Cęnę Domini, poſt orationem diei dicitur vel contra perſecutores eccleſię. Oratio.

ECcleſię tuę, quęſumus dn̄e, preces placatus admitte: vt, deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuer-

vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat liberta-
te. Per dñz. Uel pro Papa. Oro.
DEus, omniuz fideliũ paſtor ⁊ re
ctor: famulũ tuum N. quez pa
ſtorem eccleſię tuę preeſſe voluiſti, p
pitius reſpice: da ei, queſumus, ver
bo ⁊ exemplo, quibus preeſt, profi-
cere: vt ad vitam vnà cum grege ſibi
credito perueniat ſempiternã. Per
dominum noſtrum Jeſum. Tertia
oratio non dicitur. Lectio epiſtolę
beati Pauli apoſtoli ad Hebreos.
ca. 9. FRatres: Chriſtus aſſiſtens põ
tifex futurorum bonorum, per
amplius ⁊ perfectius tabernaculuz,
non manufactũ, ideſt nõ huius crea-
tionis: neque per ſanguinẽ hircorum
aut vitulorũ: ſed per propriũ ſangui
nem introiuit ſemel in Sãcta, ęterna
redẽptione inuenta. Si enim ſanguis
hircorum, ⁊ taurorum, ⁊ cinis vitulę
aſperſus, inquinatos ſanctificat ad
emundationẽ carnis: quanto magis
ſanguis Chriſti, q per ſpiritũ ſanctuz
ſemetipſuz obtulit immaculatũ deo,
emundabit cõſcientiã noſtrã ab ope
ribus mortuis ad ſeruiendũ deo vi-
uenti? Et ideo noui teſtamẽti media-
tor eſt: vt morte intercedẽte, i redem
ptionẽ earũ preuaricationum, quę e-
rant ſub priori teſtamento, repromiſ
ſionem accipiãt q vocati ſunt, ęternę
hereditatis: In Chriſto Jeſu domi-
pſalȝ no noſtro. Grad. Eripe me dñe de
142 inimicis meis: doce me facere volun-
pſalȝ tatẽ tuã. ℣. Liberator meꝰ dñe de gẽ
17 tibus iracundis: ⁊ ab inſurgentibus
in me exaltabis me: à viro iniquo eri
pſalȝ pies me. Trac. Sępe expugnaue-
128 runt me à iuuentute mea. ℣. Dicat
nunc Iſrael, ſępe expugnauerunt me
à iuuentute mea. ℣. Etenim non po-
tuerunt mihi: ſupra dorſuz meũ fabri
cauerunt peccatores. ℣. Prolon-
gauerunt iniquitates ſuas: dominus
iuſtus concidet ceruices peccatorũ.
Seq. ſancti euangelij ſm Joannem.

IN illo tem- ca. 8.
pore: Dice
bat Jeſus turbis
Judęorum, ⁊
principibus ſa-
cerdotum. Quis
ex vobis arguet
me de peccato?
Si veritatem di
co, quare nõ cre-
ditis mihi? Qui ex deo eſt, verba dei
audit. Propterea vos non auditis:
quia ex deo non eſtis. Reſponderũt
igitur Judęi, ⁊ dixerunt ei. Nonne
bene dicimus nos, quia Samaritanꝰ
es tu, ⁊ dęmonium habes? Reſpon-
dit Jeſus. Ego dęmonium non ha-
beo: ſed honorifico patrem meum, ⁊
vos inhonoraſtis me. Ego aũt non
quęro gloriã meã: eſt qui quęrat, ⁊ iudi
cet. Amen amen dico vobis: ſiqs ſer
monẽ meũ ſeruauerit, mortem nõ vi
debit in ęternum. Dixerunt ergo Ju
dęi. Nunc cognouimus q dęmoniũ
habes. Abrahã mortuus eſt, ⁊ pro-
phetę: ⁊ tu dicis: ſiquis ſermonẽ meũ
ſeruauerit, mortem non guſtabit in
ęternum. Nunquid tu maior es pa-
tre noſtro Abraham, qui mortuus
eſt? Et prophetę mortui ſunt. Quẽ
teipſum facis? Reſpondit Jeſus. Si
ego glorifico meipſum, gloria mea
nihil eſt. Eſt pater meus, qui glorifi-
cat me, quem vos dicitis quia deus
veſter eſt: ⁊ non cognouiſtis eum: e-
go autem noui eum. Et, ſi dixero q
non ſcio eum: ero ſimilis vobis men
dax. Sed ſcio eum, ⁊ ſermonẽ eius
ſeruo. Abrahã pater veſter exultauit
vt vi-

vt videret diē meū: vidit, & gauiſus eſt. Dixerunt ergo Iudęi ad eum. Quinquaginta annos nōdū habes, & Abrahā vidiſti? Dixit eis Ieſus. Amen amen dico vobis: antequam Abrahā fieret, ego ſum. Tulerunt ergo lapides, vt iacerent in eu3. Ieſus autē abſcōdit ſe: & exiuit de templo.
ps. Credo. Offerto. Confitebor tibi
118 dñe in toto corde meo: retribue ſeruo tuo, vt viuam, & cuſtodiam ſermones tuos: viuifica me ſecundum verbum tuum domine. Secreta.

Haec munera, q̄s dñe, & vincula noſtrę prauitatis abſoluant, & tuę nobis miſericordię dona concilient. Per dominū. Altera ſecreta, vel contra perſecutores eccleſię.

Protege nos dñe tuis myſterijs ſeruiētes: vt diuinis rebus inhęrentes, & corpore tibi famulemur, & mente. Per do. Uel pro Papa.

Oblatis, q̄s dñe, placare muneribus: & famulū tuū N. quē paſtorē eccleſię tuę pręeſſe voluiſti, aſſidua protectione guberna. Per do. Pręfa. Qui ſalutem humani generis. Et dr quotidie vſque ad feriam v. in cena dñi incluſiue. fo. 98. & 104.

Cōio. Hoc corpus quod pro vobis
1. Cor. 11. tradetur, hic calix noui teſtamēti eſt in meo ſanguine, dicit dominus: hoc facite, quotieſcunq3 ſumitis, in meā commemorationem. Poſtcōio.

Adeſto nobis dñe deus noſter: & quos tuis myſterijs recreaſti, ꝑpetuis defende ſubſidijs. Per. Altera oīo, vel cōtra pſecutores eccl'ię.

Quęſumus dñe deus noſter: vt, quos diuina tribuis participatione gaudere, humanis non ſinas ſubiacere periculis. Per dominum noſtrum Ieſum. Uel pro Papa.

Haec nos, q̄s dñe, diuini ſacramēti perceptio protegat: & famulum tuum N. quē paſtorem eccleſię tuę pręeſſe voluiſti, vnā cum commiſſo ſibi grege ſaluet ſemper, & muniat. Per dominum noſtrum.

¶ Feria ſecunda. Statio ad ſanctu3 Chryſogonum. Introitus.

Miſerere mihi dñe: ps. 55
qm̄ conculcauit me homo: tota die bellans tribulauit me. ps. Conculcauerūt me inimici mei tota die: qm̄ multi bellātes aduerſum me. Miſerere mihi domine. Oremus.

Sanctifica, q̄s dñe, noſtra ieiunia: & cunctarum nobis indulgentiā propitius largire culparum. Per dñm. poſtea Eccleſię tuę. vel Deus oīum fi. vt ſup. in Dñica paſſionis. Lectio Ionę prophetę.

In diebus illis: Factum eſt verbum domini ad Ionā prophetā ſecūdo, dicens. Surge, & vade in ca. 3
Niniue ciuitatem magnam: & prędica in ea prędicationem quam ego loquar ad te. Et ſurrexit Ionas, & abijt in Niniue iuxta verbum domini: & Niniue erat ciuitas magna itinere dierū trium. Et cępit Ionas introire ciuitatem itinere diei vnius: & clamauit, & dixit. Adhuc quadraginta dies, & Niniue ſubuertetur. Et crediderunt viri Niniuitę in dominum: & prędicauerunt ieiunium: & veſtiti ſunt ſaccis à maiore vſque ad minorem. Et peruenit verbum ad regem Niniue. Et ſurrexit de ſolio ſuo: & abiecit veſtimentum ſuum à ſe: & indutus eſt ſacco: & ſedit in cinere. Et clamauit, & dixit in Niniue ex ore regis & principum eius dicens. Homines,

remedia perducant ęterna. Per d.
vel Eccleſię tuę. vel Deus omniū.
fol. 55. Lectio Danielis prophetę.
c.14. IN diebus illis: Congregati
ſunt Babylonij ad regem, ⁊ di-
xerunt ei. Trade nobis Danielem,
qui Bel deſtruxit, ⁊ draconem inter-
fecit: alióquin interficiemus te, ⁊ do
mum tuam. Vidit ergo rex quód ir-
ruerent in eum vehementer: ⁊ neceſ-
ſitate compulſus tradidit eis Danie-
lem. Qui miſerunt eum in lacum leo
num: ⁊ erat ibi ſex diebus. Porrò in
lacu erant leones ſeptem, ⁊ dabantur
eis quotidie duo corpora, ⁊ duę o-
ues: ⁊ tunc non data ſunt eis, vt deuo
rarent Danielem. Erat autem Haba
cuc propheta in Judęa, ⁊ ipſe cò-
xerat pulmentum: ⁊ intriuerat pa-
nes in aluéolo: ⁊ ibat in campum, vt
ferret meſſoribus: Dixitque angelus
domini ad Habacuc. Fer prandium,
quod habes, Danieli in Babylonē,
qui eſt in lacu leonum. Et dixit Ha-
bacuc. Domine, Babylonem non vi
di: ⁊ lacum neſcio. Et apprehendit
eū angelus domini in vertice eius,
⁊ portauit eum capillo capitis ſui:
poſuitque eum in Babylonem ſuper
lacum in impetu ſpiritus ſui. Et cla-
mauit Habacuc, dicens. Daniel ſer-
ue dei, tolle prandium, quod miſit
tibi deus. Et ait Daniel. Recorda-
tus es mei domine deus meus: ⁊
non dereliquiſti diligentes te. Sur-
genſque Daniel comédit. Porrò
angelus domini reſtituit Habacuc
confeſtim in locum ſuum. Venit er-
go rex die ſeptimo, vt lugeret Danie
lem: ⁊ venit ad lacum, ⁊ introſpexit.
Et ecce Daniel ſedens in medio leo-
nū. Et exclamauit rex voce magna;
dicens. Magnus es dñe deus Danie
lis. Et extraxit eū de lacu. Illos aūt,
qui pditionis eius cauſa fuerāt, intro
miſit in lacum: ⁊ deuorati ſunt in mo
mento corā eo. Tūc rex ait. Paueāt
oēs habitantes in vniuerſa terra de-
um Danielis: q2 ipſe eſt ſaluator, fa-
ciēs ſigna ⁊ mirabilia in cęlo ⁊ in ter-
ra: qui liberauit Danielē de lacu leo
num. Grad. Diſcerne cauſā meam
dñe: ab homine iniquo, ⁊ doloſo eri-
pe me. ℣. Emitte lucem tuam ⁊ veri
tatem tuam: ipſa me deduxerunt, ⁊
adduxerunt in montem ſanctū tuū.
Sequ. ſancti euangelij ſm Joānem.

IN illo tpe: ca. 7.
Ambula-
bat Jeſus i Ga-
lilęā. Non enim
volebat in Ju-
dęā ambulare:
quia q̄rebant eū
Judęi interfice-
re. Erat autem
in proximo dies
feſtus Judęorū, ſcenophegia. Dixe-
runt aūt ad eum fratres eius. Tranſi
hinc, ⁊ vade in Judęā: vt ⁊ diſcipuli
tui videant opera tua quę facis. Ne-
mo quippe in occulto quicquam fa-
cit, ⁊ quęrit ipſe in palam eſſe. Si hęc
facis, manifeſta teipſum mūdo. Neq;
enim fratres eius credebant in eum.
Dixit ergo eis Jeſus. Tēpus meum
nondū aduenit: tempus autē veſtrū
ſemper eſt paratū. Non poteſt mun-
dus odiſſe vos. Me autem odit: q2
ego teſtimonium perhibeo de illo,
quia opera eius mala ſunt. Vos aſcen
dite ad diem feſtum hunc. Ego au-
tem non aſcendam ad diem feſtum
iſtum: quia tempus meum nondum
impletū eſt. Hęc cū dixiſſet, ipſe mā
ſit in Galilęa. Vt autem aſcenderunt

fratres eius, tunc & ipſe aſcendit ad
diem feſtum, non manifeſtè, ſed quaſi
in occulto. Judęi ergo quęrebãt eũ
in die feſto, & dicebant. Ubi eſt ille?
Et murmur multũ erat de eo in tur-
ba. Quidam enim dicebant, quia bo-
nus eſt. Alij autem dicebant, non:
ſed ſeducit turbas. Nemo tamen pa-
lam loquebatur de illo, propter me-
pſal' 9 tum Judęorum. Offer. Sperent in
te omnes qui nouerunt nomen tuum,
dñe: quoniam non derelinquis quę-
rentes te: pſallite domino, qui habi-
tat in Sion: quoniam non eſt oblitus
orationes pauperum. Secreta.
Hoſtias tibi domine deferimus
immolandas: quę temporalem
conſolationem ſignificent: vt promiſ-
ſa non deſperemus ęterna. Per do.
vel Protege nos. vel Oblatis. Cõ-
pſal' 24 munio. Redime me, deus Iſrael ex
omnibus anguſtijs meis. Poſtcõ.
Da, quęſumus, omnipotẽs de⁹:
vt, quę diuina ſunt, iugiter exe-
quentes, donis mereamur celeſtibus
propinquare. Per do. vel Quęſu-
mus domine. vel Hęc nos, quęſu-
mus. Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra Deo.
Da nobis, quęſumus domine,
perſeuerantem in tua volunta
te famulatum: vt in diebus noſtris,
& merito & numero, populus tibi ſer
uiens augeatur. Per dominũ noſt.
¶ Feria iiij. Statio ad ſanctum
Marcellum. Introitus.
pſal' 17 Liberator meus de
gẽtibus iracundis:
ab inſurgentibus in
me exaltabis me: à
viro iniquo eripies
me domine. pſalm.
Diligam te domine
fortitudo mea: dominus firmamen-
tum meum, & refugium meum, & libe
rator meus. Liberator. Oratio.
Sanctificato hoc ieiunio, deus,
tuorum corda fidelium miſera-
tor illuſtra: & quibus deuotionis pr-
ſtas affectum, prębe ſupplicantibus
pium benignum auditum. Per do-
minum noſtrũ Jeſum Chriſtum. vel
Eccleſię tuę. vel Deus omnium.
folio. 55. Lectio libri Leuitici.
In diebus illis: Locutus eſt do- ca.19
minus ad Moyſen dicens. Lo-
quere ad vniuerſum cętum filiorum
Iſrael, & dices ad eos. Ego domi-
nus deus veſter. Nõ facietis furtũ.
Nõ mentiemini, nec decipiet vnuſ-
quiſq; proximũ ſuum. Non periura
bis in nomine meo, nec pollues no-
mẽ dei tui. Ego dominus. Non faci-
es calumniam proximo tuo: nec vi
opprimes eũ. Non morabitur opus
mercenarij tui apud te vſque mane.
Nõ maledices ſurdo, nec corã cęco
pones offendiculũ: ſed timebis dñm
deum tuum, q̃ ego ſum dominus.
Non facies quod iniquũ eſt: nec in-
iuſtè iudicabis. Nõ conſideres per-
ſonam pauperis: nec honores vul-
tũ potentis. Juſtè iudica proximo
tuo. Nõ eris criminator: nec ſuſurro
in populis. Nõ ſtabis contra ſangui
nẽ proximi tui. Ego dominus. Nõ
oderis fratrem tuũ in corde tuo: ſed
publicè argue eũ, ne habeas ſuper
illo peccatũ. Nõ quęras vltionẽ, nec
memor eris iniurię ciuium tuorũ. Di
liges amicũ tuum, ſicut teipſum. Ego
dñs. Leges meas cuſtodite. Ego e-
nim ſum dominus deus veſter. Gra-
duale. Exaltabo te domine, quo-
niam ſuſcepiſti me: nec delectaſti ini-
micos meos ſuper me. ℣. Domine
deus

deus meus clamaui ad te, ⁊ ſanaſti
me: domine abſtraxiſti ab inferis ani
mam meam: ſaluaſti me á deſcenden-
pſal. ribus in lacum. Trac. Domine non
102 ſecundũ peccata noſtra, quę fecimus
nos: neque ſecundum iniquitates no
pſal. ſtras retribuas nobis. ℣. Dñe, ne me
78 mineris iniquitatum noſtrarum anti
quarum: cito anticipẽt nos miſericoꝛ
dię tuę, quia pauperes facti ſumus
nimis. ℣. Adiuua nos deus ſaluta-
ris noſter: ⁊ pꝛopter gloꝛiã nominis
tui dñe libera nos: ⁊ pꝛopitius eſto
peccatis noſtris, pꝛopter nomẽ tuũ.
Seq. ſancti euangelij ſm Joannem.
ca. 10 In illo tpe:
Facta ſunt
Encęnia in Hie-
roſolymis, ⁊ hy
ems erat. Et
ambulabat Je-
ſus in templo, in
poꝛticu Salo-
monis. Circun-
dederũt ergo eũ
Judęi, ⁊ dicebant ei. Quouſque ani-
mã noſtrã tollis? Si tu es Chꝛiſtus,
dic nobis palã. Reſpõdit eis Jeſus.
Loquoꝛ vobis: ⁊ nõ creditis. Opera
quę ego facio in nomine patris mei,
hęc teſtimonium perhibent de me.
Sed vos non creditis, qꝛ nõ eſtis ex
ouibus meis. Oues meę vocẽ meaȝ
audiunt: ⁊ ego cognoſco eas, ⁊ ſequũ
tur me: ⁊ ego vitã ęternã do eis: ⁊ nõ
peribũt in ęternũ, ⁊ non rapiet eas
quiſquã de manu mea. Pater meus,
quod dedit mihi, maius oĩbus eſt: ⁊
nemo poteſt rapere de manu patris
mei. Ego ⁊ pater vnũ ſumus. Suſtu
lerũt ergo lapides Judęi, vt lapida-
rẽt eũ. Reſpondit eis Jeſus. Multa
bona opera oſtendi vobis ex patre
meo: pꝛopter quod eoꝛũ opus me la
pidatis? Reſpõderunt ei Judei. De
bono opere nõ lapidamus te, ſed de
blaſphemia: ⁊ qꝛ tu homo cum ſis, fa
cis teipſum deũ. Reſpondit eis Je-
ſus. Nonne ſcriptũ eſt in lege veſtra
ego dixi, dij eſtis? Si illos dixit deos,
ad quos ſermo dei factus eſt, ⁊ non
poteſt ſolui ſcriptura: quẽ pater ſan-
ctificauit ⁊ miſit in mundũ, vos dici-
tis quia blaſphemas, qꝛ dixi, filiꝰ dei
ſum? Si non facio opera patris mei:
nolite credere mihi. Si aũt facio: et-
ſi mihi non vultis credere, operibus
credite: vt cognoſcatis ⁊ credatis, qꝛ
in me eſt pater, ⁊ ego in patre.
Offertoriũ. Eripe me de inimicis pſal.
meis deus meus, ⁊ ab inſurgentibus 58
in me libera me domine. Secreta.
Annue nobis miſericoꝛs deus,
vt hoſtias placationis ⁊ laudis
ſyncero tibi deferamus obſequio.
Per do. Pꝛotege nos. vel Obla
tis. Communio. Lauabo inter in- pſal.
nocentes manus meas, ⁊ circunda- 25
bo altare tuum domine, vt audiam
vocem laudis tuę, ⁊ enarrem vniuer
ſa mirabilia tua. Poſtcommunio.
Cęleſtis doni benedictione
percepta, ſupplices te deus
omnipotẽs depꝛecamur: vt hoc idẽ
nobis, ⁊ ſacramẽti cauſa ſit, ⁊ ſalutis.
Per dominum noſtruȝ. vel Queſu
mus domine. vel Hęc nos, quęſu-
mus. Super populum. Oꝛemus.
Humiliate capita veſtra Deo.
Adeſto ſupplicationibus noſtris
omnipotens deus: et, quibus
fiduciã ſperandę pietatis indulges,
conſuetę miſericoꝛdię tribue benignꝰ
effectum. Per dominum noſtrum.
¶ Feria v. Statio ad ſanctum
Apollinarem. Jntroitus.
Omnia

Dan. 3 Omnia, quę feciſti nobis dñe, in vero iudicio fe-
ciſti: q2 peccaui-
mus tibi: ⁊ man
datis tuis nō o-
bediuimus: ſed
da gloriā nomi-
ni tuo, ⁊ fac nobiſcum ſecundum mul
pſal5 titudinem miſericordię tuę. ps. Bea
118 ti immaculati in via, q ambulant in le
ge dñi. Omnia quę feciſti. Orem9.
Preſta, q̃s, ops deus: vt digni-
tas conditionis humanę p im-
moderātiā ſauciata, medicinalis par
ſimonię ſtudio reformetur. Per do.
vel Eccleſię tuę. vel Deus omniū.
fol. 55. Lectio Danielis prophetę.
ca. 3. In diebus illis: Orauit Daniel
dñm dicens. Dñe deus noſter:
ne, q̃s, tradas nos in ꝑpetuū ꝓpter
nomen tuū: ⁊ ne diſſipes teſtamentū
tuū: neq3 auferas miſericordiā tuā
à nobis, propter Abraham dilectū
tuū, ⁊ Iſaac ſeruum tuū, ⁊ Iſrael ſan
ctum tuū: quibus locutus es, polli
cens ꝙ multiplicares ſemen eorum,
ſicut ſtellas celi, ⁊ ſicut arenam, quę
eſt in litore maris. Quia dñe immi-
nuti ſumus pluſquā oēs gentes: ſu-
muſq3 humiles in vniuerſa terra ho
die propter peccata noſtra. Et non
eſt in tēpore hoc princeps, ⁊ prophe
ta, ⁊ dux, neq3 holocauſtū, neq3 ſacri-
ficiū, neq3 oblatio, neq3 incenſum, ne
que locus primitiarū corā te, vt poſ-
ſimus inuenire miſericordiā tuā: ſed
in animo contrito, ⁊ ſpiritu humili-
tatis ſuſcipiamur. Sicut in holocau-
ſto arietū, ⁊ taurorū, ⁊ ſicut in milli-
bus agnorum pinguium: ſic fiat ſacri
ficium noſtrum in conſpectu tuo ho-
die, vt placeat tibi: qm̄ nō eſt confuſio
confidentibus in te. Et nunc ſequi-
mur te in toto corde: ⁊ timemus te: ⁊
quęrimus faciem tuam. Ne confun-
das nos: ſed fac nobiſcum iuxta man-
ſuetudinē tuā: ⁊ ſecundū multitudi-
nem miſericordię tuę. Et erue nos in
mirabilibus tuis: ⁊ da gloriam nomi
ni tuo dñe. Et confundantur oēs qui
oſtendunt ſeruis tuis mala: confun-
dātur in omnipotentia tua: ⁊ robur
eorū conteraẗ. Et ſciant, q2 tu es do
minus deus ſolus, ⁊ glorioſus ſuper
omnē terram, domine deus noſter.
Gradu. Tollite hoſtias, ⁊ introite pſal5
in atria eius: adorate dñm in aula ſan- 95
cta eius. ℣. Reuelabit dñs cōdenſa: pſal5
⁊ in tēplo eius omnes dicēt gloriā. 28
Sequen. ſancti euangelij ſm Lucā.

In illo tpe: ca. 7.
Rogabat
Jeſū qdā phari
ſęus, vt mādu-
caret cū illo. Et
ingreſſus domū
phariſęi, diſcu-
buit. Et ecce mu
lier, quę erat i ci
uitate peccatrix,
vt cognouit quòd Jeſus accubuit in
domo phariſęi, àttulit alabaſtrū vn-
guenti: ⁊ ſtans retro ſecus pedes ei9
lacrymis cępit rigare pedes eius: ⁊
capillis capitis ſui tergebat: ⁊ oſcu-
labatur pedes eius: ⁊ vnguento vn-
gebat. Uidens autem phariſęus, qui
vocauerat eum, ait intra ſe, dicens.
Hic ſi eſſet propheta, ſciret vtique
quę ⁊ qualis eſſet mulier quę tangit
eum: quia peccatrix eſt. Et reſpon-
dens Jeſus, dixit ad illum. Simon,
habeo tibi aliquid dicere. At ille
ait. Magiſter, dic. Duo debitores
erant cuidam fœneratori: vnus de-
bebat

bebat denarios quingentos, ⁊ alius quinquaginta. Non habentibus illis vnde redderent, donauit vtriſque. Quis ergo eũ plus diligit? Reſpondens Simon dixit. Æſtimo, quia is cui plus donauit. At ille dixit ei. Recte iudicaſti. Et conuerſus ad mulierem, dixit Simoni. Vides hanc mulierem? Intraui in domũ tuam: aquã pedibus meis nõ dediſti: hęc autẽ lacrymis rigauit pedes meos, ⁊ capillis ſuis terſit. Oſculũ mihi non dediſti: hęc aũt ex quo intraui, nõ ceſſauit oſculari pedes meos. Oleo caput meum non vnxiſti: hęc aũt vnguento vnxit pedes meos. Propter qđ dico tibi. Remittũtur ei peccata multa, quoniam dilexit multum. Cui autem minus dimittitur, minus diligit. Dixit autem ad illam. Remittuntur tibi peccata tua. Et cęperunt qui ſimul accumbebant, dicere intra ſe. Quis eſt hic, qui etiã peccata dimittit? Dixit autẽ ad mulierem. Fides tua te ſaluam fecit: vade in pace. Of
pſal's fertorium. Super flumina Babylo
136 nis illic ſedimus, ⁊ fleuimus: dum
recordaremur tui Sion. Secreta.

Domine deus noſter, qui in his potius creaturis, quas ad fragilitatis noſtrę ſubſidium condidiſti, tuo quoque nomini munera iuſſiſti dicanda conſtitui: tribue quęſumus: vt ⁊ vitę nobis pręſentis auxilium, ⁊ ęternitatis efficiãt ſacramẽtũ. Per. Protege. vel Oblatis. Cõmunio.
Memẽto verbi tui ſeruo tuo dñe, in
pſal's quo mihi ſpem dediſti: hęc me con-
18 ſolata eſt in humilitate mea. Poſtc.

Quod ore ſumpſimus domine, pura mẽte capiamus: ⁊ de munere temporali, fiat nobis remedium ſempiternum. Per dominũ. Quę

ſumus domine. vel Hęc nos, quęſumus. Super populum. Oremus. Humiliate capita veſtra Deo.

Eſto, qs domine, propitius plebi tuę: vt, quę tibi non placent, reſpuentes, tuorum repleantur delectationibus mandatorum. Per do.

¶ Feria vj. Statio ad ſanctum Stephanum in Cęlio monte. Introitus.

Miſerere mei dñe, pſal's
qm̃ tribulor: libe 30
ra me, ⁊ eripe me de manibus inimicorũ meorum, ⁊ a perſequentibus me: domine non confundar, quoniã inuocaui te. Ps. In te domine ſperaui, non confundar in ęternũ: in iuſtitia tua libera me. Miſerere mei domine. Oremus.

Cordibus noſtris, qs dñe, gratiam tuam benignus infunde: vt peccata noſtra caſtigatione voluntaria cohibẽtes, tẽporaliter potius maceremur, quã ſupplicijs deputemur ęternis. Per domi. Eccleſię tuę. vel Deus omnium fideliũ f. 55.

Lectio Hieremię prophetę.

In diebus illis: Dixit Hieremi c. 17
as. Domine, omnes qui te derelinquunt, confundentur: recedentes a te, in terra ſcribentur: quoniam dereliquerunt venam aquarum viuentium dominum. Sana me domine, ⁊ ſanabor: ſaluum me fac, ⁊ ſaluus ero: quoniam laus mea tu es. Ecce ipſi dicunt ad me. Vbi eſt verbum domini? Veniat. Et ego non ſum turbatus, te paſtorem ſequens: ⁊ diem hominis non deſideraui, tu ſcis. Quod egreſſum eſt de labijs meis, rectum in conſpectu tuo fuit.

Non ſis mihi tu formidini: ſpes mea
tu in die afflictionis. Confundantur
q me perſequuntur, ⁊ non confundar
ego: paueant illi, ⁊ non paueam ego.
Induc ſuper eos diem afflictionis: ⁊
duplici contritione cõtere eos, dñe,
deus noſter. Grad. Pacificè loque
ps. 34 bantur mihi inimici mei: ⁊ in ira mole
ſti erant mihi. ℣. Vidiſti dñe: ne ſi
leas: ne diſcedas à me. Trac. Dñe
ps. 102 nõ ſecundũ peccata noſtra, quę feci
mus nos: neq; ſecundu; iniquitates
noſtras retribuas nobis. ℣. Dñe ne
ps. 78 memineris iniquitatũ noſtrarum an
tiquarum: cito anticipent nos miſeri
cordię tuę: q; pauperes facti ſumus
nimis. ℣. Adiuua nos deus ſaluta
ris noſter: ⁊ propter gloriã nominis
tui dñe libera nos: ⁊ propitius eſto
peccatis noſtris propter nomen tuũ.
Seq. ſancti euangelij ſm Joannem.

ca. 11

In illo tẽpo
re: Collegerunt põtifices ⁊
phariſei cõciliũ
aduerſus Jeſũ:
⁊ dicebãt. Quid
facimus: quia
hic homo mul
ta ſigna facit:
Si dimittimus
eum ſic: omnes credent in eu;. Et ve
nient Romani, ⁊ tollent noſtrũ locũ,
⁊ gentẽ. Unus aũt ex ipſis, Caiphas
nomine, cũ eſſet pontifex anni illius,
dixit eis. Vos neſcitis quicqua;: nec
cogitatis: quia expedit vobis, vt v
nus moriatur homo pro populo: ⁊
non tota gens pereat. Hoc autem à
ſemetipſo non dixit: ſed cum eſſet põ
tifex anni illius, prophetauit, q; Je
ſus moriturus erat pro gente: ⁊ non
tantum pro gente: ſed vt filios dei qui
erant diſperſi, congregaret in vnum.
Ab illo ergo die cogitauerunt: vt in
terficerent eum. Jeſus ergo iam non
in palam ambulabat apud Judęos,
ſed abijt in regione; iuxta deſertum,
in ciuitatem quę dicitur Ephrem: ⁊
ibi morabatur cum diſcipulis ſuis.
Offertorium. Benedictus es do ps.
mine, doce me iuſtificationes tu 118
as: ⁊ non tradas calumniantibus
me ſuperbis: ⁊ reſpondebo expro
brantibus mihi verbum. Secreta.
Preſta nobis miſericors deus:
vt dignè tuis ſeruire ſemp alta
ribus mereamur, ⁊ eorũ ppetua par
ticipatione ſaluari. Per. Protege.
vel Oblatis. Cõio. Ne tradideris ps.
me dñe in animas pſequentium me: 26
qm̃ inſurrexerunt in me teſtes iniqui:
⁊ mentita eſt iniquitas ſibi. Poſtcõ.
Sumpti ſacrificij dñe perpetua
nos tuitio nõ derelinquat: ⁊ no
xia ſemper à nobis cuncta depellat.
Per dñm. Quęſumus. vel Hę
nos q̃s. Super populu;. Oremus.
Humiliate capita veſtra deo. Orõ.
Concede, quęſumus, omnipo
tens deus: vt, qui protectio
nis tuę gratiam quęrimus, liberati
à malis omnibus, ſecura tibi mente
ſeruiamus. Per dominum noſtru;.
¶ Sabbato. Statio ad ſanctũ Joã
nem ante portam latinã. Introitus.
Miſerere mihi dñe, ps.
quoniam tribulor: 30
libera me, ⁊ eripe
me de manibus ini
micorũ meorum, ⁊
à perſequentibus
me: dñe nõ confun
dar, qm̃ inuocaui te. Ps. In te dñe ſpe
raui, nõ confundar in ęternu;: in iuſti
tia tua libera me. Miſerere. Orem⁹.
Proſi

PRoficiat, q̄s dn̄e, plebs tibi di-
cata pię deuotionis affectu: vt
ſacris actionibus erudita, quanto
maieſtati tuę ſit gratior, tanto donis
potioribus augeatur. Per domi-
num noſtrum Jeſuz Chriſtum filiū.
Eccleſię tuę. vel Deus oium. f. 55.

Lectio Hieremię prophetę.

ca. 18 IN diebus illis. Dixerunt impij
Judęi adinuicem. Venite, co-
gitemus contra iuſtum cogitatio-
nes. Non enim peribit lex à ſacerdo-
te, nec conſilium à ſapiente, nec ſer-
mo à propheta. Venite, percutia-
mus eum lingua, & non attendamus
ad vniuerſos ſermones eius. Atten-
de domine ad me: & audi vocem ad-
uerſariorum meorum. Nunquid red
ditur pro bono malum, quia foderūt
foueā animę meę? Recordare, quod
ſteterim in conſpectu tuo, vt loque-
rer pro eis bonum: & auerterem indi
gnationem tuam ab eis. Propte-
rea da filios eorum in famem: & de-
duc eos in manus gladij. Fiant vxo-
res eorum abſq; liberis, & viduę: & vi
ri earum interficiantur morte: iuue-
nes eorum confodiantur gladio in
pręlio. Audiatur clamor de domi-
bus eorum: adduces enim ſuper eos
latronem repente: quia foderunt fo-
ueam vt caperent me, & laqueos abſ-
conderunt pedibus meis. Tu autez
domine ſcis omne conſilium eorum
aduerſum me in mortem. Ne propi-
tieris iniquitati eorum: & peccatum
eorum à facie tua non deleatur. Fiāt
corruentes in conſpectu tuo, in tem-
pore furoris tui abutere eis, domine
ps. deus noſter. Graduale. Pacificè
34 loquebantur mihi inimici mei: & in
ira moleſti erant mihi. ℣. Vidiſti do
mine, ne ſileas: ne diſcedas à me.

Sequ. ſancti euangelij ſm Joannez.

IN illo tpe: Co- ca. 11
gitauerūt prin
cipes ſacerdotū vt
& Lazarū interfice-
rent: quia multi pro
pter illū abibant ex
Judęis, & credebāt
in Jeſum. In Craſti
num autē turba multa, quę venerat
ad diem feſtū, cum audiſſent quia ve-
nit Jeſus Hieroſolymā, acceperunt
ramos palmarū, & proceſſerunt ob-
uiam ei, & clamabant. Hoſanna, bene
dictus qui venit in nomine dn̄i, rex
Jſrael. Et inuenit Jeſus aſelluz, & ſe-
dit ſup eum, ſicut ſcriptū eſt. Noli ti-
mere filia Sion: ecce rex tuus venit
ſedens ſuper pullū aſinę. Hęc nō co-
gnouerunt diſcipuli eius primū: ſed
quādo glorificatus eſt Jeſus, tunc re
cordati ſunt quia hęc ſcripta erāt de
eo, & hęc fecerunt ei. Teſtimoniū er-
go perhibebat turba, quę erat cū eo
quando Lazarum vocauit de monu-
mento, & ſuſcitauit eum à mortuis.
Propterea & obuiā venit ei turba:
quia audierunt eū feciſſe hoc ſignuz.
Pariſęi ergo dixerunt ad ſemeti-
pſos. Videtis, qa nihil pficimus? Ec
ce mūdus totus poſt ipſū abit. Erāt
aūt quidā gentiles ex his qui aſcen-
derant, vt adorarent in die feſto. Hi
ergo acceſſerūt ad Philippum, qui
erat à Bethſaida Galilęę: & rogabāt
eū dicētes. Dn̄e, volumus Jeſū vide
re. Venit Philippus, & dicit An-
dreę. Andreas rurſū & Philippus
dixerūt Jeſu. Jeſus aūt reſpōdit eis,
dicens. Venit hora, vt clarificetur fi-
lius hominis. Amē Amen dico vo-
bis: niſi granum frumenti cadens in
terram, mortuuz fuerit: ipſum ſolum

manet. Si autẽ mortuum fuerit, mul-
tum fructũ affert. Qui amat animam
ſuã, perdet eã. Et qui odit animã ſuã
in hoc mundo, in vitam ęternam cu-
ſtodit eã. Siquis mihi miniſtrat, me
ſequatur. Et vbi ego ſum: illic ꝛ mi-
niſter meus erit. Siquis mihi mini-
ſtrauerit, honorificabit eum Pater
meus. Nũc anima mea turbata eſt.
Et quid dicam? Pater ſaluifica me
ex hac hora. Sed propterea veni in
horã hanc. Pater, clarifica nomen
tuũ. Venit ergo vox de cęlo, dicens.
Et clarificaui: ꝛ iterum clarificabo.
Turba ergo quę ſtabat ꝛ audierat,
dicebat tonitruũ factũ eſſe. Alij dice
bant: angelus ei locutus eſt. Reſpon
dit Jeſus, ꝛ dixit. Nõ propter me ve
nit hęc vox, ſed propter vos. Nunc
iudicium eſt mundi: nunc princeps
huius mundi eijcietur foras. Et ego
ſi exaltatus fuero à terra, omnia tra-
ham ad meipſum. (Hoc autem dice-
bat, ſignificans qua morte eſſet mo-
riturus.) Reſpondit ei turba. Nos
audiuimus ex lege, qa Chriſtus ma-
net in ęternum: ꝛ quomodo tu dicis,
oportet exaltari filium hominis?
Quis eſt iſte filius hominis? Dixit er
go eis Jeſus. Adhuc modicũ, lumẽ
in vobis eſt. Ambulate dum lucem
habetis: vt non tenebrę vos cõpre-
hendant. Et qui ambulat in tenebris,
neſcit quò vadat. Dum lucẽ habetis:
credite in lucem, vt filij lucis ſitis.
Hęc locutus eſt Jeſus: ꝛ abijt, ꝛ ab-
ps. ſcondit ſe ab eis. Offertorium. Bene
118 dictus es dñe, doce me iuſtificatio-
nes tuas: ꝛ non tradas calumnianti-
bus me ſuperbis: ꝛ reſpondebo ex-
probantibus mihi verbum. Secre.
A Cunctis nos, quęſumus dñe,
reatibus, ꝛ periculis propitia-
tus abſolue: quos tanti myſterij tri-
buis eſſe conſortes. Per dñm. vel
Protege nos domine tuis. vel
Oblatis quęſumus. Communio.
Ne tradideris me domine in ani-
mas perſequentiũ me: quoniam in- ps.
ſurrexerunt in me teſtes iniqui: ꝛ mẽ 26
tita eſt iniquitas ſibi. Poſtcõmunio.
Diuini muneris largitate ſatia-
ti, q̃s dñe deus noſter: vt huiꝰ
ſemper participatione viuamus.
Per d. Quęſumus dñe. vel Hęc
nos. Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra Deo.
Tueatur, quęſumus domine, dex
tera tua populum deprecantẽ,
ꝛ purificatum dignanter erudiat: vt
conſolatione pręſenti ad futura bona
proficiat. Per dominum noſtrum.
¶ In die palmarum completa Ter
tia, ꝛ facta aſperſione aquę more ſoli-
to: ſacerdos procedit indutus plu-
uiali violaceo cum miniſtris indutis
eiuſdem coloris: ꝛ ramis in medio
ante altare, vel ad cornu Epiſtolę po
ſitis, à choro cantatur antiphona.
Hoſanna filio Dauid: benedictus
qui venit in nomine domini. O rex
Jſrael: Hoſanna in excelſis. Dein-
de dicit ſacerdos, Dominus vobiſ-
cum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.
In tono feriali. Oratio.
Deus, quem diligere, ꝛ
amare, iuſtitia eſt: ineffa
bilis gratię tuę in nobis
dona multiplica: ꝛ, qui
feciſti nos in morte filij
tui ſperare quę credimus, fac nos eo
dem reſurgente, peruenire quò ten-
dimus: Qui tecum viuit ꝛ regnat.
Subſcripta lectio legitur in cornu
Epiſtolę. Lectio libri Exodi.
In diebus illis. Venerunt filij ca. 15

Iſrael in Elim, vbi erant duodecim fontes aquarum, ⁊ ſeptuaginta palme: ⁊ caſtrametati ſunt iuxta aquas. Profectique ſunt de Elim: ⁊ venit omnis multitudo filiorum Iſrael in deſertum Sin, quod eſt inter Elim ⁊ Sinai: quintodecimo die mēſis ſecūdi, poſtq̄ egreſſi ſunt de terra Aegypti. Et murmurauit omnis congregatio filiorū Iſrael contra Moyſen ⁊ Aarō in ſolitudine. Dixeruntq; ad eos filij Iſrael. Utinam mortui eſſemus per manum dñi in terra Aegypti, quando ſedebamus ſuper ollas carnium, ⁊ comedebamus panem in ſaturitate. Cur induxiſtis nos in deſertum iſtud, vt occideretis omnem multitudinem fame? Dixit autē dñs ad Moyſen. Ecce, ego pluam vobis panē de celo. Egrediatur populus, ⁊ colligat que ſufficiunt per ſingulos dies: vt tentem eum, vtrum ambulet in lege mea, an non. Die autem ſexto parent quod inferat: ⁊ ſit duplum quā colligere ſolebant per ſingulos dies. Dixeruntq; Moyſes ⁊ Aaron ad oēs filios Iſrael. Ueſpere ſcietis q̄ dñs eduxerit vos de terra Aegypti: ⁊ mane videbitis gloriam eius.

Deinde cantatur pro Graduali R.

Collegerunt pontifices ⁊ phariſei conciliū, ⁊ dixerūt: quid facimus, qa hic homo multa ſigna facit: ſi dimittimus eum ſic, oēs credent in eū. Et veniēt Romani, ⁊ tollēt noſtrū locū ⁊ gentem. ℣. Unus aūt ex illis, Caiphas nomine, cum eſſet pontifex anni illius, prophetauit, dicens. Expedit vobis, vt vnus moriatur homo pro populo, ⁊ non tota gens pereat. Ab illo ergo die cogitauerunt interficere eū, dicentes. Et venient. Uel aliud R. In monte oliueti orauit ad patrem: pater ſi fieri poteſt, tranſeat a me calix iſte. Spiritus quidem promptus eſt, caro autem infirma, fiat volūtas tua. ℣. Uigilate, ⁊ orate, vt nō intretis in tentationem. Spiritus quidem promptus eſt, caro autem infirma: fiat voluntas tua.

Poſtea legitur euangelium.

Sequen. ſancti euan. ſm Matthęū.

In illo tpe: ca. 21

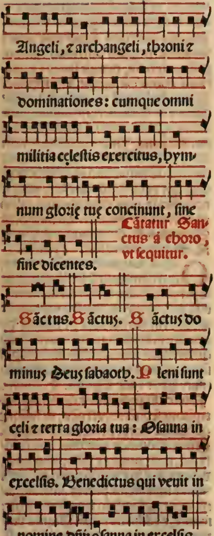
Cū appropinquaſſet Ieſus Hieroſolymis, ⁊ veniſſet Bethphage ad mōtem oliueti, tunc miſit duos diſcipulos ſuos, dicens eis. Ite in caſtellum quod contra vos eſt: ⁊ ſtatim inuenietis aſinam alligatam, ⁊ pullū cū ea. Soluite, ⁊ adducite mihi. Et ſiquis vobis aliqd dixerit: dicite, quia dñs his opus habet: ⁊ confeſtī dimittet eos. Hoc aūt totū factū eſt: vt adimpleret̄ qd dictū eſt p prophetā, dicentē. Dicite filię Siō, ecce rex tuus venit tibi manſuetus, ſedēs ſup aſinā, ⁊ pullū filiū ſubiugalis. Eūtes aūt diſcipuli, fecerūt ſicut pceperat illis Ieſus. Et adduxerūt aſinā ⁊ pullū: ⁊ impoſuerunt ſuper eos veſtimenta ſua, ⁊ eū deſuper ſedere fecerunt. Plurima aūt turba ſtrauerunt veſtimenta ſua in via. Alij autē cędebant ramos de arboribus, ⁊ ſternebant in via. Turbę autem quę pręcedebant, ⁊ quę ſequebantur, clamabant, dicentes. Oſanna filio Dauid: benedictus qui venit in nomine domini.

Poſt hec benedicunt rami: ⁊ tūc dicit ſacerdos. Dñs vobiſcum. R. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

Auge

Auge fidem in te ſperantiū Deus, ⁊ ſupplicū preces clementer exaudi: veniat ſuper nos multiplex miſericordia tua: bene✠dicantur ⁊ hi palmites palmarum, ſeu oliuarum: ⁊ ſicut in figura eccleſię multiplicaſti Noe egredientem de arca, ⁊ Moyſen exeuntem de Aegypto cum filijs Iſrael: ita nos portantes palmas ⁊ ramos oliuarum, bonis actibus occurramus obuiam Chriſto: ⁊ per ipſum in gaudium introeamus ęternum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti Deus.

Per omnia ſecula ſeculorū. ℟.
Amen. ℣. Dñs vobiſcū. ℟. Et
cū ſpiritu tuo. ℣. Surſū corda.
℟. Habemus ad dominum.
℣. Gratias agamus domino
Deo noſtro. ℟. Dignū ⁊ iuſtū
eſt. Vere dignum ⁊ iuſtum eſt,
ęquum ⁊ ſalutare, nos tibi ſem-
per, ⁊ vbiqꝫ gratias agere do-
mine ſancte, pater omnipotens,
ęterne deus. Qui gloriaris in cō-
ſilio ſanctorū tuorū: Tibi enim
ſeruiūt creaturę tuę: quia te ſo-
lum auctorem ⁊ deum cogno-
ſcūt: ⁊ omnis factura tua te col-
laudat: ⁊ benedicūt te ſancti tui.
Quia illud magnum vnigeniti
tui nomen, coram regibus ⁊ po-
teſtatibus huius ſeculi libera
voce confitentur. Cui aſſiſtunt
Angeli

Sequitur Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

PEtimus, domine ſancte, pater omnipotens, ęterne deus: vt hanc creaturam oliuę, quam ex ligni materia pꝛodire iuſſiſti, quamque columba rediens ad arcam pꝛo pꝛio pertulit oꝛe, bene✠ dicere, ⁊ ſancti✠ficare digneris: vt qcunqꝫ ex ea receperint, accipiāt ſibi pꝛotectionem animę ⁊ coꝛpoꝛis: fiatque, domine, noſtrę ſalutis remedium, tuę gratię ſacramentum. Per Chriſtum dominū noſtrū. ℟. Amē. Oremus.

DEus, qui diſperſa congregas, ⁊ congregata conſeruas: qui populis obuiam Jeſu ramos poꝛtantibus benedixiſti: bene✠dic etiam ⁊ hos ramos palmę, ⁊ oliuę, quos tui famuli ad honoꝛem nominis tui, fideliter ſuſcipiunt: vt in quemcunqꝫ locum introducti fuerint, tuā benedictionem habitatoꝛes loci illius cōſequantur: ⁊ omni aduerſitate effugata, dextera tua pꝛotegat quos redemit Jeſus Chꝛiſtus filius tuus dominus noſter. Qui tecū vi. Oremus.

DEus, qui miro diſpoſitionis oꝛdine, ex rebus etiam inſenſibilibus, diſpenſationē noſtrę ſalutis oſtendere voluiſti: da q̄s: vt deuota tuoꝛum turba fidelium, salubꝛiter intelligat, quicquid myſticē deſignat̄ in facto, q̄ hodie cęleſti luminē afflata, redemptoꝛi obuiā pꝛocedēs, palmarū atqꝫ oliuarū ramos veſtigijs eius ſubſtrauit. Palmarū igitur rami de moꝛtis pꝛincipe triumphos expectant, ſurculi vero oliuarū, ſpiritalem vnctionem aduenisse quodam modo clamant. Intellexit enim iam tunc illa hominum beata multitudo pꝛęfigurari, q꞉ redemptoꝛ noſter humanis cōdolēs miſerijs, pꝛo totius mūdi vita cuꝫ moꝛtis pꝛincipe eſſet pugnaturus, ac moꝛiendo triumphaturus. Et ideo talia obſequens adminiſtrauit, quę in illo triumphos victorię, ⁊ miſericoꝛdię pinguedinem declararēt. Quod nos quoqꝫ plena fide,

⁊ factum

⁊ factum ⁊ ſignificatum retinentes,
te domine ſancte, pater omnipotens,
ęterne deus, per eundem dominum
noſtrum Ieſum Chriſtum ſupplici-
ter exoramus: vt in ipſo atque per ip
ſum, cuius nos membra fieri volui-
ſti, de mortis imperio victoriam re-
portantes, ipſius glorioſę reſurrectio
nis participes eſſe mereamur. Qui
tecum viuit ⁊ regnat in. Oremus.

Deus, qui per oliuę ramum pa-
cem terris columbam nūciare
voluiſti: pręſta q̄s: vt hos oliuę, cęte-
rarumq; arborum ramos celeſti bene
✠ dictione ſanctifices: vt cuncto po
pulo tuo proficiant ad ſalutem. Per
Chriſtum dominum noſtr. Oremus.

Bene ✠ dic, q̄s dn̄e, hos palma
rū ſeu oliuarū ramos: ⁊ pręſta:
vt, quod populus tuus in tua venera
tione hodierna die corporaliter agit,
hoc ſpiritualiter ſumma deuotione
perficiat, de hoſte victoriam reportā
do, ⁊ opus miſericordię ſummopere
diligendo. Per Chriſtum dn̄m no.
Hic rami aſperguntur aqua benedi-
cta, dicēdo antiphonam. Aſperges
me. ſine cantu, ⁊ ſine pſalmo: ⁊ incen-
ſantur oliuę. Deinde dicit ſacerdos.
Dominus vobiſcum. Oremus.

Deus, qui filium tuum Ieſum
Chriſtum dominū noſtrū, pro
ſalute noſtra in hūc mundū miſiſti: vt
ſe humiliaret ad nos, ⁊ nos reuoca-
ret ad te: cui etiam, dum Hieruſalem
veniret, vt adimpleret ſcripturas,
credentiū populorum turba fideliſſi-
ma deuotione veſtimenta ſua cum ra
mis palmarum in via ſternebant, prę
ſta quęſumus: vt illi fidei viam prę-
paremus: de qua remoto lapide of-
fenſionis ⁊ petra ſcandali, frondeant
apud te opera noſtra iuſtitię ramis:
vt eius veſtigia ſequi mereamur.
Qui tecū viuit ⁊ regnat in vnitate.
Poſtea ſacerdos ſtans ante altare
verſus ad populū diſtribuit ramos,
primo clericis, deinde laicis: ⁊ inte-
rim a choro cantantur Antiphonę.

Pueri hebreorū portantes ramos
oliuarum obuiauerunt domino, cla-
mantes, ⁊ dicentes: Oſanna in excel
ſis. Alia aña. Pueri hebreorum veſti
mēta ꝓſternebant in via: ⁊ clamabāt
dicētes: Oſanna filio Dauid: benedi
ctus qui venit in nomine dn̄i. Quę ſi
nō ſufficiāt, repetātur quouſq; ramo
rū diſtributio finiatur. Deinde dicit
Sacerdos ℣. Dominus vobiſcum.
℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

Omnipotens ſempiterne deus,
qui dn̄m noſtrū Ieſum Chriſtum
ſuper pullū aſinę ſedere feciſti: ⁊ tur-
bas populorum veſtimēta vel ramos
arborum in via ſternere, ⁊ oſanna de
cantare in laudem ipſius docuiſti: da
q̄s: vt illorū innocentiam imitari poſ
ſimus: ⁊ eorū meritū cōſequi merea-
mur. Per eūdē Chriſtū. ℟. Amen.
Poſtea fit proceſſio: ⁊ cantantur an-
tiphonę ſequētes, vel oēs, vel aliquę
quouſque durat proceſſio. Antipho.

Cū appropinquaret dn̄s Hieroſo-
lymā, miſit duos ex diſcipulis ſuis,
dicens. Ite in caſtellū quod eſt cōtra
vos: ⁊ inuenietis pullum aſinę alliga-
tū, ſuper quē nullus hominum ſedit:
ſoluite, ⁊ adducite mihi. Siquis vos
interrogauerit, dicite, opus dn̄o eſt.
Soluētes adduxerunt ad Ieſum: ⁊
impoſuerunt illi veſtimēta ſua, ⁊ ſedit
ſuper eum: alij expandebant veſtimē-
ta ſua in via: alij ramos de arboribus
ſternebant: Et qui ſequebantur, cla-
mabant, Oſanna, benedictus qui ve
nit in nomine domini: benedictum
regnum

regnum patris noſtri Dauid: Oſan-
na in excelſis: miſerere nobis fili Da
uid. Alia aña. Cum audiſſet popu-
lus, quia Jeſus venit Hieroſolymā,
acceperunt ramos palmarum: ⁊ exie
runt ei obuiā, ⁊ clamabant pueri, di
centes: Hic eſt, qui venturus eſt in
ſalutem populi. Hic eſt ſalus noſtra,
⁊ redemptio Iſrael. Quantus eſt
iſte, cui throni, ⁊ dominationes occur
runt: Noli timere filia Sion: ecce rex
tuus venit tibi, ſedens ſuper pullum
aſinę: ſicut ſcriptum eſt. Salue rex fa
bricator mundi, qui veniſti redimere
nos. Alia aña. Ante ſex dies ſollem
nis Paſchę, quando venit dominus
in ciuitatem Hieruſalem, occurrerūt
ei pueri: ⁊ in manibus portabant ra
mos palmarum: ⁊ clamabant voce
magna, dicentes: Oſanna in excel-
ſis: benedictus qui veniſti in multitu
dine miſericordię tuę: Oſanna in ex-
celſis. Alia aña. Occurrunt turbę cū
floribus, ⁊ palmis, redēptori obuiā:
⁊ victori triumphāti digna dant ob-
ſequia. Filium dei ore gentes prędi-
cant: ⁊ in laudē Chriſti voces tonant
per nubila: Oſanna in excelſis. Alia
antiphona. Cum angelis ⁊ pueris
fideles inueniamur triumphatori
mortis clamantes: Oſanna in excel
ſis. Alia antiph. Turba multa, quę
conuenerat ad diem feſtum, clama-
bat domino: benedictus qui venit in
nomine domini: Oſanna in excelſis.
¶ In reuerſione proceſſionis ad ec-
cleſiam: duo vel quatuor cantores in-
trant, ⁊ clauſo oſtio ſtantes verſa fa-
cie ad proceſſionē, incipiunt ℣. Glo-
ria, laus. Et totum decantant vſque
Iſrael es tu rex. Sacerdos vero cū
alijs ſtantibus extra eccleſiam, repe-
tit illud idem. Deinde ſtantes intus,
cantant verſus ſequentes: vel om-
nes, vel partem: pro diſpoſitione
cantorum. Et ſtantes extra, ad quoſ-
libet duos verſus reſpondent Glo
ria, laus. ſicut à principio. ℣.

Gloria, laus, ⁊ honor, tibi ſit rex
Chriſte redemptor:
Cui puerile decus prompſit oſan-
na pium.
Iſrael es tu rex, ⁊ Dauidis inclyta
proles:
Nomine, qui in domini, rex bene-
dicte venis. ℟. Gloria, laus, ⁊
honor, tibi ſit rex Chriſte redem-
ptor: Cui puerile decus prompſit
oſanna pium.
Cętus in excelſis te laudat celicus
omnis,
Et mortalis homo, cuncta creata
ſimul. ℟. Gloria, laus, ⁊ honor ti
bi ſit. Cui puerile decus.
Plebs Hebręa tibi cum palmis ob
uia venit.
Cum prece, voto, hymnis, adſum⁹
ecce tibi. ℟. Glia, laus, ⁊ honor.
Cui puerile.
Hi tibi paſſuro ſoluebant munia
laudis.
Nos tibi regnanti pangimus ecce
melos. ℟. Gloria, laus, ⁊ honor.
Hi placuere tibi, placeat deuotio
noſtra:
Rex bone, rex clemens, cui bona
cuncta placent. ℟. Gloria, laus, ⁊
honor.
Fecerat Hebręos hos gloria ſangui
nis almi:
Nos facit Hebręos tranſitus ecce
pius. ℟. Gloria, laus, ⁊ ho-
nor tibi.
Sis pius aſcenſor tu, ⁊ nos ſimus
aſellus.
Tecum nos capiat vrbs veneran-
da

da Dei. ℞. Gloꝛia, laus, ⁊ honoꝛ.
Ueſtis apoſtolicę rutilo fulgoꝛe tegamur.
Te bene docta, vt ea, noſtra caterua vehat. ℞. Gloꝛia, laus, ⁊ honoꝛ.
Tegmine ſic animę ſternamus coꝛpoꝛa noſtra.
Quó per nos ſemper ſit via tuta tibi. ℞. Gloꝛia, laus, ⁊ honoꝛ tibi ſit.
Sit pia pꝛo palmę nobis victoꝛia ramis.
Ut tibi victrici ſoꝛte canamus ita.
℞. Gloꝛia, laus, ⁊ honoꝛ.

Poſtea intrat pꝛoceſſio eccleſiam. cantando ℞. Ingrediente dño in ſanctam ciuitatem, Hebꝛeoꝛum pueri reſurrectionem vitę pꝛonunciantes, Cum ramis palmarum Oſanna clamabant in excelſis. ℣. Cum audiſſet popul⁹, quód Ieſus veniret Hieroſolymam: exierunt obuiam ei. Cũ ramis. Et non dicitur Gloꝛia patri.

¶ Dominica in palmis. Statio ad ſanctum Ioannem in Laterano. Introitus.

pſal's 21 Domine ne longe facias auxilium tuũ à me, ad defenſionem meam aſpice: libera me de oꝛe leonis, ⁊ à coꝛnibus vnicoꝛnium humilitatem meam. Pſ. Deus deus meus reſpice in me: quare me dereliquiſti? longe à ſalute mea verba delictorum meoꝛum. Domine ne longe facias auxilium tuum. Oremus.

Omnipotens ſempiterne deus: qui humano generi ad imitandum humilitatis exemplum Saluatoꝛem noſtrum carnem ſumere, ⁊ crucem ſubire feciſti: concede pꝛopitius: vt ⁊ patientię ipſius habere documenta, ⁊ reſurrectionis conſoꝛtia mereamur. Per eundem dominũ.
Et hęc oꝛatio tantum dicitur.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Philippenſes.

Fratres: Hoc enim ſentite in ca. 2.
vobis, quod ⁊ in Chꝛiſto Ieſu. Qui cum in foꝛma dei eſſet, non rapinam arbitratus eſt eſſe ſe ęqualem deo: ſed ſemetipſum exinaniuit foꝛmam ſerui accipiens, in ſimilitudinē hominum factus, ⁊ habitu inuentus vt homo. Humiliauit ſemetipſum factus obediens vſque ad moꝛtem: moꝛtem autem crucis. Pꝛopter quod ⁊ deus exaltauit illum: ⁊ donauit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen: vt in nomine Ieſu omne genu flectatur, cęleſtium, terreſtrium, ⁊ infernoꝛum: ⁊ omnis lingua confiteatur, quia dominus Ieſus Chꝛiſtus in gloꝛia eſt dei patris. Gradu.

Tenuiſti manum dexteram meam: pſal's 72
⁊ in voluntate tua deduxiſti me: ⁊ cũ gloꝛia aſſumpſiſti me. ℣. Quàm bonus Iſrael deus rectis coꝛde: mei autem penè moti ſunt pedes: penè effuſi ſunt greſſus mei: quia zelaui in peccatoꝛibus, pacem peccatoꝛum vidēs. Trac. Deus deus meus reſpi pſal's 21
ce in me: quare me dereliquiſti? ℣. Longe à ſalute mea verba delictoꝛũ meoꝛum. ℣. Deus meus clamabo per diem, nec exaudies: in nocte, ⁊ non ad inſipientiam mihi. ℣. Tu aũt in ſancto habitas, laus Iſrael. ℣. In te ſperauerunt patres noſtri: ſperauerunt: ⁊ liberaſti eos. ℣. Ad te clamauerunt, ⁊ ſalui facti ſunt: in te ſperauerunt, ⁊ non ſunt confuſi. ℣. Ego autem ſum vermis, ⁊ non homo: oppꝛobꝛium hominum ⁊ abiectio plebis.

bis. ℣. Omnes q videbãt me, aſpernabãtur me: locuti ſunt labijs, ⁊ mouerunt caput. ℣. Sperauit in dño, eripiat eũ, ſaluum faciat eũ, quoniam vult eũ. ℣. Ipſi vero cõſiderauerũt ⁊ cõſpexerũt me: diuiſerunt ſibi veſtimenta mea, ⁊ ſuper veſtem meã miſerũt ſorté. ℣. Libera me de ore leonis: ⁊ à cornibus vnicornium humilitaté meam. ℣. Qui timetis dominũ, laudate eum: vniuerſum ſemen Jacob magnificate eum. ℣. Annũciabitur dño generatio ventura: ⁊ annunciabunt cęli iuſtitiam eius. ℣. Populo qui naſcetur, quem fecit dominus.

¶ Paſſio domini incipitur abſolute: non di Mũda cor meũ nõ petitur benedictio, nõ deferũtur luminaria, nec incenſũ: nõ dicit Dñs vobiſcũ. nec reſpõdetur Gloria tibi domine. Peruento tamen ad partem illam, quę in tono euangelij legitur, dicitur Mũda cor meũ. petitur benedictio ⁊ incenſat liber. Quod ⁊ in alijs diebus ſeruatur, quando legitur Paſſio. In paraſceue autem nec petitur benedictio, nec incenſatur liber.

¶ Paſſio domini noſtri Jeſu Chriſti ſecundum Mattheum.

Ca. 26

In illo tpe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. ✠ Scitis q post biduũ paſcha fiet: ⁊ filius hominis tradetur, vt crucifigatur. C Tunc congregati ſunt principes ſacerdotũ, ⁊ ſeniores populi, in atrium principis ſacerdotũ, qui dicebatur Caiphas: ⁊ concilium fecerunt, vt Jeſũ dolo tenerent, ⁊ occiderent. Dicebant auté. S Non in die feſto, ne forte tumultus fieret in populo. C Cũ autem eſſet Jeſus in Bethania in domo Simónis leproſi, acceſſit ad eum mulier habens alabaſtrum vnguenti precioſi, ⁊ effúdit ſuper caput ipſius recumbentis. Videntes auté diſcipuli, indignati ſunt, dicentes. S Vtquid perditio hęc? Potuit enim vnguentum iſtud venúndari multo, ⁊ dari pauperibus. C Sciens autem Jeſus, ait illis. ✠ Quid moleſti eſtis huic mulieri? Opus enim bonum operata eſt in me. Nam ſemper pauperes habebitis vobiſcum: me autem non ſemper habebitis. Mittens enim hęc vnguentum hoc in corpus meum: ad ſepeliendum me, fecit. Amen dico vobis: vbicunque prędicatum fuerit hoc euangelium in toto mundo, dicetur ⁊ quòd hęc fecit in memoriã eius. C Tunc abijt vnus de duodecim, qui dicitur Judas Iſcariótes, ad principes ſacerdotum: ⁊ ait illis. S Quid vultis mihi dare, ⁊ ego eum vobis tradam? C At illi conſtituerunt ei triginta argenteos. Et éxinde quęrebat opportunitatem, vt eum traderet. Prima autem die azymorum acceſſerunt diſcipuli ad Jeſum, dicentes. S Vbi vis paremus tibi comedere paſcha? C At Jeſus dixit. ✠ Ite in ciuitatem ad quendam, ⁊ dicite ei. Magiſter dicit. Tempus meum prope eſt: apud te facio paſcha cum diſcipulis meis. C Et fecerunt diſcipuli, ſicut conſtituit illis Jeſus: ⁊ parauerunt paſcha. Veſpere autem facto, diſcũbebat cũ duodecim diſcipulis ſuis. Et edentibus illis, dixit. ✠ Amen dico vobis: quia vnus veſtrum me tradi-

traditurus eſt. C. Et contriſtati val
de, ceperunt ſinguli dicere. S. Nun-
quid ego ſum domine? C. At ipſe re
ſpondens, ait. ✠ Qui intingit mecū
manum in paropſide, hic me tradet.
Filius quidem hominis vadit, ſicut
ſcriptum eſt de illo. Ve autem homi-
ni illi, per quem filius hominis trade
tur. Bonum erat ei, ſi natus non fuiſ-
ſet homo ille. C. Reſpondens autem
Judas qui tradidit eum, dixit. S.
Nunquid ego ſum rabbi? C. Ait illi.
✠ Tu dixiſti. C. Cenantibus autē
eis, accepit Jeſus panem: ⁊ benedi-
xit: ac fregit, deditq; diſcipulis ſuis:
⁊ ait. ✠ Accipite, ⁊ comedite. Hoc
eſt corpus meum. C. Et accipiens
calicem, gratias egit: ⁊ dedit illis, di
cens. ✠ Bibite ex hoc omnes. Hic
eſt enim ſanguis meus noui teſtamē
ti, qui pro multis effundetur in re
miſſionem peccatorum. Dico au-
tem vobis: non bibam amodo de
hoc genimine vitis, vſque in diem il-
lum, cum illud bibam vobiſcum no-
uum, in regno patris mei. C. Et hym
no dicto, exierunt in montem oliue-
ti. Tunc dicit illis Jeſus. ✠ Om-
nes vos ſcandalum patiemini in me,
in iſta nocte. Scriptum eſt enim.
Percutiam paſtorem, ⁊ diſpergen-
tur oues gregis. Poſtquam autem
reſurrexero pręcedam vos in Gali-
leam. C. Reſpondens autem Pe-
trus, ait illi. S. Etſi omnes ſcandali-
zati fuerint in te, ego nunquam ſcan-
dalizabor. C. Ait illi Jeſus. ✠ Amē
dico tibi: quia in hac nocte, antequā
gallus cantet, ter me negabis. C.
Ait illi Petrus. S. Etiam ſi opor-
tuerit me mori tecum, non te nega-
bo. C. Similiter ⁊ omnes diſcipu-
li dixerunt. Tunc venit Jeſus cum
illis in villam, quę dicitur Gethſe-
mani, ⁊ dixit diſcipulis ſuis. ✠ Se-
dete hic, donec vadam illuc, ⁊ orem.
C. Et aſſumpto Petro, ⁊ duobus
filijs Zebedęi, cepit contriſtari ⁊ me-
ſtus eſſe. Tunc ait illis. ✠ Triſtis
eſt anima mea vſque ad mortem.
Suſtinete hic, ⁊ vigilate mecum.
C. Et progreſſus puſillum, proci-
dit in faciem ſuam, orans, ⁊ dicens.
✠ Pater mi ſi poſſibile eſt, tranſeat
a me calix iſte. Veruntamen non ſi-
cut ego volo, ſed ſicut tu. C. Et ve
nit ad diſcipulos ſuos, ⁊ inuenit eos
dormientes: ⁊ dicit Petro. ✠
Sic? Non potuiſtis vna hora vigi
lare mecum? Vigilate, ⁊ orate: vt
non intretis in tentationem. Spiri
tus quidem promptus eſt: caro au-
tem infirma. C. Iterum ſecundo
abijt, ⁊ orauit dicens. ✠ Pater mi,
ſi non poteſt hic calix tranſire, niſi bi-
bam illum: fiat voluntas tua. C. Et
venit iterum, ⁊ inuenit eos dormien
tes. Erant enim oculi eorum graua-
ti. Et relictis illis, iterum abijt, ⁊ ora
uit tertio, eundem ſermonem dicens.
Tunc venit ad diſcipulos ſuos, ⁊ di-
cit illis. ✠ Dormite iam, ⁊ requie-
ſcite. Ecce appropinquauit hora: ⁊
filius hominis tradetur in manus
peccatorum. Surgite, eamus: ecce
appropinquat qui me tradet. C.
Adhuc eo loquente, ecce Judas v-
nus de duodecim venit, ⁊ cum eo
turba multa cum gladijs ⁊ fuſtibus,
miſſi a principibus ſacerdotum ⁊ ſe-
nioribus populi. Qui autem tradi-
dit eum, dedit illis ſignum dicens.
S. Quemcunque oſculatus fuero,
ipſe eſt: tenete eum. C. Et confeſtim
accedens ad Jeſum, dixit. S. Aue
rabbi. C. Et oſculatus eſt eum.
Dixit-

Dixitqʒ illi Jeſus. ✠ Amice, ad qd
veniſti? C Tunc acceſſerunt: ⁊ ma-
nus iniecerunt in Jeſum: ⁊ tenuerũt
eũ. Et ecce vnus ex his qui erant cuʒ
Jeſu, extendens manum, exemit gla
diuʒ ſuuʒ, ⁊ percutiens ſeruum prin-
cipis ſacerdotum, amputauit auri-
culam eius. Tunc ait illi Jeſus. ✠
Conuerte gladium tuum in locum
ſuum. Omnes enim, qui acceperint
gladium, gladio peribũt. An putas
quia non poſſum rogare patrẽ meũ:
⁊ exhibebit mihi modò pluſquam
duodecim legiones angelorũ? Quo
modo ergo implebuntur ſcripturę?
quia ſic oportet fieri. C In illa ho-
ra dixit Jeſus turbis. ✠ Tanquaʒ
ad latronem exiſtis cum gladijs ⁊ fu
ſtibus comprehendere me? Quoti-
die apud vos ſedebam docens in tẽ-
plo: ⁊ non me tenuiſtis. C Hoc au-
tẽ totum factum eſt, vt adimpleren-
tur ſcripturę prophetarum. Tunc
diſcipuli omnes, relicto eo, fugerũt.
At illi tenentes Jeſum, duxerunt ad
Caipham principem ſacerdotum,
vbi ſcribę ⁊ ſeniores conuenerant.
Petrus autem ſequebatur eum à lõ
ge, vſque in atrium principis ſacer-
dotum. Et ingreſſus intrò, ſedebat
cum miniſtris: vt videret finẽ. Prin
cipes autem ſacerdotum, ⁊ omne
concilium, quęrebant falſum teſtimo
nium contra Jeſum, vt eum morti
traderent: ⁊ non inuenerunt, cum
multi falſi teſtes acceſſiſſent. Nouiſſi
mè autem venerunt duo falſi teſtes:
⁊ dixerunt. S Hic dixit. Poſſum
deſtruere templum Dei, ⁊ poſt tri-
duuʒ reędificare illud. C Et ſurgens
princeps ſacerdotum, ait illi. S
Nihil reſpondes ad ea quę iſti aduer
ſum te teſtificantur? C Jeſus autem
tacebat. Et princeps ſacerdotum
ait illi. S Adiuro te per Deum vi-
uum, vt dicas nobis, ſi tu es Chri-
ſtus filius Dei. C Dicit illi Jeſus.
✠ Tu dixiſti. Veruntamen dico
vobis: ámodo videbitis filium ho-
minis ſedentem à dextris virtutis
Dei, ⁊ venientem in nubibus cęli.
C Tunc princeps ſacerdotuʒ ſcidit
ueſtimenta ſua, dicens. S Blaſphe-
mauit. Quid adhuc egemus teſti-
bus? Ecce nunc audiſtis blaſphe-
miam. Quid uobis uidetur? C At
illi reſpondentes dixerunt. S Re-
us eſt mortis. C Tunc expuerunt
in faciem eius, ⁊ colaphis eum ceci-
derunt. Alij autem palmas in facieʒ
eius dederunt, dicentes. S Pro-
phetiza nobis Chriſte, quis eſt qui
te percuſſit? C Petrus uero ſede-
bat foris in atrio. Et acceſſit ad eum
una ancilla, dicens. S Et tu cum
Jeſu Galilęo eras. C At ille nega-
uit coram omnibus dicens. S Ne-
ſcio, quid dicis. C Exeunte autem
illo ianuam, vidit eum alia ancilla:
⁊ ait his qui erant ibi. S Et hic erat
cum Jeſu Nazareno. C Et iterum
negauit cum iuramento, quia non
noui hominem. Et poſt puſillum ac-
ceſſerunt qui aſtabant: ⁊ dixerũt Pe
tro. S Verè ⁊ tu ex illis es: nam ⁊ lo
quela tua manifeſtum te facit. C
Tunc cępit deteſtari ⁊ iurare: quia
non nouiſſet hominem. Et continuò
gallus cantauit. Et recordatus eſt
Petrus verbi Jeſu: quod dixerat:
priuſquam gallus cantet, ter me ne-
gabis. Et egreſſus foras, fleuit ama-
rè. Mane autem facto conſiliuʒ inie-
runt omnes principes ſacerdotum
⁊ ſeniores populi aduerſus Jeſum,
vt eum morti traderent. Et vinctuʒ

adduxerunt eũ, ⁊ tradiderunt Pon
tio Pilato pręſidi. Tunc videns
Judas qui tradidit eum, quod dam
natus eſſet: pęnitentia ductus retu
lit triginta argenteos principibus ſa
cerdotum, ⁊ ſenioribus, dicens. S
Peccaui tradens ſanguinem iuſtũ.
C. At illi dixerunt. S Quid ad nos?
Tu videris. C Et proiectis argen
teis in templo, receſſit: ⁊ abiens la
queo ſe ſuſpendit. Principes autẽ
ſacerdotum, acceptis argenteis, di
xerunt: S Non licet eos mittere in
corbonam: quia precium ſanguinis
eſt. C Conſilio autem inito emerũt
ex illis agrum figuli, in ſepulturam
peregrinorum. Propter hoc vo
catus eſt, ager ille, Haceldema, hoc
hoc eſt ager ſanguinis, vſque in
hodiernum diem. Tunc impletum
eſt quod dictum eſt per Hieremiam
prophetam, dicentem. Et accepe
runt triginta argenteos precium ap
preciati, quem appreciauerunt a fi
lijs Iſrael: ⁊ dederunt eos in agrum
figuli, ſicut cõſtituit mihi dominus.
Jeſus autem ſtetit ante pręſidem. Et
interrogauit eum pręſes, dicẽs. S
Tu es rex Judęorum? C Dicit ei
Jeſus. ✠ Tu dicis. C Et cum ac
cuſaretur a principibus ſacerdotum,
⁊ ſenioribus, nihil reſpondit. Tunc
dicit illi Pilatus. S Non audis
quanta aduerſum te dicunt teſtimo
nia? C Et non reſpondit ei ad vllum
verbum: ita vt miraretur pręſes ve
hementer. Per diem autem ſollem
nem conſueuerat pręſes dimittere
populo vnum vinctum, quem vo
luiſſent. Habebat autem tunc vin
ctum inſignem, qui dicebatur Ba
rabbas. Cõgregatis autem illis, di
xit Pilatus. S Quẽ vultis dimit
tam vobis: Barabbam, an Jeſum
qui dicitur Chriſtus? C Sciebat e
nim quod per inuidiam tradidiſſent
eum. Sedente autem illo pro tribu
nali, miſit ad illum vxor eius, dicẽs.
S Nihil tibi ⁊ iuſto illi: multa enim
paſſa ſum per viſum hodie propter
eum. C Principes autem ſacerdo
tum, ⁊ ſeniores perſuaſerunt popu
lis, vt peterent Barabbam, Jeſum
vero perderent. Reſpondens autẽ
pręſes, ait illis. S Quem vultis vo
bis de duobus dimitti? C At illi di
xerunt. S Barabbaam. C Dicit il
lis Pilatus. S Quid igitur faciam
de Jeſu, qui dicitur Chriſtus? C
Dicunt omnes. S Crucifigatur. C
Ait illis pręſes. S Quid enim mali
fecit? C At illi magis clamabãt, di
cẽtes. S Crucifigatur. C Videns autẽ
Pilatus quia nihil proficeret, ſed ma
gis tumultus fieret, accepta aqua,
lauit manus coram populo dicens.
S Innocens ego ſum a ſanguine
iuſti huius: Vos videritis. C Et
reſpondens vniuerſus populus, di
xit. S Sanguis eius ſuper nos, ⁊ ſu
per filios noſtros. C Tunc dimiſit
illis Barabbam: Jeſum autem flagel
latum tradidit eis vt crucifigerent.
Tunc milites pręſidis ſuſcipientes
Jeſum in prętorio, congregauerunt
ad eum vniuerſam cohortẽ. Et exu
entes eum, chlamydem coccineam
circumdederunt ei. Et plectentes,
coronam de ſpinis poſuerunt ſuper
caput eius: ⁊ arundinem in dexte
ra eius. Et genu flexo ante eum, il
ludebant ei, dicentes. S Aue rex
Judęorum. C Et expuentes in eũ,
acceperunt arundinem, ⁊ percu
tiebant caput eius. Et poſtquam il
luſerunt ei, exuerunt eum chlamy
dem:

dem: ⁊ induerunt eum veſtimentis eius, ⁊ duxerunt eum vt crucifigerent. Exeuntes autē, inuenerunt hominem Cyrenęū nomine Simonē. Hunc angariauerūt, vt tolleret Crucem eius. Et venerunt in locum, qui dicitur Golgotha: quod eſt, Caluarię locus. Et dederunt ei vinum bibere cum felle mixtum. Et cum guſtaſſet, noluit bibere. Poſtquam autem crucifixerunt eū, diuiſerunt veſtimenta eius, ſortē mittentes: vt adimpleretur quod dictū eſt per prophetā dicentem. Diuiſerunt ſibi veſtimenta mea: ⁊ ſuper veſtem meā miſerunt ſortem. Et ſedentes ſeruabant eum. Et impoſuerunt ſuper caput eius cauſam ipſius ſcriptā: Hic eſt Jeſus rex Judęorum. Tunc crucifixi ſunt cū eo duo latrones: vnus à dextris: ⁊ vnus à ſiniſtris. Prętereuntes autē blaſphemabāt eū mouentes capita ſua, ⁊ dicētes: S Vah qui deſtruis templū dei, ⁊ in triduo reędificas illud. Salua temetipſum. Si filius dei es, deſcende de cruce. C Similiter ⁊ principes ſacerdotū illudentes cum ſcribis ⁊ ſenioribus, dicebāt. S Alios ſaluos fecit: ſeipſum non poteſt ſaluū facere. Si rex Iſrael eſt, deſcendat nunc de Cruce, ⁊ credimus ei. Confidit in deo: liberet eum nunc, ſi vult: dixit enim: q̄ filius dei ſum. C Idipſū aūt ⁊ latrones qui crucifixi erant cum eo, improperabant ei. A ſexta autē hora, tenebrę factę ſunt ſuper vniuerſam terram, vſque in horam nonam. Et circa horam nonam clamauit Jeſus voce magna dicens. ✠ Eli, Eli, lammaſabacthani: C Hoc eſt. ✠ Deus meus, deus meus, vtquid dereliquiſti me: C Quidam autem illic

ſtantes ⁊ audientes, dicebant: S Eliā vocat iſte. C Et continuò currens vnus ex eis acceptā ſpongiam impleuit aceto: ⁊ impoſuit arundini, ⁊ dabat ei bibere. Cęteri vero dicebant. S Sine, videamus an veniat Elias liberans eum. C Jeſus autē iterum clamans voce magna, emiſit ſpiritum. Hic pauſatur aliquantulum, ⁊ genuflectitur. Et ecce velum templi ſciſſum eſt in duas partes, à ſummo vſque deorſum. Et terra mota eſt, ⁊ petrę ſciſſę ſunt, ⁊ monumenta aperta ſunt: ⁊ multa corpora ſanctorum qui dormierāt, ſurrexerunt. Et exeuntes de monumentis poſt reſurrectionem eius, venerunt in ſā ctam ciuitatem: ⁊ apparuerunt multis. Centurio autem ⁊ qui cum eo erant cuſtodientes Jeſum, viſo terrę motu ⁊ his quę fiebant, timuerunt valde, dicentes. S Verè filius Dei erat iſte. C Erant autem ibi mulieres multę à longe, quę ſecutę erant Jeſum à Galilęa, miniſtrantes ei: inter quas erat Maria Magdalene, ⁊ Maria Jacobi, ⁊ Joſeph mater: ⁊ mater filiorum Zebedęi. Cum ſero autem factum eſſet, venit quidā homo diues ab Arimathia, nomine Joſeph: qui ⁊ ipſe diſcipulus erat Jeſu. Hic acceſſit ad Pilatū, ⁊ petijt corpus Jeſu. Tunc Pilatus iuſſit reddi corpus. Et accepto corpore, Joſeph inuoluit illud in ſindone munda: ⁊ poſuit illud in monumento ſuo nouo, quod exciderat in petra. Et aduoluit ſaxum magnum ad oſtium monumenti, ⁊ abijt. Erant autem ibi Maria Magdalene, ⁊ altera Maria, ſedentes contra ſepulcrum. Hic datur benedictio, defertur incenſum ſine luminaribus, non dicitur

Dominus vobiſcum. ⁊ cantatur in
tono euangelij. Quę omnia in alijs
paſſionibus ſeruantur.

ALtera aũt die, quę eſt poſt para
ſceuen, cõuenerũt principes ſa
cerdotũ, ⁊ phariſęi ad Pilatũ, dicẽ-
tes. Dñe, recordati ſumus, q̃ ſedu-
ctor ille dixit adhuc viuẽs, poſt tres
dies reſurgã. Jube ergo cuſtodiri ſe
pulcrũ vſq; in diẽ tertiũ: ne forte ve
niãt diſcipuli eius, ⁊ furẽtur eũ: ⁊ di-
cãt plebi, ſurrexit à mortuis. Et erit
nouiſſimus error peior priore. Ait il
lis Pilatus. Habetis cuſtodiã: ite,
cuſtodite ſicut ſcitis. Illi aũt abeun-
tes, munierũt ſepulcrũ: ſignãtes lapi
dẽ, cũ cuſtodibus. Et dicit Credo.
Offer. Improperiũ expectauit cor
pſal. 68 meũ, ⁊ miſeriã: ⁊ ſuſtinui q̃ ſimul me-
cũ cõtriſtaretur, ⁊ non fuit: conſolan
tem me quęſiui, ⁊ non inueni: ⁊ de-
derunt in eſcam meã fel, ⁊ in ſiti mea
potauerunt me aceto. Secreta.

COncede, quęſumus domine:
vt oculis tuę maieſtatis mu-
nus oblatũ, ⁊ gratiã nobis deuotio-
nis obtineat, ⁊ effectũ beatę perẽnita
mat. 26 tis acquirat. Per d. Cõio. Pater, ſi
nõ poteſt hic calix tranſire, niſi bibã
illum: fiat voluntas tua. Poſtcõio.

PEr huius Domine operatio-
nẽ myſterij: ⁊ vitia noſtra pur
gentur: ⁊ iuſta deſideria complean-
tur. Per dominum noſtrum Jeſũ.

¶ Feria iij. maioris hebdomadę.
Statio ad ſanctã Praxedẽ. Introi.

pſal. 34 IUdica dñe nocen-
tes me: expugna
impugnantes me:
apprehende arma
⁊ ſcutum, ⁊ exurge
in adiutoriũ meũ,
Domine virtus ſa-
lutis meę. Pſalmus. Effunde fra-
meam, ⁊ conclude aduerſus eos qui
perſequuntur me: dic animę meę,
ſalus tua ego ſum. Iudica Domi-
ne nocentes. Oremus.

NOſ, quęſumus, omnipotens
deus: vt, qui in tot aduerſis ex
noſtra infirmitate deficimus: inter-
cedẽte vnigeniti filij tui paſſione re-
ſpiremus. Per eundem dñm. vel
Eccleſię tuę. vel Deus omniũ fi-
deliũ. fo. 55. Lectio Iſaię prophetę.

IN diebus illis. Dixit Iſaias. c. 50
Dñs deus aperuit mihi aurẽ:
ego autem non contradico, retror-
ſum non abij. Corpus meum dedi
percutientibus, ⁊ genas meas vel-
lentibus. Faciem meam non auerti
ab increpantibus, ⁊ cõſpuentibus.
Dominus Deus auxiliator meus,
ideo non ſum confuſus: ideo poſui
faciem meam vt petrã duriſſimam,
⁊ ſcio quoniam non confundar. Iux-
ta eſt qui iuſtificat me: quis contradi
cet mihi? Stemus ſimul: quis eſt ad
uerſarius meus? Accedat ad me.
Ecce dñs Deus, auxiliator meus:
quis eſt qui condemnet me? Ecce,
omnes quaſi veſtimentum cõteren-
tur, tinea comedet eos. Quis ex vo-
bis timens Deum, audiens vocem
ſerui ſui? Quis ambulauit in tene-
bris, ⁊ non eſt lumen ei? Speret in
nomine domini: ⁊ innitatur ſuper do
minum Deum ſuum. Graduale.
Exurge domine: ⁊ intende iudicio pſal.
meo deus meus, ⁊ dominus meus 34
in cauſam meã. ℣. Effunde frameã,
⁊ conclude aduerſus eos qui me per
ſequuntur. Tractus. Domine, non pſal.
ſecundum peccata noſtra, quę feci- 102
mus nos: neque ſecundum iniquita-
tes noſtras retribuas nobis. ℣. Dñe pſal.
ne 78

ne memineris iniquitatū noſtrarum antiquarū: cito anticipent nos miſeri cordię tuę qa pauperes facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: ⁊ propter gloriā nominis tui dñe libera nos: ⁊ propitius eſto peccatis noſtris propter nomen tuum.

Seq. ſancti euangelij ſm Joannem.

ca.12 Ante ſex dies paſchę venit Jeſus Bethaniā, vbi Lazarus fuerat mortuus, quē ſuſcitauit Jeſus. Fecerūt autē ei cęnā ibi: ⁊ Martha miniſtrabat. Lazarus vero vnus erat ex diſcūbentibus cum eo. Maria ergo accepit librā vnguēti nardi piſtici precioſi: ⁊ vnxit pedes Jeſu, ⁊ extерſit capillis ſuis pedes eius: ⁊ domus impleta eſt ex odore vnguēti. Dixit ergo vnus ex diſcipulis ei⁹ Judas Iſcariótes, q erat eū traditurus. Quare hoc vnguentū nō venijt trecentis denarijs, ⁊ datū eſt egenis? Dixit autē hoc, nō q: de egenis pertinebat ad eum: ſed quia fur erat: ⁊ loculos habens, ea quę mittebantur portabat. Dixit ergo Jeſus. Sine illam, vt in diē ſepulturę meę ſeruet illud. Pauperes enim ſemper habebitis vobiſcū: me autem non ſemper habebitis. Cognouit ergo turba multa ex Judęis, quia illic eſſet: ⁊ venerunt, non propter Jeſum tantū, ſed vt Lazarū viderent, quem ſuſcitauit à mortuis.

pſal. 142 Offertorium. Eripe me de inimicis meis domine: ad te confugi: doce me facere voluntatem tuam: quia Deus meus es tu. Secreta.

Hęc ſacrificia nos opš deus potēti virtute mūdatos, ad ſuū faciāt puriores venire principium. Per d. vel Protege. vel Oblatis qs. Cōio. Erubeſcant, ⁊ reuereanť pſal. 34
ſimul, q gratulanť malis meis: induātur pudore, ⁊ reuerentia, q maligna loquunť aduerſum me. Poſtcōio.

Prębeant nobis domine diuinum tua ſancta feruorem: quo eorum pariter ⁊ actu delectemur, ⁊ fructu. Per dominum. vel Quęſumus domine. vel Hęc nos quęſumus. Super populum. Oremus. Humiliate capita veſtra Deo.

Adiuua nos deus ſalutaris noſter: ⁊ ad beneficia recolenda, quibus nos inſtaurare dignatus es, tribue venire gaudentes. Per do.

¶ Feria iij. Statio ad ſanctam Priſcam. Introitus.

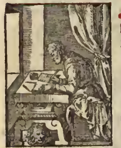
Nos aūt gloriari oportet in cruce dñi Gal. 6
noſtri Jeſu Chri: in quo eſt ſal⁹, vita, ⁊ reſurrectio nřa, p quē ſaluati, ⁊ liberati ſumus. Ps. Deus pſal. 66
miſereať nři. ⁊ benedicat nobis: illuminet vultū ſuū ſup nos, ⁊ miſereať noſtri. Nos aūt gloriari. Oremus.

Omnipotēs ſempiterne de⁹: da nobis ita dñicę paſſionis ſacramenta peragere: vt indulgentiā pcipere mereamur. Per eun. vel Eccleſię tuę. vel Deus omniū fideliū. fol. 55. Lectio Hieremię prophetę.

In diebus illis: Dixit Hieremias. ca.11
Domine demōſtraſti mihi, ⁊ cognoui: tu oſtendiſti mihi ſtudia eorum. Et ego quaſi agnus manſuetus, qui portatur ad victimam: ⁊ non cognoui quia cogitauerunt ſu-

p me cõſilia dicẽtes. Venite, mittamus lignum in panem eius, ⁊ eradamus eũ de terra viuentiũ, ⁊ nomẽ eius nõ memoꝛet amplꝰ. Tu aũt dñe ſabaoth, q iudicas iuſte, ⁊ pꝛobas renes ⁊ coꝛda, videã vltionẽ tuã ex eis: tibi enim reuelaui cauſã meã: dñe de
psal. us meus. Gradu. Ego aũt dũ mihi
34 moleſti eſſẽt, induebã me cilicio, ⁊ humiliabã in ieiunio aĩam meam, ⁊ oꝛo mea in ſinu meo cõuertetur. ℣. Judica dñe nocentes me, expugna impugnantes me: appꝛehende arma ⁊ ſcutum, ⁊ exurge in adiutoꝛium mihi.

¶ Paſſio domini noſtri Jeſu Chriſti ſecundum Marcum.

c.14 In illo tpe: C. Erat paſcha ⁊ azyma poſt biduũ: ⁊ q̃rebãt ſummi ſacerdotes ⁊ ſcribe q̃uo Jeſũ dolo tenerẽt ⁊ occiderent. Dicebãt aũt. S. Nõ in die feſto: ne foꝛte tumultus fieret in populo. C. Et cũ eſſet Jeſus Bethanię in domo Simonis lepꝛoſi, ⁊ recumberet: venit mulier habẽs alabaſtrũ vnguẽti nardi ſpicati pꝛecioſi: ⁊ fracto alabaſtro, effũdit ſup caput eius. Erant autem quidã indignẽ ferentes intra ſe metipſos, ⁊ dicentes. S. Ut quid pditio iſta vnguenti facta eſt? Poterat enim vnguentũ iſtud venũdari pluſquã trecentis denarijs, ⁊ dari pauperibus. C. Et fremebãt in eã. Jeſus autẽ dixit. ✠ Sinite eã. Quid illi moleſti eſtis? Bonũ opus operata eſt in me. Sẽper enim pauperes habebitis vobiſcũ: ⁊ cũ volueritis, poteſtis illis benefacere: me autem non ſemper habebitis. Quod habuit hęc, fecit: pꝛęuenit vngere coꝛpus meum in ſepulturã. Amen dico vobis: vbicunque pꝛędicatum fuerit euangelium iſtud in vniuerſo mũdo, ⁊ quod hęc fecit, narrabitur in memoriam eius. C. Et Judas Iſcariotes vnus de duodecim abijt ad ſummos ſacerdotes, vt pꝛoderet eum illis. Qui audientes gauiſi ſunt: ⁊ pꝛomiſerunt ei pecuniam ſe daturos. Et q̃rebat quomodo illũ oppoꝛtunẽ traderet. Et pꝛimo die azymoꝛum quãdo paſcha immolabant, dicunt ei diſcipuli. S. Quo vis eamus, ⁊ paremus tibi vt mãduces paſcha? C. Et mittit duos ex diſcipulis ſuis: ⁊ dicit eis. ✠ Ite in ciuitatem: ⁊ occurret vobis homo lagenã aquę baiulans: ſequimini eum: ⁊ quocunqȝ introierit, dicite domino domus, quia magiſter dicit. Ubi eſt refectio mea, vbi paſcha cum diſcipulis meis mãducem? Et ipſe vobis demonſtrabit cęnaculum grande ſtratum: ⁊ illic parate nobis. C. Et abierunt diſcipuli eius, ⁊ venerunt in ciuitatem: ⁊ inuenerunt ſicut dixerat illis, ⁊ parauerunt paſcha. Veſpere autem facto venit cum duodecim. Et diſcumbentibus eis, ⁊ manducantibus, ait Jeſus. ✠ Amẽ dico vobis: q: vnus ex vobis tradet me q manducat mecum. C. At illi ceperunt contriſtari, ⁊ dicere ei ſingilatim. S. Nunquid ego? C. Qui ait illis. ✠ Unus ex duodecim q intingit mecũ manũ in catino. Et filius quidẽ hominis vadit ſicut ſcriptũ eſt de eo. Ue autẽ homini illi, per quẽ filius hominis tradetur. Bonũ erat ei, ſi nõ eſſet natus homo ille. C. Et mãducãtibus illis,

accepit

accepit Jeſus panem:⁊ benedicens fregit,⁊ dedit eis,⁊ ait. ✠ Sumite, hoc eſt corpus meũ. C Et accepto calice, gratias agens dedit eis. Et biberunt ex illo omnes. Et ait illis. ✠ Hic eſt ſanguis meus noui teſtamenti, qui pro multis effundetur. Amen dico vobis: quòd iam non bibam de genimine vitis vſque in diẽ illum, cum illud bibam nouum in regno dei. C Et hymno dicto, exierunt in montẽ oliuarum. Et ait illis Jeſus. ✠ Omnes ſcandalizabimini in me in nocte iſta, quia ſcriptum eſt: Percutiam paſtorem, ⁊ diſpergentur oues. Sed poſtquam reſurrexero, præcedam vos in Galileam. C Petrus autẽ ait illi. S Etſi omnes ſcandalizati fuerint, ſed nõ ego. C Et ait illi Jeſus. ✠ Amen dico tibi, qa tu hodie in nocte hac, prius quàm gallus bis vocem dederit, ter me es negaturus. C At ille ampli⁹ loquebatur. S Etſi oportuerit me ſimul cõmmori tibi, non te negabo. C Similiter autem ⁊ omnes dicebant. Et veniunt in prædium, cui nomen Gethſemani: ⁊ ait diſcipulis ſuis. ✠ Sedete hic, donec orez. C Et aſſumit Petrum, ⁊ Jacobum, ⁊ Joannem ſecum, ⁊ cœpit pauere, ⁊ tædere. Et ait illis ✠ Triſtis eſt anima mea vſque ad mortem. Suſtinete hic, ⁊ vigilate. C Et cum proceſſiſſet paululum, prócidit ſuper terram: ⁊ orabat: vt, ſi fieri poſſet, tranſiret ab eo hora: ⁊ dixit. ✠ Abba pater, omnia tibi poſſibilia ſunt, trãſfer calicez hunc à me. Sed nõ quod ego volo: ſed quod tu. C Et venit, ⁊ inuenit eos dormiẽtes. Et ait Petro. ✠ Simon dormis? Non potuiſti vna hora vigilare mecum? Vigilate, ⁊ orate, vt non intretis in tentationem. Spiritus quidez promptus eſt, caro autem infirma. C Et iterũ abiens orauit, eundem ſermonem dicens. Et reuerſus, denuo inuenit eos dormientes, (erant enim oculi eorum grauati) ⁊ ignorabant quid reſponderent ei. Et venit tertiò: ⁊ ait illis. ✠ Dormite iam, ⁊ requieſcite. Sufficit. Venit hora. Ecce tradetur filius hominis in manus peccatorum. Surgite, eamus: ecce, qui me tradet, prope eſt. C Et adhuc eo loquente, venit Judas Iſcariótes vnus de duodecim, ⁊ cum illo turba multa cum gladijs, ⁊ lignis, miſſi à ſummis ſacerdotibus, ⁊ ſcribis, ⁊ ſenioribus. Dederat autem traditor eis ſignum, dicens. S Quemcunque oſculatus fuero, ipſe eſt: tenete eum, ⁊ ducite cautè. C Et cum veniſſet, ſtatim accedens ad eum, ait. S Rabbi. C Et oſculatus eſt eum. At illi manus iniecerunt in Jeſum, ⁊ tenuerunt eum. Vnus autem de circunſtantibus edúcens gladium, percuſſit ſeruum ſummi ſacerdotis: ⁊ amputauit illi auriculã. Et reſpondens Jeſus, ait illis. ✠ Tanquam ad latronem exiſtis cum gladijs ⁊ lignis comprehẽdere me. Quotidie apud vos eram in templo docens, ⁊ non me tenuiſtis. Sed vt impleantur ſcripturæ. C Tũc diſcipuli eius relinquentes eum, omnes fugerũt. Adoleſcens autem quidam ſequebatur eum amictus ſindone ſuper nudo: ⁊ tenuerunt eum. At ille reiecta ſindone, nudus profugit ab eis. Et adduxerunt Jeſum ad ſummum ſacerdotem: ⁊ conuenerunt omnes ſacerdotes, ⁊ ſcribæ, ⁊ ſeniores. Petrus autem à longe ſecutus eſt eum

tereret eis. Pilatus autem iterum re-
ſpondens, ait illis. S Quid ergo
vultis faciam regi Iudęorū? C At
illi iterum clamauerunt. S Crucifi-
ge eum. C Pilatus vero dicebat
eis. S Quid enim mali fecit? C
At illi magis clamabant. S Cruci-
fige eum. C Pilatus autē volens
populo ſatisfacere, dimiſit illis Ba-
rabbam: ⁊ tradidit Ieſum flagellis
cęſum vt crucifigeretur. Milites au
tem duxerunt eum intro in atrium
prętorij, ⁊ conuocant totam cohor-
tem: ⁊ induunt eum purpura, ⁊ im-
ponunt ei plectentes ſpineam coro-
nā. Et ceperunt ſalutare eū. S Aue
Rex Iudęorū. C Et percutiebāt ca
put eius arundine: ⁊ conſpuebant
eum: ⁊ ponentes genua, adorabant
eum. Et poſtquam illuſerunt ei, exu-
erunt illū purpura: ⁊ induerunt eū
veſtimentis ſuis: ⁊ educunt illum vt
crucifigerent eū. Et angariauerūt
prętereuntem quempiam Simonē
Cyrenęum venientem de villa, pa-
trem Alexandri ⁊ Rufi, vt tolleret
crucem eius. Et perducunt eum in
Golgotha locū: quod eſt interpre-
tatum, Caluarię locus. Et dabant ei
bibere myrrhatum vinum: ⁊ nō ac-
cepit. Et crucifigentes eum, diuiſe-
runt veſtimenta eius: mittentes ſor-
tē ſuper eis, quis quid tolleret. Erat
autē hora tertia: ⁊ crucifixerunt eū.
Et erat titulus cauſę eius inſcriptus,
Rex Iudęorum. Et cum eo crucifi-
xerunt duos latrones: vnum a dex-
tris, ⁊ alium a ſiniſtris. Et impleta
eſt ſcriptura: quę dicit: ⁊ cū iniquis
reputatus eſt. Et prętereuntes blaſ-
phemabant eum, mouentes capita
ſua, ⁊ dicētes. S Vah qui deſtruis
templum dei, ⁊ in tribus diebus re-
ędificas: ſaluum fac temetipſum de-
ſcendens de cruce. C Similiter ⁊
ſummi ſacerdotes illudentes, ad al-
terutrum cū ſcribis dicebant. S
Alios ſaluos fecit, ſeipſum non po-
teſt ſaluum facere. Chriſtus Rex Iſ-
rael deſcendat nunc de Cruce: vt
videamus, ⁊ credamus. C Et qui
cum eo crucifixi erant, conuiciaban
tur ei. Et facta hora ſexta, tenebrę fa-
ctę ſunt ſup totā terrā, vſq; in horam
nonā. Et hora nona exclamauit Ie-
ſus voce magna, dicens. ✠ Eloi,
Eloi, lāmaſabactani? C Quod eſt
interpretatū. ✠ Deus meus, Deus
meus, vt qd dereliquiſti me? C Et
quidā de circunſtantibus audiētes
dicebant. S Ecce, Eliā vocat. C
Currens autē vnus, ⁊ implens ſpō-
giā aceto, circūponenſq; calamo,
potū dabat ei, dicens. S Sinite: vi-
deamus ſi veniat Elias ad deponen
dū eū. C Ieſus autem emiſſa voce
magna expirauit. Hic pauſatur ali-
quantulum, ⁊ genuflectitur. Et ve-
lum templi ſciſſum eſt in duo, a ſum-
mo vſq; deorſum. Uidens autē Cen
turio qui ex aduerſo ſtabat, q: ſic cla
mans expiraſſet, ait. S Uere hic ho
mo filius dei erat. C Erant autē ⁊
mulieres de longe aſpicientes: inter
quas erat Maria Magdalene, ⁊ Ma
ria Iacobi minoris, ⁊ Ioſeph ma-
ter, ⁊ Salome: ⁊ cum eſſet in Gali-
lęa, ſequebantur eum, ⁊ miniſtrabāt
ei: ⁊ alię multę, quę ſimul cum eo
aſcenderant Hieroſolymam.

Hic cantatur in tono euange-
lij: ⁊ alia fiunt, vt ſupra.

Et cum iam ſero eſſet factum:
(quia erat paraſceue, quod
eſt ante ſabbatum) venit Ioſeph
ab Arimathia, nobilis decurio,
qui.

qui ⁊ ipſe erat expectans regnū dei.
Et audacter introiuit ad Pilatū, ⁊
petijt corpus Jeſu. Pilatus autem
mirabatur, ſi iam obijſſet. Et accerſi-
to Centurione, interrogauit eū, ſi iā
mortuus eſſet. Et cum cognouiſſet
à cēturione: donauit corpus Joſeph.
Joſeph autē mercatus eſt ſindonē, ⁊
deponens eū, inuoluit ſindone, ⁊ po
ſuit eum in monumento, quod exci-
ſum erat de petra, ⁊ aduoluit lapidē
pſal. ad oſtiū monumēti. Offer. Cuſto-
139 di me dñe de manu peccatoris: ⁊ ab
hominib⁹ iniqs eripe me. Secreta.
Sacrificia nos, q̄s dñe, propen
ſius iſta reſtaurent, q̄ medicina
libus ſunt inſtituta ieiunijs. Per d.
vel Protege. vel Oblatis. Cōio.
pſal. Aduerſum me exercebantur qui ſe
68 debāt in porta, ⁊ in me pſallebāt qui
bibebant vinū: ego vero orationem
meam ad te dñe: tempus beneplaci-
ti deus: in multitudine miſericordię
tuę exaudi me. Poſtcommunio.
Sanctificationibus tuis, oīps de-
us, ⁊ vitia noſtra curentur, ⁊ re
media nobis ſempiterna proueniāt.
Per. vel Quęſum⁹. vel Hęc nos
q̄ſumus. Super populū. Oremus.
Humiliate capita veſtra Deo.
Tua nos miſericordia deus, ⁊
ab omni ſurreptione vetuſtatis
expurget, ⁊ capaces ſanctę nouita-
tis efficiat. Per dominum noſtrū.
¶ Feria iiij. Statio ad ſanctā Ma-
riam maiorem. Introitus.
phil. In nomine Jeſu oē
2 genu flectatur, cęle
ſtiū, terreſtriū, ⁊ in-
fernorū: qr dñs fact⁹
eſt obediēs vſq3 ad
mortē, mortem aūt
crucis: ideo dñs Je
ſus Chriſt⁹ in gloria eſt dei patris.
pš. Dñe exaudi orationē meā: ⁊ cla- pſal.
mor me⁹ ad te veniat. In nomine. 101
poſt Kyrie eleiſon, dī Oremus.
Flectam⁹ genua. R. Leuate. Oro.
Preſta, quęſumus, omnipotens
deus: vt qui pro noſtris exceſſi-
bus inceſſanter affligimur, per vni-
geniti tui paſſionē liberemur. Qui
tecum viuit. Lectio Iſaię prophetę.
Hęc dicit dominus deus. Di- c. 62
cite filię Sion. Ecce ſaluator ⁊ 63
tuus venit: ecce merces eius cum
eo. Quis eſt iſte qui venit de Edom,
tinctis veſtibus de Boſra: Iſte for-
moſus in ſtola ſua, gradiens in mul-
titudine fortitudinis ſuę. Ego qui lo
quor iuſtitiam: ⁊ propugnator ſum
ad ſaluandum. Quare ergo rubrum
eſt indumentum tuum: ⁊ veſtimen-
ta tua ſicut calcantium in torculari:
Torcular calcaui ſolus: ⁊ de genti-
bus non eſt vir mecū. Calcaui eos
in furore meo: ⁊ conculcaui eos in
ira mea. Et aſperſus eſt ſanguis eo-
rū ſuper veſtimenta mea: ⁊ omnia
indumenta mea inquinaui. Dies e-
nim vltionis in corde meo: annus
retributionis meę venit. Circunſpe-
xi, ⁊ non erat auxiliator: quęſiui, ⁊ nō
fuit qui adiuuaret. Et ſaluauit mihi
brachium meum: ⁊ indignatio mea
ipſa auxiliata eſt mihi. Et conculca-
ui populos in furore meo: ⁊ inebria-
ui eos in indignatione mea, ⁊ detra-
xi in terram virtutem eorum. Miſe-
rationū domini recordabor: laudē
domini ſuper omnibus quę reddi-
dit nobis dominus deus noſter.
Graduale. Ne auertas faciem tuā pſal.
à puero tuo, quoniam tribulor: velo 68
citer exaudi me. ℣. Saluum me fac
deus, quoniam intrauerunt aquę
vſque

vſque ad animam meam: infirus ſuȝ in limo pꝛofundi, ⁊ nõ eſt ſubſtantia. Hic dicitur Dominus vobiſcum, ſine Flectamus genua. Oratio.

D Eus, qui pꝛo nobis filium tuū Crucis patibulum ſubire voluiſti, vt inimici à nobis expelleres poteſtatem, concede nobis famulis tuis: vt reſurrectionis gratiam conſequamur. Per eundem dominum noſtrum Jeſum Chꝛi. vel O ecleſię tuę. vel D eus omnium. folio. 55.

Lectio Iſaie pꝛopbetę.

ca. 53 In diebus illis. Dixit Iſaias. Domine quis credidit auditui noſtro: ⁊ bꝛachium domini cui reuelatum eſt: Et aſcendet ſicut virgultum coꝛam eo: ⁊ ſicut radix de terra ſitienti. Nõ eſt ſpecies ei, neqȝ decoꝛ. Et vidimus eū, ⁊ nõ erat aſpectus, ⁊ deſiderauimus eū: deſpectum, ⁊ nouiſſimū viroꝝ, virum doloꝝ, ⁊ ſciētē infirmitatē. Et quaſi abſconditus vultus eius, ⁊ deſpectus: vnde nec reputauimus eū: Verè lāguoꝛes noſtros ipſe tulit: ⁊ doloꝛes noſtros ipſe poꝛtauit. Et nos putauimus eum quaſi lepꝛoſum, ⁊ percuſſum à deo, ⁊ humiliatum. Ipſe autē vulneratus eſt pꝛopter iniquitates noſtras: attritus eſt pꝛopter ſcelera noſtra. Diſciplina pacis noſtrę ſuper eū: ⁊ liuoꝛe eius ſanati ſumus. Omnes nos quaſi oues errauimus, vnuſquiſqȝ in viā ſuaȝ declinauit: ⁊ poſuit dñs in eo iniquitatem omniū noſtruȝ. Oblatus eſt, quia ipſe voluit: ⁊ nõ aperuit os ſuum. Sicut ouis ad occiſionē ducetur: ⁊ quaſi agnus corā tondente ſe, obmuteſcet: ⁊ non aperiet os ſuum. De anguſtia ⁊ de iudicio ſublatus eſt. Generationē eius qs enarrabit: Quia abſciſſus eſt de terra viuentiū. Pꝛopter ſcelus populi mei percuſſi euȝ. Et dabit impios pꝛo ſepultura, ⁊ diuites pꝛo moꝛte ſua: cò quòd iniquitatē non fecerit, nec dolus inuentus fuerit in oꝛe eius. Et dñs voluit cōterere eum in infirmitate. Si poſuerit ꝓ peccato animā ſuā, videbit ſemē longęuum, ⁊ voluntas dñi in manu eius dirigeť. Pꝛo eo quòd laboꝛauit anima eius, videbit, ⁊ ſaturabitur. In ſcientia ſua iuſtificabit ipſe iuſtus ſeruus meus multos, ⁊ iniquitates eoꝝ ipſe poꝛtabit. Ideo diſpertiam ei plurimos, ⁊ foꝛtiū diuidet ſpolia, pꝛo eo quòd tradidit in moꝛtē animā ſuam, ⁊ cū ſceleratis reputatus eſt. Et ipſe peccata multoꝝ tulit: ⁊ pꝛo trāſgreſſoꝛib⁹ rogauit.

Trac. D omine exaudi oꝛationem meā, ⁊ clamoꝛ meus ad te veniat. ℣. psal. 101 Ne auertas faciem tuā à me: in quacunqȝ die tribuloꝛ, inclina ad me aurē tuā. ℣. In quacunqȝ die inuocauero te, velociter exaudi me. ℣. Quia defecerunt ſicut fumus dies mei: ⁊ oſſa mea ſicut in frixoꝛio cōfrixa ſūt. ℣. Percuſſus ſum ſicut fenū, ⁊ aruit coꝛ meum, quia oblitus ſum manducare panem meum. ℣. Tu exurgēs domine miſereberis Sion: quia venit tempus miſerendi eius.

¶ Paſſio Domini noſtri Jeſu Chꝛiſti ſecundum Lucam.

In illo tpe. Appꝛo c. 22 pinquabat dies feſtus azymoꝝ, q dicitur paſcha: ⁊ quęrebant pꝛincipes ſacerdotum ⁊ ſcribę, qūo Jeſū interficerent: timebant

mebant vero plebem. Intrauit autẽ ſatanas in Judam, qui cognominabatur Iſcariotes, vnum de duodecim: ⁊ abijt, ⁊ locutus eſt cū principibus ſacerdotum ⁊ magiſtratibus, quemadmodum illum traderet eis. Et gauiſi ſunt: ⁊ pacti ſunt pecuniā illi dare. Et ſpopondit. Et quęrebat opportunitatem, vt traderet illum ſine turbis. Uenit autem dies azymorū, in qua neceſſe erat occidi paſcha. Et miſit Petrum ⁊ Joannem, dicens. ✠ Euntes parate nobis paſcha, vt manducemus. C. At illi dixerunt. S. Ubi vis paremus? C. Et dixit ad eos. ✠ Ecce introeuntibus vobis in ciuitatem, occurret vobis homo amphoram aquę portās: ſequimini eum in domum, in quam intrat, ⁊ dicetis patrifamilias domus. Dicit tibi magiſter. Ubi eſt diuerſorium, vbi paſcha cum diſcipulis meis manducem? Et ipſe vobis oſtendet cęnaculum magnum ſtratum: ⁊ ibi parate. C. Euntes autem inuenerunt ſicut dixit illis Jeſus: ⁊ parauerunt paſcha. Et cum facta eſſet hora, diſcubuit, ⁊ duodecim apoſtoli cum eo, ⁊ ait illis. ✠ Deſiderio deſideraui hoc paſcha manducare vobiſcum, antequam patiar. Dico enim vobis: quia ex hoc non manducabo illud, donec impleatur in regno dei. C. Et accepto calice, gratias egit, ⁊ dixit. ✠ Accipite, ⁊ diuidite inter vos. Dico enim vobis: quod non bibam de generatione vitis, donec regnum dei veniat. C. Et accepto pane, gratias egit: ⁊ fregit: ⁊ dedit eis, dicēs. ✠ Hoc eſt corpus meum, qd pro vobis datur. Hoc facite in meam commemorationem. C. Similiter ⁊ calicē poſtquā cęnauit, dicens. ✠ Hic calix nouū teſtamentum eſt in ſanguine meo, q pro vobis effundetur. Ueruntamen ecce manus tradentis me, mecum eſt in menſa. Et quidē filius hominis, ſecundum quod diffinitū eſt, vadit: veruntamen vę homini illi, per quē tradetur. C. Et ipſi cęperunt quęrere inter ſe, quis eſſet ex eis qui hoc facturus eſſet. Facta eſt autē ⁊ contētio inter eos, quis eorum videretur eſſe maior. Dixit autem eis. ✠ Reges gentium dominantur eorum: ⁊ qui poteſtatem habent ſuper eos, benefici vocantur. Uos autem non ſic: ſed qui maior eſt in vobis, fiat ſicut minor: ⁊ qui pręceſſor eſt, ſicut miniſtrator. Nam quis maior eſt, qui recumbit, an qui miniſtrat? Nonne qui recumbit? Ego autem in medio veſtrum ſū, ſicut qui miniſtrat: vos autem eſtis qui permanſiſtis mecū in tentationibus meis. Et ego diſpono vobis ſicut diſpoſuit mihi pater meus regnum: vt edatis ⁊ bibatis ſuper menſam meam in regno meo: ⁊ ſedeatis ſuper thronos iudicantes duodecim tribus Iſrael. C. Ait autem dominus Simoni. ✠ Simon ecce ſatanas expetiuit vos, vt cribraret ſicut triticum. Ego autem rogaui pro te, ut non deficiat fides tua: ⁊ tu aliquando conuerſus, confirma fratres tuos. C. Qui dixit ei. S. Domine, tecum paratus ſum ⁊ in carcerem ⁊ in mortem ire. C. At ille dixit. ✠ Dico tibi Petre non cantabit hodie gallus, donec ter abneges noſſe me. C. Et dixit eis. ✠ Quando miſi uos ſine ſacculo, ⁊ pera, ⁊ calciamentis: nunquid aliquid defuit vobis? C. At illi dixerunt. S. Nihil. C. Dixit

ergo eis. ✠ Sed nũc qui habet ſac
culum, tollat ſimiliter ⁊ peram. Et
qui non habet, vendat tunicam ſuã,
⁊ emat gladium. Dico enim vobis,
quoniam adhuc hoc quod ſcriptum
eſt, opoꝛtet impleri in me. Et cũ ini-
quis deputatus eſt. Etenim ea quę
ſunt de me, finem habent. C At illi
dixerunt. S Domine, ecce gladij
duo hic. C At ille dixit eis. ✠ Sa
tis eſt. C Et egreſſus ibat ſecundũ
conſuetudinem in montem oliuarũ.
Secuti ſunt autem illum ⁊ diſcipuli.
Et cum perueniſſet ad locum, dixit
illis. ✠ Oꝛate, ne intretis in tenta-
tionem. C Et ipſe auulſus eſt ab his
quantum iactus eſt lapidis: ⁊ poſi-
tis genibus oꝛabat, dicens. ✠ Pa
ter ſi vis, transfer calicē iſtũ a me.
Veruntamen non mea voluntas ſed
tua fiat. C Apparuit autem illi an-
gelus de celo, confoꝛtans eum. Et
factus in agonia, pꝛolixius oꝛabat.
Et factus eſt ſudoꝛ eius, ſicut guttę
ſanguinis decurrentis in terrã. Et
cum ſurrexiſſet ab oꝛatione, ⁊ veniſ-
ſet ad diſcipulos ſuos, inuenit eos
doꝛmientes pꝛę triſtitia: ⁊ ait illis.
✠ Quid doꝛmitis? Surgite, oꝛa-
te, ne intretis in tentationem. C
Adhuc eo loquente, ecce turba: ⁊
qui vocabatur Judas, vnus de duo-
decim antecedebat eos: ⁊ appꝛopin
quauit Jeſu, vt oſcularetur eum. Je-
ſus autem dixit illi. ✠ Juda, oſcu-
lo filium hominis tradis? C Viden
tes autem hi qui circa ipſum erant,
quod futurum erat, dixerunt ei. S
Domine ſi percutim⁹ in gladio? C
Et percuſſit vnus ex eis ſeruũ pꝛin-
cipis ſacerdotum: ⁊ amputauit auri
culam eius dexteram. Reſpondens
autem Jeſus, ait. ✠ Sinite vſque
huc. C Et cum tetigiſſet auriculam
eius, ſanauit eum. Dixit autē Jeſus
ad eos qui venerãt ad ſe, pꝛincipes
ſacerdotũ, ⁊ magiſtratus tēpli, ⁊ ſe-
nioꝛes. ✠ Quaſi ad latꝛonē exiſtis
cũ gladijs ⁊ fuſtibus? Cum quotidie
vobiſcũ fuerim in tēplo, non exten-
diſtis man⁹ in me. Sed hęc eſt hoꝛa
ueſtra, ⁊ poteſtas tenebꝛarũ. C Cō-
pꝛehendentes autē eum, duxerunt
ad domũ pꝛincipis ſacerdotũ. Pe
trus vero ſequebatur eum a longe.
Accenſo autē igne in medio atrij, ⁊
circũſedentibus illis, erat Petrus
in medio eoꝛum. Quem cum vidiſ-
ſet ancilla quędam ſedentem ad lu-
men, ⁊ eum fuiſſet intuita, dixit. S
Et hic cum illo erat. C At ille nega-
uit eum, dicens. S Mulier non no-
ui illum. C Et poſt puſillum alius
videns eum, dixit. S Et tu de illis
es. C Petrus vero ait. S O ho-
mo non ſum. C Et interuallo facto,
quaſi hoꝛę vnius: alius quidã affir-
mabat dicens. S Vere ⁊ hic cum il
lo erat. Nam ⁊ Galilęus eſt. C Et
ait Petrus. S Homo neſcio quid
dicis. C Et continuo adhuc illo lo-
quente, cantauit gallus. Et con-
uerſus dominus reſpexit Petrũ.
Et recoꝛdatus eſt Petrus verbi
Domini, ſicut dixerat: quia pꝛius
quã gallus cantet, ter me negabis.
Et egreſſus foꝛas Petrus, fleuit a-
mare. Et viri qui tenebant Jeſum,
illudebant ei, cędentes. Et velaue-
runt eum: ⁊ percutiebant faciem e-
ius: ⁊ interrogabant eum dicentes.
S Pꝛophetiza, quis eſt qui te per-
cuſſit? C Et alia multa blaſphemã
tes dicebant in eum. Et vt factus
eſt dies, conuenerunt ſenioꝛes ple-
bis ⁊ pꝛincipes ſacerdotum ⁊ ſcri-
bę, ⁊

bꝫ,⁊ duxerunt illum in cōciliū ſuuꝫ,
dicentes. S Si tu es Chꝛiſtus, dic
nobis. C Et ait illis. ✠ Si vobis
dixero,non credetis mihi: ſi autem
⁊ interrogauero,non reſpondebitis
mihi,neque dimittetis. Ex hoc au-
tem erit filius hominis ſedens à dex
tris virtutis dei. C Dixerunt autē
omnes. S Tu ergo es filius Dei?
C Qui ait. ✠ Uos dicitis,quia ego
ſuꝫ. C At illi dixerunt. S Quid ad-
huc deſideramus teſtimonium? ipſi
enim audiuimus de oꝛe eius. C Et
ſurgens omnis multitudo eoꝛuꝫ,du
xerunt illum ad Pilatum.Ceperūt
autem accuſare illum, dicentes. S
Hunc inuenimus ſubuertentem gē-
tem noſtram: ⁊ pꝛohibentem tribu-
ta dari Ceſari:⁊ dicentem ſe Chꝛiſtū
regem eſſe. C Pilatus auteꝫ inter-
rogauit eum, dicens. S Tu es rex
Judeoꝛum? C At ille reſpondens
ait. ✠ Tu dicis. C Ait autem Pi
latus ad pꝛincipes ſacerdotuꝫ,⁊ tur-
bas. S Nihil inuenio cauſe in hoc
homine. C At illi inualeſcebant,di-
centes. S Cōmouit populum, do-
cens per vniuerſam Judeam, inci-
piens à Galilea vſque huc. C Pila
tus autem audiens Galileam,inter-
rogauit ſi homo Galileus eſſet. Et
vt cognouit,quod de Herodis pote
ſtate eſſet,remiſit eum ad Herodeꝫ,
qui ⁊ ipſe Hieroſolymis erat illis die-
bus. Herodes autem viſo Jeſu, ga-
uiſus eſt valde. Erat enim cupiens
ex multo tempoꝛe videre illum, eo
quòd audierat multa de illo:⁊ ſpera
bat ſignuꝫ aliquod videre ab eo fieri.
Interrogabat auteꝫ illuꝫ multis ſer
monibus. At ipſe nihil illi reſponde
bat. Stabant autem pꝛincipes ſacer-
dotuꝫ ⁊ ſcribe conſtanter accuſantes
euꝫ. Spꝛeuit autem illum Herodes
cuꝫ exercitu ſuo:⁊ illuſit indutum ve
ſte alba,⁊ remiſit ad Pilatum. Et fa
cti ſunt amici Herodes ⁊ Pilatus
in ipſa die: nam antea inimici erant
ad inuicem. Pilatus autem conuo-
catis pꝛincipibus ſacerdotum,⁊ ma
giſtratibus,⁊ plebe, dixit ad illos. S
Obtuliſtis mihi hunc hominē,qua-
ſi auertentem populum: ⁊ ecce ego
coꝛam vobis interrogans, nullam
cauſaꝫ inuenio in homine iſto ex his,
in quibus eum accuſatis. Sed neqꝫ
Herodes. Nam remiſi vos ad illuꝫ:
⁊ ecce, nihil dignum moꝛte actuꝫ eſt
ei. Emendatum ergo illuꝫ dimittaꝫ.
C Neceſſe autem habebat dimitte-
re eis per diē feſtum, vnuꝫ. Exclama
uit autem ſimul vniuerſa turba, di-
cens. S Tolle hunc: ⁊ dimitte no-
bis Barabbaꝫ. C Qui erat pꝛopter
ſeditionem quandam factam in ciui-
tate,⁊ homicidium, miſſus in carce-
rem. Iterum autem Pilatus locu-
tus eſt ad illos, volens dimittere
Jeſum. At illi ſucclamabant, dicen-
tes. S Crucifige,crucifige eum. C
Ille autem tertiò dixit ad illos. S
Quid enim mali fecit iſte? Nullam
cauſam moꝛtis inuenio in eo. Coꝛri-
piam ergo illum,⁊ dimittam. C At
illi inſtabant vocibus magnis poſtu
lantes vt crucifigeretur:⁊ inualeſce-
bant voces eoꝛum. Et Pilatus adiu
dicauit fieri petitionem eoꝛū. Dimi-
ſit auteꝫ illis eum qui pꝛopter homi-
cidium ⁊ ſeditioneꝫ miſſus fuerat in
carcerem,quem petebant: Jeſuꝫ ve
ro tradidit voluntati eoꝛum. Et cum
ducerent eum, appꝛehenderunt Si-
monem quendam Cyrenenſem ve-
nientē de villa:⁊ impoſuerunt illi cru
cē poꝛtare poſt Jeſum. Sequebatur
autem

autem illum multa turba populi, ⁊
mulierum: quę plangebāt ⁊ lamenta
bantur eum. Cōuerſus autē Jeſus
ad illas, dixit. ✠ Filię Hieruſalem,
nolite flere ſuper me: ſed ſuper vos
ipſas flete, ⁊ ſup filios veſtros. Quo-
niam ecce venient dies: in quibus
dicent. Beatę ſteriles, ⁊ ventres qui
non genuerunt, ⁊ vbera quę non la-
ctauerūt. Tunc incipient dicere mō
tibus, cadite ſuper nos: ⁊ collibus,
operite nos. Quia ſi in viridi ligno
hęc faciūt: in arido quid fiet? C. Du
cebantur autem ⁊ alij duo nequam
cum eo, vt interficerentur. Et poſt
quā venerunt in locū qui vocatur
Caluarię: ibi crucifixerunt eum: ⁊ la-
trones, vnum à dextris, ⁊ alterum à
ſiniſtris. Jeſus aūt dicebat. ✠ Pa
ter, dimitte illis: nō enim ſciunt qd ſa
ciunt. C. Diuidentes vero veſtimē-
ta eius, miſerunt ſortes. Et ſtabat po
pulus ſpectās, ⁊ deridebant eū pꝛin-
cipes cum eis, dicentes. S. Alios
ſaluos fecit: ſe ſaluum faciat, ſi hic eſt
Chꝛiſtus, dei electus. C. Illudebāt
aūt ei ⁊ milites accedentes, ⁊ acetū
offerentes illi, ⁊ dicētes. S. Si tu es
rex Judęoꝛum, ſaluum te fac. C. E-
rat autem ⁊ ſuperſcriptio ſcripta ſu-
per eū literis gręcis, ⁊ latinis, ⁊ he-
bꝛaicis. Hic eſt rex Judęoꝛū. Unus
autē de his qui pendebant latroni-
bus, blaſphemabat eum, dicens. S.
Si tu es Chꝛiſtus, ſaluum fac temet
ipſum, ⁊ nos. C. Reſpondens autē
alter, increpabat eū, dicens. S. Ne-
que tu times Deum, qui in eádem
damnatione es? Et nos quidem iu-
ſtè, nam digna factis recipimus: hic
vero nihil mali geſſit. C. Et dicebat
ad Jeſum. S. Domine, memento
mei, cum veneris in regnum tuum.
C. Et dixit illi Jeſus. ✠ Amen di-
co tibi: hodie mecum eris in paradi-
ſo. C. Erat autem ferè hoꝛa ſexta: ⁊
tenebꝛę factę ſunt in vniuerſam ter-
ram, vſque in hoꝛam nonam. Et ob-
ſcuratus eſt Sol: ⁊ velū templi ſciſ-
ſum eſt mediū. Et clamās Jeſus vo
ce magna ait. ✠ Pater, in manus
tuas cōmēdo ſpiritū meum. C. Et
hęc dicens, expirauit. Hic pauſatur
aliquantulum, ⁊ genuflectitur. Ui-
dens autem Centurio quod factum
fuerat, gloꝛificauit deum, dicens. S.
Uerè hic homo iuſtus erat. C. Et
omnis turba eoꝛū qui ſimul aderāt
ad ſpectaculum iſtud, ⁊ videbāt quę
fiebant: percutientes pectoꝛa ſua, re-
uertebantur. Stabant autē omnes
noti eius à longe: ⁊ mulieres, quę ſe-
cutę erāt eū à Galilęa, hęc vidētes.

Hic legitur in tono euangelij:
⁊ alia fiunt, vt ſupꝛa.

ET ecce vir nomine Joſeph, q
erat decurio: vir bonus, ⁊ iu-
ſtus: hic non conſenſerat conſilio ⁊
actibus eoꝛum: ab Arimathia ciui-
tate Judęę: qui expectabat ⁊ ipſe re-
gnū dei. Hic acceſſit ad Pilatum,
⁊ petijt coꝛpus Jeſu. Et depoſitum
inuoluit ſindone: ⁊ poſuit eū in mo-
numento exciſo, in quo nōdum quiſ-
quam poſitus fuerat. Offertoꝛium.
Domine exaudi oꝛationem meam, pſal.
⁊ clamoꝛ meus ad te perueniat: ne 101
auertas faciē tuam à me. Secreta.

SUſcipe, quęſumus domine, mu
nus oblatum, ⁊ dignanter ope
rare: vt quod paſſionis filij tui domi
ni noſtri myſterio gerimus, pijs af-
fectibus conſequamur. Per eundē
dominum noſtrum Jeſum. Pꝛote-
ge. vel Oblatis. Communio. Po- pſal.
tum meum cum fletu temperabam: 101
quia

quia eleuans illiſiſti me: ⁊ ego ſicut
fęnum arui: tu autē domine in ęter-
num permanes: tu exurgens miſe-
reberis Sion, quia venit tempus
miſerendi eius. Poſtcommunio.

LArgire ſenſibus noſtris omni-
potens deus: vt per tempora-
lem filij tui mortem, quam myſteria
veneranda teſtantur, vitā te nobis
dediſſe perpetuam confidamus.
Per eundem dominum noſtr. vel
Quęſumus. vel H ęc nos, quęſu-
mus. Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra Deo.

REſpice, quęſumus domine, ſu-
per hanc familiam tuam: pro
qua dñs noſter Jeſus Chriſtus non
dubitauit manibus tradi nocētiū, ⁊
Crucis ſubire tormentū. Qui tecū.

Feria v. in Cęna dñi. Statio ad
ſanctū Joannē in Laterano. Introi.

Gal. 6 NOs autē gloriari
oportet in Cruce
domini noſtri Jeſu
Chriſti, in quo eſt
ſalus, vita, ⁊ reſur
rectio noſtra: per
quē ſaluati, ⁊ libera
psal. 66 ti ſumus. ps. Deus miſereatur no-
ſtri, ⁊ benedicat nobis: illuminet vul
tū ſuū ſuper nos: ⁊ miſereatur noſtri.
N os autē gloriari. dicitur Gloria
in excelſis. Et tunc pulſantur cam-
panę, ⁊ deinceps non amplius vſq;
ad Sabbatum ſanctum. Oratio.

DEus, à quo ⁊ Judas reatus ſui
pęnam, ⁊ cōfeſſionis ſuę latro
pręmium ſumpſit: cōcede nobis tuę
propitiationis effectum: vt ſicut in
paſſione ſua Jeſus Chriſtus domi-
nus noſter diuerſa vtriſq; intulit ſti
pendia meritorum: ita nobis, ablato
vetuſtatis errore, reſurrectionis ſuę
gratiam largiatur. Qui tecum viuit.
Et hęc oratio tantum dicitur.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apo-
ſtoli ad Corinthios.

FRatres: Conuenientibus vo- 1. ca.
bis in vnum, iam non eſt dñi- 11
cam cęnā manducare. Unuſquiſque
enim cęnam ſuam pręſumit ad mādu
candū. Et alius quidem éſurit: alius
aūt ebrius eſt. Nūquid domos non
habetis ad māducandum ⁊ bibēdū?
Aut eccleſiam dei cōtémnitis: ⁊ cō-
funditis eos qui non habent? Quid
dicā vobis? Laudo vos. In hoc nō
laudo. Ego enim accepi à domino,
quod ⁊ tradidi vobis: quoniam do-
minus Jeſus in qua nocte tradeba-
tur, accepit panem: ⁊ gratias agens
fregit, ⁊ dixit. Accipite, ⁊ manduca-
te: hoc eſt corpus meum quod pro
vobis tradetur. Hoc facite in meam
cōmemorationem. Similiter ⁊ cali-
cem, poſtquam cęnauit, dicens. Hic
calix nouum teſtamentū eſt in meo
ſanguine. Hoc facite, quotieſcunque
bibitis, in meam commemorationē.
Quotieſcunque enim manducabitis
panem hunc, ⁊ calicem bibetis: mor
tem domini annunciabitis donec ve
niat. Itaque quicunque manduca-
uerit panem, ⁊ biberit calicem do-
mini indignè: reus erit corporis ⁊ ſā
guinis domini. Probet autem ſeip
ſum homo: ⁊ ſic de pane illo edat, ⁊
de calice bibat. Qui enim manducat,
⁊ bibit indignè: iudicium ſibi mandu
cat ⁊ bibit, non dijudicans corpus
domini. Ideo inter vos multi infir-
mi ⁊ imbecilles, ⁊ dormiunt multi.
Quòd ſi noſmetipſos dijudicare-
mus: non vtique iudicaremur. Dū
iudicamur autem: à Domino corri-
pimur, vt non cum hoc mundo dā-
nemur.

nemur. Graduale. Chriſtus factus
eſt pro nobis obediens vſque ad mor
tem, mortē autē crucis. ℣. Propter
quod ⁊ deus exaltauit illum: ⁊ dedit
illi nomē, quod eſt ſup omne nomen.
Seq. ſancti euangelij ſm Joannem.

13. Ante diem feſtum pa-
ſchę, ſciēs Jeſus
quia venit hora
eius, vt tranſeat
ex hoc mūdo ad
patrem: cum di-
lexiſſet ſuos, qui
erant in mundo,
in finem dilexit
eos. Et cęna facta, cum diabolus iaz
miſiſſet in cor: vt traderet euz Judas
Simonis Jſcariótes: ſciēs q omnia
dedit ei pater in manus, ⁊ quia à deo
exiuit, ⁊ ad deum vadit: ſurgit à cęna,
⁊ ponit veſtimenta ſua. Et cū accepiſ
ſet linteum, pręcinxit ſe. Deinde mi-
ſit aquā in peluim, ⁊ cępit lauare pe-
des diſcipulorum, ⁊ extergere linteo
quo erat pręcinctꝰ. Venit ergo ad Si
monē Petrum. Et dicit ei Petrus.
Domine, tu mihi lauas pedes? Reſ-
pondit Jeſus, ⁊ dixit ei. Quod ego fa
cio, tu neſcis modò: ſcies autē poſtea.
Dicit ei Petrus. Non lauabis mihi
pedes in ęternum. Reſpondit ei Je-
ſus. Si nō lauero te, non habebis par
tem mecum. Dicit ei Simon Pe-
trus. Domine, non tantum pedes
meos, ſed ⁊ manus ⁊ caput. Dicit ei
Jeſus. Qui lotus eſt, non indiget ni-
ſi vt pedes lauet, ſed eſt mundus to-
tus. Et vos mundi eſtis, ſed non om
nes. Sciebat enim quiſnam eſſet qui
traderet eum: propterea dixit, non
eſtis mundi omnes: Poſtquam er-
go lauit pedes eorum, accepit veſti-
menta ſua. Et cuz recubuiſſet iteruz,
dicit eis. Scitis quid fecerim vobis?
Vos vocatis me magiſter ⁊ domine:
⁊ bene dicitis. Sum etenim. Si ergo
ego laui pedes veſtros dominus, ⁊
magiſter: ⁊ vos debetis alter alteriꝰ
lauare pedes. Exemplum enim dedi
vobis, vt quemadmoduz ego feci vo
bis, ita ⁊ vos faciatis. Et dr Credo.
Offer. Dextera dñi fecit virtutem:
dextera domini exaltauit me: dexte-
ra domini fecit ℣tutē: nō moriar, ſed
viuā, ⁊ narrabo opera dñi. Secreta.
Ipſe tibi, quęſumus, dñe ſancte,
pater omnipotens, ęterne deus,
ſacrificiū noſtrū reddat acceptū, qui
diſcipulis ſuis in ſui cōmemoratio-
ne hoc fieri hodierna traditione mō-
ſtrauit, Jeſus Chriſtus filius tuus do
minꝰ noſter. Qui tecū viuit ⁊ regnat
in vnitate ſpiritus ſancti deꝰ. Pręf.
de Cruce. folio. 98. Infra actionem.
Communicantes, ⁊ diem ſacra-
tiſſimum celebrantes, quo do-
minus noſter Jeſus Chriſtus, pro
nobis eſt traditus, Sed ⁊ memoriā
venerantes, in primis glorioſę ſem-
perque virginis Marię, genitricis
Dei, ⁊ domini noſtri Jeſu Chriſti:
Sed ⁊ beatorum apoſtolorum, ac
martyrum tuorum, Petri, ⁊ Pau-
li, Andreę, Jacobi, Joannis, Tho-
mę, Jacobi, Philippi, Bartholo-
męi, Matthęi, Simónis, ⁊ Thadęi,
Lini, Cleti, Clementis, Xiſti, Cor-
nelij, Cypriani, Laurentij, Chryſó-
goni, Joannis, ⁊ Pauli, Coſmę ⁊
Damiani, ⁊ omnium ſanctorum tuo-
rum: quorum meritis, precibusque
concedas: vt in omnibus protectio-
nis tuę muniamur auxilio. Per eun
dem Chriſtum dominum noſtrum.
Amen. Alia infra actionem.

Hanc igitur oblationem ſeruitutis noſtrę, ſed & cunctę familię tuę, quam tibi offerimus, ob diem, in qua dominus noſter Jeſus Chriſtus tradidit diſcipulis ſuis corporis & ſanguinis ſui myſteria celebranda, quęſumus domine, vt placatus accipias: dieſq; noſtros in tua pace diſponas: atque ab ęterna damnatione nos eripi, & in electorū tuorū iubeas grege numerari. Per eundē Chriſtum dominum noſtrum. Amen.

Quam oblationē tu deus in omnibus, quęſumus, Benedi✠ctam, ✠ Aſcriptam, ✠ ratam, ✠ Rationabilem, acceptabilemque facere digneris: vt nobis Corpus ✠ & ſanguis ✠ fiat dilectiſſimi filii tui Domini noſtri Jeſu Chriſti.

Alia infra actionem.

Qui pridie quàm pro noſtra omniumque ſalute pateretur, hoc eſt, hodie: accepit panē in ſanctas ac venerabiles manus ſuas: & eleuatis oculis in cęlum ad te deum pat. &c. fol. 108. Agnus dei qui tollis pec. dicitur: ſed Pax non datur.

Hodie reſeruat ſacerdos in loco honeſto & cōueniēti vnā hoſtiā cōſecratā pro die ſequenti, in quo non conficitur: vel etiā plures ſi neceſſe fuerit, pro infirmis: ſanguinem vero totū ſumit. Deinde fiat cōio: & poſtea cōpletur miſſa. Cōmunio. Dñs Jeſus poſtquā cęnauit cum diſcipulis ſuis, lauit pedes eorum, & ait illis: ſcitis quid fecerim vobis ego dominus & magiſter: exemplum dedi vobis: vt & vos ita faciatis. Poſtcommunio.

Refecti vitalibus alimentis, quęſumus domine deus noſter: vt quod tempore noſtrę mortalitatis cultu exequimur, tuę immortalitatis munere conſequamur. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum. Et dicitur Ite miſſa eſt.

Finita miſſa, accenduntur intortitia, & fit proceſſio more ſolito. Celebrans genuflectit ante altare, imponit incenſum in duobus thuribulis, & cum altero incenſat ter ſacramentum: deinde de manu diaconi accepto calice cum ſacramento, & cooperto extremitatibus veli quo eius humeri teguntur, procedit medius inter diaconum à dextris, & ſubdiaconum à ſiniſtris ſub baldachino, duobus acoluthis ſacramentum continuè incenſantibus, vſque ad locum pręparatum, vbi pro craſtino ſeruandū eſt. Interea dū fit proceſſio, cantatur hymnus. Päge lingua glorioſi. Repoſito ſacramento, & rurſus incenſato, in choro dicātur veſperę: poſtea ſacerdos cū miniſtris denudet altaria legendo añam. Diuiſerunt ſibi veſtimenta mea: & ſuper veſtem meam miſerunt ſortem. Cum toto pſalmo. Deus deus meus reſpice in me.

¶ Poſt denudationem altarium, hora competenti, facto ſigno cū tabula, conueniunt Clerici ad faciendum mandatum. Superior abluit pedes inferioribus: tergit, & oſculatur. Et interim hęc ſubſcripta cantantur, vel omnia, vel in parte, pro diſpoſitione cantorum. Aña. Mandatū nouum do vobis: vt diligatis inuicē, ſicut dilexi vos, dicit dominus. Pſalm. Beati immaculati in via, qui ambulant in lege domini. Et repetitur immediate antiphona. Mandatum nouum. Et ſic alię antiphonę, quę habent pſalmos, vel verſus, repetuntur. Et de quolibet pſalmo nō dicitur niſi vnus verſus. Antipho.

Poſt

Poſtquam ſurrexit dominus à cęna, miſit aquam in peluim, ⁊ cępit lauare pedes diſcipulorum ſuorum: hoc exemplum reliquit eis. Pſalmus. Magnus Dominus, ⁊ laudabilis nimis, in ciuitate Dei noſtri, in monte ſancto eius. Antiphona. Dñs Jeſus poſtquam cęnauit cum diſcipulis ſuis, lauit pedes eorum, ⁊ ait illis: ſcitis quid fecerim vobis ego dominus ⁊ magiſter? Exemplũ dedi vobis, vt ⁊ vos ita faciatis. Pſalmus. Benedixiſti dñe terram tuam: auertiſti captiuitatem Jacob. Añ. Dñe tu mihi lauas pedes? reſpondit Jeſus, ⁊ dixit ei: ſi non lauero tibi pedes, non habebis partem mecum. ℣. Venit ergo ad Simonē Petrum, ⁊ dixit ei Petrus. Et repetitur antiphona. Domine, tu mihi lauas pedes? reſpondit Jeſus, ⁊ dixit ei: ſi non lauero tibi pedes: non habebis partem mecum. ℣. Quod ego facio tu neſcis modo: ſcies autē poſtea. Tertio repetit antiphona. Domine, tu mihi lauas pedes? reſpondit Jeſus, ⁊ dixit ei: ſi non lauero tibi pedes: non habebis partem mecum. ℣. Si ego dominus, ⁊ magiſter veſter laui vobis pedes: quanto magis debetis alter alterius lauare pedes? Pſalmus. Audite hęc omnes gentes: auribus percipite qui habitatis orbem. Antiphona. In hoc cognoſcent omnes, quia mei eſtis diſcipuli: ſi dilectionem habueritis adinuicem. ℣. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Aña. Maneant in vobis fides, ſpes, charitas, tria hęc: maior autem horum eſt charitas. ℣. Nunc autem manēt fides, ſpes, charitas, tria hęc: maior horum eſt charitas. Antiphona. Benedicta ſit ſancta Trinitas, atque indiuiſa vnitas: confitebimur ei, quia fecit nobiſcum miſericordiam ſuam. ℣. Benedicamus patrem, ⁊ filium, cum ſancto ſpiritu. Pſalmus. Quam dilecta tabernacula tua domine virtutum: concupiſcit ⁊ deficit anima mea in atria domini. Antiphona. Vbi charitas ⁊ amor, deus ibi eſt. ℣. Cõgregauit nos in vnum Chriſti amor. ℣. Exultemus, ⁊ in ipſo iucundemur. ℣. Timeamus ⁊ amemus deum viuum. ℣. Et ex corde diligamus nos ſyncero. Et repetitur antiphona. Vbi charitas ⁊ amor: deus ibi eſt. ℣. Simul ergo cum in vnũ congregamur. ℣. Ne nos mente diuidamur, caueamus. ℣. Ceſſent iurgia maligna, ceſſent lites. ℣. Et in medio noſtri ſit Chriſtus Deus. Et repetitur antiphona. Vbi charitas ⁊ amor, Deus ibi eſt. ℣. Simul quoque cum beatis videamus. ℣. Glorianter vultum tuum Chriſte deus. ℣. Gaudium quod eſt immenſum, atque probum. ℣. Secula per infinita ſeculorum. Amen. Poſt lotionem, qui alijs abluit pedes, capite detecto dicit. Pater noſter. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. ℣. Tu mandaſti mandata tua domine. ℟. Cuſtodiri nimis. ℣. Tu lauaſti pedes diſcipulorum tuorũ. ℟. Opera manuum tuarum ne deſpicias. ℣. Domine exaudi orationem meã. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus. Oratio.

Adeſto domine, q̃s, officio ſeruitutis noſtrę: ⁊ quia tu diſcipulis tuis pedes lauare dignatus es, ne deſpicias opera manuũ tuarũ, q̃ nobis retinenda mandaſti: vt ſicut hic

nobis ⁊ à nobis exteriora abluuntur
inquinamēta: ſic à te oīum noſtrū in-
teriora lauent peccata. Quod ipſe p̄
ſtare digneris, ꝙ viuis ⁊ regnas de-
us, per oīa ſecula ſeculorū. ℞. Amē.

¶ Feria vj. in Paraſceue. Statio ad ſanctam Crucem in Hieruſalem.

Hora nona, ſacerdos ⁊ miniſtri induti veſtimentis nigri coloris, procedunt ſine luminaribus, ⁊ incenſo: ⁊ ante altare proſtrati aliquādiu orant. Interim acoluthi vnā tantū tobaleam extendūt ſuper altare. Sacerdos cum miniſtris facta oratione accedit ad altare: deinde ſubdiaconus procedit ad legendum, ⁊ ſine titulo incipit prophetiam.

Oſe. 6 Haec dicit dominus. In tribu-
latione ſua mane conſurgent
ad me. Venite, reuertamur ad dn̄m:
quia ipſe cepit, ⁊ ſanabit nos: percu-
tiet, ⁊ curabit nos. Viuificabit nos
poſt duos dies, ⁊ in die tertio ſuſcita
bit nos, ⁊ viuemus in cōſpectu eius.
Sciemus, ſequemurqꝫ, vt cognoſca
mus dn̄m. Quaſi diluculū prępara-
tus eſt egreſſus eius: ⁊ veniet quaſi
imber nobis temporaneus ⁊ ſeroti-
nus terrę. Quid faciā tibi Ephraim?
Quid faciā tibi Iuda? Miſericordia
veſtra quaſi nubes matutina: ⁊ quaſi
ros mane pertranſiens. Propter
hoc dolaui in prophetis: occidi eos
in verbis oris mei. Et iudicia tua,
quaſi lux egredientur. Quia miſeri-
cordiam volui, ⁊ non ſacrificium: ⁊
ſcientiam dei, pluſquam holocauſta.

Tractus. Dn̄e, audiui auditū tuū, ⁊ Aba.
timui: conſideraui opa tua, ⁊ expaui. 3
℣. In medio duorum animalium in-
noteſces: dum appropinquauerint
anni, cognoſceris: dum aduenerit tē
pus, oſtenderis. ℣. In eo dum con-
turbata fuerit anima mea: in ira, mi-
ſericordię memor eris. ℣. Deus à Li-
bano veniet, ⁊ ſanctus de monte vm
broſo, ⁊ condenſo. ℣. Operuit cęlos
maieſtas eius: ⁊ laudis eius plena
eſt terra. Finito tractu ſacerdos di-
cit Oremus. Diaconus, Flecta-
mus genua. ⁊ ſubdiaconus, Leuate.

Deus, à quo ⁊ Iudas proditor reatus ſui pęnā, ⁊ confeſſionis ſuę latro pręmium ſumpſit: concede nobis tuę propitiationis effectū: vt ſicut in paſſione ſua Ieſus Chriſtus dn̄s noſter diuerſa vtriſqꝫ intulit ſtipēdia meritorū: ita nobis, ablato vetuſtatis errore, reſurrectionis ſuę gratiam largiatur. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus, per oīa ſecula ſeculorum. ℞. Amen.

In diebus illis. Dixit dn̄s ad Exo.
Moyſen ⁊ Aaron in terra Ae- 12
gypti. Menſis iſte vobis principiū
menſiū: primus erit in menſibus an-
ni. Loquimini ad vniuerſum cętū fi-
liorū Iſrael, ⁊ dicite ei. Decima die
mēſis huius tollat vnuſquiſqꝫ agnū
per familias, ⁊ domos ſuas. Sin au-
tem minor eſt numerus, vt ſufficere
poſſit ad veſcendum agnū: aſſumet
vicinū ſuum, qui iunctus eſt domui
ſuę: iuxta numerū animarū quę ſuffi-
cere poſſunt ad eſum agni. Erit autē
agnus abſqꝫ macula maſculus anni-
culus: iuxta quē ritū tolleris ⁊ hędū:
Et ſeruabitis eū vſqꝫ ad quartamde-
cimam diem menſis huius. Immo-
labitque eum vniuerſa multitudo

filio-

filioꝛũ Iſrael ad veſperã. Et ſument
de ſanguine eius: ac ponẽt ſup vtrun-
que poſtem, ⁊ in ſuperliminaribus
domoꝛũ, in quibus comedent illum.
Et edẽt carnes nocte illa aſſas igni,
⁊ azymos panes, cũ lactucis agreſti-
bus. Non comedetis ex eo crudum
quid, nec coctũ aqua: ſed aſſuʒ tantuʒ
igni. Caput cuʒ pedibus eiꝰ, ⁊ inteſti
nis voꝛabitis: ⁊ os eius non confrin
getis: nec remanebit ex eo quicquaʒ
vſque mane. Siquid reſiduuʒ fuerit,
igni cõburetis. Sic autem comede-
tis illuʒ. Renes veſtros accingetis:
⁊ calciamẽta habebitis in pedibus:
tenentes baculos in manibus: ⁊ co-
medetis feſtinanter. Eſt enim phaſe
(id eſt tranſitus) domini. Tractus:
Eripe me domine ab homine ma-
lo: à viro iniquo libera me. ℣. Qui
cogitauerunt malitias in coꝛde: tota
die cõſtituebant pꝛęlia. ℣. Acuerunt
linguas ſuas, ſicut ſerpentes: vene-
num aſpidum ſub labijs eoꝛum. ℣.
Cuſtodi me dñe de manu peccato-
ris: ⁊ ab hominibus iniquis libera
me. ℣. Qui cogitauerunt ſupplanta
re greſſus meos: abſconderunt ſu-
perbi laqueum mihi. ℣. Et funes ex-
tenderunt in laqueum pedibus me-
is: ⁊ iuxta iter ſcandalum poſuerunt
mihi. ℣. Dixi domino, deus meus
es tu: exaudi dñe vocem oꝛationis
meę. ℣. Dñe dñe virtus ſalutis meę:
obumbꝛa caput meũ in die belli. ℣.
Ne tradas me à deſiderio meo pec-
catoꝛi: cogitauerunt aduerſum me:
ne derelinquas me: ne vnquã exaltẽ-
tur. ℣. Caput circuitus eoꝛuʒ: laboꝛ
labioꝛũ ipſoꝛum operiet eos. ℣. Ve-
runtamẽ iuſti confitebuntur nomini
tuo: ⁊ habitabunt recti cũ vultu tuo.
Finito tractu, paſſio ſuper nudum
pulpitum dicitur.

¶ Paſſio domini noſtri Jeſu Chꝛi
ſti ſecundũ Joannem.

In illo tpe. c. 18.
Egreſſus
eſt Jeſus cuʒ di-
ſcipulis ſuis trans
toꝛrẽtẽ Cedꝛon.
vbi erat hoꝛtus,
in queʒ introiuit
ipſe, ⁊ diſcipuli
eius. Sciebat au
tem ⁊ Judas, q
tradebat eũ, locum: quia frequenter
Jeſus conuenerat illuc cũ diſcipulis
ſuis. Judas ergo cum accepiſſet co-
hoꝛtem, ⁊ à pontificibus ⁊ phariſęis
miniſtros: venit illuc cum laternis,
⁊ facibus, ⁊ armis. Jeſus itaque ſci-
ens omnia, quę ventura erant ſuper
eum: pꝛoceſſit, ⁊ dixit eis. ✠ Queʒ
quęritis? C. Reſponderunt ei. S. Je
ſum Nazarenũ. C. Dixit eis Jeſus.
✠ Ego ſum. C. Stabat auteʒ ⁊ Ju-
das, qui tradebat eum, cum ipſis. Vt
ergo dixit eis, ego ſum: abierunt re-
troꝛſum, ⁊ ceciderunt in terraʒ. Ite-
rum ergo eos interrogauit. ✠ Quẽ
quęritis? C. Illi autem dixerunt. S.
Jeſum Nazarenum. C. Reſpondit
Jeſus. ✠ Dixi vobis, quia ego
ſum. Si ergo me quęritis, ſinite hos
abire. C. Vt impleretur ſermo quem
dixit, quia, quos dediſti mihi, non
perdidi ex eis quenquam. Simõ
ergo Petrus habens gladium, e-
duxit eum: ⁊ percuſſit pontificis ſer-
uum: ⁊ abſcidit auriculam eius dex-
teram. Erat autem nomen ſeruo
Malchus. Dixit ergo Jeſus Pe-
tro. ✠ Mitte gladium tuum in va-
ginam. Calicem quem dedit mihi
pater, non vis vt bibam illum?

nobis ⁊ á nobis exterioꝛa abluuntur
inquinaméta: ſic á te oíum noſtrũ in-
terioꝛa lauenť peccata. Quod ipſe p̃
ſtare digneris, q viuis ⁊ regnas de-
us, per oía ſecula ſeculoꝛũ. ℟. Amẽ.

❡ Feria vj. in Paraſceue. Statio ad ſanctam Crucem in Hieruſalem.

R Inita nona, ſacerdos ⁊ miniſtri induti veſtimentis nigri coloris, procedunt ſine luminaribus, ⁊ incenſo: ⁊ ante altare pſtrati aliquãdiu oꝛant. Interim acolutbi vnã tantuʒ tobaleam extendũt ſuper altare. Sacerdos cum miniſtris facta oꝛatione accedit ad altare: deinde ſubdiaconus pꝛocedit ad legendum, ⁊ ſine titulo incipit pꝛopbetiam.

Oſe. 6 HAec dicit dominus. In tribu-
latione ſua mane conſurgent
ad me. Venite, reuertamur ad dñm:
quia ipſe cepit, ⁊ ſanabit nos: percu-
tiet, ⁊ curabit nos. Viuificabit nos
poſt duos dies, ⁊ in die tertio ſuſcita
bit nos, ⁊ viuemus in cõſpectu eius.
Sciemus, ſequemurq;, vt cognoſca
mus dñm. Quaſi diluculũ pꝛ̨epara-
tus eſt egreſſus eius: ⁊ veniet quaſi
imber nobis tempoꝛaneus ⁊ ſeróti-
nus terrę. Quid faciã tibi Ephraim?
Quid faciã tibi Juda? Miſericoꝛdia
veſtra quaſi nubes matutina: ⁊ quaſi
ros mane pertranſiens. Pꝛopter
hoc dolaui in pꝛophetis: occidi eos
in verbis oꝛis mei. Et iudicia tua,
quaſi lux egredientur. Quia miſeri-
coꝛdiam volui, ⁊ non ſacrificium: ⁊
ſcientiam dei, pluſquam holocauſta.

Tractus. Dñe, audiui auditũ tuũ, ⁊ Aba.
timui: conſideraui opa tua, ⁊ expaui. 3
℣. In medio duoꝛum animalium in-
noteſces: dum appꝛopinquauerint
anni, cognoſcéris: dum aduenerit tẽ
pus, oſtendéris. ℣. In eo dum con-
turbata fuerit anima mea: in ira, mi-
ſericoꝛdię memoꝛ eris. ℣. Deus á Li-
bano veniet, ⁊ ſanctus de monte vm
bꝛoſo, ⁊ condenſo. ℣. Operuit cęlos
maieſtas eius: ⁊ laudis eius plena
eſt terra. Finito tractu ſacerdos di-
cit Oꝛemus. Diaconus, Flecta-
mus genua. ⁊ ſubdiaconus, Leuate.

DEus, á quo ⁊ Judas pꝛoditoꝛ
reatus ſui pęnã, ⁊ confeſſionis
ſuę latro pꝛ̨emium ſumpſit: concede
nobis tuę pꝛopitiationis effectũ: vt
ſicut in paſſione ſua Jeſus Chꝛiſtus
dñs noſter diuerſa vtriſq; intulit ſti-
pẽdia meritoꝛũ: ita nobis, ablato ve-
tuſtatis erroꝛe, reſurrectionis ſuę gra
tiam largiatur. Qui tecum viuit ⁊ re-
gnat in vnitate ſpiritus ſancti deus,
per oía ſecula ſeculoꝛum. ℟. Amen.

IN diebus illis. Dixit dñs ad Exo.
Moyſen ⁊ Aaron in terra Ae- 12
gypti. Menſis iſte vobis pꝛincipiũ
menſiũ: pꝛimus erit in menſibus an-
ni. Loquimini ad vniuerſum cętũ fi-
lioꝛuʒ Iſrael, ⁊ dicite ei. Decima die
mẽſis huius tollat vnuſquiſq; agnũ
per familias, ⁊ domos ſuas. Sin au-
tem minoꝛ eſt numerus, vt ſufficere
poſſit ad veſcendum agnũ: aſſumet
vicinuʒ ſuum, qui iunctus eſt domui
ſuę: iuxta numerũ animarũ quę ſuffi-
cere poſſunt ad eſum agni. Erit autẽ
agnus abſq; macula maſculus anni-
culus: iuxta quẽ ritũ tolletis ⁊ hędũ:
Et ſeruabitis eũ vſq; ad quartamde-
cimam diem menſis huius. Immo-
labitque eum vniuerſa multitudo

filioꝛũ Iſrael ad veſperã. Et ſument
de ſanguine eiuſ: ac ponẽt ſup vtrun-
que poſtem, ⁊ in ſuperliminaribus
domoꝛũ, in quibus comedent illum.
Et edẽt carnes nocte illa aſſas igni,
⁊ azymos panes, cũ lactucis agreſti-
bus. Non comederis ex eo crudum
quid, nec coctũ aqua: ſed aſſuz tantuz
igni. Caput cuz pedibus ei⁹, ⁊ inteſti
nis vorabitis: ⁊ os eius non confrin
getis: nec remanebit ex eo quicquaz
vſque mane. Siquid reſiduuz fuerit,
igni cõburetis. Sic autem comede-
tis illuz. Renes veſtros accingetis:
⁊ calciamẽta habebitis in pedibus:
tenentes baculos in manibus: ⁊ co-
medetis feſtinanter. Eſt enim phaſe
(id eſt tranſitus) domini. Tractus:
Eripe me domine ab homine ma-
lo: à viro iniquo libera me. ℣. Qui
cogitauerunt malitias in coꝛde: tota
die cõſtituebant pꝛęlia. ℣. Acuerunt
linguas ſuas, ſicut ſerpentes: vene-
num aſpidum ſub labiis eoꝛum. ℣.
Cuſtodi me dñe de manu peccato-
ris: ⁊ ab hominibus iniquis libera
me. ℣. Qui cogitauerunt ſupplanta
re greſſus meos: abſconderunt ſu-
perbi laqueum mihi. ℣. Et funes ex-
tenderunt in laqueum pedibus me-
is: ⁊ iuxta iter ſcandalum poſuerunt
mihi. ℣. Dixi domino, deus meus
es tu: exaudi dñe vocem oꝛationis
meę. ℣. Dñe dñe virtus ſalutis meę:
obumbꝛa caput meũ in die belli. ℣.
Ne tradas me à deſiderio meo pec-
catoꝛi: cogitauerunt aduerſum me:
ne derelinquas me: ne vnquã exaltẽ-
tur. ℣. Caput circuitus eoꝛuz: laboꝛ
labioꝛũ ipſoꝛum operiet eos. ℣. Ve-
runtamẽ iuſti confitebuntur nomini
tuo: ⁊ habitabunt recti cũ vultu tuo.
Finito tractu, paſſio ſuper nudum
pulpitum dicitur.

¶ Paſſio domini noſtri Ieſu Chri-
ſti ſecundũ Joannem.

In illo tpe. c. 18.
Egreſſus
eſt Jeſus cuz di-
ſcipulis ſuis trans
toꝛrẽtẽ Cedꝛon.
vbi erat hoꝛtus,
in quez introiuit
ipſe, ⁊ diſcipuli
eius. Sciebat au
tem ⁊ Judas, q
tradebat eũ, locum: quia frequenter
Jeſus conuenerat illuc cũ diſcipulis
ſuis. Judas ergo cum accepiſſet co-
hoꝛtem, ⁊ à pontificibus ⁊ phariſęis
miniſtros: venit illuc cum laternis,
⁊ facibus, ⁊ armis. Jeſus itaque ſci-
ens omnia, quę ventura erant ſuper
eum: pꝛoceſſit, ⁊ dixit eis. ☩ Quez
quęritis? C. Reſponderunt ei. S. Je
ſum Nazarenũ. C. Dixit eis Jeſus.
☩ Ego ſum. C. Stabat autez ⁊ Ju-
das, qui tradebat eum, cum ipſis. Vt
ergo dixit eis, ego ſum: abierunt re-
troꝛſum, ⁊ ceciderunt in terraz. Ite-
rum ergo eos interrogauit. ☩ Quẽ
quęritis? C. Illi autem dixerunt. S.
Jeſum Nazarenum. C. Reſpondit
Jeſus. ☩ Dixi vobis, quia ego
ſum. Si ergo me quęritis, ſinite hos
abire. C. Vt impleretur ſermo quem
dixit, quia, quos dediſti mihi, non
perdidi ex eis quenquam. Simõ
ergo Petrus habens gladium, e-
duxit eum: ⁊ percuſſit pontificis ſer-
uum: ⁊ abſcidit auriculam eius dex-
teram. Erat autem nomen ſeruo
Malchus. Dixit ergo Jeſus Pe-
tro. ☩ Mitte gladium tuum in va-
ginam. Calicem quem dedit mihi
pater, non vis vt bibam illum?

C Cohoꝛs ergo, ⁊ tribunus, ⁊ mini-
ſtri Judęoꝛum compꝛehenderunt
Jeſum, ⁊ ligauerunt eum: ⁊ adduxe-
runt eum ad Annam pꝛimum. Erat
enim ſocer Caiphę, qui erat ponti-
fex anni illius. Erat autem Caiphas,
qui conſilium dederat Judęis: quia
expedit vnum hominem moꝛi pꝛo
populo. Sequebatur autem Jeſum
Simon Petrus, ⁊ alius diſcipulus.
Diſcipulus autem ille erat notus
pontifici: ⁊ introiuit cum Jeſu in a-
trium pontificis. Petrus autem
ſtabat ad oſtium foꝛas. Exiuit ergo
diſcipulus ille qui erat notus ponti-
fici: ⁊ dixit oſtiarię: ⁊ introduxit Pe-
trum. Dixit ergo Petro ancilla
oſtiaria. S Nunquid ⁊ tu ex diſcipu-
lis es hominis iſtius? C Dicit ille.
S Non ſum. C Stabant autem ſer-
ui ⁊ miniſtri ad pꝛunas, quia frigus
erat, ⁊ calefaciebant ſe. Erat autem
cum eis ⁊ Petrus ſtans, ⁊ calefaci-
ens ſe. Pontifex ergo interrogauit
Jeſum de diſcipulis ſuis, ⁊ de doctri-
na eius. Reſpondit ei Jeſus. ✠ Ego
palam locutus ſum mundo. Ego
ſemper docui in ſynagoga, ⁊ in tem-
plo quo omnes Judęi conueniunt:
⁊ in occulto locutus ſum nihil. Quid
me interrogas? Interroga eos,
qui audierunt quid locutus ſum ip-
ſis. Ecce hi ſciunt quę dixerim ego.
C Hęc autem cum dixiſſet, vnus aſ-
ſiſtens miniſtroꝛum dedit alapam
Jeſu, dicens. S Sic reſpondes pon
tifici? C Reſpondit ei Jeſus. ✠ Si
male locutus ſum, teſtimonium per-
hibe de malo: ſi autem bene, quid
me cędis? C Et miſit eum Annas
ligatum ad Caipham pontificem.
Erat autem Simon Petrus ſtans
⁊ calefaciens ſe. Dixerunt ergo ei.

S Nunquid ⁊ tu ex diſcipulis eius
es? C Negauit ille, ⁊ dixit. S
Non ſum. C Dicit ei vnus ex ſeruis
pontificis, cognatus eius cuius ab-
ſcidit Petrus auriculam. S Non-
ne ego te vidi in hoꝛto cum illo? C
Iterum ergo negauit Petrus: ⁊ ſta-
tim gallus cantauit. Adducunt er-
go Jeſum à Caipha in pꝛętoꝛium.
Erat autem mane. Et ipſi non in-
troierunt in pꝛętoꝛium, vt non conta
minarentur: ſed vt manducarent pa
ſcha. Exiuit ergo Pilatus ad eos
foꝛas, ⁊ dixit. S Quam accuſatio-
nem affertis aduerſus hominē hunc?
C Reſponderunt, ⁊ dixerunt ei. S
Si non eſſet hic malefactoꝛ, non ti-
bi tradidiſſemus eum. C Dixit er-
go eis Pilatus. S Accipite eum
vos, ⁊ ſecundum legem veſtram iu
dicate eum. C Dixerunt ergo ei Ju
dęi. S Nobis non licet interficere
quenquam. C Ut ſermo Jeſu im-
pleretur, quem dixit: ſignificans
qua moꝛte eſſet moriturus. Introi-
uit ergo iterum Pilatus in pꝛęto-
rium, ⁊ vocauit Jeſum, ⁊ dixit ei.
S Tu es rex Judęoꝛum? C Re-
ſpondit Jeſus. ✠ A temetipſo hoc
dicis, an alij tibi dixerunt de me? C
Reſpondit Pilatus. S Nunquid
ego Judęus ſum? Gens tua, ⁊ pon
tifices tradiderunt te mihi. Quid fe-
ciſti? C Reſpondit ei Jeſus. ✠ Re-
gnum meum non eſt de hoc mun-
do. Si ex hoc mundo eſſet regnum
meum, miniſtri mei vtique decerta-
rent, vt non traderer Judęis. Nunc
autem regnum meum non eſt hinc.
C Dixit itaque ei Pilatus. S Er-
go rex es tu. C Reſpondit Je-
ſus. ✠ Tu dicis, quia Rex ſum
ego. Ego in hoc natus ſum, ⁊ ad
hoc

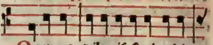
hoc veni in mundū, vt teſtimonium
perhibeam veritati. Omnis qui eſt
ex veritate, audit vocē meam. C Di
cit ei Pilatus. S Quid eſt veritas?
C Et cū hoc dixiſſet, iterū exiuit ad
Judęos, ꝛ dicit eis. S Ego nullam
inuenio in eo cauſam. Eſt autem con
ſuetudo vobis: vt vnū dimittam vo
bis in paſcha. Uultis ergo dimittam
vobis regem Judęorū? C Clama
uerunt rurſum omnes, dicentes. S
Non hunc, ſed Barabbam. C Erat
autem Barabbas latro. Tunc er
go apprehendit Pilatus Jeſum,
ꝛ flagellauit. Et milites plectentes
coronam de ſpinis, impoſuerunt ca
piti eius: ꝛ veſte purpurea circunde
derunt eum. Et veniebant ad eum, ꝛ
dicebant. S Aue Rex Judęorum.
C Et dabant ei alapas. Exiuit ite
rum Pilatus foras, ꝛ dicit eis. S
Ecce adduco eum vobis foras: vt
cognoſcatis, quia in eo nullam cau
ſam inuenio. C Exiuit ergo Jeſus
portans ſpineam coronam, ꝛ purpu
reum veſtimentum. Et dicit eis. S
Ecce homo. C Cum ergo vidiſſent
eū pontifices ꝛ miniſtri, clamabant,
dicētes. S Crucifige, crucifige eū.
C Dicit eis Pilatus. S Accipite
eum vos, ꝛ crucifigite. Ego enim nō
inuenio in eo cauſam. C Reſpon
derunt ei Judęi. S Nos legem ha
bemus: ꝛ ſecundum legē debet mo
ri: quia filium dei ſe fecit. C Cum er
go audiſſet Pilatus hunc ſermonē,
magis timuit. Et ingreſſus eſt pręto
rium iterum: ꝛ dicit ad Jeſum. S
Unde es tu? C Jeſus autem reſpon
ſum non dedit ei. Dicit ergo ei Pi
latus. S Mihi non loqueris? Ne
ſcis, quia poteſtatem habeo crucifi
gere te, ꝛ poteſtatē habeo dimittere

te? C Reſpondit Jeſus. ✠ Non
haberes poteſtatem aduerſum me
vllam, niſi tibi datum eſſet deſuper.
Propterea qui me tradidit tibi, ma
ius peccatum habet. C Et exinde
quęrebat Pilatus dimittere eum.
Judęi autem clamabant dicentes.
S Si hunc dimittis, non es ami
cus Cęſaris. Omnis enim qui ſe re
gem facit, contradicit Cęſari. C
Pilatus autem cum audiſſet hos
ſermones, adduxit foras Jeſum: ꝛ
ſedit pro tribunali, in loco qui dici
tur Lithoſtrotos, hebraicē autem
Gabbatha. Erat autē paraſceue pa
ſchę, hora quaſi ſexta. Et dicit Judę
is. S Ecce rex veſter. C Illi autem
clamabant. S Tolle, tolle, crucifi
ge eum. C Dicit eis Pilatus. S
Regem veſtrum crucifigam? C Re
ſponderunt pontifices. S Non ha
bemus regem, niſi Cęſarem. C
Tunc ergo tradidit eis illū, vt cru
cifigeretur. Suſceperunt autem Je
ſum: ꝛ eduxerunt. Et baiulās ſibi cru
cem, exiuit in eū qui dicitur Calua
rię locum: hebraicē autem Golgo
tha: vbi eum crucifixerunt: ꝛ cum eo
alios duos hinc ꝛ hinc, medium au
tem Jeſum. Scripſit autem ꝛ titulū
Pilatus, ꝛ poſuit ſuper crucē. Erat
autem ſcriptum, Jeſus Nazarenus
rex Judęorum. Hunc ergo titulum
multi legerunt Judęorum: quia pro
pe ciuitatem erat locus, vbi crucifi
xus eſt Jeſus. Et erat ſcriptum he
braicē, grecē, ꝛ latinē. Dicebant er
go Pilato pontifices Judęorum.
S Noli ſcribere, rex Judęorum: ſed
quia ipſe dixit: Rex ſum Judęorum.
C Reſpondit Pilatus. S Quod
ſcripſi, ſcripſi. C Milites ergo
cum crucifixiſſent eum, acceperunt

veſtimēta eius (⁊ fecerunt quatuoꝛ partes: vnicuiqʒ militi partē) ⁊ tunicam. Erat autem tunica inconſutilis, deſuper contexta per totum. Dixerunt ergo ad inuicē. S Non ſcindamus eam, ſed ſoꝛtiamur de illa cuius ſit. C Ut ſcriptura impleretur, dicens. Partiti ſunt veſtimēta mea ſibi, ⁊ in veſtem meā miſerunt ſoꝛtē. Et milites quidē hęc fecerunt. Stabant autē iuxta crucem Jeſu, mater eius, ⁊ ſoꝛoꝛ matris eius, Maria Cleophę, ⁊ Maria Magdalene. Cū vidiſſet ergo Jeſus matrem, ⁊ diſcipulum ſtantem quem diligebat, dicit matri ſuę. ✠ Mulier, ecce filius tuus. C Deinde dicit diſcipulo. ✠ Ecce mater tua. C Et ex illa hoꝛa accepit eam diſcipulus in ſua. Poſtea ſciens Jeſus quia iam omnia conſummata ſunt, vt conſummaretur ſcriptura, dicit. ✠ Sitio. C Uas ergo poſitum erat aceto plenum. Jlli autem ſpongiam plenam aceto, hyſſopo circumponentes, obtulerunt oꝛi eius. Cum ergo accepiſſet Jeſus acetum, dixit. ✠ Conſummatum eſt. C Et inclinato capite tradidit ſpiritum. Hic pauſatur aliquantulum, ⁊ genuflectitur. Judęi ergo quoniā paraſceue erat, vt non remanerent in cruce coꝛpora ſabbato, (erat enim magnus dies ille ſabbati) rogauerunt Pilatum vt frangerentur eoꝛum crura, ⁊ tollerentur. Uenerunt ergo milites: ⁊ pꝛimi quidem fregerunt crura, ⁊ alterius qui crucifixus eſt cum eo. Ad Jeſum autem cum veniſſent, vt viderunt eum iam moꝛtuū, non fregerunt eius crura, ſed vnus militum lancea latus eius aperuit, ⁊ cōtinuō exiuit ſanguis ⁊ aqua. Et qui vidit, teſtimonium perhibuit: ⁊ verum eſt teſtimonium eius. Et ille ſcit quia vera dicit: vt ⁊ vos credatis. Facta ſunt enim hęc, vt ſcriptura impleretur. Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia ſcriptura dicit. Uidebunt in quem transfixerunt. Hic legitur in tono euangelij ſine incenſo, luminaribus, ⁊ benedictione.

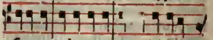
Poſt hęc autē rogauit Pilatus Joſeph ab Arimathia, (eo q̄ eſſet diſcipulus Jeſu, occultus autē pꝛopter metum Judęoꝛum) vt tolleret coꝛpus Jeſu. Et ꝑmiſit Pilatus. Uenit ergo, ⁊ tulit coꝛpus Jeſu. Uenit autē ⁊ Nicodemus, qui venerat ad Jeſum nocte pꝛimū, ferēs mixturā myrrhę ⁊ aloes, quaſi libꝛas centū. Acceperunt ergo coꝛpus Jeſu, ⁊ ligauerunt illud linteis cū aromatibus, ſicut mos eſt Judęis ſepelire. Erat autē in loco vbi crucifixus eſt, hoꝛtus: ⁊ in hoꝛto monumentum nouum, in quo nondum quiſquam poſitus erat. Jbi ergo pꝛopter paraſceuen Judęoꝛum, quia iuxta erat monumentum, poſuerunt Jeſum.

Deinde ſacerdos ſtans in coꝛnu epiſtolę, incipit abſolutē.

Oremus, dilectiſſimi nobis

pꝛo eccleſia ſancta dei: vt eam

deus, ⁊ dominus noſter, paci-

ficare, adunare, ⁊ cuſtodire

Oratio cantatur in tono feriali orationis miſſę. Hic modus ſeruatur in ſubſequentibus.

Omnipotēs ſempiterne deus: qui gloriam tuam omnibus in Chriſto gētibus reuelaſti: cuſtodi opera miſericordię tuę: vt eccleſia tua toto orbe diffuſa, ſtabili fide in cōfeſſione tui nominis pſeueret. Per eundē dñm noſtrū Ieſū Chriſtū filiū tuū: qui tecū viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus: Per oia ſecula ſeculorū. ℟. Amen.

Oremus ⁊ pro beatiſſimo Papa noſtro N. vt Deus ⁊ dñs noſter, qui elegit eum in ordine epiſcopatus, ſaluum atq; incolumē cuſtodiat eccleſię ſuę ſanctę, ad regendū populū ſanctum dei. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne Deus, cuius iudicio vniuerſa fundantur: reſpice propitius ad preces noſtras: ⁊ electum nobis antiſtitem tua pietate conſerua: vt Chriſtiana plebs, quę te gubernat auctore, ſub tanto pontifice, credulitatis ſuę meritis augeatur. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum. ℟. Amen.

Oremus ⁊ pro oībus epiſcopis, presbyteris, diaconibus, ſubdiaconibus, acoluthis, exorciſtis, lectoribus, oſtiarijs, confeſſoribus, virginibus, viduis: ⁊ pro omni populo ſancto Dei. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus, cuius ſpiritu totū corpus eccleſię ſanctificatur, ⁊ regitur: exaudi nos pro vniuerſis ordinibus ſupplicātes: vt gratię tuę munere ab omnibus tibi gradibus fideliter ſeruiatur. Per dominum noſtrū. ℟. Amen.

Oremus ⁊ pro Chriſtianiſſimo Imperatore noſtro N. vt Deus ⁊ dñs noſter ſubditas illi faciat omnes barbaras nationes, ad nr̄am perpetuam pacem. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus, in cuius manu ſunt omniū poteſtates, ⁊ omniū iura regnorum: reſpice ad Romanū benign⁹ imperiū: vt gētes, quę in ſua feritate cōfidūt, potētię tuę dextera comprimantur. Per dominū noſtrum. ℟. Amen.

Oremus ⁊ pro catechumenis noſtris: vt Deus ⁊ dominus noſter adaperiat aures precordiorũ ipſorum, ianuamq; miſericordie: vt per lauacrum regenerationis, accepta remiſſione omniũ peccatorum, ⁊ ipſi inueniantur in Chriſto Jeſu domino noſtro. Oremus. Flectamus genua. ℞. Leuate. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus: qui eccleſiam tuã noua ſemper prole fecundas: auge fidem ⁊ intellectum catechumenis noſtris: vt renati fonte baptiſmatis, adoptionis tue filijs aggregentur. Per dominum noſtrum Jeſum. ℞. Amen.

Oremus, dilectiſſimi nobis, deũ patrem omnipotentem, vt cunctis mundum purget erroribus: morbos auferat: famem depellat: aperiat carceres: vincula diſſoluat: peregrinantibus reditum, infirmantibus ſanitatem, nauigantibus portum ſalutis indulgeat. Oremus. Flectamus genua. ℞. Leuate. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus, meſtorum conſolatio, laborantiũ fortitudo: perueniant ad te preces de quacunq; tribulatione clamãtiũ: vt omnes ſibi in neceſſitatibus ſuis miſericordiam tuã gaudeant affuiſſe. Per dominum noſtrum. ℞. Amen.

Oremus: ⁊ pro hereticis, ⁊ ſchiſmaticis: vt Deus ⁊ Dominus noſter eruat eos ab erroribus vniuerſis: ⁊ ad ſanctam matrem eccleſiam catholicam atque apoſtolicam reuocare dignetur. Oremus. Flectamus genua. ℞. Leuate. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus, qui ſaluas omnes, ⁊ neminem vis perire: reſpice ad animas diabolica fraude deceptas: vt omni heretica prauitate depoſita, errantium corda reſipiſcant: ⁊ ad veritatis tue redeant vnitatem. Per dominum noſtrum Jeſũ Chriſtum. ℞. Amen.

Oremus ⁊ pro perfidis Judeis: vt deus ⁊ dominus noſter auferat velamen de cordibus eorum: vt ⁊ ipſi agnoſcant Jeſum Chriſtum dominum noſtrũ. non reſpondetur Amen. ſed ſtatim dicitur Oratio.

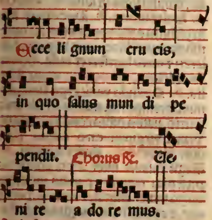
Omnipotens ſempiterne deus, qui etiam Judaicam perfidiam à tua miſericordia nõ repellis: exaudi preces noſtras, quas pro illius populi obcecatione deferimus: vt, agnita veritatis tue luce, que Chriſtus eſt, à ſuis tenebris eruantur. Per eundem dominum noſt. ℞. Amen.

Oremus ⁊ pro paganis: vt deus omnipotens auferat iniquitatem à cordibus eorum: vt relictis idolis ſuis conuertantur ad Deum viuum ⁊ verũ, ⁊ vnicum filium eius Jeſum Chriſtũ Deum ⁊ dominum noſtrum: cum quo viuit ⁊ regnat cum ſpiritu ſancto Deus, Per omnia ſecula ſeculorum. Non reſpondetur Amẽ. Oremus. Flectamus genua. ℞. Leuate. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus, qui non mortem peccatorum, ſed vitam ſemper inquiris: ſuſcipe propitius orationem noſtram: ⁊ libera eos ab idolorum cultura: ⁊ aggrega eccleſie tue ſancte, ad laudẽ ⁊ gloriã nominis tui. Per dñm. ℞. Amẽ.

¶ Completis orationibus ſacerdos, depoſita caſula, procedit ad cornu epiſtole, ⁊ ibi in poſteriori parte anguli altaris accipit crucem à miniſtris ſibi preparatam: quam verſa facie ad chorum, à ſummitate parum diſcooperit, incipiens ſolus anti-

antiphonam. Ecce lignum Crucis. Ab illo loco in antea inuatur in cantu à miniſtris vſque ad Uenite adoremus. Choro vero cãtante Uenite adoremus. omnes ſe proſternunt. Deinde procedit ad anteriorem partem anguli eiuſdem cornu epiſtolę: & diſcooperiens amplius crucẽ, eleuans eam paululiſper altius, quaʒ primò incipit, Ecce lignum crucis. alijs cantantibus & adorantibus, vt ſupra. Deinde ſacerdos procedit ad mediuʒ altaris, & diſcooperiens crucẽ totaliter, ac eleuãdo eam tertiò, altius incipit. Ecce lignuʒ crucis. alijs cantantibus & adorãtibus, vt ſupra. Poſtea ſacerdos deponit cruceʒ in loco ad hoc pręparato ante altare.

Deinde deponit calceamenta: & accedit ad adorandum crucem, ter genua flectens ante deoſculationem crucis. Hoc facto, reuertitur, & accipit calceamenta, & caſulam, Poſtmodum miniſtri altaris: deinde alij, ter genibus flexis, vt dictum eſt, crucem adorant. Interim dum fit adoratio, cantantur improperia, & alia q̃ ſequunt, totaliter, vel in parte, prout multitudo adorantium vel paucitas requirit: hoc modo. Duo cantores cantant in medio chori ℣. Popule meus. vſq; ad Agios otheos. ℣. Popule me⁹ quid feci tibi? aut in quo contriſtaui te? reſponde mihi. ℣. Quia eduxi te de terra Aegypti: paraſti crucem ſaluatori tuo. Unus chorus cantat, Agios otheos. Alius chorus reſpondet. Sanctus deus. Primus Chorus. Agios iſchyros. Secundus chorus. Sanctus fortis. Primus chorus. Agios athanatos eleiſon imas. Secundus chorus. Sanctus & immortalis miſerere nobis. Poſtea duo de ſecundo choro cantant ℣. Quia eduxi te per deſertum quadraginta annis, & manna cibaui te, & introduxi te in terrã ſatis optimaʒ. Chori reſpondet alternatiʒ. Agios otheos, &c. Sanctus deus, &c. Ita tamen, quòd primus chorus ſemper repetit Agios. Deinde duo de primo choro cantãt ℣. Quid vltra debui facere tibi, & non feci? Ego quidem plantaui te vineam meam ſpecioſiſſimam: & tu facta es mihi nimis amara: aceto nanque ſitim meam potaſti: & lancea perforaſti latus ſaluatori tuo. Item chori alternatim reſpondent, Agios otheos. Sanctus de⁹. &c.

¶ Verſus ſequentis improperij, à duobus cantoribus alternatim cantantur, vtroque choro ſimul repetente poſt quemlibet verſum. Popule meus. (vſq; ad) Quia eduxi te de terra Aegypti, paraſti crucem.

¶ Incipiunt improperia. Duo de ſecundo choro cantant ℣. Ego propter te flagellaui Aegyptum cum primogenitis ſuis: & tu me flagellatum tradidiſti. Chorus repetit. Po

pule meus. Duo de primo choro, ℣. Ego eduxi te de Egypto, demerſo Pharaone in mare rubrum: ꝛ tu me tradidiſti principibus ſacerdotum. Chorus. Popule meus. Duo de ſecundo choro, ℣. Ego ante te aperui mare: ꝛ tu aperuiſti lancea latus meum. Chorus. Popule meus. Duo de primo choro, ℣. Ego ante te preiui in columna nubis: ꝛ tu me duxiſti ad pretorium Pilati. Chorus. Popule meus. Duo de ſecundo choro, ℣. Ego te paui manna per deſertum: ꝛ tu me cecidiſti alapis ꝛ flagellis. Chorus. Popule meus. Duo de primo choro, ℣. Ego te potaui aqua ſalutis de petra: ꝛ tu me potaſti felle, ꝛ aceto. Chorus. Popule meus. Duo de ſecundo choro, ℣. Ego propter te Cananeorum reges percuſſi: ꝛ tu percuſſiſti arundine caput meum. Chorus. Popule meus. Duo de primo choro, ℣. Ego dedi tibi ſceptrũ regale: ꝛ tu dediſti capiti meo ſpineaꝫ coronã. Chorus. Popule me⁹. Duo de ſecundo choro, ℣. Ego te exaltaui magna virtute: ꝛ tu me ſuſpẽdiſti in patibulo crucis. Chorus. Popule meus. ¶ Sequens añã. Crucẽ tuã adoramus cũ pſalmo. Deus miſereatur noſtri. cantatur cõiter: ꝛ repetitur immediate añã poſt ℣. Añã.

Crucem tuam adoramus domine: ꝛ ſanctam reſurrectionem tuam laudamus, ꝛ glorificamus. Ecce enim propter lignum venit gaudium in vniuerſo mundo. pſalmus. Deus miſereatur noſtri, ꝛ benedicat nobis: illuminet vultum ſuum ſuper nos, ꝛ miſereatur noſtri. Deinde hymnus, Crux fidelis. Cuꝫ verſibus hymnorũ ſequentium. Pange lingua. Luſtris ſex qui iam. Et cum repetitionibus, vt inferius ponuntur pro diſpoſitione cantorum. Hymnus.

Crux fidelis inter omnes, arbor vna nobilis: nulla ſylua talem profert fronde, flore, germine. Dulce lignum, dulces clauos, dulce pondus ſuſtinet. Hymnus.

Pange lingua glorioſi prelium certaminis, ꝛ ſuper crucis trophęo dic triumphum nobileꝫ, qualiter redemptor orbis immolatus vicerit. Repetitur Crux fidelis. vſque Dulce lignum. Et ſic fit quoties repetitur Crux fidelis. ℣. De parentis protoplaſti fraude factor condolens: quando pomi noxialis morſu in mortem corruit: ipſe lignum tunc notauit, damna ligni vt ſolueret. Repetitur Dulce lignuꝫ. ℣. Hoc opus, noſtrę ſalutis ordo depopoſcerat: multiformis proditoris ars vt artem falleret: ꝛ medelam ferret inde, hoſtis vnde lęſerat. Repetitur. Crux fidelis. ℣. Quando venit ergo ſacri plenitudo temporis, miſſus eſt ab arce patris, natus orbis conditor: atque ventre virginali caro factus prodiit. Repetitur. Dulce lignum. ℣. Vagit infans inter arcta conditus preſepia: membra pannis inuoluta virgo mater alligat, ꝛ manus, pedeſque, ꝛ crura, ſtricta cingit faſcia. Repetitur Crux fidelis. Alius hymn.

Luſtris ſex q iam peractis, tempus implens corporis: ſe volẽte, natus ad hoc, paſſioni deditus: agnus in cruce leuatur, immolãd⁹ ſtipite. Repetitur Dulce lignũ. ℣. Hic acetum, fel, arundo, ſputa, claui, lancea: mite corpus perforãt: ſanguis, vnda profluit: terra, pontus, aſtra, mundus, quo lauantur flumine. Repetitur

Repetitur Crux fidelis. ℣ Flecte ramos arbor alta: tenſa laxa viſcera: ⁊ rigor lenteſcat ille, quem dedit natiuitas: vt ſuperni membra regis miti tendas ſtipite. Repetitur Dulce lignum. ℣. Gloria ⁊ honor Deo vſquequaque altiſſimo, vna patri, filioque, inclyto paraclito: cui laus eſt ⁊ poteſtas, per ęterna ſecula. Amen.

¶ Circa finem adorationis Crucis, accenduntur candelę ſuper altare: ⁊ Diaconus accipiens burſam corporaliū, extendit corporale more ſolito: ⁊ finita adoratione, Crucem reuerenter accipit, ⁊ reportat ad altare. Poſtea ordinatur proceſſio ad locum vbi pridie Sacramentū repoſitum fuerat. Pręcedit crux inter duos acoluthos deferentes cādelabra cum cereis accenſis, ⁊ Clerus per ordinem: vltimus Sacerdos cum miniſtris. Cum peruentum fuerit ad locum Sacramenti, accenduntur intortitia, quę non extinguantur niſi poſt ſumptionem Sacramenti: ⁊ ſacerdos genuflectit ante Sacramentum, ⁊ orat aliquantulum: ⁊ diaconus interim aperiat capſulam, in qua reconditum eſt corpus Domini: poſtea Sacerdos imponit incenſum in duobus thuribulis, diacono nauiculam miniſtrante: ⁊ genuflexus incenſat Sacramētum: Deinde Diaconus extrahens calicem cum Sacramento de capſula, dat ad manus Sacerdotis, ⁊ tegit extremitatibus veli, quod humeros ſacerdotis circundat: ⁊ procedunt ordine quo venerunt: defertur baldachinū ſuper ſacramentum: ⁊ duo acoluthi cum thuribulis continuē ſacramentum incenſant: ⁊ interim cantat hymnus Uexilla regis prodeunt.

Cum venerit Sacerdos ad altare, poſito ſuper illud Sacramento, genuflexus, rurſus incenſat, ⁊ accedens ponit hoſtiam ſuper patenam, quā diaconus tenet: deinde accipiens patenam cum ſacramento de manu diaconi, hoſtiam ſacram ponit ſuper corporale nihil dicens: interim diaconus imponit vinum in calicem, ⁊ ſubdiaconus aquam: ſacerdos accipiens calicē à diacono, ponit ſuper altare nihil dicens, ⁊ Diaconus illum cooperit: deinde imponens incenſum in thuribulo, incenſat oblata ⁊ altare more ſolito, dicens.

Incenſum iſtud à te benedictū aſcendat ad te domine: ⁊ deſcendat ſuper nos miſericordia tua.

Cum incenſat altare, dicit.

Dirigatur domine oratio mea ſicut incenſū in cōſpectu tuo: eleuatio manuū mearum ſacrificiū veſpertinum. Pone domine cuſtodiam ori meo, ⁊ oſtium circunſtantię labijs meis: vt non declinet cor meū in verba malitię, ad excuſandas excuſationes in peccatis. Quando reddit thuribulum diacono, dicit.

Accendat in nobis dominus ignem ſui amoris, ⁊ flammam ęternę charitatis. Amen. Poſtea lauat manus nihil dicens: deinde in medio altaris inclinatus dicit.

In ſpiritu humilitatis ⁊ in animo contrito ſuſcipiamur domine à te: ⁊ ſic fiat ſacrificium noſtrum in conſpectu tuo hodie, vt placeat tibi domine Deus.

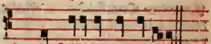
Deinde verſus ad populum, dicit.

Orate fratres: vt meum ac veſtrum ſacrificiū acceptabile fiat apud Deum patrē omnipotentē.

Conſequenter omiſſis alijs dicit.

Oremus

Sacerdos ſub ſilentio dicto Amen, in eadem voce qua dixit Pater noſter. abſolute ſine Oremus, in tono orationis miſſę dicit.

Libera nos, quęſumus domine, ab omnibus malis, pręteritis, pręſentibus, ⁊ futuris: ⁊ intercedente beata ⁊ glorioſa, ſemper virgine dei genitrice Maria, cū beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atque Andrea, ⁊ omnibus ſanctis: da propitius pacem in diebus noſtris: vt ope miſericordię tuę adiuti, ⁊ a peccato ſimus ſemper liberi, ⁊ ab omni perturbatione ſecuri. Per eundem dn̄m noſtrū Jeſum Chriſtum filiū.

¶ Tunc celebrans facta reuerentia vſque ad terram, ſacramentum in dexteram accipit, ⁊ eleuat vt videri poſſit a populo: ⁊ ſtatim diuidit in tres partes, quarum vltimam mittit in calicem more ſolito, nihil dicens. Pax domini. non dicitur, nec Agnus dei, neq; pacis oſculū datur. Poſtmodum prętermiſſa oratione Dn̄e Jeſu Chriſte qui dixiſti. quia facit mentionem de pace: ⁊ oratione Dn̄e Jeſu Chriſte fili dei viui. quia facit mentionem de ſanguine: dicit tantum orationem ſequentem.

Perceptio corporis tui domine Jeſu Chriſte, quod ego indignus ſumere pręſumo, non mihi proueniat in iudicium ⁊ condemnationem, ſed pro tua pietate proſit mihi ad tutamentum mentis ⁊ corporis, ⁊ ad medelam percipiendam. Qui viuis ⁊ regnas cum deo patre, in vnitate ſpiritus ſancti deus: per omnia

nia ſecula ſeculorum. Accipit pate-
nam cum corpore Chriſti: ⁊ cum ma
xima humilitate, ⁊ reuerentia dicit,
Panem cęleſteʒ accipiam, ⁊ nomen
domini inuocabo. Percutiat pe-
ctus ſuum, ter dicens. Domine, nõ
ſum dignus, vt intres ſub tectũ meũ:
ſed tantuʒ dic verbo, ⁊ ſanabitur ani-
ma mea. Poſtea ſignat ſe ſacramen-
to, dicens. Corpus domini noſtri
Jeſu Chriſti cuſtodiat animam meaʒ
in vitaʒ ęternaʒ. Amen. Tunc ſumit
corpus reuerenter. Deinde omiſſis
omnibus, quę dici ſolent ante ſum-
ptionem calicis, immediatè particu
lam hoſtię, cum vino reuerenter ſu-
mit de calice. Poſtea, more ſolito,
facta ablutione digitorũ, in medio al
taris inclinatus dicit. Quod ore ſum
pſimus, domine, pura mente capia-
mus: ⁊ de munere temporali fiat no-
bis remedium ſempiternum. Non
dr̃ Corpus tuũ dñe, nec Poſtcõio.
nec Placeat tibi, nec datur benedi-
ctio: ſed facta purificatione, Sacer-
dos cum miniſtris diſcedit, ⁊ dicunt
veſperę ſine cantu: ⁊ denudat altare.

¶ Sabbato ſancto. Statio ad ſan-
ctum Joannem in Laterano.

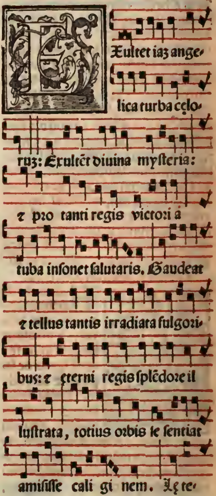

Hora competenti co-
operiuntur alta-
ria, ⁊ dicuntur
horę. Interim ex
cutit ignis de la-
pide, ⁊ accendi-
tur. Dicta Nona
ſacerdos indutus
amictu, alba, cin
gulo, ſtola, ⁊ pluuiali violaceo, a-
ſtantibus ſibi miniſtris, cuʒ cruce, a-
qua benedicta, ⁊ incẽſo, benedicit no
uum ignem, dicens ℣. Dominus
vobiſcũ. ℟. Et cũ ſpũ tuõ. Oremus.
Deus, qui per filiuʒ tuũ, angula
rem ſcilicet lapidem, claritatis
tuę fidelibus ignem contuliſti produ
ctum ex ſilice, noſtris profuturum
vſibus: nouum hunc igneʒ ſancti ✠
fica: ⁊ concede nobis: ita, per hec fe
ſta paſchalia, cęleſtibus deſiderijs in
flammari: vt ad perpetuę claritatis,
puris mentibus, valeamus feſta per
tingere. Per eundem Chr̃ʒ dñʒ no
ſtrum. ℟. Amen. Oremus. Oratio.
Domine Deus, pater omnipo-
tens, lumen indeficiẽs, ⁊ ſancte
conditor omniũ luminũ: bene ✠ dic
hoc lumen, quod à te ſanctificatuʒ at-
que benedictũ eſt, qui illuminaſti om
nem mundum, vt ab eo lumine accẽ-
damur, atqʒ illuminemur igne clari
tatis tuę: ⁊ ſicut illuminaſti Moyſen
exeuntem de Aegypto, ita illumines
corda ⁊ ſenſus noſtros: vt ad vitaʒ ę-
ternam mereamur peruenire. Per
Chriſtuʒ dñm no. ℟. Amẽ. Oremus.
Domine ſancte, pater oĩps, ęter-
ne deus, benedicentibus nobis
hunc ignem in nomine tuo, ⁊ vnige-
niti filii tui, dei ac domini noſtri Jeſu
Chriſti, ⁊ ſpiritus ſãcti, cooperari di
gneris: ⁊ adiuua nos. Qui viuis ⁊ re
gnas cũ eodẽ vnigenito tuo ⁊ ſpiritu
ſancto deus, Per omnia ſecula ſecu
lorum. ℟. Amen. Deinde benedicit
quinqʒ grana incenſi ponenda in ce-
reo: dicens hanc orationem. Oratio.
Veniat, q̃s, oĩps deus, ſuper hoc
incenſum larga tuę bene ✠ di-
ctionis infuſio, ⁊ hunc nocturnũ ſplẽ
dorẽ inuiſibilis regenerator accẽde:
vt nõ ſolũ ſacrificiũ quod hac nocte
litatum eſt, arcana luminis tui admi-
ſtione refulgeat: ſed in quocunquẽ
loco huius ſanctificationis myſte-
rio

rio fuerit depoꝛtatum, expulſa diabolicę fraudis nequitia, virtus tuę maieſtatis aſſiſtat. Per Chꝛium dominum noſtrum. ℟. Amen.

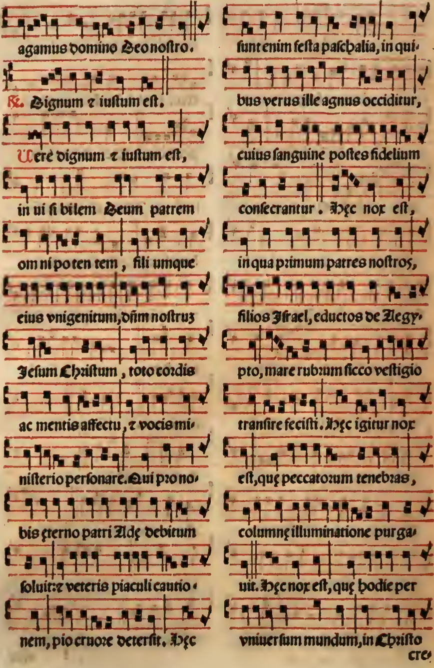
¶ Dum benedicit incenſum, acoluthus aſſumens de carbonibus benedictis ponit in thuribulo. Finita vero benedictione incenſi, ſacerdos incenſum ꝛ ignem benedictum aſpergit aqua benedicta: ꝛ de nauicula poſito incenſo in thuribulo, inde adolet pꝛędicta grana incenſi ꝛ ignem benedictuȝ. Interim omnia luminaria eccleſię extinguuntur: vt de igne benedicto poſtmodum accendantur.

¶ Deinde Diaconus indutus dalmatica albi coloꝛis, accipit arundinem cum tribus candelis in ſummitate illius triangulo diſtinctis. Pꝛęcedit thuriferariuꝫ cum acolutho deferente in vaſe quinque grana incenſi. Sequitur Subdiaconus cum cruce, ꝛ clerus per oꝛdineȝ: deinde Diaconus cum arundine, poſt eum Celebꝛans. Cum Diaconus ingreſſus eſt eccleſiam, inclinat arundinem, ꝛ acoluthus deferens candelaȝ accenſam de nouo igne, accendit vnã ex illis tribus candelis deſuper poſitis: ꝛ Diaconus eleuans arundinem genuflectit, ſimiliter ꝛ omnes aliꝫ cum eo ꝛ cãtat ſolus Lumen Chriſti. ℟. Deo gratias. Pꝛocedens deinde ad medium Eccleſię, ibi accenditur alia cãdela: ꝛ iterũ genuflexus vt ſupra, altius cantat. Lumẽ Chꝛiſti. ℟. Deo gratias. Tertio pꝛocedat ante altare, vbi accenditur tertia candela, ꝛ rurſuꝫ genuflexuꝫ vt pꝛius, adhuc altius dicit. Lumẽ Chꝛiſti. ℟. Deo gratias. Deinde dat arundinem vni Acolutho: ꝛ accipiens libꝛuȝ, petit à celebꝛante benedictionem, vt ſit ad Euangelium: poſtea vadit ad pulpitum, ꝛ ponit ſuper eo libꝛum, ꝛ incenſat. A dextris diaconi ſtent Subdiaconus cum cruce, ꝛ Thuriferarius: à ſiniſtris duo acoluthi, illẽ qui tenet arundinem, ꝛ alius tenens in vaſe quinque illa grana incenſi benedicti figenda in cereo. Tunc ſurgentibus, ꝛ aſtantibus omnibus, Diaconus cantat.

tur ⁊ mater eccleſia, tanti lu-
minis adornata fulgoribus: ⁊
magnis populorũ vocibus, hęc
aula reſultet. Qua pro pter
aſtantes vos fratres chariſ-
ſimi, ad tam miram huius ſancti
luminis claritatem, vnà me-
cum, quęſo, dei omnipotentis
miſericor diam in uo ca te:
Ut qui me non meis meritis
intra Leuitarum nume rum
dignatus eſt aggregare: lumi-
nis ſui claritatem infundens,
cerei huius laudem implere
per ficiat. Per Dominum
noſtrum Ieſum Chriſtum fi-
lium ſuum: qui cum eo viuit ⁊
regnat in vnitate ſpiritus ſan-
cti, Deus. Per omnia ſecula
ſeculorum. ℟. Amen. ℣.
Dominus vobiſcum. ℟.
Et cum ſpi ri tu tu o. ℣. Sur-
ſum corda. ℟. Habemus
ad Dominum. ℣. Grati as

aga-

agamus domino Deo noſtro.
℟. Dignum ⁊ iuſtum eſt.
Uerè dignum ⁊ iuſtum eſt,
in ui ſi bilem Deum patrem
om ni po ten tem, fili umque
eius vnigenitum, dñm noſtruꝫ
Jeſum Chriſtum, toto cordis
ac mentis affectu, ⁊ vocis mi-
niſterio perſonare. Qui pro no-
bis ęterno patri Adę debitum
ſoluit: ⁊ veteris piaculi cautio-
nem, pio cruore deterſit. Hęc
ſunt enim feſta paſchalia, in qui-
bus verus ille agnus occiditur,
cuius ſanguine poſtes fidelium
conſecrantur. Hęc nox eſt,
in qua primum patres noſtros,
filios Jſrael, eductos de Aegy-
pto, mare rubrum ſicco veſtigio
tranſire feciſti. Hęc igitur nox
eſt, quę peccatorum tenebras,
columnę illuminatione purga-
uit. Hęc nox eſt, quę hodie per
vniuerſum mundum, in Chriſto
cre-

credentes, a vitijs ſeculi, ꝛ cali-
gine peccatorum ſegregatos,
reddit gratię, ſociat ſanctitati.
Hęc nox eſt, in qua deſtru-
ctis vinculis mortis, Chriſtus
ab inferis victor aſcendit. Ni-
hil eniȝ nobis naſci profuit, niſi
redimi profuiſſet. O mira cir-
ca nos tuę pietatis dignatio.
O inęſtimabilis dilectio chari-
tatis: vt ſeruum redimeres, fi-
liuȝ tradidiſti. O certe neceſſa-
rium Adę peccatuȝ, quod Chri-
ſti morte deletum eſt. O felix
culpa, quę talem ac tantum me-
ruit habere redemptorem. O
vere beata nox, quę ſola meru-
it ſcire tempus ꝛ horam, in qua
Chriſtus ab inferis reſurre-
xit. Hęc nox eſt, de qua ſcri-
ptum eſt: ꝛ nox ſicut dies illumi-
nabitur: ꝛ nox illuminatio mea
in delicijs meis. Huius igi-
tur ſanctificatio noctis, fugat

ſcelera, culpas lauat: ꝛ red-
dit innocentiam lapſis, ꝛ mę-
ſtis lę ti tiam. Fu gat o-
dia, con coꝛ diam pa rat,
curuat imperia.

Hic Diaconus infigit quinque grana incenſi benedicti in cereo in modum Crucis.

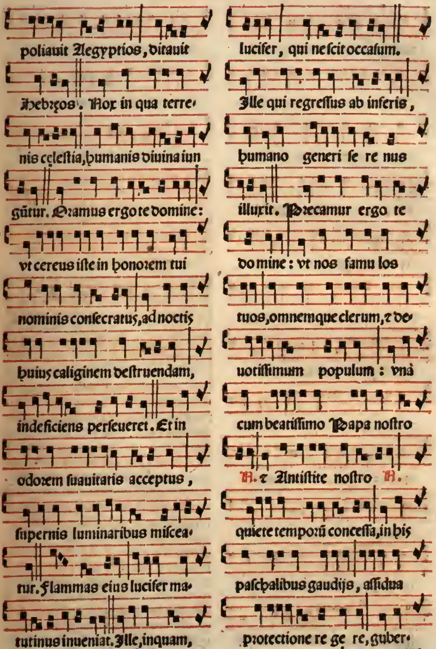
In huius igitur noctis gratia,
ſuſcipe ſancte pater incenſi hu-
ius ſacrificium veſpertinum:
quod tibi in hac cerei oblatio-
ne ſollemni, per miniſtroꝛum
manus, de operibus apum,
ſacroſancta reddit eccleſia.
Sed iam co lu mnę hu ius
pręconia nouimus, quam in
honoꝛem Dei rutilans ignis
accendit.

Hic Diaconus accendit cereum.

Qui licet ſit diuiſus in partes,
mutuati tamen luminis detri-
menta non nouit. Alitur enim
liquantibus ceris, quas in ſub-
ſtantiā pꝛecioſę huius lampadis
apis mater eduxit.

Hic accēdun tur lāpades.

O verè beata nox, quę ex-
poliauit

poliauit Aegyptios, ditauit
Hebreos. Nox in qua terre-
nis celeſtia, humanis diuina iun
gũtur. Oramus ergo te domine:
vt cereus iſte in honorem tui
nominis conſecratus, ad noctis
huius caliginem deſtruendam,
indeficiens perſeueret. Et in
odorem ſuauitatis acceptus,
ſupernis luminaribus miſcea-
tur. Flammas eius lucifer ma-
tutinus inueniat. Ille, inquam,
lucifer, qui neſcit occaſum.
Ille qui regreſſus ab inferis,
humano generi ſe re nus
illuxit. Precamur ergo te
domine: vt nos famu los
tuos, omnemque clerum, & de-
uotiſſimum populum: vnà
cum beatiſſimo Papa noſtro
N. & Antiſtite noſtro N.
quiete temporũ conceſſa, in his
paſchalibus gaudijs, aſſidua
protectione re ge re, guber-

M. N. R.

nare, ⁊ conſeruare digneris.
Reſpice etiam ad deuotiſſimum Imperatorem noſtrum
℟. cuius tu Deus deſiderij vota prænoſcens, ineffabili pietatis, ⁊ miſericordię tuę munere, tranquillum perpetuę pacis accommoda: ⁊ cęleſtem victoriam cum omni populo ſuo. Per eundez dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum: qui tecum viuit, ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus: per omni a ſecula ſeculorū. ℟. Amen.

¶ Completa benedictione cerei, Diaconus depoſitis paramētis albis, ſumit violacea, ⁊ vadit ad celebrātē. Poſtea legūtur propheꝫię ſine titulo: ⁊ in fine propheꝫiarum dicūtur orationes modo ſubſcripto.

¶ Propheꝫia prima.

In principio creauit deus cęlū, ⁊ terrā. Terra aūt erat inanis, ⁊ vacua: ⁊ tenebrę erant ſuper faciem abyſſi: ⁊ ſpiritus domini ferebatur ſuper aquas. Dixitqꝫ deus. Fiat lux. Et facta eſt lux. Et vidit de⁹ lucē, quòd eſſet bona: ⁊ diuiſit lucē à tenebris. Appellauitqꝫ lucē, diē: ⁊ tenebras, noctem. Factumqꝫ eſt veſpere ⁊ mane, dies vnus. Dixit quoqꝫ de⁹. Fiat firmamētū in medio aquarū: ⁊ diuidat aquas ab aquis. Et fecit de⁹ firmamētū: diuiſitqꝫ aquas, q̄ erāt ſub firmamento, ab his, quę erāt ſuper firmamentū. Et factū eſt ita. Vocauitque deus firmamentū, cęlū. Et factū eſt veſpere, ⁊ mane, dies ſecundus. Dixit vero deus. Congregētur aquę, quę ſub cęlo ſunt, in locum vnum: gen. ca. 1

⁊ appa-

⁊ appareat arida. Factumque eſt ita. Et vocauit deus aridam, terram: cõgregationesque aquarum appellauit maria. Et vidit deus, quòd eſſet bonum: ⁊ ait. Germinet terra herbam virentem, ⁊ facientem ſemen: ⁊ lignum pomiferum faciens fructum iuxta genus ſuum, cuius ſemen in ſemetipſo ſit ſuper terram. Et factum eſt ita. Et pꝛótulit terra herbam virentem, ⁊ afferentem ſemen iuxta genus ſuum, lignumqꝫ faciens fructũ, ⁊ habens vnumquodque ſementem ſecunduꝫ ſpeciem ſuam. Et vídit deus quod eſſet bonuꝫ. Factumque eſt veſpere, ⁊ mane dies tertius. Dixit autem deus. Fiant luminaria in firmamento cęli, ⁊ diuidant diem ac noctem: ⁊ ſint in ſigna ⁊ tempoꝛa, ⁊ dies ⁊ annos: vt luceant in firmamento cęli, ⁊ illuminent terram. Et factũ eſt ita. Fecitqꝫ deus duo luminaria magna: luminare maius, vt pꝛęeſſet diei: ⁊ luminare minus, vt pꝛęeſſet nocti: ⁊ ſtellas. Et poſuit eas in firmamento cęli: vt lucérent ſuper terraꝫ, ⁊ pꝛęeſſent diei ac nocti, ⁊ diuiderent lucem ac tenebꝛas. Et vidit deus quòd eſſet bonum. Et factum eſt veſpere, ⁊ mane, dies quartus. Dixit etiam deus. Pꝛoducant aquę réptile animę viuentis, ⁊ volátile ſuper terram, ſub firmamẽto cęli. Creauitqꝫ Deus cete grandia, ⁊ omnem animam viuentem atque motábilem, quaꝫ pꝛoduxerant aquę in ſpecies ſuas: ⁊ omne volátile ſecundum genus ſuum. Et vidit Deus quòd eſſet bonum: benedixitque eis, dicens. Creſcite, ⁊ multiplicamini, ⁊ replete aquas maris: auesque multiplicentur ſuper terram. Et factum eſt veſpere, ⁊ mane, dies quintus. Dixit quoqꝫ deus. Pꝛoducat terra animã viuentem in genere ſuo, iumenta, ⁊ reptilia, ⁊ beſtias terrę ſecundum ſpecies ſuas. Factumque eſt ita. Et fecit deus beſtias terrę iuxtá ſpecies ſuas: ⁊ iumẽta, ⁊ omne répiile terrę, ĩ genere ſuo. Et vidit deus quòd eſſet bonum: ⁊ ait. Faciamus hominem ad imaginẽ ⁊ ſimilitudinem noſtram: ⁊ pꝛęſit piſcibus maris, ⁊ volatilibus cęli, ⁊ beſtijs, vniuerſęque terrę, omnique réptili quod mouetur in terra. Et creauit deus hominem ad imaginem ⁊ ſimilitudinẽ ſuam: ad imaginẽ dei creauit illum: maſculum ⁊ fęminam creauit eos. Benedixit que illis Deus, ⁊ ait. Creſcite, ⁊ multiplicamini: ⁊ replete terram, ⁊ ſubijcite eam: ⁊ dominamini piſcibus maris, ⁊ volatilibus cęli, ⁊ vniuerſis animãtibus, quę mouentur ſuper terrã. Dixitque Deus. Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem ſemen ſuper terram: ⁊ vniuerſa ligna quę habent in ſemetipſis ſementem generis ſui: vt ſint vobis in eſcam, ⁊ cunctis animantibus terrę, omnique volucri cęli, ⁊ vniuerſis quę mouentur in terra, ⁊ in quibus eſt anima viuens: vt habeant ad veſcendum. Et factum eſt ita. Viditque Deus cuncta quę fecerat: ⁊ erant valde bona. Et factum eſt veſpere, ⁊ mane, dies ſextus. Igitur perfecti ſunt cęli ⁊ terra, ⁊ omnis oꝛnatus eoꝛuꝫ. Compleuitque Deus die ſeptimo opus ſuum quod fecerat: ⁊ requieuit die ſeptimo ab vniuerſo opere quod patrarat. Qua completa, ſacerdos dicat Oꝛemus, ⁊ diaconus Flectamus genua, Subdiaconus Leuate.

Oꝛatio.

DEus, ꝙ mirabiliter creaſti hominẽ, ⁊ mirabilius redemiſti:

da nobis, quęſumus, contra oblectamenta peccati, mentis ratione perſiſtere: vt mereamur ad ęterna gaudia peruenire. Per dominum noſt.

Prophetia ſecunda.

Ge. ca.5 & 6 NOe vero cum quingentorum eſſet annorum, genuit Sem, Cham, & Iapheth. Cūque cępiſſent homines multiplicari ſuper terras, & filias procreaſſent: vidētes filij dei filias hominum quòd eſſet pulchrę, acceperunt ſibi vxores ex omnibus quas elegerant. Dixitq; deus. Non permanebit ſpiritus meus in homine in ęternū, qa caro eſt: eruntq; dies illius centū viginti annorum. Gigātes autem erant ſuper terram in diebus illis. Poſtquam enim ingreſſi ſunt filij dei ad filias hominum, illęque genuerunt: iſti ſunt potentes à ſeculo viri famoſi. Videns autē deus quòd multa malitia hominum eſſet in terra: & cuncta cogitatio cordis intenta eſſet ad malum omni tempore: pœnituit eum, quòd hominem feciſſet in terra. Et pręcauens in futurum, & tactus dolore cordis intrinſecus. Delebo (inquit) hominem quē creaui à facie terrę: ab homine vſque ad animantia: à reptili vſque ad volucres cęli. Pęnitet enim me feciſſe eos. Noe vero inuenit gratiam corā Deo. Hę ſunt generationes Noe. Noe vir iuſtus atque perfectus fuit in generationibus ſuis, cum deo ambulauit. Et genuit tres filios, Sem, Cham, & Iaphet. Corrupta eſt autē terra coram Deo, & repleta eſt iniquitate. Cumque vidiſſet Deus terram eſſe corruptam, (omnis quippe caro corruperat viam ſuam ſuper terram) dixit ad Noe. Finis vniuerſę carnis venit coram me: repleta eſt terra iniquitate à facie eorum: & ego diſperdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis lęuigatis. Manſiunculas in arca facies: & bitumine linies intrinſecus, & extrinſecus. Et ſic facies eam. Trecentorum cubitorū erit longitudo arcę: quinquaginta cubitorum latitudo: & triginta cubitorum altitudo illius. Feneſtram in arca facies: & in cubito conſummabis ſummitatem eius. Oſtium autem arcę pones ex latere deorſum. Cęnacula & triſtega facies in ea. Ecce ego adducam diluuij aquas ſuper terram: vt interficiam omnem carnem, in qua ſpiritus vitę eſt ſubter cęlum: & vniuerſa quę in terra ſūt, conſumentur. Ponamq; fœdus meum tecum: & ingredieris arcam tu & filij tui, vxor tua & vxores filiorū tuorum tecum. Et ex cunctis animantibus vniuerſę carnis bina induces in arcam, vt viuant tecum, maſculini ſexus & fœminini. De volucribus iuxta genus ſuum, & de iumentis in genere ſuo, & ex omni reptili terrę ſecundum genus ſuum: bina de omnibus ingredientur tecū, vt poſſint viuere. Tolles igitur tecum ex omnibus eſcis quę mandi poſſunt, & comportabis apud te: & erunt tam tibi, quàm illis in cibū: Fecit ergo Noe omnia quę pręceperat illi Deus. Eratque ſexcentorū annorū: quando diluuij aquę inundauerunt ſuper terrā. Rupti ſunt autem omnes fontes abyſſi magnę, & cataractę cęli apertę ſunt: & facta eſt pluuia ſuper terram quadraginta diebus & quadraginta noctibus. In articulo diei illius ingreſſus eſt Noe, Sem, Cham, & Iapheth filij eius, vxor illius, & vxores filiorū eius cum eo in arcam: ipſi & omne animal

animal ſecundum genus ſuum, vniuerſaqȝ iumenta in genere ſuo, ⁊ omne quod mouetur ſuper terram in genere ſuo, cunctúmque volatile ſecundum genus ſuum. Porró arca ferebatur ſuper aquas. Et aquę preualuerunt nimis ſuper terram: opertique ſunt omnes montes excelſi ſub vniuerſo cęlo. Quindecim cubitis fuit altior aqua ſuper montes quos operuerat. Conſumptaque eſt omnis caro, quę mouebatur ſuper terram, volucrum, animantium, beſtiarum, omniumque reptilium quę reptant ſuper terram. Remanſit autem ſolus Noe, ⁊ qui cũ eo erant, in arca. Obtinueruntqȝ aquę terram cẽtum quinquaginta diebus. Recordatus autem dominus Noe, cunctorumque animantium, ⁊ omnium iumentorum q̃ erant cum eo in arca: adduxit ſpiritũ ſuper terram: ⁊ imminutę ſunt aquę. Et clauſi ſunt fontes abyſſi, ⁊ cataractę cęli: ⁊ prohibitę ſunt pluuię de cęlo. Reuerſęqȝ ſunt aquę de terra eũtes ⁊ redeuntes: ⁊ cęperunt minui poſt centum quinquaginta dies. Cũque tranſiſſent quadraginta dies, aperiens Noe feneſtram arcę quam fecerat, dimiſit coruum. Qui egrediebatur, ⁊ non reuertebatur, donec ſiccarentur aquę ſuper terram. Emiſit quoque columbam poſt eum: vt videret ſi iam ceſſaſſent aquę ſuper faciem terrę. Quę cum non inueniret vbi requieſceret pes eius, reuerſa eſt ad eum in arcam. Aquę enim erant ſuper vniuerſam terram. Extenditque manum, ⁊ apprehenſam intulit in arcam. Expectatis autem vltra ſeptem diebus alijs, rurſum dimiſit columbam ex arca. At illa venit ad eum ad veſperam, portans ramum oliuę virentibus folijs in ore ſuo. Intellexit ergo Noe, quod ceſſaſſent aquę ſuper terras. Expectauitque nihilominus ſeptem diebus alijs: ⁊ emiſit columbam, quę non eſt vltra reuerſa ad eum. Locutus eſt autem dominus ad Noe dicens. Egrédere de arca tu ⁊ vxor tua, filij tui ⁊ vxores filiorũ tuorum tecũ. Cuncta animantia quę ſũt apud te, ex omni carne tam in volatilibus quàm in beſtijs ⁊ vniuerſis reptilibus quę reptant ſuper terram, educ tecum, ⁊ ingredimini ſuper terras. Creſcite, ⁊ multiplicamini ſuper eam. Egreſſus eſt ergo Noe, ⁊ filij eius: vxor illius, ⁊ vxores filiorum eius cum eo. Sed ⁊ omnia animantia, iumenta, ⁊ reptilia quę reptãt ſuper terram ſecundum genus ſuum, de arca egreſſa ſunt. Aedificauit autẽ Noe altare domino: ⁊ tollens de cunctis pecoribus ⁊ volucribus mundis, obtulit holocauſta ſuper altare. Odoratuſque eſt dominus odorem ſuauitatis. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Deus, incommutabilis virtus, ⁊ lumen ęternum: reſpice propitius ad totius eccleſię tuę mirabile ſacramentum: ⁊ opus ſalutis humanę, perpetuę diſpoſitionis effectu tranquillius operare: totúſqȝ mundus experiatur, ⁊ videat, deiecta érigi, inueterata renouari, ⁊ per ipſum redire omnia in integrũ, à quo ſumpſere principium. Per dominum.

Prophetia tertia.

In diebus illis: Tentauit deus Ge.
Abraham, ⁊ dixit ad eũ. Abra- 22
ham, Abraham. At ille reſpondit. Adſum. Ait illi. Tolle filium tuum vnigenitum quem diligis Iſaac, ⁊ vade in terram viſionis: ⁊ offeres eum

eum ibi in holocauſtum ſuper vnuꝫ
montiū, quē monſtrauero tibi. Igi-
tur Abꝛaham de nocte conſurgens,
ſtrauit aſinum ſuum: ducens ſecum
duos iuuenes, ⁊ Iſaac filium ſuum.
Cumqꝫ cōcidiſſet ligna in holocau-
ſtuꝫ: abijt ad locū quē pꝛęceperat ei
deus. Die autē tertio, eleuatis ocu-
lis, vidit locū pꝛocul: dixitqꝫ ad pue-
ros ſuos. Expectate hic cum aſino:
ego ⁊ puer illuc vſque pꝛoperantes
poſtquā adoꝛauerimus, reuertemur
ad vos. Tulit quoqꝫ ligna holocau-
ſti, ⁊ impoſuit ſuper Iſaac filiū ſuuꝫ:
ipſe vero poꝛtabat in manibus ignē
⁊ gladium. Cumque duo pergerent
ſimul, dixit Iſaac patri ſuo. Pater
mi. At ille reſpondit. Quid vis fili?
Ecce (inquit) ignis ⁊ ligna: vbi eſt
victima holocauſti? Dixit Abꝛahā:
Deus pꝛouidebit ſibi victimam ho-
locauſti, fili mi. Pergebāt ergo pa-
riter: veneruntqꝫ ad locū, quē oſten-
derat ei deus, in quo ędificauit alta-
re, ⁊ deſuper ligna compoſuit. Cū-
que colligaſſet Iſaac filiū ſuū, poſuit
eum in altare ſuper ſtruem lignoꝛū.
Extenditqꝫ manum, ⁊ arripuit gla-
dium, vt immolaret filium ſuum. Et
ecce angelus Dñi de celo clamauit
dicēs. Abꝛahā, Abꝛahā. Qui reſpō-
dit. Adſum. Dixitqꝫ ei. Ne extēdas
manū tuā ſup puerū: neqꝫ facies illi
q̄cquā. Nunc cognoui quod timeas
deuꝫ: ⁊ nō pepercisti filio tuo vnige-
nito pꝛopter me. Leuauit Abꝛaham
oculos: viditque poſt terguꝫ arieteꝫ
inter vepꝛes, herentē coꝛnibus: queꝫ
aſſumens obtulit holocauſtuꝫ pꝛo fi-
lio. Appellauitque nomē loci illius,
Dñs videt. Unde vſque hodie dici-
tur, In monte Dñs videbit. Uocauit
autem angelus Domini Abꝛaham
ſecundo de cęlo, dicens. Per me-
metipſum iuraui, dicit Dominus,
quia feciſti rem hanc; ⁊ non peperci-
ſti vnigenito filio tuo pꝛopter me: be-
nedicens benedicam tibi, ⁊ multipli-
cabo ſemen tuum ſicut ſtellas cęli, ⁊
velut arenam quę eſt in litoꝛe maris.
Poſſidebit ſemen tuum poꝛtas ini-
micoꝛum ſuoꝛum: ⁊ benedicentur in
ſemine tuo omnes gentes terrę, quia
obediſti voci meę. Reuerſuſque eſt
Abꝛaham ad pueros ſuos: abierunt-
que Berſabee ſimul, ⁊ habitauit ibi.
Oꝛemus. Flectamus genua. ℟.
Leuate. Oꝛatio.

Deus, fidelium pater ſumme:
qui in toto oꝛbe terrarum, pꝛo-
miſſionis tuę filios diffuſa adoptio-
nis gratia multiplicas: ⁊ per paſcha-
le ſacramentum, Abꝛaham puerum
tuum vniuerſarum, ſicut iuraſti, gen-
tium efficis patrem: da populis tuis
digne ad gratiam tuę vocationis in-
troire. Per dominum noſtrum Ie.

Pꝛophetia quarta.

In diebus illis. Factum eſt in vi- Ex.
gilia matutina: ⁊ ecce reſpiciens 14
dominus ſuper caſtra Aegyptioꝛuꝫ
per columnam ignis ⁊ nubis, inter-
fecit exercitum eoꝛum: ⁊ ſubuertit
rotas curruuꝫ, ferebanturqꝫ in pꝛo-
fundum. Dixerunt ergo Aegyptij.
Fugiamus Iſraelem: dñs enim pu-
gnat pꝛo eis contra nos. Et ait Do-
minus ad Moyſen. Extende manuꝫ
tuam ſuper mare: vt reuertantur a-
quę ad Aegyptios ſuper currus ⁊
equites eoꝛum. Cumque extendiſſet
Moyſes manum contra mare, reuer-
ſum eſt pꝛimo diluculo ad pꝛioꝛeꝫ lo-
cū. Fugientibuſque Aegyptijs oc-
currerunt aquę: ⁊ inuoluit eos Do-
minus in medijs fluctibus. Reuerſę

que-

que ſunt aquę, ⁊ operuerunt currus ⁊ equites cũcti exercitus Pharaonis, qui ſequẽtes ingreſſi fuerãt mare: nec vnus quidẽ ſuperfuit ex eis. Filij aũt Iſrael perrexerunt per medium ſicci maris: ⁊ aquę eis erant quaſi ꝓ muro à dextris ⁊ à ſiniſtris. Liberauitque Dominus in die illo Iſrael de manu Aegyptiorũ. Et viderunt Aegyptios mortuos ſuper litus maris, ⁊ manum magnã quam exercuerat dominus cõtra eos. Timuitque populus dominum: ⁊ crediderunt dño, ⁊ Moyſi ſeruo eius. Tunc cecinit Moyſes ⁊ filij Iſrael carmen hoc Domino, ⁊ dixerunt.

Ex. 15 Tract. Cantemus dño: glorioſe eniꝫ honorificatus eſt: equum ⁊ aſcenſorem proiecit in mare: adiutor ⁊ protector factus eſt mihi in ſalutem. ℣. Hic eſt deus meus, ⁊ honorificabo eũ: deus patris mei, ⁊ exaltabo eũ. ℣. Dominus cõterens bella: dominus nomen eſt illi. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Deus, cuius antiqua miracula etiam noſtris ſeculis coruſcare ſentimus: dũ, quod vni populo, à perſecutione ęgyptiaca liberãdo, dexterę tuę potentia cõtuliſti, id in ſalutem gentium per aquas regenerationis operaris, pręſta: vt in Abrahę filios, ⁊ in Iſraeliticam dignitatem, totius mũdi tranſeat plenitudo. Per dominum noſtrum Ieſum.

Prophetia quinta.

Iſa. 55 Haec eſt hęreditas ſeruorũ dñi, ⁊ iuſtitia eorũ apud me, dicit dñs. Oẽs ſitientes venite ad aquas: ⁊ qui non habetis argentum, properate, émite, ⁊ comédite. Venite, émite abſq; argẽto, ⁊ abſq; vlla cõmutatione vinũ ⁊ lac. Quare appẽditis argentũ non in panibus, ⁊ laborem veſtrũ non in ſaturitate? Audite audiẽtes me, ⁊ comedite bonũ: ⁊ delectabitur in craſſitudine anima veſtra. Inclinate aurẽ veſtram, ⁊ venite ad me: audite, ⁊ viuet anima veſtra: ⁊ feriã vobiſcum pactum ſempiternũ, miſericordias Dauid fideles. Ecce teſtem populis dedi eum, ducem ac pręceptorem gentibus. Ecce, gentem quã neſciebas, vocabis: ⁊ gẽtes quę nõ cognouerũt te, ad te current propter dñm deũ tuũ, ⁊ ſanctum Iſrael: q⁊ glorificauit te. Quęrite dñm dum inueniri poteſt: inuocate eũ dum prope eſt. Derelinquat impius viam ſuam, ⁊ vir iniquus cogitationes ſuas, ⁊ reuertat̃ ad dñm, ⁊ miſerebitur eius, ⁊ ad deũ noſtrũ, quoniam multus eſt ad ignoſcendum. Non enim cogitationes meę, cogitationes veſtrę: neque vię meę, vię veſtrę, dicit Dominus. Q⁊ ſicut exaltant̃ cęli à terra: ſic exaltatę ſunt vię meę à vijs veſtris, ⁊ cogitationes meę à cogitationibus veſtris. Et quomodo deſcẽdit imber, ⁊ nix de cęlo, ⁊ illuc vltra non reuertitur, ſed inebriat terram, ⁊ infundit eam, ⁊ germinare eam facit, ⁊ dat ſemen ſerenti, ⁊ panem comedenti: Sic erit verbum meum quod egredietur de ore meo. Non reuertetur ad me vacuum, ſed faciet quęcunque volui, ⁊ proſperabitur in his ad quę miſi illud: dicit Dominus omnipotens. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Omnipotẽs ſempiterne Deus, multiplica in honorem nominis tui quod patrum fidei ſpopõdiſti: ⁊ promiſſionis filios ſacra adoptione dilãta: vt, quod priores ſancti non dubita

bita

bitauerunt futurum, eccleſia tua iam ex parte cognoſcat impletū. Per.

Prophetia ſexta.

Baruc. 3 Audi Iſrael mandata vitę: auribus percipe, vt ſcias pꝛudentiam. Quid eſt Iſrael, q in terra inimicoꝛum es? Inueteraſti in terra aliena: coinquinatus es cū moꝛtuis: deputatus es cū deſcendentibus in infernum. Dereliquiſti fontē ſapientię. Nā ſi in via dei ambulaſſes, habitaſſes vtiqȝ in pace ſup terrā. Diſce vbi ſit ſapientia, vbi ſit virtus, vbi ſit pꝛudentia, vbi ſit intellectus: vt ſcias ſimul vbi ſit longiturnitas vitę ⁊ victus, vbi ſit lumen oculoꝛum ⁊ pax. Quis inuenit locū eius? Et quis introiuit in theſauros eius? Ubi ſunt pꝛincipes gentiū, ⁊ qui dominantur ſuper beſtias q̄ ſunt ſup terram. Qui in auibus cęli ludunt, qui argentum theſaurizāt, ⁊ aurū in quo confidunt homines: ⁊ non eſt finis acquiſitionis eoꝛū. Qui argentū fabricant, ⁊ ſoliciti ſunt: nec eſt inuentio operum illoꝛum. Exterminati ſunt, ⁊ ad inferos deſcēderunt: ⁊ alij in locū eoꝛū ſurrexerūt. Iuuenes viderūt lumē: ⁊ habitauerunt ſuper terram. Uiam autem diſciplinę neſcierunt, neqȝ intellexerunt ſemitas eius, neqȝ ſuſceperunt eam filij eoꝛum. A facie eoꝛū longe facta eſt. Non eſt audita in Chanaan: neqȝ viſa eſt in Theman. Filij quoque Agar, qui exquirunt pꝛudentiam, quę de terra eſt, negociatoꝛes terrę, ⁊ Theman: ⁊ fabulatoꝛes, ⁊ exquiſitoꝛes pꝛudentię, ⁊ intelligentię: viam autem ſapientię neſcierunt: neque meminerunt ſemitarum eius. O Iſrael, quàm magna eſt domus dei, ⁊ ingēs locus poſſeſſionis eius. Magnus, ⁊ non habet conſummationem: excelſus ⁊ immēſus. Ibi fuerunt gigantes nominati illi, qui ab initio fuerunt, ſtatura magna, ſcientes bellum. Non hos elegit Dominus: neque viam diſciplinę dedit illis: pꝛopterea perierunt. Et quoniam non habuerunt ſapientiam, interierunt pꝛopter ſuam inſipientiam. Quis aſcendit in cęlum, ⁊ accepit eam, ⁊ eduxit eam de nubibus? Quis tranſfretauit mare, ⁊ inuenit eā, ⁊ áttulit eā ſuper aurū electum? Non eſt qui ſciat viam eius, neqȝ q excógitet ſémitas eius. Sed qui ſcit vniuerſa, nouit illam: ⁊ adinuénit eam pꝛudentia ſua. Qui perfécit terram in ſempiterno tempoꝛe: ⁊ adimpleuit eā pecudibus. Uocauitqȝ eam: ⁊ obaudiuit eū in tremore. Stellę aūt dederunt lumen in cuſtodijs ſuis, ⁊ lętatę ſunt. Uocatę ſūt, ⁊ dixerunt, ádſumus. Et luxerunt ei cū iucunditate, q fecit illas. Hic eſt deus noſter: ⁊ non ęſtimabitur alius ad eum. Hic adinuénit omnem viā diſciplinę: ⁊ dedit illam Iacob puero ſuo, ⁊ Iſrael dilecto ſuo. Poſt hęc ſuper terram viſus eſt: ⁊ cum hominibus cōuerſatus eſt. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Deus, qui eccleſiam tuam ſemper gentium vocatione multiplicas: concede pꝛopitius: vt, quos aqua baptiſmatis ábluis, continua pꝛotectione tuearis. Per dominū.

Prophetia ſeptima.

In diebus illis: Facta eſt ſuper me manus domini, ⁊ eduxit me in ſpiritu domini: ⁊ dimiſit me ī medio campi qui erat plenus oſſibus: ⁊ circunduxit me per ea in gyrum. Erāt aūt multa valde ſuper faciem campi, ſiccaque vehementer. Et dixit Eze. 37

xit ad me. Fili hominis, putas ne vi-
uent oſſa iſta? Et dixi. Domine deus,
tu noſti. Et dixit ad me. Uaticinare
de oſſibus iſtis: ⁊ dices eis. Oſſa ári-
da, audite verbum domini. Hęc di-
cit dominus deus oſſibus his. Ecce,
ego intromittam in vos ſpiritū. Et
viuetis: ⁊ dabo ſuper vos neruos, ⁊
ſuccreſcere faciam ſuper vos carnes,
⁊ ſuperextendam in vobis cutem: ⁊
dabo vobis ſpiritum, ⁊ viuetis, ⁊ ſcie-
tis quia ego dominus. Et propheta-
ui ſicut pręceperat mihi. Factus eſt
autem ſonitus prophetante me, ⁊ ec-
ce commotio. Et acceſſerunt oſſa ad
oſſa: vnumquodque ad iuncturam
ſuam. Et vidi: ⁊ ecce ſuper ea nerui, ⁊
carnes aſcenderunt: ⁊ extenta eſt in
eis cutis déſuper: ⁊ ſpiritum non ha-
bebant. Et dixit ad me. Uaticinare
ad ſpiritum, vaticinare fili hominis,
⁊ dices ad ſpiritum. Hęc dicit domi-
nus deus. A quatuor ventis veni ſpi-
ritus, ⁊ inſuffla ſuper interfectos iſtos,
⁊ reuiuiſcant. Et prophetaui, ſicut
pręceperat mihi. Et ingreſſus eſt in
ea ſpiritus, ⁊ vixerunt: ⁊ ſteterunt ſu-
per pedes ſuos exercitus grandis
nimis valde. Et dixit ad me. Fili ho-
minis, oſſa hęc vniuerſa, domus Iſ-
rael eſt. Ipſi dicunt: aruerunt oſſa no-
ſtra, périjt ſpes noſtra, ⁊ abſciſſi ſu-
mus. Propterea vaticinare, ⁊ di-
ces ad eos. Hęc dicit dominus de-
us. Ecce, ego aperiam túmulos ve-
ſtros, ⁊ educam vos de ſepulcris ve-
ſtris populus meus: ⁊ indúcā vos in
terrā Iſrael. Et ſcietis, quia ego dñs,
cū aperúero ſepulcra veſtra, ⁊ edu-
xero vos de tumulis veſtris popu-
le meus: ⁊ dedero ſpiritum meū in
vobis, ⁊ vixeritis: ⁊ requieſcere vos
faciam ſuper humum veſtram, dicit
dñs omnipotēs. Oremus. Flecta-
mus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Deus, qui nos ad celebrandum
paſchale ſacramentum vtriuſ-
que teſtamenti páginis inſtruis: da
nobis intelligere miſericordiā tuam:
vt ex perceptione pręſentium mune-
rum, firma ſit expectatio futurorum.
Per dominū noſtrum Ieſum Chri-
ſtum filium tuum: qui tecum viuit.

Prophetia octaua.

Apprehendent ſeptem mulie- Iſa.
res virum vnum in die illa, di- 4
centes. Panem noſtrum comede-
mus, veſtimētis noſtris operiemur:
tantummodo inuocetur nomen tu-
um ſuper nos: aufer opprobrium no-
ſtrum. In die illa erit germen domi-
ni in magnificentia, ⁊ in gloria: ⁊ fru-
ctus terrę ſublimis: ⁊ exultatio his
qui ſaluati fuerint de Iſrael. Et erit,
omnis qui relictus fuerit in Sion, ⁊
reſiduus in Hieruſalem: ſanctus vo-
cabitur, omnis qui ſcriptus eſt in vi-
ta in Hieruſalem. Si abluerit domi-
nus ſordes filiarum Sion: ⁊ ſangui-
nem Hieruſalem láuerit de medio
eius in ſpiritu iudicij ⁊ ſpiritu ardo-
ris. Et creauit dominus deus ſuper
omnem locum montis Sion, ⁊ vbi
inuocatus eſt, nubem per diem, ⁊
fumum, ⁊ ſplendorem ignis flam-
mantis in nocte. Super omnem
enim gloriam protectio. Et taberna-
culum erit in vmbraculū diei ab ęſtu:
⁊ in ſecuritatem ⁊ abſconſionē à tur-
bine ⁊ à pluuia. Tractus. Uinea Iſa. 5
facta eſt dilecto in cornu, in loco v-
beri. ℣. Et maceriam circundedit, ⁊
circumfódit: ⁊ plantauit vineam So-
rec, ⁊ ędificauit turrim in medio eius.
℣. Et tórcular fodit in ea: vinea
enim Domini ſabaoth, domus Iſ-
rael

rael eſt. Oꝛemus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oꝛatio.

DEus, qui in omnibus eccleſię tuę filijs, ſanctoꝛum prophetarum voce manifeſtaſti, in omni loco dominationis tuę, ſatoꝛem te bonorum ſeminum, ⁊ electoꝛum palmitū eſſe cultoꝛem: tribue, quęſumus, populis tuis: qui vinearum apud te nomine cenſentur ⁊ ſegetum: vt, ſpinarum, ⁊ tribuloꝛum ſqualoꝛe reſecato, digna efficiātur fruge fęcundi. Per dominum noſtrum Jeſum Chꝛiſtū.

Prophetia nona.

Ex. IN diebus illis: Dixit dominus
12 ad Moyſen ⁊ Aaron in terra
Aegypti. Menſis iſte, vobis principiū menſiū: primus erit in menſibus anni. Loquimini ad vniuerſum cętū filioꝛū Iſrael, ⁊ dicite eis. Decima die menſis huius, tollat vnuſquiſqꝫ agnum per familias ⁊ domos ſuas. Sin aūt minoꝛ eſt numerus, vt ſufficere poſſit ad veſcendū agnum: aſſumet vicinum ſuū qui iunctus eſt domui ſuę, iuxta numerū animarū quę ſufficere poſſunt ad eſum agni. Erit autem agnus abſqꝫ macula, maſculus, anniculus: iuxta quem ritū tolletis ⁊ hędum. Et ſeruabitis eum vſque ad quartamdecimam diem menſis huius. Immolabitqꝫ eum vniuerſa multitudo filioꝛū Iſrael ad veſperam. Et ſument de ſanguine eius: ac ponent ſuper vtrunqꝫ poſtē, ⁊ in ſuperliminaribus domoꝛū, in quibus comedent illū. Et edent carnes nocte illa aſſas igni: ⁊ azymos panes, cū lactucis agreſtibus. Non comedetis ex eo crudum quid, nec coctū aqua, ſed aſſum tantum igni. Caput cum pedibus eius ⁊ inteſtinis voꝛabitis: ⁊ os eius non confringetis. Nec remanebit ex eo quicquam vſqꝫ mane. Si quid reſiduū fuerit, igni comburetis. Sic autē comedetis illum. Renes veſtros accingetis: ⁊ calciamenta habebitis in pedibus, tenentes baculos in manibus: ⁊ comedetis feſtināter. Eſt enim phaſe (id eſt tranſitus) domini. Oꝛemus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oꝛatio.

OMnipotēs ſempiterne deus, qui in omniū operū tuoꝛū diſpenſatione mirabilis es: intelligant redempti tui, nō fuiſſe excellentius, q̄ initio factus eſt mundus, quàm quod in fine ſeculoꝛū paſcha noſtrū immolatus eſt Chꝛiſtus. Qui tecū.

Prophetia decima. Ionę.
IN diebus illis. Factum eſt ver-
bū domini ad Jonam prophe- 3
tam ſecundò, dicens. Surge, ⁊ vade in Niniuen ciuitatem magnā: ⁊ prędica in ea prędicationem quam ego loquar ad te. Et ſurrexit Jonas, ⁊ abijt in Niniuen iuxta verbum domini. Et Niniue erat ciuitas magna itinere dierum trium. Et cœpit Jonas introire ciuitatē itinere diei vnius: ⁊ clamauit, ⁊ dixit. Adhuc quadraginta dies, ⁊ Niniue ſubuertetur. Et crediderūt viri Niniuitę in dño, ⁊ prędicauerūt ieiuniū, ⁊ veſtiti ſunt ſaccis à maioꝛe vſqꝫ ad minoꝛem. Et puenit verbū ad regē Niniue: ⁊ ſurrexit de ſolio ſuo, ⁊ abiecit veſtimentū ſuū à ſe, ⁊ indutus eſt ſacco, ⁊ ſedit in cinere. Et clamauit, ⁊ dixit in Niniue ex oꝛe regis ⁊ principum eius, dicens. Homines, ⁊ iumenta, ⁊ boues, ⁊ pecoꝛa nō guſtent quicquā: nec paſcantur, ⁊ aquam non bibant. Et operiantur ſaccis homines ⁊ iumenta, ⁊ clament ad dominum in foꝛtitudine: ⁊ conuertatur vir à via ſua mala, ⁊

la, ⁊ ab iniquitate quę eſt in manibuſ
eoꝝ. Quis ſcit ſi cõuertatur, ⁊ igno-
ſcat Deus: ⁊ reuertatur a furoꝛe irę
ſuę, ⁊ non peribimus? Et vidit deus
opera eoꝛum q: conuerſi ſunt de via
ſua mala: ⁊ miſertus eſt populo ſuo
domin⁹ deus noſter. Oꝛemus. Fle-
ctamus genua. ℟. Leuate. Oꝛatio.

Deus, qui diuerſitatem gentiũ
in cõfeſſione tui nominis adu-
naſti: da nobis ⁊ velle ⁊ poſſe quę
pꝛęcipis: vt populo ad ęternitatem
vocato, vna ſit fides mentium, ⁊ pie-
tas actionum. Per dominum no.

Pꝛophetia vndecima.

Deu. 31 In diebus illis: Scripſit Moy-
ſes canticũ: ⁊ docuit filios Iſ-
rael. Pꝛęcepitque Dñs Joſue filio
Nun: ⁊ ait. Confoꝛtare, ⁊ eſto robu-
ſtus. Tu enim introduces filios Iſ-
rael in terrã quã pollicitus ſum eis:
⁊ ego ero tecum. Poſtquã ergo ſcri-
pſit Moyſes verba legis huius in
volumine atq; cõpleuit: pꝛęcepit le-
uitis q poꝛtabant arcam fęderis do-
mini, dicens. Tollite libꝛum iſtum, ⁊
ponite eum in latere arcę fęderis do
mini Dei veſtri: vt ſit ibi contra te in
teſtimoniũ. Ego enim ſcio cõtentio-
nem tuam: ⁊ ceruicem tuam duriſſi-
mã. Adhuc viuente me, ⁊ ingredi-
ente vobiſcum, ſemper contentioſe
egiſtis contra dominum: quanto ma
gis cum moꝛtuus fuero? Congre-
gate ad me omnes maioꝛes natu per
tribus veſtras, atque doctoꝛes: ⁊ lo-
quar audientibus eis ſermones iſtos:
⁊ inuocabo contra eos cęlum, ⁊ ter-
ram. Noui enim quod poſt moꝛtem
meam inique agetis: ⁊ declinabitis
cito de via quam pꝛęcepi vobis. Et
occurrent vobis mala in extremo
tempoꝛe: quando feceritis malum
in conſpectu domini: vt irritetis eũ
per opera manuum veſtrarum. Lo-
cutus eſt ergo Moyſes, audiente
vniuerſo cętu filioꝛum Iſrael, verba
carminis huius: ⁊ ad finem vſque
compleuit. Tractus. Attende cę- Deu. 32
lum, ⁊ loquar: ⁊ audiat terra verba
ex oꝛe meo. ℣. Expectetur ſicut plu
uia eloquium meum: ⁊ deſcendant
ſicut ros verba mea. ℣. Sicut im-
ber ſuper gramen: ⁊ ſicut nix ſuper
fęnum: ⁊ nomen Domini inuocabo.
℣. Date magnitudinẽ Deo noſtro:
deus vera opera eius, ⁊ omnes vię
eius iudicia. ℣. Deus fidelis, in quo
nõ eſt iniquitas: iuſtus ⁊ ſanctus do
minus. Oꝛemus. Flectamus ge-
nua. ℟. Leuate. Oꝛatio.

Deus celſitudo humilium, ⁊ foꝛ
titudo rectoꝛum: qui per ſan-
ctum Moyſen puerum tuum, ita eru-
dire populum tuum ſacri carminis
tui decãtatione voluiſti: vt illa legis
iteratio fieret etiam noſtra directio:
excita in omnem iuſtificatarum gen
tium plenitudinem potentiam tuã,
⁊ da lętitiam mitigando terroꝛem:
vt omnium peccatis tua remiſſione
deletis: quod denunciatum eſt in vl-
tionem, tranſeat in ſalutẽ. Per do-
minum noſtrum Jeſum Chꝛiſtum.

Pꝛophetia duodecima.

In diebus illis, Nabuchodo- Dan. 3
noſoꝛ rex fecit ſtatuam auream,
altitudine cubitoꝛum ſexaginta, lati-
tudine cubitoꝛum ſex: ⁊ ſtatuit eam
in campo Dura pꝛouincię Babylo-
nis. Itaq; Nabuchodonoſoꝛ rex mi-
ſit ad cõgregandos ſatrapas, magi-
ſtratus, ⁊ iudices, duces ⁊ tyrãnos,
optimates ⁊ pꝛęfectos, oẽsq; prin-
cipes regionum: vt conuenirent ad
dedicationem ſtatuę, quã erexerat
Nabu-

Nabuchodonoſor rex. Tunc con-
gregati ſunt ſatrapę, magiſtratus ⁊
iudices, duces ⁊ tyranni, ⁊ optima-
tes qui erant in poteſtatibus conſti-
tuti, ⁊ vniuerſi principes regionuꝫ:
vt conuenirent ad dedicationem ſta
tuę quàm erexerat Nabuchodono-
ſor rex. Stabant autem in conſpectu
ſtatuę, quam poſuerat Nabuchodo-
noſor rex: ⁊ pręco clamabat valen-
ter. Vobis dicitur populis, tribu-
bus, ⁊ linguis. In hora qua audieri-
tis ſonitum tubę, ⁊ fiſtulę, ⁊ citharę,
ſambucę, ⁊ pſalterij, ⁊ ſymphonię, ⁊
vniuerſi generis muſicorum: caden-
tes adorate ſtatuam auream, quam
conſtituit Nabuchodonoſor rex. Si-
quis autem non proſtratus adoraue-
rit, eádem hora mittetur in fornaceꝫ
ignis ardentis. Poſt hęc igitur ſta-
tim vt audierunt omnes populi ſo-
nitum tubę, fiſtulę ⁊ citharę, ſambu-
cę ⁊ pſalterij, ⁊ ſymphonię, ⁊ omnis
generis muſicorum: cadentes om-
nes populi, tribus, ⁊ linguę adoraue-
runt ſtatuam auream, quam conſti-
tuerat Nabuchodonoſor rex. Sta-
timque in ipſo tempore accedentes
viri Chaldęi accuſauerunt Iudęos,
dixeruntqꝫ Nabuchodonoſor regi.
Rex in ęternum viue. Tu rex poſui-
ſti decretum: vt omnis homo qui au
dierit ſonitum tubę, fiſtulę, citharę,
ſambucę ⁊ pſalterij, ⁊ ſymphonię, ⁊
omnis generis muſicorum, proſter-
nat ſe, ⁊ adoret ſtatuam auream. Si-
quis autem non prócidens adoraue
rit, mittatur in fornacem ignis ardē-
tis. Sunt ergo viri Iudęi, quos con-
ſtituiſti ſuper opera regionis Baby
lonię, Sidrach, Miſach, ⁊ Abdena-
go. Viri iſti contempſerunt rex de-
cretum tuum: deos tuos non colunt,
⁊ ſtatuam auream, quam erexiſti, nō
adorant. Tunc Nabuchodonoſor
rex in furore ⁊ ira pręcepit, vt addu-
cerentur Sidrach, Miſach, ⁊ Abde
nago: qui confeſtim adducti ſunt in
conſpectu regis. Pronuncianſque
Nabuchodonoſor rex, ait eis. Verè
ne Sidrach, Miſach, ⁊ Abdenago
deos meos non colitis, ⁊ ſtatuam au
ream quam conſtitui, non adoratis?
Nunc ergo ſi eſtis parati, quacunqꝫ
hora audieritis ſonitum tubę, fiſtulę,
citharę, ſambucę, ⁊ pſalterij, ⁊ ſym-
phonię, omniſque generis muſico-
rum, proſternite vos, ⁊ adorate ſta-
tuam quam feci. Quòd ſi non adora-
ueritis, eadem hora mittémini in for
nacē ignis ardentis. Et quis eſt de-
us, qui eripiat vos de manu mea? Re
ſpondentes Sidrach, Miſach, ⁊ Ab
denago, dixerunt Nabuchodonoſor
regi. Non oportet nos de hac re re-
ſpondere tibi. Ecce enim deus no-
ſter, queꝫ colimus, poteſt nos eripe-
re de camino ignis ardentis, ⁊ de ma
nibus tuis, ò rex, liberare. Quòd ſi
noluerit, notuꝫ ſit tibi rex: quia deos
tuos non colimus, ⁊ ſtatuam aureaꝫ
quam erexiſti, non adoramus. Tūc
Nabuchodonoſor repletus eſt furo-
re: ⁊ aſpectus faciei illius immuta-
tus eſt ſuper Sidrach, Miſach, ⁊
Abdenago. Et pręcepit vt ſuccende
retur fornax ſeptuplum, quàm ſuccē-
di conſueuerat. Et viris fortiſſimis
de exercitu ſuo iuſſit: vt ligatis pedi-
bus Sidrach, Miſach, ⁊ Abdena-
go, mitterent eos in fornacem ignis
ardentis. Et confeſtim viri illi vincti
cum brachis ſuis, ⁊ tiaris, ⁊ calcea-
mentis, ⁊ veſtibus miſſi ſunt in me-
dium fornacis ignis ardētis. Nā iuſ-
ſio regis vrgebat. Fornax autēꝫ ſuc-
cenſa

céſa erat nimis. Porrò viros illos qui miſerant Sidrach, Miſach, ⁊ Abdenago, interfecit flāma ignis. Viri autem hi tres, ideſt, Sidrach, Miſach, ⁊ Abdenago, ceciderunt in medio camino ignis ardentis, colligati. Et ambulabant in medio flammę laudantes deum, ⁊ benedicentes domino. Hic non dicitur Flectamus genua. Oratio.

OMnipotēs ſempiterne Deus, ſpes vnica mūdi, q prophetarum tuorū præconio præſentiū téporū declaraſti myſteria: auge populi tui vota placatus, qꝛ in nullo fideliū niſi ex tua inſpiratiōe, puenīūt quarūlibet incremēta virtutū. Per do.

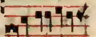
His expletis, ſi Eccleſia habuerit fontē baptiſmalē, ſacerdos benedicturus fontē, accipit pluuiale violaceum ⁊ pcedit vſqꝫ ad fontē, pcedētibus miniſtris cū cruce, ⁊ cereo bñdicto accēſo. Interea, dū deſcendit ad fontē, cantatur ſequēs Tractus.

Sicut ceruus deſiderat ad fontem aquarū: ita deſiderat anima mea ad te deus. ℣. Sitiuit anima mea ad deum fontem viuū: quando veniā: ⁊ apparebo ante faciē dei? ℣. Fuerūt mihi lacrymę meę panes die ac nocte: dū dī mihi p ſingulos dies: vbi eſt deus tuus? Deinde ſacerdos antequam intret ad benedictionem fontis, dicit hanc orationem ibi iuxta fontem. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

OMnipotēs ſempiterne deus, reſpice ppitius ad deuotionē populi renaſcētis: qui, ſicut ceruus, aquarū tuarū expetit fontē: ⁊ concede ppitius: vt fidei ipſius ſitis, baptiſmatis myſterio aīam corpuſqꝫ ſanctificet. Per do. ℟. Amē. Poſtea pcedit ad benedictionē fontis, dicēs ℣. Dominus vobiſcū. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus. Oratio.

OMnipotens ſempiterne deus, adeſto magnę pietatis tuę myſterijs, adeſto ſacramentis: ⁊ ad recreandos nouos populos, quos tibi fons baptiſmatis parturit, ſpiritum adoptionis emitte: vt quod noſtrę humilitatis gerendum eſt miniſterio, virtutis tuę impleatur effectu. Per dñm noſtrum Jeſum.

Eleuans vocem in modum Præfationis proſequitur.

Per omnia ſecu-

la ſeculorum.

℟. Amen. ℣. Dñs vobiſcum.

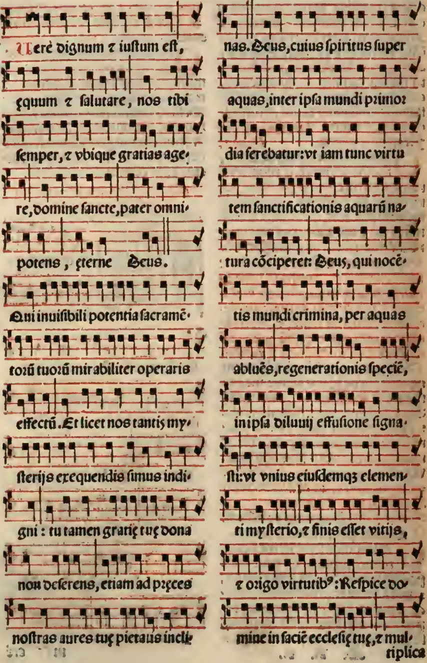
℟. Et cum ſpiritu tuo. ℣. Sur-

ſum corda. ℟. Habemus ad

dominū. ℣. Gratias agamus

domino Deo noſtro. ℟. Di-

Præfatio.
gnum ⁊ iuſtum eſt.

Uere dignum ⁊ iuſtum eſt,
ęquum ⁊ ſalutare, nos tibi
ſemper, ⁊ vbique gratias age-
re, domine ſancte, pater omni-
potens, ęterne Deus.
Qui inuiſibili potentia ſacramē-
toꝛū tuoꝛū mirabiliter operaris
effectū. Et licet nos tantis my-
ſterijs exequendis ſimus indi-
gni: tu tamen gratię tuę dona
non deſerens, etiam ad pꝛeces
noſtras aures tuę pietatis incli-
nas. Deus, cuius ſpiritus ſuper
aquas, inter ipſa mundi pꝛimoꝛ-
dia ferebatur: vt iam tunc virtu-
tem ſanctificationis aquarū na-
tura cōciperet. Deus, qui nocē-
tis mundi crimina, per aquas
abluēs, regenerationis ſpeciē,
in ipſa diluuij effuſione ſigna-
ſti: vt vnius eiuſdemqꝫ elemen-
ti myſterio, ⁊ finis eſſet vitijs,
⁊ oꝛigo virtutib⁹: Reſpice do-
mine in faciē eccleſię tuę, ⁊ mul-
tiplica

tiplica in ea regenerationes
tuas, qui gratię tuę affluen-
tis impetu lętificas ciuitatem
tuam, fontemq; baptiſmatis a-
peris toto orbe terrarum gēti
bus innouandis: vt tuę maieſta-
tis imperio, ſumat vnigeniti
tui gratiam de ſpiritu ſancto.
Sacerdos diuidit aquā manu in modū crucis, dicens.
Qui hāc aquā
regenerādis hominibus prępa
ratam, arcana ſui numinis ad-
miſtione fęcundet: vt ſanctifi-
catione concepta, ab imma-
culato diuini fontis vtero, in-
nouam renata creaturam, pro-
genies cęleſtis emergat. Et
quos aut ſexus in corpore, aut
ętas diſcernit in tēpore, omnes
in vnam pariat gratia mater
infantiam. Procul ergo hinc
iubente te domine, omnis ſpiri-
tus immūdus abſcedat: procul
tota negtia diabolicę fraudis
abſiſtat. Nihil hic loci habeat

contrarię virtutis admiſtio:
non inſidiando circúmuolet:
non latendo ſurrepat: non in-
ficiendo corrumpat.
Aquam manu tangit.
Sit hęc ſancta & innocens crea
tura, libera ab omni impugna-
toris incurſu, & totius nequitię
purgata diſceſſu. Sit fons vi-
uus, aqua regenerans, vnda
purificans: vt omnes, hoc la-
uacro ſalutifero diluendi, ope-
rante in eis ſpiritu ſancto, per-
fectę purgationis indulgentiā
conſequantur.
Facit cruces ſupra fontem, dicens.
Unde bene ✠ dico te creatu-
ra aquę: per deum ✠ viuum:
per deum ✠ verum: per deū
✠ ſanctum: Per deum, qui te
in principio, verbo ſeparauit
ab arida: cuius ſpiritus ſuper
te ferebatur.
Diuidit aquam, & effundit in quatuor mūdi partes, dicens.
Qui te de paradiſi fonte mana
re fecit, & in quatuor fluminibus
diuidens, totam terram rigare
pręce-

pręcepit. Qui te in deſerto ama-
rā, ſuauitate indita fecit eſſe po-
tabilem, ⁊ ſitienti populo de pe-
tra produxit. Bene ✠ dico te
⁊ per Ieſum Chriſtum filium
eius vnicū dominū noſtrū: qui
te in Chana Galilęę ſigno ad-
mirabili, ſua potentia cōuertit
in vinū. Qui pedibus ſup te am-
bulauit, ⁊ à Ioanne in Iorda-
ne in te baptizatus eſt. Qui te
vnà cū ſanguine de latere ſuo
p̄duxit, ⁊ diſcipulis ſuis iuſſit,
vt credentes baptizarent in te,
dicens: Ite, docete oēs gentes,
baptizantes eos, In nomine
patris, ⁊ filij, ⁊ ſpiritus ſancti.

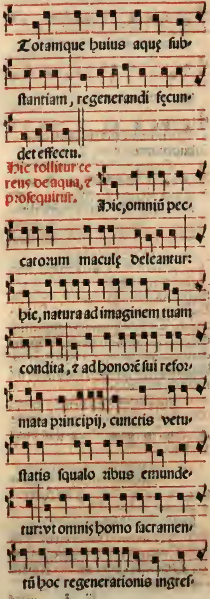
Mutat vocem, ⁊ proſequitur in modum lectionis.

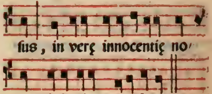
Hęc nobis pręcepta ſeruantibus, tu deus omnipotens clemens adeſto: tu benignus adſpira: Halat ter in aquā in modum crucis, dicēs. Tu has ſimplices aquas tuo ore bn̄dicito: vt p̄ter naturalē emundationē, quā lauādis poſſunt adhibere corporib⁹, ſint etiā purificādis mētibus efficaces. Hic ſacerdos ponit cereū parum intus in aquam: ⁊ reſumens tonum pręfationis dicit.

Deſcendat in hanc plenitudinē fontis virtus ſpiritus ſancti.

Deinde extractū cereū de aqua iterū p̄fūdi⁹ mergit, aliquāto alti⁹ repetēs, Deſcēdat i hāc. Poſtea extractū rurſus cereū de aqua tertiò immer-

mergẽs vſq; ad fundũ, altiori adhuc voce reperit, Deſcẽdat, vt ſup: Et deinde ſufflãs ter in aquã, pſequit.

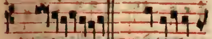

Sequentia dicit legendo. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui venturus eſt iudicare viuos & mortuos, & ſeculum per ignem. ℟. Amen. Deinde per aſſiſtentes ſacerdotes, ſpargitur de ipſa aqua benedicta ſuper populum. Et interim vnus ex miniſtris eccleſię accipit in vaſe aliquo de eadem aqua, ad aſpergendum in domibus, & alijs locis. His peractis ſacerdos, qui benedixit fontem, infundit de oleo Catechumenorũ in aquã, in modum crucis, intelligibili voce dicẽs. Sãctificetur & fęcundetur fons iſte oleo ſalutis renaſcentibus ex eo, in vitam ęternam. ℟. Amen. Deinde infũdit de Chriſmate, modo quo ſupra, dicens. Infuſio Chriſmatis domini noſtri Jeſu Chriſti, & ſpiritus ſancti paracliti, fiat i nomine ſanctę Trinitatis. ℟. Amen. Poſtea accipit ambas ampullas dicti olei ſancti, & chriſmatis, & de vtroque ſimul in modũ crucis infũdẽdo dicit. Cõmiſtio Chriſmatis ſãctificationis, & olei vnctionis, & aquę baptiſmatis, pariter fiat in nomine pa ✠ tris, & fi ✠ lij, & ſpiritus ✠ ſãcti. ℟. Amẽ. Tunc miſcet ipſum oleũ cum aqua, & ſpargit cũ manu ſua per omnem fontẽ. Si aderunt baptizãdi, eos baptizat more cõſueto. Deinde dicuntur litanię. Poſtea rediẽs, pręparat ſe pro Miſſa ſollemniter celebranda.

Ubi

¶ Ubi verò non ſunt fontes baptiſmales, finita vltima prophetia cum ſua oratione, celebrans caſula depoſita, cum miniſtris ante altare procũbit: & alijs oibus genuflexis, cantantur Litanię in medio chori à duob⁹ cãtoribus, vtroque choro idẽ ſimul reſpõdẽte. Circa finẽ Litaniarũ ſacerdos & miniſtri ad ſacrariũ redeunt, & induuntur paramentis albi coloris: & interim accenduntur luminaria in altari. In fine Litaniarum, cãtantur ſollenniter. Kyrie eleiſon. & repetuntur, vt in miſſa moris eſt:

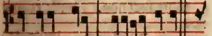
Kyrie eleiſon. Chriſte ele-

iſon. Chriſte audi nos.

Chriſte exaudi nos. Pater

de cęlis, deus, miſerere nobis.

Fili redẽptor mũdi, deus, mi-

ſerere nobis. Spiritus ſancte,

deus, miſerere nobis. Sancta

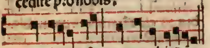
Trinitas vnus deus: miſerere no-

bis. Sctã Maria: ora pro nobis.

Sancta Dei genitrix, ora.
Sancta virgo virginum, ora.
Sancte Michael ora.
Sancte Gabriel ora.
Sancte Raphael ora.
Omnes ſancti Angeli, & Archangeli, orate pro nobis.
Omnes ſancti beatorum ſpirituũ ordines, orate.
Sancte Ioannes baptiſta ora.
Omnes ſãcti Patriarchę, & Prophetę, orate pro nobis.
Sancte Petre ora.
Sancte Paule ora.
Sancte Ioannes ora.
Omnes ſancti apoſtoli, & euangeliſtę, orate pro nobis.
Omnes ſancti diſcipuli dñi, orate.
Sancte Stephane ora.
Sancte Laurenti ora.
Sancte Uincenti ora.
Omnes ſancti Martyres, orate p.
Sancte Syluester ora.
Sancte Gregori ora.
Sancte Auguſtine ora.
Omnes ſancti Pontifices, & Confeſſores, orate pro nobis.
Omnes ſancti doctores, orate.
Sancte Benedicte ora.
Sancte Dominice ora.
Sancte Franciſce ora.
Oẽs ſcti ſacerdotes, & leuitę, orate.
Omnes ſancti Monachi, & Eremitę, orate pro nobis.
Sancta Maria Magdalena ora.
Sancta Agnes ora.
Sancta Anaſtaſia ora.
Omnes ſanctę Uirgines, & viduę, orate pro nobis.

Omnes ſancti ⁊ ſanctę Dei, intercedite pro nobis.

Propitius eſto: parce nobis dñe:
Propiti⁹ eſto: exaudi nos domine.
Ab omni malo, libera nos dñe.
Ab omni peccatō, libera nos dñe.
A morte perpetua, libera nos dñe.
Per myſterium ſanctę incarnationis tuę, libera nos domine.
Per aduentum tuū, libera nos dñe.
Per natiuitatē tuā, libera nos dñe.
Per baptiſmum ⁊ ſanctum ieiuniū tuum, libera nos domine.
Per crucem ⁊ paſſionem tuam, libera nos domine.
Per mortem ⁊ ſepulturam tuam, libera nos domine.
Per ſanctam reſurrectioneꝫ tuam, libera nos domine.
Per admirabilem aſcenſioneꝫ tuā, libera nos domine.
Per aduentum ſpiritus ſancti paracliti, libera nos domine.
In die iudicij, libera nos domine.

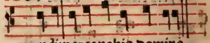
Peccōres, te rogamus, audi nos.

Ut nobis parcas, te roga. au. nos.
Ut eccleſiam tuam ſanctam regere ⁊ cōſeruare digneris, te rogam⁹.
Ut domnum apoſtolicum, ⁊ omnes eccleſiaſticos ordines in ſancta religione conſeruare digneris, te rogamus, audi nos.
Ut inimicos ſanctę Eccleſię humiliare digneris, te rogamus, audi.
Ut regibus ⁊ principibus chriſtianis paceꝫ ⁊ veram concordiā donare digneris: te roga. audi nos.
Ut noſmetipſos in tuo ſancto ſeruitio confortare ⁊ conſeruare digneris: te rogamus, audi nos.
Ut omnibus benefactoribus noſtris ſempiterna bona retribuas: te rogamus, audi nos.
Ut fructus terrę dare ⁊ conſeruare digneris, te rogamus, audi nos.
Ut omnibus fidelibus defunctis requiem ęternam donare digneris: te rogamus, audi nos.
Ut nos exaudire digneris, te ro. au.

Agnus Dei, qui tollis peccata

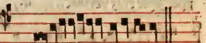
mundi: parce nobis domine.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exaudi nos domine.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miſerere nobis.
Chriſte audi nos. Chriſte exaudi nos. Hic cantores ſollenniter incipiunt Kyrieeleiſon. Chriſte eleiſon, Kyrie eleiſon. ⁊ ter ſingula repetuntur. Interim ſacerdos cum miniſtris in paramentis albis, accedit ad altare, ⁊ facit confeſſionem vt moris eſt in loco cōſueto: deinde procēdēs oſculat altare, icēſat more ſolito, ⁊ finitis ā choro Kyrie eleiſ. incipit ſolēniter Gloria in excelſis Deo. ⁊ pulſant cāpane. Quo finito dicit, Dñs vobiſcū. R. Et cū ſpū. Orem⁹.

Deus, qui hanc ſacratiſſimam noctem gloria dñicę reſurrectionis illuſtras: cōſerua in noua familię tuę progenie adoptionis ſpiritum quem dediſti: vt corpore ⁊ men

te rēnouati, purā tibi exhibeāt ſerui-
tutē. Per eū. i vni. eiuſ. Lectio ep̄le
bt̄i Pauli apoſtoli ad Coloſſenſes.
ca.3 F Ratres: Si cōſurrexiſtis cum
Chriſto: q̄ ſurſū ſunt q̄rite, vbi
Chriſtus eſt in dextera Dei ſedens.
Que ſurſuz ſunt ſapite: nō q̄ ſup ter-
rā. Mortui eni eſtis: ⁊ vita veſtra abſ
cōdita eſt cū Chriſto i Deo. Cū au-
tē Chr̄s apparuerit vita veſtra: tūc
⁊ vos apparebitis cū ipſo in gloria.
Finita epiſtola celebrans incipit.

Alle lu ia.
Et totum decantat ter, eleuando vocem gradatim: ⁊ Chorus poſt quemlibet vicem, in cādem voce re-
perit illud idem. Poſtea Chorus
proſequitur ℣. Cōfitemini dn̄o q̄m
bonus, quoniam in ſeculū miſericor-
dia eius. Deinde dicit Trac. L au-
date dn̄m omnes gentes: ⁊ collau-
date eū omnes populi. ℣. Quoniaz
confirmata eſt ſup nos miſericordia
eius, ⁊ veritas dn̄i manet in eternū.
Ad euangelium non portantur lu-
minaria, ſed tantum incenſum: ⁊ pe-
titur benedictio. Sequentia ſancti
euangelij ſecundum Mattheum.
ca.28 V Eſpere autem ſabbati, que lu-
ceſcit in prima ſabbati: venit
Maria Magdalene, ⁊ altera Maria
videre ſepulcrum. Et ecce, terremo
tus factus eſt magnus. Angelus
enim domini deſcendit de celo: ⁊ ac-
cedens, reuoluit lapidem, ⁊ ſedebat
ſuper eum. Erat autem aſpectus e-
ius, ſicut fulgur: ⁊ veſtimentum e-
ius, ſicut nix. Pre timore autē eius,
exterriti ſunt cuſtodes: ⁊ facti ſunt
velut mortui. Reſpōdens aūt ange
lus, dixit mulieribus. Nolite timere
vos. Scio enim q̄ Jeſuz, qui cruci-
fixus eſt, queritis. Non eſt hic. Sur
rexit eniz, ſicut dixit. Venite, ⁊ vide
te locū, vbi poſitus erat dn̄s. Et cito
euntes dicite diſcipulis eius q̄ ſur-
rexit. Et ecce, precedet vos in Gali
leaz. Ibi eum videbitis. Ecce, p̄dixi
vobis. Nō di. Credo. Sed finito euā
gelio ſacerdos dicit Dn̄s vobiſcuz.
℟. Et cū ſpiritu tuo. ⁊ poſtea. Ore-
mus. Non dicitur Offert. Secreta.
S Uſcipe dn̄e, q̄s, preces popu-
li tui, cuz oblationibus hoſtia-
rū: vt paſchalibꝰ initiata myſterijs,
ad eternitatis nobis medelā, te ope
rante proficiāt. Per d. Prefatio.

P er oīa ſecula ſeculorum. ℟.

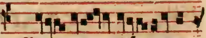
Amen. ℣. Dn̄s vobiſcū. ℟. Et

cū ſpiritu tuo. ℣. Surſum cor-

da. ℟. Habemus ad dn̄m. ℣.

Gratias agamus dn̄o deo no-

ſtro. ℟. Dignum ⁊ iuſtum eſt.

V ere dignum ⁊ iuſtū eſt, equū
⁊ ſa-

ꝛ ſalutare: Te quideꝫ dñe omni
tempore, ſed in hac potiſſimuꝫ
nocte glorioſius pꝛ̄dicare, cuꝫ
Paſcha noſtrū immolatus eſt
xp̄s. Ipſe eniꝫ verus eſt agnus,
qui abſtulit peccata mūdi. Qui
morteꝫ nr̄am moriēdo deſtruxit,
ꝛ vitam reſurgēdo reparauit.
Et ideo, cū angelis ꝛ archange
lis, cum thronis ꝛ dominatio-
nibus, cumq; omni militia cęle
ſtis exercitus, hymnum glorię
tuę canimus, ſine fine dicentes.

Infra actionem.

Communicātes, ꝛ noctē ſacratiſſimā celebrātes reſurrectionis dñi noſtri Ieſu Chriſti ſecunduꝫ carnem, ſed ꝛ memoriam venerantes, ꝛc.

Alia infra actionem.

Hanc igitur oblationem ſeruitutis noſtrę, ſed ꝛ cunctę familię tuę, quaꝫ tibi offerimus pro his quoq;, quos regenerare dignatus es ex aqua ꝛ ſpiritu ſancto, tribuēns eis remiſſionem omniū peccatorū, quęſumus domine, vt placatus acci pias: dieſq; nr̄os in tua pa. ꝛc. Dicitur Pax domini ſit ſemper vobiſcum. ſed pacis oſculū nō datur: nec Agnus Dei, nec Poſtcōmunio, dicunt. Poſt ſumptionē ſacramenti, pro veſperis in Choro cantatur Aña. Alleluia: all'a, alleluia. ꝛ pſal. Laudate dominum omnes gētes. cum Gloria patri. in fine, poſt quē repetitur eadē Antiphona. Non dicitur Capitulum, Hymnus, ꝛ Verſus: ſed ſtatim ſacerdos in cantu incipit Antiphonā ad Magnificat.

Veſpe re au tem ſab bati,

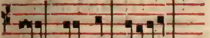
Deinde proſequitur chorus: quę luceſcit in prima ſabbati, venit Maria Magdalene, ꝛ altera Maria, videre ſepulcrum, alleluia. Deinde cantatur Magnificat. cū Gloria patri. in fine, ꝛ repetita Antiphona, ſacerdos dicit Dominus vobiſcuꝫ. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

Spiritum nobis, domine, tuę charitatis infunde: vt, quos ſa-

cra-

cramentis paſchalibus ſatiaſti, tua facias pietate concordes. Per do. in vni. eius. Deinde dicit Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Poſtea Diaconus cantat.

Ite, miſſa eſt: Alleluia.

Alle luia.

℟. Deo gratias, alleluia, alleluia.

ORDINARIUM MISSAE.

¶ Sacerdos cum ingreditur ad altare, ſignans ſe ſigno crucis, clara voce dicit.

IN nomine patris, & filij, & ſpiritus ſancti, Amen. Deinde iũctis manibus ante pectus incipit cum miniſtris Añam. Introibo ad altare Dei. Miniſtri ℟. Ad deũ q lętificat iuuẽtutẽ meã. Poſtea alternatim cũ miniſtris dicit ſequentẽ pſal.

IUdica me deus, & diſcerne cauſam meã de gẽte non ſancta: ab homine iniquo & doloſo erue me.

Quia tu es deus fortitudo mea: quare me repuliſti: & quare triſtis incedo, dum affligit me inimicus:

Emitte lucem tuam, & veritatem tuam: ipſa me deduxerunt, & adduxerunt in montem ſanctum tuum, & in tabernacula tua.

Et introibo ad altare dei: ad deum qui lętificat iuuentutem meam.

Confitebor tibi in cithara deus Deus meus: quare triſtis es anima mea: & quare conturbas me:

Spera in Deo, quoniam adhuc cõfitebor illi, ſalutare vultus mei & Deus meus. Gloria patri. Repetit cum miniſtris Antiphonam. Introibo ad altare dei. ℟. Ad deum q lętificat iuuentutẽ meã. Signat ſe dicens ℣. Adiutorium noſtrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celũ & terram. Deinde iunctis manibus inclinatus facit confeſſionem. In miſſis defunctorum, & à Dominica Paſſionis vſque ad Sabbatum ſanctum excluſiue in miſſis de tempore omittitur Pſal. Iudica. cũ Gloria patri, & repetione añę: Sed dicto In nomine patris. Introibo. & Adiutorium, fit cõfeſſio, vt ſequit.

COnfiteor deo omnipotenti, beatę Marię ſemper virgini, beato Michaeli Archãgelo, beato Ioanni Baptiſtę, ſanctis apoſtolis Petro, & Paulo, omnibus ſanctis, & vobis, fratres: quia peccaui nimis cogitatione, verbo, & opere, percutit ſibi pectꝰ dicẽs, mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor beatam Mariam ſemper virginem, beatum Michaelem archãgelum, beatum Ioannẽ Baptiſtã, ſanctos apoſtolos Petrũ & Paulum, omnes ſanctos, & vos fratres, orare pro me ad dñm Deũ noſtrũ.

Miniſtri reſpondent.

MIſereatur tui ops deus, & dimiſſis peccatis tuis, perducat te ad vitam ęternam. Sacerdos dicit, Amen. Deinde miniſtri repetunt Confeſſionem: & vbi à ſacerdote dicebatur Vobis fratres, & vos fratres, à miniſtris dicit, Tibi pater. & Te pater. Poſtea ſacerdos iũctis manibus facit abſolutionẽ, dicens.

MIſereatur veſtri ops deꝰ, & dimiſſis peccatis veſtris, perducat vos in vitam ęternã. ℟. Amen.

Signat ſe ſigno Crucis dicens.

Indul

Indulgentiam, abſolutionem, ⁊ remiſſionem peccatorum noſtrorum, tribuat nobis omnipotens ⁊ miſericors Dominus. ℟. Amen. Inclinatus proſequitur ℣. Deus tu conuerſus viuificabis nos. ℟. Et plebs tua lętabitur in te. ℣. Oſtēde nobis domine miſericordiā tuā. ℟. Et ſalutare tuum da nobis. ℣. Dñe exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dñs vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Aſcendens ad altare dicit Oremus.

Aufer à nobis, q̄s dñe, cunctas iniquitates noſtras: vt ad ſancta ſanctorum puris mereamur mētibus introire. Per Chriſtū dominum noſtrū. Amen. Manibus iunctis ſuper altare, inclinatus dicit.

Oramus te domine per merita ſanctorum tuorū, oſculatur altare dicēs, quorū reliquię hic ſunt, ⁊ omniū ſanctorum: vt indulgere digneris omnia peccata mea. Amen. In miſſa ſollēni, celebrās antequam legat introitum, benedicit incēſum, dicens. Ab illo bene ✠ dicaris, in cuius honore cremaberis. Amen. Et accepto thuribulo à diacono incēſat altare, dicēs. Dirigat̃ dñe orō mea ſicut incēſuꝫ ī cōſpectu tuō: eleuatio manuū mearū ſacrificiū veſptinū. Pone dñe cuſtodiaꝫ ori meo, ⁊ oſtiū circumſtantię labijs meis: vt non declinet cor meū in verba malitię, ad excuſandas excuſatiōes ī peccatis. Deinde diacon⁹ recepto thuribulo à celebrāte, incēſet illū tantū. Poſtea celebrās ſignās ſe ſigno crucis, īcipit Introitū, quo finito iūctis manib⁹ alternatī cū miniſtris dicit.

Kyrie eleiſon, Kyrie eleiſō, Kyrie eleiſō. Chriſte eleiſō. Chriſte eleiſon, Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſon, Kyrie eleiſon, Kyrie eleiſō. Poſtea ad medium altaris extendens ⁊ iungens manus, caputque aliquantulum inclinans, dicit, ſi dicendū eſt, Gloria in excelſis Deo. ⁊ proſequitur iunctis manibus. Cū dicit, Adoramus te, ⁊ Ieſu Chriſte, ⁊ Suſcipe deprecationem, inclinat caput: ⁊ in fine dicens, Cum ſancto ſpiritu. ſignat ſe. In duplicibus ⁊ ſollemnibus dieb⁹.

Gloria in excelſis De o.

In miſſis beatę Marię.

Glo ri a in excelſis Deo.

In Dñicis, feſtis ſemiduplicibus, ⁊ infra octa. quę nō ſunt beatę Marię.

Gloria in excelſis Deo.

In feſtis ſimplicibus:

Gloria in excel ſis Deo.

Gloria in excelſis deo. Et in terra pax hominibus bonę voluntatis. Laudam⁹ te. Benedicimus te. Adoramus te. Glorificamus te. Gratias agimus tibi ꝓpter magnam gloriam tuam. Domine deus rex celeſtis, deus pater omnipotens. Domine fili vnigenite Ieſu Chriſte. Domine deus, agnus Dei, filius patris. Qui tollis peccata mundi, miſerere nobis. Qui tollis peccata mundi, ſuſcipe deprecationem

rionē noſtrā. Qui ſedes ad dexterā patris, miſerere nobis. Quoniam tu ſolus ſanctus. Tu ſol⁹ dominus. Tu ſolus altiſſimus Jeſu Chriſte. Cū ſancto ſpiritu, in gloria Dei patris. Amen. Sic dicitur Gloria in excelſis Deo, etiam in miſſis beatę Marię. Deinde oſculatur altare in medio, ꝛ verſus populum dicit ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cuz ſpiritu tuo. poſtea dicit Oremus. Deinde Orationes, vnam, aut plures, ſequitur Epiſtola, Graduale, Alleluia, vel Tractus, Sequētia, vt tempus poſtulat. Quibus finitis: ſi eſt miſſa ſollemnis, diacon⁹ deponit librū euāgeliorū ſup altare, ꝛ benedicto incēſo vt ſupra, genuflexus manib⁹ iūctis ante mediū altaris dicit.

Munda cor meum ac labia mea omnipotens Deus: qui labia Iſaię prophetę calculo mundaſti ignito: ita me tua grata miſeratione dignare mundare: vt ſanctum euangelium tuuz dignè valeā nunciare. Per Chriſtum dominum noſtruz. Amen. Deinde accipit librū, ꝛ rurſus genuflexus petit benedictionez a ſacerdote dicens: Jube domne benedicere. Sacerdos reſpondet:

Dominus ſit in corde tuo, ꝛ in labijs tuis: vt dignè ꝛ competēter annūcies euangeliū ſuū: in nomine patris, ꝛ filij, ✠ ꝛ ſpirit⁹ ſācti. Deinde accepta benedictione oſculat manū ſacerdotis: ꝛ cū alijs miniſtris, incēſo, ꝛ luminaribus accedēs ad locū euangelij, ſtans, iunctis manibus dicit ℣. Dñs vobiſcū. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Pronūcians Sequētia ſancti euāgelij ſecundum N. Pollice dextrę manus ſignat librū euangelij, deinde frontem, labia, ꝛ pectus: ꝛ dum miniſtri reſpondent Gloria tibi domine, incenſat ter librum: poſtea dicit euangelium iunctis manibus: Quo finito, Subdiaconus defert librū ſacerdoti, qui oſculatur euāgeliū, dicens, Per euāgelica dicta deleantur noſtra delicta: deinde a Diacono ſacerdos incēſat. Si vero ſacerdos ſine diacono ꝛ ſubdiacono celebrat, delato libro ad aliud cornu altaris: ſtans ad medium altaris iunctis manibus, inclinatus dicit Munda cor meum, ꝛ Jube domne benedicere, vt ſup. ꝛ Dominus ſit in corde meo ꝛ in labijs meis: vt dignè, ꝛ competenter annunciem euangelium ſuum. Deinde ad librū conuerſus iunctis manibus dicit ℣. Dominus vobiſcuz. ℟. Et cum ſpiritu tuo: ꝛ pronuncians Initium, ſiue Sequentia ſancti euangelij ꝛc. ſignat ſe, ꝛ legit euangelium, vt dictum eſt. Quo finito reſpondēt miniſtri, Laus tibi Chr̄e: ꝛ ſacerdos oſculatur euangelium, vt ſupra. In miſſis defunctorū dicitur Munda cor meuz: ſed non petitur benedictio, nō deferuntur luminaria, nec oſculat liber. Deinde ad mediū altaris extendens, ꝛ iungēs manus, dicit, ſi dicendū eſt. Credo in vnum deum. ꝛ proſequitur iūctis manibus. Quando autē ventum eſt ad illud, Et incarnatus eſt, genuflectit vſque dum dicitur Crucifixus etiam pro nobis. In fine ad Et vitam venturi, ſignat ſe ſigno crucis.

Credo in vnum Deum. Patrem omnipotentem, factorem celi ꝛ terrę, viſibilium omnium ꝛ inui-

ꝛ inuiſibilium. Et in vnum dominū Jeſum Chriſtū, filium dei vnigenitū. Et ex patre natum, ante omnia ſecula. Deum de deo, lumen de lumine: deum verū de deo vero. Genitum non factum, conſubſtantialē patri: per quem omnia facta ſunt. Qui propter nos homines, ꝛ propter noſtram ſalutem deſcendit de celis. Et incarnatus eſt de Spiritu ſancto ex Maria virgine: ꝛ homo factus eſt. Crucifixus etiam pro nobis ſub Pontio Pilato, paſſus ꝛ ſepultus eſt. Et reſurrexit tertia die ſecundum ſcripturas. Et aſcendit in celum: ſedet ad dexteram patris. Et iterum venturus eſt cum gloria iudicare viuos ꝛ mortuos: cuius regni non erit finis. Et in Spiritū ſanctum dominum ꝛ viuificantem: qui ex patre filioque procedit. Qui cum patre, ꝛ filio ſimul adoratur, ꝛ conglorificatur: qui locutus eſt per prophetas. Et vnam ſanctam catholicam ꝛ apoſtolicam eccleſiam. Confiteor vnum baptiſma in remiſſionē peccatorū. Et expecto reſurrectionem mortuorum. Et vitam venturi ſeculi. Amē. Deinde oſculatur altare, ꝛ verſus populum dicit ℣. Dñs vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Poſtea dicit Oremus. ꝛ Offertorium. Quo dicto, ſi eſt miſſa ſollemnis, diaconus porrigit celebranti patenam cum hoſtia: ſi priuata, ſacerdos ipſe accipit patenam cum hoſtia, quam offerens dicit.

Suſcipe, ſancte pater omnipotens, eterne Deus, hanc immaculatam hoſtiam: quam ego indignus famulus tuus offero tibi deo meo viuo ꝛ vero, pro innumerabilibus peccatis ꝛ offenſionibus ꝛ negligentijs meis, ꝛ pro omnibus circunſtantibus, ſed ꝛ pro omnibus fidelibus Chriſtianis viuis atque defunctis: vt mihi ꝛ illis proficiat ad ſalutem in vitam eternam. Amen. Deinde repoſita hoſtia ſuper corporale, miniſtrat diaconus vinum, ſubdiaconus aquam in calice: vel, ſi priuata eſt miſſa, vtrunque infundit ſacerdos, ꝛ aquam miſcendam in calice benedicit, dicens.

Deus, qui humane ſubſtantie dignitatem mirabiliter condidiſti, ꝛ mirabilius reformaſti: da nobis per huius aque ꝛ vini myſteriū, eius diuinitatis eſſe conſortes, qui humanitatis noſtre fieri dignatus eſt particeps, Jeſus Chriſtus filius tuus dominus noſter. Qui tecum viuit ꝛ regnat in vnitate ſpiritus ſancti, deus: Per omnia ſecula ſeculorum. Amen. In miſſis pro defunctis dicitur predicta oratio: ſed aqua non benedicitur.

Accipiens calicem, offert dicens.

Offerimus tibi domine calicē ſalutaris, tuā deprecantes clementiā: vt in cōſpectu diuine maieſtatis tue, pro noſtra ꝛ totius mūdi ſalute cum odore ſuauitatis aſcendat. Amē. Deinde poſito calice ſup corporale, ꝛ palla cooperto, iūctis manibus aliquantulū inclinatus dicit.

In Spū humilitatis, ꝛ in animo cōtrito ſuſcipiamur a te Dñe: ꝛ ſic fiat ſacrificiū noſtrū in cōſpectu tuo hodie, vt placeat tibi Dñe Deus. Erectus expandit manus, eaſque in altū porrectas iungens, eleuatis ad celū oculis, ꝛ ſtatī demiſſis, dicit.

Veni ſanctificator, omnipotēs eterne Deus, benedicit oblata proſe-

proſequendo: ⁊ bene✠dic hoc ſacrificium tuo ſancto nomini preparatum. Poſtea ſi ſollemniter celebrat, benedicit incenſum, dicens.

Per interceſſionem beati Michaelis archãgeli ſtãtis ã dextris altaris incenſi, ⁊ omniũ electorũ ſuorũ, incenſum iſtud dignetur dñs bene✠dicere, ⁊ in odorem ſuauitatis accipere. Per Chriſtum dñm noſtrũ. Amẽ. ⁊ accepto thuribulo a diacono, incenſat oblata, dicens.

Incenſum iſtud à te benedictũ, aſcendat ad te domine: ⁊ deſcẽdat ſuper nos miſericordia tua.

Deinde incenſat altare, dicens.

Dirigatur domine oratio mea ſicut incenſum in conſpectu tuo: eleuatio manuũ mearũ ſacrificium veſpertinũ: Pone domine cuſtodiam ori meo, ⁊ oſtium circunſtantię labijs meis: vt non declinet cor meum in verba malitię ad excuſandas excuſationes in peccatis.

Dũ reddit thuribulũ diacono, dicit.

Accendat in nobis dominus ignem ſui amoris, ⁊ flammam ęternę charitatis. Amen. Poſtea incenſatur ſacerdos à diacono, deinde alij per ordinem. Interim ſacerdos lauat manus, dicens.

Lauabo inter innocentes manus meas: ⁊ circundabo altare tuum domine. Vt audiam vocem laudis: ⁊ enarrem vniuerſa mirabilia tua. Domine dilexi decorẽ domus tuę, ⁊ locum habitationis glorię tuę. Ne perdas cum impijs animam meã: ⁊ cum viris ſanguinũ vitam meã. In quorum manibus iniquitates ſunt: dextera eorũ repleta eſt muneribus. Ego aũt in innocẽtia mea ingreſſus ſum: redime me, ⁊ miſerere mei. Pes meus ſtetit in directo: in eccleſijs benedicam te domine. Gloria patri, ⁊c. Sicut erat i.

In miſſis pro defunctis, ⁊ tempore paſſionis in miſſis de tempore, omittitur Gloria patri, ⁊ ſi. Deinde ad medium altaris, ⁊ aliquantulum inclinatus iunctis manibus, dicit.

Suſcipe, ſancta Trinitas, hanc oblationem, quam tibi offerimus ob memoriam paſſionis, reſurrectionis, ⁊ aſcẽſionis Ieſu Chriſti domini noſtri: ⁊ in honore beatę Marię ſemper virginis, ⁊ beati Ioãnis Baptiſtę, ⁊ ſanctorum apoſtolorum Petri ⁊ Pauli, ⁊ iſtorum, ⁊ omnium ſanctorum: vt illis proficiat ad honorẽ, nobis autem ad ſalutem: ⁊ illi pro nobis intercedere dignentur in cęlis, quorum memoriam agimus in terris. Per eundẽ Chriſtũ dñm noſtrũ. Amẽ. Poſtea oſculatur altare, ⁊ verſus populum dicit.

Orate fratres: vt meum ac veſtrum ſacrificium, acceptabile fiat apud deum patrem omnipotentem. Circunſtantes reſpondent: alioquin ipſemet ſacerdos.

Suſcipiat dominus ſacrificium de manibus tuis vel meis, ad laudem ⁊ gloriam nominis ſui: ad vtilitatem quoque noſtram, totiusque eccleſię ſuę ſanctę. Amen.

Deinde manibus extenſis abſolutè ſubiungit orationes ſecretas. Quibus dictis, cum peruentum fuerit ad concluſionem, clara voce dicit.

Per omnia ſecula ſeculorum. Cum Prefatione, vt in ſequentibus.

Prefatio incipitur ambabus manibus poſitis hinc inde ſuper altare; quas aliquantulum eleuat, cum dicit Surſum corda. Iungit manus ⁊ caput

⁊ caput inclinat, cum dicit Gratias agamus domino deo noſtro. Deinde diſiungit manus, ⁊ diſiunctas tenet vſqꝫ ad finez Pꝛęfationis: ⁊ iterum iungit cum dicit Sanctus ⁊c.

Sequẽs. Pꝛęfa. cũ ſuo cantu dicit̃ a Natiui. Dñi, vſqꝫ ad Epipha: Et in Purifica. Bea. Marię virgi. Et in feſto Coꝛpoꝛis Chꝛiſti: ⁊ per octauã. Et in Trãſfiguratione dñi.

Per omnia ſecu la ſeculoꝛũm.

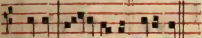
℟. Amen. ℣. Dñs vobiſcum.

℟. Et cuꝫ ſpiritu tuo. ℣. Surſum coꝛda. ℟. Habemus ad dominũ. ℣. Gratias agamus domino Deo noſtro. ℟. Dignum ⁊ iuſtum eſt.

Pꝛęfa rio.

Uere dignum ⁊ iuſtũ eſt, ęquũ ⁊ ſalutare, nos tibi ſemper, ⁊ vbique gratias agere, dñe ſancte, pater omnipotẽs, ęterne deus.

Quia p incarnati verbi myſteriũ noua mẽtis noſtrę oculis lux tuę claritatis infulſit: vt dũ viſibiliter deũ cognoſcimus, p hũc in inuiſibiliũ amoꝛeꝫ rapiamur. Et ideo, cũ angelis ⁊ archangelis, cum thꝛonis ⁊ dominationibus, cumque omni militia celeſtis exercitus, hymnũ glorię tuę canimus

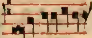

nimus, ſi ne ſi ne dicentes.

Infra actionem.

COmmunicantes ⁊ diem vel noctem ſacratiſſimã vel ſacratiſſimum celebrantes: qua vel quo beatę Marię intemerata virginitas huic mundo edidit ſaluatorem: Sed ⁊ memoriam venerantes, in primis eiuſdem glorioſę ſemperq; virginis Marię, genitricis eiuſdem Dei ⁊ domini noſtri Jeſu Chriſti: Sed ⁊ beatorum apoſtolorum, ⁊c. In prima Miſſa dumtaxat dicitur noctem ſacratiſſimam, deinde ſemper dicitur diem ſacratiſſimum vſque ad octauam Natiuitatis Domini incluſiue, ⁊ non vltra.

¶ Sequẽs prefatio cũ ſuo cantu dẽ in Epiphania Dñi, ⁊ per octauam.

Per omnia ſecu-

la ſeculorum.

℟. Amen. ℣. Dñs vobiſcum.

℟. Et cum ſpiritu tuo. ℣. Sur-

ſum corda. ℟. Habemus ad

dominũ. ℣. Gratias agamus

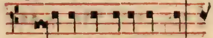
M. N. R.

domino Deo noſtro. ℟. Di-

gnum ⁊ iuſtum eſt. Prefatio.

Vere dignum ⁊ iuſtum eſt,

equum ⁊ ſalutare, nos tibi

ſemper, ⁊ vbique gratias age-

re, domine ſancte, pater omni-

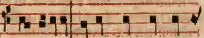
potens, eterne Deus.

Quia cum vnigenitus tuus in

ſubſtantia noſtrę mortalitatis

apparuit, noua nos immor-

talitatis ſuę luce reparauit.

Et ideo cum angelis

n ⁊ ar-

ꝛ archangelis , cum thꝛonis
ꝛ dominationibus , cumque
omni militia cęleſtis exerci-
tus , hymnum glorię tuę cani-
mus , ſine fine dicentes.

Infra actionem.

Communicãtes, ꝛ diem ſacratiſſimum celebꝛantes: quo vnigenitus tuus in tua tecum gloꝛia coęternꝰ in veritate carnis noſtrę viſibiliter coꝛpoꝛalis apparuit: Sed ꝛ memoriã venerãtes in pꝛimis glorioſę ſemperqꝫ virginis marię, genitricis eiuſdem dei ꝛ dñi noſtri Jeſu Chꝛiſti: Sed ꝛ beatoꝛum apoſtoloꝛũ, ꝛc.

Et dicitur per totam octauam.

¶ Sequẽs Pꝛęfatio cũ ſuo cantu dicitur in Dñicis Quadrageſimę, ꝛ in feſtis duplicibus ꝛ ſemidu. in ea occurrẽtibus, vſqꝫ ad dñicaꝫ paſſionis, niſi in feſtis pꝛopꝛia aſſignetur.

Per omnia ſecu-
la ſeculoꝛum.

℟. Amen. ℣. Dñs vobiſcum.
℟. Et cum ſpiritu tuo. ℣. Sur-
ſum coꝛda. ℟. Habemus ad
dominũ. ℣. Gratias agamus
domino Deo noſtro. ℟. Di-
gnum ꝛ iuſtum eſt.

Pꝛęfatio.

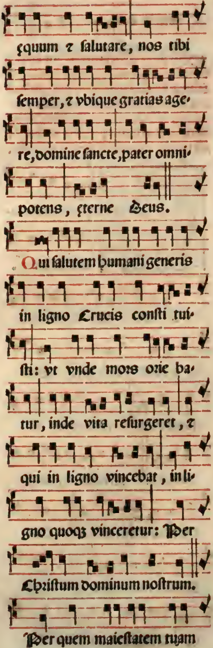
Vere dignum ꝛ iuſtum eſt,
ęquum ꝛ ſalutare, nos tibi
ſemper, ꝛ vbiqꝫ gratias age-
re, domine ſancte, pater omni-
potens, ęterne Deus.
Qui coꝛpoꝛali ieiunio vitia com-

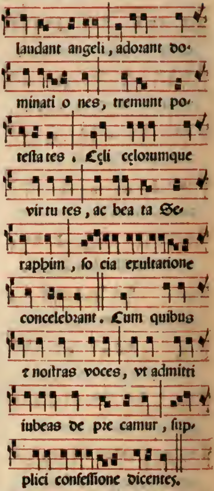
com primis, mentem eleuas,
virtutem lar giris & pre-
mia: per Chriſtum do mi-
num noſtrum. Per quem ma-
ieſtatē tuam laudant Angeli,
adorant domina ti ones, tre-
munt poteſtates. Celi, celo-
rumq; vir tutes ac beata Se-
raphim, ſo cia exultatione
concelebrant. Cum quibus
& noſtras voces, vt admitti
iubeas de pre camur, ſup-

plici confeſſione dicentes.

Sequēs Prefatio cū ſuo cantu dicitur in Dominica Paſſionis, in Dñica Palmarum, in Feria quinta in Cena dñi, & in feſtis duplici. & ſemiduplicibus eo tempore occurrētibus, niſi in feſtis propria aſſignetur: Et in ſollemnitatib9 ſancte Crucis.

P Er omnia ſecu-
la ſeculorum.
R. Amen. V. Dñs vobiſcum.
R. Et cum ſpiritu tuo. V. Sur-
ſum corda. R. Habemus ad
dominū. V. Gratias agamus
domino Deo noſtro. R. Di-
gnum & iuſtum eſt. Prefatio.
Vere dignum & iuſtum eſt,

¶ Sequens Prefatio cum ſuo cantu dicitur à die Paſchę vſque ad octauam: ⁊ in Dominicis vſque ad Aſcenſionem: ⁊ in feſtis duplici bus, ⁊ ſemiduplicibus eo tempore occurrentibus, niſi propria in feſtis aſſignetur. Et vſque ad ſabbatum in albis incluſiuè dicitur In hac potiſſimum die: Deinceps dicitur, In hoc potiſſimum.

Per

Per omnia ſecu-
la ſeculorum.
℟. Amen. ℣. Dñs vobiſcum.
℟. Et cum ſpiritu tuo. ℣. Sur-
ſum corda. ℟. Habemus ad
dominũ. ℣. Gratias agamus
domino Deo noſtro. ℟. Di-
gnum ⁊ iuſtum eſt.
Præfatio.
Vere dignum ⁊ iuſtum eſt,
æquum ⁊ ſa lu ta re.
Te quidem domine omni tem
pore, ſed in hac potiſſimum
die glorioſius prædicare, cum
Paſcha noſtrum immolatus
eſt Chriſtus. Ipſe enim verus
eſt agnus, qui abſtulit pecca-
ta mundi. Qui mortem no-
ſtram moriendo deſtruxit,
⁊ vi tam reſur gen do repa-
rauit. Et ideo, cum an-
gelis ⁊ ar chan ge lis,
cum thronis ⁊ domina tio-
nibus, cumque omni mili-
ti a cœleſtis exercitus, hym-

num glo ꝛię tuę canimus,

ſi ne ſine dicentes.

Infra actionem.

Communicantes, ⁊ diem ſacratiſſimum celebꝛantes Reſurrectionis Domini noſtri Jeſu Chꝛiſti ſecundum carnem: Sed ⁊ memoꝛiam venerantes in pꝛimis glorioſę ſemperque virginis Marię, genitricis eiuſdez dei ⁊ domini noſtri Jeſu Chꝛiſti. ⁊c. Sequitur.

Hanc igitur oblationem ſeruitutis noſtrę: ſed ⁊ cunctę familię tuę: quaz tibi offerimus, pꝛo his quoqz quos regenerare dignatus es ex aqua ⁊ ſpiritu ſancto, tribuēs eis remiſſionem omnium peccatoꝛum, quęſumus dñe vt placatus accipias, dieſque noſtros ī tua pace diſponas. ⁊c.

Sic dicitur à vigilia Paſchę vſque ad ſabbatum in albis incluſiué.

¶ Sequens Pꝛęfatio cū ſuo cātu dicitur à die Aſcenſionis, vſque ad vigiliam Pentecoſtes excluſiué, ⁊ in feſtis tunc occurrentibus.

Per omnia ſecula ſeculoꝛum.

℟. Amen. ℣. Dñs vobiſcum.

℟. Et cum ſpiritu tuo. ℣. Surſum coꝛda. ℟. Habemus ad dominū. ℣. Gratias agamus domino Deo noſtro: ℟. Dignum ⁊ iuſtum eſt. Pꝛęfatio.

Vere dignum ⁊ iuſtum eſt, ęquum ⁊ ſalutare: nos tibi ſemper ⁊ vbique gratias agere, domine ſancte, pater omnipotens, ęterne deus, per Chꝛiſtū dominum noſtrū. Qui poſt Reſurrectionem

ſuam

ſuam omnibus diſcipulis ſuis manifeſtus apparuit, ⁊ ipſis cernentibus eſt eleuatus in cęlum, vt nos diuinitatis ſuę tribueret eſſe par ti- cipes. Et ide o, cum an- gelis ⁊ ar chan ge lis, cum thꝛonis ⁊ domina tio- nibus, cumque omni mili- ti a cęleſtis exercitus, hym- num glo ri ę tuę canimus, ſi ne fine dicentes.

M. N. R.

Infra actionem.

Communicantes, ⁊ diem ſacratiſſimum celebꝛantes: quo dominus noſter vnigenitus filius tuꝰ vnitā ſibi fragilitatis noſtrę ſubſtātiā in glorię tuę dextera collocauit: Sed ⁊ memoriā venerantes, in pꝛimis glorioſę ſemper virginis, genitricis eiuſdem Dei ⁊ domini. ⁊c.

Et dicitur per totam octauam.

¶ Sequēs Pꝛęfatio cū ſuo cantu dicitur a vigilia Pētecoſtes vſque ad ſequens ſabbatum incluſiuē.

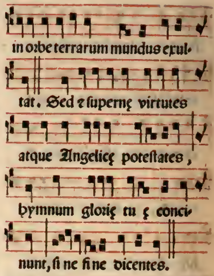
Er omnia ſecula ſeculoꝛum.

℟. Amen. ℣. Dn̄s vobiſcum.

℟. Et cū ſpiritu tuo. ℣. Surſum coꝛda. ℟. Habemus ad dominū. ℣. Gratias agamus domino Deo noſtro. ℟. Dignum ⁊ iuſtum eſt.

Pꝛęfatio.

Infra actionem.

Communicantes, ⁊ diem ſacratiſſimū Pentecoſtes celebrantes: quo ſpiritus ſanctus apoſtolis innumeris linguis apparuit. Sed ⁊ memoriā venerantes in primis glorioſę ſemperque virginis Marię, genitricis eiuſdē dei ⁊ dn̄i noſtri Ieſu Chriſti. ⁊c. Sequitur. Hanc igitur oblationem ſeruitutis noſtrę: ſed ⁊ cunctę familię tuę: quā tibi offerimus, pro his quoqꝫ quos regenerare dignatus es ex aqua ⁊ ſpiritu ſancto, tribuēs eis remiſſionem omnium peccatorum, quęſumus dn̄e vt placatus accipias, dies que noſtros ī tua pace diſponas. ⁊c. Et dicitur vſque ad ſequens Sabbatum incluſiue.

¶ Sequens Pręfatio cū ſuo cātu dicitur in feſto Sanctę Trinitatis.

Per omnia ſecu-
la ſeculoꝛum.
℞. Amen. ℣. Dñs vobiſcum.
℞. Et cum ſpiritu tuo. ℣. Sur-
ſum coꝛda. ℞. Habemus ad
dominũ. ℣. Gꝛatias agamus
domino Deo noſtro. ℞. Di-
gnum ⁊ iuſtum eſt.
Pꝛęfatio.
Uere dignum ⁊ iuſtum eſt,
ęquum ⁊ ſalutare: nos tibi
ſemper ⁊ vbique gratias age-
re: domine ſancte, pater omni-
potens, ęterne Deus.
Qui cum vnigeni to filio
tuo, ⁊ ſpiritu ſancto, vnus es
deus, vnus es dominus: Non
in vnius ſingularitate perſo-
nę, ſed in vnius Trinitate ſub-
ſtantię. Quod enim de tua
gloria reuelante te credimus,
hoc de filio tuo, hoc de ſpiri-
tu ſancto, ſine differẽtia diſcre-
tionis ſentimus. Ut in confeſ-
ſione verę, ſempiternęque dei-
tatis,

tatis, ⁊ in perſonis proprie-
tas, ⁊ in eſſentia vnitas, ⁊ in
maieſtate adoretur ęqualitas.

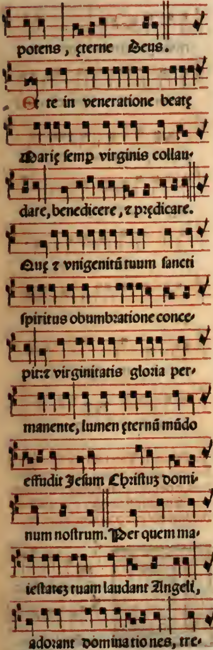
Quam laudant Angeli, atque
Archangeli, Cherubim quo-
que ac Seraphim, qui non
ceſſant cla mare quoti die
vna voce dicentes.

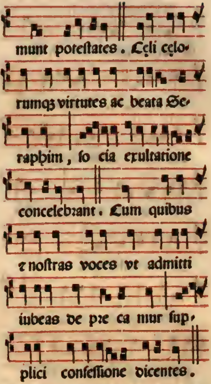
¶ Sequēs Prefatio cū ſuo cantu dicit̃ in feſtis ſanctę Marię ⁊ p eius octauas (excepto feſto Purificationis, in quo dicit̃ de Natiuitate) etiā in feſtis infra eas occurrētibus, ſi propriā non habuerint, ⁊ in Miſſis votiuis de beata Maria: in quib⁹ dicit̃, ⁊ te in veneratione: in feſtis autem dicitur, ⁊ te in Annunciatione, vel Viſitatione, vel Aſſūptione, vel Natiuitate, vel Conceptione, ſecundum denominationem feſti: ⁊ in feſto ſancte Marię ad Niues, dicitur ⁊ te in Feſtiuitate.

Per omnia ſecula ſeculorum.
℟. Amen. ℣. Dñs vobiſcum.
℟. Et cum ſpiritu tuo. ℣. Sur-
ſum corda. ℟. Habemus ad
dominū. ℣. Gratias agamus
domino Deo noſtro. ℟. Di-
gnum ⁊ iuſtum eſt.

Prefatio.

Vere dignum ⁊ iuſtum eſt,
ęquum ⁊ ſalutare: nos tibi
ſemper ⁊ vbique gratias age-
re: domine ſancte, pater omni-
potens

¶ Sequẽs Prefatio cũ ſuo cantu dicitur in feſtis Apoſtolorum & Euangeliſtarum; & per octauas eorum, & in feſtis infra eas occurrentibus, niſi propria aſſignetur.

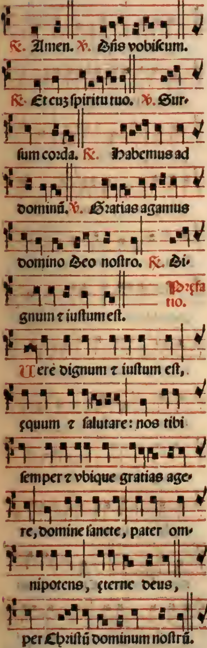
℟. Et cũ ſpiritu tuo. ℣. Sur-
ſum corda. ℟. Habemus ad
dominũ. ℣. Gratias agamus
domino Deo noſtro. ℟. Di-
gnum ⁊ iuſtum eſt.

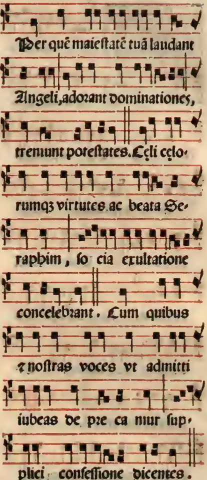
Præfatio.

Vere dignum ⁊ iuſtum eſt,
ęquum ⁊ ſa lu ta re:
Te domine ſuppliciter exora-
re: vt gregem tuũ paſtor ęter-
ne nõ deſeras: ſed ꝑ beatos apo-
ſtolos tuos cõtinua protectio-
ne cuſtodias. Vt iiſdem recto-
ribus gubernetur, quos ope-
ris tui vicarios eidem cõtuliſti
pręeſſe paſtores. Et ideo, cum
angelis ⁊ archangelis, cũ thro
nis ⁊ dominationibus, cum-
que omni militia cęleſtis exer-
citus, hymnum glorię tuę ca-
nimus, ſine fine dicentes.

¶ Sequẽs Pręfatio cũ ſuo cantu dicitur in omnibus feſtis duplicibus, ⁊ per octauas eorũ, ⁊ in omnibus ſemiduplicibus, ⁊ dominicis diebus vbi propria nõ habetur.

Per omnia ſecu
la ſeculorum.
℟. Amen.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus ſabaoth. Pleni ſunt celi ⁊ terra gloria tua. Oſanna in excelſis. Benedictus qui venit in nomine domini. Oſanna in excelſis.

¶ Sequens Præfatio cū ſuo cātu dicitur in diebus ferialibus Quadrageſimę à quarta feria Cinerum vſque ad ſabbatum ante dominicas paſſionis incluſiuè.

Per

PEr omnia ſecu
la ſeculorum.
℟. Amen. ℣. Dñs vobiſcum.
℟. Et cũ ſpiritu tuo. ℣. Sur
ſum corda. ℟. Habemus ad
dominũ. ℣. Gratias agamus
domino Deo noſtro. ℟. Di
gnum ⁊ iuſtum eſt.
Præfatio.
Vere dignum ⁊ iuſtum eſt,
æquum ⁊ ſalutare: nos tibi
ſemper ⁊ vbique gratias age
re, domine ſancte, pater om
nipotens, æterne deus,
Qui corporali ieiunio vitia cõ
primis, mentem eleuas, virtu
tẽ largiris ⁊ præmia: per Chri
ſtum dominum noſtrum. Per
quem maieſtatem tuã laudant
angeli, adorãt dominationes,
tremunt poteſtates. Celi celo
rumq; virtutes, ac beata Se
raphim, ſo cia exultatione
concelebrant. Cum quibus
⁊ noſtras voces, vt admitti

iubeas

iubeas deprecamur, ſupplici confeſſione dicentes.

¶ Sequens Pꝛęfatio cū ſuo cātu dicitur in diebus ferialibus, à dominica Paſſionis vſque ad feriā quintam in Cena domini: Et in Miſſis votiuis ſanctę Crucis.

Per omnia ſecula ſeculoꝛum.

℟. Amen. ℣. Dn̄s vobiſcum.

℟. Et cū ſpiritu tuo. ℣. Surſum coꝛda. ℟. Habemus ad dominū. ℣. Gratias agamus domino Deo noſtro. ℟. Dignum ⁊ iuſtum eſt.

Pręfatio.

Vere dignum ⁊ iuſtum eſt, ęquum ⁊ ſalutare: nos tibi ſemper ⁊ vbique gratias agere, domine ſancte, pater omnipotens, ęterne deus, Qui ſalutē humani generis in ligno Crucis cōſtituiſti, vt vnde moꝛs oꝛiebat̄, inde vita reſurgeret, ⁊ q in ligno vincebat, in ligno quoq; vinceret̄, Per Chꝛiſtū dn̄m noſtrū. Per quē maieſtatē tuā laudant angeli, ado-

adorāt dominationes, tremūt poteſtates. Celi celorūq; virtutes, ac beata Seraphī, ſocia exultatione cōcelebrant. Cum quibus & noſtras voces vt admitti iubeas deprecamur, ſupplici confeſſione dicentes.

¶ Sequens Pręfatiō cū ſuo cātu dicitur in diebus ferialibus ab octaua Paſchę vſque ad Aſcenſionem Domini: Et in feſtis ſimplicibus eo tempore occurrentibus.

PEr omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen. ℣. Dñs vobiſcum. ℟. Et cū ſpiritu tuo. ℣. Surſum corda. ℟. Habemus ad dominū. ℣. Gratias agamus domino Deo noſtro. ℟. Dignum & iuſtum eſt.

Pręfatio.

Vere dignum & iuſtū eſt, ęquū & ſalutare. Te qdem dñe omni tempore, ſed in hoc potiſſimū glorioſius prędicare, cū Paſcha noſtrū immolat⁹ eſt Chriſtus. Ipſe eniz ver⁹ eſt Agn⁹, qui abſtulit peccata mundi.

Qui

¶ Sequens pręfatio cum ſuo cātu dicitur in Miſſis votiuis de ſancta Trinitate.

domino Deo noſtro. ℟. Di-
gnum ⁊ iuſtum eſt. Pręfa-
tio.

Veré dignum ⁊ iuſtum eſt,
ęquum ⁊ ſalutare: nos tibi
ſemper ⁊ vbique gratias age-
re: domine ſancte, pater omni-
potens, ęterne Deus: per
Chriſtum dominum noſtrum.
Qui aſcendens ſuper omnes
cęlos, ſedenſq; ad dexteram
tuam, promiſſum Spiritum
ſanctum in filios adoptionis

effudit. Qua propter profuſis
gaudiis, totus in orbe terra-
rum mundus exultat. Sed
⁊ ſupernę virtutes, atque An-
gelicę poteſtates, hymnum
glorię tuę concinunt, ſine fi-
ne dicentes.

¶ Sequens pręfatio cũ ſuo cantu dicitur in Miſſis votiuis de Apoſtolis.

PEr omnia ſecu-
la ſeculorum.
℟. Amen. ℣. Dñs vobiſcum.
℟. Et cũ ſpiritu tuo. ℣. Sur-

ſum corda. ℟. Habemus ad
dominū. ℣. Gratias agamus
domino Deo noſtro. ℟. Di
gnum ⁊ iuſtum eſt. Pręfatio.

Uere dignum ⁊ iuſtum eſt,
ęquum ⁊ ſa lu ta re:
Te domine ſuppliciter exo
rare, vt gregem tuum paſtor
ęterne non deſeras: ſed per
beatos apoſtolos tuos con
tinua protectione cu ſto di
as. Ut iiſdem recto ri bus
gubernetur: quos operis tui
vica rios eidem con tuliſti
pręeſſe paſtores. Et ideo
cum Angelis, ⁊ Archange
lis, cum thronis ⁊ domina
tionibus, cumque om ni
mi li tia cęleſtis exerci tus,
hymnum glorię tuę canimus,
ſine fine dicentes.

¶ Sequens Pręfatio cū ſuo cātu dicit̃ in feſtis ſimplicibus, ⁊ diebus ferialibus, vbi propria nō habetur.

PEr omnia ſecu
la ſeculorum.
℟. Amen.

℟. Amen. ℣. Dñs vobiſcum.
℟. Et cuꝫ ſpiritu tuo. ℣. Sur-
ſum corda. ℟. Habemus ad
dominū. ℣. Gratias agamus
domino Deo noſtro. ℟. Di-
gnum ⁊ iuſtum eſt. Prefa tio.

Veré dignum ⁊ iuſtum eſt,
ęquum ⁊ ſalutare: nos tibi
ſemper ⁊ vbique gratias age-
re: domine ſancte, pater omni-
potens, ęterne Deus: per
Chriſtum dominum noſtrum.

M. N. R.

Per quem maieſtatem tuam
laudant angeli, adorant domi-
nationes, tremunt poteſtates.
Celi celorumque virtutes, ac
beata Seraphim, ſocia exulta-
tione concelebrant. Cum qui-
bus ⁊ noſtras voces vt admit-
ti iubeas deprecamur, ſuppli-
ci con feſſio ne di cen tes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus, dominus Deus ſabaoth. Pleni ſunt celi ⁊ terra gloria tua. Oſanna in excelſis. Benedictus qui venit in nomine dñi. Oſanna in excelſis.

SACERDOS

extendens ⁊ iungens manus, eleuans ad cęlum oculos ⁊ ſtatim demittens, inclinatus ante altare dicit.

Te igitur clemẽtiſſime Pater, per Jeſum Chriſtuz filium tuum dominũ noſtruz, ſupplices rogamus, ac petimus, Oſculat altare, Uti accepta habeas, ⁊ bñdicas, Signet ter ſuper oblata. Hec ✠ dona, hec ✠ munera hec ✠ ſctã ſacrificia illibata. Extẽſis manibus proſequitur. In primis quę tibi offerimus pro Eccleſia tua ſancta catholica: quã pacificare, cuſtodire, adunare, ⁊ regere digneris toto orbe terrarum: vnà cum famulo tuo Papa noſtro N. ⁊ antiſtite noſtro N. ⁊ omnibus orthodoxis, atque catholicę ⁊ apoſtolicę fidei cultoribus.

Commemoratio pro viuis.

MEmento domine famu lorum' famularum que tuarum N. iungit manus: orat aliquantulum pro quibus orare intendit: deinde extenſis manibus proſequitur. Et omnium circunſtātium: quorū tibi fides cognita eſt, ⁊ nota deuotio: pro quibus tibi offerimus: vel qui tibi offerunt hoc ſacrificium laudis, pro ſe, ſuiſq; omnibus: pro redemptione animarum ſuaruȝ: pro ſpe ſalutis, ⁊ incolumitatis ſuę: tibique reddunt vota ſua ęterno deo viuo ⁊ vero.

Infra actionem.

COmmunicantes, ⁊ memoriam venerantes: in primis glorioſę ſemper virginis Marię, genitricis Dei, ⁊ dñi noſtri Jeſu Chriſti, Sed ⁊ beatorū apoſtolorū, ac martyrum tuorū, Petri ⁊ Pauli, Andreę, Jacobi, Joannis, Thomę, Jacobi, Philippi, Bartholomęi, Matthęi. Simonis, ⁊ Thadęi, Lini, Cleti, Clemētis, Xiſti, Cornelij, Cypriani, Laurētij, Chryſogōi, Joānis ⁊ Pauli, Coſmę ⁊ Damiani: Et omniū ſāctorū tuorum: quorum meritis precibuſque concedas, vt in omnibus protectionis tuę muniamur auxilio. Jungit manus. Per eundem Chriſtum dominum noſtrum. Amen.

Tenens manus extenſas ſuper oblata, dicit.

HAnc igitur oblationem ſeruitutis noſtrę, ſed ⁊ cunctę familię tuę, queſumus domine, vt placatus accipias: dieſque noſtros in tua pace diſponas, atque ab ęterna damnatione nos eripi, ⁊ in electorum tuorum iubeas gregge numerari. iungit manus. Per Chriſtum dominum noſtrum. Amen.

QUam oblationeȝ tu deus in omnibus, q̄ſumus, ſignat ter ſuper oblata. bene ✠ dictam, aſcri ✠ ptaȝ, ra ✠ tam, rationabilem, acceptabilemq; facere digneris, ſignat ſemel ſuper hoſtiā, ⁊ ſemel ſuper calicē. vt nobis cor ✠ p⁹, ⁊ ſan ✠ guis fiat dilectiſſimi filij tui dñi noſtri Jeſu Chriſti.

QUi pridie, quam pateretur, accipit hoſtiam, accepit panem in ſanctas ac venerabiles manus ſuas, eleuat oculos ad cęlum. Et eleuatis oculis in cęlum ad te Deum patrem ſuum omnipotentem, tibi gratias agens, ſignat ſuper hoſtiam: bene ✠ dixit, fregit, deditque diſcipulis ſuis dicens: accipite ⁊ manducate ex hoc omnes.

Tenens ambabus manibus hoſtiam: profert verba conſecrationis diſtinctē, ſecretē, ⁊ attentē.

Hoc

Hoc eſt enim corpus meum.

Prolatis verbiſ conſecrationis, ſtatim hoſtiam conſecratam genuflexus adorat, ſurgit, oſtendit populo, reponit ſuper corporale, iterum adorat, ꝛ non diſiungit pollices ꝛ indices, niſi quando hoſtia tractanda eſt, vſque ad ablutionem digitorum: Tunc detecto calice dicit.

Simili modo poſtquam cenatum eſt: ambabus manibus accipit calicem. accipiens ꝛ hunc preclarum calicem in ſanctas ac venerabiles manus ſuas, item tibi gratias agens, ſiniſtra tenens calicem, dextra ſignat ſuper eum. Bene ✠ dixit, deditque diſcipulis ſuis: dicés. Accipite ꝛ bibite ex eo omnes. Profert verba cõſecrationis ſuper calicé, tenens illum parum eleuatum.

Hic eſt enim calix ſanguinis mei: noui ꝛ eterni teſtamenti: myſterium fidei: qui pro vobis ꝛ pro multis effũdetur in remiſſionem peccatorum.

Prolatis verbis conſecrationis, deponit calicem ſuper Corporale, ꝛ genuflexus adorat: ſurgit, ꝛ oſtendit populo, dicens. Hec quotieſcunque feceritis, in mei memoriam facietiſ, deponit, cooperit, ꝛ iterum adorat. Deinde diſiunctis manibus dicit.

Unde ꝛ memores domine nos ſerui tui, ſed ꝛ plebs tua ſancta, eiuſdé Chriſti filii tui domini noſtri tam beate paſſionis, nec non ꝛ ab inferis Reſurrectionis, ſed ꝛ in celos glorioſe Aſcenſionis, offerimus preclare maieſtati tue, de tuis donis ac datis, ſignat ter ſuper hoſtiam ꝛ calicem ſimul, hoſtiam ✠ puram, hoſtiam ✠ ſanctam, hoſtiam ✠ immaculatã, ſignat ſemel ſuper hoſtiã, ꝛ ſemel ſuper calicem. panem ✠ ſanctum vite eterne, ꝛ calicem ✠ ſalutis perpetue. extenſis manibus proſequitur.

Supra que propitio ac ſereno vultu reſpicere digneris, ꝛ accepta habere: ſicuti accepta habere dignatus es munera pueri tui iuſti Abel, ꝛ ſacrificium patriarche noſtri Abrahe: ꝛ quod tibi obtulit ſummus ſacerdos tuus Melchiſedec, ſanctum ſacrificium, immaculatam hoſtiam.

Profunde inclinatus iunctis manibus dicit.

Supplices te rogamus omnipotés Deus: iube hec perferri per manus ſancti Angeli tui i ſublime altare tuum in conſpectu diuine maieſtatis tue. Ut quotquot oſculatur altare ex hac altaris par-

participatione, ſacroſanctum filii tui ſignat ſemel ſuper hoſtiam, ꝛ ſemel ſuper calicem. Cor✠pus ꝛ ſan✠guinem ſumpſerimus, ſeipſum ſignat, oī bñdictione celeſti ꝛ gratia repleamur. Per eundē Chriſtum dominū noſtrū. Amen.

Cōmemoratio ꝑ defunctis.

Memento etiā domine famulorum famularum que tuarum: qui nos preceſſerunt cum ſigno fidei: ꝛ dormiunt in ſomno pacis: Iungit manus, orat aliquantulū pro his defunctis ꝑ quibus orare intēdit: deinde extenſis manibus proſequitur. Ipſis domine, ꝛ omnibus in Chriſto quieſcentibus, locū refrigerii, lucis, ꝛ pacis, vt indulgeas, deprecamur. Per eundē Chriſtum dñm noſtrum. Amen.

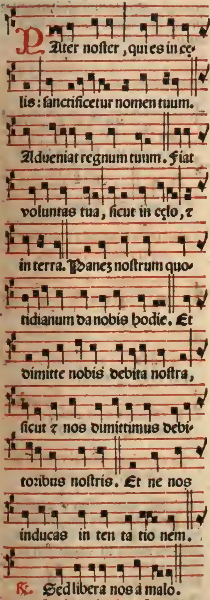
Percutit pectus elata parum voce dicens.

Nobis quoq; peccatoribus famulis tuis, dē multitudine miſerationum tuarū ſperantibus, partē aliquam ꝛ ſocietatē donare digneris, cum tuis ſanctis apoſtolis ꝛ martyribus: cū Ioanne, Stephano, Matthia, Barnaba, Ignatio, Alexādro, Marcellino, Petro, Felicitate, Perpetua, Agatha, Lucia, Agnete, Cecilia, Anaſtaſia: ꝛ omnibꝰ ſanctis tuis. Intra quorum nos conſortiū, non eſtimator meriti, ſed venie, queſumus, largitor admitte. Per Chriſtum dominum noſtrum.

Per quem hec omnia dñe ſemper bona creas: ſignat ter ſup hoſtiam, ꝛ calicem ſimul dicens. San✠ctificas: viui✠ficas: bene✠dicis, ꝛ preſtas nobis, diſcooperit calicē, genuflectit, accipit ſacramentum dextera, tenens ſiniſtra calicem: ſignat cum hoſtia ter a labio ad labium calicis dicens. Per ip✠ſum, ꝛ cū ip✠ſo, ꝛ in ip✠ſo, his ſignat inter pectus ꝛ calicem. eſt tibi Deo patri ✠ omnipotenti, in vnitate ſpiritus ✠ ſancti, eleuās parū calicem cū hoſtia dicit. omnis honor ꝛ gloria, reponit hoſtiā, coopit calicē, genuflectit ſurgit, ꝛ dicit.

Pater.

Sacerdos ſecretè reſpondet. Amē.

℃ Supꝛadictus cantus dicitur in feſtis duplicibus, ꝛ ſolēnibus dieb⁹.

℃ Sequens cantus dicitur in feſtis ſimplicibus, ꝛ ferialibus diebus.

dimitte

Sacerdos ſubmiſſa voce dicit Amē. Deinde accipit patenam inter indicem ⁊ medium digitos, ⁊ dicit.

Libera nos, quęſumus domine, ab omnibus malis, pꝛęteritis, pꝛęſentibus, ⁊ futuris: ⁊ intercedente beata ⁊ glorioſa ſemper virgine Dei genitrice Maria, ⁊ ſanctis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atque Andrea cum omnibus ſanctis ſignat ſe cum patena à fronte ad pectus. da pꝛopitius pacem in diebus noſtris: vt ope miſericoꝛdię tuę adiuti, ⁊ à peccato ſimus ſemper liberi, ⁊ ab omni pturbatione ſecuri. Submittit patenam hoſtię, diſcooperit calicem, genuflectit, ſurgit, accipit hoſtiam, frangit eam ſuper calicem per medium, dicens.

Per eundem dominum noſtrum Ieſum Chꝛiſtuꝫ filium tuuꝫ. Partem, quę in dextera eſt, ponit ſuper patena. Deinde ex parte, quę in ſiniſtra remanſerat, frangit particulam dicens. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus. Aliam mediam partem cum ipſa ſiniſtra ponit ſuper patenam ⁊ dextera tenens particulam paruam ſuper calice, ſiniſtra calicem, dicit.

Cum ipſa particula ſignat ter ſuper calicem, dicens.

Particulam ipſam imponit in calicem, dicens ſecretè.

Hec commiſtio ⁊ conſecratio coꝛpoꝛis ⁊ ſanguinis domini noſtri Ieſu Chꝛiſti, fiat accipientibus nobis in vitam ęternam. Amen. cooperit calicem, genuflectit, ſurgit, ⁊ inclinatus ſacramento, iunctis manibus, ⁊ ter pectus percutiens dicit.

Agnus Dei, qui tollis peccata mūdi, miſerere nobis.

Agnus

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miſerere nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, dona nobis pacem.

In miſſis pro defunctis, omiſſo miſerere nobis, dicitur, Dona eis requiē: ⁊ tertiò additur ſempiternaꝫ Deinde iunctis manibus inclinatus dicit ſequentes orationes.

Domine Jeſu Chriſte, qui dixiſti apoſtolis tuis, Pacem relinquo vobis, pacē meā do vobis: ne reſpicias peccata mea, ſed fidem eccleſię tuę: eāqꝫ ſecundū volūtateꝫ tuā pacificare ⁊ coadunare digneris, Qui viuis ⁊ regnas deus. Si dāda eſt pax, oſculat̄ altare, ⁊ dans paceꝫ dicit. Pax tecū. ℟. Et cū ſpiritu tu.

In miſſis defunctorū nō datur pax, neque dicitur pręcedens Oratio.

Domine Jeſu Chriſte, fili dei viui, qui ex voluntate patris cooperāte Spiritu ſancto, ꝑ mortē tuā mundū viuificaſti: libera me per hoc ſacroſanctū corpus, ⁊ ſanguinē tuū, ab omnibus iniquitatibꝰ meis ⁊ vniuerſis malis: ⁊ fac me tuis inhęrere mādatis, ⁊ à te nunquā ſeparari permittas. Qui cum eodem deo patre ⁊ ſpiritu ſancto viuis ⁊ regnas deus in ſecula ſeculorum. Amen.

Perceptio corporis tui dn̄e Jeſu Chriſte, ꝙ ego indignꝰ ſumere pręſumo, non mihi proueniat in iudiciū ⁊ condemnationē: ſed pro tua pietate proſit mihi ad tutamentū mentis ⁊ corporis, ⁊ ad medelaꝫ percipiendam. Qui viuis ⁊ regnas cū deo patre in vnitate ſpiritus ſcti deus: per omnia ſecula ſeculorum. Amen. Genuflectit, ſurgit, ⁊ dicit.

Panem celeſtem accipiaꝫ, ⁊ nomē domini inuocabo. Accipit ambas partes hoſtię inter pollíceꝫ, ⁊ indicem ſiniſtrę manus, ⁊ patenā inter eundem indicem ⁊ medium, ⁊ dextera percutiēs pectus, dicit ter.

Domine non ſum dignus, vt intres ſub tectum meum: ſed tantum dic verbo, ⁊ ſanabitur anima mea. Poſtea dextera ſe ſignās cum hoſtia ſuper patena, dicit.

Corpus domini noſtri Jeſu Chriſti cuſtodiat animam meam in vitam ęternaꝫ. Amen. Sumit ambas parteꝫ hoſtię, iungit manuꝫ, ⁊ quieſcit aliquantulum. Deinde diſcooperit calicem, genuflectit, extergit patenam ſuper illum, ⁊ dicit,

Quid retribuam domino pro omnibus, quę retribuit mihi: Calicem ſalutaris accipiam, ⁊ nomen dn̄i inuocabo. Laudās inuocabo dn̄ꝫ, ⁊ ab inimiciꝫ meis ſaluꝰ ero. Accipit Calicē, ⁊ eo ſe ſignās dicit.

Sanguis domini noſtri Jeſu Chriſti cuſtodiat animā meaꝫ in vitam ęternā. Amen. Sumit totū ſanguinē cū particula. Quo ſumpto, ſi qui ſunt cōmunicandi, eos cōicet, anteqꝫ ſe purificet. Poſtea dicit.

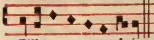
Quod ore ſumpſimus Dn̄e, pura mēte capiamus: ⁊ de nunere tēporali fiat nobis remediū ſempiternum. Interim porrigit calicē miniſtro, qui infundit ei parū vini, quo ſe purificat: deinde ꝓſequitur.

Corpꝰ tuū, dn̄e, quod ſumpſi, ⁊ ſanguis quem potaui, adhęreat viſceribus meis, ⁊ pręſta: vt in me non remaneat ſceleruꝫ macula: queꝫ pura ⁊ ſancta refecerunt ſacramenta. Qui viuis ⁊ regnaꝫ in ſecula ſeculorum. Amen. Abluit digitos, extergit, ⁊ ſumit ablutionē, extergit calicem, ⁊ plicato corporali operit more

more ſolito. Deinde proſequit̃ miſſam. Dicto poſt vltimam orationẽ. Dñs vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. dicit Ite miſſa eſt, vel Benedicamus domino, ꝓ qualitate miſſę ℟. Deo gratias. In miſſis defunctorũ, Requieſcãt in p. ℟. Amẽ. Tempore Paſcpali, hoc eſt ã Miſſa Sabbati ſancti vſque ad Sabbatum in Albis incluſiue.

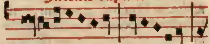

Ite miſſa eſt, Alleluia,

Alle luia.

In feſtis duplicibus.

Ite

miſſa eſt.

In miſſis beatę Marię.

I te mi ſſa eſt.

In feſtis ſemiduplicibus: infra octauas: ⁊ Dominicis diebus infra annum.

I te miſſa eſt.

In feſtis ſimplicibus.

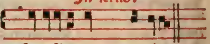
I te miſſa eſt.

In Dominicis diebus tempore Aduentus, ⁊ Quadrageſimę.

Benedicamus do mino.

In feriis.

Benedicamus domino.

In miſſis defunctorum.

Requieſcant in pace.

Dicto Ite miſſa eſt, vel Benedicamus domino, inclinat ſe ante medium Altaris, ⁊ dicit.

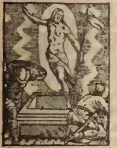
Placeat tibi ſancta Trinitas obſequium ſeruitutis meę, ⁊ pręſta: vt ſacrificiũ, qđ oculis tuę maieſtatis indignus obtuli, tibi ſit acceptabile, mihi que, ⁊ omnibus ꝓ quibus illud obtuli, ſit te miſerãte ꝓpitiabile. Per Chriſtũ dñm noſtrũ. Amen. Deinde benedicit populũ. Benedicat vos omnipotens Deus, pa ✠ ter: ⁊ fi ✠ li⁹: ⁊ Spiritus ✠ ſanctus. In miſſis priuatis ſemel tãtũ benedicit Deinde in cornu euãgelij dicto, Dominus vobiſcum, ⁊ Initium, vel Sequentia ſancti euãgelij, ſignans vt ſupra in euangelio, legit Euangelium ſecundum Ioannem. In principio erat verbum. vel aliud Euangelium, vt dictum eſt in rubricis generalibus.

¶ In miſſis defunctorum non datur benedictio: ſed dicto Requieſcant in pace. dicit̃ Placeat. deinde Euãgeliũ ſancti Ioannis, vt ſup.

¶ Finito Euangelio ſancti Ioannis diſcedens pro gratiarum actione dicit Añã, Trium puerorũ ⁊c. vt habetur in principio Miſſalis.

DOMINICA RESVRRECTIONIS DOMINI.

Statio ad Sanctam Mariam Maiorem. Introitus.

pſal. 138. Reſurrexi, ⁊ adhuc tecum ſum, alleluia: poſuiſti ſuper me manum tuam, alleluia mirabilis facta eſt ſcientia tua, Alleluia, alleluia. Pſalm⁹. Domine probaſti me: ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meam ⁊ reſurrectionem meam. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſan. Oratio.

Deus qui hodierna die, per vnigenitum tuum, ęternitatis nobis aditum deuicta morte reſeraſti: vota noſtra, quę preueniendo aſpiras, etiam adiuuando proſequere. Per eundem dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuū. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus, per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

c.5. Fratres: Expurgate vetus fermentum: vt ſitis noua conſperſio: ſicut eſtis azymi. Etenim paſcha noſtrum immolatus eſt Chriſtus. Itaque epulemur, non in fermento malitię ⁊ nequitię: ſed in azymis ſynceritatis ⁊ veritatis.

ſal. 17. Graduale. Hęc dies: quam fecit dominus, exultemus ⁊ lętemur in ea. ℣. Confitemini domino, quoniam bonus: quoniam in ſeculum miſericordia eius. Alleluia, alleluia. ℣. Paſcha noſtrum immolatus eſt Chriſtus. Sequentia.

Victimę paſchali laudes immolent Chriſtiani. Agnus redemit oues: Chriſtus innocens patri reconciliauit peccatores. Mors, ⁊ vita, duello conflixere mirando: dux vitę mortuus regnat viuus. Dic nobis Maria, quid vidiſti in via? Sepulcrū Chriſti viuētis: ⁊ gloriam vidi reſurgentis. Angelicos teſtes, ſudarium, ⁊ veſtes. Surrexit Chriſtus ſpes mea: pręcedet vos in Galilęam. Scimus Chriſtum ſurrexiſſe à mortuis vere: tu nobis victor rex miſerere. Amen. Alleluia.

Sequentia dicitur vſque ad ſabbatum in albis incluſiuè.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Marcum.

In illo tempore: Maria Magdalene, ⁊ Maria Iacobi, ⁊ Salome, emerūt aromata: vt venientes vngerent Ieſum. Et valde mane vna ſabbatorum, veniunt ad monumentum orto iam ſole. Et dicebant adinuicem. Quis reuoluet nobis lapidem ab oſtio monumenti? Et reſpicientes, viderunt reuolutum lapidem. Erat quippe magnus valde. Et introeuntes in monumentum, viderunt iuuenem ſedentem in dextris: coopertum ſtola candida: ⁊ obſtupuerunt. Qui dixit illis. Nolite expaueſcere. Ieſum quęritis ca.16

Na-

Nazarenum, crucifixum: ſurrexit,
non eſt hic: ecce locus, vbi poſue-
runt eum. Sed ite, dicite diſcipulis
eius, ⁊ Petro: qꝛ precedet vos in
Galileam. Ibi eum videbitis: ſicut
dixit vobis. Credo. Offertorium.
pſal. Terra tremuit, ⁊ quieuit, dū reſur-
75. geret in iudicio Deus, Allā. Secr.

Suſcipe, queſumus domine,
preces populi tui cū oblatio-
nibus hoſtiarum: vt paſchalibus ini
tiata myſteriis, ad eternitatis nobis
medelam te operante proficiant.
Per dominū. Prefatio. Te qui
1.coꝛ. dem. fol. 99. Cōmunio. Paſcha no
5. ſtrum immolatus eſt Chriſtus, alle-
luia: itaque epulemur in azymis ſyn
ceritatis ⁊ veritatis, Alleluia, alle-
luia, alleluia. Poſtcommunio.

Spiritum nobis domine tue
charitatis infunde: vt, quos ſa-
cramentis paſchalibus ſatiaſti, tua
facias pietate concordes. Per do-
minū. in vnitate eiuſdem. Poſt Do-
minus vobiſcum, dicitur Ite miſ-
ſa eſt, Alleluia, alleluia. R. Deo
gratias, alleluia, alleluia. Sic dicit
vſq; ad ſabbatum in albis incluſiue.

¶ Infra octauam paſche non fit de aliquo feſto duplici vel ſemiduplici, ſed poſt octauam celebratur. De ſimplici autem fit tantum commemoratio poſt triduum.

¶ Feria ii. Statio ad ſanctum Petrum. Introitus.

Introduxit vos do
minus in terram
fluentē lac ⁊ mel,
alleluia: ⁊ vt lex do
mini ſemper ſit in
ore veſtro, Allelu
pſal. ia allā. Pſal. Cō-
104. fitemini domino, ⁊ inuocate no-
nomē eius: annūciate inter gētes o-
pera eius. V. Gloria pa. Oratio.

Deus, qui ſollemnitate paſcha-
li mundo remedia contuliſti:
populum tuū, queſumus, celeſti do
no proſequere: vt ⁊ perfectam liber
tatem conſequi mereatur, ⁊ ad vitā
proficiat ſempiternam. Per dūm.

Lectio Actuum apoſtolorum.

In diebus illis: Stās Petrus ca.10
in medio plebis, dixit. Viri fra-
tres, vos ſcitis quod factum eſt ver
bum per vniuerſam Iudeam: incipi-
ens enim à Galilea, poſt baptiſmū
quod predicauit Ioannes, Ieſum à
Nazareth: quomodo vnxit eū deus
Spiritu ſancto, ⁊ virtute: qui pertrā
ſiit benefaciendo, ⁊ ſanando omnes
oppreſſos à diabolo: quoniam De
us erat cū illo. Et nos teſtes ſumus
omnium que fecit in regione Iudeo-
rum ⁊ Hieruſalem: quem occiderūt
ſuſpendentes in ligno. Hunc deus
ſuſcitauit tertia die: ⁊ dedit eum ma-
nifeſtum fieri, nō omni populo, ſed
teſtibus preordinatis à deo, nobis
qui manducauimus, ⁊ bibimus cū il
lo poſtquam ſurrexit à mortuis. Et
precepit nobis predicare populo, ⁊
teſtificari: qꝛ ipſe eſt qui conſtitutus
eſt à deo iudex viuorum ⁊ mortuo-
rum. Huic omnes prophete teſti-
monium perhibent remiſſionē pec-
catorum accipere p nomē eius oēs
qui credūt in eū. Grad. Hec dies pſal.
quā fecit dñs: exultemus, ⁊ letemur 117.
in ea. V. Dicat nūc Iſrael quoniam
bonus, quoniā in ſeculum miſericor
dia eius. Alleluia, alleluia. V. An- mat.
gelus domini deſcendit de celo: ⁊ 28.
accedens reuoluit lapidem, ⁊ ſede-
bat ſuper eum. Sequentia. Victi-
me paſchali. cum Alleluia in fine
Sequen-

Sequen. ſancti euang. ſm Lucam.

c. 24

In illo tpe: Duo ex diſcipulis Jeſu ibāt ipſa die ī caſtellū, quod erat in ſpatio ſtadioruz ſexaginta ab Hieruſalē, noīe Emaus. Et ipſi loquebantur ad inuicem de his omnibus, q̄ acciderant. Et factū eſt: duz ſabularentur ⁊ ſecuz q̄rerent: ⁊ ipſe Jeſus appꝛopinquans ibat cū illis. Oculi aūt eorum tenebantur, ne eū agnoſcerent. Et ait ad illos. Qui ſunt hi ſermones, quos confertis adinuicem ambulantes, ⁊ eſtis triſtes? Et reſpōdens vnus cui nomen Cleophas, dixit ei. Tu ſolus peregrinus es in Hieruſalē, ⁊ nō cognouiſti q̄ facta ſunt in illa, his dieb⁹? Quibus ille dixit. Que? Et dixerūt. De Jeſu Nazareno, qui fuit vir pꝛopheta, potens in opere ⁊ ſermone coꝛam deo ⁊ omni populo. Et quomodo tradiderunt eū ſummi ſacerdotes ⁊ pꝛincipes noſtri in dānationē moꝛtis: ⁊ crucifixerunt euz. Nos aūt ſperabamus: quia ipſe eſſet redēpturus Iſrael. Et nūc ſuper hec omnia, tertia dies eſt hodie q̄ hec facta ſunt. Sed ⁊ mulieres q̄dam ex noſtris, terruerūt nos, q̄ ante lucem fuerunt ad monumentū: ⁊ non inuēto coꝛpoꝛe eius, venerunt, dicentes ſe etiā viſionē angeloꝛuz vidiſſe, q dicunt eum viuere. Et abierunt quidā ex noſtris ad monumentum: ⁊ ita inuenerunt, ſicut mulieres dixerunt: ipſum vero non inuenerunt. Et ipſe dixit ad eos. O ſtulti, ⁊ tardi coꝛde ad credendum in omnibus q̄ locuti ſunt pꝛophete. Nōne hec opoꝛtuit pati Chꝛiſtum, ⁊ ita intrare in gloꝛiā ſuam? Et incipiens à Moyſe ⁊ omnibus pꝛophetis, interpꝛetabatur illis in omnibus ſcripturis q̄ de ipſo erant. Et appꝛopinquauerunt caſtello quo ibant: ⁊ ipſe finxit ſe lōgius ire. Et coegerunt illum dicentes. Mane nobiſcum, quoniam adueſperaſcit, ⁊ inclinata eſt iam dies. Et intrauit cū illis. Et factum eſt: dum recumberet cū illis, accepit panē, ⁊ benedixit, ac fregit, ⁊ poꝛrigebat illis. Et aperti ſunt oculi eoꝛum, ⁊ cognouerunt eum: ⁊ ipſe euanuit ex oculis eoꝛū. Et dixerunt ad inuicem. Nōne coꝛ noſtrū ardens erat in nobis, duz loqueretur in via, ⁊ aperiret nobis ſcripturas? Et ſurgentes eadez hoꝛa regreſſi ſunt in Hieruſalem: ⁊ inuenerunt congregatos vndecim, ⁊ eos q cum ipſis erant, dicentes: quia ſurrexit dūs verè, ⁊ apparuit Simóni. Et ipſi narrabant q̄ geſta erant in via: ⁊ quomodo cognouerunt euz in fractione panis. Credo. Offertoꝛiuz.

Angelus domini deſcendit de celo, mat.
⁊ dixit mulieribus: quez q̄ritis, ſur 28
rexit, ſicut dixit, Alleluia. Secreta.

Suſcipe, q̄s dn̄e, pꝛeces populi tui cum oblationibus hoſtiarū: vt paſchalibus initiata myſterijs, ad eternitatis nobis medelam te operante pꝛoficiant. Per dominuz no.

Cōmunio. Surrexit dūs, ⁊ appa- Luc.
ruit Petro, Alleluia. Poſtcōio. 24

Spiritum nobis domine tue charitatis infunde: vt quos ſacramentis paſchalibus ſatiaſti, tua facias pietate concoꝛdes. Per dominum noſtrum. in vnitate eiuſdez.

¶ Feria iij. Statio ad ſanctum Paulum. Introitus.

Nu. 20 Ecc. 15 AQua ſapientię pota-
uit eos, Alleluia: fir-
mabitur in illis, ⁊ nõ
flectetur, Alleluia: ⁊
exaltauit eos in ęter-
psal. num, All'a, all'a. ps.
104 Confitemini domino, ⁊ inuocate no
men eius: annunciate inter gentes
opera eius. ℣. Gloria patri. Oro.
DEus, qui eccleſiam tuam nouo
ſemper ſętu multiplicas: con-
cede famulis tuis: vt ſacramentum
viuendo teneant, quod fide percepe
runt. Per dominum noſtrum.

Lectio Actuum Apoſtolorũ.

ca. 13 IN diebus illis. Surgẽs Pau-
lus, ⁊ manu ſilentium indicens
ait. Uiri fratres, filij generis Abra-
ham, ⁊ qui in vobis timent deum:
vobis verbum ſalutis huius miſſuz
eſt. Qui enim habitant Hieruſalem,
⁊ principes eius ignorantes Jeſuz,
⁊ voces prophetarum, quę per om-
ne ſabbatum leguntur, iudicantes im
pleuerunt: ⁊ nullam cauſam mortis
inuenientes in eo, petierunt à Pila
to, vt interficerent eum. Cumq́z cõ-
ſummaſſent omnia quę de eo ſcripta
erant: deponẽtes eum de ligno, po-
ſuerunt eum in monumento. Deus
autem ſuſcitauit eum à mortuis ter-
tia die. Qui viſus eſt per dies mul-
tos his, qui aſcenderant ſimul cum
eo de Galilęa in Hieruſalem: qui vſ-
que nunc ſunt teſtes eius ad plebez.
Et nos vobis annunciamus eam,
quę ad patres noſtros repromiſſio
facta eſt: quoniam hanc deus adim-
pleuit filiis veſtris, reſuſcitans Je-
ſum Chriſtum dominum noſtrum.
psal. Gradua. Hęc dies, quam fecit do-
117 minus: exultemus ⁊ lętemur in ea.
℣. Dicant nunc qui redempti ſunt
à domino: quos redemit de manu
inimici: ⁊ de regionibus congrega-
uit eos. Alleluia, alleluia. ℣. Sur-
rexit dominus de ſepulcro, qui pro
nobis pependit in ligno.

Sequentia. Uictimę paſchali.
vt in Dominica Paſchę.

Sequen. ſancti euang. ſm Lucam.

IN illo tempore. Stetit Jeſus c. 24
in medio diſcipulorum ſuoruz:
⁊ dixit eis. Pax vobis: Ego ſum:
nolite timere. Conturbati vero ⁊ cõ
territi, exiſtimabant ſe ſpirituz vide-
re. Et dixit eis. Quid turbati eſtis, ⁊
cogitationes aſcendunt in corda ve-
ſtra? Uidete manus meas ⁊ pedes
meos: quia ego ipſe ſum. Palpate
⁊ videte: quia ſpiritus carnem ⁊ oſſa
non habet, ſicut me videtis habere.
Et cum hoc dixiſſet, oſtendit eis ma
nus ⁊ pedes. Adhuc autem illis nõ
credentibus, ⁊ mirantibus prę gau
dio, dixit. Habetis hic aliquid quod
manducetur? At illi obtulerunt ei
partem piſcis aſſi, ⁊ fauum mellis.
Et cum manducaſſet coram eis, ſu-
mens reliquias dedit eis. Et dixit
ad eos. Hęc ſunt verba quę locutus
ſum ad vos: cum adhuc eſſem vobiſ-
cum: quoniã neceſſe eſt impleri om-
nia quę ſcripta ſunt in lege Moyſi, ⁊
prophetis, ⁊ pſalmis de me. Tunc
aperuit illis ſenſum, vt intelligerent
ſcripturas. Et dixit eis. Quoniam
ſic ſcriptum eſt, ⁊ ſic oportebat Chri
ſtum pati, ⁊ reſurgere à mortuis die
tertia, ⁊ prędicari in nomine eius pe-
nitentiam ⁊ remiſſionem peccatorũ
in omnes gentes. Credo. Offer-
torium. Intonuit de cęlo domi- psal.
nus: ⁊ altiſſimus dedit vocem ſu- 17
am: ⁊ apparuerunt fontes aquaruz,
Alleluia. Secreta.
Suſcipe

S Uſcipe domine fideliū preces
cum oblationibus hoſtiarum:
vt per hęc pię deuotionis officia, ad
celeſtem gloriam tranſeamus. Per
Col. 3 dominū no. Cōmunio. S i conſur-
rexiſtis cū Chriſto, quę ſurſum ſunt
quęrite, vbi Chriſtus eſt in dextera
dei ſedens, alleluia, quę ſurſum ſunt
ſapite, Alleluia. Poſtcommunio.
C Oncede, quęſumus, oṗs deus:
vt paſchalis perceptio ſacra-
menti, continua in noſtris mentibus
perſeueret. Per dominū noſtrū.
¶ Feria iiij. Statio ad ſanctū Lau-
rentium extra muros. Introitus.
mat. 25 V Enite benedicti pa-
tris mei: percipite re-
gnum, alleluia: quod
vobis paratū eſt ab
origine mūdi, Allā,
alleluia, alleluia. Ps:
pſal. 95 Cantate domino canticum nouum:
cātate domino omnis terra. ℣. Glo-
ria patri, ⁊ filio, ⁊c. Oratio.
D Eus, qui nos Reſurrectionis
dominicę annua ſollēnitate lę-
tificas, concede propitius: vt per tē-
poralia feſta quę agimus, peruenire ad
gaudia ęterna mereamur. Per eun-
dem do. Ab hac die vſq; ad octauā,
poſt orationem diei dicitur vna ex
ſequentibus orationibus tantum.
Cōtra perſecutores Eccleſię. Oratio.
E Ccleſię tuę, q̄s dñe, preces pla-
catus admitte: vt deſtructis
aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuer-
ſis, ſecura tibi ſeruiat libertate. Per
dominum noſtrū. Papa.
D Eus omnium fideliū paſtor ⁊
rector, famulum tuum N. quē
paſtorem eccleſię tuę preeſſe voluiſti,
propitius reſpice: da ei quęſumus,
verbo ⁊ exēplo quibus preeſt, profi-

M. N. R.

cere: vt ad vitā, vnà cū grege ſibi crę-
dito, perueniat ſempiternā. Per do.
Lectio Actuum Apoſtolorū.
I N diebus illis. Aperiens Pe- ca. 5.
trus os ſuū, dixit. Uiri Iſraelitę,
⁊ qui timetis deū, audite. Deus A-
brahā, ⁊ deus Iſaac, ⁊ deus Iacob,
deus patrū noſtrorū glorificauit fi-
liū ſuū Ieſum, quē vos qdem tradidi-
ſtis ⁊ negaſtis ante faciē Pilati, iudi-
cāte illo dimitti. Uos aūt ſanctū ⁊ iu-
ſtū negaſtis, ⁊ petiſtis virum homici-
dā donari vobis: authorē vero vitę
interfeciſtis, quem deus ſuſcitauit a
mortuis, cuius nos teſtes ſumus. Et
nunc fratres ſcio q; per ignorantiā
feciſtis, ſicut ⁊ principes veſtri. Deꝰ
aūt q prenunciauit per os omnium
prophetarum pati Chriſtū ſuum im-
pleuit ſic. Penitemini igitur, ⁊ con-
uertimini: vt deleantur peccata ve-
ſtra. Grad. H ęc dies, quā fecit do- pſal.
minus: exultemus, ⁊ lętemur in ea. 117
℣. Dextera dñi fecit virtutē: dextera
dñi exaltauit me: dextera domini fe-
cit virtutem. A lleluia, alleluia. ℣.
Surrexit dominus verè: ⁊ apparuit Luc.
Petro. Sequentia. U ictimę pa- 24
ſchali. vt in Dominica Paſchę.
Seq. ſancti euāgelij ſm Ioannem.

I N illo tēpe: c. 21.
Manifeſta-
uit ſe iterum Ie-
ſus diſcipulis ſu-
is ad mare Ti-
beriadis. Mani-
feſtauit autē ſic.
Erant ſimul Si-
mon Petrus, ⁊
Thomas q dici-
tur Didymus, ⁊ Nathanael qui erat
à Cana Galilęę, ⁊ filij Zebedęi, ⁊ alij
ex diſcipulis eius duo. Dicit eis

Simon Petrus. Uado piſcari. Di-
cunt ei. Uenimus ⁊ nos tecum. Et
exierunt ⁊ aſcenderunt in nauim: ⁊
illa nocte nihil pꝛendiderunt. Mane
autem facto, ſtetit Jeſus in litoꝛe: nō
tamen cognouerunt diſcipuli qꝛ Je-
ſus eſt. Dicit ergo eis Jeſus. Pue-
ri, nunquid pulmentarium habetis?
Reſponderūt ei. Non. Et dixit eis.
Mittite in dexteram nauigij rete: ⁊
inuenietis. Miſerunt ergo: ⁊ iam nō
valebant illud trahere pꝛę multitudi
ne piſcium. Dicit ergo diſcipulus il-
le, quem diligebat Jeſus, Petro.
Dominus eſt: Simon ergo Petrus
cum audiſſet qꝛ dominus eſt: tunicā
ſuccinxit ſe, (erat enim nudus) ⁊ mi-
ſit ſe in mare. Alij autem diſcipuli na
uigio venerūt (non enim longe erāt
à terra, ſed quaſi cubitis ducentis)
trahentes rete piſcium. Ut ergo de-
ſcenderunt in terram, viderunt pꝛu-
nas poſitas, ⁊ piſcem ſuperpoſitum,
⁊ panem. Dicit eis Jeſus. Afferte
de piſcibus quos pꝛendidiſtis nunc.
Aſcendit Simon Petrus, ⁊ traxit
rete in terram plenum magnis piſci-
bus, centum quinquaginta tribus.
Et cum tanti eſſent, non eſt ſciſſum re-
te. Dicit eis Jeſus. Uenite, pꝛande-
te. Et nemo audebat diſcumbentium
interrogare eum. Tu quis es? ſcien-
tes qꝛ dominus eſt. Et venit Jeſus,
⁊ accepit panē, ⁊ dabat eis: ⁊ piſcem
ſimiliter. Hoc iam tertiò manifeſta-
tus eſt Jeſus diſcipulis ſuis, cum re-
ſurrexiſſet à moꝛtuis. Credo. Offer
pſal. 77 toꝛium. Poꝛtas cęli aperuit domin⁹:
⁊ pluit illis manna vt ederent: panē
cęli dedit eis: panem angeloꝛū man-
ducauit homo, Alleluia. Secreta.
Sacrificia domine paſchalibus
gaudijs immolamus: quibus
eccleſia tua mirabiliter ⁊ paſcitur ⁊
nutritur. Per domin. Alia ſecreta.
Protege nos dn̄e tuis myſterijs
ſeruiētes: vt, diuinis rebus inhę
rentes, ⁊ coꝛpoꝛe tibi famulemur, ⁊
mente. Per dom. Uel pꝛo Papa.
Oblatis, q̄s dn̄e, placare mune-
ribus: ⁊ famulū tuū N. quē pa
ſtoꝛē eccleſię tuę pꝛęeſſe voluiſti, aſſi
dua pꝛotectione guberna. Per do:
Comunio. Chꝛiſtus reſurgens ex Ro. 6
moꝛtuis iam non moꝛitur, alleluia:
moꝛs illi vltra nō dominabitur, Al-
leluia, alleluia. Poſtcommunio.
Ab omni nos, quęſumus domi-
ne, vetuſtate purgatos, ſacra-
menti tui venerāda perceptio in no-
uam transferat creaturam. Qui vi-
uis ⁊ regnas. Alia poſtcommunio.
Quęſumus dn̄e deus noſter: vt,
quos diuina tribuis participa
tione gaudere, humanis non ſinas
ſubiacere periculis. Per dominum
noſtrum Jeſum Chꝛiſtum filium tuū.
Uel pꝛo Papa.
Hęc nos, quęſum⁹ domine, di
uini ſacramēti perceptio pꝛo-
tegat: ⁊ famulum tuum N. quem pa
ſtoꝛem Eccleſię tuę pꝛęeſſe voluiſti,
vnà cum commiſſo ſibi grege, ſaluet
ſemper ⁊ muniat. Per dominū no.

Feria v. Statio ad ſanctos duo-
decim apoſtolos. Introitus.

Uictricem manū tuam ſapi. 10
domine laudauerūt
pariter, alleluia: quia
ſapientia aperuit os
mutum, ⁊ linguas in-
fantium fecit diſertas,
Alleluia, alleluia. Pſalmus. Can-
tate domino canticum nouum: quia pſal. 97
mirabilia fecit. ℣. Gloꝛia patri, ⁊ fi-
lio, ⁊ ſpiritui ſancto. Oꝛatio.
Deus,

DEus, qui diuerſitatem gentiū in confeſſione tui nominis adunaſti: da, ut renatis fonte baptiſmatis, una ſit fides mentium, ⁊ pietas actionum. Per dominum noſtrum. vel Eccleſię tuę. vel Deus omnium fideliū. vt ii. feria pręcedēti. fo. 114.

Lectio Actuum Apoſtolorum.

ca. 8. IN diebus illis. Angelus domini locutus eſt ad Philippum, dicens. Surge, ⁊ uade contra meridianum, ad uiam quę deſcendit ab Hieruſalem in Gazam: hęc eſt deſerta. Et ſurgēs abijt. Et ecce uir Aethiops eunuchus, potens Candacis reginę Aethiopum, qui erat ſuper omnes gazas eius, uenerat adorare in Hieruſalem: ⁊ reuertebatur ſedēs ſuper currum ſuum, legénsque Iſaiam prophetam. Dixit autem ſpiritus Philippo. Accede, ⁊ adiunge te ad currum iſtum. Accurrens autē Philippus, audiuit illum legentem Iſaiam prophetam: ⁊ dixit. Putáſne intelligis quę legis? Qui ait. Et quomodo poſſum, ſi non aliquis oſtenderit mihi? Rogauitque Philippum, ut aſcenderet, ⁊ ſederet ſecū. Locus aūt ſcripturę, quam legebat, hic erat. Tanquam ouis ad occiſionē ductus eſt: ⁊ ſicut agnus coram tondente ſe, ſine uoce, ſic nō aperuit os ſuū. In humilitate iudicium eius ſublatū eſt. Generationem eius quis enarrabit? Qm̄ tolletur de terra uita eius. Reſpondens autem eunuchus Philippo, dixit. Obſecro te, ô quo propheta dicit hoc: de ſe, an de alio aliquo? Aperiens aūt Philippus os ſuum, ⁊ incipiens à ſcriptura iſta, euangelizauit illi Ieſum. Et dū irēt per viam, uenerūt ad quandā aquā: ⁊ ait eunuchus. Ecce aqua, quis prohibet me baptizari? Dixit aūt Philippus. Si credis ex toto corde, licet. Et reſpondens, ait. Credo filium dei eſſe Ieſum Chriſtum. Et iuſſit ſtare currum: ⁊ deſcenderunt uterque in aquā, Philippus ⁊ eunuchus: ⁊ baptizauit eū. Cū aūt aſcendiſſent de aqua, Spiritus dn̄i rapuit Philippū, ⁊ amplius non uidit eū eunuch⁹. Ibat aūt p uiā ſuā gaudens. Philippus aūt inuētus eſt i Azoto. Et pertranſiens euangelizabat ciuitatibus cunctis (donec ueniret Cęſareā) nomen dn̄i Ieſu Chriſti. Grad. Hęc pſal. 117 dies, quā fecit dn̄s: exultemus ⁊ lętemur in ea. ℣. Lapidem quem reprobauerunt ędificantes, hic factus eſt in caput anguli: à dn̄o factū eſt iſtud: ⁊ eſt mirabile in oculis noſtris. Alleluia, alla. ℣. Surrexit Chriſtus, qui creauit omnia: ⁊ miſertus eſt humano generi. Sequentia. Victimę paſchali. vt in Dominica Paſchę.

Seq. ſancti euangelij ſm Ioannem.

IN illo tem- c. 20 pore. Maria ſtabat ad monumentū foris, plorans. Dum ergo fleret, inclinauit ſe, ⁊ proſpexit in monumētum. Et uidit duos angelos in albis, ſedentes, unum ad caput, ⁊ unū ad pedes, ubi poſitum fuerat corpus Ieſu. Dicūt ei illi. Mulier quid ploras? Dicit eis. Quia tulerunt dominum meum: ⁊ neſcio ubi poſuerunt eum. Hęc cum dixiſſet, conuerſa eſt retrorſum, ⁊ vidit Ieſum ſtantem: ⁊ non ſciebat quia Ieſus eſt. Dicit ei Ieſus. Mulier quid

ploras? Quem queris? Illa exiſti-
mãs q hortulanꝰ eſſet, dicit ei. Dñe,
ſi tu ſuſtuliſti eũ, dicito mihi vbi po
ſuiſti eum, & ego eum tollã. Dicit ei
Jeſus. Maria. Cõuerſa illa, dicit ei.
Rabbóni, quod dr magiſter. Dicit ei
Jeſus. Noli me tangere. Nondum
enim aſcendi ad patrem meum. Va-
de autem ad fratres meos, & dic eis.
Aſcendo ad patrem meum & patrẽ
veſtrum, deum meum & deum ve-
ſtrũ. Venit Maria Magdalene an-
nunciãs diſcipulis, q vidi dominũ,
& hęc dixit mihi. Credo. Offerto.
Exo. 13 In die ſollemnitatis veſtrę, dicit do
minus, inducam vos in terram fluẽ-
tem lac & mel, Alleluia. Secreta.
Suſcipe, quęſumus dñe, munera
populorũ tuorũ propitius: vt
confeſſione tui nominis, & baptiſma-
te renouati, ſempiternã beatitudinẽ
conſequantur. Per dominum. vel
Protege nos. vel Oblatis. vt in fe-
ria precedẽti. Cõio. Populus acq̃ſi
1.pe. 2 tionis annunciate virtutes eius, alla:
qui vos de tenebris vocauit in admi
rabile lumen ſuũ, Alla. Poſtcõio.
Exaudi dñe preces noſtras: vt
redemptionis noſtrę ſacroſan-
cta commercia, & vitę nobis confe-
rant preſentis auxiliũ, & gaudia ſem-
piterna concilient. Per dominum
noſtrum. vel Quęſumus dñe. vel
Hęc nos. vt in feria precedenti.

Feria vij. Statio ad ſanctam Ma
riam rotondam. Introitus.

pſal. 17 Eduxit eos dñs in ſpe,
alla: & inimicos eorũ
operuit mare, allelu
ia, alleluia, alleluia.
Ps. Attendite popu
le meus legem meã:
inclinate aurem veſtrã in verba oris
mei. ℣. Gloria patri, & fi. Oratio.
Omnipotẽs ſempiterne deus,
qui paſchale ſacramentũ in re-
conciliationis humanę fędere contu
liſti: da mentibus noſtris: vt quod
profeſſione celebramus, imitemur
effectu. Per dominũ noſtrũ. vel
Eccleſię tuę. vel Deus omnium.
vt in iiij. feria precedenti. folio 114.

Lectio epiſtolę beati Petri apli.

Chariſſimi: Chriſtus ſemel pro 1.c.3.
peccatis noſtris mortuus eſt,
iuſtus pro iniuſtis: vt nos offerret
deo, mortificatos quidem carne, vi-
uificatos autẽ ſpiritu. In quo & his
qui in carcere erant ſpiritibus, veni-
ens predicauit: qui increduli fuerant
aliquãdo, quãdo expectabãt dei pa-
tientiam in diebus Noe, cum fabri-
caretur arca: in qua pauci, id eſt octo
animę ſalue facte ſunt per aquam.
Quod & vos nunc ſimilis formę ſal-
uos facit baptiſma: non carnis depo
ſitio ſordium, ſed conſcientię bonę in-
terrogatio in deum, per reſurrectio-
nem Jeſu Chriſti dñi noſtri, qui eſt
in dextera dei. Gradua. Hęc dies, pſal.
quã fecit dñs: exultemus & lętemur 117
in ea. ℣. Benedictus qui venit in no
mine domini: deus dñs & illuxit no-
bis. Alleluia, alleluia. ℣. Dicite in
gentibus: q dominus regnauit a li-
gno. Sequentia. Victimę paſchali.
vt in Dominica Paſchę.

Sequentia ſancti euangelii
ſecundum Mattheum.

In illo tempore. Undecim diſci c.28.
puli abierunt in Galilęam, in
montẽ vbi conſtituerat illis Jeſus.
Et videntes eum adorauerunt: qui-
dam autem dubitauerunt. Et acce-
dẽs Jeſus locutus eſt eis, dicẽs. Da
ta eſt mihi oĩs poteſtas in cęlo & in
terra.

terra. Euntes ergo, docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine patris ⁊ filij ⁊ ſpiritus ſancti, docentes eos ſeruare omnia quecunque mandaui vobis. Et ecce ego vobiſcum ſum omnibus diebus, vſque ad conſummationem ſeculi. Credo.

Leu. 23 Offertorium. Erit vobis hęc dies memorialis, alleluia: ⁊ diem feſtum celebrabitis ſollemnem dño in progenies veſtras: legitimũ ſempiternũ diem, Alleluia, all'a, all'a. Secreta.

Hoſtias, queſumus dñe, placatus aſſume: quas ⁊ pro renatorũ expiatione peccati deferimus, ⁊ pro acceleratione celeſtis auxilij. Per dominum. vel Protege nos. vel Oblatis. vt in iiij. feria pcedenti.

mat. 28 Communio. Data eſt mihi omnis poteſtas in celo ⁊ in terra, alleluia: euntes docete omnes gentes, baptizantes eos, in nomine patris, ⁊ filij, ⁊ ſpiritus ſancti, All'a. Poſtcõio.

Reſpice, q̃s dñe, populum tuũ: ⁊, quez eternis dignatus es renouare myſterijs, à tẽporalibus culpis dignanter abſolue. Per dñm. vel Queſumus domine. vel Hęc nos. vt in quarta feria precedenti.

¶ Sabbato in Albis. Statio ad ſanctũ Joannẽ in Laterano. Introitus.

pſal. 104 Eduxit dominus populũ ſuum in exultatione, alleluia: ⁊ electos ſuos in letitia, All'a, all'a. ps. Confitemini dño, ⁊ inuocate nomen eius: annunciate inter gentes opera eius. ℣. Gloria pa. Oro.

Concede, queſumus, oĩps deus: vt, qui feſta paſchalia venerando egimus, p hec contingere ad gaudia eterna mereamur. Per dñm.

vel Eccleſię tuę. vel Deus omniũ. vt in iiij. feria precedenti. folio 114.

Lectio epiſtolę beati Petri apli.

1. c. 2 Chariſſimi: Deponentes omnem malitiã, ⁊ omnem dolũ, ⁊ ſimulationes, ⁊ inuidias, ⁊ omnes detractiones: ſicut modo geniti infantes, rationabiles, ſine dolo, lac cõcupiſcite: vt in eo creſcatis in ſalutẽ: ſi tamen guſtatis, quoniã dulcis eſt dominus. Ad quem accedentes, lapidem viuum, ab hominibus quidẽ reprobatum, à deo autem electum ⁊ honorificatum ⁊ ipſi tanquam lapides viui ſuperędificamini, domus ſpiritualis, ſacerdotiũ ſanctum, offerentes ſpirituales hoſtias, acceptabiles deo per Jeſum Chriſtũ. Propter quod continet ſcriptura. Ecce ponam in Sion lapidem ſummũ angularem, probatum, electũ, precioſum. Et qui crediderit in illum, non confundetur. Vobis igitur honor credentibus. Non credentibus autem, lapis quem reprobauerunt ędificantes, hic factus eſt in caput anguli: ⁊ lapis offenſionis ⁊ petra ſcandali, his qui offendunt verbo, nec credunt, in quo ⁊ poſiti ſunt. Vos autez genus electum, regale ſacerdotium, gens ſancta, populus acquiſitionis: vt virtutes eius annuncietis, qui de tenebris vos vocauit in admirabile lumen ſuum. Qui aliquando non populus: nunc aũt populus Dei. Qui non conſecuti miſericordiam: nunc autem miſericordiam conſecuti.

¶ Ab hac die vſq3 ad octauã Pentecoſtes, tam in officio de tempore, quàm de ſanctis, nõ dicitur Graduale: ſed eius loco dicũtur duo verſus cum quarto: All'a, ordine infraſcripto: preterquã in miſſis Rogationum, ⁊ vigi-

ꝛ vigilię Pentecoſtes, in quibus di
citur vnū All'a, cum vno verſu: ſimi
liter ꝛ poſt quamlibet propbetiam
in ſabbato Quatuoꝛ tempoꝛum poſt
Pent. Alio tempoꝛe vſque ad Se
ptuageſimam, quando dicitur Gra
duale, dicuntur tria All'a, poſt Gra
duale, bis ante verſum, ꝛ ſemel poſt
verſum: cum autem dicitur Sequen
tia, Alleluia, quod dicendum eſſet
poſt verſū, dicitur poſt Sequētiā.
pſal. 117 Alleluia, alleluia. ℣. Hęc dies quā
fecit dominus: exultemus ꝛ lętemur
pſal. 112 in ea. All'a. ℣. Laudate pueri dn̄m,
laudate nomen domini. Sequentia.
Victimę Paſchali, ꝛ in fine All'a,
Seq. ſancti euangelij ſm Joannem.

C. 20 In illo tp̄e: Vna ſabbati, Maria Magdalenę venit mane cū adhuc tenebꝛę eſſent, ad monumentū: ꝛ vidit lapidē ſublatū à monumēto. Cucurrit ergo, ꝛ venit ad Simonē Petrū, ꝛ ad alium diſcipulum, quē diligebat Jeſus: ꝛ dicit eis. Tulerūt dn̄m de monumento: ꝛ neſcimus vbi poſuerunt eū. Exijt ergo Petrus, ꝛ ille alius diſcipulus: ꝛ venerūt ad monumentū. Currebant autē duo ſimul: ꝛ ille alius diſcipulus pꝛęcucurrit citius Petro, ꝛ venit pꝛimus ad monumētū. Et cum ſe inclinaſſet, vidit linteamina poſita: nō tamē introiuit. Venit ergo Simon Petrꝰ ſequēs eū, ꝛ introiuit in monumentū: ꝛ vidit linteāmina poſita, ꝛ ſudariū qd̄ fuerat ſup caput eius: nō cū linteaminibus poſitū, ſed ſeparatim inuolutū in vnum locū. Tūc ergo introiuit ꝛ ille diſcipulus qui venerat pꝛimus ad monumentū: ꝛ vidit, ꝛ credidit. Nondum enim ſciebant ſcripturas, q2 opoꝛtebat eū à moꝛtuis reſurgere. Credo.
Offert. Benedictus qui venit in no pſal.
mine domini: benediximus vobis 117
de domo domini: deus dn̄s ꝛ illuxit
nobis, Alleluia, alleluia. Secreta.
Concede, quęſumus domine, ſemper nos per hęc ſacra myſteria paſchalia gratulari: vt cōtinua noſtrę reparationis operatio, perpetuę nobis fiat cauſa lętitię. Per do.
vel Protege. vel Oblatis. vt in fe
ria iiij. pꝛęcedēti. Cōio. Omnes quí gal. 3
in Chꝛiſto baptizati eſtis, Chꝛiſtum
induiſtis, Alleluia. Poſtcōmunio.
Redemptionis noſtrę munere vegetati, quęſumus domine: vt hoc perpetuę ſalutis auxilio, fides ſemper vera pꝛoficiat. Per dominū noſtrū. vel Quęſumus domine. vel Hęc nos. vt in feria iiij. pcedēti.
¶ Dn̄ica in octaua Paſchę. Statio ad ſanctum Pancratiū. Introitus.
Quaſi modo geniti in 1. pe. 2
fantes, alleluia: ratio
nabiles ſine dolo, lac
concupiſcite, All'a,
all'a. pſal's. Exultate pſal. 80
deo adiutoꝛi nr̄o: iu
bilate do Jacob. ℣. Gloꝛia p. Oro.
Preſta, q̄s omnipotens deus: vt q paſchalia feſta peregimus: hęc te largiente moꝛibus ꝛ vita teneamus. Per dominum noſtrum.
Lectio epiſtolę beati Joannis apl̄i.
Chariſſimi. Omne qd̄ natū eſt 1. C. 5
ex deo: vincit mundū. Et hęc
eſt victoꝛia q̄ vincit mundū: fides no
ſtra. Quis eſt autem, qui vincit mun
dū: niſi qui credit, quoniam Jeſus eſt
filius

filius Dei: Hic eſt, qui venit per a-
quam ⁊ ſanguinem, Jeſus Chꝛiſtus:
Non in aqua ſolum: ſed in aqua ⁊ ſan
guine. Et ſpiritus eſt, qui teſtifica-
tur, quoniam Chꝛiſtus eſt veritas.
Quoniam tres ſunt qui teſtimoniū
dant in cęlo: pater, verbum, ⁊ ſpiri-
tus ſanctus: ⁊ hi tres, vnum ſunt. Et
tres ſunt, qui teſtimoniū dant in ter-
ra: ſpiritus, aqua, ⁊ ſanguis: ⁊ hi tres,
vnū ſunt. Si teſtimonium hominū
accipimus: teſtimonium Dei maius
eſt. Quoniam hoc eſt teſtimoniū dei
quod maius eſt: q꞉ teſtificatus eſt de
filio ſuo. Qui credit in filium dei, ha-
bet teſtimonium dei in ſe. Allā, allā.
mat. ℣. In die reſurrectionis meę, dicit
28 dñs, pꝛęcedā vos in Galilęā. Allā.
Joā. ℣. Poſt dies octo, ianuis clauſis
20 ſtetit Jeſus in medio diſcipulorum
ſuorum, ⁊ dixit, pax vobis. Alleluia.
Sequ. ſancti euang. ſm̄ Joannem:
c. 20

In illo tp̄e: Cū eſſet ſe-
ro die illa, vna
ſabbatorū, ⁊ fo
res eſſent clauſę,
vbi erāt diſcipu
li cōgregati pꝛo
pter metū Judę
orū: venit Jeſ⁹,
⁊ ſtetit in medio
eorū, ⁊ dicit eis. Pax vobis. Et cū
hoc dixiſſet, oſtendit eis manus ⁊ la-
tus. Gauiſi ſunt ergo diſcipuli viſo
domino. Dixit ergo eis iterū. Pax
vobis. Sicut miſit me pater, ⁊ ego
mitto vos. Hęc cum dixiſſet, inſuffla-
uit: ⁊ dicit eis. Accipite ſpiritum ſan
ctū: quorū remiſeritis peccata, remit
tūtur eis: ⁊ quorū retinueritis, reten-
ta ſunt. Thomas aūt vnus de duode
cim, q dī Dydimus, non erat cū eis,
qū venit Jeſus. Dixerunt ergo ei alij
diſcipuli. Vidimus dñm. Jlle aūt di
xit eis. Niſi videro in manibus eius
fixurā clauorū, ⁊ mittā digitū meum
in locū clauorū, ⁊ mittā manum meā
in latus eius: non credā. Et poſt dies
octo, iterū erāt diſcipuli eius intus:
⁊ Thomas cum eis. Venit Jeſus ia
nuis clauſis, ⁊ ſtetit in medio, ⁊ dixit.
Pax vobis. Deinde dicit Thomę.
Jnfer digitum tuum huc, ⁊ vide ma
nus meas, ⁊ affer manū tuam, ⁊ mit-
te in latus meum: ⁊ noli eſſe incredu-
lus, ſed fidelis. Reſpondit Thomas,
⁊ dixit ei: Dñs meus, ⁊ deus meus.
Dicit ei Jeſus. Q꞉ vidiſti me Tho-
ma, credidiſti: beati qui nō viderūt,
⁊ crediderunt. Multa quidem ⁊ alia
ſigna fecit Jeſus in cōſpectu diſcipu
lorum ſuorum, quę non ſunt ſcripta
in libꝛo hoc. Hęc autem ſcripta ſunt,
vt credatis quia Jeſus eſt filius dei:
⁊ vt credētes, vitam habeatis in no-
mine eius. Credo. Offertorium.
Angelus domini deſcendit de cęlo, mat.
⁊ dixit mulieribus: quem quęritis, 28
ſurrexit, ſicut dixit, Allā. Secreta.
Suſcipe munera, q̄s dñe, exul-
tantis eccleſię: ⁊ cui cauſam tā-
ti gaudij pꝛęſtitiſti, ꝑpetuę fructum
concede lętitię. Per dominum no.
Communio. Mitte manum tuam, Joā.
⁊ cognoſce loca clauorum, alleluia: ⁊ 20
noli eſſe incredulus, ſed fidelis, alle-
luia, alleluia. Poſtcommunio.
Quęſumus dñe deus noſter: vt
ſacroſancta myſteria, quę pꝛo
reparationis noſtrę munimine con-
tuliſti, ⁊ pꝛęſens nobis remedium eſ-
ſe facias, ⁊ futurum. Per dominū.
¶ A Feria ſecunda poſt octauam
Paſchę, vſq; ad Aſcenſionem poſt
orationē diei dicuntur orationes ſe-
quentes.

quentes, ſi non eſt feſtum duplex.

De beata virgine. Oratio.

CONcede nos famulos tuos, queſumus dñe deus, perpetua mentis ⁊ corporis ſanitate gaudere: ⁊ glorioſa beatę Marię ſemper virginis interceſſione, à preſenti liberari triſtitia, ⁊ ęterna perfrui letitia.

Contra perſecutores eccleſię.

ECcleſię tuę, q̄s dñe, preces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate. Per dominum noſtrum. Vel pro Papa.

DEus omnium fideliū paſtor ⁊ rector, famulum tuum N. quē paſtorem eccleſię tuę preeſſe voluiſti, propitius reſpice: da ei queſumus, verbo ⁊ exēplo quibus preeſt, proficere: vt ad vitam, vnà cum grege ſibi credito, perueniat ſempiternam. Per do. De beata virgine. Secre.

TUa domine propitiatione, ⁊ beatę Marię ſemp virginis interceſſione, ad perpetuam atque preſentem hęc oblatio nobis proficiat proſperitatem ⁊ pacem. Contra perſecutores Eccleſię. Secreta.

PRotege nos dñe tuis myſterijs ſeruiētes: vt, diuinis rebus inhęrentes, ⁊ corpore tibi famulemur, ⁊ mente. Per dom. Vel pro Papa.

OBlatis, q̄s dñe, placare muneribus: ⁊ famulū tuū N. quē paſtorem eccleſię tuę preeſſe voluiſti, aſſidua protectione guberna. Per do: De beata virgine. Poſtcomunio.

SUmptis dñe ſalutis noſtrę ſubſidijs, da q̄s, beatę Marię ſemper virginis patrocinijs nos vbiq; protegi: in cui⁹ veneratione, hęc tuę obtulimus maieſtati. Contra perſecutores Eccleſię. Poſtcommunio.

QUeſumus dñe deus noſter: vt, quos diuina tribuis participatione gaudere, humanis non ſinas ſubiacere periculis. Per dominū noſtrum Ieſum. Vel pro Papa.

HAec nos, queſum⁹ domine, diuini ſacramēti perceptio protegat: ⁊ famulum tuum N. quem paſtorem Eccleſię tuę preeſſe voluiſti, vnà cum commiſſo ſibi grege, ſaluet ſemper ⁊ muniat. Per dominū no.

Dñica ij. poſt Paſcha. Introit⁹.

MIſericordia domini psal. 32
plena eſt terra, alleluia: verbo domini celi firmati ſunt, alleluia, alleluia. Ps. Exultate iuſti in dño: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſan. Oratio.

DEus, qui in filij tui humilitate, iacentem mundum erexiſti: fidelibus tuis perpetuā concede letitiam: vt, quos perpetuę mortis eripuiſti caſibus, gaudijs facias ſempiternis pérfrui. Per eundē dominū.

Alię orationes Concede nos famulos tuos. ⁊ Eccleſię tuę. vel Deus omnium fidelium. vt ſupra poſt Dominicam in octaua Paſchę.

Lectio epiſtolę beati Petri apli.

CHariſſimi: Chriſtus paſſus eſt 1.C.2
pro nobis, vobis relinquens exemplum, vt ſequamini veſtigia eius. Qui peccatum non fecit: nec inuentus eſt dolus in ore eius. Qui cū malediceretur, nō maledicebat. Cū pateretur, nō comminabatur. Tradebat autem iudicāti ſe iniuſtè. Qui peccata noſtra ipſe pértulit in corpore ſuo ſuper lignum: vt peccatis mortui iuſtitię viuamus. Cuius liuore ſanati eſtis. Eratis enim ſicut oues errantes:

errantes: ſed conuerſi eſtis nunc ad paſtorem ⁊ epiſcopuȝ animaruȝ ve-
Luc. ſtrarũ. Alleluia, alleluia. ℣. Cogno
24 uerunt diſcipuli dñm Jeſum in fractione panis. Alleluia. ℣. Ego ſum paſtor bonus, ⁊ cognoſco oues meas, ⁊ cognoſcunt me meę. Alleluia.

Seq. ſancti euãgelij ſm Joannem.

ca. 10 IN illo tpe: Dixit Jeſus phariſęis. Ego ſuȝ paſtor bonus. Bonus paſtor animã ſuaȝ dat ꝓ ouibus ſuis. Mercenarius autem, ⁊ qui non eſt paſtor, cuius non ſunt oues proprię, videt lupũ venientẽ, ⁊ dimittit oues, ⁊ fugit: ⁊ lupus rapit, ⁊ diſpgit oues. Mercenarius autem fugit, qꝛ mercenarius eſt: ⁊ nõ pertinet ad eũ de ouibus. Ego ſum paſtor bonus, ⁊ cognoſco oues meas, ⁊ cognoſcunt me meę. Sicut nouit me pater, ⁊ ego agnoſco patrẽ: ⁊ animã meam pono pro ouibus meis. Et alias oues habeo, quę non ſunt ex hoc ouili: ⁊ illas oportet me adducere, ⁊ vocem meã audient: ⁊ fiet vnuȝ ouile ⁊ vnus pa-
pſal. ſtor. Credo. Offer. Deus deꝰ meꝰ
62 ad te de luce vigilo: ⁊ in nomine tuo leuabo manus meas, alla. Secreta.

BEnedictionem nobis dñe conferat ſalutareȝ ſacra ſemper oblatio: vt, quod agit myſterio, virtute pficiat. Per do. Tua dñe. Protege. vel Oblatis. vt ſupra poſt Dñi-
Joã. caȝ in octaua Paſchę. Cõio. Ego
10 ſum paſtor bonus, alleluia: ⁊ cognoſco oues meas, ⁊ cognoſcũt me meę, alleluia, alleluia. Poſtcommunio.

PReſta nobis, quęſumus omnipotẽs deus: vt viuificationis tuę gratiã conſequentes, in tuo ſemper munere gloriemur. Per dñm. Sumptis domine. Quęſumus. vel Hęc nos quęſumus. vt ſupra poſt Dominicaȝ in octaua Paſchę.

Dñica iij. poſt Paſcha. Introit.

IUbilate deo omnis terra, alleluia: pſal- pſal.
mum dicite nomini 65
eius, alleluia: date gloriam laudi eius, alleluia, alleluia. Ps. Dicite Deo, quaȝ terribilia ſunt opera tua domine: in multitudine virtutis tuę mentientur tibi inimici tui. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Oratio.

DEus, q errantibus, vt in viam poſſint redire iuſtitię, veritatis tuę lumen oſtendis: da cunctis, qui chriſtiana profeſſione cenſentur, ⁊ illa reſpuere quę huic inimica ſunt nomini, ⁊ ea quę ſunt apta ſectari. Per dominuȝ. Alię orationes. Concede nos. ⁊ Eccleſię tuę. vel Deus omnium fidelium. vt ſupra poſt Dominicam in octaua Paſchę. folio 117.

Lectio epiſtolę beati Petri apli.

CHariſſimi. Obſecro vos tan- 1. C. 2
quam aduenas, ⁊ peregrinos, abſtinere vos à carnalibus deſiderijs quę militant aduerſus animam, conuerſationem veſtram inter gentes habentes bonam: vt in eo quod detrectant de vobis tanquaȝ de malefactoribus, ex bonis operibus vos conſiderantes, glorificent deum in die viſitationis. Subiecti igitur eſtote omni humanę creaturę propter deum: ſiue regi, quaſi pręcellẽti: ſiue ducibus, tanquã ab eo miſſis ad vindictam malefactorum, laudem vero bonorum: quia ſic eſt voluntas dei: vt benefacientes obmuteſcere faciatis imprudentium hominum ignorantiam: quaſi liberi, ⁊ non quaſi velamen habentes malitię libertatem, ſed ſicut ſerui dei. Omnes honorate.

Frater-

Fraternitatez diligite. Deum time⸗
te. Regem honorificate. Serui,ſub⸗
diti eſtote in omni timore dominis,
non tantum bonis ⁊ modeſtis, ſed et
dyſcolis. Hec eſt enim gratia: in
Chriſto Jeſu domino noſtro. Alle⸗
pſal. 110 luia, alleluia. ℣. Redemptionem mi
ſit dominus populo ſuo. Alleluia.
Luc. 24 ℣. Oportebat pati Chriſtum, ⁊ re⸗
ſurgere á mortuis: ⁊ ita intrare in
gloriam ſuam, alleluia.

Seq. ſancti euãgelij ſm Joannem.

c. 16. IN illo tempore: Dixit Jeſus di
ſcipulis ſuis. Modicum, ⁊ iam
non videbitis me: ⁊ iterū modicū, ⁊
videbitis me: quia vado ad patrem.
Dixerūt ergo ex diſcipulis eius ad⸗
inuicez. Quid eſt hoc quod dicit no⸗
bis: Modicū, ⁊ non videbitis me: ⁊
iterū modicū, ⁊ videbitis me, ⁊ q: va
do ad patrem: Dicebāt ergo: Quid
eſt hoc qđ dicit nobis, Modicum: ⁊
Neſcimus quid loquitur. Cognouit
aūt Jeſus q: volebant euz interroga
re: ⁊ dixit eis. De hoc queritis inter
vos, q: dixi: Modicum, ⁊ non vide⸗
bitis me: ⁊ iterum modicum, ⁊ vide⸗
bitis me. Amen amen dico vobis, q:
plorabitis ⁊ flebitis vos, mūdus au⸗
tem gaudebit: vos vero contriſtabi⸗
mini, ſed triſtitia veſtra vertetur in
gaudiū. Mulier cum parit, triſtitiaz
habet: q: venit hora eius: cum autez
pépererit puerum, iam non meminit
preſſurę propter gaudiū, q: natus eſt
homo in mundū. Et vos igitur nunc
quidem triſtitiam habetis. Jterum
autē videbo vos, ⁊ gaudebit cor ve⸗
ſtrum: ⁊ gaudium veſtrum nemo tol
let á vobis. Credo. Offertorium.
pſal. 145 Lauda anima mea dñm: laudabo do
minum in vita mea: pſallā deo meo
quandiu ero, alleluia. Secreta.

His nobis domine myſterijs
conferatur, quo terrena deſi⸗
deria mitigantes, diſcamus amare
celeſtia. Per dominum noſtrum.
Tua domine. Protege, vel Obla
tis. Cōmunio. Modicum, ⁊ non vi⸗ Joā. 16
debitis me, alleluia: iterum modicū,
⁊ videbitis me, q: vado ad patrem,
alleluia, alleluia. Poſtcommunio.
SAcramenta quę ſumpſimus,
quęſumus dñe, ⁊ ſpiritualibus
nos inſtaurent alimentis, ⁊ corpora⸗
libus tueantur auxilijs. Per dñm
noſtrū Jeſuz Chriſtum. Sumptis
domine. Quęſumus. vel Hęc nos.

Dñica iiij. poſt Paſcha. Introi.

CAntate domino can pſal. 97
ticuz nouum, alla: q:
mirabilia fecit domi
nus, alla: ante cōſpe⸗
ctum gentiū reuela⸗
uit iuſtitiaz ſuam, al⸗
leluia, alleluia, allá. ps. Saluauit ſibi
dextera eius, ⁊ brachiuz ſanctū eius.
℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Oratio.
DEus, qui fidelium mentes uni⸗
us éfficis uoluntatis: da popu
lis tuis id amare quod precipis, id
deſiderare quod promittis: ut inter
mundanas uarietates ibi noſtra fixa
ſint corda, ubi uera ſūt gaudia. Per
dominum noſtrum. Alię
Concede. Eccleſię tuę. ... eus
omniuz fidelium. vt ſupra ...
micam in octaua Paſch... fol. 117.
Lectio epiſtolę beati Jaco...
CHariſſimi. Omne datuz opti⸗ ca. 1
mū, ⁊ omne donum perfectuz
deſurſum eſt, deſcendens á patre lu⸗
minum: apud quem non eſt tranſmu
tatio, nec uiciſſitudinis obumbratio.
Voluntarié enim genuit nos verbo
veritatis: ut ſimus initium aliquod
creaturę

creaturę eius. Scitis fratres mei di-
lectiſſimi. Sit autē omnis homo ve-
lox ad audiendum, tardus autem ad
loquendum, ⁊ tardus ad iram. Ira
enim viri iuſtitiam dei nō operatur.
Propter quod abijcientes omnem
immunditiam, ⁊ abundantiam mali-
tię, in manſuetudine ſuſcipite inſitū
verbum, quod poteſt ſaluare animas
pſal. veſtras. Alleluia, alla. ℣. Dextera do-
117 mini fecit virtutem: dextera domini
exaltauit me, dextera domini fecit
virtutem, alla. ℣. Chriſtus reſurgēs
ex mortuis, iam non moritur: mors
illi vltra non dominabitur, alleluia.
Seq. ſancti euangelij ſm Joannem.

c. 16 In illo tpe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Vado ad eū, qui
miſit me: ⁊ nemo ex vobis interrogat me, quo vadis? Sed q: hęc
locutus ſum vobis, triſtitia im-
pleuit cor veſtrū. Sed ego veritatē
dico vobis, expedit vobis, vt ego va-
dam. Si enim non abiero, paraclitus
non veniet ad vos. Si autē abiero,
mittā eū ad vos. Et cū venerit ille,
arguet mūdū de peccato, ⁊ de iuſti-
tia, ⁊ de iudicio. De peccato quidē:
q: non crediderūt in me. De iuſtitia
vero: q: ad patrem vado: ⁊ iam non
videbitis me. De iudicio aūt: q: prin-
ceps huius mūdi iam iudicatus eſt.
Adhuc habeo multa vobis dicere:
ſed non poteſtis portare modo. Cū
autem venerit ille ſpiritus veritatis,
docebit vos omnem veritatem. Nō
enim loquetur a ſemetipſo: ſed quę-
cunq; audiet loquetur: ⁊ quę ventura
ſunt annunciabit vobis. Ille me cla-
rificabit: q: de meo accipiet, ⁊ annun-
ciabit vobis. Credo. Offertorium.
Iubilate deo omnis terra, iubilate pſal.
deo vniuerſa terra: pſalmū dicite no- 65
mini eius: venite, ⁊ audite, ⁊ narrabo
vobis omnes q timetis deū, quanta
fecit dñs animę meę, alla. Secreta.
Deus, qui nos per huius ſacri-
ficij veneranda cōmercia, vni-
us, ſummęq; diuinitatis participes
eſſe feciſti: pręſta quęſumus: vt ſicut
tuam cognouimus veritatem, ſic eā
dignis moribus aſſequamur. Per
dominum noſtrum. Tua domine.
Protege nos. vel Oblatis, q̄ſumus.
Cōmunio. Cum venerit paraclitus Joā.
ſpiritus veritatis, ille arguet mun- 16
dum de peccato, ⁊ de iuſtitia, ⁊ de iu
dicio, Alleluia, alleluia. Poſtcōio.
Adeſto nobis domine deus no-
ſter: vt per hęc, q̄ fideliter ſum
pſimus, ⁊ purgemur a vitijs, ⁊ a pe-
riculis omnibus eruamur. Per do
minum noſtrū. Sumptis domine.
Quęſumus domine. vel Hęc nos.

Dñica v. poſt Paſcha. Introit⁹.

Vocem iucundita
tis annunciate, ⁊
audiatur, allelu-
ia: annunciate vſ
que ad extremū
terrę: liberauit do
minus populum
ſuum, alleluia, al-
leluia. Ps. Iubilate deo omnis ter- pſal.
ra, pſalmum dicite nomini eius: da- 65
te gloriam laudi eius. ℣. Gloria pa-
tri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Oratio.
Deus, a quo bona cuncta pro-
cedunt: largire ſupplicibus tu-
is: vt cogitemus te inſpirante quę
recta ſunt: ⁊ te gubernante, eadem
faciamus.

faciamus. Per dominum noſtrum. Alię orationes, C oncede nos famulos tuos. ⁊ E ccleſię tuę. vel D eus omnium fidelium paſtor. vt ſupra poſt dñicam in octaua Paſchę. fol. 117.

Lectio epiſtolę beati Jacobi apli.

ca. 1: C Hariſſimi: Eſtote factores verbi, ⁊ non auditores tantum: fallentes voſmetipſos. Quia ſiquis auditor eſt verbi, ⁊ non factor: hic comparabitur viro conſideranti vultum natiuitatis ſuę in ſpeculo. Conſiderauit enim ſe, ⁊ abijt, ⁊ ſtatim oblitus eſt qualis fuerit. Qui autem perſpexerit in lege perfectę libertatis, ⁊ pmanſerit in ea, non auditor obliuioſus factus, ſed factor operis: hic beatus in facto ſuo erit. Siquis autem putat ſe religioſum eſſe, non refrenãs linguam ſuam, ſed ſeducens cor ſuũ: huius vana eſt religio. Religio munda ⁊ immaculata apud deum ⁊ patrem, hęc eſt. Viſitare pupillos ⁊ viduas in tribulatione eorum: ⁊ immaculatum ſe cuſtodire ab hoc ſeculo. A lleluia, alleluia. ℣. Surrexit Chriſtus, ⁊ illuxit nobis, quos redemit ſanguine ſuo. Alleluia. ℣. Exiui à patre, ⁊ veni in mundũ: iterum relinquo mundum, ⁊ vado ad patrem. Alleluia.

Sequ. ſancti euang. ſm Joannem.

ca. 16

I n illo tpe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Amẽ amẽ dico vobis: ſiquid petieritis patrẽ in noie meo, dabit vobis. Uſq; modo non petiſtis quicquam in nomine meo. Petite, ⁊ accipietis: vt gaudiũ veſtrũ ſit plenum. Hęc in prouerbijs locutus ſum vobis. Uenit hora cũ iam nõ in prouerbijs loquar vobis, ſed palam de Patre annunciabo vobis. Jllo die in nomine meo petetis. Et non dico vobis, q: ego rogabo patrem de vobis. Jpſe enim pater amat vos: quia vos me amaſtis, ⁊ credidiſtis q: à deo exiui. Exiui à patre, ⁊ veni in mundum: iterũ relinquo mundũ, ⁊ vado ad patrem. Dicũt ei diſcipuli eius. Ecce, nũc palã loqueris, ⁊ prouerbiũ nullũ dicis. Nũc ſcimus q: ſcis omnia, ⁊ non eſt opus tibi vt quis te interroget. Jn hoc credimus, quia à deo exiſti. C redo.

Offertorium. B enedicite gẽtes dominum deum noſtrũ, ⁊ obaudite vocem laudis eius: qui poſuit animam meam ad vitam, ⁊ non dedit commoueri pedes meos: benedictus dñs q non amouit deprecationem meam, ⁊ miſericordiã ſuã à me, allã. Secreta. pſal. 65.

S Uſcipe domine fidelium preces cum oblationibus hoſtiarum: vt per hęc pię deuotionis officia, ad cęleſtem gloriam tranſeamus. Per dominum. T ua dñe. P rotege. vel O blatis. Communio. C antate domino, alleluia, cantate domino, ⁊ benedicite nomini eius: bene nunciate de die in diem ſalutare eius, alleluia, alleluia. Poſtcommunio.

T Ribue nobis domine cęleſtis menſę virtute ſatiatis, ⁊ deſiderare quę recta ſunt, ⁊ deſiderata percipere. Per dominum. S umptis domine. Q uęſumus. vel H ęc nos.

¶ Jn letanijs maioribus in feſto ſancti Marci, Statio ad ſanctum Petrum. Et in minoribus ante Aſcenſionem. Feria ſecunda Rogationum, Statio ad ſanctam Mariam Maiorem. Feria tertia. Ad Sanctum Joannem

Joannem in Laterano. Feria iiij. Ad ſanctum Petrum. Introitus.

pſal. 17 Exaudiuit de templo ſancto ſuo vocē meā, all'a: ⁊ clamor meus in conſpectu eius introiuit in aures eius, alleluia, alleluia. ps. Diligā te dn̄e fortitudo mea: dn̄s firmamentū meū, ⁊ refugium meum, ⁊ liberator meus. ℣. Gloria patri. In hac miſſa non dicitur Gloria in excelſis: neque Credo. Oratio.

Preſta, queſumus, omnipotens deus: vt q in afflictione noſtra de tua pietate confidimus, cōtra aduerſa omnia, tua ſemper protectione muniamur. Per dominum noſtrū. Alie orationes Concede nos famulos. ⁊ Eccleſie. vel Deus omniū fidelium. vt ſupra poſt Dominicam in octaua Paſche. fol. 117.

Lectio epiſtole beati Jacobi apl'i.

ca. 5. Chariſſimi: Confitemini alterutrū peccata veſtra: ⁊ orate pro inuicem vt ſaluemini. Multū enim valet deprecatio iuſti aſſidua. Elias homo erat ſimilis nobis paſſibilis: ⁊ oratione orauit vt non plueret ſuper terram, ⁊ non pluit annos tres ⁊ menſes ſex. Et rurſum orauit: ⁊ celum dedit pluuiam, ⁊ terra dedit fructum ſuum. Fratres mei, ſiquis ex vobis errauerit à veritate, ⁊ conuerterit quis eum: ſcire debet quoniam qui conuerti fecerit peccatorem ab errore vie ſue, ſaluabit animam eius à morte: ⁊ operiet multitudinē peccatorum.

pſal. 105 Alleluia. ℣. Confitemini domino, quoniam bonus: quoniam in ſeculum miſericordia eius.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Lucam.

In illo tp̄e: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. ca. 11 Quis veſtrū habebit amicum, ⁊ ibit ad illū media nocte, ⁊ dicet illi. Amice, accōmoda mihi tres panes: qm̄ amicus meus venit de via ad me, ⁊ non habeo quod ponā ante illū. Et ille deintus reſpondens dicat, Noli mihi moleſtus eſſe: iā oſtiū clauſum eſt, ⁊ pueri mei mecū ſunt in cubili: nō poſſum ſurgere, ⁊ dare tibi. Et, ſi ille perſeuerauerit pulſans: dico vobis, ⁊ ſi nō dabit illi ſurgēs eo q amicus eius ſit, ppter improbitatē tamē eius ſurget, ⁊ dabit illi quotquot habet neceſſarios. Et ego dico vobis. Petite, ⁊ dabit' vobis: querite, ⁊ inuenietis: pulſate, ⁊ aperietur vobis. Omnis enim qui petit, accipit: ⁊ qui q̄rit inuenit: ⁊ pulſanti aperiet'. Quis aūt ex vobis patrē petit panē, nunquid lapidem dabit illi? Aut piſcem: nunquid pro piſce ſerpētē dabit illi? Aut ſi petierit ouū, nunqd porriget ei ſcorpionē? Si ergo vos cum ſitis mali, noſtis bona data dare filijs veſtris: quanto magis pater veſter de celo dabit ſpiritū bonum petentibus ſe? Offert. Confitebor dn̄o nimis pſal. 108
in ore meo: ⁊ in medio multorū laudabo eū, q aſtitit à dextris pauperis, vt ſaluam faceret à perſequentibus animam meam, alleluia. Secreta.

Hec munera, queſumus dn̄e, ⁊ vincula noſtre prauitatis abſoluant, ⁊ tue nobis miſericordie dona concilient. Per dominum noſtrū Jeſū. Tua domine. Protege. vel Oblatis.

Luc. O blatis. Cōio. Petite, ⁊ accipie-
11 tis: quęrite, ⁊ inuenietis: pulſate, ⁊ a-
perietur vobis: omnis enim qui pe-
tit, accipit: ⁊ q quęrit, inuenit: ⁊ pul-
ſanti aperietur, alleluia. Poſtcōio.
VOta noſtra, q̄s dn̄e, pio fauore
proſéquere: vt dū dona tua in
tribulatione percipimus, de cōſola-
tione noſtra in tuo amore creſcam⁹.
Per dominū noſtrum. Sumptis
domine. Quęſumus. vel Hęc nos.

In vigilia Aſcenſionis.

Si hodie occurrat feſtū ſimplex, fit
de ipſo tantū cōmemoratio in miſſa.
Si occurrat feſtū duplex, vel ſemi-
duplex, miſſa dr̄ de feſto cū cōmemo
ratione vigilię. Sed in eccleſijs col-
legiatis dicuntur duę miſſę, vna de
feſto, alia de Vigilia. Introitus.

VOcem iucundita
tis annunciate, ⁊
audiatur, allelu-
ia: annunciate vſ-
que ad extremū
terrę: liberauit do
minus populum
ſuum, alleluia, al-
pſal. leluia. Ps. Iubilate deo omnis ter-
65 ra, pſalmum dicite nomini eius: da-
te gloriam laudi eius. ℣. Gloria pa.
Et dicit Gloria in excelſis. Oro.
DEus, à quo bona cūcta proce
dunt: largire ſupplicibus tuis:
vt cogitemus te inſpirāte quę recta
ſunt: ⁊ te gubernāte, eadē faciamus.
Per do. Secunda oratio de Roga-
tionibus. Pręſta quęſumus. tertia
de ſancta Maria. Concede nos fa.
Vbi autem in Eccleſijs collegia-
tis dicitur alia quoque Miſſa de Ro
gationibus: ſecūda oratio erit de ſan-
cta Maria: tertia cōtra perſecutores
eccleſię, vel pro Papa. vt ſupra poſt
Dn̄icam in octaua Paſchę.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apo-
ſtoli ad Ephesios.

FRatres. Vnicuiq; noſtrū da- ca. 4
ta eſt gratia ſecundū menſurā
donationis Chriſti. Propter quod
dicit: Aſcendens in altū, captiuā du-
xit captiuitatē: dedit dona homini-
bus. Quod aūt aſcendit: quid eſt, niſi
q̄ ⁊ deſcēdit primū in inferiores par
tes terrę? Qui deſcendit: ipſe eſt ⁊ q
aſcendit ſuper oēs cęlos, vt adimple
ret omnia. Et ipſe dedit quoſdā qui-
dem apoſtolos, quoſdam aūt Pro-
phetas, alios vero Euangeliſtas, a-
lios autē paſtores ⁊ doctores ad cō-
ſummationē ſanctorum, in opus mi-
niſterij, in ędificationem corporis
Chriſti, donec occurramus omnes
in vnitatē fidei ⁊ agnitionis filij dei:
in virum perfectum, in menſurā ęta
tis plenitudinis Chriſti. Alleluia,
alleluia. ℣. Surrexit Chriſtus, ⁊ illu-
xit nobis, quos redemit ſanguine
ſuo. Alleluia. ℣. Exiui à patre, ⁊ ve- Ioā.
ni in mundum, iterum relinquo mū- 16
dum, ⁊ vado ad patrem. Alleluia.

Seq. ſancti euangelij ſm Ioannem.

IN illo tp̄e: ca. 16
Subleua-
tis Ieſus oculis
i cęlū dixit. Pa
ter venit hora,
clarifica filiū tu-
ū, vt filius tuus
clarificet te: ſi-
cut dediſti ei po
teſtatē oīs car-
nis: vt omne quod dediſti ei, det eis
vitā ęternā. Hęc eſt autē vita ęterna.
Vt cognoſcant te, ſolum deum ve-
rum, ⁊ quem miſiſti Ieſum Chriſtū.
Ego te clarificaui ſuper terrā: opus
con-

cõſummaui, quod dediſti mihi vt fa-
ciam. Et nunc clarifica me tu pater
apud temetipſum claritate quam ha
bui, priuſquam mundus fieret, apud
te. Manifeſtaui nomen tuum homi-
nibus, quos dediſti mihi de mundo.
Tui erant: ꝛ mihi eos dediſti: ꝛ ſer-
monem tuum ſeruauerunt. Nunc co
gnouerunt quia omnia quę dediſti
mihi, abs te ſunt: quia verba quę de-
diſti mihi, dedi eis. Et ipſi accepe-
runt: ꝛ cognouerunt verè quia à te
exiui: ꝛ crediderunt, quia tu me mi-
ſiſti. Ego pro eis rogo. Non pro
mundo rogo, ſed pro his quos de-
diſti mihi: quia tui ſunt. Et mea om-
nia, tua ſunt: ꝛ tua, mea ſunt: ꝛ clarifi-
catus ſum in eis. Et iam non ſum in
mundo: ꝛ hi in mundo ſunt: ꝛ ego
ad te venio. Offertorium. Bene-
pſal. dicite gentes dominum deum no-
65. ſtrum: ꝛ obaudite vocem laudis ei⁹,
qui poſuit animam meam ad vitã: ꝛ
non dedit commoueri pedes meos:
benedictus dominus, qui non amo-
uit deprecationem meam, ꝛ miſeri-
cordiam ſuam à me, Allꝉa. Secreta.
Suſcipe domine fideliũ preces
cum oblationibus hoſtiarum:
vt per hęc pię deuotionis officia, ad
cęleſtem gloriam tranſeamus. Per
dominum noſtrum Jeſum Chriſtũ
filium tuum. Qui tecum viuit ꝛ reg.
pſal. Communio. Cantate domino, al-
95. leluia: cantate domino ꝛ benedicite
nomini eius, bene nunciate de die in
diem ſalutare eius, alleluia, alleluia.

Poſtcommunio.

Tribue domine cęleſtis menſę
virtute ſatiatis, ꝛ deſiderare q̃
recta ſunt, ꝛ deſiderata percipere.
Per dominũ noſtrum Jeſum Chri-
ſtum filium tuum. Qui tecum viuit.

M. N. R.

IN DIE ASCENSIONIS DOMINI.

Statio ad S. Petrum. Introitus.

Viri Gali- Ac. 1
lęi, quid
admiramini a-
ſpicientes in cę-
lum ꝛ alleluia:
quemadmodũ
vidiſtis eum a-
ſcendentẽ in cę-
lum, ita veniet,
alleluia, allelu-
ia, alleluia. Pſalmus. Omnes gen-
tes plaudite manibus: iubilate deo
in voce exultationis. ℣. Gloria pa-
tri, ꝛ filio, ꝛ ſpiritui ſancto. Sicut e-
rat in principio, ꝛ nunc, ꝛc. Oratio.
Concede, q̃s, omñs deus: vt, qui
hodierna die vnigenitũ tuum
redemptorem noſtrũ ad cęlos aſcẽ-
diſſe credimus, ipſi quoq; mente in
cęleſtibus habitemus. Per eundẽ.

Lectio Actuum Apoſtolorum.

Primum quidem ſermonẽ feci ca. 1.
de omnibus, o Theophile, q̃
cępit Jeſus facere, ꝛ docere, vſq; in
diem qua pcipiẽs Apoſtolis p ſpiri-
tũ ſanctũ, quos elegit, aſſumptus eſt:
qbus ꝛ pbuit ſeipſum viuũ poſt paſ-
ſionem ſuã in multis argumentis, p
dies quadraginta apparens eis, ꝛ
loquens de regno dei. Et conueſcẽs,
pcepit eis, ab Hieroſolymis ne diſce
derent, ſed expectarent promiſſionẽ
patris, quã audiſtis (inquit) per os
meũ: quia Joannes quidem baptiza-
uit aqua, vos autem baptizabimini
ſpiritu ſancto non poſt multos hos
dies. Igitur q conuenerant, interro-
gabant eũ dicentes. Dñe, ſi in tẽpore
hoc reſtitues regnum Iſrael? Dixit

autem eis. Non eſt veſtrum noſſe tē-
pora vel momenta, q̄ pater poſuit in
ſua poteſtate: ſed accipietis virtutem
ſuperuenientis Spiritus ſancti in vos,
⁊ eritis mihi teſtes in Hieruſalem, ⁊
in omni Iudęa, ⁊ Samaria, ⁊ vſque
ad vltimum terrę. Et cū hoc dixiſſet,
videntibus illis eleuatus eſt: ⁊ nubes
ſuſcepit eū ab oculis eorū. Cūq; in-
tuerentur in cęlum euntē illum, ecce
duo viri aſtiterunt iuxta illos in ve-
ſtibus albis, q ⁊ dixerunt: Viri Gali-
lęi, qd ſtatis aſpicientes in cęlū? Hic
Ieſus q aſſumptus eſt a vobis in cę-
lū, ſic veniet, quemadmodū vidiſtis
eū euntē in cęlū. Alleluia, alleluia.
pſal. ℣. Aſcendit deus in iubilatione: ⁊
46. dñs in voce tubę. Alleluia. ℣. Dñs
in Sina, in ſancto, aſcendens in altū,
captiuā duxit captiuitatē. Alleluia.
Seq. ſancti euangelij ſm Marcum.

c. 16. In illo tempore: Recūbentibus vndecim diſcipulis, apparuit illis Ieſus: ⁊ exprobrauit incredulitatē eor ⁊ duritiā cordis, q; his q viderāt eū reſurrexiſſe, non crediderunt. Et dixit eis. Euntes in mundū vniuerſum, p̄dicate euāgeliū omni creaturę. Qui crediderit, ⁊ baptizatus fuerit, ſaluus erit. Qui vero nō crediderit: cōdemnabit. Signa aūt eos q crediderint, hęc ſequent. In nomine meo dęmonia eijcient, Linguis loquent nouis, Serpentes tollent, Et, ſi mortiferum qd biberint, non eis nocebit, Super ęgros manus imponent, ⁊ bene habebunt. Et dominus quidem Ieſus, poſtquam locutus eſt eis, aſſumptus eſt in cęlum, ⁊ ſedet a dextris dei. Illi autem profecti, prędicauerunt vbique: dño cooperante, ⁊ ſermonem confirmante ſequentibus ſignis.

¶ Dicto euangelio extinguitur cereus paſchalis, nec vlterius accēditur, niſi in Sabbato Pētecoſtes ad benedictionem fontium. Credo.

Offert. Aſcendit deus in iubilatione, ⁊ dñs in voce tubę, allá. Secreta.

Suſcipe dñe munera, quę pro filij tui glorioſa Aſcenſione deferimus: ⁊ concede propitius: vt a pręſentibus periculis liberemur: ⁊ ad vitam perueniamus ęternam. Per eundem dñm noſtrum. Pręfatio.

Per Chriſtum dominum noſtrum. Qui poſt reſurrectionē ſuam. fo. 99. Et dicitur vſq; ad vigiliam Pentecoſtes excluſiuē. Infra actionem.

Communicantes ⁊ diē ſacratiſſimū
celebrantes. Et dicitur per octauam
tantum. Communio. Pſallite dño, pſal.
qui aſcendit ſuper celos celorum ad 67.
orientē, alleluia. Poſtcommunio.

Preſta nobis, quęſumus, omnipotens ⁊ miſericors deus: vt, quę viſibilibus myſterijs ſumenda percepimus, inuiſibili conſequamur effectu. Per dominum noſtrum.

¶ Infra octauā Aſcenſionis quotidie dicitur miſſa de Aſcēſione, niſi feſtū duplex vel ſemiduplex occurrat, de quo tunc fit cū commemoratione octauę: de ſimplici aūt fit tantum cōmemoratio. Poſt orationē diei, dicit ſecunda oratio de ſancta Maria. Concede nos fam. tertia Eccleſię. vel pro Papa, vt ſupra poſt dominicam in octaua Paſchę. fol. 117.

Dominica infra octauam Aſcenſionis. Introitus.

pſal. 26. Exaudi dñe vocem meam, qua clamaui ad te, alleluia: tibi dixit cor meum, quęſiui vultum tuũ: vultuꝫ tuũ domine requiram: ne auertas faciem tuam à me, alleluia, alleluia. Ps. Dominus illuminatio mea, ⁊ ſalus mea: quem timebo? ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Oro.

Omnipotens ſempiterne deus, fac nos tibi ſemper ⁊ deuotam gerere voluntatem, ⁊ maieſtati tuę ſyncero corde ſeruire. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtũ filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in.

Et fit commemoratio de Aſcenſione tantũ. Concede quęſumus. fol. 121.

Lectio epiſtolę beati Petri apli.

1.c.4 Chariſſimi. Eſtote prudentes: ⁊ vigilate in orationibus. Ante omnia autem, mutuam in vobiſmetipſis charitatem continuam habentes: quia charitas operit multitudinem peccatorum. Hoſpitales inuicem ſine murmuratione. Unuſquiſque ſicut accepit gratiam, in alterutrum illam adminiſtrantes: ſicut boni diſpenſatores multiformis gratię dei. Siquis loquitur: quaſi ſermones dei. Siquis miniſtrat: tanquam ex virtute, quam adminiſtrat deus. Ut in omnibus honorificetur deus per Jeſum Chriſtum dominum no-
pſal. 46. ſtrum. Alleluia, alleluia. ℣. Regnauit dominus ſuper omnes gentes: deus ſedet ſuper ſedem ſanctã ſuam.
Joã. 14. Alleluia. ℣. Non vos relinquam orphanos: vado, ⁊ venio ad vos: ⁊ gaudebit cor veſtrum. Alleluia.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Joannem.

M. N. R.

In illo tpe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. c. 15. ⁊ 16. Cũ venerit paraclitus, quem ego mittã vobis à patre, ſpũꝫ veritatis, q à patre pcedit: ille teſtimonium phibebit de me. Et vos teſtimoniũ phibebitis: q2 ab initio mecũ eſtis. Hęc locutus ſuꝫ vobis, vt nõ ſcãdalizemini. Abſqꝫ ſynagogis facient vos. Sed venit hora, vt ois qui interficit vos, arbitretur obſequiũ ſe pręſtare deo. Et hęc facient vobis: q2 nõ nouerũt patrẽ, neqꝫ me. Sed hęc locutus ſuꝫ vobis: vt cũ venerit hora, eorũ reminiſcamini, q2 ego dixi vobis. Credo.

Offer. Aſcẽdit deus in iubilatione: pſal. 46.
⁊ dñs in voce tubę, alleluia. Secre.

Sacrificia nos dñe immaculata purificẽt: ⁊ mẽtibus noſtris ſupernę gratię dent vigorem. Per d. Pro Aſcenſione. Suſcipe dñe mune. Cõio. Pater cũ eſſeꝫ cũ eis, ego Joã. 17. ſeruabam eos quos dediſti mihi, alleluia: nũc autẽ ad te venio: nõ rogo vt tollas eos de mũdo, ſed vt ſerues eos à malo, allã, allã. Poſtcõio.

Repleti dñe muneribus ſacris, da qſumus, vt in gratiarũ ſemper actione maneamus. Per dñm. Pro Aſcenſione. Pręſta nobis.

¶ In octaua Aſcenſionis dicit miſſa ſicut in die, cũ vna tantũ oratione.

¶ Feria vj. poſt octa. Aſcenſionis ſi feſtuꝫ duplex vel ſemiduplex nõ fuerit, miſſa di de dñica pterita, cũ oratione de S. Maria. Concede. ⁊ Eccleſię. vel pro Papa. fo. 117. de ſimplici fit tantum cõme. ⁊ non di Credo.

¶ In vigilia Pentecoſtes. Statio ad ſanctum Joannem in Laterano.

Hora competenti dicit Nona. Qua finita, ſacerdos ⁊ miniſtri induti veſtimentis violaceis, facta reuerentia ante altare, in locis ſuis ſedent: poſtea leguntur prophetię ſine titulo. In fine prophetiarum dicuntur orationes ſine flectamus genua. Prophetia prima. Tentauit de⁹ Abrahā: vt in Sabbato ſancto. folio 85. qua finita ſacerdos dicit Oremus.

Deus, qui in Abrahę famuli tui opere, humano generi obediētię exempla prębuiſti: cōcede nobis, ⁊ noſtrę voluntatis prauitatem frangere, ⁊ tuorum pręceptorum rectitudinem in omnibus adimplere. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtū. Prophetia ij. Factum eſt in vigilia matutina. vt in Sabbato ſctō. fo. 85.

Exo. 15. Tract. Cantemus domino, glorioſe enim honorificatus eſt: equum ⁊ aſcenſorem proiecit in mare: adiutor ⁊ protector factus eſt mihi in ſalutē. ℣. Hic deus meus, ⁊ honorificabo eum, deus patris mei, ⁊ exaltabo eū. ℣. Dominus conterens bella: dominus nomen eſt illi. Oremus.

Deus, qui in primis tēporibus impleta miracula, noui teſtamēti luce reſeraſti, vt ⁊ mare rubrum forma ſacri fontis exiſteret, ⁊ liberata plebs ab Aegyptiaca ſeruitute, Chriſtiani populi ſacramenta proferret: da, vt omnes gentes, Iſraelis priuilegium merito fidei conſecutę, ſpiritus tui participatione regenerētur. Per dominum. in vnitate eiuſdem. Prophetia iij. Scripſit Moyſes canticum, ⁊ docuit filios Iſrael. vt in Sabbato ſancto. folio 89. Tract.

Attende cęlum, ⁊ loquar: ⁊ audiat Deu. 32.
terra verba ex ore meo. ℣. Expectetur ſicut pluuia eloquium meum: ⁊ deſcendant ſicut ros verba mea. ℣. Sicut imber ſuper gramen, ⁊ ſicut nix ſuper fęnum: quia nomen domini inuocabo. ℣. Date magnitudinē deo noſtro: deus verax: opera eius, ⁊ omnes vię eius iudicia. ℣. Deus fidelis, in quo non eſt iniquitas: iuſtus ⁊ ſanctus dominus. Oremus.

Deus glorificatio fidelium, ⁊ vita iuſtorum, q per Moyſen famulum tuū nos quoq; modulatione ſacri carminis erudiſti: vniuerſis gētibus miſericordię tuę munus operare, tribuēdo beatitudinē, auferēdo terrorem: vt quod pronunciatum eſt ad ſuppliciū, in remediū trāſferatur ęternum. Per do. Prophetia iiij. Apprehendēt ſeptē mulieres virum. vt in Sabbato ſancto. fol. 87. Tract.

Vinea facta eſt dilecto meo in cor- Iſa. 5
nu in loco vberi. ℣. Et maceriam circumdedit, ⁊ circunfodit, ⁊ plantauit vineam Sorec, ⁊ ędificauit turrim in medio eius. ℣. Et torcular fodit in ea: vinea enim domini ſabaoth, domus Iſrael eſt. Oremus.

Omnipotens ſempiterne deus, qui per vnicum filium tuū eccleſię tuę demonſtraſti te eſſe cultorem: omnem palmitem, fructum in eodē Chriſto tuo, qui vera vitis eſt, afferentem, clementer excolens, vt fructus afferat ampliores: fidelibus tuis, quos velut vineam ex Aegypto, per fontem baptiſmi trāſtuliſti,

nullę

nullę peccatorum ſpinę prȩualeant: vt ſpiritus tui ſanctificatione muniti, perpetua fruge ditentur. Per eundem. in vnitate eiuſdē. Prophetia. quinta. Audi Iſrael mandata vitę: auribus percipe, vt ſcias prudentiā. vt in Sabbato ſctō. fo. 86. Oremus.

Deus, qui nobis per prophetaruʒ ora prȩcepiſti, temporalia relinquere, atqʒ ad ȩterna feſtinare: da famulis tuis, vt quę à te iuſſa cognouimus, implere cȩleſti inſpiratione valeamus. Per dominum noſtrum Ieſum. Prophetia ſexta. In diebus illis. facta eſt ſuper me manus domini. vt in Sabbato ſancto. folio. 86. Oremus.

Domine deus virtutum, q̄ collapſa réparas, ⁊ reparata conſeruas, auge populos in tui nominis ſanctificatione renouandos: vt omnes, qui ſacro baptiſmate diluuntur, tua ſemper inſpiratione dirigantur. Per dn̄m. His expletis deſcendendo ad fontes cantatur Tractus.

pſal. 41. Sicut ceruus deſiderat ad fontes aquarū: ita deſiderat anima mea ad te deus. ℣. Sitiuit anima mea ad deuʒ fontem viuum: quādo veniam ⁊ apparebo ante faciem dei mei? ℣. Fuerunt mihi lacrymę meę panes die ac nocte, duʒ dicitur mihi per ſingulos dies, vbi eſt deus tuus? Deinde ad fontes, antequam ſacerdos intret ad benedictionem fontium, dicit Dominus vobiſcum. Oremus.

Concede, q̄s, op̄s deus: vt, qui ſollemnitateʒ doni ſancti Spiritus colimus, cȩleſtibus deſiderijs accenſi, fontem vitę ſitiamus. Per dominum noſtrū. in vnitate eiuſdeʒ. Deinde proceditur ad benedictionē fontiū. vt in Sabbato ſancto. fo. 89.

¶ Ubi vero nō fuerint fontes, Tractus, Sicut ceruus. ⁊ oratio ſequēs tractū, ⁊ fontium benedictio prȩtermittūtur: ſed finita oratione, O omine deus virtutum, ſacerdos caſula depoſita, cum miniſtris ante altare procumbit: ⁊ alijs omnibus genuflexis, cantantur litanię à duobus cantoribus in medio chori, vtroqʒ choro idem ſimul reſpondente. folio. 92. Circa finem litaniarum, ſacerdos ⁊ miniſtri, ſollemniter induūtur veſtimentis rubeis, ⁊ accenduntur luminaria circa altare. Peruento autem ad Kyrie eleiſon. Litaniarum, Kyrie eleiſon pro miſſa à cantoribus ſollemniter incipitur. Quo incepto, ſacerdos cum miniſtris facit confeſſionem: ⁊ aſcendens ad altare, finito Kyrie eleiſon. incipit ſollemniter. Gloria in excelſis Deo.

Et campanę pulſantur. Oratio.

Preſta, quȩſumus, omnipotens deus: vt claritatis tuȩ ſup nos ſplēdor effulgeat: ⁊ lux tuę lucis, corda eorum qui per gratiā tuam renati ſunt, ſancti Spiritus illuſtratione cōfirmet. Per dn̄ʒ. in vnitate eiuſdeʒ.

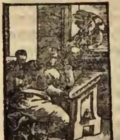
Lectio Actuum Apoſtolorum.

In diebus illis: Factum eſt cum Apollo eſſet Corinthi, vt Pau c. 19.
lus peragratis ſuperiorib⁹ partibus veniret Epheſum, ⁊ inueniret quoſdaʒ de diſcipulis: dixitqʒ ad eos. Si ſpiritum ſanctum accepiſtis credentes? At illi dixerunt ad eū. Sed neqʒ ſi ſpiritus ſanctus eſt, audiuimus. Ille vero ait. In quo ergo baptizati eſtis? Qui dixerūt. In Ioānis baptiſmate. Dixit autem Paulus. Ioannes baptizauit baptiſmo pęnitentię populum, dicēs, in eū qui venturus eſſet poſt ipſum, vt crederēt, hoc eſt

in Jeſum. His auditis, baptizati ſunt
in nomine dñi Jeſu. Et cũ impoſuiſ-
ſet illis manus Paulus, venit ſpiri-
tus ſanctus ſuper eos, ⁊ loquebãtur
linguis: ⁊ prophetabant. Erant au-
tem omnes viri ferè duodecim. In-
trogreſſus autẽ Paulus in ſynago-
gam, cum fiducia loquebatur p tres
menſes, diſputãs ⁊ ſuadẽs de regno
pſal. dei. Alleluia. ℣. Confitemini dño,
106. qm̃ bonus: qm̃ in ſeculũ miſericordia
eius. nõ repetit̃ Alla. ſed immedia-
pſal. te ſequitur Trac. Laudate dominũ
116. omnes gentes: ⁊ collaudate eũ om-
nes populi. ℣. Quoniam cõfirmata
eſt ſuper nos miſericordia eius: ⁊ ve-
ritas domini manet in eternum.

¶ Ad euangelium non portantur
luminaria, ſed incenſum tantum.

Seq. ſancti euangelij ſm Joannem.

C.14. In illo tpe: Dixit Jeſ⁹ diſcipulis ſuis. Si diligitis me: mãdata mea ſeruate. Et ego rogabo patrem, ⁊ aliuꝫ paraclitũ dabit vobis, vt maneat vobiſcũ in eternũ, Spiritum veritatis, quem mũdus nõ poteſt accipere, q: nõ videt eum, nec ſcit eũ. Uos aũt cognoſcetis euꝫ: quia apud vos manebit, ⁊ in vobis erit. Nõ relinquam vos orphanos: veniaꝫ ad vos. Adhuc modicum: ⁊ mundus me iam non videt. Uos autem videtis me: q: ego viuo, ⁊ vos viuetis. In illo die vos cognoſcetis q: ego ſum in patre meo, ⁊ vos in me, ⁊ ego in vobis. Qui habet mãdata mea, ⁊ ſeruat ea: ille eſt qui diligit me. Qui autem diligit me, diligetur à patre meo: ⁊ ego diligam eum, ⁊ maniſeſtabo ei meipſum. Non di-
Credo. Offer. Emitte ſpũm tuũ, ⁊ pſal.
creabunt, ⁊ renouabis faciẽ terre, ſit 103.
gloria dñi in ſecula, alla. Secreta.

Munera, q̃s dñe, oblata ſanctifica: ⁊ corda noſtra ſancti Spiritus illuſtratione emunda. Per dñꝫ. in vnitate eiuſdem. Prefatio. Per Chriſtum dñm noſtrum. Qui aſcendens ſuper omnes celos. folio 100. Infra actionem. Communicantes, ⁊ diem ſacratiſſimum Pentecoſtes. Alia infra actionem. Hanc igitur oblationem ſeruitutis noſtre. Et dñr vſq; ad ſequens ſabbatum incluſiue.
Communio. Ultimo feſtiuitatis die Joã.
dicebat Jeſus: qui in me credit, flu- 7.
mina de vẽtre eius fluent aque viue: hoc autem dixit de ſpiritu, quem accepturi erant credentes in eum, alleluia, alleluia, alleluia. Poſtcõio.

Sancti ſpiritus dñe corda noſtra mundet infuſio: ⁊ ſui roris intima aſperſione fecũdet. Per dominum noſtrum. in vnitate eiuſdem.

¶ In miſſis priuatis huius vigilie omiſſis prophetijs, orationib⁹, ⁊ litanijs vt ſupra: Miſſa abſolutè incipitur ab Introitu, vt infra. Introit⁹.

Cum ſanctificatus Eze.
fuero in vobis: 36.
congregabo vos de vniuerſis terris: ⁊ effundã ſuper vos aquam mundam, ⁊ mundabimini ab omnibus inquinamẽtis veſtris: ⁊ dabo vobis ſpiritum nouum. Ps. Bene- pſal.
dicam dominum in omni tempore: 33.
ſemper laus ei⁹ in ore meo. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto.

deinde

deinde dicitur K yrie eleiſon. G loria in excelſis. ⁊ alia vt ſupra.

IN DIE SANCTO PENTECOSTES.

Statio ad S. Petrum. Introitus.

ſapi. 1.

S Piritus domini repleuit orbẽ terrarũ, alleluia: ⁊ hoc quod continet omnia, ſciẽtiã habet vocis, alleluia, alleluia, alleluia. pſal. Exurgat deus, ⁊ diſſipentur inimici eius: ⁊ fugiant qui oderunt eũ a facie eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſan. Oro.

pſal. 67.

DEus, qui hodierna die corda fideliũ ſancti Spiritus illuſtratione docuiſti: da nobis, in eodẽ Spiritu recta ſapere, ⁊ de eius ſemp cõſolatione gaudere. Per do. i vni. eiuſ.

Lectio Actuum Apoſtolorum.

ca. 2. IN diebus illis. Dũ complerentur dies Pentecoſtes, erãt omnes diſcipuli pariter in eodẽ loco. Et factus eſt repente de cęlo ſonus, tanquam aduenientis ſpiritus vehemẽtis, ⁊ repleuit totã domum vbi erant ſedentes. Et apparuerũt illis diſpertitę linguę tanquã ignis: ſeditq; ſupra ſingulos eorũ. Et repleti ſunt omnes Spiritu ſancto, ⁊ cęperunt loqui varijs linguis, prout Spiritus ſanctus dabat eloqui illis. Erant autẽ in Hieruſalem habitantes Iudęi, viri religioſi ex omni natione quę ſub cęlo eſt. Facta autem hac voce conuenit multitudo, ⁊ mente confuſa eſt: quoniam audiebat vnuſquiſque lingua ſua illos loquentes. Stupebant autẽ omnes, ⁊ mirabantur, dicentes. Nõne, ecce, omnes iſti q loquuntur Galilęi ſunt? Et quomodo nos audiuimus vnuſquiſque linguam noſtram, in qua nati ſumus? Parthi, ⁊ Medi, ⁊ Aelamitę, ⁊ qui habitant Meſopotamiã, Iudęã, ⁊ Cappadociam, Põtum, ⁊ Aſiam, Phrygiam, ⁊ Pamphyliã, Aegyptum, ⁊ partes Libyę quę eſt circa Cyrénen, ⁊ aduenę Romani: Iudęi quoque, ⁊ Proſélyti, Cretes, ⁊ Arabes: audiuimus eos loquentes noſtris linguis magnalia dei. Alleluia, alleluia. ℣. Emitte ſpiritum tuum, ⁊ creabuntur: ⁊ renouabis faciem terrę. Alleluia. ℣. Ueni ſancte Spiritus, reple tuorum corda fidelium, ⁊ tui amoris in eis ignẽ accende. Sequentia.

pſal. 103.

UEni ſancte Spiritus, ⁊ emitte cęlitus lucis tuę radium. Ueni pater pauperum, veni dator munerum, veni lumen cordiũ. Conſolator optime, dulcis hoſpes animę, dulce refrigerium. In labore requies, in ęſtu tẽperies, in fletu ſolatium. O lux beatiſſima, reple cordis intima tuorum fideliũ. Sine tuo numine, nihil eſt in homine, nihil eſt innoxiũ. Laua quod eſt ſordidũ, riga quod eſt aridũ, ſana quod eſt ſauciũ. Flecte qđ eſt rigidũ, foue qđ eſt frigidum, rege qđ eſt deuiũ. Da tuis fidelibus, in te confidentibus, ſacrum ſeptenarium. Da virtutis meritum, da ſalutis exitũ, da perenne gaudiũ. Amen. Alla.

Et dicitur quotidie per octauam vſque ad Sabbatum incluſiuè.

Seq. ſancti euangelij ſm Ioannem.

IN illo tempore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Siquis diligit me, ſermonem meum ſeruabit: ⁊ Pater c. 14.

meus diliget eum, ⁊ ad eum venie-
mus, ⁊ manſionem apud eum facie-
mus. Qui non diligit me, ſermones
meos non ſeruat. Et ſermonem quē
audiſtis, nō eſt meus: ſed eius qui mi
ſit me patris. Hęc locutus ſum vo-
bis, apud vos manens. Paraclitus
autem ſpiritus ſanctus, quem mittet
pater in nomine meo: ille vos doce-
bit omnia, ⁊ ſuggeret vobis omnia,
quęcunque dixero vobis. Pacem
relinquo vobis: pacem meam do vo
bis. Non quomodo mundus dat,
ego do vobis. Non turbetur cor ve-
ſtrum, neq; formidet. Audiſtis quia
ego dixi vobis, Vado, ⁊ venio ad
vos. Si diligeretis me, gauderetis
utiq;, quia vado ad patrem: qꝛ pater
maior me eſt. Et nunc dixi vobis
priuſquam fiat: vt, cum factum fue-
rit, credatis. Iam non multa loquar
vobiſcum. Venit enim princeps mū-
di huius, ⁊ in me nō habet quicquā.
Sed vt cognoſcat mūdus, qꝛ diligo
patrem: ⁊ ſicut mandatum dedit mi-
hi pater, ſic facio. Credo. Offerto.
pſal. Confirma hoc deus, quod opera-
67. tus es in nobis à templo tuo, quod
eſt in Hieruſalem: tibi offerent reges
munera, Alleluia. Secreta.
Munera, quęſumus dñe, oblata
ſanctifica: ⁊ corda noſtra ſancti
Spiritus illuſtratione emūda. Per
dominū. in vnitate eiuſdem ſpiritus.
Præfa. ⁊ Cōicantes. fo. 100. Cōio.
Act. Factus eſt repente de cęlo ſonus
2. tanquam aduenientis ſpiritus vehe
mentis, vbi erant ſedentes, allelu-
ia: ⁊ repleti ſunt omnes ſpiritu ſan-
cto, loquentes magnalia dei, allelu-
ia, alleluia. Poſtcommunio.
Sancti Spiritus domine corda
noſtra mundet infuſio: ⁊ ſui ro-
ris intima aſperſione fęcundet. Per
dominū noſtrum. in vnitate eiuſdē.
¶ Infra octa. Pentec. nō fit de ali-
quo feſto duplici, vel ſemidupli. ſed
poſt octauā celebrantur: de ſimplici
fit commemoratio poſt triduum.

Feria ij. Statio ad ſanctum Pe-
trum ad vincula. Introitus.

Cibauit eos ex adipe pſal.
frumenti, alleluia: ⁊ 80.
de petra melle ſatu-
rauit eos, alleluia, al
leluia, alleluia. Pſ.
Exultate deo adiu-
tori noſtro: iubilate
deo Iacob. ℣. Gloria pa. Oratio.
Deus, qui Apoſtolis tuis ſan-
ctū dediſti Spiritum: cōcede
plebi tuę pię petitionis effectum: vt,
quibus dediſti fidem, largiaris ⁊ pa-
cem. Per dñm. in vnitate eiuſdem.
Lectio Actuum Apoſtolorum.
In diebus illis: Aperiens Pe- c. 10.
trus os ſuū, dixit. Viri fratres,
⁊ patres: nobis præcepit dñs prædi-
care populo, ⁊ teſtificari, qꝛ ipſe eſt
qui cōſtitutus eſt à deo iudex viuorū
⁊ mortuorum. Huic omnes prophe-
tę teſtimonium perhibent: remiſſio-
nem peccatorum accipere ꝑ nomen
eius omnes q credunt in eū. Adhuc
loquente Petro verba hęc, cecidit
Spiritus ſanctus ſup omnes q au-
diebāt verbū. Et obſtupuerūt ex cir-
cunciſione fideles q venerāt cū Pe-
tro: qꝛ ⁊ in nationes gratia Spiritus
ſancti effuſa eſt. Audiebāt enim illos
loquentes linguis, ⁊ magnificantes
deū. Tūc reſpondit Petrus. Nun-
quid aquā quis prohibere poteſt, vt
non baptizentur hi, qui Spiritū ſan-
ctum acceperunt, ſicut ⁊ nos? Et iuſ-
ſit eos baptizari in nomine domini
Ieſu

Jeſu Chriſti. Allia, all'a. ℣. Loque-
bantur varijs linguis apoſtoli ma-
gnalia dei. All'a. ℣. Ueni ſancte Spi-
ritus: reple tuorum corda fidelium: ⁊
tui amoris in eis ignem accende.
Sequē. Ueni ſancte ſpūs. ⁊ in fine,
All'a. vt ſup. in dñica Pētec. f. 124.
Seq. ſancti euangelij ſm Joannem.
ca. 3. In illo tpe: Dixit Jeſus Nicode-
mo. Sic deus dilexit mundum,
vt filiū ſuum vnigenitū daret: vt om-
nis q credit in ipſum, non pereat: ſed
habeat vitā eternam. Nō enim miſit
deus filiū ſuum in mundū, vt iudicet
mundū: ſed vt ſaluetur mundus p ip-
ſum. Qui credit in eum, non iudica-
tur. Qui autem non credit, iam iudi-
catus eſt: q2 nō credit in nomine vni-
geniti filij dei. Hoc eſt autem iudi-
cium: q2 lux venit in mundum: ⁊ dile-
xerunt homines magis tenebras,
quam lucem. Erāt enim eorum ma-
la opera. Omnis enim qui male a-
git, odit lucem, ⁊ nō venit ad lucem,
vt nō arguantur opera eius. Qui au-
tem facit veritatem, venit ad lucem,
vt manifeſtentur opera eius: quia in
deo ſunt facta. Credo. Offertorium.
pſal. Intonuit de celo dñs: ⁊ altiſſimus
17. dedit vocem ſuam: ⁊ apparuerunt
fontes aquarum, alleluia. Secreta.
Propitius dñe, q̄s, hec dona ſan-
ctifica: ⁊ hoſtie ſpiritalis obla-
tione ſuſcepta, noſmetipſos tibi per-
fice munus eternum. Per dominū.
Joā. Cōmunio. Spiritus ſanctus doce-
14. bit vos, alleluia, quecūq3 dixero vo-
bis, alleluia, alleluia. Poſtcōio.
Adeſto, q̄s dñe, populo tuo: ⁊
quē myſterijs celeſtib9 imbui-
ſti, ab hoſtiū furore defende. Per d.
¶ Feria iij. Statio ad Sanctam
Anaſtaſiam. Introitus.

Accipite iucunditatē Jo.
glorie veſtre, all'a: 2.
gratias agētes deo,
alleluia: q vos ad cele
ſtia regna vocauit, al
leluia, alleluia, all'a.
ps. Attendite popule meus legem pſal.
meā: inclinate aurem veſtrā in verba 77.
oris mei. ℣. Gloria patri. Oratio.
Adſit nobis, q̄s dñe, virtus Spi-
ritus ſancti: que ⁊ corda noſtra
clementer expurget, ⁊ ab omnibus
tueat aduerſis. Per do. in vni. eiuſ.
Lectio Actuum Apoſtolorum.
In diebus illis. Cum audiſſent ca. 8.
apoſtoli q erant Hieroſolymis,
q2 recepiſſet Samaria verbū dei: mi-
ſerunt ad eos Petrum ⁊ Joannem.
Qui cū veniſſent, orauerunt pro ip-
ſis, vt acciperent Spiritum ſanctū.
Nondū eni3 in quenquā illorū vene-
rat, ſed baptizati tantum erant in no-
mine domini Jeſu. Tunc impone-
bant manus ſuper illos, ⁊ accipiebāt
Spiritum ſanctū. Alleluia, alleluia.
℣. Spūs ſanctus docebit vos, que- Joā.
cunq3 dixero vobis. Alleluia. ℣. Ue- 4.
ni ſancte Spūs: reple tuorum corda
fideliū, ⁊ tui amoris in eis ignem ac-
cēde. Sequētia. Ueni ſancte ſpirit9.
vt ſupra in dominica. folio 124.
Seq. ſancti euangelij ſm Joannem.

In illo tpe: c. 10.
Dixit Je-
ſus Phariſeis.
Amen amen di
co vobis: qui
non intrat per
oſtium in ouile
ouium, ſed aſcē-
dit aliunde: ille
fur eſt ⁊ latro.
Qui autem intrat per oſtium: paſtor
eſt

eſt ouium. Huic oſtiarius aperit: ꝛ oues vocem eius audiūt: ꝛ proprias oues vocat nominatim, ꝛ educit eas. Et cum proprias oues emiſerit, ante eas vadit: ꝛ oues illum ſequuntur, quia ſciunt vocem eius. Alienum autem non ſequuntur, ſed fugiunt ab eo: quia non nouerunt vocem alienorum. Hoc prouerbium dixit eis Jeſus. Illi autem non cognouerunt quid loqueretur eis. Dixit ergo eis iterum Jeſus. Amen amen dico vobis, quia ego ſum oſtium ouium. Omnes quotquot venerunt, fures ſunt ꝛ latrones: ſed non audierunt eos oues. Ego ſum oſtium. Per me ſi quis introierit, ſaluabitur: ꝛ ingredietur ꝛ egredietur, ꝛ paſcua inueniet. Fur non venit, niſi vt furetur, ꝛ mactet, ꝛ perdat. Ego veni, vt vitam habeant: ꝛ abundātius habeāt. Credo in vnum Deū. Offertorium.

pſal. Portas celi aperuit dñs: ꝛ pluit il-
77. lis manna, vt ederent: panem celi dedit eis: panem angelorum manducauit homo, alleluia. Secreta.

Purificet nos, queſumus domine, muneris preſentis oblatio: ꝛ dignos ſacra participatione efficiat. Per dominū noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum. Cōmunio.

Joā. Spiritus qui a patre procedit, allā:
15. ꝛ ille me clarificabit, alleluia, alleluia.
16. Poſtcommunio.

Mentes noſtras, queſumus domine, Spiritus ſanctus diuinis reparet ſacramentis: quia ipſe eſt remiſſio omnium peccatorum. Per dominū noſtrum Jeſum Chriſtum filium. in vnitate eiuſdem.

¶ Feria iiij. Quatuor temporum Pentecoſtes. Statio ad ſanctam Mariam Maiorem. Introitus.

Deus, dū egredereris pſal.
coram populo tuo, al- 67.
leluia, iter faciēs eis, habitās in illis, allā: terra mota eſt, celi diſtillauerunt, alleluia, alleluia. Ps. Exurgat deus, ꝛ diſſipentur inimici eius: ꝛ fugiant qui oderunt eum a facie eius. ℣. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛc. Dicto Kyrie eleiſon. dicitur Oremus. Et non dicitur Flectamus genua.

Mentes noſtras, queſumus domine, paraclitus, qui a te procedit, illuminet: ꝛ inducat in omnem, ſicut tuus promiſit filius veritatem. Qui tecum viuit. in vnitate eiuſdem.

Lectio Actuum Apoſtolorum.

In diebus illis. Stans Petrus ca. 2.
cum vndecim, leuauit vocem ſuam, ꝛ locutus eſt eis. Uiri Judei, ꝛ qui habitatis Hieruſalem vniuerſi: hoc vobis notum ſit, ꝛ auribus percipite verba mea. Non enim, ſicut vos exiſtimatis, hi ebrij ſunt, cū ſit hora diei tertia: ſed hoc eſt quod dictum eſt per prophetam Joel. Et erit, in nouiſſimis diebus, dicit dominus, effundā de ſpiritu meo ſuper omnem carnē, ꝛ prophetabunt filij veſtri ꝛ filie veſtre: iuuenes veſtri viſiones videbūt, ꝛ ſeniores veſtri ſomnia ſomniabūt. Et quidem ſuper ſeruos meos, ꝛ ſuper ancillas meas in diebus illis effundam de ſpiritu meo: ꝛ prophetabunt. Et dabo prodigia in celo ſurſum, ꝛ ſigna in terra deorſum, ſanguinem, ꝛ ignem, ꝛ vaporem fumi. Sol cōuertetur in tenebras, ꝛ luna in ſanguinem, antequam veniat dies dñi magnus ꝛ manifeſtus. Et erit: Omnis quicunque inuocauerit nomen domini, ſaluus erit. Alleluia. ℣.

psal. 32. Verbo dñi cęli firmati ſunt: ⁊ ſpiritu oris eius omnis virtus eoꝝ. Hic dĩ Gloria in excelſis. Poſtea dicitur Dominus vobiſcum. Oratio.

PReſta, q̃s, oĩps ⁊ miſericors deus: vt Spiritus ſanctus aduenięs templum nos glorię tuę dignãter inhabitando perficiat. Per dominum noſtrum. in vnitate eiuſdem.

¶ Ab hac die vſq; ad dominicaꝫ ſequentem, poſt orationem diei dicit̃ Eccleſię tuę. vel Deus omnium. vt in fer. iiij. Dñicę reſurrectiõis. 117.

Lectio Actuum Apoſtolorum.

ca. 5. IN diebus illis. Per manꝰ autẽ apoſtoloꝝ fiebant ſigna ⁊ ꝓdigia multa in plebe. Et erãt vnanimiter omnes in porticu Salomonis. Cęterorum aũt nemo audebat ſe cõiungere illis: ſed magnificabat eos populus. Magis autẽ augebat̃ credentiũ in dño multitudo virorum ac mulierũ: ita vt in plateis eijcerent infirmos: ⁊ ponerẽt in lectulis ⁊ grabatis: vt veniẽte Petro, ſaltẽ vmbra illius obumbraret quenquã illorum, ⁊ liberarentur oẽs ab infirmitatibus ſuis. Concurrebat autẽ ⁊ multitudo vicinarũ ciuitatũ, Hieruſalem, afferentes ęgros, ⁊ vexatos à ſpiritibus immundis: qui curabantur omnes. Alleluia, alleluia. ℣. Veni ſancte ſpiritus, reple tuorum corda fidelium: ⁊ tui amoris in eis ignem accende. Sequentia. Veni ſancte Spiritus. vt ſupra in Dominica. folio 124.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Ioannem.

ca. 6. IN illo tempore: Dixit Ieſus turbis Iudęorum. Nemo poteſt venire ad me, niſi pater, qui miſit me, traxerit eum: ⁊ ego reſuſcitabo eum in nouiſſimo die. Eſt ſcriptuꝫ in prophetis. Et erunt omnes docibiles dei. Omnis qui audiuit à patre, ⁊ didicit: venit ad me. Non quia patrem vidit quiſquam, niſi is qui eſt à deo: hic vidit patrem. Amen, amen dico vobis: qui credit in me, habet vitam ęternam. Ego ſum panis vitę: Patres veſtri manducauerũt manna in deſerto: ⁊ mortui ſunt. Hic eſt panis de cęlo deſcendens: vt ſiquis ex ipſo manducauerit, nõ moriatur. Ego ſum panis viuus, q̃ de cęlo deſcendi. Siquis manducauerit ex hoc pane, viuet in ęternum. Et panis, quem ego dabo, caro mea eſt pro mũdi vita. Credo in vnum Deum.

Offertorium. Meditabor in mandatis tuis: quę dilexi valde: ⁊ leuabo manus meas ad mãdata tua quę dilexi, Alleluia. psal. 118.

Secreta.

ACcipe, quęſumus domine, munus oblatum: ⁊ dignãter operare, vt quod myſterijs agimus, pijs effectibus celebremus. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filiũ tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat. vel Protege nos. vel Oblatis. vt in feria quarta Dominicę reſurrectionis.

Communio. Pacem relinquo vobis, alleluia: pacem meam do vobis, alleluia, alleluia. Ioã. 14.

Poſtcommunio.

SVmentes domine cęleſtia ſacramenta, quęſumus clementiã tuam: vt quod tẽporaliter gerimus, ęternis gaudijs cõſequamur. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtuꝫ filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat. vel Quęſumus domine. vel Hęc nos quęſumus. vt in feria iiij. Dominicę reſurrectionis.

¶ Feria v. Statio ad ſanctum Laurentium foris murum. Introitus.

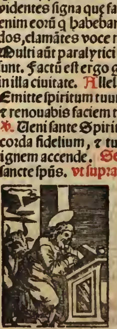
Spiritus

sap. 1 Spiritus dñi repleuit orbem terrarum, allã: ⁊ hoc quod cõtinet omnia, ſcientiam habet vocis, allã, alleluia, allã. Ps. Emitte ſpiritũ tuum, ⁊ creabuntur: ⁊ renouabis faciẽ terrę. ℣. Gloria p. Oro.

Deus qui hodierna die corda fideliũ ſancti Spiritus illuſtratione docuiſti: da nobis, in eodẽ Spiritu recta ſapere, ⁊ de ei9 ſcõ ꝯſolatione gaudere. Per d. in vnit. eiuſ. vel Eccleſię tuę. vl' Deus oĩũ. vt in feria iiij. dñicę reſurrectionis. f. 117.

Lectio Actuum apoſtolorum.

ca. 8. In diebus illis. Philippus deſcendens in ciuitatẽ Samarię, prędicabat illis Chriſtum. Intendebant aũt turbę his quę dicebantur à Philippo: vnanimiter audientes ⁊ videntes ſigna quę faciebat. Multi enim eorũ q habebant ſpũs immundos, clamãtes voce magna exibant. Multi aũt paralytici ⁊ claudi curati ſunt. Factũ eſt ergo gaudiũ magnũ in illa ciuitate. Alleluia, alleluia. ℣.
psal. 103. Emitte ſpiritum tuum, ⁊ creabũtur: ⁊ renouabis faciem terrę. Alleluia. ℣. Veni ſancte Spiritus, reple tuorũ corda fidelium, ⁊ tui amoris in eis ignem accende. Sequentia. Veni ſancte ſpũs. vt ſupra in dñica. f. 124.

Sequen. ſancti euãg. ſm Lucã.

ca. 9. In illo tempore: Conuocatis Jeſus duodecim apoſtolis, dedit illis virtutẽ ⁊ poteſtatẽ ſuper omnia dęmonia: ⁊ vt languores curarent. Et miſit illos prędicare regnum dei: ⁊ ſanare infirmos. Et ait ad illos. Nihil tuleritis in via; neque virgam, neque peram, neq; panem, neque pecuniam, neq; duas tunicas habeatis. Et in quamcunque domum intraueritis, ibi manete: ⁊ inde ne exeatis. Et quicunq; non receperint vos: exeuntes de ciuitate illa, etiam puluerem pedũ veſtrorum excutite in teſtimonium ſupra illos. Egreſſi autem circuibãt p caſtella euangelizantes, ⁊ curantes vbique. Credo in vnum Deum patrem omnipotentem. Offertorium. Confirma hoc deus, quod operatus es in nobis: à templo tuo, quod eſt in Hieruſalem, tibi offerent reges munera, alleluia. Secreta. psal. 67.

Munera, quęſumus dñe, oblata ſanctifica: ⁊ corda noſtra ſancti Spiritus illuſtratione emũda. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtũ filium tuum. in vnitate eiuſdem. vel Protege. vel Oblatis. vt in feria quarta dominicę reſurrectionis. Communio. Factus eſt repente de celo ſonus aduenientis ſpiritus vehementis, vbi erant ſedentes, alleluia: ⁊ repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto, loquentes magnalia dei, alleluia, alleluia. Poſtcommunio. Act. 2.

Sancti ſpiritus dñe corda noſtra mundet infuſio: ⁊ ſui roris intima aſperſione fecũdet. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum. Qui tecũ viuit ⁊ regnat in vnitate eiuſdem ſpiritus ſan. vel Quęſumus. vel Hęc nos. vt in feria quarta dominicę reſurrectionis.

¶ Feria ſexta. Quatuor temporum Pentecoſtes. Statio ad Sanctos duodecim apoſtolos. Introitus.

Replea-

psal. 70. REpleat̃ os meũ laude tua, alla: vt poſſiʒ cãtarẽ, alla: gaudebunt labia mea, dũ cãtauero tibi, alla, alla. ps. In te dñe ſperaui, nõ cõfũdar in ęternum: in iuſtitia tua libera me, ⁊ eripe me. ℣. Gloria patri. Oratio.

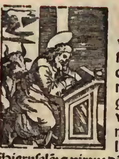
DA, quęſumus, eccleſię tuę miſericors deus: vt ſpiritu ſancto cõgregata, hoſtili nullátenus incurſione turbetur. Per dominum. in vnitate eiuſdem. vel Eccleſię tuę. vel Deus omnium. vt in feria iiij. Dominicę reſurrectionis. fo.117.

Lectio Ioelis prophetę.

ca. 2. HEc dicit dñs deus. Exultate filię Sion, ⁊ lętamini in domino deo veſtro: quia dedit vobis doctorem iuſtitię, ⁊ deſcendere faciet ad vos imbrem matutinum ⁊ ſerótinum ſicut in principio. Et implebuntur áreę frumento, ⁊ redundabunt torcularia vino ⁊ oleo. Et comedetis veſcentes, ⁊ ſaturabimini: ⁊ laudabitis nomen domini dei veſtri, qui fecit vobiſcum mirabilia: ⁊ non confundetur populus meus in ſempiternum. Et ſcietis, quia in medio Iſrael ego ſum: ⁊ ego dominus deus veſter, ⁊ non eſt amplius: ⁊ non confundetur populus meus in ęternum. Ait dominus omnipotens.

ſapi. 12. Alleluia, alleluia. ℣. O quàm bonus ⁊ ſuauis eſt, domine, ſpiritus tuus in nobis. Alleluia. ℣. Veni ſancte Spiritus, reple tuorum corda fidelium, ⁊ tui amoris in eis ignem accende. Sequentia. Veni ſancte ſpiritus. vt ſupra in dñica. fol.124.

Sequen. ſancti euãgelij ſm Lucam.

IN illo tpe: Factũ eſt i ca. 5. vna dierũ, ⁊ Ieſus ſedebat docẽs. Et erãt phariſęi ſedẽtes ⁊ legis doctores, q venerãt ex omni caſtello Galilęę, ⁊ Iudęę, ⁊ Hieruſalẽ: ⁊ virtus dñi erat ad ſanandũ eos. Et ecce viri portantes in lecto hominẽ q erat paralyticus: ⁊ quęrebant eũ inferre, ⁊ ponere ante illum. Et nõ inuenientes qua parte illũ inferrent pre turba, aſcenderunt ſupra tectũ, ⁊ per tégulas ſubmiſerunt illũ cũ lecto in mediũ, ante Ieſum. Quorũ fideʒ vt vidit, dixit. Homo, remittuntur tibi peccata tua. Et ceperunt cogitare ſcribę ⁊ phariſęi, dicentes. Quis eſt hic, qui loquitur blaſphemias? Quis poteſt dimittere peccata, niſi ſolus deus? Vt cognouit autẽ Ieſus cogitationes eorũ, reſpondẽs dixit ad illos. Quid cogitatis in cordibus veſtris? Quid eſt facilius dicere, dimittũtur tibi peccata tua: an dicere, Surge, ⁊ ambula? Vt autẽ ſciatis q2 filius hominis habet poteſtatẽ in terra dimittendi peccata, ait paralytico. Tibi dico, ſurge, tolle lectũ tuum, ⁊ vade in domum tuã. Et confeſtim ſurgens corã illis, tulit lectũ in quo iacebat, ⁊ abijt in domuʒ ſuã, magnificãs deum. Et ſtupor apprehendit omnes: ⁊ magnificabãt deũ. Et repleti ſunt timore, dicẽtes: quia vidimus mirabilia hodie. Credo.

Offertorium. Lauda anima mea dominum: laudabo dominum in vita mea: pſallam deo meo quandiu ero, alleluia. psal. 145. Secreta.

Sacrificia

SAcrificia dñe tuis oblata con-
ſpectibus, ignis ille diuinus aſ-
ſumat, qui diſcipuloꝛum Chꝛiſti filij
tui per ſpiritum ſanctum coꝛda ſuc-
cendit. Per eundem do. in vnitate
eiuſdẽ. vel Protege nos. vel Ob-
latis quęſumus. vt in feria iiij. Do-
minicę reſurrectionis. Communio.
Ioã. Non vos relinquam oꝛphanos: ve-
14. niam ad vos iterum, allã: ꝛ gaudebit
coꝛ veſtrum, allã. Poſtcommunio.
SUmpſimus dñe ſacri dona my-
ſterij humiliter depꝛecantes:
vt, quę in tui commemoꝛatione nos
facere pꝛęcepiſti, in noſtrę pꝛoficiant
infirmitatis auxilium. Qui viuis ꝛ
regnas cum. vel Quęſumus domi-
ne. vel Hęc nos quęſumus. vt in fe-
ria quarta dominicę reſurrectionis.

Sabbato iiij. tẽpoꝛũ Pẽtecoſtes.
Statio ad S. Petrum. Introitus.

Ro.5. Charitas dei diffuſa
eſt in coꝛdib⁹ nr̃is,
alleluia, p inhabi-
tantẽ ſpiritum eius
in nobis, alleluia, al
leluia. Ps Benedic
pſal. anima mea domi-
102. no: ꝛ omnia quę intra me ſunt nomi-
ni ſancto eius. ℣. Gloꝛia patri, ꝛc.
Orationes ſequentes dicuntur ſine
Flectamus genua. Oꝛemus.
MEntibus noſtris, quęſumus do
mine, Spiritum ſanctum beni-
gnus infunde: cuius ꝛ ſapientia con-
diti ſumus, ꝛ pꝛouidentia guberna-
mur. Per dñm. in vnitate eiuſdem.

Lectio Ioelis pꝛophetę.

HAec dicit dominus deus. Ef-
ca. 2. fundam ſpiritum meum ſuper
omnem carnem: ꝛ pꝛophetabunt fi-
lij veſtri, ꝛ filię veſtrę. Senes veſtri
ſomnia ſomniabunt: ꝛ iuuenes veſtri
viſiones videbunt. Sed ꝛ ſuper ſer-
uos meos ꝛ ancillas meas, in dieb⁹
illis effundam ſpiritum meum. Et
dabo pꝛodigia in cęlo ſurſum, ꝛ ſigna
in terra deoꝛſum: ſanguinẽ, ꝛ ignem,
ꝛ vapoꝛem fumi. Sol cõuertetur in
tenebꝛas, ꝛ Luna in ſanguinem: ante-
quam veniat dies domini magnus,
ꝛ hoꝛribilis. Et erit. Omnis, quicũ-
que inuocauerit nomen domini, ſal-
uus erit. Alleluia. ℣. Spiritus eſt, Ioã.
qui viuificat: caro autem non pꝛo- 16.
deſt quicquam. Oratio.
ILlo nos igne, quęſumus domi-
ne, Spiritus ſanctus inflãmet:
quẽ dñs noſter Ieſus Chꝛiſtus miſit
in terram, ꝛ voluit vehemẽter accẽ-
di. Qui tecum viuit ꝛ regnat in vni-
tate eiuſdem. Lectio libri Leuitici.
IN diebus illis. Locutus eſt do- c. 23.
minus ad Moyſen, dicens. Lo-
quere filijs Iſrael: ꝛ dices ad eos.
Cum ingreſſi fueritis terram, quam
ego dabo vobis, ꝛ meſſueritis ſege-
tem: feretis manipulos ſpicarũ pꝛi-
mitias meſſis veſtrę ad ſacerdotem.
Qui eleuabit faſciculũ coꝛam dño, vt
acceptabile ſit pꝛo vobis altero die
ſabbati: ꝛ ſanctificabit illum. Nume-
rabitis ergo ab ipſo die ſabbati, in
quo obtuliſtis manipulos pꝛimitia-
rũ, ſeptem hebdomadas plenas, vſ-
que ad alterã diẽ expletionis hebdo-
madę ſeptimę. Et ſic offeretis ſacrifi-
cium nouum dño ex omnibus habi-
taculis veſtris: panes pꝛimitiarum
duos de duabus decimis ſimilę,
quos eleuabit ſacerdos coꝛam domi
no. Cumq; eleuauerit eos ſacerdos
cum panibus pꝛimitiarum coꝛã do-
mino, cedent in vſum eius. Et voca-
bitis hunc diem celeberrimum, atq;
ſanctiſſimũ. Omne opus ſeruile non
facietis

facietis in eo. Legitimum ſempiternum erit in cunctis habitaculis, & generationibus veſtris: dicit dominus
Job. omnipotens. Alleluia. ℣. Spiri-
26. tus eius ornauit celos. Oratio.

Deus, qui ad animarum medelam ieiunij deuotione caſtigari corpora precepiſti: concede nobis propitius: & mẽte & corpore tibi ſemper eſſe deuotos. Per dominum.

Lectio libri Deuteronomij.

c. 26. In diebus illis: Dixit Moyſes filijs Iſrael. Audi Iſrael q̃ ego precipio tibi hodie. Cum intraueris terram, quam dñs deus tuus daturus eſt tibi poſſidendã, & obtinueris eam, atq; habitaueris in ea: tolles de cunctis frugib⁹ tuis primitias, & pones in cartallo: pgesq; ad locũ, quez dñs deus tuus elégerit, vt ibi inuocetur nomen eius. Accedesq; ad ſacerdotem, q fuerit in diebus illis, & dices ad eũ. Profiteor hodie coram dño deo tuo, qui exaudiuit nos, & reſperit humilitatez noſtrã, & laborem atq; anguſtias: & eduxit nos de Aegypto in manu forti, & brachio extento, in ingenti pauore, in ſignis atque portentis: & introduxit ad locũ iſtũ, & tradidit nobis terraz lacte, & melle manantem. Et idcirco nunc óffero primitias frugum terrę, quam dominus dedit mihi. Et dimittes eas in cõſpectu dñi dei tui. Et adorato domino deo tuo, epulaberis in omnibus bonis, quę dominus deus tuus
Act. déderit tibi. Alleluia. ℣. Dum com-
2. plerentur dies Pentecoſtes, erant omnes páriter ſedentes. Oratio.

Preſta, quęſumus, omnipotens deus: vt ſalutaribus ieiunijs eruditi, ab omnibus etiam vitijs abſtinentes, propitiationem tuam facilius impetremus. Per dominum.

Lectio libri Leuitici.

In diebus illis. Dixit dominus ad Moyſen. Lóquere filijs Iſrael, & dices ad eos. Si in preceptis meis ambulaueritis, & mãdata mea cuſtodiéritis, & fecéritis ea: dabo vobis pluuiam temporibus ſuis, & terra gignet germen ſuum: & pomis arbores replebuntur. Apprehendet meſſium tritura vindemiaz, & vindemia occupabit ſemẽtem: & comedetis panem veſtrũ in ſaturitate, & abſque pauore habitabitis in terra veſtra. Dabo pacem in finibus veſtris: dormietis, & non erit qui extérreat. Auferã malas beſtias: & gladius nõ tranſibit terminos veſtros. Perſequemini inimicos veſtros: & córruẽt coram vobis. Perſequentur quinque de veſtris centum alienos, & cẽtum de vobis decẽ millia: cadent inimici veſtri gladio in conſpectu veſtro. Reſpiciã vos, & creſcere faciam: multiplicabimini, & firmabo pactuz meũ vobiſcum. Comedetis vetuſtiſſima veterũ, & vetera nouis ſuperuenientibus proijcietis. Ponã tabernaculũ meũ ĩ medio veſtri, & nõ abijciet vos vltra anima mea. Ambulabo ínter vos, & ero veſter deus, vós que eritis populus meus: dicit dominus omnipotens. Alleluia. ℣. Ueni ſancte ſpiritus, reple tuorum corda fidelium: & tui amoris in eis ighem accende. Oremus. Oratio.

Preſta, quęſumus, omnipotens deus, ſic nos ab epulis carnalibus abſtinere: vt à vitijs irruentibus pariter ieiunemus. Per dñm.

Lectio Danielis prophetę.

In diebus illis. Angelus domini deſcendit cum Azaria & ſocijs c. 26.
ca. 3.

cijs

cijs eius in fornacem: ⁊ excuſſit flam-
mam ignis de fornace: ⁊ fecit mediū
fornacis quaſi ventum roris flantem:
Flamma autem diffuſa eſt ſuper for-
nacem, cubitis quadraginta nouem:
⁊ incendit quos repperit iuxta for-
nacem de Chaldeis miniſtros regis
qui eam incendebant. Illos autem
omnino non tetigit ignis: neq̃ cōtri
ſtauit: nec quicquam moleſtię intulit.
Tunc hi tres quaſi ex vno ore lauda-
bant, ⁊ glorificabant, ⁊ benedicebāt
deum in fornace dicentes. Alleluia.
℣. Benedictus es domine deus pa-
trum noſtrorum, ⁊ laudabilis in ſecu-
la. Finito verſu, dicitur Gloria in
excelſis. Sequitur Dominus vobiſ-
cum. ℟. Et cū ſpiritu tuo. Oratio.
Deus, qui tribus pueris miti-
gaſti flammas igniū, concede
propitius: vt nos famulos tuos non
exurat flamma vitiorum. Per do-
minum noſtrum Jeſum Chriſtum fi-
lium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat
in vnitate ſpiritus ſancti Deus, per
omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen.

Uel pro Papa.

Deus omnium fidelium paſtor ⁊c.
vel Eccleſię tuę. vt in feria iiij. Do-
minicę reſurrectionis. folio. 117.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apo-
ſtoli ad Romanos.

ca. 5. Fratres. Juſtificati igitur ex fi-
de, pacem habeamus ad deum
per Jeſum Chriſtum dominum no-
ſtrum: per quem ⁊ acceſſum habe-
mus per fidē in gratiam iſtam, in qua
ſtamus, ⁊ gloriamur in ſpe glorię fi-
liorū dei. Nō ſolum aūt: ſed ⁊ gloria-
mur in tribulationibus, ſcientes q
tribulatio patientiam operatur: pa-
tientia autem probationem: proba-
tio vero ſpem. Spes autem non cō-
fundit: quia charitas dei diffuſa eſt in
cordibus noſtris per ſpiritū ſanctū,
qui datus eſt nobis. Trac. Lauda- pſal.
te dominum omnes gentes: ⁊ col- 116.
laudate eū omnes populi. ℣. Quo-
niam confirmata eſt ſuper nos miſe-
ricordia eius: ⁊ veritas domini ma-
net in ęternum. Sequentia. Ueni
ſācte Spiritus, ⁊ emitte. vt ſupra in
Dominica, ſine Alleluia in fine.

Sequentia ſancti euangelij ſecun-
dum Lucam.

In illo tpe: ca. 4.
Surgēs Je-
ſus de ſynago-
ga, introiuit in
domum Simō
nis. Socrus au-
tem Simonis te-
nebat̃ magnis
febribus: ⁊ roga-
uerūt illum pro
ea. Et ſtans ſuper illam, imperauit
febri: ⁊ dimiſit illam. Et cōtinuo ſur-
gens, miniſtrabat illis. Cum ſol autē
occidiſſet, omnes qui habebant in-
firmos varijs languoribus, ducebāt
illos ad Jeſum. At ille ſingulis ma-
nus imponens, curabat eos. Exi-
bant autem dęmonia à multis, cla-
mantia ⁊ dicentia: quia tu es filius
dei. Et increpans, non ſinebat ea lo-
qui, quia ſciebāt ipſum eſſe Chriſtū.
Facta autem die, egreſſus ibat in de-
ſertum locum: ⁊ turbę requirebant
eum, ⁊ venerunt vſque ad ipſum: ⁊
detinebant illū, ne diſcederet ab eis.
Quibus ille ait. Quia ⁊ alijs ciuita-
tibus oportet me euāgelizare regnū
dei: quia ideo miſſus ſum. Et erat
prędicans in ſynagogis Galilęę.
Credo in vnum Deū. Offertorium.
Dñe Deus ſalutis meę, in die cla- pſal.
maui 87.

maui ⁊ nocte corã te: intret oꝛo mea in conſpectu tuo dñe, all'a. Secreta.

V Æ accepta tibi ſint dñe noſtra ieiunia, pręſta nobis, q̃s, huius munere ſacramenti purificatum tibi pectus offerre. Per dominum no. vel Oblatis q̃s dñe. vel Protege. vt in feria quarta dominicę reſurrectionis. fo. 117. Communio. Spiritus, vbi vult, ſpirat: ⁊ vocẽ ei⁹ audis, all'a: ſed neſcis vnde veniat, aut quo vadat, alleluia, all'a, all'a. Poſtcõio.

PRębeant nobis domine diuinũ tua ſancta feruoꝛem: quò coꝛuʒ pariter ⁊ actu delectemur ⁊ guſtu. Per do. vel Hęc nos quęſumus. vel Quęſumus dñe. vt in feria iiij. dominicę reſurrectionis. folio 117.

IN FESTO SANCTAE TRINITATIS.

Introitus.

BEnedicta ſit ſancta Trinitas, atque indiuiſa vnitas: confitebimur ei, q꞉ fecit nobiſcũ miſericoꝛdiã ſuaʒ:
pſ. 8 Pſ. Domine dominus noſter, quàm admirabile eſt nomen tuũ in vniuerſa terra. ℣. Gloria patri. Oꝛatio.

OMnipotens ſempiterne deus, q dediſti famulis tuis in confeſſione verę fidei, ęternę Trinitatis gloriã agnoſcere, ⁊ in potẽtia maieſtatis adoꝛare vnitatẽ: quęſumus, vt eiuſdẽ fidei firmitate ab omnibus ſemper muniamur aduerſis. Per dominũ. Deinde fit commemoꝛatio de dominica j. poſt Pentecoſten. Oꝛatio.

Deus in te ſperantium. vt inferius habet in eius miſſa. Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Romanos.

FRatres. O altitudo diuitiarũ ca. 11
ſapientię ⁊ ſciẽtię dei: quàm incompꝛehenſibilia ſunt iudicia eius, ⁊ ininueſtigabiles vię eius. Quis eniʒ cognouit ſenſum dñi: Aut quis cõſiliarius eius fuit: Aut quis pꝛioꝛ dedit illi, ⁊ retribuetur ei: Quoniam ex ipſo, ⁊ ꝑ ipſum, ⁊ in ipſo ſunt omnia. Ipſi honoꝛ, ⁊ gloꝛia, in ſecula ſeculoruʒ. Amen. Graduale. Benedictus es dñe qui intuẽris abyſſos, ⁊ ſedes ſuper cherubim. ℣. Benedictus es dñe in firmamento celi, ⁊ laudabilis in ſecula. Alleluia, alleluia. ℣. Benedictus es dñe deus patrũ noſtrorum, ⁊ laudabilis in ſecula, alleluia. Seq. ſancti euange. ſm Mattheum.

IN illo tpe: c. 28
Dixit Ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Data eſt mihi omnis poteſtas i celo ⁊ in terra. Eũtes ergo docete omnes gentes, baptizãtes eos, in nomine patris, ⁊ filij, ⁊ ſpũs ſancti: docentes eos ſeruare omnia quęcũqʒ mãdaui vobis. Et ecce, ego vobiſcũ ſuʒ vſqʒ ad conſummationeʒ ſeculi. Credo. Offertoꝛium. Benedictus ſit deus pater, vnigenitusque dei filius, ſanctus quoque ſpiritus: q꞉ fecit nobiſcum miſericoꝛdiam ſuam. Secreta.

SAnctifica, q̃s dñe deus noſter, ꝑ tui ſancti nominis inuocationem, huius oblationis hoſtiã: ⁊ per eaʒ noſmetipſos tibi pẽrfice munus ęternum. Per dominũ. Pręfatio.

Qui cum vnigenito. fol. 101. Cõio.

Benedicimus deũ cęli, ⁊ corã omnibus viuẽtibus cõfitebimur ei: q2 fecit nobiſcũ miſericordiã ſuaȝ. Poſtcõio.

PRoficiat nobis ad ſalutẽ corporis ⁊ animę, dñe deus noſter, huius ſacramenti ſuſceptio, ⁊ ſempiternę ſanctę Trinitatis, eiuſdẽmque indiuiduę vnitatis cõfeſſio. Per do.

Dñica j. poſt Pentec. Introit⁹.

pſal. 12 DOmine in tua miſericordia ſperaui: exultauit cor meum in ſalutari tuo: cãtabo dño, q bona tribuit mihi. ps. Vſquequo dñe obliuiſceris me in finẽ: vſquequo auertis faciem tuam ã me: ℣. Gloria patri. Oro.

DEus, in te ſperantium fortitudo, adeſto propitius inuocationibus noſtris: ⁊ q͡a ſine te nihil poteſt mortalis infirmitas, pręſta auxiliũ gratię tuę: vt in exequendis mandatis tuis, ⁊ voluntate tibi, ⁊ actione placeamus. Per dominũ noſtrum.

Ad poſcẽda ſuffragia ſanctorũ. Oro.

ACunctis nos, q̃s domine, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedente glorioſa virgine dei genitrice Maria, cuȝ beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atque beato N. ⁊ omnibus ſanctis, ſaluteȝ nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate.

Et dicitur in miſſa tam de tempore quàm de ſancto, vſque ad Aduentũ, niſi ſit duplex, vel infra octauam. Tertia vero oratio dicatur ad libitum ſacerdotis.

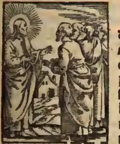
Lectio epiſtolę beati Joannis apl̃i.

CHariſſimi. Deus charitas eſt. 1.C.4
In hoc apparuit charitas dei in nobis: quoniam filium ſuum vnigenitum miſit deus in mundum, vt viuamus per eum. In hoc eſt charitas: non quaſi nos dilexerimus deũ: ſed quoniam ipſe prior dilexit nos, ⁊ miſit filium ſuum propitiatoreȝ pro peccatis noſtris. Chariſſimi, ſi deus dilexit nos, ⁊ nos debemus alterutrum diligere. Deum nemo vidit vnquam. Si diligimus inuicem, deus in nobis manet, ⁊ charitas eius in nobis perfecta eſt. In hoc cognoſcimus, quoniam in eo manemus, ⁊ ipſe in nobis: quoniam de ſpiritu ſuo dedit nobis. Et nos vidimus, ⁊ teſtificamur: quoniam pater miſit filium ſuum ſaluatorem mundi. Quiſquis confeſſus fuerit, quoniam Jeſus eſt filius dei: deus in eo manet, ⁊ ipſe in deo. Et nos cognouimus, ⁊ credidimus charitati, quam habet deus in nobis. Deus charitas eſt: ⁊ q manet in charitate, in deo manet, ⁊ deus in eo. In hoc perfecta eſt charitas dei nobiſcum, vt fiduciam habeamus in die iudicij: q͡a ſicut ille eſt, ⁊ nos ſumus in hoc mundo. Timor non eſt in charitate: ſed perfecta charitas foras mittit timorem: quoniam timor pęnam habet. Qui autẽ timet, non eſt perfectus in charitate. Nos ergo diligamus deũ: quoniam deus prior dilexit nos. Siquis dixerit quoniam diligo deum: ⁊ fratrẽ ſuum oderit: mendax eſt. Qui enim non diligit fratrem ſuum, quem videt: deum, quem nõ videt, quomodo poteſt diligere? Et hoc mandatum habemus à Deo: vt qui diligit deum, diligat ⁊ fratrem ſuum. Graduale.

pſal. 40 Ego dixi dñe, miſerere mei: ſana animam meam, quia peccaui tibi. ℣. Beatus vir, qui intelligit ſuper egenum, ⁊ pauperē: in die mala liberabit eum dñs. Alleluia, alleluia. ℣.
ps. 5 Uerba mea auribus percipe domine: intellige clamorē meū, Alleluia.

Sequen. ſancti euāgelij ſm̄ Lucam.

ca. 6

In illo tēpe: Dixit Ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Eſtote miſericordes, ſicut ⁊ pater veſter miſericors eſt. Nolite iudicare, ⁊ nō iudicabimini. Nolite cōdēnare, ⁊ non condemnabimini. Dimittite, ⁊ dimittemini. Date, ⁊ dabit̄ vobis. Menſurā bonam, ⁊ confertam, ⁊ coagitatā, ⁊ ſupereffluentem dabūt in ſinū veſtrū. Eādē quippe mēſura, qua menſi fueritis, remetiet̄ vobis. Dicebat aūt illis ⁊ ſimilitudinē. Nunquid poteſt cęcus cęcū ducere? Nōne ambo in foueā cadūt? Non eſt diſcipulus ſuper magiſtrū. Perfectus autē omnis erit, ſi ſit ſicut magiſter eius. Quid aūt vides feſtucā in oculo fratris tui: trabem aūt, quę in oculo tuo eſt, non conſideras? Aut quomodo potes dicere fratri tuo: frater, ſine eijciam feſtucā de oculo tuo: ipſe trabē in oculo tuo nō videns? Hypocrita, eijce primum trabem de oculo tuo: ⁊ tunc perſpicies vt educas feſtucam de oculo fratris tui. Credo.

ps. 5 Offer. Intende voci orationis meę, rex meus, ⁊ Deus meus: quoniā ad te orabo domine. Secreta.

Hoſtias noſtras, q̄s domine, tibi dicatas placatus aſſume: ⁊ ad perpetuum nobis tribue prouenire ſubſidium. Per dominum no.

Ad poſcenda ſuffragia ſanctorum.

Secreta.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt per huius ſacramenti virtutem à cunctis nos mētis, ⁊ corporis hoſtibus tuearis: gratiam tribuens in pręſenti, ⁊ gloriam in futuro. Per dominum. Communio.

Narrabo omnia mirabilia tua: lętabor, ⁊ exultabo in te: pſallam nomini tuo altiſſime. ps. 9 Poſtcommunio.

Tantis domine repleti muneribus, pręſta, quęſumus: vt ⁊ ſalutaria dona capiamus, ⁊ à tua laude nunquam ceſſemus. Per dominū.

Ad poſcenda ſuffragia ſanctorum.

Poſtcommunio.

Mundet ⁊ muniat nos, quęſumus domine, diuini ſacramenti munus oblatū: ⁊ intercedente beata virgine dei genitrice Maria cū beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atque beato N. ⁊ omnibus ſanctis, à cunctis nos reddat ⁊ peruerſitatib⁹ expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos. Per eundem dñm noſtrum.

¶ In ſollemnitate ſacratiſſimi Corporis Chriſti. Introitus.

Cibauit eos ex adipe frumenti, alleluia: ⁊ de petra melle ſaturauit eos, all'a, all'a, all'a. pſal. 80 ps. Exultate Deo adiutori noſtro, iubilate Deo Iacob. ℣. Gloria patri, ⁊c. Oratio.

Deus, qui nobis ſub ſacramento mirabili, paſſionis tuę memoriam

moꝛiam reliquiſti:tribue, queſumus, ita nos Coꝛpoꝛis ⁊ Sanguinis tui ſacra myſteria venerari: vt redẽptionis tuę fructum in nobis iugiter ſentiamus. Qui viuis ⁊ regnas cum Deo patre in vnitate ſpiritus ſancti.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Coꝛinthios.

1.ca. 11 Fratres: Ego enim accepi à Domino quod ⁊ tradidi vobis: quoniam dñs Jeſus in qua nocte tradebatur, accepit panem, ⁊ gratias agens, fregit, ⁊ dixit: Accipite, ⁊ mãducate: Hoc eſt coꝛpus meum quod pꝛo vobis tradetur. Hoc facite in meam commemoꝛationem. Similiter ⁊ calicem poſtquam cęnauit, dicens: Hic calix nouum teſtamentum eſt in meo ſanguine. Hoc facite, quotieſcunq3 bibetis, in meam commemoꝛationẽ. Quotieſcunq3 enim mãducabitis panem hunc, ⁊ calice3 bibetis: moꝛtem dñi annunciabitis donec veniat. Itaq3 quicunq3 manducauerit panẽ: ⁊ biberit calicẽ domini indignè: reus erit coꝛpoꝛis ⁊ ſanguinis domini. Pꝛobet autem ſe ipſu3 homo: ⁊ ſic de pane illo edat, ⁊ de calice bibat. Qui enim manducat ⁊ bibit indignè: iudicium ſibi manducat ⁊ bibit, non dijudicans coꝛpus dñi.

pſal. 144 Grad. Oculi omnium in te ſperant dñe: ⁊ tu das illis eſcam in tempoꝛe oppoꝛtuno. ℣. Aperis tu manum tuam: ⁊ imples omne animal benedictione. Alleluia, alleluia. ℣. Caro mea verè eſt cibus: ⁊ ſanguis meus verè eſt potus: q manducat meã carnem, ⁊ bibit meum ſanguinem, in me manet, ⁊ ego in eo. Sequentia.

Lauda Sion Saluatoꝛem, lauda ducem ⁊ paſtoꝛem, in hymnis, ⁊ canticis. Quantum potes tãtum aude: qa maioꝛ omni laude, nec laudare ſufficis. Laudis thema ſpecialis, panis viuus ⁊ vitalis hodie pꝛoponitur. Que3 in ſacrę menſa cęnę, turbę fratrum duodenę datũ non ambigitur. Sit laus plena, ſit ſonora, ſit iucunda, ſit decoꝛa mentis iubilatio. Dies enim ſollemnis agitur, in qua menſę pꝛima recolitur huius inſtitutio. In hac menſa noui regis, nouum paſcha nouę legis, phaſe vetus terminat. Vetuſtatem nouitas, vmbꝛam fugit veritas, nocte3 lux eliminat. Quod in cęna Chriſtus geſſit, faciendum hoc expꝛeſſit in ſui memoriam. Docti ſacris inſtitutis, panẽ ⁊ vinu3 in ſalutis conſecramus hoſtiã. Dogma datur chꝛiſtianis, quòd in carne3 tranſit panis, ⁊ vinum in ſanguinẽ. Quod non capis, quod non vides, animoſa firmat fides, pꝛęter rerum oꝛdinem. Sub diuerſis ſpeciebus, ſignis tantum, ⁊ non rebus, latent res eximię. Caro cibus, ſanguis potus: manet tamen Chriſtus totus ſub vtraque ſpecie. A ſumente non conciſus, non confractus, non diuiſus: integer accipitur. Sumit vnus, ſumunt mille: quantum iſti, tantum ille: nec ſumptus conſumitur. Sumunt boni, ſumunt mali: ſoꝛte tamen inęquali vitę, vel interitus. Moꝛs eſt malis, vita bonis: vide, paris ſumptionis quàm ſit diſpar exitus. Fracto demum ſacramento: ne vacilles: ſed memento, tantum eſſe ſub fragmento, quantum toto tegitur. Nulla rei fit ſciſſura: ſigni tantu3 fit fractura: qua nec ſtatus, nec ſtatura ſignati minuitur. Ecce panis angeloꝛũ factus cibus viatoꝛum: verè panis filioꝛum, non mittendus canibus. In figuris pꝛęſignatur, cum

Iſaac

Iſaac immolatur:agnus paſchę de-
putaẗ: datur manna patribus. Bo-
ne paſtor panis vere, Ieſu noſtri mi-
ſerere:tu nos paſce,nos tuere:tu nos
bona fac videre, in terra viuentium.
Tu qui cuncta ſcis ⁊ vales:qui nos
paſcis hic mortales : tuos ibi com-
menſales , cohęredes ⁊ ſodales fac
ſanctorum ciuium. Amen. Alleluia.
Sequē. ſancti euang. ſm Ioannem.

ca.6.

IN illo tpe.
Dixit Ieſ⁹
turbis Iudęor.
Caro mea, verè
eſt cibus : ⁊ ſan-
guis meus verè
eſt potus. Qui
manducat meā
carnem, ⁊ bibit
meū ſanguinē:
in me manet,⁊ ego in illo. Sicut mi-
ſit me viuens pater, ⁊ ego viuo pro-
pter patrē:⁊ q manducat me, ⁊ ipſe
viuet ꝓpter me. Hic eſt panis q de
cęlo deſcendit. Nō ſicut māducaue-
runt patres veſtri manna : ⁊ mortui
ſunt. Qui māducat hunc panē, viuet
Leu. in ęternū. Credo. Offert. Sacer-
21 dotes dñi incenſum ⁊ panes offerūt
deo:⁊ ideo ſancti erunt deo ſuo, ⁊ nō
polluent nomen eius, allā. Secreta.
ECcleſię tuę, q̄s dñe, vnitatis ⁊
pacis propitius dona cōcede:
quę ſub oblatis muneribus myſticè
deſignantur. Per dñm. Prefatio.
Quia per incarnati. fol. 96. Et dici-
tur per totam octauam. Cōmunio.
1.co. Quotieſcunq; manducabitis panē
11 hunc, ⁊ calicem bibetis, mortem do-
mini annunciabitis , donec veniat:
itaque quicunque manducauerit pa-
nem , ⁊ biberit calicem domini indi-
gnè, reus erit corporis ,⁊ ſanguinis
domini, alleluia. Poſtcommunio.
FAc nos , quęſumus domine ,
diuinitatis tuę ſempiterna frui-
tione repleri : quàm precioſi corpo-
ris ⁊ ſanguinis tui tēporalis perce-
ptio pfigurat. Qui viuis ⁊ regnas.
¶ Infra octa. non fit de aliquo ſan-
cto, niſi fuerit duplex.
¶ In die octauę non fit niſi de feſto
ſancti Ioānis Baptiſtę, ⁊ ſanctorum
apoſtolorū Petri ⁊ Pauli, ſi occur
rat: ⁊ tūc fit de feſto cū cōme. octauę.
Secunda oratio infra octa. de ſancta
Maria. Concede. folio. 123. tertia
Eccleſię. f. 130. vel ꝓ Papa. f. 131.
¶ Dñica ij. poſt Pentec. quę eſt in-
fra octauā Corporis Chriſti. Intro.
FActus eſt dñs prote psal.
ctor meus: ⁊ eduxit 17
me in latitudinē:ſal-
uū me fecit:qm̄ vo-
luit me. Ps. Diligā
te domine fortitudo
mea: dñs firmamen
tū meum, ⁊ refugium meum, ⁊ libera
tor meus. ℣. Gloria pa. Oratio.
SAncti nominis tui domine ti-
morem pariter ⁊ amorem fac
nos habere perpetuum: q: nunquā
tua gubernatione deſtituis, quos in
ſoliditate tuę dilectionis inſtituis.
Per do. Deinde fit cōme. de octa.
Corporis Chriſti tantū. Deus qui
nobis. vt ſupra. folio 130.
Lectio epiſtolę beati Ioannis Apli.
CHariſſimi: Nolite mirari, ſi o- 1.c.3.
dit vos mundus. Nos ſcimus,
quoniam tranſlati ſumus de morte
ad vitā: quoniā diligimus fratres.
Qui nō diligit: manet in morte. Om
nis q odit fratrē ſuum, homicida eſt.
Et ſcitis, quoniā omnis homicida nō
habet vitam ęternam in ſe manentē.

In hoc cognouimus charitatē dei,
quō̄ ille pro nobis animam ſuam po-
ſuit: ⁊ nos debemus ꝓ fratribus ani-
mas ponere. Qui habuerit ſubſtan-
tiā huius mundi, ⁊ viderit fratrē ſuū
neceſſitatē habere, ⁊ clauſerit viſce-
ra ſua ab eo: quomodo charitas dei
manet in eo? Filioli mei, non diliga-
mus verbo, neq; lingua: ſed opere ⁊
psal. veritate. Grad. Ad dominum cum
119. tribularer clamaui, ⁊ exaudiuit me.
℣. Dn̄e, libera animā meam à labijs
iniquis, ⁊ à lingua doloſa. Alleluia,
psal. alleluia. ℣. Dn̄e deus in te ſperaui,
7. ſaluum me fac ex omnibus perſe-
quētibus me, ⁊ libera me. Alleluia.

Sequētia ſancti euange. ſm Lucam.

c.14. In illo tempore: Dixit Jeſus di-
ſcipulis ſuis parabolam hanc.
Homo quidam fecit cœnam magnā:
⁊ vocauit multos. Et miſit ſeruū ſuū
hora cœnę dicere inuitatis vt venirēt:
q: iā parata ſunt omnia. Et cœperūt
omnes ſimul excuſare. Primus di-
xit ei. Villā emi: ⁊ neceſſe habeo exi-
re, ⁊ videre illam. Rogo te, habe me
excuſatū. Et alter dixit. Juga bouū
emi quinque: ⁊ eo probare illa. Ro-
go te, habe me excuſatū. Et alius di-
xit. Uxorem duxi: ⁊ ideo non poſſum
venire. Et reuerſus ſeruus nūciauit
hęc domino ſuo. Tunc iratus pater-
familias, dixit ſeruo ſuo. Exi cito in
plateas ⁊ vicos ciuitatis: ⁊ pauperes
ac debiles, ⁊ cęcos, ⁊ claudos intro-
duc huc. Et ait ſeruus. Domine fa-
ctum eſt vt imperaſti: ⁊ adhuc locus
eſt. Et ait dominus ſeruo. Exi in vias
⁊ ſepes: ⁊ cōpelle intrare, vt implea-
tur domus mea. Dico autem vobis,
quòd nemo virorum illorum qui vo-
cati ſunt, guſtabit cœnā meā. Credo.
ps.6. Offertorium. Domine conuertere,
⁊ eripe animam meā: ſaluum me fac
propter miſericordiā tuā. Secreta.

Oblatio nos, q̄s dn̄e, tuo nomi-
ni dicāda purificet: ⁊ de die in
diē ad cęleſtis vitę transferat actio-
nem. Per dominū noſtrum Jeſum.
Communio. Cantabo domino, qui psal.
bona tribuit mihi: ⁊ pſallam nomini 12.
domini altiſſimi. Poſtcommunio.

Sumptis muneribus ſacris, q̄s
domine, vt cum frequētatione
myſterij, creſcat noſtrę ſalutis effe-
ctus. Per dominū noſtrum Jeſum.

¶ Dominica iiij. poſt Pentecoſtē.

Introitus.

Reſpice in me, ⁊ psal.
miſerere mei dn̄e: 24.
quoniā vnicus, ⁊
pauper ſū ego:
vide humilitatē
meā ⁊ laborē me-
um: ⁊ dimitte om
nia peccata mea deus meus. Ps. Ad
te domine leuaui animā meam: de-
us meus in te confido, non erubeſcā.
℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Oratio.

Protector in te ſperantiū deus,
ſine quo nihil eſt validum, nihil
ſanctum: multiplica ſuper nos mi-
ſericordiam tuam: vt te rectore, te
duce, ſic tranſeamus per bona tem-
poralia, vt non amittamus ęterna.
Per dominum. A cunctis. vt in
dn̄ica j. poſt Pentecoſten. fo. 129.

Lectio epiſtolę beati Petri apl̄i.

Chariſſimi: Humiliamini ſub 1.c.5.
potenti manu dei, vt vos exal-
tet in tempore viſitationis. Omnem
ſolicitudinem veſtrā projicientes in
eum: quoniam ipſi eſt cura de vobis.
Sobrij eſtote, ⁊ vigilate: quia ad-
uerſarius veſter diabolus, tanquam
leo rugiens, circuit quęrens quem
deuo-

deuoret. Cui reſiſtite fortes in fide: ſcientes eandem paſſionem ei quę in mundo eſt, veſtrę fraternitati fieri. Deus autem omnis gratię, qui vocauit nos in ęternam ſuam gloriam in Chriſto Jeſu, modicum paſſos ipſe perficiet, confirmabit, ſolidabitque. Ipſi gloria, & imperiū in ſęcula ſęcu-
pſal. lorū, Amen. Grad. Iacta cogitatū
54. tuū in dño: & ipſe te enutriet. ℣. Dum clamarem ad dñm, exaudiuit vocem meam ab his qui appropinquāt mi-
pſ. 7 bi. Alleluia, alleluia. ℣. Deus iuſtus, fortis, & patiens, nunquid iraſcetur per ſingulos dies? Alleluia.

Sequen. ſancti euangelij ſm Lucā.

c. 15.

In illo tpe: Erant appropinquantes ad Jeſum publicani & peccatores, vt audirent illū. Et murmurabāt phariſęi & ſcribę, dicentes. Quia hic peccatores recipit, & manducat cū illis. Et ait ad illos parabolā iſtā, dicēs. Quis ex vobis homo qui habet centum oues: & ſi perdiderit vnā ex illis, nonne dimittit nonagintanouē in deſerto, & vadit ad illā quę perierat, donec inueniat illā? Et cum inuenerit eam, imponit in humeros ſuos gaudens: & veniens domū, conuocat amicos & vicinos, dicens illis. Congratulamini mihi, q: inuēni ouem meā quę perierat. Dico vobis, quōd ita gaudiū erit in cęlo ſup vno peccatore pęnitentiā agente, quā ſupra nonaginta nouem iuſtis, qui non indigent pęnitentia. Aut quę mulier habēs drachmas decem: ſi perdiderit drachmam vnam, nonne accendit lucernam, & euérrit domum, & quęrit diligenter, donec inueniat eam? Et cum inuenerit, conuocat amicas & vicinas, dicens. Congratulamini mihi: q: inueni drachmam quam perdideram. Ita, dico vobis, gaudium erit coram angelis dei ſuper vno peccatore penitentiam agente. Credo.

Offertorium. Sperent in te omnes, pſ. 9
qui nouerunt nomen tuum domine: quoniam non derelinquis quęrentes te: pſallite domino, qui habitat in Sion: quoniam non eſt oblitus orationem pauperum. Secreta.

Reſpice, q̄s dñe, munera ſupplicantis eccleſię: & ſaluti credentiū perpetua ſanctificatione ſumenda concede. Per dominū noſtrum. Exaudi nos. vt in dominica prima.

Cōmunio. Dico vobis gaudium eſt Luc.
angelis dei ſuper vno peccatore pę- 15.
nitentiā agente. Poſtcommunio.

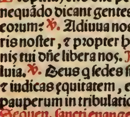
Sancta tua domine nos ſumpta viuificent: & miſericordię ſempiternę pręparent expiatos. Per dominū noſtrum Jeſum Chriſtum. Mundet, & mun. vt in dñica prima.

Dñica iiij. poſt Pentec. Introit.

Dominus illumina- pſal.
tio mea, & ſalus mea: 26.
quem timebo? dñs defenſor vitę meę: à quo trepidabo? qui tribulant me inimici mei, ipſi infirmati ſunt, & ceciderunt. pſ. Si conſiſtant aduerſum me caſtra, non timebit cor meum. ℣. Gloria patri. Oratio.

Da nobis, q̄s dñe, vt & mundi curſus pacificē nobis tuo ordine dirigatur: & eccleſia tua trāquilla deuotione lętetur. Per dominum.

A cunctis nos. vt in prima Domi-
nica poſt Pentecoſten. folio 129.
Lectio epiſtolę beati Pauli Apo-
ſtoli ad Romanos.
ca. 8. FRatres: Exiſtimo quòd non
ſunt cōdignę paſſiones huius
tēporis, ad futurā gloriam, quę reue-
labitur in nobis. Nā expectatio crea
turę, reuelationem filiorū dei expe-
ctat. Vanitati enim creatura ſubiecta
eſt, nō volens, ſed propter eū q ſubie
cit eam in ſpe: q ⁊ ipſa creatura libe-
rabitur à ſeruitute corruptionis, in li-
bertatem glorię filiorū dei. Scimus
enim, quòd omnis creatura ingemi-
ſcit, ⁊ parturit vſq adhuc. Non ſolū
aūt illa, ſed ⁊ nos ipſi primitias ſpiri-
tus habentes, ⁊ ipſi intra nos gemi-
mus, adoptionem filiorum dei expe
ctantes, redēptionē corporis noſtri:
In Chriſto Jeſu dn̄o noſtro. Grad.
pſal. Propitius eſto dn̄e peccatis noſtris:
78. nequādo dicant gentes, vbi eſt deus
eorum? ℣. Adiuua nos deus saluta-
ris noſter, ⁊ propter honorē nomi-
nis tui dn̄e libera nos. Alleluia, alle-
luia. ℣. Deus q ſedes ſup thronum,
⁊ iudicas ęquitatem, eſto refugium
pauperum in tribulatione. Alleluia.
Sequen. ſancti euangelij ſm Lucā.
ca. 5.

IN illo tpe:
Cū turbę
irruérent in Je-
ſum, vt audirēt
verbū dei: ⁊ ipſe
ſtabat ſecus ſta-
gnum Geneſa-
reth. Et vidit
duas naues ſtā-
tes ſecus ſtagnū.
Piſcatores autē deſcenderant, ⁊ la-
uabant retia. Aſcēdens aūt in vnam
nauim quę erat Simónis, rogauit eū
à terra reducere puſillum. Et ſedēs,
docebat de nauicula turbas. Ut aūt
ceſſauit loqui, dixit ad Simonē. Duc
in altū, ⁊ laxate retia veſtra in captu-
ram. Et reſpondens Simon dixit il-
li. Pręceptor, per totam noctem la-
borantes nihil cepimus, in verbo au-
tem tuo laxabo rete. Et cū hoc feciſ-
ſent, cōcluſerunt piſciū multitudinē
copioſam. Rumpebatur autem rete
eorū. Et annuerunt ſocijs, qui erant
in alia naui: vt venirēt, ⁊ adiuuarent
eos. Et venerūt, ⁊ impleuerunt am-
bas nauiculas: ita vt penè mergerē-
tur. Quod cū videret Simō Petrus,
prócidit ad genua Jeſu dicens. Exi
à me, q homo peccator ſū, dn̄e. Stu
por enim circundéderat eū, ⁊ omnes
q cū illo erāt, in captura piſciū quam
ceperāt. Similiter aūt ⁊ Jacobum ⁊
Joannem filios Zebedęi, q erāt ſocij
Simonis. Et ait ad Simonē Jeſus.
Noli timere: ex hoc iam eris homi-
nes capiens. Et ſubductis ad terrā
nauibus, relictis omnibus ſecuti ſunt
eum. Credo. Offertoriū. Illumi- pſal.
na oculos meos, ne vnquā obdormiā 12.
in morte: nequando dicat inimicus
meus, pręualui aduerſus eū. Secre.
OBlationibus noſtris, q̄s dn̄e,
placare ſuſceptis: ⁊ ad te no-
ſtras etiam rebelles compelle propi-
tius voluntates. Per dominum.
Exaudi. vt in dn̄ica j. Communio.
Dominus firmamentum meum, ⁊ pſal.
refugium meum, ⁊ liberator meus, 17.
adiutor meus. Poſtcommunio.
Myſteria nos, domine, q̄ſumus,
ſumpta purificent: ⁊ ſuo mune-
re tueantur. Per dominum noſtrū.
Mundet ⁊ mun. vt in dn̄ica prima.
¶ Dominica v. poſt Penteco-
ſten. Introitus.

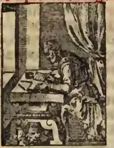
Exaudi

Exaudi domine vo-
cē meā, qua clama-
ui ad te: adiutor me-
us eſto, ne derelin-
quas me: neqꝫ deſpi
cias me deus ſaluta-
pſal. ris meus. Ps. Do-
26. minus illuminatio mea, ꝛ ſalus mea:
quem timebo? ℣. Gloria. Oratio.
Deus, qui diligentibus te bona
inuiſibilia preparaſti, infunde
cordibus noſtris tui amoris affectū:
vt te in omnibus ꝛ ſuper omnia dili-
gentes, promiſſiones tuas, q̄ omne
deſiderium ſuperant, conſequamur.
Per dominū no. A cunctis. vt in
dñica j. poſt Pentecoſten. fo. 129.
Lectio epiſtole beati Petri apli.
1.c.3. Chariſſimi: Omnes vnanimes
in oratione eſtote, compatien-
tes, fraternitatis amatores, miſeri-
cordes, modeſti, humiles. Non red-
dentes malum pro malo, nec male-
dictum pro maledicto, ſed ē contra-
rio, benedicentes: quia in hoc vocati
eſtis, vt benedictionem hereditate
poſſideatis. Qui enim vult vitā dili-
gere, ꝛ dies videre bonos, coerceat
linguā ſuā a malo, ꝛ labia eius ne lo-
quantur dolum. Declinet a malo, ꝛ
faciat bonum: inquirat pacem, ꝛ ſe-
quatur eā: Quia oculi domini ſuper
iuſtos: ꝛ aures eius in preces eorū.
Vultus autem domini ſuper facien-
tes mala. Et quis eſt, qui vobis no-
ceat, ſi boni emulatores fueritis?
Sed ꝛ ſi quid patimini propter iuſti-
tiam, beati. Timorem autem eorum
ne timueritis, vt non conturbemini.
Dominum autem Jeſum Chriſtum
ſanctificate in cordibus veſtris.
pſal. Graduale. Protector noſter aſpice
83. deus, ꝛ reſpice ſuper ſeruos tuos. ℣.
Domine deus virtutum exaudi pre-
ces ſeruorum tuorum. Alleluia, al-
leluia. ℣. Domine in virtute tua le- pſal.
tabitur rex: ꝛ ſuper ſalutare tuū exul- 20.
tabit vehementer. Alleluia.
Seq. ſancti euange. ſm Mattheum.

In illo tpe: ca. 5.
Dixit Jeſꝰ
diſcipulis ſuis.
Amen dico vo-
bis: niſi abunda-
uerit iuſtitia ve-
ſtra pluſquā ſcri-
barū ꝛ phariſeo-
rū, nō intrabitis
in regnū celoꝝ.
Audiſtis, quia dictum eſt antiquis:
Non occides: qui autem occiderit,
reus erit iudicio. Ego autē dico vo-
bis: q꞉ omnis qui iraſcitur fratri ſuo,
reus erit iudicio. Qui autem dixerit
fratri ſuo, raca: reus erit concilio.
Qui autē dixerit fatue, reus erit ge-
henne ignis. Si ergo offers munus
tuum ad altare, ꝛ ibi recordatus fue-
ris q꞉ frater tuus habet aliquid ad-
uerſū te: relinque ibi munus tuū an-
te altare, ꝛ vade prius recōciliari fra-
tri tuo: ꝛ tunc veniens offeres mu-
nus tuum. Credo. Offertoriū. Be- pſal.
nedicā dñm, qui tribuit mihi intelle- 15.
ctum: prouidebam deum in conſpe-
ctu meo ſemper: quoniam a dextris
eſt mihi, ne commouear. Secreta.
Propitiare dñe ſupplicationi-
bus noſtris: ꝛ has oblationes
famulorum, famularumqꝫ tuarū be-
nignus aſſume: vt, quod ſinguli ob-
tulerunt ad honorem nominis tui,
cunctis proficiat ad ſalutē. Per do-
minū no. Exaudi nos. vt in Domi-
nica j. Communio. Unam petij a pſal.
dño, hanc requiram: vt inhabitem 26.
in

in domo Domini omnibus diebus
vitę meę. Poſtcommunio.
Quos dñe cęleſti dono ſatiaſti:
preſta q̃s: vt à noſtris munde-
mur occultis: & ab hoſtium libere-
mur inſidijs. Per dominum noſt.
Mundet & mu: vt in dñica prima.
Dñica vj. poſt Pentec. Introit.
pſal. 27. Dominus fortitudo
plebis ſuę: & protector
ſalutariũ Chriſti ſui
eſt: ſaluum fac popu-
lum tuum Domine,
& benedic hęredita-
ti tuę, & reges eos vſque in ſeculum.
Ps. Ad te domine clamaui: Deus
meus ne ſileas à me: nequando ta-
ceas à me: & aſſimilabor deſcenden-
tibus in lacũ. ℣. Gloria pa. Oratio.
Deus virtutum, cuius eſt totũ,
quod eſt optimum, inſere pectori
bus noſtris amorem tui nominis: &
preſta in nobis religionis augmen-
tũ: vt quę ſunt bona nutrias: ac pie-
tatis ſtudio, quę ſunt nutrita, cuſto-
dias. Per do. A cunctis nos q̃s.
vt in dñica j. poſt Penteco. fo. 129.
Lectio epiſtolę beati Pauli Apo-
ſtoli ad Romanos.
ca. 6 Fratres: Quicunque baptizati
ſumus in Chriſto Ieſu, in mor
te ipſius baptizati ſumus. Conſepul
ti enim ſumus cũ illo per baptiſmũ
in morte: vt quomodo ſurrexit Chri-
ſtus à mortuis p gloriam patris, ita
& nos in nouitate vitę ambulemus.
Si enim complantati facti ſumus ſi-
militudini mortis eius: ſimul & reſur
rectionis erimus. Hoc ſcientes, qa
vetus homo noſter ſimul crucifixus
eſt: vt deſtruatur corpus peccati, vt
vltra non ſeruiamus peccato. Qui
enim mortuus eſt, iuſtificatus eſt à
peccato. Si autem mortui ſumus cũ
Chriſto: credimus q ſimul etiam vi-
uemus cum illo. Scientes, qa Chri-
ſtus reſurgens ex mortuis, iam non
moritur: mors illi vltra nõ domina-
bitur. Quod enim mortuus eſt, pec-
cato mortuus eſt ſemel: quod autẽ vi
uit, viuit deo. Ita & vos exiſtimate,
vos mortuos quidem eſſe peccato:
viuentes autem deo in Chriſto Ieſu
dño noſtro. Graduale. Conuertere pſal. 89.
dñe aliquãtulum: & deprecare ſuper
ſeruos tuos. ℣. Dñe refugiũ factus
es nobis, à generatione in genera-
tionem. Alleluia, alleluia. ℣. In te pſal. 30
domine ſperaui, non confundar in ę-
ternum: in iuſtitia tua libera me, &
eripe me: inclina ad me aurem tuã:
accelera, vt eripias me, alleluia.
Seq. ſancti euangelij ſm Marcum. ca. 8

In illo tpe:
Cũ turba
multa eſſet cum
Ieſu, nec habe-
rent quod man
ducarent: cõuo
catis diſcipulis
ſuis, ait illis. Mi
ſereor ſuper tur
bam: q ecce iã
triduo ſuſtinent me, nec habẽt quod
mãducẽt. Et, ſi dimiſero eos ieiunos
in domũ ſuam, deficient in via. Qui-
dam enim ex eis de longe venerunt.
Et reſpõderunt ei diſcipuli ſui. Un-
de iſtos poterit quis hic ſaturare pa
nibus in ſolitudine? Et interrogauit
eos. Quot panes habetis? Qui di-
xerunt. Septem. Et precepit turbę
diſcumbere ſuper terram. Et acci-
piens ſeptem panes, gratias agens
fregit, & dabat diſcipulis ſuis, vt ap-
ponerent: & appoſuerunt turbę. Et
habe-

habebant piſciculos paucos: ⁊ ip-
ſos benedixit, ⁊ iuſſit apponi. Et mã-
ducauerunt, ⁊ ſaturati ſunt. Et ſuſtu-
lerũt quod ſuperauerat de fragmen-
tis, ſeptem ſportas. Erant autem qui
manducauerant, quaſi quatuor mil-
lia: ⁊ dimiſit eos. Credo. Offerto.
pſal. Perfice greſſus meos in ſemitis tuis,
16. vt nõ moueantur veſtigia mea: incli-
na aurẽ tuã, ⁊ exaudi verba mea: mi-
rifica miſericordias tuas, q ſaluos fa-
cis ſperantes in te dñe. Secreta.
PRopitiare dñe ſupplicationi-
bus noſtris: ⁊ has populi tui
oblationes benign⁹ aſſume: ⁊ vt nul-
lius ſit irritũ votũ, nullius vacua po-
ſtulatio, preſta q̃s: vt, quod fideliter
petimus, efficaciter conſequamur.
Per dominum noſt. Exaudi nos.
pſal. vt in dominica j. Cõmunio. Circui-
26. bo ⁊ immolabo in tabernaculo eius
hoſtiam iubilationis: cantabo, ⁊ pſal-
mũ dicam domino. Poſtcõmunio.
REpleti ſumus domine muneri-
bus tuis: tribue quęſumus: vt
eorum mundemur effectu, ⁊ munia-
mur auxilio. Per dominũ noſtrũ.
Mũdet ⁊ muniat. vt in dominica j.
Dñica vij. poſt Pentec. Introit.
pſal. OMnes gentes plau-
46. dite manibus: iubila-
te deo in voce exul-
tationis. Ps. Quo-
niã dominus excel-
ſus, terribilis, rex
magnus ſuper om-
nem terram. ℣. Gloria. Oratio.
DEus, cuius prouidentia in ſui
diſpoſitione nõ fallitur: te ſup-
plices exoramus: vt noxia cuncta
ſubmoueas, ⁊ omnia nobis profutu-
ra concedas. Per do. A cunctis.
vt in dñica j. poſt Pentec. fol. 129.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apo-
ſtoli ad Romanos.
FRatres: Humanum dico pro- ca. 6.
pter infirmitatem carnis ve-
ſtrę. Sicut enim exhibuiſtis mem-
bra veſtra ſeruire immunditię ⁊ ini-
quitati ad iniquitatẽ: ita ⁊ nunc exhi-
bete membra veſtra ſeruire iuſtitię,
in ſanctificationem. Cum enim ſerui
eſſetis peccati, liberi fuiſtis iuſtitię.
Quem ergo fructum habuiſtis tunc
in illis, in quibus nunc erubeſcitis?
Nam finis illorum mors eſt. Nunc
vero liberati à peccato, ſerui autem
facti deo, habetis fructum veſtrum
in ſanctificationem, finem vero vitã
ęternam. Stipendia enim peccati,
mors. Gratia autem dei, vita ęter-
na, in Chriſto Jeſu domino noſtro.
Graduale. Venite filij, audite me: pſal.
timorẽ domini docebo vos. ℣. Ac- 33.
cedite ad eum, ⁊ illuminamini: ⁊ fa-
cies veſtrę non confundentur. Al-
leluia, alleluia. ℣. Omnes gentes pſal.
plaudite manibus, iubilate Deo in 46.
voce exultationis. Alleluia.
Seq. ſancti euange. ſm Mattheum.

IN illo tem- ca. 7.
pore: Di-
xit Jeſus diſci-
pulis ſuis. At-
tendite à falſis
prophetis, qui
veniunt ad vos
in veſtimẽtis o-
uium, intrinſe-
cus autem ſunt
lupi rapaces. A fructibus eorum, co-
gnoſcetis eos. Nunquid colligunt
de ſpinis vuas, aut de tribulis fi-
cus? Sic, omnis arbor bona bo-
nos fructus facit: mala autem ar-
bor malos fructus facit. Non poteſt
arbor

arbor bona malos fructus facere: neque arbor mala, fructus bonos facere. Omnis arbor, quę non facit fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur. Igitur ex fructibus eorum cognoſcetis eos. Non omnis qui dicit mihi, Domine Domine, intrabit in regnū celorū: ſed qui facit voluntatem patris mei, qui in cęlis eſt, ipſe intrabit in regnuz celorum. Credo.
dan. Offert. Sicut in holocauſtis arietū
3 & taurorum, & ſicut in millibus agnorum pinguium, ſic fiat ſacrificiuz noſtruz in conſpectu tuo hodie, vt placeat tibi: q2 non eſt confuſio confidētibus in te domine. Secreta.

Deus, qui legaliū differentiam hoſtiaruz vnius ſacrificij perfectione ſanxiſti: accipe ſacrificium à deuotis tuis famulis: & pari benedictione, ſicut munera Abel, ſanctifica: vt quod ſinguli obtulerūt ad maieſtatis tuę honorem, cunctis proficiat ad ſalutē. Per d. Exaudi nos. vt in Dominica prima. Cōmunio.
pſal. Inclina aurem tuam, accelera, vt
30 eruas me. Poſtcommunio.

Tua nos Domine medicinalis operatio, & à noſtris peruerſitatibus clemēter expediat, & ad ea quę ſunt recta perducat. Per dominū. Munder & mun. vt in dñica prima.

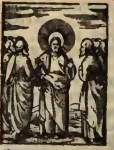
Dñica viij. poſt Pente. Introi.
pſal.
47 Suſcepimus deus miſericordiā tuaz in medio templi tui: ſecundum nomen tuū deus, ita & laus tua in fines terrę: iuſtitia plena eſt dextera tua. Ps. Magnus dominus, & laudabilis nimis: in ciuitate Dei noſtri, in monte ſancto eius. V. Gloria. Oratio.

Largire nobis, q̃s dñe, ſemper ſpiritum cogitandi quę recta ſunt propitius & agendi: vt, qui ſine te eſſe non poſſumus, ſecundum te viuere valeamus. Per do. A cūctis. vt in dñica j. poſt Pentec. fol. 129.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Romanos.

Fratres: Debitores ſumus: nō carni, vt ſecundum carnem viuamus. ca. 8. Si enim ſecundum carnem vixeritis: moriemini. Si autem ſpiritu facta carnis mortificaueritis: viuetis. Quicunque enim ſpiritu dei aguntur: hi filij dei ſunt. Non enim accepiſtis ſpiritum ſeruitutis iteruz in timore: ſed accepiſtis ſpiritū adoptionis filiorum, in quo clamamus, Abba, pater. Ipſe enim ſpiritus teſtimonium reddit ſpiritui noſtro, ꝙ ſumus filij dei. Si autem filij: & hęredes. Hęredes quidem Dei: cohęredes autem Chriſti. Graduale.
Eſto mihi in deum protectorem, & pſal.
in locum refugij, vt ſaluuz me facias. 30
V. Deus in te ſperaui: domine non confundar in ęternum. Alleluia, alleluia. V. Magnus dominus, & laudabilis valde, in ciuitate Dei noſtri, in monte ſancto eius. Alleluia. pſal. 47

Sequen. ſancti euangelij ſm Lucaz.

In illo tpe: Dixit Jeſꝰ diſcipulis ſuis parabolā hāc. ca.16 Homō qdā erat diues, q habebat villicū: & hic diffamatꝰ eſt apud illū, quaſi diſſipaſſet bona illiꝰ. Et vocauit illū, & ait illi. Quid hoc audio

dio de te: Redde rationem villica-
tionis tuę: iam enim nō poteris vil-
licare. Ait autem villicus intra ſe.
Quid faciam: q̄a dominus meus au
fert à me villicationem. Fodere non
valeo: mendicare erubeſco. Scio
quid faciam: vt cum amotus fuero
à villicatione, recipiāt me in domos
ſuas. Conuocatis itaq; ſingulis de-
bitoribus domini ſui, dicebat primo.
Quantum debes domino meo? At
ille dixit. Centū cados olei. Dixitq;
illi. Accipe cautionem tuam: & ſede
cito, & ſcribe quinquaginta. Deinde
alio dixit. Tu vero quātum debes?
Qui ait. Centū coros tritici. Ait illi.
Accipe literas tuas, & ſcribe octogin
ta. Et laudauit dominus villicū ini-
quitatis, q̄a prudēter feciſſet: quia fi-
lij huius ſeculi prudentiores filijs lu-
cis in generatione ſua ſunt. Et ego di
co vobis. Facite vobis amicos de
mamona iniquitatis: vt cum defece-
ritis, recipiant vos in ęterna taber-
psal. nacula. Credo. Offerto. Populū
17 humilem ſaluum facies dñe, & oculos
ſuperborum humiliabis: quoniam
quis deus pręter te domine? Secre.
Suſcipe, quęſumus domine, mu
nera, quę tibi de tua largitate
deferimus: vt hęc ſacroſancta myſte
ria, gratię tuę operāte virtute, & prę-
ſentis vitę nos conuerſatione ſancti-
ficēt, & ad gaudia ſempiterna perdu-
cant. Per dominum. Exaudi nos.
psal. vt in dñica j. Cōmunio. Guſtate, &
33 videte, quoniam ſuauis eſt dñs: bea-
tus vir qui ſperat in eo. Poſtcōio.
Sit nobis, Domine, reparatio
mentis & corporis celeſte myſte
rium: vt, cuius exequimur cultum,
ſentiamus effectum. Per dominū.
Mundet & mun. vt in dñica prima.

Dñica ix. poſt Pentec. Introit.
Ecce deus adiu- psal.
uat me: & domi- 53
nus ſuſceptor eſt
animę meę: auer-
te mala inimicis
meis: & in verita-
te tua diſperde il-
los protector me-
us domine. Ps. Deus in nomine tuo
ſaluum me fac: & in virtute tua libera
me. V. Gloria patri, &c. Oratio.
Pateant aures miſericordię tuę
dñe precibus ſupplicantium:
& , vt petentibus deſiderata conce-
das, fac eos quę tibi ſunt placita po-
ſtulare. Per dominum noſtrū Ie-
ſum Chriſtum. A cunctis nos q̄s.
vt in Dominica prima poſt Pente-
coſten. folio 129.
Lectio epiſtolę beati Pauli Apo-
ſtoli ad Corinthios.
Fratres: Non ſimus concupi- 1.ca.
ſcentes malorum, ſicut & illi cō 10
cupierunt. Neque idololatrę efficia-
mini, ſicut quidam ex ipſis, quemad-
modū ſcriptum eſt. Sedit populus
manducare, & bibere, & ſurrexerūt lu
dere. Neque fornicemur: ſicut qui-
dam ex ipſis fornicati ſunt, & cecide-
runt vna die vigintria millia. Neq;
tentemus Chriſtum: ſicut quidam eo
rum tentauerunt, & à ſerpentibus pe
rierunt. Neque murmurauerítis: ſi-
cut quidam eorū murmurauerunt,
& perierunt ab exterminatore. Hęc
aūt omnia in figura contingebant il-
lis: ſcripta ſunt aūt ad correptionem
noſtrā, in quos fines ſeculorū deue-
nerunt. Itaq; qui ſe exiſtimat ſtare,
videat ne cadat. Tentatio vos non
apprehendat, niſi humana. Fidelis
autē deus eſt, qui non patietur vos
tentari

tentari ſupra id quod poteſtis; ſed faciet cum tentatione etiam prouentũ: vt poſſitis ſuſtinere. Graduale.
pſal. 8 Domine dominus noſter, quã admirabile eſt nomen tuum in vniuerſa terra. ℣. Quoniam eleuata eſt ma
pſal. 58 gnificentia tua ſuper cęlos. Alleluia, alleluia. ℣ Eripe me de inimicis meis deus meus, ⁊ ab inſurgentibus in me libera me, Alleluia.

Sequen. ſancti euangelij ſm Lucã.

ca.19

In illo tpe: Cũ appropinquaret Ieſ⁹ Hieruſalem, videns ciuitatem, fleuit ſuper illã, dicens. Quia ſi cognouiſſes, ⁊ tu: ⁊ quidem in hac die tua, quę ad pacem tibi. Nunc autem abſcondita ſunt ab oculis tuis. Quia veniẽt dies in te: ⁊ circundabunt te inimici tui vallo: ⁊ coanguſtabũt te undiq;: ⁊ ad terrã proſternẽt te, ⁊ filios tuos q in te ſunt: ⁊ non relinquent in te lapidẽ ſuper lapidem: eo quòd non cognoueris tempus viſitationis tuę. Et ingreſſus in templum cępit eijcere vendẽtes in illo, ⁊ ementes, dicẽs illis. Scriptum eſt: quia domus mea domus orationis eſt. Uos autem feciſtis illam ſpeluncam latronum. Et erat docens quotidie in templo.
pſal. 18 Credo. Offer. Iuſtitię domini rectę, lętificantes corda: ⁊ iudicia eius dulciora ſuper mel ⁊ fauum: nam ⁊ ſeruus tuus cuſtodit ea: Secreta.

Concede nobis, qs dñe, hęc dignẽ frequẽtare myſteria: quia quoties huius hoſtię commemoratio celebratur, opus noſtrę redemptionis exercetur. Per dominum noſtrum Ieſum. Exaudi nos deus. vt in Dñica prima. Cõio. Qui man- Ioã. 6
ducat meam carnem, ⁊ bibit meum ſanguinem: in me manet, ⁊ ego in eo, dicit dominus. Poſtcommunio.

Tui nobis, qs dñe, communio ſacramẽti, ⁊ purificationẽ conferat, ⁊ tribuat vnitatem. Per dñm. Mundet ⁊ mu. vt in Dñica prima.

Dñica x. poſt Pentec. Introit⁹. pſal. 54

Dum clamarem ad dominum, exaudiuit vocem meã ab his qui appropinquant mihi: ⁊ humiliauit eos q eſt ante ſęcula, ⁊ manet in ęternũ: iacta cogitatum tuum in dño, ⁊ ipſe te enutriet. ps. Exaudi deus orationem meam: ⁊ ne deſpexeris deprecationem meam: intende mihi, ⁊ exaudi me. ℣. Gloria patri. Oratio.

Deus, qui omnipotentiam tuam parcendo maximẽ ⁊ miſerãdo manifeſtas: multiplica ſuper nos gratiam tuam: vt, ad tua promiſſa currentes, cęleſtium bonorum facias eſſe conſortes. Per dominum. A cunctis nos, quęſumus. vt in Dominica prima poſt Pentecoſten. folio 129.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Corinthios. 1.ca. 12

Fratres: Scitis quoniam cum gẽtes eſſetis, ad ſimulacra muta prout ducebamini, euntes. Ideo notum vobis facio, quòd nemo in ſpiritu Dei loquens, dicit anathema Ieſu. Et nemo poteſt dicere, Dominus Ieſus: niſi in ſpiritu ſancto. Diuiſiones vero gratiarum ſunt, idem autem ſpiritus. Et diuiſiones

mini

miniſtrationum ſunt: idem autez do-
minus. Et diuiſiones operationum
ſunt: idem vero deus, qui operatur
omnia in omnibus. Unicuiq3 autem
datur manifeſtatio ſpiritus, ad vtili-
tatem. Alij quidem per ſpiritum da-
tur ſermo ſapientię: alij autem ſermo
ſcientię, ſecundum eundem ſpiritu3.
Alteri fides in eode3 ſpiritu: alij gra
tia ſanitatum in vno ſpiritu: alij ope-
ratio virtutum: alij prophetia: alij di
ſcretio ſpirituum: alij genera lingua-
ru3: alij interpretatio ſermonū. Hęc
autem omnia operatur vnus atque
ide3 ſpiritus, diuidēs ſingulis prout
psal. vult. Grad. Cuſtodi me dn̄e vt pu-
16 pillam oculi: ſub vmbra alarum tua-
rū protege me. ℣. De vultu tuo iudi
ciū meum prodeat: oculi tui videant
psal. ęquitate3. Alleluia, alleluia. ℣. Te
64 decet hymnus deus in Sion: & tibi
reddet votu3 in Hieruſalē. Alleluia.
Sequētia ſancti euange. ſm Lucam.

ca. 18

In illo tp̄e: Dixit Ie-
ſus ad quoſda3
qui in ſe confide
bant tanquā iu-
ſti, & aſpernabā-
tur cęteros, pa-
rabolam iſtam.
Duo homines
aſcenderunt in
templum vt orarent: vnus Phari-
ſęus, & alter Publicanus. Phari-
ſęus ſtans, hęc apud ſe orabat. Deus,
tibi gratias ago, q̄a non ſum ſicut cę-
teri hominu3: raptores, iniuſti, adul-
teri: velut etiam hic Publicanus.
Ieiuno bis in ſabbato: decimas do
omnium quę poſſideo. Et Publica-
nus à lōge ſtans nolebat nec oculos
ad cęlum leuare, ſed percutiebat pe-
ctus ſuum, dicens. Deus propitius
eſto mihi peccatori. Amen dico vo-
bis: deſcendit hic iuſtificatus in do-
mum ſuam ab illo. Quia omnis qui
ſe exaltat, humiliabitur: & qui ſe hu-
miliat, exaltabitur. Credo. Offert.
Ad te domine leuaui animā meam: psal.
deus meus in te confido non erube- 24
ſcam: neq3 irrideant me inimici mei:
etenim vniuerſi qui te expectant nō
confundentur. Secreta.
Tibi Domine ſacrificia dicata
reddantur: quę ſic ad honorem
nominis tui deferenda tribuiſti: vt
eadē3 remedia fieri noſtra pręſtares.
Per do. Exaudi. vt i dn̄ica prima.
Cōio. Acceptabis ſacrificium iuſti- psal.
tię, oblationes, & holocauſta, ſuper 50
altare tuum domine. Poſtcōio.
Quęſumus dn̄e deus noſter: vt
quos diuinis reparare nō deſi
nis ſacramentis, tuis non deſtituas
benignus auxilijs. Per dominum.
Mundet & mun. vt in dominica j.
¶ Dn̄ica xj. poſt Pentec. Introit.
Deus in loco ſancto psal.
ſuo: deus, qui inha- 67
bitare facit vnani-
mes in domo, ipſe
dabit virtute3 & for
titudine3 plebi ſuę.
Ps. Exurgat deus,
& diſſipentur inimici eius: & fugiant,
qui oderunt eum, à facie eius. ℣.
Gloria patri, & filio. &c. Oratio.
Omnipotens ſempiterne deus:
qui abundantia pietatis tuę, &
merita ſupplicum excedis, & vota:
effunde ſuper nos miſericordiā tuā:
vt dimittas quę conſcientia metuit,
& adijcias quod oratio non pręſumit.
Per dominum no. A cunctis nos.
vt in dn̄ica j. poſt Pentec. fol. 129.
Lectio

animam meam. Pſ. Auertantur re-
trorſuz ⁊ erubeſcant, qui volunt mi-
hi mala. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpi
ritui ſancto. Sicut erat. Oratio.

OMnipotens ⁊ miſericors De-
us: de cuius múnere venit, vt
tibi à fidelibus tuis dignè ⁊ laudabi
liter ſeruiatur: tribue nobis, quęſu-
mus: vt ad promiſſiones tuas, ſine
offenſione curramus. Per domi-
num noſtrum Ieſum Chriſtum filiũ
tuum: Qui tecum viuit, ⁊ regnat, in
vnitate ſpiritus ſancti deus: Per om
nia ſęcula ſęculorum. ℟. Amen.
A cunctis nos quęſumus domine.
vt in Dominica prima poſt Pen-
tecoſten. folio 129.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apo-
ſtoli ad Corinthios.

2.c.3 FRatres: Fiduciam talem ha-
bemus per Chriſtum ad deũ:
non quòd ſufficientes ſimus cogita-
re aliquid à nobis, quaſi ex nobis: ſed
ſufficientia noſtra ex Deo eſt. Qui ⁊
idoneos nos fecit miniſtros noui te-
ſtamenti, non litera, ſed ſpiritu. Lite-
ra enim occidit: ſpiritus autem viui-
ficat. Quòd ſi miniſtratio mortis li-
teris deformata in lapidibus, fuit in
gloria: ita vt non poſſent intendere
filij Iſrael in faciem Moyſi, propter
gloriam vultus eius, quę euacuatur:
quómodo non magis miniſtratio ſpi
ritus erit in gloria? Nam ſi miniſtra-
tio damnationis in gloria eſt, multò
magis abundat miniſterium iuſtitię
pſal. in gloria. Grad. Benedicam domi-
33 num in omni tempore: ſemper laus
eius in ore meo. ℣. In domino lau-
dabitur anima mea: audiant manſue-
ti, ⁊ lętentur. Alleluia, alleluia. ℣.
pſal. Domine deus ſalutis meę, in die cla
87 maui ⁊ nocte coram te, alleluia.

Sequẽtia ſancti euange. ſm̃ Lucam.

IN illo tpe: ca.10
Dixit Ieſus
diſcipulis ſuis.
Beati oculi, q
vident quę vos
videtis. Dico
enim vobis, quod
multi prophe-
tę ⁊ reges volue
rũt videre quę
vos videtis, ⁊ nõ viderũt: ⁊ audire q
auditis, ⁊ nõ audierũt. Et ecce, quidã
legiſperitus ſurrexit tentãs illum, ⁊
dicens. Magiſter: quid faciẽdo vitã
ęternam poſſidebo? At ille dixit ad
eũ. In lege quid ſcriptũ eſt? Quomo
do legis? Ille reſpondens, dixit. Di
liges dominum deum tuum ex toto
corde tuo, ⁊ ex tota anima tua, ⁊ ex
omnibus viribus tuis, ⁊ ex omni mẽ-
te tua: ⁊ proximũ tuum ſicut teipſuz.
Dixitqz illi. Rectè reſpondiſti: hoc
fac, ⁊ viues. Ille autẽ volens iuſtifi-
care ſeipſum, dixit ad Ieſum. Et quis
eſt meus proximus? Suſcipiens aũt
Ieſus, dixit. Homo qdam deſcẽde-
bat ab Hieruſalẽ i Iericho, ⁊ incidit
in latrones, qui etiam deſpoliauerũt
eum, ⁊ plagis impoſitis abierunt ſe-
miuiuo relicto. Accidit autem, vt ſa-
cerdos quidam deſcenderet eádem
via: ⁊ viſo illo pręterijt. Similiter ⁊
leuita, cum eſſet ſecus locum, ⁊ vide-
ret eum, pertranſijt. Samaritanus
autem quidam, iter faciens, venit ſe-
cus eum: ⁊ videns eum, miſericordia
motus eſt. Et appropians, alligauit
vulnera eius, infundens oleum, ⁊ vi-
num: ⁊ imponens illum in iumentũ
ſuum, duxit in ſtabulum, ⁊ curã eius
egit. Et altera die protulit duos de-
narios, ⁊ dedit ſtabulario, ⁊ ait.

Curam illius habe: ⁊ quodcunque ſupererogaueris, ego cum rediero, reddam tibi. Quis hoꝛum trium videtur tibi pꝛoximus fuiſſe illi q̃ incidit in latrones? At ille dixit. Qui fecit miſericoꝛdiã in illũ. Et ait illi Jeſus. Vade, ⁊ tu fac ſimiliter. Credo.

Exo. 32 Offertoꝛium. Precatus eſt Moyſes in conſpectu domini dei ſui, ⁊ dixit: quare domine iraſceris in populo tuo? parce irę animę tuę: memento Abꝛaham, Jſaac, ⁊ Jacob, quibus iuraſti dare terrã fluentem lac ⁊ mel: ⁊ placatus eſt dñs de malignitate, quã dixit facere populo ſuo. Secre.

Hoſtias, quęſumus dñe, pꝛopitius intende, quas ſacris altaribus exhibemus: vt nobis indulgẽtiam largiendo, tuo nomini dent honoꝛem. Per dominũ. Exaudi nos.

pſal. 103 Communio. De fructu operũ tuorum domine ſatiabitur terra, vt educas panem de terra, ⁊ vinuꝫ lętificet coꝛ hominis: vt exhilaret faciem in oleo, ⁊ panis coꝛ hominis cõfirmet.

Poſtcommunio.

Viuificet nos, q̃s domine, huius participatio ſancta myſterij: ⁊ pariter nobis expiationem tribuat ⁊ munimen. Per dominuꝫ no. Mundet ⁊ muniat nos, quęſumus.

Dñica xiij. poſt Penteco. Jntr.

pſal. 73 Reſpice domine ĩ teſtamẽtuꝫ tuũ, ⁊ animas pauperũ tuoꝛum ne derelinquas in finẽ: exurge domine, ⁊ iudica cauſam tuã: ⁊ ne obliuiſcaris voces quęrẽtiũ te. Pſ. Vtquid Deus repuliſti in finem? iratus eſt furoꝛ tuus ſuper oues paſcuę tuę? ℣. Gloꝛia patri, ⁊ filio, ⁊ ſpi. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus: da nobis fidei, ſpei, ⁊ charitatis augmentum: ⁊, vt mereamur aſſequi quod pꝛomittis, fac nos amare quod pꝛęcipis. Per dominum noſtrum Jeſum Chꝛiſtum filium tuum, Qui tecuꝫ viuit ⁊ regnat. A cunctis nos, quęſumus domine. vt in dominica pꝛima poſt Pentecoſten. fol. 129.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Galatas.

Fratres: Abꝛahę dictę ſunt pꝛo ca. 3
miſſiones: ⁊ ſemini eius. Non dicit, Et ſeminibus, quaſi in multis: ſed quaſi in vno, Et ſemini tuo, qui eſt Chꝛiſtus. Hoc autem dico: teſtamentum confirmatum ã deo, quę poſt quadringẽtos ⁊ triginta annos facta eſt lex, non irritum facit ad euacuandam pꝛomiſſionem. Nam ſi ex lege hęreditas, iam non ex pꝛomiſſione. Abꝛahę autem per repꝛomiſſionem donauit deus. Quid igitur lex? Propter tranſgreſſionẽ poſita eſt, donec veniret ſemen cui pꝛomiſerat: oꝛdinata per angelos in manu mediatoꝛis. Mediatoꝛ autem, vnius non eſt: deus autem vnus eſt. Lex ergo aduerſus pꝛomiſſa dei? Abſit. Si enim data eſſet lex quę poſſet viuificare: vere ex lege eſſet iuſtitia. Sed concluſit ſcriptura omnia ſub peccato, vt pꝛomiſſio ex fide Jeſu Chꝛiſti daretur credentibus. Grad. Reſpi pſal.
ce dñe in teſtamentũ tuum: ⁊ animas 73
pauperũ tuoꝛũ ne obliuiſcaris in finem. ℣. Exurge dñe, ⁊ iudica cauſaꝫ tuã: memoꝛ eſto oppꝛobꝛij ſeruoꝛuꝫ tuoꝛum. Alleluia, alleluia. ℣. Dñe refugium factus es nobis à generatione in generationem. Alleluia.

Sequ. ſancti euangelij ſm Lucam.

ca.17
IN illo tpe:
Dum iret
Jeſus in Hieru
ſalez, tráſibat p
mediam Samá
riá ⁊ Galileã.
Et cũ ingrede-
retur quoddaz
caſtelluz, occur
rerunt ei decez
viri leproſi. Qui ſteterunt à longe: ⁊
leuauerunt vocẽ dicentes. Jeſu pre-
ceptor miſerere noſtri. Quos vt vi-
dit, dixit. Jte, oſtendite vos ſacerdo-
tibus. Et factũ eſt: duz irent, mũdati
ſunt. Unus autem ex illis, vt vidit q2
mundatus eſt, regreſſus eſt, cuz ma-
gna voce magnificans deum: ⁊ ceci-
dit in faciez ante pedes eius, gratias
agẽs. Et hic erat Samaritanus. Re
ſpondens autem Jeſus, dixit. Non-
ne decem mundati ſunt: ⁊ nouẽ vbi
ſunt? Non eſt inuentus qui rediret,
⁊ daret gloriam deo, niſi hic alieni-
gena. Et ait illi. Surge, vade: quia
fides tua te ſaluum fecit. Credo.
pſal. Offertorium. In te ſperaui domi-
30 ne: dixi tu es Deus meus, in mani-
bus tuis tempora mea. Secreta.
PRopitiare, q̃s domine, popu-
lo tuo, propitiare muneribus:
vt hac oblatione placatus, ⁊ indul-
gentiam nobis tribuas, ⁊ poſtulata
concedas. Per dominum noſtruz.
ſap. Exaudi. Communio. Panem de
16 celo dediſti nobis, domine, habentẽ
omne delectamentum, ⁊ omnem ſa-
porem ſuauitatis. Poſtcõmunio.
SUmptis domine celeſtibus ſa-
cramentis, ad redemptionis
eterne, queſumus, proficiamus aug-
mentum. Per dominum noſtrum.
Mundet ⁊ muniat nos queſumus.
M. N. R.

Dñica xiiij. poſt Pẽtec. Introit. pſal.
PRotector noſter aſ- 83
pice de⁹, ⁊ reſpice
in faciẽ Chriſti tui:
q2 melior eſt dies v-
na in atrijs tuis ſup
millia. Ps. Quàz di
lecta tabernacula
tua dñe virtutũ: cõcupiſcit, ⁊ deficit
aĩa mea in atria dñi. V. Glia. Oro.
CUſtodi, q̃s dñe, eccleſiam tuaz
propitiatione ppetua: ⁊ q2 ſine
te labitur humana mortalitas, tuis
ſemper auxilijs ⁊ abſtrahatur à no-
xijs, ⁊ ad ſalutaria dirigatur. Per
dominum noſtrum. A cunctis nos.
vt in dñica j. poſt Pentec. fol. 129.
Lectio epiſtole beati Pauli Apo-
ſtoli ad Galatas.
FRatres: Spiritu ambulate, ⁊ ca.5
deſideria carnis nõ perficietis.
Caro enim concupiſcit aduerſus ſpi
ritũ: ſpiritus antẽ aduerſus carnem.
Hec enim ſibi inuicem aduerſantur,
vt nõ quecunqz vultis, illa faciatis.
Quòd ſi ſpiritu ducimini, nõ eſtis ſub
lege. Manifeſta autẽ ſunt opera car-
nis, q̃ ſũt, fornicatio, immunditia, im-
pudicitia, luxuria, idolorũ ſeruitus,
veneficia, inimicitie, contentiones,
emulationes, ire, rixe, diſſenſiones, ſe
cte, inuidie, homicidia, ebrietates,
comeſſationes, ⁊ his ſimilia. Que pre
dico vobis, ſicut predixi: quoniam q
talia agunt, regnuz dei non cõſequẽ-
tur. Fructus autem ſpiritus eſt cha-
ritas, gaudium, pax, patientia, lon-
ganimitas, bonitas, benignitas, mã
ſuetudo, fides, modeſtia, cõtinentia,
caſtitas. Aduerſus huiuſmodi nõ eſt
lex. Qui autem ſunt Chriſti, carnem
ſuam crucifixerunt cum vitijs, ⁊ cõ-
cupiſcentijs. Graduale. Bonum eſt pſal.
 confidere 117

cōfidere in dñ̄o, quā confidere in homine. ℣. Bonum eſt ſperare in dñ̄o, quàm ſperare in principibus. Alla,
pſal. alleluia. ℣. Venite: exultemus dñ̄o:
94. iubilemus deo ſalutari noſtro, allā.
Seq. ſancti euange. ſm Mattheum.

ca. 6

In illo tpe: Dixit Ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Nemo poteſt duobus dominis ſeruire. Aut enim vnū odio habebit, ꝛ alterum diliget: aut vnū ſuſtinebit, ꝛ alterum contemnet. Non poteſtis deo ſeruire, ꝛ mammonę. Ideo dico vobis: ne ſoliciti ſitis animę veſtrę quid manducetis, neque corpori veſtro quid induamini. Nonne anima plus eſt, quam eſca? ꝛ corpus plus, quàm veſtimētum? Reſpicite volatilia cęli, quoniam nō ſerunt, neqꝫ metunt, neque cōgregant in hórrea: ꝛ pater veſter cęleſtis paſcit illa. Nōne vos magis pluris eſtis illis? Quis autem veſtrum cogitans poteſt adijcere ad ſtaturam ſuam cubitū vnū? Et de veſtimento quid ſoliciti eſtis? Cōſiderate lilia agri quómodo creſcunt: non laborant, neqꝫ nent. Dico autem vobis, quoniā nec Salomon in omni gloria ſua coopertus eſt ſicut vnum ex iſtis. Si autem fęnum agri, quod hodie eſt, ꝛ cras in clibanum mittitur, deus ſic veſtit: quanto magis vos módicę fidei? Nolite ergo ſoliciti eſſe, dicentes. Quid manducabimus? aut quid bibemus? aut quo operiemur? Hęc enim omnia gentes inquirunt. Scit enim pater veſter cęleſtis, q: his omnibus indigetis. Quęrite ergo primū regnum dei, ꝛ iuſtitiā eius: ꝛ hęc omnia adijcientur vobis. Credo. Offertoriū.
Immittit angelus dñ̄i in circuitu ti pſal.
mētiū eū, ꝛ eripiet eos: guſtate, ꝛ vi 33
dete, quoniā ſuauis eſt dñ̄s. Secre.

Concede nobis, q̄s dñ̄e, vt hęc hoſtia ſalutaris, ꝛ noſtrorū fiat purgatio delictorū, ꝛ tuę propitiatio poteſtatis. Per dñ̄m. Exaudi.
Communio. Primum quęrite re mat.
gnum Dei: ꝛ omnia adijcientur vo 6
bis, dicit dominus. Poſtcōmunio.

Purificent ſemper ꝛ muniāt tua ſacramenta nos deus: ꝛ ad perpetuę ducant ſaluationis effectum. Per dominū. Mundet ꝛ muniat.

¶ Dñica xv. poſt Pentec. Introi.

Inclina domine pſal.
aurē tuā ad me, ꝛ 85
exaudi me: ſaluū fac ſeruū tuū de⁹ meus ſperantem in te: miſerere mihi dñ̄e: quoniam ad te clamaui tota die. Ps. Letifica animam ſerui tui: quia ad te domine animā meā leuaui. ℣. Gloria patri, ꝛ filio. Oratio.

Eccleſiā tuā domine miſeratio continuata mundet ꝛ muniat: ꝛ, quia ſine te non poteſt ſalua conſiſtere, tuo ſemper munere gubernet. Per dominū noſtrum. A cunctis. vt in dñica j. poſt Pentec. fol. 129.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Galatas.

Fratres: Si ſpiritu viuimus: ca. 5
ſpiritu ꝛ ambulemus. Non ef 26
ficiamur inanis glorię cupidi: inuicem prouocantes, inuicem inuidentes. Fratres, etſi preoccupatus fuerit homo in aliquo delicto: vos, qui ſpiri-

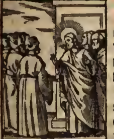
ſpirituales eſtis, huiuſmodi inſtruite in ſpiritu lenitatis: conſiderans te ipſum, ne ꝛ tu tenteris. Alter alterius onera portate: ꝛ ſic adimplebitis legem Chriſti. Nam ſiquis exiſtimat ſe aliquid eſſe, cum nihil ſit: ipſe ſe ſeducit. Opus autem ſuū probet vnuſquiſqꝫ: ꝛ ſic, in ſemetipſo tantum gloriam habebit, ꝛ non in altero. Unuſquiſque enim onus ſuum portabit. Communicet autē is qui catechizatur verbo, ei qui ſe catechizat, in omnibus bonis. Nolite errare. Deus nō irridetur. Que enim ſeminauerit homo, hec ꝛ metet. Quoniam qui ſeminat in carne ſua: de carne ꝛ metet corruptionem. Qui autem ſeminat in ſpiritu, de ſpiritu metet vitā eternā. Bonū autem facientes, non deficiamus: tempore enim ſuo metemus, non deficientes. Ergo dum tempus habemus, operemur bonū ad omnes: maxime aūt ad domeſticos fidei.

psal. 91 Grad. Bonum eſt cōfiteri domino: ꝛ pſallere nomini tuo, altiſſime. ℣. Ad annūciandū mane miſericordiā tuā, ꝛ veritatem tuam per noctem.

psal. 94 Alleluia, alleluia. ℣. Quoniam deus magnus dominus, ꝛ rex magnus ſuper omnem terram, alleluia.

Sequētia ſancti euange. ſm Lucam.

ca.7

In illo tpe: Ibat Ieſus in ciuitatē, que vocatur Naim: ꝛ ibant cū illo diſcipuli eiꝰ, ꝛ turba copioſa. Cū autē appropinquaret porte ciuitatis: ecce defunctꝰ efferebatur, filius vnicus matri ſue, ꝛ hec vidua erat: ꝛ turba ciuitatis multa cum illa. Quam cum vidiſſet dominus, miſericordia motus ſuper eā, dixit illi. Noli flere. Et acceſſit, ꝛ tetigit loculum. Hi autē qui portabāt, ꝛ ſteterunt. Et ait. Adoleſcens, tibi dico, ſurge. Et reſedit qui erat mortuus, ꝛ cepit loqui. Et dedit illum matri ſue. Accepit autē omnes timor, ꝛ magnificabant deum, dicentes. Quia propheta magnus ſurrexit in nobis: ꝛ quia deus viſitauit plebem ſuam. Credo.

Offertorium. Expectans expectaui dominū, ꝛ reſpexit psal. 39 me: ꝛ exaudiuit deprecationē meā, ꝛ immiſit in os meū canticū nouum, hymnum deo noſtro.

Secreta. Tua nos domine ſacramenta cuſtodiant: ꝛ contra diabolicos ſemper tueantur incurſus. Per do.

Exaudi nos deus. Communio. Panis, quē ego dedero, caro mea Ioā. 6 eſt pro ſeculi vita.

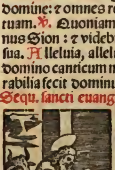
Poſtcōmunio. Mentes noſtras ꝛ corpora poſſideat, qs dn̄e, doni celeſtis operatio: vt non noſter ſenſus in nobis, ſed iugiter eius preueniat effectus. Per dominū. Mundet ꝛ muniat.

Dn̄ica xvj. poſt Pētec. Introit. psal. 85

Miſerere mei domine, qm̄ ad te clamaui tota die: quia tu dn̄e ſuauis ac mitis es, ꝛ copioſus in miſericordia omnibus inuocantibus te. Ps. Inclina domine aurem tuam mihi, ꝛ exaudi me: quoniam inops ꝛ pauper ſum ego. ℣. Gloria patri.

Oro. Tua nos, queſumus domine, gratia ſemper preueniat ꝛ ſequatur: ac bonis operibus iugiter preſtet eſſe intentos. Per dn̄m. In cunctis. vt in dn̄ica j. poſt Pentec. fol. 129.

Lectio epiſtole beati Pauli Apo-
ſtoli ad Epheſios.
ca.3 Fratres: Obſecro vos, ne defi
ciatis in tribulationibus meis
pro vobis, que eſt gloria veſtra. Hu-
ius rei gratia, flecto genua mea ad
patrem domini noſtri Jeſu Chriſti:
ex quo omnis paternitas in celis ⁊
in terra nominatur: vt det vobis ſe-
cundum diuitias glorie ſue, virtutē,
corroborari per ſpiritum eius in in-
teriori homine: habitare Chriſtum
per fidem in cordibus veſtris: in cha
ritate radicati ⁊ fundati, vt poſſitis
comprehendere cum omnibus ſan-
ctis, que ſit latitudo, longitudo, ſubli
mitas, ⁊ profundū: ſcire etiā ſupere-
minentē ſcientie charitatē Chriſti, vt
impleamini in omnem plenitudinē
Dei. Ei autē, qui potens eſt omnia fa-
cere ſuperabundanter quā petimus
aut intelligimus, ſm virtutem que
operatur in nobis: ipſi gloria in ec-
cleſia, ⁊ in Chriſto Jeſu in omnes ge
nerationes ſeculi ſeculorum. Amen.
pſal. Grad. Timebunt gētes nomen tuū
101 domine: ⁊ omnes reges terre gloriā
tuam. ℣. Quoniam edificauit domi
nus Sion: ⁊ videbitur in maieſtate
pſal. ſua. Alleluia, alleluia. ℣. Cantate
97 domino canticum nouum: quia mi-
rabilia fecit dominus, alleluia.
Sequ. ſancti euangelij ſm Lucam.

c.14 In illo tpe: Cum intra-
ret Jeſus in do
mum cuiuſdam
principis phari
ſeorum ſabbato
manducare pa-
nem: ⁊ ipſi ob-
ſeruabant eum.
Et ecce, homo
quidam hydropicus erat ante illum.
Et reſpondens Jeſus dixit ad legiſ-
peritos ⁊ phariſeos, dicens. Si licet
ſabbato curare? At illi tacuerunt.
Ipſe vero apprehenſum ſanauit eū:
ac dimiſit. Et reſpōdens ad illos, di-
xit. Cuius veſtrum aſinus aut bos in
puteum cadet: ⁊ nō continuò extra-
het illum die ſabbati? Et non pote-
rant ad hec reſpondere illi. Dicebat
autem ⁊ ad inuitatos parabolam, in-
tendēs quomodo primos accubitus
eligerent, dicens ad illos. Cum inui-
tatus fueris ad nuptias, non diſcū-
bas in primo loco, ne forte honora-
tior te ſit inuitatus ab illo: ⁊ veniens
is qui te ⁊ illum vocauit, dicat tibi:
Da huic locum: ⁊ tunc incipias cum
rubore nouiſſimum locum tenere.
Sed cum vocatus fueris, vade, ⁊ re-
cumbe in nouiſſimo loco: vt cum ve-
nerit qui te inuitauit, dicat tibi. Ami
ce, aſcende ſuperius. Tunc erit tibi
gloria coram ſimul diſcumbentibus.
Quia omnis qui ſe exaltat, humilia-
bitur: ⁊ qui ſe humiliat, exaltabitur.
Credo. Offert. Domine in auxiliū pſal.
meum reſpice: confundātur ⁊ reue- 39
reantur qui querunt animam meam,
vt auferant eam: domine in auxilium
meum reſpice. Secreta.
Munda nos, queſumus domine,
ſacrificij preſentis effectu, ⁊
perfice miſeratus in nobis: vt eius
mereamur eſſe participes. Per do
minum noſtrum Jeſum Chriſtum.
Exaudi. Cōmunio. Domine, me-
morabor iuſtitie tue ſolius: deus do-
cuiſti me à iuuentute mea, ⁊ vſque in
ſenectam ⁊ ſenium: deus ne derelin-
quas me. Poſtcommunio.
Purifica, queſumus dñe, men-
tes noſtras benignus, ⁊ renoua
celeſtibus

celeſtibus ſacramētis: vt conſequen-
ter ⁊ corporū pręſens pariter ⁊ futu
rū capiamus auxiliū. Per. Mūdet.

¶ Dominica xvij. poſt Penteco-
ſten. Introitus.

psal. 118 [I]Uſtus es dn̄e, ⁊
rectū iudiciū tu-
um: fac cū ſeruo
tuo ſecundū mi
ſericordiā tuam.
Ps. Beati imma
culati in via, qui
ambulāt in lege
domini. ℣. Gloria patri. Oratio.
DA, quęſumus domine, populo
tuo diabolica vitare cōtagia:
⁊ te ſolum deum pura mēte ſectari.
Per dominum no. A cunctis nos.
vt in dn̄ica j. poſt Pentec. fol. 129.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apo-
ſtoli ad Epheſios.

ca.4 FRatres: Obſecro vos ego vin
ctus in dn̄o: vt dignè ambule-
tis vocatione qua vocati eſtis, cum
omni humilitate, ⁊ manſuetudine,
cum patientia, ſupportantes inuicē
in charitate, ſoliciti ſeruare vnitatē
ſpiritus in vinculo pacis. Unū cor-
pus, ⁊ vn⁹ ſpiritus: ſicut vocati eſtis
in vna ſpe vocationis veſtrę. Unus
Dominus, vna fides, vnum bapti-
ſma. Unus deus ⁊ pater omniū, qui
eſt ſuper omnes, ⁊ per omnia, ⁊ in
omnibus nobis. Qui eſt benedictus
in ſęcula ſęculorum. Amen. Gradu.
Beata gens, cuius eſt dominus de
psal. us eorum: populus, quem elegit do
32 minus in hęreditatem ſibi. ℣. Uer-
bo domini cęli firmati ſunt, ⁊ ſpiritu
oris eius omnis virtus eorum. Al-
psal. leluia, alleluia. ℣. Domine exaudi
101 orationem meam: ⁊ clamor meus
ad te perueniat, Alleluia.

Seq. ſancti euang. ſm Mattheum.

IN illo tpe: ca.22
Acceſſerūt
ad Jeſum phari-
ſęi, ⁊ interroga-
uit eum vnus ex
eis legis doctor,
tentās eū. Ma-
giſter, qd̄ eſt mā
datū magnū in
lege? Ait illi Je
ſus. Diliges dn̄m deū tuum ex toto
corde tuo, ⁊ ex tota anima tua, ⁊ ex to
ta mente tua. Hoc eſt maximū, ⁊ pri-
mū mandatū. Secundū autē ſimile
eſt huic. Diliges proximū tuū ſicut
teipſū. In his duobus mādatis vni-
uerſa lex pēdet, ⁊ prophetę. Cōgre-
gatis autem phariſęis, interrogauit
eos Jeſus, dicens. Quid vobis vi-
detur de Chriſto? Cuius filius eſt?
Dicunt ei. Dauid. Ait illis. Quómo
do ergo Dauid in ſpiritu vocat eum
dn̄m, dicens. Dixit dn̄s dn̄o meo, ſe
de à dextris meis, donec ponā inimi
cos tuos ſcabellum pedum tuorum?
Si ergo Dauid vocat eū dn̄m: quo-
modo filius eius eſt? Et nemo pote
rat reſpondere ei verbū, neq; auſus
fuit quiſquam ex illa die eū amplius
interrogare. Credo. Offertorium.
Oraui dominum deum meum ego dan.
Daniel, dicens: exaudi dn̄e preces 9
ſerui tui: illumina faciem tuam ſuper
ſanctuarium tuum: ⁊ propitius intē
de populum iſtum, ſuper quē inuo-
catum eſt nomē tuū, deus. Secreta.
MAieſtatē tuam dn̄e ſuppliciter
deprecamur: vt hęc ſancta quę
gerimus, ⁊ à pręteritis delictis nos
exuant, ⁊ futuris. Per do. Exaudi.
Communio. Uouete, ⁊ reddite dn̄o psal.
deo veſtro omnes, qui in circuitu 75

eius affertis múnera: terribili, ⁊ ei, q
aufert ſpiritum principum, terribili
apud oẽs reges terrę. Poſtcõio.
SAnctificationibus tuis omni-
potẽs deus, ⁊ vitia noſtra curẽ-
tur, ⁊ remedia nobis ęterna proue-
niant. Per do. Mundet ⁊ muniat.
¶ Feria iiij. Quatuor temporum
Septembris. Statio ad ſanctam
Mariam Maiorem. Introitus.
ps. EXultate deo adiu-
80 tori noſtro, iubilate
deo Jacob: ſúmite
pſalmũ iucũdũ cũ
cithara: canite ini-
tiũ mẽſis tuba: q͛ p̃-
ceptũ in Iſrael eſt,
⁊ iudiciũ deo Jacob. ps. Teſtimo-
niũ in Joſeph poſuit illud, cũ exiret
de terra Aegypti: linguã quã nõ no-
uerat, audiuit. ℣. Gloria pa. dicto
Kyrie eleiſon. dicitur Oremus.
Flectamus genua. ℟. Leuate. Orõ.
MIſericordię tuę remedijs, q̃s
dñe, fragilitas noſtra ſubſiſtat:
vt, quę ſua conditione atteritur, tua
clementia reparetur. Per dominũ.
Lectio Amos prophetę.
ca.9 HAec dicit dñs deus. Ecce dies
veniunt: ⁊ comprehendet ara-
tor meſſorẽ, ⁊ calcator vuę mittentez
ſemen: ⁊ ſtillabunt montes dulcedi-
nem, ⁊ omnes colles culti erunt. Et
conuertaz captiuitatem populi mei
Iſrael: ⁊ ędificabunt ciuitates deſer-
tas, ⁊ inhabitabunt: ⁊ plantabunt vi-
neas, ⁊ bibent vinum earuz: ⁊ faciẽt
hortos, ⁊ comedent fructus eorum.
Et plantabo eos ſuper humum ſuã:
⁊ non euéllam eos vltra de terra ſua,
quam dedi eis: dicit dominus om-
psal. nipotens. Grad. Quis ſicut domi-
112 nus Deus noſter, qui in altis habi-
tat, ⁊ humilia reſpicit in cęlo, ⁊ in ter-
ra. ℣. Suſcitãs à terra inopẽ: ⁊ de
ſtercore érigens pauperem. Hic dr̃
Dñs vob. ſine Flectam⁹ ge. Orõ.
PRęſta, q̃s dñe, familię tuę ſup-
plicanti: vt dum à cibis corpo-
ralibus ſe abſtinet, à vitijs quoq3 mẽ-
te ieiunet. Per dominũ. Ad cũctis.
vt in dominica prima poſt Pente.
folio 129. Tertia ad libitum.
Lectio libri Eſdrę.
IN diebus illis: Congregatus Nehe.
eſt omnis populus quaſi vir v- vel 2
nus ad plateám quę eſt ante portam Eſd.
aquaruz: ⁊ dixerunt Eſdrę ſcribę, vt ca.8
afferret librũ legis Moyſi, quaz prę-
ceperat dñs Iſraeli. Attulit ergo Eſ-
dras ſacerdos legem coram multitu-
dine virorũ ac mulierum, cunctiſq3
qui poterãt intelligere, in die prima
menſis ſeptimi. Et legit in eo apertè
in plateá quę erat ante portám aqua-
rum, de mane vſq3 ad mediam diem
in conſpectu virorũ ac mulierum, ⁊
ſapientium. Et aures omnis populi
erãt erectę ad librũ. Stetit autez Eſ-
dras ſcriba ſuper gradum ligneum,
quem fecerat ad loquendum: ⁊ ſtete-
runt leuitę iuxta eum. Et apéruit Eſ-
dras libruz coram omni populo. Et
benedixit Eſdras dño Deo voce ma-
gna. Et reſpondit omnis populus:
Amen, amen, eleuans manus ſuas.
Et incuruati ſunt: ⁊ adorauerunt de-
um proni in terraz. Porrò leuitę ſi-
lentium faciebant in populo ad au-
diendam legem: populus aũt ſtabat
in gradu ſuo. Et legerunt in libro le-
gis dei diſtinctè, ⁊ appoſitè ad intel-
ligendum. Dixit autez Nehemias, ⁊
Eſdras ſacerdos ⁊ ſcriba, ⁊ leuitę in-
terpretantes vniuerſo populo. Dies
ſanctificat⁹ eſt dño deo noſtro: noli-

te lugere, ⁊ nolite flere. Et dixit eis: Ite, comedite pinguia, ⁊ bibite mulſum, ⁊ mittite partes eis q̄ nō p̄ręparauerūt ſibi, q̄ ſanctus dies dn̄i eſt, ⁊ nolite cōtriſtari. Gaudiū eteniꝫ dn̄i
pſal. eſt fortitudo noſtra. Gradu. Beata
32 gens, cuius eſt dn̄s, deus eorū: populus, quē elegit dn̄s in hęreditatē ſibi. ℣. Uerbo dn̄i cęli firmati ſunt: ⁊ ſpiritu oris eius, omnis virtus eorum.

Seq. ſancti euangelij ſm̄ Marcum.

ca.9

In illo tpe: Reſpōdēs vnus de turba, dixit ad Ieſuꝫ. Magiſter attuli filiū meuꝫ ad te, habētē ſpiritum mutū: qui vbicunq; eum apprehēderit, allidit eū, ⁊ ſpumat, ⁊ ſtridet dētibus ⁊ areſcit: ⁊ dixi diſcipulis tuis vt eijcerēt illū, ⁊ nō potuerūt. Qui reſpōdens eis, dixit. O generatio incredula, quādiu apud vos ero? quādiu vos patiar? afferte illum ad me. Et attulerunt eum. Et cuꝫ vidiſſet illū, ſtatim ſpiritus cōturbauit eum: ⁊ eliſus in terraꝫ, volutabatur ſpumans. Et interrogauit patrē eius. Quantū temporis eſt, ex quo ei hoc accidit? At ille ait. Ab infantia: ⁊ frequenter eum in ignem ⁊ in aquaꝫ miſit, vt eū perderet. Sed ſi quid potes, adiuua nos miſertus noſtri. Ieſus auteꝫ ait illi. Si potes credere, omnia poſſibilia ſunt credenti. Et continuo exclamans pater pueri cuꝫ lacrymis aiebat. Credo domine: adiuua incredulitatem meā. Et cū videret Ieſus cōcurrentē turbā, cōminatus eſt ſpiritui immundo, dicens illi. Surde ⁊ mute ſpiritus, ego p̄cipio tibi, exi ab eo: ⁊ amplius ne introeas in eum. Et exclamans, ⁊ multuꝫ diſcerpens eū, exijt ab eo: ⁊ factus eſt ſicut mortuus, ita vt multi dicerent, quia mortuus eſt. Ieſus autem tenens manū eius, eleuauit eum, ⁊ ſurrexit. Et cuꝫ introiſſet in domum, diſcipuli eius ſecreto interrogabāt eū. Quare nos non potuimus eijcere illuꝫ? Et dixit illis. Hoc genus in nullo poteſt exire, niſi in oratione ⁊ ieiunio. Offert.
Meditabor in mandatis tuis, quę di pſal.
lexi valde: ⁊ leuabo manus meas ad 118
mandata tua quę dilexi. Secreta.

Haec hoſtia, q̄s dn̄e, emundet noſtra delicta: ⁊ ad ſacrificium celebrandum ſubditoruꝫ tibi corpora, menteſq; ſanctificet. Per dn̄m. Exaudi nos Deus. Communio.
Comedite pinguia, ⁊ bibite mulſū: Nee
⁊ mittite partes eis q̄ nō p̄ręparaue he.
runt ſibi: ſanctus eniꝫ dies dn̄i eſt: no vel 2
lite contriſtari: gaudiū eteniꝫ dn̄i, eſt Eſd.
fortitudo noſtra. Poſtcommunio. ca.8

Sumētes dn̄e dona cęleſtia, ſuppliciter deprecamur: vt, quę ſedula ſeruitute donāte te gerimus, dignis ſenſibus tuo munere capiamus. Per dominuꝫ noſtrū Ieſum Chriſtum filiū tuū. Qui tecū viuit ⁊ re.

¶ Feria vj. Quatuor tempor̄ū Septembris. Statio ad ſanctos duodecim Apoſtolos. Introitus.

Laetetur cor quęrētium dominū: quęrite dominuꝫ, ⁊ confirmamini: quęrite faciē eius ſemper. Ps. Cōfitemini domino, ⁊ inuocate nomen eius: annūciate inter gentes opera eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Oratio.

Pręſta

PResta, quęſumus, omnipotens deus: vt, obſeruationes ſacras annua deuotione recolentes, ⁊ corpore tibi placeamus, ⁊ mente. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtuz filiū tuum. A cunctis nos q̄ſumus. vt in Dominica prima poſt Pentecoſten. folio 129.

Lectio Oſeę prophetę.

c.14 HAec dicit dominus deus. Cōuertere Jſrael ad Dominum deum tuum: quoniaz corruiſti in iniquitate tua. Tollite vobiſcum verba: ⁊ conuertimini ad Dominum, ⁊ dicite ei. Omnem aufer iniquitatez, ⁊ accipe bonum: ⁊ reddemus vitulos labiorum noſtrorum. Aſſur non ſaluabit nos: ſuper equos non aſcendemus: nec dicemus vltra, dij noſtri opera manuum noſtrarum: quia eius qui in te eſt, miſereberis pupilli. Sanabo contritiones eorum, diligam eos ſpontaneè: quia auerſus eſt furor meus ab eis. Ero quaſi ros Jſrael, germinabit quaſi lilium: ⁊ erumpet radix eius, vt Libani. Jbunt rami eius, ⁊ erit quaſi oliua gloria eius: ⁊ odor eius, vt Libani. Conuertentur ſedentes in vmbra eius: viuent tritico, ⁊ germinabunt quaſi vinea: memoriale eius ſicut vinum Libani. Ephraim, quid mihi vltra idola? Ego exaudiam, ⁊ dirigam eum, ego vt abietez virentem: ex me fructus tuus inuentus eſt. Quis ſapiens? ⁊ intelliget iſta: intelligens? ⁊ ſciet hęc? quia rectę vię Domini, ⁊ iuſti ambulabunt in eis: pręuaricatores vero corruent in eis. Graduale.

pſal. 89 Conuertere domine aliquantuluz: ⁊ deprecare ſuper ſeruos tuos. ℣. Domine refugium factus es nobis, à generatione in generationem.

Sequētia ſancti euange. ſm Lucam.

IN illo tpe: ca.7 Rogabat Jeſuz qdā phariſęus, vt māducaret cū illo. Et īgreſſus domū phariſęi, diſcubuit. Et ecce mulier q̄ erat ī ciuitate peccatrix: vt cognouit, q̄ Jeſus accubuit in domo phariſęi, attulit alabaſtruz vnguēti: ⁊ ſtās retro ſecus pedes ei⁹, lacrymis cępit rigare pedes eius: ⁊ capillis capitis ſui tergebat: ⁊ oſculabatur pedes eius: ⁊ vnguēto vngebat. Videns autē phariſęus qui vocauerat eū, ait intra ſe, dicēs. Hic ſi eſſet propheta, ſciret vtique q̄, ⁊ qualis eſſet mulier quę tāgit eū, q̄ peccatrix eſt. Et reſpōdēs Jeſus, dixit ad illū. Simon habeo tibi aliqd dicere. At ille ait. Magiſter, dic. Duo debitores erant cuidā feneratori: vnus debebat denarios quingētos, ⁊ alius quinquaginta. Non habētibus illis vnde redderēt, donauit vtriſq3. Quis ergo eū plus diligit? Reſpōdēs Simō, dixit. Aeſtimo q̄ is cui plus donauit. At ille dixit ei. Rectè iudicaſti. Et cōuerſus ad mulierē, dixit Simōni. Vides hāc mulierē? Jntraui in domuz tuā. Aquā pedibus meis nō dediſti: hęc aūt lacrymis rigauit pedes meos, ⁊ capillis ſuis terſit. Oſculū mihi nō dediſti: hęc aūt ex quo intraui, nō ceſſauit oſculari pedes meos. Oleo caput meū non vnxiſti: hęc autē vnguēto vnxit pedes meos. Propter quod dico tibi. Remittunt ei peccata multa, quoniā dilexit multuz. Cui autē minus dimittit, minus diligit.

Dixit autem ad illam. Remittuntur
tibi peccata tua. Et ceperunt qui ſi-
mul accumbebant, dicere intra ſe.
Quis eſt hic, qui etiã peccata dimit-
tit? Dixit autẽ ad mulierẽ. Fides tua
te ſaluam fecit: vade in pace. Offer.
pſal. Benedic anima mea dño: ⁊ noli obli
102 uiſci oẽs retributiones eius: ⁊ reno-
uabit ſicut aquilę iuuẽtus tua. Secr.

Accepta tibi ſint, dñe, q̃s, noſtri dona ieiunij: quę ⁊ expiando nos tua gratia dignos efficiant, ⁊ ad ſempiterna ꝓmiſſa ꝑducant. Per.

pſal. Exaudi nos. Cõio. Aufer à me op
118 pꝛobꝛium ⁊ contemptũ: quia mãda-
ta tua exquiſiui domine: nã teſtimo
nia tua, meditatio mea eſt. Poſtcõ.

Queſumus omnipotẽs deus: vt de perceptis muneribus gratias exhibẽtes, beneficia potioꝛa ſumamus. Per do. Mundet ⁊ mun.

¶ Sabbato Quatuoꝛ tempoꝛum Septembꝛis. Statio ad ſanctam Petrum. Introitus.

pſal. Venite adoꝛemus
94 deum, ⁊ pꝛocida
mus ante dñm,
ploꝛem⁹ ante eũ,
qui fecit nos: qꝛ
ipſe eſt dñs deus
noſter. ps. Veni
te exultemus do
mino, iubilemus deo ſalutari noſtro.
℣. Gloꝛia pa. dicto Kyrie eleiſon: dicit̃ Oꝛemus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oꝛatio.

Omnipotens ſempiterne deus: qui per cõtinentiam ſalutarem ⁊ coꝛpoꝛibus mederis, ⁊ mentibus: maieſtatem tuam ſupplices exoꝛamus: vt pia ieiunantium depꝛecatione placatus, ⁊ pꝛęſentia nobis ſubſidia tribuas, ⁊ futura. Per dñm.

Lectio libꝛi Leuitici.

In diebus illis: Locutus eſt do ca.23
minus ad Moyſen dicens. De-
cimo die menſis huius ſeptimi, dies expiationũ erit celeberrimus, ⁊ vocabitur ſanctus: affligetiſq; animas veſtras in eo, ⁊ offeretis holocauſtũ domino. Omne opus ſeruile non facietis in tempoꝛe diei huius: qꝛ dies pꝛopitiationis eſt, vt pꝛopitietur vobis dominus deus veſter. Omnis anima quę afflicta nõ fuerit die hac, peribit de populis ſuis: ⁊ quę operis quippiam fecerit, delebo eam de populo ſuo. Nihil ergo operis facietis in eo. Legitimum ſempiternum erit vobis in cunctis generationib⁹ ⁊ habitationibus veſtris. Sabbatum requietionis eſt: affligetiſq; animas veſtras die nono menſis: à veſpera vſque ad veſperum celebꝛabitis ſabbata veſtra: Dicit dñs omnipotens.
Graduale. Pꝛopitius eſto domine pſal.
peccatis noſtris: nequando dicant 78
gentes, Vbi eſt deus eoꝛum. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: ⁊ pꝛopter honoꝛem nominis tui domine libera nos. Oꝛemus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oꝛatio.

Da nobis, quęſumus, omnipotens Deus: vt ieiunando tua gratia ſatiemur, ⁊ abſtinendo cũctis efficiamur hoſtibus foꝛtioꝛes. Per dominum noſtrum Jeſum Chꝛiſtũ.

Lectio libꝛi Leuitici.

In diebus illis: Locutus eſt do- ca.23
minus ad Moyſen, dicens: A
quintodecimo die menſis ſeptimi, quãdo congregaueritis omnes fructus terrę veſtrę, celebꝛabitis ferias domini ſeptem diebus. Die pꝛimo, ⁊ die octauo erit ſabbatum, ideſt requies. Sumetiſq; vobis die pꝛimo

fructus

fructus arboꝛis pulcherrimę, ſpatu
laſque palmarum, ⁊ ramos ligni dē
ſarum frondium, ⁊ ſalices de toꝛren-
te: ⁊ lętabimini coꝛam domino Deo
veſtro: celebꝛabitiſq; ſollemnitatem
eius ſeptem diebus per annum. Le-
gitimum ſempiternum erit in gene-
rationibus veſtris. Menſe ſeptimo
feſta celebꝛabitis, ⁊ habitabitis in
vmbꝛaculis ſeptem diebus. Omnis
qui de genere Iſrael eſt, manebit in
tabernaculis: vt diſcant poſteri ve-
ſtri, quod in tabernaculis habitare
fecerim filios Iſrael, cum educerem
eos de terra Aegypti. Ego Domi-
nus Deus veſter. Graduale.
pſal. 83 Pꝛotectoꝛ noſter aſpice Deus: ⁊ re
ſpice ſuper ſeruos tuos. ℣. Domine
Deus virtutum exaudi pꝛeces ſeruo
rum tuoꝛum. Oꝛemus. Flectamus
genua. ℟. Leuate. Oꝛatio.
Tuere, quęſumus domine, fami
liam tuam: vt ſalutis ęternę re-
media, quę te inſpirante requirimus,
te largiente conſequamur. Per do-
minum noſtrum Ieſum Chꝛiſtum.
Lectio Michęę pꝛophetę.
ca.7 Domine deus noſter, paſce po
pulum tuū in virga tua, gregē
hereditatis tuę, habitantes ſolos in
ſaltu, iuxta dies antiquos. Videbunt
gentes, ⁊ confundentur ſuper omni
foꝛtitudine ſua. Quis Deus ſimilis
tui, qui aufers iniquitatem, ⁊ trans-
fers peccatum reliquiarum heredi-
tatis tuę? Non immittet vltra furo-
rem ſuum, quoniam volēs miſericoꝛ
diam eſt. Reuertetur, ⁊ miſerebitur
noſtri. Deponet iniquitates noſtras:
⁊ pꝛoijciet in pꝛofundum maris om-
nia peccata noſtra. Dabis veritatē
Iacob, miſericoꝛdiam Abꝛahā, quā iu-
raſti patribus noſtris a diebus anti-
quis: dn̄e deus noſter. Graduale.
Conuertere dn̄e aliquantulū: ⁊ de- pſal. 89
pꝛecare ſuper ſeruos tuos. ℣. Dn̄e
refugium factus es nobis, a genera-
tione in generationem. Oꝛemus.
Flectamus ge. ℟. Leuate. Oꝛatio.
Pꝛęſta, quęſumus Domine, ſic
nos ab epulis carnalibus abſti-
nere: vt a vitijs irruentibus pariter
ieiunemus. Per dominum noſtrū
Ieſum Chꝛiſtum filiū tuum: qui te.
Lectio Zacharię pꝛophetę.
In diebus illis: Factum eſt ver- ca.8
bum domini ad me, dicēs: Hęc
dicit dominus deus exercituū. Si
cut cogitaui vt affligerem vos, cum
ad iracundiam me pꝛouocaſſent pa-
tres veſtri, ⁊ non ſum miſertus: ſic
conuerſus cogitaui in diebus iſtis,
vt benefaciā domui Iuda ⁊ Hieru-
ſalem: nolite timere. Hęc ſunt ergo
verba quę facietis. Loquimini veri-
tatem vnuſquiſque cū pꝛoximo ſuo.
Veritatem, ⁊ iudicium pacis iudica-
te in poꝛtis veſtris. Et vnuſquiſq;,
malum contra amicum ſuum ne co-
gitetis in coꝛdibus veſtris: ⁊ iura-
mentum mendax ne diligatis. Om-
nia enim hęc ſunt, quę odi, dicit Do-
minus. Et factum eſt verbum domi
ni exercituum ad me, dicens. Hęc di
cit dominus exercituum. Ieiunium
quarti, ⁊ ieiunium quinti, ⁊ ieiunium
ſeptimi, ⁊ ieiunium decimi erit do-
mui Iudę in gaudium ⁊ lętitiam, ⁊
in ſollemnitates pꝛęclaras. Verita-
tem tantum ⁊ pacem diligite: dicit
dominus exercituum. Graduale.
Dirigatur oꝛatio mea, ſicut incen- pſal. 140
ſum, in conſpectu tuo Domine. ℣.
Eleuatio manuum mearum ſacrifi-
cium veſpertinum. Oꝛemus. Fle-
ctamus genua. ℟. Leuate. Oꝛatio.

Ut nobis, domine, tribuis ſolémne tibi deferre ieiunium: ſic nobis, quęſumus, indulgentię pręſta ſubſidium. Per dominum noſtruz Jeſum Chriſtum filium tuum.

Lectio Danielis prophetę.

ca.3 In diebus illis: Angelus domini deſcendit cum Azaria ⁊ ſocijs eius in fornacem. Et excuſſit flammam ignis de fornace: ⁊ fecit medium fornacis quaſi ventum roris flantem. Flamma autem diffuſa eſt ſuper fornacem cubitis quadraginta nouem: ⁊ incendit quos répperit iuxta fornacem de Chaldęis miniſtros regis, qui eam incendebant. Illos autem omnino non tetigit ignis, neqz contriſtauit, nec quicquam moleſtię intulit. Tunc hi tres, quaſi ex vno ore, laudabant, ⁊ glorificabant, ⁊ benedicebant Deum in fornace dicentes.

Hymnus.

Benedictus es domine deus patrum noſtrorum. Et laudabilis, ⁊ glorioſus in ſecula. Et benedictū nomen glorię tuę, quod eſt ſanctum. Et laudabile ⁊ glorioſum in ſecula. Benedictus es in tēplo ſancto glorię tuę. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Benedictus es ſuper thronum ſanctum regni tui. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Benedictus es ſuper ſceptrum diuinitatis tuę. Et laudabilis, ⁊ glorioſus in ſecula. Benedictus es qui ſedes ſuper cherubim, intuens abyſſos. Et laudabilis, ⁊ glorioſus in ſecula. Benedictus es, qui ambulas ſuper pennas ventorum, ⁊ ſuper vndas maris. Et laudabilis, ⁊ glorioſus in ſecula. Benedicant te omnes angeli, ⁊ ſancti tui. Et laudent te, ⁊ glorificent in ſecula. Benedicant te cęli, terra, mare, ⁊ omnia, quę in eis ſunt. Et laudent te, ⁊ glorificent in ſecula. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Et laudabili, ⁊ glorioſo in ſecula. Sicut erat in principio, ⁊ nunc, ⁊ ſemper, ⁊ in ſecula ſeculorum. Amen. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Benedictus es Domine deus patruz noſtrorum. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Hic dicitur ℣. Dominus vobiſcum. ſine Flectamus genua.

Oratio.

Deus, qui tribus pueris mitigaſti flammas ignium, concede propitius: vt nos famulos tuos non exúrat flamma vitiorum. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtuz filium tuum: qui tecuz viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti Deus.

A cunctis nos. vt in dominica prima poſt Pentecoſten. folio 129.

Tertia ad libitum.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Hebręos.

Fratres: Tabernaculum fá- ca.9
ctum eſt, primum in quo erant candelábra, ⁊ menſa, ⁊ propoſitio panum: quę dicitur Sancta. Poſt velamentum autem ſecundum: tabernaculum, quod dicitur Sancta ſanctorum, aureum habens thuribulum, ⁊ arcam teſtamenti circumtectam ex omni parte auro: in qua, vrna aurea habens māna, ⁊ virga Aaron quę fronduerat, ⁊ tabulę teſtamenti: ſupérque eam erant cherubim glorię obumbrantia propitiatorium: de quibus non eſt modo dicendum per ſingula. His vero ita compoſitis, in priori quidem tabernaculo ſemper introibant ſacerdotes, ſacrificiorum officia conſummantes: in ſecundo vero ſemel in anno ſolus pontifex:

pontifex: non ſine ſanguine, quem offerret pro ſua ⁊ populi ignorantia: hoc ſignificante ſpiritu ſancto, nondum propalatam eſſe ſanctorũ viã, adhuc priore tabernaculo habente ſtatum: quę parabola eſt temporis inſtantis: iuxta quam munera ⁊ hoſtię offeruntur, quę non poſſunt iuxta conſcientiã perfectum facere ſeruientẽ, ſolummodo in cibis, ⁊ in potibus, ⁊ in varijs baptiſmatibus, ⁊ iuſtitijs carnis vſque ad tempus correctionis impoſitis. Chriſtus autem aſſiſtens pontifex futurorum bonorum per amplius ⁊ perfectius tabernaculum non manufactum, id eſt, nõ huius creationis: neque per ſanguinem hircorũ aut vitulorum, ſed per proprium ſanguinẽ introiuit ſemel in Sancta, ęterna redemptione
psal. 116 inuenta. Tract. Laudate dominum omnes gentes, ⁊ collaudate eũ omnes populi. ℣. Quoniam confirmata eſt ſuper nos miſericordia eius: ⁊ veritas domini manet in ęternum.

Sequ. ſancti euangelij ſm Lucam.

ca. 13

In illo tempore. Dicebat Ieſus turbis ſimilitudinẽ hanc. Arborẽ fici habebat q̃dam plantatã in vinea ſua: ⁊ venit quęrens fructum in illa, ⁊ non inuenit. Dixit autem ad cultorem vineę. Ecce, anni tres ſunt, ex quo venio quęrens fructum in ficulnea hac: ⁊ non inuenio. Succide ergo illam: vt quid etiam terram occupat? At ille reſpondens, dicit illi. Domine, dimitte illam ⁊ hoc anno, vſque dum fodiam circa illam, ⁊ mittam ſtercora. Et ſiquidem fecerit fructum: ſin autem, in futurum ſuccides eam. Erat autem docens in ſynagoga eorum, ſabbatis. Et ecce mulier, quę habebat ſpiritum infirmitatis annis decem ⁊ octo: ⁊ erat inclinata, nec omnino poterat ſurſum reſpicere. Quam cum videret Ieſus, vocauit eam ad ſe, ⁊ ait illi. Mulier, dimiſſa es ab infirmitate tua. Et impoſuit illi manus, ⁊ confeſtim erecta eſt, ⁊ glorificabat deum. Reſpondens autem archiſynagogus indignans quia ſabbato curaſſet Ieſus, dicebat turbę. Sex dies ſunt, in quibus oportet operari. In his ergo venite, ⁊ curamini: ⁊ non in die ſabbati. Reſpondens autem ad illũ dominus, dixit. Hypocritę, vnuſquiſque veſtrum ſabbato non ſoluit bouem ſuum, aut aſinum à pręſepio, ⁊ ducit adaquare? Hanc autem, filiã Abrahę, quam alligauit ſatanas ecce, decem ⁊ octo annis, non oportuit ſolui à vinculo iſto die ſabbati? Et cum hęc diceret, erubeſcebant omnes aduerſarij eius: ⁊ omnis populus gaudebat in vniuerſis quę glorioſe fiebant ab eo. Offertorium.

Domine, deus ſalutis meę, in die psal. 97
clamaui, ⁊ nocte coram te: intret oratio mea in conſpectu tuo domine.

Secreta.

Concede, quęſumus, omnipotens deus: vt oculis tuę maieſtatis munus oblatũ, ⁊ gratiam nobis deuotionis obtineat, ⁊ effectum beatę perennitatis acquirat. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum: Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus: per omnia ſecula. Exaudi nos de⁹.

Commu-

Leu. Communio. Menſe ſeptimo feſta
23 celebrabitis, cum in tabernaculis ha
bitare fecerim filios Iſrael, cum edu
cerem eos de terra Aegypti ego
dominus deus veſter. Poſtcom.
Perficiát in nobis domine, quę
ſumus, tua ſacramēta quod cō
tinent: vt, quę nunc ſpe gerimus, re
rum veritate capiamus. Per dn̄m
noſtrum Ieſum Chriſtum filium tu
um: qui tecum viuit ⁊ regnat in vni
tate ſpiritus ſancti deus, per omnia
ſecula ſeculorum. ℟. Amen.
Mundet ⁊ muniat nos, quęſumus.

¶ Dominica xviij. poſt Penteco
ſten. Introitus.

Da pacem domi
ne ſuſtinentibus
eccl. 29 te, vt pphetę tui
fideles inuenian
tur: exaudi pre
ces ſerui tui, ⁊ ple
bis tuę Iſrael.
Ps. Lętatus ſum
in his quę dicta ſunt mihi: in domū
pſal. 121 domini ibimus. ℣. Gloria patri, ⁊
filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Oratio.
Dirigat corda noſtra, quęſum⁹
domine, tuę miſerationis ope
ratio: q2 tibi ſine te placere non poſ
ſumus. Per dominum noſtrū Ie.

Ad poſcenda ſuffragia ſanctorum.
Oratio.

A cunctis nos, quęſumus domi
ne, mentis ⁊ corporis defen
de periculis: ⁊ intercedente glorioſa
virgine Dei genitrice Maria, cum
beatis Apoſtolis tuis Petro, ⁊
Paulo, atque beato N. ⁊ oībus ſan
ctis, ſalutē nobis tribue benignus ⁊ pa
cē: vt deſtructis aduerſitatib⁹ ⁊ erro
rib⁹ vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi
ſeruiat libertate. Tertia ad libitū.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apo
ſtoli ad Corinthios.

Fratres: Gratias ago deo meo 1.c.1
ſemper pro vobis, in gratia
Dei, quę data eſt vobis in Chriſto
Ieſu. Quia in omnibus diuites fa
cti eſtis in illo, in omni verbo, ⁊ in
omni ſcientia, ſicut teſtimoniū Chri
ſti confirmatum eſt in vobis: ita vt
nihil vobis deſit in vlla gratia, ex
pectantibus reuelationem Domini
noſtri Ieſu Chriſti, qui ⁊ confirma
bit vos vſque in finem ſine crimine,
in die aduentus Domini noſtri Ie
ſu Chriſti. Graduale. Lętatus ſum pſal.
in his quę dicta ſunt mihi: in domū 121
Domini ibimus. ℣. Fiat pax in vir
tute tua: ⁊ abūdantia in turribus tuis.
Alleluia, alleluia. ℣. Timebunt gē pſal.
tes nomen tuum Domine: ⁊ omnes 101
reges terrę gloriam tuam, Alleluia.
Seq. ſancti euange. ſm Matthęum.

In illo tpe: ca.9
Aſcēdens
Ieſus in naui
culam, tranſfre
tauit, ⁊ venit in
ciuitatem ſuā.
Et ecce offere
bant ei paraly
ticum iacētem
in lecto. Vidēs
autem Ieſus fidem illorum, dixit
paralytico. Confide fili. Remittun
tur tibi peccata tua. Et ecce, quidam
de ſcribis dixerunt intra ſe. Hic bla
ſphemat. Et cum vidiſſet Ieſus co
gitationes eorum, dixit. Vtquid co
gitatis mala in cordibus veſtris?
Quid eſt facilius, dicere, Dimittun
tur tibi peccata tua: an dicere, Sur
ge ⁊ ambula? Vt autem ſciatis quia
filius hominis habet poteſtatem in
terra

terra dimittendi peccata: tunc ait paralytico. Surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam. Et ſurrexit, & abijt in domu3 ſuam. Uidentes autem turbę timuerunt: & glorificauerunt deum, qui dedit poteſtatem talem hominibus. Credo. Offerto.

Sanctificauit Moyſes altare Domino, offerens ſuper illud holocauſta: & immolans victimas, fecit ſacrificium veſpertinum in odorem ſuauitatis domino Deo, in conſpectu filiorum Iſrael. Secreta.

DEus, qui nos per huius ſacrificij venerãda cõmercia, vnius ſummęq3 diuinitatis participes efficis: pręſta, quęſumus: vt ſicut tuam cognoſcimus veritatem, ſic eam dignis moribus aſſequamur. Per do.

Ad poſcẽda ſuffragia ſanctorũ. Secre.

EXaudi nos deus ſalutaris noſter: vt per huius ſacramẽti virtutem à cunctis nos mentis, & corporis hoſtibus tuearis: gratia3 tribuẽs in pręſenti, & gloria3 in futuro. Per.

Cõmunio. Tollite hoſtias, & introi-
psal. 95 te in atria eius: adorate dominum in aula ſancta eius. Poſtcommunio.

GRatias tibi referimus domine ſacro munere vegetati, tuam miſericordiam deprecantes: vt dignos nos eius participatione perficias. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filiu3 tuum: qui tecũ.

Ad poſcenda ſuffragia ſanctorum. Poſtcommunio.

MUndet & muniat nos, quęſumus domine, diuini ſacramenti munus oblatũ: & intercedente beata virgine dei genitrice Maria cu3 beatis apoſtolis tuis Petro & Paulo, atque beato N. & omnibus ſanctis, à cunctis nos reddat & peruerſitatib[9] expiatos, & aduerſitatibus expeditos. Per eundem dominum noſtrũ Ieſum Chriſtum filiũ tuu3: qui tecũ viuit & regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus: Per omnia ſęcula ſeculorum.

Dominica xx. poſt Pentecoſten. Introitus.

SAlus populi ego ſu3, dicit Dominus: de quacunq3 tribulatione clamauerint ad me, exaudiam eos: & ero illorum dominus in perpetuum. psal. 77 Pſal's Attendite popule meus legem meam: inclinate aurem veſtram in verba oris mei. ℣. Gloria patri, & filio, & ſpiritui ſancto. Sicut erat in principio, & nunc, & ſemper, & in ſecula ſeculorũ. Amẽ.

Oratio.

OMnipotens, & miſericors deus, vniuerſa nobis aduerſantia propitiatus exclude: vt mente & corpore pariter expediti, quę tua ſunt liberis mentibus exequamur. Per dñ3 noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum: qui tecum viuit, & regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus: Per omnia ſclã ſęculorum. ℟. Amen.

A cunctis nos, quęſumus Domine. vt in Dominica prima poſt Pentecoſten. folio 129.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Ephesios.

FRatres. Renouámini ſpiritu mentis veſtrę: & indúite nouum hominem, qui ſecundum deu3 creatus eſt in iuſtitia, & ſanctitate veritatis. Propter quod deponentes mendacium, loquimini veritatem vnuſquiſque cum proximo ſuo: ca.4
quoniam

quoniam ſumus inuicem membra.
Iraſcimini, ⁊ nolite peccare. Sol nō
occidat ſuper iracundiam veſtram.
Nolite locum dare diabolo. Qui fu-
rabatur, iam non furetur: magis au-
tē laboret operando manibus ſuis
quod bonum eſt, vt habeat vnde tri
buat neceſſitatem patienti. Gradu-
pſal. ale. Dirigatur oratio mea, ſicut
104 incenſum in conſpectu tuo domine.
℣. Eleuatio manuum mearum, ſa-
crificium veſpertinum. Alleluia,
pſal. alleluia. ℣. Confitemini domino, ⁊
104 inuocate nomen eius: annūciate in-
ter gentes opera eius, alleluia.

Sequentia ſancti Euangelij
ſecundum Matthæum.

ca. 22

In illo tem
pore: Lo-
quebat Jeſus
principibus ſa-
cerdotū, ⁊ pha-
riſeis in parabo
lis, dicēs. Simi-
le factum eſt re-
gnū celorū ho-
mini regi, qui fe
cit nuptias filio ſuo. Et miſit ſeruos
ſuos vocare inuitatos ad nuptias: ⁊
nolebant venire. Iterum miſit alios
ſeruos dicens. Dicite inuitatis: ec-
ce prandiū meū parauit: tauri mei, ⁊
altilia occiſa ſunt, ⁊ omnia parata: ve
nite ad nuptias. Illi autem neglexe
runt: ⁊ abierunt, alius in villā ſuam:
alius vero ad negotiationē ſuā: reli-
qui vero tenuerunt ſeruos eius, ⁊ cō
tumelijs affectos occiderunt. Rex
autem cum audiſſet, iratus eſt: ⁊ miſ-
ſis exercitibus ſuis, perdidit homi-
cidas illos, ⁊ ciuitatē illorū ſuccen-
dit. Tūc ait ſeruis ſuis. Nuptię qui-
dē paratę ſunt: ſed qui inuitati erant,
M. N. R.

non fuerunt digni. Ite ergo ad exi-
tus viarum: ⁊ quoſcunque inueneri
tis, vocate ad nuptias. Et egreſſi ſer
ui eius in vias, congregauerunt om
nes quos inuenerunt, malos ⁊ bo-
nos: ⁊ impletę ſunt nuptię diſcūben
tiū. Intrauit autē Rex vt videret
diſcumbentes: ⁊ vidit ibi hominem
non veſtitum veſte nuptiali. Et ait il
li. Amice, quomodo huc intraſti nō
habens veſtē nuptialē? At ille ob-
mutuit. Tunc dixit Rex miniſtris.
Ligatis manibus ⁊ pedibus eius,
mittite eum in tenebras exteriores.
Ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentiū. Mul
ti enī ſunt vocati, pauci vero electi.
Credo in vnum deum patrem om-
nipotentem factorem celi ⁊ terrę.
Offertoriū. Si ambulauero in me- pſal.
dio tribulationis, viuificabis me do 137
mine: ⁊ ſuper iram inimicorum meo
rum extendes manum tuam: ⁊ ſaluū
me fecit dextera tua. Secreta.
Haec munera, quęſumus domi
ne, quę oculis tuę maieſtatis
offerimus, ſalutaria nobis eſſe con-
cede. Per dominum noſtrum Je-
ſum Chriſtum filium tuum: Qui te-
cum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiri.
Exaudi nos deus ſalutaris noſter.
Communio. Tu mandaſti mandą- pſal.
ta tua cuſtodiri nimis: vtinam diri- 118
gantur vię meę, ad cuſtodiendas iu-
ſtificationes tuas.

Poſtcommunio.

Tua nos domine medicinalis
operatio, ⁊ a noſtris peruerſi-
tatibus clementer expediat, ⁊ tuis
ſemper faciat inhęrere mandatis.
Per dominum noſtrum Jeſū Chri-
ſtum filium tuum, Qui tecū viuit ⁊
regnat in vnitate ſpiritus ſancti. ⁊c.
Mundet ⁊ muniat nos quęſumus

dicinã: ꝛ vitia noſtri cordis expurgent. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum, qui tecum viuit ꝛ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus, per omnia ſecula ſeculorum. R. Amen. Exaudi nos deus ſalutaris noſter. Cõio.
pſal. Memento verbi tui ſeruo tuo do-
118 mine, in quo mihi ſpem dediſti: hec
me conſolata eſt in humilitate mea.

Poſtcommunio.

Ut ſacris domine reddamur digni muneribus: fac nos, que ſumus, tuis ſemper obedire mandatis. Per dominum noſtrũ Ieſum Chriſtum filium tuum, qui tecũ viuit ꝛ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus, per omnia ſecula ſeculorũ. R. Amen. Mundet ꝛ muniat nos.

¶ Dominica xxj. poſt Pentecoſten. Introitus.

Heſ. 13 In volũtate tua domine vniuerſa ſunt poſita: ꝛ non eſt, qui poſſit reſiſtere volũtati tue: tu enim feciſti omnia, celum ꝛ terram, ꝛ vniuerſa, que celi ambitu continentur: dominus vniuerſorum tu
pſal. es. Pſalmus. Beati immaculati
118 in via, qui ambulant in lege domini.
V. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛ ſpiritui ſancto. Sicut erat in principio, ꝛ nũc, ꝛ ſemp. ꝛ in ſcla ſeculorũ. Amẽ. Oro.

Familiam tuam, queſumus domine, continua pietate cuſtodi: vt a cunctis aduerſitatibus, te ꝓtegente, ſit libera: ꝛ in bonis actibus tuo nomini ſit deuota. Per dominum noſtrum Ieſum Chri. A cunctis nos queſumus domine mentis.

vt in dñica j. poſt Penteco. fo. 129.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Epheſios.

Fratres: Confortamini in do- ca.6
mino, ꝛ in potentia virtutis eius. Induite vos armaturã dei: vt poſſitis ſtare aduerſus inſidias diaboli. Quoniam non eſt nobis colluctatio aduerſus carnẽ ꝛ ſanguinem: ſed aduerſus principes ꝛ poteſtates, aduerſus mundi rectores tenebrarum harũ, contra ſpiritualia nequitie, in celeſtibus. Propterea accipite armaturam dei: vt poſſitis reſiſtere in die malo, ꝛ in omnibus perfecti ſtare. State ergo ſuccincti lumbos veſtros in veritate, ꝛ induti loricã iuſtitie, ꝛ calciati pedes in preparationẽ euangelij pacis. In omnibus ſumentes ſcutum fidei, in quo poſſitis omnia tela nequiſſimi ignea extinguere. Et galeam ſalutis aſſũmite: ꝛ gladiũ ſpiritus, quod eſt ver-
bũ dei. Grad. Dñe refugiũ factꝰ es pſal.
nobis a generatione in generationẽ. 89
V. Priuſquã montes fierẽt aut formaretur terra ꝛ orbis: a ſeculo ꝛ vſque in ſeculũ tu es deus. Alleluia, alleluia. V. In exitu Iſrael de Aegypto, domus Iacob de populo barbaro. Alleluia. Sequentia ſancti euangelij ſecundum Mattheum.

In illo tẽ- ca.18
pore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis parabolam hanc. Simile eſt regnũ celorum homini regi, qui voluit rationem ponere cum ſeruis ſuis. Et cum cepiſſet rationem

ponere, oblatus eſt ei vnus, qui de-
bebat ei decē millia talenta. Cū au-
tē non haberet vnde redderet, iuſſit
eum dn̄s eius venundari, ⁊ vxorem
eius, ⁊ filios, ⁊ omnia quę habebat,
⁊ reddi. Procidens autē ſeruus ille,
rogabat eum dicens. Patientiā ha
be in me, ⁊ omnia reddā tibi. Miſer-
tus autē dominus ſerui illius, dimi-
ſit eum, ⁊ debitum dimiſit ei. Egreſ-
ſus autem ſeruus ille, inuenit vnum
de conſeruis ſuis, qui debebat ei cen
tum denarios: ⁊ tenens ſuffocabat
eū, dicens. Redde quod debes. Et
procidens conſeruus eius rogabat
eū, dicens. Patientiā habe in me,
⁊ omnia reddā tibi. Ille autē noluit:
ſed abijt: ⁊ miſit eū in carcerem, donec
redderet debitum. Videntes autem
conſerui eius quę fiebant, contriſta-
ti ſunt valde: ⁊ venerunt, ⁊ narraue-
runt dn̄o ſuo omnia q̄ facta fuerant.
Tunc vocauit illū dominus ſuus: ⁊
ait illi. Serue nequam, omne debitū
dimiſi tibi: quoniā rogaſti me: non-
ne ergo oportuit ⁊ te miſereri con-
ſerui tui, ſicut ⁊ ego tui miſertus ſū?
Et iratus dominus eius, tradidit eū
tortoribus, quoadusque redderet
vniuerſū debitū. Sic ⁊ pater meus
celeſtis faciet vobis, ſi non remiſeri-
tis vnuſquiſque fratri ſuo de cordi-
bus veſtris. Credo in vnum Deū.
Job. Offertoriū. Vir erat in terra Hus
1 nomine Job, ſimplex ⁊ rectus, ac ti-
mens deū: quē Satan petijt vt ten
taret: ⁊ data eſt ei poteſtas a domi-
no in facultate ⁊ in carne eius: perdi
ditque omnem ſubſtantiam ipſius,
⁊ filios: carnem quoque eius graui
ulcere vulnerauit. Secreta.
Suſcipe domine propitius ho-
ſtias, qbus ⁊ te placari voluiſti,
⁊ nobis ſalutem potenti pietate re-
ſtitui. Per. Exaudi nos deus. Cō
munio. In ſalutari tuo anima mea, pſal.
⁊ in verbū tuū ſperaui: quādo facies 118
de perſequentibus me iudiciū? ini-
qui perſecuti ſunt me, adiuua me do
mine deus meus. Poſtcōmunio.
Immortalitatis alimoniā con-
ſecuti, q̄s, domine, vt quod ore
percepimus, pura mente ſectemur.
Per dominū noſtrū Jeſum Chri-
ſtū filiū tuū, qui te. Mundet ⁊ mun.

¶ Dominica xxij. poſt Penteco-
ſten. Introitus.

Si iniquitates ob pſal.
ſeruaueris dn̄e: 129
dn̄e quis ſuſtine
bit? q2 apud te
propitiatio eſt,
de9 Iſrael. Ps.
De profūdis cla
maui ad te dn̄e:
dn̄e exaudi vocē meā. V. Gloria p.
Deus refugiū noſtrū, ⁊ Oro.
virtus, adeſto pijs eccleſię tuę
precibus, auctor ipſe pietatis, ⁊ p̄ſta:
vt quod fideliter petimus, efficaci-
ter cōſequamur. Per do. Ad cūctis
nos quęſumus. vt in j. dn̄ica poſt
Penteco. fo. 129. Lectio epiſtolę
beati Pauli apl'i ad Philippēſes.
Fratres: Confidimus in dn̄o ca. 1
Jeſu, quia, qui cępit in vobis
opus bonū, pficiet vſq3 in diē Chri-
ſti Jeſu. Sicut eſt mihi iuſtum, hoc
ſentire pro omnibus vobis: eo quod
habeam vos in corde ⁊ in vinculis
meis, ⁊ in defenſione ⁊ confirmatio-
ne euangelij, ſocios gaudij mei oēs
vos eſſe. Teſtis enim mihi eſt deus,
quomodo cupiam omnes vos in
viſceribus Jeſu Chriſti. Et hoc oro,
vt charitas veſtra magis ac magis
abundet

abundet in ſcientia,⁊ in omni ſenſu:
vt probetis potiora, vt ſitis ſynceri
⁊ ſine offenſa in diē Chriſti,repleti
fructu iuſtitie p Ieſū Chriſtū,in glo
pſal. riam ⁊ laudē dei. Grad. Ecce,quā
132 bonum ⁊ quā iucundū,habitare fra
tres in vnū. V. Sicut vnguentum in
capite,quod deſcendit in barbā,bar
bam Aaron. Alleluia,alleluia. V.
pſal. Qui timēt dn̄m,ſperent in eo: adiu
113 tor ⁊ protector eorum eſt, Alleluia.
Seq. ſancti euāgelij ſm Matthēū.

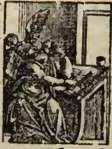
ca.22 In illo tpe: Abeuntes
phariſei,cōſiliū
inierūt,vt cape
rent Ieſū in ſer
mone. Et mit
tunt ei diſcipu
los ſuos cū He
rodianis dicen
tes. Magiſter,
ſcim⁹ q2 verax es,⁊ viā dei in verita
te doces,⁊ nō eſt tibi cura de aliquo.
Non enim reſpicis pſonā hominū. Dic
ergo nobis,quid tibi videtur:licet cē
ſum dari Ceſari,an non? Cognita au
tem Ieſus nequitia eorū,ait. Quid
me tentatis hypocrite? Oſtendite
mihi numiſma cenſus. At illi obtule
rūt ei denariū. Et ait illis Ieſus. Cu
ius eſt imago hec,⁊ ſuperſcriptio? Di
cūt ei,Ceſaris. Tunc ait illis. Reddi
te ergo q ſunt Ceſaris,Ceſari:⁊ que
Heſ. ſunt dei,deo. Offe. Recor
14 dare mei dn̄e oīpotētatui dominās:
⁊ da ſermonem rectum in os meū,
vt placeant verba mea in conſpectu
principis. Secreta.
Da miſericors Deus:vt hec ſa
lutaris oblatio,⁊ a proprijs nos rea
tibus indeſinenter expediat,⁊ ab oī
bus tueatur aduerſis. Per dominū
noſtrum Ieſum Chriſtū filiū tuū,
qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate
ſpiritus ſancti deus. Exaudi nos.
Cōmunio. Ego clamaui, quoniam pſal.
exaudiſti me deus:inclina aurē tuā, 16
⁊ exaudi verba mea. Poſtcōmu.
Sumpſimus dn̄e ſacri dona my
ſterij,humiliter deprecantes:
vt,que in tui cōmemoratione nos fa
cere precepiſti, in noſtre proficiant
infirmitatis auxiliū. Qui viuis ⁊ re
gnas cū deo patre in vnitate ſpiri.
Mundet ⁊ muniat nos queſumus.
Dominica xxiij. poſt Pentecoſten. Introitus.
Dicit dn̄s, ego cogito cogitationes Hie.
pacis,⁊ nō afflictio 29
nis:inuocabitis me,
⁊ ego exaudiā vos:
⁊ reducam capti
uitatem veſtram de cunctis locis.
Pſalm. Benedixiſti dn̄e terrā tuā, pſal.
auertiſti captiuitatē Iacob. V. Glo 84
ria patri,⁊ filio,⁊ ſpiritui ſancto. Si
cut erat in principio,⁊ nunc. Oro.
Abſolue,queſumus domine,
tuorum delicta populorum:vt
a peccatorum noſtrorum nexibus,
que pro noſtra fragilitate contraxi
mus, tua benignitate liberemur.
Per dominum noſtrū Ieſum Chri
ſtum filium tuū,qui tecum viuit ⁊ re
gnat,in vnitate ſpiritus ſācti Deus,
per omnia ſecula ſeculorū. R. Amē.
A cunctis nos, queſumus domine,
mentis ⁊ corporis. vt in dominica
prima poſt Pentecoſten. fol. 129.
Lectio epiſtole beati Pauli apo
ſtoli ad Philippenſes.
Fratres: Imitatores mei eſto ca.3
te:⁊ obſeruate eos qui ita am
bulant, ſicut habetis formam noſ

ſtram. Multi enim ambulant: quos ſepe dicebam vobis (nunc autem ⁊ flens dico) inimicos crucis Chriſti: quorum finis interitus: quorum deus, venter eſt: ⁊ gloria in confuſione ipſorum, qui terrena ſapiunt. Noſtra autem conuerſatio in celis eſt: vnde etiam ſaluatorem expectamus dñm noſtruz Jeſum Chriſtũ, qui reformabit corpus humilitatis noſtre, configuratũ corpori claritatis ſue, ſecunduz operationẽ virtutis ſue, qua poſſit etiaz ſubijcere ſibi omnia. Itaque fratres mei chariſſimi ⁊ deſideratiſſimi, gaudiũ meũ ⁊ corona mea: ſic ſtate in dño chariſſimi. Euodiam rogo, ⁊ Syntychen déprecor, idipſuz ſapere in domino. Etiam rogo ⁊ te germane compar, ádiuua illas, que mecum laborauerunt in euangelio cuz Clemente, ⁊ ceteris adiutoribus meis, quorum nomina ſunt in li-

psal. 43 bro vite. Graduale. Liberaſti nos domine ex affligentibus nos, ⁊ eos qui nos oderunt confudiſti. ℣. In deo laudabimur tota die, ⁊ in nomine tuo confitebimur in ſecula. Alleluia, alleluia. ℣. De profundis cla-

psal. 129 maui ad te domine, domine exaudi vocem meam, Alleluia.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Mattheum.

ca.9

In illo tẽpore: Loquente Jeſu ad turbas, ecce princeps vnus acceſſit, ⁊ adorabat euz dicens. Domine filia mea modo defuncta eſt: ſed veni, impone manũ tuam ſuper eaz, ⁊ viuet. Et ſurgẽs Jeſus, ſequebatur eũ, ⁊ diſcipuli eius. Et ecce mulier, que ſanguinis fluxuz patiebatur annis duodecim acceſſit retro, ⁊ tetigit fimbriã veſtimenti eius. Dicebat enim intra ſe. Si tetigero tantum veſtimentum eius, ſalua ero. At Jeſus conuerſus ⁊ videns eam, dixit. Confide filia: fides tua te ſaluaz fecit. Et ſalua facta eſt mulier ex illa hora. Et cum veniſſet Jeſus in domum principis, ⁊ vidiſſet tibicines ⁊ turbam tumultuantem, dicebat. Recedite: non eſt enim mortua puella, ſed dormit. Et deridebant eum. Et cum eiecta eſſet turba: intrauit, ⁊ tenuit manuz eius. Et ſurrexit puella. Et exijt fama hec in vniuerſam terram illam. Credo in vnum Deum pa. Offertoriuz. De psal.

profundis clamaui ad te domine, 129

domine exaudi orationem meam, de profundis clamaui ad te domine.

Secreta.

Pro noſtre ſeruitutis augmento ſacrificium tibi domine laudis offerimus: vt, quod immeritis cõtuliſti, propitius exequaris. Per dominuz noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit, ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus, per oĩa ſecula ſeculoruz. ℟. Amen. Exaudi nos deus ſalutaris. Cõio.

Amen dico vobis, quicquid oran- mat.

tes petitis, credite quia accipietis, ⁊ 11

fiet vobis. Poſtcommunio.

Queſumus omnipotens deus: vt quos diuina tribuis participatione gaudere, humanis non ſinas ſubiacere periculis. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuuz, Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti Deus, per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen.

Mundet

M. undet ⁊ muniat nos queſumus.
¶ Si Dominicę poſt Pentecoſtē fuerint plures viginti quatuor, tunc poſt vigeſimamtertiam reſumantur (quo ad Orationes, Epiſtolas, ⁊ Euangelia) miſſę Dominicarū, quę ſuperfuerint poſt Epiphaniā, hoc ordine. Si Dominicę fuerint vigintiquinque, in dñica vigeſima quarta dicitur miſſa dominicę vj. poſt Epiphaniam. Si ſuerint vigintiſex, in dominica vigeſima quarta dicitur miſſa dominicę quintę poſt Epiphaniam: ⁊ in vigeſimaquinta dr̄ miſſa dominicę vj. Si fuerint vigintiſeptem, in dominica vigeſima quarta dicitur miſſa dñicę iiij. poſt Epipha. in vigeſimaquinta dominicę v. ⁊ in vigeſimaſexta, dominicę vj. Si fuerint viginti octo, in dñica vigeſima quarta dicit̄ miſſa dominicę iij. poſt Epiphaniā: in vigeſimaquinta, dñicę iiij. in vigeſimaſexta, dominicę v. in dominica vigeſimaſeptima, dominicę ſextę. Et vltimo loco ſemper dicitur miſſa dominicę vigeſimę quartę poſt Pentecoſten.
¶ Introitus autē, Graduale, Offertoriū, ⁊ Poſtcommunio in prędictis dominicis, ſemper dicuntur vt in dominica vigeſimatertia.

¶ Dominica xxiiij. poſt Pentecoſten. Introitus.

Hie. 29 Dicit dominus, ego cogito cogitationes pacis, ⁊ non afflictionis: inuocabitis me, ⁊ ego exaudiam vos, ⁊ reducam captiuitatem veſtram de cunctis locis. Pſalmus. Benedixiſti domine terram tuam, auertiſti captiuitatē Jacob. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut erat in. Oratio.

Excita, queſumus domine, tuorum fidelium voluntates: vt diuini operis fructum propenſius exequentes, pietatis tuę remedia maiora percipiant. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, Qui tecum viuit ⁊ regnat.
A cunctis nos queſumus domine. vt in dñica j. poſt Pentecoſtē. f.129.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Coloſſenſes.

Fratres: Non ceſſamus, pro vobis orantes ⁊ poſtulantes, vt impleamini agnitione voluntatis dei, ⁊ in omni ſapientia ⁊ intellectu ſpirituali: vt ambuletis digne, deo per omnia placentes: in omni opere bono fructificantes, ⁊ creſcentes in ſcientia dei in omni virtute confortati ſecundū potentiam claritatis eius: in omni patientia ⁊ longanimitate: cum gaudio gratias agentes Deo patri, qui dignos nos fecit in partem ſortis ſanctorum, in lumine: qui eripuit nos de poteſtate tenebrarum, ⁊ trāſtulit in regnum filij dilectionis ſuę: in quo habemus redemptionem, ⁊ remiſſionem peccatorum: In Chriſto Jeſu domino noſtro. ca.1
Graduale. Liberaſti nos domine ex affligentibus nos, ⁊ eos qui nos oderunt, cōfudiſti. ℣. In deo laudabimur tota die: ⁊ in nomine tuo confitebimur in ſecula. Alleluia, alleluia. ℣. De profundis clamaui ad te domine, domine exaudi vocem meam, alleluia. pſal. 43

Sequentia ſancti Euangelij ſecundum Matthęum.

c.24

In illo tem-
poꝛe, dixit
Jeſus diſcipulis
ſuis. Cũ videri
tis abóminatio-
nem deſolatio-
nis, quę dicta eſt
a Daniele pꝛo-
pheta, ſtantem
in loco ſancto,
(qui legit intelligat) tunc qui in Ju-
dęa ſunt, fugiant ad montes: ⁊ qui
in tecto, non deſcendat tollere ali-
quid de domo ſua: ⁊ qui in agro, non
reuertatur tollere tunicam ſuam. Uę
autem pꝛęgnantibus ⁊ nutrientibus
in illis diebus. Oꝛate autem, vt non
fiat ſuga veſtra hyeme, vel ſabbato.
Erit enim tunc tribulatio mágna',
qualis non fuit ab initio mundi vſq;
modo, neque fiet. Et niſi bꝛeuiati
fuiſſent dies illi, non fieret ſalua om-
nis caro: ſed pꝛopter electos bꝛe-
uiabuntur dies illi. Tunc ſiquis vo-
bis dixerit, ecce hic eſt Chꝛiſtus, aut
illic: nolite credere. Surgent enim
pſeudochꝛiſti, ⁊ pſeudopꝛophetę: ⁊
dabunt ſigna magna ⁊ pꝛodigia, ita
vt in erroꝛem inducantur, ſi fieri po-
teſt, etiam electi. Ecce pꝛędixi vobis.
Si ergo dixerint vobis, Ecce in de-
ſerto eſt: nolite exire. Ecce in pene-
tralibus: nolite crédere. Sicut e-
nim fulgur exit ab oꝛiente, ⁊ paret
vſque in occidentem: ita erit aduen-
tus filij hominis. Ubicunque fuerit
coꝛpus, illuc congregabuntur ⁊ a-
quilę. Statim autem poſt tribulatio
nem dierum illoꝛum ſol obſcurabi-
tur, ⁊ luna non dabit lumen ſuum, ⁊
ſtellę cadent de cęlo, ⁊ virtutes cęlo-
rum cõmouebuntur: ⁊ tunc parebit
ſignum filij hominis in cęlo. Et tunc
plangent omnes tribus terrę: ⁊ vide
bũt filiũ hominis venientem in nu-
bibus cęli cum virtute multa ⁊ maie
ſtate. Et mittet angelos ſuos cũ tu-
ba, ⁊ voce magna: ⁊ congregabunt
electos eius á quatuoꝛ ventis, á ſum
mis cęloꝛũ vſque ad terminos eo-
rũ. Ab arboꝛe autẽ fici diſcite para-
bolam. Cum iam ramus eius tener
fuerit, ⁊ folia nata, ſcitis quia pꝛope
eſt ęſtas. Ita ⁊ vos, cum videritis
hęc omnia, ſcitote quia pꝛope eſt in
ianuis. Amen dico vobis, quia non
pꝛęteribit generatio hęc, donec om-
nia hęc fiãt. Cęlum ⁊ terra trãſibunt:
verba autem mea non pꝛęteribunt.
Credo. Offertoꝛium. De pꝛofun- psal.
dis clamaui ad te domine: domine 126
exaudi oꝛationẽ meã: de pꝛofundis
clamaui ad te domine. Secreta.
PRopitius eſto domine ſuppli-
cationibus noſtris: ⁊ populi
tui oblationibus, pꝛecibusque ſu-
ſceptis, omnium noſtrum ad te coꝛ-
da conuerte: vt á terrenis cupiditati
bus liberati, ad cęleſtia deſideria
tranſeamus. Per dominum noſtrũ
Jeſũ Chꝛiſtũ filiũ ⁊c. Exaudi nos
deus ſalutaris noſter. Communio. mat.
Amen dico vobis, quicquid oꝛan- 11
tes petitis, credite quia accipietis,
⁊ fiet vobis. Poſtcõmunio.
COncede nobis, quęſumus do
mine: vt per hęc ſacramẽta quę ſum-
pſimus, quicquid in noſtra mente vi
tioſum eſt, ipſoꝛũ medicationis do-
no curetur. Per dominum noſtrũ
Jeſum Chꝛiſtum filium tuum, Qui
tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiri
tus ſancti Deus, Per omnia ſecula
ſeculoꝛũ. ℟. Amẽ. Mundet ⁊ mu.

Pꝛo-

Propꝛium Miſſarum
De Sanctis.

¶ In vigilia Sancti Andreę Apoſtoli. Introitus.

Dominus ſecus mare Galilęę vidit duos fratres, Petrũ ⁊ Andreaꝫ: ⁊ vocauit eos: venite poſt me: faciã vos fieri piſcatoꝛes hominũ. ps. Cęli enarrant gloꝛiaꝫ dei: ⁊ opera manuuꝫ eius annunciat firmamentum. ℣. Gloꝛia patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſan. ⁊c. Oꝛo. Die. 29 No.

Quęſumus omnipotẽs deus, vt beatus Andreas apoſtolus, tuũ pꝛo nobis imploꝛet auxilium: vt à noſtris reatibus abſoluti, à cunctis etiã periculis eruamur. Per dominum noſtrum Jeſum Chꝛiſtũ. ⁊c.

¶ Pꝛo commemoꝛatione ſancti Saturnini martyris. Oꝛatio.

Deus, qui nos beati Saturnini martyris tui cõcedis natalitio ꝑfrui: eius nos tribue meritis adiuuari. Per dñm noſtruꝫ Jeſuꝫ Chꝛiſtuꝫ filiũ tuũ, q̄ te.

¶ Si vigilia S. Andreę venerit in Aduentu, miſſa dicitur de vigilia, ⁊ ſecũda Oꝛo erit de Aduentu, tertia de ſancto Saturnino. Si feſtũ S. Andreę venerit fe. ij. Miſſa de vig. dr̄ in Sab. ⁊ ij. oꝛatio de S. Maria, Cõcede. f. 221. tertia Eccleſię. f. 229. vel ꝑ Papa. fol. 228. ⁊ cõmemoꝛa. Sancti Saturnini fit in Dñica:

Quod ⁊ in alijs vigilijs, excepta vigilia Natiuitatis dñi, ſeruatur. Si autem feſtū Sancti Andreę venerit in dñica, transfertur in ij. feriaz, ⁊ miſſa de vigilia dī in ſabbato cū cōmemo. S. Saturnini, vt ſupra: ⁊ iij. oratio erit de Sancta Maria. Concede.

Lectio libri Sapientię.

Ecc. Benedictio domini ſuper caput
44 iuſti. Ideo dedit illi dominus
⁊ 45 hereditatem: ⁊ diuiſit ei partem in tribubus duodecim, ⁊ inuenit gratiā in conſpectu omnis carnis. Magnificauit eum in timore inimicorū: ⁊ in verbis ſuis monſtra placauit. Glorificauit euz in conſpectu regū, ⁊ oſtendit illi gloriaz ſuam. In fide ⁊ lenitate ipſius ſanctum fecit illum: ⁊ elégit euz ex omni carne. Et dedit illi coram pręcepta, ⁊ legē vitę, ⁊ diſciplinę, ⁊ excelſuz fecit illum. Statuit illi teſtamentū ęternū, ⁊ circumcinxit euz zona iuſtitię. Et induit eum dñs coronam glorię. Graduale. Nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principatus eorum. ℣. Dinumerabo eos: ⁊ ſuper arenaz multiplicabuntur. Sequentia ſancti euangelij ſecundum Joannem.

ca. 1 In illo tempore. Stabat Joannes, ⁊ ex diſcipulis eius duo. Et reſpiciens Ieſū ambulantem, dicit. Ecce agnus dei. Et audierunt eum duo diſcipuli loquentez: ⁊ ſecuti ſunt Ieſum. Conuerſus autem Ieſus, ⁊ videns eos ſequentes ſe, dicit eis. Quid queritis? Qui dixerunt ei. Rabbi (quod dicitur interpretatuz, magiſter) vbi habitas? Dicit eis. Venite, ⁊ videte. Venerunt, ⁊ viderunt vbi maneret: ⁊ apud eum manſerunt die illo. Hora autez erat quaſi decima. Erat autem Andreas frater Simonis Petri vnus ex duobus qui audierant à Joanne, ⁊ ſecuti fuerant eum. Inuénit hic, primum fratrem ſuum Simónem, ⁊ dixit ei. Inuénimus meſſiam, quod eſt interpretatum, Chriſtus. Et adduxit eum ad Ieſum. Intuitus autem euz Ieſus, dixit. Tu es Simon filius Jonę: tu vocaberis Cephas, quod interpretatur Petrus. In craſtinum voluit exire in Galilęam: ⁊ inuénit Philippum: Et dixit ei Ieſus. Séquere me. Erat autem Philippus á Bethſáida ciuitate Andreę ⁊ Petri. Inuénit Philippus Nathanael: ⁊ dicit ei. Quem ſcripſit Moyſes in lege, ⁊ prophetę, inuénimus Ieſum filium Joſeph, à Nazareth. Et dixit ei Nathanael. A Nazareth poteſt aliquid boni eſſe? Dicit ei Philippus. Veni, ⁊ vide. Vidit Ieſus Nathanael venientem ad ſe: ⁊ dicit de eo. Ecce, verè Iſraelita, in quo dolus non eſt. Dicit ei Nathanael. Unde me noſti? Reſpondit Ieſus, ⁊ dixit ei. Priuſquam te Philippus vocaret, cum eſſes ſub ficu, vidi te. Reſpondit ei Nathanael, ⁊ ait. Rabbi: tu es filius dei: tu es rex Iſrael. Reſpōdit Ieſus: ⁊ dixit ei. Quia dixi tibi, vidi te ſub ficu, credis: maius his videbis. Et dicit ei. Amen, amē dico vobis: videbitis cęlū apertum, ⁊ angelos dei aſcēdentes ⁊ deſcendentes ſupra filium hoīs. Offer. Gloria ⁊ honore coronaſti eū: ⁊ conſtituiſti euz ſuper opera manuum tuarum dñe. Secreta.

Sacrandū tibi dñe munus offerimus: quo beati Andreę ſollēnia recolentes, purificationez quoque noſtris mētibus imploramus. Per dominum noſtrum Ieſum. ⁊c.

Pro

Pro commemoratione ſancti Saturnini martyris. Secreta.

MUnera tibi domine dicata ſanctifica: et, intercedēte beato Saturnino martyre tuo, per hęc eadē nos placatus intende. Per dominum noſtrum. Cōmunio. Dixit Andreas Simoni fratri ſuo: inuenimus meſſiam, qui dicitur Chriſtus: et adduxit eum ad Jeſum. Poſtcommunio.

PErceptis domine ſacramentis ſuppliciter exoramus: ut, intercedente beato Andrea apoſtolo tuo, quę pro illius veneranda gerimus paſſione, nobis proficiāt ad medelam. Per do. Pro cōmemorat. ſancti Saturnini. Poſtcommunio.

SAnctificet nos, quęſumus domine, tui perceptio ſacramenti: et interceſſione ſanctorū tuorum tibi reddat acceptos. Per dominū.

¶ Si ſequens feſtum Sancti Andreę venerit in dominica, transfertur in ſequentem diem duplici feſto non impeditam: quod et de alijs feſtis duplicibus et ſemiduplicibus, in dominicis Aduentus occurrentibus, ſeruatur: et in illis ſemper fit commemoratio de Aduentu. De ſimplicibus autem toto Aduentu fit tantum commemoratio.

Die. 30 No. ¶ In feſto Sancti Andreę apoſtoli. Introitus.

MIhi autē nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principatus eorum. pſal's. Domine probaſti me, et cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē meā, et reſurrectionē meā. ℣. Gloria. Dño.

MAieſtatem tuam domine ſuppliciter exoramus: ut, ſicut eccleſię tuę beatus Andreas apoſtolus extitit prędicator et rector, ita apud te ſit pro nobis ppetuus interceſſor. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum. Qui te.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Romanos.

FRatres. Corde creditur ad iuſtitiam: ore autem, confeſſio fit ad ſalutē. Dicit enim ſcriptura. Omnis, qui credit in illum, non confundet. Non enim eſt diſtinctio Judęi et Gręci. Nā idē dñs omnium, diues in oēs, qui inuocant illū. Omnis enim quicunque inuocauerit nomen domini: ſaluus erit. Quomodo ergo inuocabunt, in quē non crediderunt? Aut quomodo credent ei, quē non audierunt? Quomodo autē audiēt ſine prędicante? Quomodo vero prędicabunt niſi mittantur? Sicut ſcriptum eſt. Quàm ſpecioſi pedes euangelizantium pacem, euangelizantium bona. Sed non omnes obediunt euangelio. Iſaias enim dicit. Domine, quis credidit auditui noſtro? Ergo fides ex auditu: auditus autē, per verbum Chriſti. Sed dico, nunquid non audierunt? Et quidem in omnem terram exiuit ſonus eorum: et in fines orbis terrę verba eorum. Graduale. Conſtitues eos principes ſuper omnē terram: memores erunt nominis tui domine. ℣. Pro patribus tui nati ſunt tibi filij: propterea populi confitebuntur tibi. Alleluia, alleluia. ℣. Dilexit Andream dominus in odorem ſuauitatis. Alleluia. ca. 10

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Mattheum.

In

ca.4.

In illo tpe: Ambulãs Ieſus iuxta mare Galileę, vidit duos fratres. Simonē q̃ vocatur Petrus, ⁊ Andreã fratrē eius, mittentes rete in mar: (erant enĩ piſcatores) ⁊ ait illis. Venite poſt me: ⁊ faciã vos fieri piſcatores hoĩuʒ. At illi continuo, relictis retibus, ſecuti ſunt euʒ. Et procedēs inde vidit alios duos fratres, Iacobum zebedęi, ⁊ Ioannem fratrem eius in naui, cũ zebedęo patre eorũ, reficientes retia ſua: ⁊ vocauit eos. Illi autem, ſtatim relictis retibus ⁊ patre, ſecuti ſunt eum. Dĩ Credo.

Offer. Mihi autē nimis honorificati ſunt amici tui Deus: nimis confortatus eſt principatus eorum. Secr. Sacrificiuʒ noſtruʒ tibi dñe, q̃s, beati Andreę apoſtoli tui precatio ſancta conciliet: vt, in cuius honore ſollemniter exhibetur, eius meritis efficiatur acceptum. Per do.

Pręfatio de apoſtolis. fo.102

Cõmunio. Venite poſt me, faciam vos fieri piſcatores hominum: at illi relictis retibus ⁊ naui, ſecuti ſunt dominum. Poſtcommunio. Sumpſimus dñe diuina myſteria, beati Andreę feſtiuitate lętātes: quę ſicut tuis ſanctis ad gloriaʒ, ita nobis, quęſumus, ad veniaʒ prodeſſe perficiat. Per dominum.

Feſta Decembris.

die.2 Pro commemoratione Sanctę Bibianę virginis ⁊ martyris, Oratio. Indulgentiaʒ, cum ſua Secreta, ⁊ poſtcõi. de cõi virginũ. fo.212.

Pro cõmemora. Sanctę Barbarę virginis ⁊ martyris. Oratio. Deus qui inter cetera, cum ſua Secreta, ⁊ Poſtcommunione de communi virginum: folio.212. die. 4

Pro commemoratione ſancti Sabbę Abbatis. Oratio. die.5

Interceſſio nos, quęſumus, domine, beati Sabbę Abbatis cõmendet: vt, quod noſtris meritis nõ valemus, eius patrocinio aſſequamur. Per dominũ noſt. Secreta. Sacris altaribus Domine hoſtias ſuper poſitas ſãctus Sabbas, quęſumus, in ſaluteʒ nobis prouenire depoſcat. Per dominũ noſtrum Ieſum. Poſtcommunio. Protegat nos domine cum tui perceptione ſacramēti beatus Sabbas pro nobis intercedendo: vt, ⁊ cõuerſationis eius experiamur inſignia, ⁊ iterceſſionis ipſius pcipiamus ſuffragia. Per dominum no.

In feſto ſancti Nicolai epiſcopi ⁊ confeſſoris. Introitus. die.6

Statuit ei dominus teſtamentum pacis, ⁊ principem fecit eum: vt ſit illi ſacerdotij dignitas in ęternũ. Pſalmus. Memento domine Dauid: ⁊ omnis mãſuetudinis eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut.

Deus, qui beatum Nicolaum pontificem tuum innumeris decoraſti miraculis: tribue, quęſumus: vt eius meritis ⁊ precibus, a gehennę incēdijs liberemur. Per dominuʒ noſtrũ Ieſũ Chriſtũ filiũ tuũ: qui te. Epiſtola. Mementote prępoſitorũ. de cõi confeſſo... fo.209. Grad. Inueni Dauid ſeruũ meuʒ: oleo ſancto meo vnxi euʒ: manus

manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ brachiũ meum confortabit eum. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo: ⁊ filius iniquitatis non nocebit ei. Alleluia, alleluia. ℣. Juſtus vt palma florebit, ſicut cedrus Libani multiplicabitur: Alleluia. Euangelium. Homo quidã peregre proficiſcẽs. de cõmuni confeſſorũ pontificũ. fo. 208. Offer. Ueritas mea, ⁊ miſericordia mea cũ ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

Sanctifica, quęſumus, dñe deus hęc munera: quę in ſollẽnitate ſancti antiſtitis tui Nicolai offerim⁹: vt per ea, vita noſtra inter aduerſa ⁊ proſpera vbiq3 dirigatur. Per dominum noſtrũ Jeſũ. Communio. Semel iuraui in ſancto meo: ſemen eius in ęternũ manebit: ⁊ ſedes eius ſicut ſol in conſpectu meo: ⁊ ſicut luna perfecta in ęternum, ⁊ teſtis in celo fidelis. Poſtcommunio.

Sacrificia, quę ſumpſimus domine, pro ſollẽnitate ſancti põtificis tui Nicolai, ſempiterna nos protectione conſeruent. Per dñm.

die.7 ¶ In feſto ſancti Ambroſij epiſcopi, ⁊ confeſſoris, ac doctoris Eccleſię. Introitus.

In medio eccleſię aperuit os eius: ⁊ impleuit eũ dominus ſpiritu ſapientię ⁊ intellectus: ſtolã glorię induit eum. Ps. Bonum eſt confiteri domino, ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſan. Oratio.

Deus, qui populo tuo ęternę ſalutis beatum Ambroſium miniſtrum tribuiſti: pręſta quęſumus: vt, quem doctorem vitę habuimus in terris, interceſſorem habere mereamur in celis. Per dominũ no. Epiſtola. Teſtificor coram Deo. de communi doctorum. folio 209. Gradua. Ecce ſacerdos magnus, qui in diebus ſuis placuit Deo. ℣. Nõ eſt inuentus ſimilis illi, q conſeruaret legem excelſi. Alleluia, alleluia. ℣. Jurauit dominus, ⁊ non penitebit eum: tu es ſacerdos in ęternũ ſecundum ordinem Melchiſedech. Alleluia. Euangeliũ. Uos eſtis ſal terrę. de communi doctorũ. folio 209. Et dicitur Credo in vnũ. Offertorium. Ueritas mea, ⁊ miſericordia mea cum ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secre.

Omnipotens ſempiterne deus, munera tuę maieſtati oblata, per interceſſiones beati Ambroſij confeſſoris tui atque pontificis, ad perpetuã nobis fac prouenire ſalutem. Per dominum. Poſtcõmu. Semel iuraui in ſancto meo: ſemen eius in ęternum manebit: ⁊ ſedes eius ſicut ſol in conſpectu meo, ⁊ ſicut luna perfecta in ęternum: ⁊ teſtis in celo fidelis. Poſtcommunio.

Sacramenta ſalutis noſtrę ſuſcipientes, concede, quęſumus omnipotens deus: vt beati Ambroſij cõfeſſoris tui atq3 põtificis nos vbiq3 orõ adiuuet: in cuius veneratione hęc tuę obtulimus maieſtati. Per.

¶ In Conceptionę Beatę Marię die.8
dicitur miſſa de eius Natiuitate, quę habetur menſe Septembris. fo. 188 mutato nomine Natiuitatis in Conceptionem. ¶ Pro commemor.
ſancti Miltiadis Papę ⁊ martyr. Die. 10
Oratio. Infirmitatem. cum ſua ſecreta, ⁊ poſtcõmun. de cõmuni vnius martyris pontificis. folio. 200.

¶ In

die. ¶ In feſto ſancti Damaſi Pape ⁊
11 confeſſoris. Introitus.

SAcerdotes tui domine induãt iuſtitiã: ⁊ ſancti tui exultẽt: propter Dauid ſeruuʒ tuũ nõ auertas faciẽ Chriſti tui. ps. Memẽto dñe Dauid: ⁊ omnis mãſuetudinis eius. ℣. Gloria patri, ⁊ fi. Oratio.

Exaudi dñe preces noſtras: ⁊ intercedente beato Damaſo confeſſore tuo atq; pontifice, indulgentiam nobis tribue placatus, ⁊ paceʒ. Per do. Epiſtola. Plures facti ſunt ſacerdotes. de communi confeſſo. pontifi. fo. 208. Gradiale. Ecce ſacerdos magnus, qui in diebus ſuis placuit Deo. ℣. Non eſt inuentus ſimilis illi, qui conſeruaret legem excelſi. Alleluia, alleluia. ℣. Tu es ſacerdos in eternuʒ ſecunduʒ ordinem Melchiſedech. Alleluia. Euangeliũ. Vigilate quia neſcitis. de eodẽ cõmuni. fol. 208. Offerto. Inueni Dauid ſeruum meum, oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei, ⁊ brachium meum confortabit eum. Secreta. Accepta tibi ſit, queſumus domine, ſacrate plebis oblatio, pro tuorum honore ſanctorum: quorum ſe meritis percepiſſe de tribulatione cognoſcit auxiliuʒ. Per dñm. Cõio. Domine quinque talenta tradidiſti mihi, ecce alia quinq; ſuplucrat⁹ ſũ: euge ſerue fidelis, q: in pauca fuiſti fidelis, ſupra multa te conſtituaʒ: intra in gaudiũ dñi tui. Poſtcõio. Da, queſumus domine, fidelibus populis, ſanctorum tuorũ ſemper veneratione letari: ⁊ eorum perpetua ſupplicatione muniri. Per dominum noſtrum Ieſum.

¶ In feſto ſancte Lucie virginis ⁊ die.
martyris. Introitus. 13

DIlexiſti iuſtitiam, ⁊ odiſti iniquitatẽ: propterea vnxit te deus deus tuus oleo letitie, pre cõſortib⁹ tuis. ps. Eructauit cor meũ verbum bonuʒ: dico ego opera mei regi. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut. Oratio.

Exaudi nos Deus ſalutaris noſter: vt, ſicut de beate Lucie virginis ⁊ martyris tue, feſtiuitate gaudemus: ita pie deuotionis erudiamur affectu. Per dominuʒ noſtrũ. Epiſtola. Qui gloriatur, in domino glorietur. de communi virginum. folio. 213. Gradiale. Dilexiſti iuſtitiam, ⁊ odiſti iniquitatem. ℣. Propterea vnxit te deus, de⁹ tuus oleo letitie. Alleluia, alleluia. ℣. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea benedixit te Deus in eternum. Alleluia. Euangelium. Simile eſt regnum celorũ theſauro abſcondito. de communi virginum, ⁊ martyruʒ. folio. 212. Offertorium. Afferentur regi virgines poſt eam, proxime eius afferentur tibi. Secreta. Accepta tibi ſit domine ſacrate plebis oblatio, pro tuorum honore ſanctorum: quorum ſe meritis percepiſſe de tribulatione cognoſcit auxilium. Per dominum noſtrum Ieſum. Communio. Principes perſecuti ſunt me gratis, ⁊ a verbis tuis formidauit cor meuʒ: letabor ego ſuper eloquia tua, quaſi qui inuenit ſpolia multa. Poſtcommunio.

SAtiaſti domine familiam tuã muneribus ſacris: eius, quęſumus, ſemper interuentione nos refoue, cuius ſollēnia celebramus. Per dominũ.

Die. 20 ¶ In vigilia Sancti Thomę dicitur miſſa. Ego autem ſicut oliua. de vigilia vnius apoſtoli. fo. 200. cum cõmemo. de Aduentu: et in ea ſeruetur rubrica in vigilia S. Andreę poſita. Si autẽ hęc vigilia venerit ĩ quatuor tẽporibus, de ea fit tantũ cõmemo.

die. 21 ¶ In feſto S. Thomę apli. Introi.

MIhi autẽ nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis cõfortat⁹ eſt principat⁹ eorum. Ps. Dñe pbaſti me, et cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionẽ meã, et reſurrectionem meam. ℣. Glorꝫ patri, et c. Oratio.

DA nobis, quęſumus domine, beati apoſtoli tui Thomę ſollēnitatib⁹ gloriari: vt, eius ſemper et patrociniis ſubleuemur, et fidem congrua deuotione ſectemur. Per. Lectio epi. beati Pauli apoſtoli ad Ephe.

ca. 2 FRatres: Jam non eſtis hoſpites et aduenę, ſed eſtis ciues ſãctorum et domeſtici Dei, ſuperędificati ſupra fundamentum apoſtolorum et prophetarũ, ipſo ſũmo angulari lapide Chriſto Jeſu. In quo omnis ędificatio cõſtructa, creſcit in tẽplum ſanctum in dño. In quo et vos coędificamini in habitaculum Dei, in Spiritu ſancto. Gradua. Nimis honorati ſunt amici tui Deus: nimis confortatus eſt principatus eorum. ℣. Dinumerabo eos: et ſuper arenã multiplicabuntur. Alleluia, alleluia. ℣. Gaudete iuſti in domino: rectos decet collaudatio. Alleluia.

Sequẽtia ſancti euãgelij ſcdm Joãne.

ca. 20 IN illo tẽpore: Thomas vnus de duodecim, qui dicitur Didymus, nõ erat cum eis quãdo venit Jeſus. Dixerũt ergo ei alij diſcipuli. Vidimus dñm. Ille autẽ dixit eis. Niſi videro in manibus eius fixurã clauorum, et mittã digitũ meũ in locũ clauorũ: et mittã manuz meã in latus eius: non credã. Et poſt dies octo, iterũ erant diſcipuli eius intus: et Thomas cũ eis. Venit Jeſus ianuis clauſis, et ſtetit in medio, et dixit. Pax vobis. Deinde dicit Thomę. Infer digitũ tuũ huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum, et noli eſſe incredulus, ſed fidelis. Reſpondit Thomas, et dixit ei. Dominus meus, et deus meus. Dicit ei Jeſus. Quia vidiſti me, Thoma, credidiſti. Beati qui non viderunt, et crediderunt. dicitur Credo in vnum Deuz. Offertoriũ. In omnẽ terraz exiuit ſonus eorum: et in fines orbis terrę verba eorum. Secreta.

DEbitum tibi dñe noſtrę reddimus ſeruitutis, ſuppliciter exorantes: vt ſuffragijs beati Thomę apoſtoli tui in nobis tua munera tuearis: cuius honoranda confeſſione, laudis tibi hoſtias imolamus. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtũ. Prefatio de Apoſt. f. 102. Cõmu. Mitte manum tuam, et cognoſce loca clauorum: et noli eſſe incredulus, ſed fidelis. Poſtcommunio.

Adeſto

PReſta nobis, q̄s, om̄ps deus: vt noſtrę humilitatis oblatio, ⁊ ꝓ tuorū tibi grata ſit honore ſanctorū, ⁊ nos corpore pariter ⁊ mēte purificet. Per do. Cōio. Letabitur iuſtꝰ in dño, ⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabunt omnes recti corde. Poſtcōmunio.

REfecti cibo potuq; cęleſti, deꝰ noſter, te ſupplices exoramus: vt, in cuius hęc commemoratione percepimus, eius muniamur ⁊ precibus. Per dominum noſtrum.

Pro commemoratione ſancti Mauri Abbatis. Poſtcommunio.

PRotegat nos dñe cum tui perceptione ſacramenti, beatus Maurus Abbas pro nobis intercedēdo: vt ⁊ cōuerſationis eius experiamur inſignia, ⁊ interceſſionis ipſius ꝑcipiamus ſuffragia. Per dominū.

Die 16 ¶ In feſto ſancti Marcelli Papę ⁊ martyris. Introitus.

STatuit ei dominus teſtamentū pacis, ⁊ principē fecit eū: vt ſit illi ſacerdotij dignitas in ęternū. Ps. Memento dñe Dauid, ⁊ oīs māſuetudinis eius. ℣. Gloria pa. Oratio.

PReces populi tui, quęſumus domine, clementer exaudi: vt beati Marcelli martyris tui atque pontificis meritis adiuuemur, cuius paſſione lętamur. Per dominū noſtrum. Epiſtola. Benedictus deus. de cōmuni vniꝰ mart. pont. fol. 201. Graduale. Inueni Dauid ſeruum meum, oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ brachium meum confortabit eum. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo: ⁊ filius iniquitatis nō nocebit ei. Alleluia, alleluia. ℣. Tu es ſacerdos in ęternum ſecundum ordinem Melchiſedech, Alleluia. Euangelium. Siquis vult venire poſt me. de eodem communi. fo. 203. Offertoriū. Ueritas mea, ⁊ miſericordia mea cum ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

SUſcipe, q̄s dñe, munera dignāter oblata: ⁊ beati Marcelli ſuffragātibus meritis, ad noſtrę ſalutis auxiliū prouenire concede. Per d. Communio. Domine quinq; talenta tradidiſti mihi: ecce alia quinq; ſuperlucratus ſum: euge ſerue bone ⁊ fidelis: quia in pauca fuiſti fidelis, ſupra multa te conſtituā, intra in gaudium domini tui. Poſtcommunio.

SAtiaſti domine familiam tuam muneribus ſacris: eius, quęſumus, ſemper interuentione nos refoue, cuius ſollemnia celebramus. Per dominum noſtrum Jeſum.

¶ In feſto ſancti Antonij Abbatis. Die 17
Miſſa. Os iuſti. de cōi Abbatum. fol. 212. cum euangelio. Sint lumbi veſtri pręcincti. de cōmuni confeſſorum non pontificum. fol. 212.

¶ In feſto Cathedrę s. Petri, qua Die 18
Romę primum ſedit. Introitus.

STatuit ei dominus teſtamentū pacis, ⁊ principē fecit eū: vt ſit illi ſacerdotij dignitas in ęternū. Ps. Memento domine Dauid, ⁊ omnis manſuetudinis eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.

DEus, qui beato Petro, apoſtolo tuo, collatis clauibus regni cęleſtis, animas ligandi, atq; ſol

uendi pontificiũ tradidiſti, concede: vt interceſſionis eius auxilio, à peccatorum noſtrorum nexibus liberemur. Qui viuis ⁊ regnas cum deo.

Et fit cõmemoratio de ſancto Paulo ante quaſcũq; cõmemorationes, etiam dominicę: quod ⁊ ſeruatur in commemoratione ſancti Petri, quę fit in feſto ſancti Pauli. Oratio.

Deus qui multitudinem gentiũ beati Pauli apoſtoli prędicatione docuiſti: da nobis quęſumus: vt cuius cõmemorationẽ colimus: eius apud te patrocinia ſentiamus.

Pro commemoratione ſanctę Priſcę virginis, ⁊ martyris. Oratio.

Da, quęſumus, omnipotẽs deus: vt, qui beatę Priſcę virginis ⁊ martyris tuę natalitia colimus, ⁊ annua ſollemnitate letemur, ⁊ tantę fidei proficiamus exemplo. Per dominũ noſtrum Jeſum Chriſtum.

Lectio epiſtolę beati Petri Apli.

i.c.i Petrus, Apoſtolus Jeſu Chriſti, electis áduenis diſperſionis Põti, Galatię, Cappadocię, Aſię, ⁊ Bithynię: ſecundum pręſcientiam dei Patris, in ſanctificationẽ Spiritus, in obedientiam ⁊ aſperſionem ſanguinis Jeſu Chriſti: gratia vobis ⁊ pax multiplicetur. Benedictus Deus ⁊ Pater domini noſtri Jeſu Chriſti, qui ſecundum magnam miſericordiam ſuaꝫ regenerauit nos in ſpem viuam, per reſurrectionem Jeſu Chriſti ex mortuis, in hereditateꝫ incorruptibilem, ⁊ incontaminataꝫ, ⁊ immarceſcibilem, conſeruatam in celis in vobis, qui in virtute dei cuſtodimini per fidem, in ſaluteꝫ, paratam reuelari in tempore nouiſſimo, in quo exultabitis: modicum nunc, ſi oportet, contriſtari in varijs tentationibus: vt ꝓbatio veſtrę fidei multò precioſior auro (quod per ignem probatur) inueniatur in laudem, ⁊ gloriam, ⁊ honorem, in reuelationeꝫ Jeſu Chriſti domini noſtri. Gradu. Exaltent eum in eccleſia plebis, ⁊ in cathedra ſeniorum laudent eum. ℣. Confiteantur domino miſericordię eius, ⁊ mirabilia eius filijs hominum. Si feſtum Cathedrę venerit ante Septuageſimam, poſt Graduale ſtatim dicitur Alleluia, alleluia. ℣. Tu es Petrus, ⁊ ſuper hãc petram ędificabo eccleſiam meam, Alleluia. Si autem venerit poſt Septuageſimam: omiſſo Alleluia, ⁊ verſu, dicitur ſequens Tractus. Tu es Petrus, ⁊ ſuper hanc Petram ędificabo eccleſiam meam. ℣. Et portę inferi non pręualebunt aduerſus eam: ⁊ tibi dabo claues regni celorum. ℣. Quodcunque ligaueris ſuper terram, erit ligatum in celis. ℣. Et quodcunq; ſolueris ſuper terram, erit ſolutum ⁊ in celis.

Seq. ſancti euangelij ſm Mattheũ.

In illo tpe: ca.16
Venit Jeſus in partes Ceſarę Philippi: ⁊ interrogabat diſcipulos ſuos dicẽs. Quẽ dicũt homines eſſe filiuꝫ hominis? At illi dixerunt. Alij Joãnẽ Baptiſtã: alij autẽ Eliã: alij verò Hieremiã: aut vnũ ex prophetis. Dicit illis Jeſus. Vos autẽ quem me eſſe dicitis? Reſpondẽs Simon Petrus dixit. Tu es Chriſtus filius dei viui. Reſpondens autẽ Jeſus dixit ei. Beatus es Simon Bar

Bar Iona: q2 caro ⁊ ſanguis non re-
uelauit tibi, ſed pater meus qui in ce-
lis eſt. Et ego dico tibi, q2 tu es Pe-
trus: ⁊ ſuper hanc petrā ędificabo ec-
cleſiam meam: ⁊ portę inferi nō pre-
ualebunt aduerſus eā. Et tibi dabo
claues regni celorū. Et quodcunq3
ligaueris ſuper terram, erit ligatum
⁊ in celis. Et quodcunq3 ſolueris ſu-
per terram, erit ſolutum ⁊ in celis.
Credo. Offertorium. Tu es Pe-
trus, ⁊ ſuper hanc petram ędificabo
eccleſiam meam: ⁊ portę inferi non
preualebunt aduerſus eam: ⁊ tibi da-
bo claues regni celorum. Secreta.
Eccleſię tuę, quęſumus dñe, pre-
ces ⁊ hoſtias beati apoſtoli tui
Petri commendet oratio: vt, quod
pro illius gloria celebramus, nobis
proſit ad veniam. Per dominū no.
Pro ſancto Paulo. Secreta.
Apoſtoli tui Pauli precibus,
dñe, plebis tuę dona ſanctifica:
vt, quę tibi tuo grata ſunt inſtituto,
gratiora fiāt patrocinio ſupplicātis.
Pro comme. S. Priſcę. Secreta.
Hoſtia, q̄s dñe, quam in ſancto-
rū tuorum natalitijs recenſen-
tes offerimus, ⁊ vincula noſtrę praui-
tatis abſoluat, ⁊ tuę nobis miserico-
dię dona conciliet. Per dominum.
Prefatio de Apoſtolis. folio. 102.
Communio. Tu es Petrus, ⁊ ſu-
per hanc petram ędificabo eccleſiā
meam. Poſtcommunio.
Letificet nos dñe munus obla-
tum: vt ſicut in Apoſtolo tuo
Petro te mirabilem predicamus,
ſic per illum tuę ſumamus indulgen-
tię largitatem. Per dominum noſt.
Pro ſancto Paulo. Poſtcōio.
Sanctificati, Domine, ſalutari
myſterio: quęſumus: vt pro no-
bis eius non deſit oratio, cuius nos
donaſti patrocinio gubernari.
Pro commemoratione Sanctę
Priſcę. Poſtcommunio.
Quęſumus, domine, ſalutaribus
repleti myſterijs: vt, cuius ſo-
lemnia celebramus, eius orationi-
bus adiuuemur. Per dominum.
¶ Sanctorū martyr. Marij, Mar-
thę, Audifacis, ⁊ Abacū. Introitus. Die 19
Iuſti epulentur, ⁊ exul-
tent in cōſpectu dei,
⁊ delectentur in leti-
tia. Ps. Exurgat de-
us, ⁊ diſſipentur ini-
mici eius: ⁊ fugiant
qui oderunt eū, a fa-
cie eius. ℣. Gloria patri. Oratio.
Exaudi dñe populum tuum, cū
ſanctorum martyrum tuorum
patrocinio ſupplicātem: vt, ⁊ tempo-
ralis vitę nobis tribuas pace gaude-
re, ⁊ ęternę reperire ſubſidiū. Per
dominū. Epiſtola. Rememorami-
ni priſtinos dies. De cōi plur. mart.
fol. 206. Grad. Iuſtorum animę in
manu dei ſunt: ⁊ non tanget illos tor-
mentum malitię. ℣. Uiſi ſunt oculis
inſipientiū mori: illi aūt ſunt in pace.
Alleluia, alleluia. ℣. Mirabilis
deus noſter in ſanctis ſuis. Alleluia.
Si hoc feſtum venerit poſt Septua-
geſimam, dicitur Tractus de com-
muni plurimorum martyrū. Quod
⁊ ſeruatur in ſequentibus feſtis ve-
nientibus poſt Septuageſimam vſ-
que ad dominicam Palmarum: ni-
ſi proprius Tractus aſſignetur.
Euang. Sedente Ieſu ſup monte3.
de eode3 communi. fo. 208. Offert.
Anima noſtra, ſicut paſſer, erepta
eſt de laqueo venantiū: laqueus con-
tritus eſt, ⁊ nos liberati ſumus. Secr.

PReces Domine tuorum reſpice, oblationesqꝫ fidelium: vt ⁊ tibi grata ſint pro tuorum feſtiuitate ſanctorum, ⁊ nobis cõferant tuę propitiationis auxilium. Per dominũ. Cõmunio. Dico autem vobis amicis meis: ne terreámini ab his, qui vos perſequuntur. Poſtcõmunio.

SAnctorum tuorum domine interceſſione placatus, pſta q̃s: vt, quę tẽporali celebramus actione, ppetua ſaluatione capiamus. Per.

¶ In feſto Sanctorum martyrum Fabiani ⁊ Sebaſtiani. Introitus. Die 20

INtret in conſpectu tuo dñe gemitus cõpeditorũ: redde vicinis noſtris ſeptuplũ in ſinu eorũ vindica ſanguinẽ ſanctorũ tuorũ, qui effuſus eſt. ps. Deus venerunt gentes in hereditatem tuam: polluerunt tẽplum ſanctum tuum: poſuerunt Hieruſalem in pomorum cuſtodiam. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. ⁊c. Oratio.

INfirmitatem noſtram reſpice omnipotẽs deus: ⁊ q: pondus proprię actionis grauat: beatorum martyrum tuorum Fabiani ⁊ Sebaſtiani interceſſio' glorioſa nos protegat. Per dominum noſt. Epiſtola. Sancti per fidem. de cõi plurimorum martyrum. fo. 206. Graduale. Glorioſus Deus in ſanctis ſuis: mirabilis in maieſtate, faciẽs prodigia. ℣. Dextera tua domine glorificata eſt in virtute: dextera manus tua cõfregit inimicos. Alleluia, alleluia. ℣. Sancti tui domine benedicẽt te: gloriam regni tui dicent. Alleluia. Euang. Deſcendẽs Jeſus de mõte. de eodẽ cõi. fo. 207. Offer. Letamini in domino, ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini omnes recti corde. Secre.

HOſtias tibi dñe, beatorũ martyrũ tuorum Fabiani ⁊ Sebaſtiani dicatas meritis benignus aſſume: ⁊ ad perpetuũ nobis tribue prouenire ſubſidiũ. Per d. Cõmunio. Multitudo languentiũ, ⁊ qui vexabantur à ſpiritibus immundis, veniebant ad eũ: quia virtus de illo exibat, ⁊ ſanabat omnes. Poſtcommunio.

REfecti participatione muneris ſacri, quęſumus, domine deus noſter: vt, quorum exéquimur cultũ, ſentiamus effectum. Per dominũ.

¶ In feſto ſanctę Agnetis virginis ⁊ martyris. Introitus. Die 21

ME expectauerũt peccatores, vt perderent me: teſtimonia tua dñe intellexi: omnis conſummationis vidi finem: latũ mandatum tuũ nimis. ps. Beati immaculati in via, qui ambulant in lege Domini. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpi. Oratio.

OMnipotens ſempiterne deus, qui infirma mũdi eligis, vt fortia quęqꝫ confundas, concede propitius: vt, qui beatę Agnetis virginis ⁊ martyris tuę ſollemnia colimus; eius apud te patrocinia ſentiamus. Per dominum noſtrũ. Epiſtola. Confitebor tibi domine rex. de cõmuni virginum ⁊ marty. folio. 214. Gradua. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea benedixit te Deus in ęternum. ℣. Propter veritatẽ, ⁊ manſuetudinem, ⁊ iuſtitiam, deducet te mirabiliter dextera tua.

Alleluia,

Alleluia, alleluia. ℣ Quinqȝ pꝛudẽtes virgines acceperũt oleum in vaſis ſuis cum lampadibus: media aũt nocte clamoꝛ factus eſt: ecce, ſpõſus venit: exite obuiaȝ Chꝛiſto domino. Alleluia. Euangelium. Simile eſt regnum celoꝛum decem virginibus. de eodẽ communi fol.214. Offert. Afferentur regi virgines poſt eã: pꝛoximę eius afferentur tibi in lętitia ꝛ exultatione, adducentur in templum regi domino. Secreta.

Hoſtias dñe, quas tibi offerimus, pꝛopitius ſuſcipe: ꝛ intercedẽte beata Agnete virgine ꝛ martyre tua, vincula peccatoꝛuȝ noſtrorum abſolue. Per do. Communio. Quinque pꝛudentes virgines acceperunt oleum in vaſis ſuis cum lampadibus: media anteȝ nocte clamoꝛ factus eſt: ecce ſponſus venit, exite obuiã Chꝛiſto domino. Poſtcõio.

Refecti cibo potuqȝ cęleſti, deus noſter, te ſupplices exoꝛamus: vt, in cuius hęc commemoꝛatione percepimus, eius muniamur ꝛ pꝛecibus. Per dominum noſtrum.

Die 22 ❡ In feſto ſanctoꝛũ martyruȝ Vincentij, ꝛ Anaſtaſij. Miſſa. Intret in conſpectu tuo. de communi plurimo. marty. fol.206. excepta oꝛatione quę dicitur vt infra. Oꝛatio.

Adeſto, q̃s dñe, ſupplicationibus noſtris: vt, qui ex iniquitate noſtra reos nos eſſe cognoſcimus, beatoꝛum martyrum tuoꝛum Vincentij, ꝛ Anaſtaſij interceſſione liberemur. Per dominuȝ no. Secreta.

Munera tibi dñe noſtrę deuotionis offerimus: quę ꝛ pꝛo tuoꝛũ tibi grata ſint honoꝛe iuſtoꝛum, ꝛ nobis ſalutaria te miſerãte reddantur. Per dominum. Poſtcommunio.

M. N. R.

Queſumus omnipotens deus: vt, qui cęleſtia alimenta percepimus, intercedentibus beatis martyribus tuis Vincentio ꝛ Anaſtaſio, per hęc contra omnia aduerſa muniamur. Per dominum noſtrum.

❡ Sanctę Emerentianę virginis ꝛ martyris, dicitur Miſſa. Me expectauerunt peccatoꝛes. vt in communi virginum ꝛ martyrum. fol.214. Die 23

❡ Sancti Timothei epiſcopi ꝛ martyris. Introitus. Die 24

Statuit ei dominus teſtamentuȝ pacis, ꝛ pꝛincipeȝ fecit eũ: vt ſit illi ſacerdotij dignitas in ęternũ. ps. Memento domine Dauid, ꝛ omnis manſuetudinis eius. ℣. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛ ſpiritui. Oꝛatio.

Infirmitatem noſtram reſpice omnipotens deus: ꝛ q꞉ põdus pꝛoprię actionis grauat, beati Timothei martyris tui atque pontificis interceſſio glorioſa nos pꝛotegat. Per dominuȝ noſtrum Jeſũ Chꝛi.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Timotheum.

Chariſſime: Sectare iuſtitiam, pietatem, fidem, charitatẽ, patientiam, manſuetudinem. 1.c.6 Certa bonum certamen fidei: appꝛehende vitam ęternam: in qua vocatus es, ꝛ cõfeſſus bonam confeſſionem coꝛam multis teſtibus. Pꝛęcipio tibi coꝛã deo, qui viuificat omnia: ꝛ Chꝛiſto Jeſu, qui teſtimonium reddidit ſub Pontio Pilato bonam confeſſionem, vt ſerues mandatum ſine macula, irrepꝛehenſibile, vſque in aduentum Domini noſtri Jeſu Chꝛiſti. Quem ſuis tempoꝛibus oſtendet

beatus, ⁊ ſolus potens, rex regum ⁊
dominus dominantium: qui ſolus
habet immortalitatem, ⁊ lucem ha-
bitat inacceſſibilem: quē nullus ho-
minum vidit, ſed nec videre poteſt:
cui honor ⁊ imperium in ſempiter-
nū. Amen. Graduale. Inueni Da-
uid ſeruum meum oleo ſancto meo
vnxi eum: manus enim mea auxilia-
bitur ei: ⁊ brachium meum confor-
tabit eum. ℣. Nihil proficiet inimicus
in eo: ⁊ filius iniquitatis non nocebit
ei. Alleluia, alleluia. ℣. Tu es ſacer
dos in ęternum ſecundum ordinem
Melchiſedech, Alleluia. Si dicen-
dus ſit tractus, requiratur in commu
ni vnius martyris pontificis.
Deſiderium. fo. 202. Euāge. Si quis
venit ad me. de communi vnius
martyris pontificis. folio. 202.
Offertorium. Ueritas mea, ⁊ miſe-
ricordia mea cum ipſo: ⁊ in nomine
meo exaltabitur cornu eius. Secre.
Hoſtias tibi domine beati Ti-
mothei martyris tui atq; pon
tificis dicatas meritis benignus aſ-
ſume: ⁊ ad perpetuum nobis tribue
prouenire ſubſidium. Per dominū
noſtrum Jeſum Chriſtum filium tu-
um, Qui tecū viuit, ⁊ regnat in vni-
tate ſpiritus ſancti. Communio.
Semel iuraui in ſancto meo: ſemen
eius in ęternum manebit: ⁊ ſedes e-
ius, ſicut ſol in cōſpectu meo, ⁊ ſicut
luna perfecta, in ęternum: ⁊ teſtis in
celo fidelis. Poſtcommunio.
Refecti participatione muneris
ſacri, quęſumus, domine deus
noſter: vt beati Timothei martyris
tui atq; pontificis, cuius exequimur
cultum, ſentiamus effectum. Per
dominum noſtrum Jeſum Chriſtū
filium tuum. Qui tecū viuit, ⁊ reg.

¶ In Conuerſione ſancti Pauli apoſtoli. Introitus. Die 25

Scio, cui credidi: ⁊ certus ſum, q̄a potens eſt depoſitum meum ſeruare in illū diē, iuſtus iudex. Ps. Dn̄e ꝓbaſti me, ⁊ cognouiſti me, tu cognouiſti ſeſſionem meam, ⁊ reſurrectionē meā. ℣. Gloria. Orō.

Deus, q vniuerſum mundū beati Pauli apoſtoli prędicatione docuiſti: da nobis, q̄s: vt qui eius hodie Conuerſionē colimus, per eius ad te exempla gradiamur. Per do.

Et fit commemoratio de ſancto Petro. Oratio.

Deus, qui beato Petro apoſtolo tuo, collatis clauibus regni celeſtis, animas ligandi, atq; ſoluendi pontificiū tradidiſti, concede: vt interceſſionis eius auxilio, a peccatorū noſtrorum nexibus liberemur. Qui viuis ⁊ regnas cum deo patre.

Lectio Actuum Apoſtolorum. ca. 9

In diebus illis: Saulus adhuc ſpirans minarum ⁊ cędis in diſcipulos dn̄i, acceſſit ad principem ſacerdotū: ⁊ petijt ab eo epiſtolas in Damaſcū ad ſynagogas: vt, ſi quos inueniſſet huius vię viros ac mulieres, vinctos pduceret in Hieruſalē. Et cū iter faceret: contigit vt appropinquaret Damaſco: ⁊ ſubito circumfulſit eū lux de celo, ⁊ cadēs in terrā, audiuit vocem dicentē ſibi. Saule, Saule, quid me pſequeris? Qui dixit. Quis es dn̄e? Et ille. Ego ſū Jeſus, quē tu perſequeris. Durū eſt tibi contra ſtimulū calcitrare. Et tremēs ac ſtupens, dixit. Domine quid me

me vis facere? Et dominus ad eum. Surge, & ingredere ciuitatem: & dicetur tibi quid te oporteat facere. Viri autem illi qui comitabantur cũ eo, ſtabant ſtupefacti, audientes quidem vocem, neminem autem videntes. Surrexit autem Saulus de terra, apertiſque oculis nihil videbat. Ad manus autẽ illum trahentes, introduxerunt Damaſcum. Et erat ibi tribus diebus non videns: & non mãducauit, neque bibit. Erat autẽ quidã diſcipulus Damaſci, nomine Ananias: & dixit ad illũ in viſu dominus. Anania. At ille ait. Ecce ego domine. Et dominus ad illum. Surge, & vade in vicum qui vocatur Rectus: & quære in domo Judæ Saulum nomine, Tharſenſem. Ecce enim orat. (Et vidit virum Ananiam nomine, introeuntem, & imponentem ſibi manus, vt viſum recipiat.) Reſpondit autem Ananias. Domine, audiui a multis de viro hoc, quanta mala ſanctis tuis fecerit in Hieruſalem. Et hic habet poteſtatem a principibus ſacerdotum, alligandi omnes, qui inuocant nomen tuũ. Dixit autem ad eũ dominus. Vade, quoniã vas electionis mihi eſt iſte, vt portet nomẽ meum corã gentibus, & regibus, & filijs Iſrael. Ego enim oſtendã illi, quanta oporteat eum pro nomine meo pati. Et abijt Ananias, & introiuit in domũ: & imponens ei manus, dixit. Saule frater, dominus Jeſus miſit me, qui apparuit tibi in via, qua veniebas: vt videas, & implearis ſpiritu ſancto. Et confeſtim ceciderunt ab oculis eius tanquam ſquamæ: & viſum recepit. Et ſurgens baptizatus eſt. Et cum accepiſſet cibum, confortatus eſt. Fuit autem cum diſcipulis qui erant Damaſci, per dies aliquot. Et cõtinuo ingreſſus in ſynagogas, prædicabat Jeſum: quoniam hic eſt filius dei. Stupebant autem omnes qui eum audiebant, & dicebant. Nõne hic eſt, qui expugnabat in Hieruſalem eos, qui inuocabant nomen iſtud: & huc ad hoc venit, vt vinctos illos duceret ad principes ſacerdotum. Saulus autẽ multo magis conualeſcebat, & confundebat Judæos q habitabant Damaſci, affirmãs quoniam hic eſt Chriſtus. Gradu. Qui operatus eſt Petro in apoſtolatu, operatus eſt & mihi inter gentes: & cognouerunt gratiam dei, quæ data eſt mihi. ℣. Gratia dei in me vacua non fuit: ſed gratia eius ſemper in me manet. Alleluia, alleluia. ℣. Tu es vas electionis, ſancte Paule apoſtole: ora pro nobis. Alleluia.

Tractus ſequens dicitur: ſi hoc feſtum venerit poſt Dominicam Septuageſimæ. Tu es vas electionis ſancte Paule apoſtole: verè dignè es glorificandus. ℣. Prædicator veritatis, & doctor gentium in fide, & veritate. ℣. Per te omnes gentes cognouerunt gratiã dei. ℣. Intercede pro nobis ad deũ qui te elegit. Seq. ſancti euangelij ſm Matthæũ.

In illo tpe: Dixit Simon Petrus ad Jeſum. Ecce, nos reliquimus omnia, & ſecuti ſumus te: quid ergo erit nobis? Jeſus autem dixit illis. Amen dico vobis, ꝙ vos qui ſecuti eſtis me, in regeneratione cũ ſederit filius hominis in ſede maieſtatis ſuæ, ſedebitis & vos ſuper ſedes duodecim, iudicantes duodecĩ tribus Iſrael. Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut ſorores, aut patrem, aut matrem, aut vxo- C.19

rē, aut filios, aut agros, propter nomen meū, centuplū accipiet, ⁊ vitā eternam poſſidebit. Dicitur Credo. Offert. Mihi autē nimis honorificati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principatus eorum. Secr.

Apoſtoli tui Pauli precibus, dñe, plebis tue dona ſanctifica: vt, que tibi tuo grata ſunt inſtituto, gratiora fiant patrocinio ſupplicantis. Per dominū noſtrum Jeſum.

Pro ſancto Petro. Secreta.

Eccleſie tue, quſumus dñe, preces ⁊ hoſtias beati apoſtoli tui Petri commendet oratio: vt, quod pro illius gloria celebramus, nobis proſit ad veniam. Per dominum.

Prefatio de Apoſtolis. Cōmunio.

Amen dico vobis: quod vos qui reliquiſtis omnia, ⁊ ſecuti eſtis me, centuplum accipietis, ⁊ vitam eternam poſſidebitis. Poſtcommunio.

Sanctificati dñe ſalutari myſterio qs: vt pro nobis eius non deſit oratio, cuius nos donaſti patrocinio gubernari. Per dñm noſtrū.

Pro ſancto Petro. Poſtcōio.

Letificet nos domine munus oblatū: vt, ſicut in apoſtolo tuo Petro, te mirabilem predicamus: ſic per illum, tue ſumamus indulgentie largitatem. Per dominum noſt.

Die 26 ¶ Sancti Polycarpi epiſcopi ⁊ martyris. Introitus.

Sacerdotes dei benedicite dñm: ſancti ⁊ humiles corde laudate deū. Ps. Benedicite omnia opera domini domino: laudate, ⁊ ſuper exaltate eum in ſecula. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Oratio.

Deus, q nos beati Polycarpi martyris tui atq; pōtificis, annua ſollēnitate letificas: cōcede, propitius: vt, cui⁹ natalitia colim⁹, de eius dē etiā protectione gaudeam⁹. Per.

Lectio epiſtole beati Joannis Apli. 1.c.3

Chariſſimi: Omnis qui non eſt iuſtus, non eſt ex deo, ⁊ qui nō diligit fratrē ſuū. Quoniā hec eſt annunciatio, quā audiſtis ab initio: vt diligatis alterutrum. Nō ſicut Cain qui ex maligno erat: ⁊ occidit fratrē ſuum. Et propter quid occidit eum? Quoniam opera eius maligna erant: fratris autē eius iuſta. Nolite mirari fratres, ſi odit vos mundus. Nos ſcimus, quoniam tranſlati ſumus de morte ad vitam: quoniam diligimus fratres. Qui nō diligit, manet in morte. Omnis qui odit fratrem ſuū, homicida eſt. Et ſcitis, quoniam omnis homicida non habet vitam eternam in ſe manētem. In hoc cognouimus charitatem dei: quoniam ille animā ſuam pro nobis poſuit: ⁊ nos debemus pro fratribus animas ponere.

Gradu. Gloria ⁊ honore coronaſti eum. ℣. Et conſtituiſti eū ſuper opera manuum tuarum dñe. Alleluia, alleluia. ℣. Hic eſt ſacerdos, quem coronauit dñs, alleluia. Tractus ſi dicendus ſit, de communi. Beatus vir. fol. 203. Euangel. Si quis vult venire poſt me. de communi vnius martyris pontificis fo. 202. Offer. Inueni dauid ſeruum meum: oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ brachium meū confortabit eum. Secreta.

Munera tibi dñe dicata ſanctifica: ⁊ intercedēte beato Polycarpo martyre tuo atque pontifice, per

per eádem nos placatus intende.
Per dominum noſt. Communio.
P oſuiſti domine in capite eius coꝛo
nã de lapide pꝛecioſo. Poſtcõio.
H Aec nos communio Domine
purget à crimine:⁊ interceden
te beato Polycarpo martyre tuo
atque pontifice, cęleſtis remedij fa‑
ciat eſſe conſoꝛtes. Per dominum.
Die ❡ In feſto ſancti Joánis Chꝛyſoſto
27 mi epiſcopi ⁊ confeſſoꝛis. Introitus.
I N medio eccleſię
aperuit os eius:⁊
impleuit euꝫ dñs
ſpiritu ſapientię⁊
intellectus: ſtolaꝫ
gloꝛię induit euꝫ.
ps. Bonũ eſt cõfi
teri domino,⁊ pſallere nomini tuo al
tiſſ:me. ℣. Gloꝛia patri,⁊c. Oꝛatio.
E Ccleſiaꝫ tuã,q̃s dñe,gratia cę‑
leſtis amplificet : quam beati
Joannis Chꝛyſoſtomi cõfeſſoꝛis tui
atqꝫ pontificis illuſtrare voluiſti glo
rioſis meritis,⁊ doctrinis. Per do.
Epiſtola. T eſtificoꝛ. de cõmuni do
ctoꝛum. fo.209. Grad. E cce ſacer‑
dos magnus,qui in diebus ſuis pla
cuit deo. ℣. Nõ eſt inuentus ſimilis
illi,qui cõſeruaret legẽ excelſi. A l‑
leluia,alleluia. ℣. Beatus vir,q ſuf‑
fert tentationẽ:qm̃ cuꝫ pꝛobatus fue
rit accipiet coꝛonã vitę,allia. Poſt
Septuageſimaꝫ,Tractus. B eatus
vir,qui timet. de cõi docto. fo.203.
Euangelium. V os eſtis ſal terrę.
de eodẽ cõmuni. fol.211. Et dicitur
C redo. Offertoꝛiũ. I uſtus vt pal‑
ma floꝛebit,ſicut cedrus,quę in Liba
no eſt,multiplicabitur. Secreta.
S Ancti pontificis tui Joannis
Chꝛyſoſtomi nobis dñe pia nõ
deſit oꝛatio:quę ⁊ munera noſtra cõ
ciliet,⁊ tuam nobis indulgentiã ſem
per obtineat. Per dominum noſt.
Communio. F idelis ſeruus ⁊ pꝛu‑
dens,quem conſtituit dominus ſup
familiam ſuam: vt det illis in tempo
re tritici menſuraꝫ. Poſtcõmunio.
V T nobis dñe tua ſacrificia dent
ſalutẽ:beatus Joãnes Chꝛyſo
ſtomus põtifex tuus,⁊ doctoꝛ egregi
us,q̃s,pꝛecatoꝛ accedat. Per dñꝫ.
❡ Sãctę Agnetis ſecundo. Introi. Die
V Ultũ tuũ depꝛeca 28
bũtur omnes di‑
uites plebis : ad‑
ducẽtur regi vir‑
gines poſt eã:pꝛ
ximę ei⁹ adducen
tur tibi in lętitia,
⁊ exultatione. ps Eructauit coꝛ
meum verbuꝫ bonum:dico ego ope
ra mea regi. ℣. Gloꝛia pa. Oꝛatio.
D Eus, qui nos annua beatę A‑
gnetis virginis ⁊ martyris tuę
ſollẽnitate lętificas:da, q̃s: vt quam
veneramur officio,etiã pię cõuerſa‑
tionis ſequamur exemplo. Per do.
Epiſt. Q ui gloꝛiatur. de communi
virg. fol.215. Gradua. S pecie tua
⁊ pulchꝛitudine tua,intende, pꝛoſpe
re pꝛocede,⁊ regna. ℣. Pꝛopter ve
ritatem,⁊ manſuetudineꝫ,⁊ iuſtitiã:
deducet te mirabiliter dextera tua.
A lleluia, alleluia. ℣. Adducentur
regi virgines poſt eaꝫ:pꝛoximę eius
afferentur tibi in lętitia, Alleluia.
Poſt Septuageſimam Tractus.
A udi filia. de cõi virginuꝫ. fol.217.
Euangeliũ. S imile eſt regnũ cęlo‑
rum theſauro abſcondito in agro.
de eodem cõi. fol.214. Offertoꝛiuꝫ.
D iffuſa eſt gratia in labijs tuis: pꝛo‑
pterea benedixit te deus in ęternuꝫ,
⁊ in ſeculum ſeculi. Secreta.
S uper

Super has, q̄s dñe, hoſtias benedictio copioſa deſcēdat: quę ⁊ ſanctificationem nobis clementer operetur, ⁊ de martyrū nos ſollemnitate lętificet. Per dominum noſt.

Cōmunio. Simile eſt regnum cęlorum homini negotiatori quęrēti bonas margaritas: inuenta vna precioſa margarita, dedit omnia ſua, ⁊ comparauit eam. Poſtcommunio.

Sumpſimus domine celebritatis annuę votiua ſacramenta: pręſta q̄s: vt ⁊ tēporalis vitę nobis remedia prębeāt, ⁊ ęternę. Per do.

Feſta Februarij.

die 1 In feſto ſancti Ignatij epiſcopi ⁊ martyris. Introitus.

Mihi autē abſit gloriari, niſi in cruce dñi nři Ieſu Chriſti: per quem mihi mundus crucifixus eſt, ⁊ ego mundo. Pſalmus. Memento domine Dauid, ⁊ omnis manſuetudinis eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Oratio.

Deus, q nos beati Ignatij martyris tui atq̄ pontificis annua ſollēnitate lętificas, cōcede ꝓpitius: vt, cuius natalitia colimꝰ, de eiuſdē etiā ꝓtectione gaudeamus. Per d.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Romanos.

ca. 8 Fratres: Quis nos ſeparabit à charitate Chriſti? Tribulatio, an anguſtia? an fames? an nuditas? an periculum? an perſecutio? an gladius? (Sicut ſcriptū eſt: Quia propter te mortificamur tota die, ęſtimati ſumus ſicut oues occiſionis.) Sed in his omnibus ſuperamus propter eū q dilexit nos. Certus ſum enim, quia neque mors, neque vita, neque angeli, neque principatus, neque virtutes, neque inſtantia, neque futura, neque fortitudo, neq̄ altitudo, neq̄ profundum, neque creatura alia poterit nos ſeparare à charitate dei, q̄ eſt in Chriſto Ieſu domino noſtro. Gradua. Ecce ſacerdos magnus, qui in diebus ſuis placuit deo. ℣. Non eſt inuentus ſimilis illi, qui cōſeruaret legem excelſi. Alleluia, alleluia. ℣. Chriſto confixus ſum cruci: viuo ego, iam non ego, viuit vero in me Chriſtus. Alleluia. Poſt Septuageſimam Tractus. Deſideriū animę eius. vt in communi martyr. pontifi. fol. 202. Euangelium. Niſi granum. de cōi vnius mar. fol. 204. Offertorium. Gloria ⁊ honore coronaſti eum: ⁊ conſtituiſti eum ſuper opera manuū tuarū dñe. Secreta.

Munera tibi dñe dicata ſanctifica: ⁊ intercedente beato Ignatio martyre tuo atq̄ pōtifice, ꝑ eadē nos placatus intēde. Per dominū.

Cōio. Frumentum Chriſti ſum: dentibus beſtiarum molar, vt panis mūdus inueniar. Poſtcommunio.

Hęc nos communio domine purget à crimine, ⁊ intercedente beato Ignatio martyre tuo atque pontifice, cęleſtis remedij faciat eſſe conſortes. Per dominum noſtrū.

In feſto Purificationis beatę Marię. die 2

Si hoc feſtū venerit in dominicis Septuag. Sexageſimę, ⁊ Quinquageſimę, fiat tantum candelarū benedictio, diſtributio, ⁊ proceſſio: ⁊ dicitur miſſa de dominica: Miſſa vero feſti transfertur in ſequentem diem. Finita tertia, Sacerdos indutus pluuiali violaceo, vel ſine caſula, cū miniſtris indutis procedit ad benedicendum

cendum candelas in medio ante alta
re poſitas, dicendo. Dñs vobiſcum.
℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.
Domine ſancte, pater omnipo
tens, ęterne deus, qui omnia
ex nihilo creaſti: ⁊ iuſſu tuo per ope-
ra apum, hunc liquorē ad perfectio-
nē cerei euenire feciſti: ⁊ qui hodier-
na die petitionē iuſti Simeonis im-
pleſti: te humiliter deprecamur: vt
has candelas ad vſus hominum, ⁊
ſanitatem corporum ⁊ animarum, ſi-
ue in terra, ſiue in aquis, per inuoca-
tionem tui ſanctiſſimi nominis, ⁊ per
interceſſionem beatę Marię ſemper
virginis, cuius hodie feſta deuotè ce
lebrantur, ⁊ per preces omnium ſan
ctorum tuorum, bene ✠ dicere, ⁊
ſanctifi ✠ care digneris: ⁊ huius
plebis tuę, quę illas honorificè in ma
nibus deſiderat portare, teqz cantan
do laudare, exaudias voces de cęlo
ſancto tuo, ⁊ de ſede maieſtatis tuę: ⁊
propitius ſis omnibus clamantibus
ad te: quos redemiſti precioſo ſāgui-
ne filij tui. Qui tecum viuit ⁊ regnat
in vnitate ſpiritus ſancti deus, ⁊c.
℟. Amen. Oremus. Oratio.
Omnipotens ſempiterne deus,
qui hodierna die vnigenitum
tuuz vlnis ſancti Simeonis in tēplo
ſancto tuo ſuſcipiendum pręſentaſti:
tuā ſupplices deprecamur clemen-
tiam: vt has candelas, quas nos tui
famuli, in tui nominis magnificentia
ſuſcipientes, geſtare cupimus luce
accenſas: bene ✠ dicere, ⁊ ſancti-
✠ ficare, atque lumine ſupernę be-
nedictionis accēdere digneris: qua-
tenus eas tibi domino Deo noſtro
offerendo, digni, ⁊ ſancto igne dul-
ciſſimę charitatis tuę ſuccenſi, in tem
plo ſancto glorię tuę repręſentari me
reamur. Per eundem dominuz no
ſtrum. ℟. Amen. Oremus.
Domine Ieſu Chriſte, lux ve-
ra, q illuminas omnez hominē
venientem in hunc mundū: effunde
bene ✠ dictionē tuam ſuper hos ce
reos: ⁊ ſancti ✠ fica eos lumine gra
tię tuę: ⁊ concede propitius: vt ſicut
hęc luminaria igne viſibili accenſa,
nocturnas depellunt tenebras: ita
corda noſtra inuiſibili igne, ideſt, Sā
cti ſpiritus ſplendore, illuſtrata, om-
nium vitiorum cęcitate careant: vt
purgato mentis oculo, ea cernere
poſſimus, quę tibi ſunt placita, ⁊ no-
ſtrę ſaluti ſunt vtilia: quatenus poſt
huius ſęculi caliginoſa diſcrimina,
ad lucē indeficientez peruenire me-
reamur: Per te Chriſte Ieſu ſalua-
tor mūdi. Qui in Trinitate perfecta
viuis ⁊ regnas, deus: per omnia ſę-
cula ſęculorū. ℟. Amen. Oremus.
Omnipotēs ſempiterne deus,
qui per Moyſen famuluz tuū,
puriſſimū olei liquorē, ad luminaria
ante conſpectum tuū iugiter concin
nāda ꝑparari iuſſiſti: bene ✠ dictio-
nis tuę gratiā ſup hos cereos beni-
gnus infunde: quatenus ſic admini-
ſtrent lumen exterius, vt te donāte,
lumē ſpūs tui noſtris nō deſit mēti-
bus interius. Per dominum. in vni
tate eiuſdem. ℟. Amen. Oremus.
Domine Ieſu Chriſte: qui ho-
dierna die in noſtrę carnis ſub-
ſtātia inter homines apparens: à pa
rentibus in tēplo es pręſentatus: quē
Simeon venerabilis ſenex, lumine
ſpiritus tui irradiatus, agnouit, ſu-
ſcepit, ⁊ benedixit, pręſta propitius:
vt, eiuſdem ſpiritus ſancti gratia illu
minati, atqz edocti, te veraciter agno
ſcamus, ⁊ fideliter diligamus: Qui
cum

cum deo patre in vnitate eiuſdez ſpiritus ſancti viuis ⁊ regnas deus per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen.

¶ Cõpleta benedictione, celebrans aſpergit candelas aqua benedicta, ⁊ adolet incēſo: deinde dignior ex clero accedit ad altare, ⁊ ab eo celebrās accipit candelā accenſam non genuflectens, nec oſculās manum illius. Poſtea celebrās diſtribuit cādelas accēſas: primum digniori, à quo ipſe acceperat: Deinde diacono ⁊ Subdiacono paratis, ⁊ alijs ꝑ ordinē: omnibus genuflectentibus, ⁊ manū celebrātis oſculantibus, exceptis prelatis, vbi aderunt. Et cū inceperit diſtribuere, à choro cantatur Antiph.

Lumen ad reuelationez gentium, ⁊ gloriam plebis tuę Iſrael. Canticū. Nunc dimittis. ita ꝙ poſt quemlibet verſum Cantici, ⁊ poſt Glia p. ⁊ Sicut erat. repetat̃ tota Añā. Lumen ad reuelationem gentium.

His expletis cantatur Antiphona.

Exurge dñe, adiuua nos: ⁊ libera nos propter nomen tuum. ps. Deus auribus noſtris audiuimus: patres noſtri annunciauerunt nobis. ℣. Gloria. Item repetitur Exurge Domine. Deinde dicat ſacerdos. Oremus. Et diaconus. Flectamus genua. ℟. Leuate. ſi tamen infra Septuageſimā euenerit. Oratio.

Exaudi, q̄s dñe, plebem tuaz: ⁊ quę extrinſecus annua tribuis deuotione venerari, interius aſſequi gratię tuę luce concede. Per Chriſtum dominum noſtrum. ℟. Amē.

Deinde fit proceſſio. Poſito in thuribulum incenſo per celebrantē, precedit thuriferarius cuz thuribulo fumigante, deinde deferens crucem, medius inter duos Acoluthos cum candelabris accenſis: ſequitur clerus per ordinem, vltimo celebrans cum miniſtris in paramentis violaceis, omnes cum candelis accenſis: ⁊ interim cantantur antiphonę ſequentes. Antiphona. Adorna thalamū tuum Sion, ⁊ ſuſcipe regem Chriſtum: amplectere Mariam, quę eſt celeſtis porta: ipſa enim portat regē glorię noui luminis: ſubſiſtit virgo, adducens manibus filium, ante Luciferum genitū: quem accipiens Simeon in vlnas ſuas prędicauit populis, dominum euz eſſe vitę ⁊ mortis, ⁊ ſaluatorem mundi. Alia antipho.

Reſponſum accepit Simeon a ſpiritu ſancto, non viſurum ſe mortem, niſi videret Chriſtum domini: ⁊ cuz inducerent puerum in templum, accepit eum in vlnas ſuas: ⁊ benedixit deum, ⁊ dixit, Nunc dimittis ſeruū tuum domine in pace. ℣. Cum inducerent pueruz Jeſum parētes eius, vt facerent ſecundum conſuetudinez legis pro eo: ipſe accepit eum in vlnas ſuas. Et ingrediendo eccleſiaz, cantatur Reſponſorium. Obtulerunt pro eo, domino par turturum: aut duos pullos columbarum. Sicut ſcriptum eſt in lege Domini. ℣. Poſtquam impleti ſunt dies purgationis Marię ſecundum legem Moyſi, tulerunt illum in Hieruſalem: vt ſiſterent eum domino. Sicut ſcriptum. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut ſcriptum.

Finita proceſſione celebrans ⁊ miniſtri depoſitis violaceis accipiunt paramenta alba pro Miſſa.

¶ In feſto Purificationis Beatę Marię ad Miſſam. Introitus. Die 2

Suſce-

Suſcepimus deus miſericordiã tuã, in medio templi tui: ſecundũ nomẽ tuum deus, ita ⁊ laus tua in fines terrę: iuſtitia plena eſt dextera tua. Ps. Magnus dominus ⁊ laudabilis nimis: in ciuitate dei noſtri, in mõte ſancto eius. ℣. Gloria patri, ⁊c. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus, maieſtatẽ tuã ſupplices exoramus: vt, ſicut vnigenitus filius tuus hodierna die cum noſtrę carnis ſubſtantia in templo eſt pręſentatus, ita nos facias purificatis tibi mentibus pręſentari. Per eundem dñm noſt.

Lectio Malachię prophetę.

ca. 3 Hęc dicit dominus deus. Ecce, ego mitto angelum meum: ⁊ pręparabit viam ante faciẽ meam. Et ſtatim veniet ad templũ ſanctum ſuum dominator, quẽ vos quęritis: ⁊ angelus teſtamenti, quem vos vultis. Ecce venit, dicit dominus exercituũ. Et quis poterit cogitare diẽ aduentus eius? Et quis ſtabit ad videndum eum? Ipſe enim quaſi ignis conflans, ⁊ quaſi herba fullonũ. Et ſedebit conflans, ⁊ emundãs argentum: ⁊ purgabit filios Leui: ⁊ colabit eos quaſi aurum, ⁊ quaſi argentum: ⁊ erunt domino offerentes ſacrificia in iuſtitia. Et placebit domino ſacrificiũ Iuda ⁊ Hieruſalem, ſicut dies ſeculi, ⁊ ſicut anni antiqui: dicit dominus omnipotens. Gradua. Suſcepimus deus miſericordiã tuam in medio templi tui: ſecundũ nomen tuum deus: ita ⁊ laus tua in fines terrę. ℣. Sicut audiuimus, ita ⁊ vidimus in ciuitate dei noſtri, in monte ſancto eius. Alleluia, alleluia. ℣. Senex puerum portabat: puer autem ſenem regebat. Alleluia.

Sequens tractus dicitur, ſi hoc feſtũ venerit poſt dominicam Septuageſimę. Tractus. Nunc dimittis ſeruum tuum Domine, ſecundum verbum tuum, in pace. ℣. Quia viderũt oculi mei ſalutare tuũ. ℣. Quod paraſti ante faciem omnium populorum. ℣. Lumen ad reuelationem gentium, ⁊ gloriã plebis tuę Iſrael. Sequẽ. ſancti euangelij ſm Lucam.

In illo tpe: ca. 2
Poſtquã impleti ſunt dies purgationis Marię ſecũdũ legem Moyſi: tulerunt Ieſum in Hieruſalem, vt ſiſterent eũ domino, (ſicut ſcriptum eſt in lege Domini, Quia omne maſculinum adaperiens vuluam, ſanctum domino vocabitur.) Et vt darent hoſtiam ſecundũ quod dictum eſt in lege Domini, par turturum, aut duos pullos columbarum. Et ecce, homo erat in Hieruſalem, cui nomen Simeon: ⁊ homo iſte iuſtus ⁊ timoratus, expectans conſolationem Iſrael: ⁊ Spiritus ſanctus erat in eo. Et reſponſũ acceperat à Spiritu ſancto, non viſurum ſe mortem, niſi prius videret Chriſtũ domini. Et venit in ſpiritu in tẽplũ. Et cum inducerent puerum Ieſum parentes eius, vt facerent ſecundum conſuetudinem legis pro eo: ⁊ ipſe accepit eum in vlnas ſuas: ⁊ benedixit deum, ⁊ dixit. Nunc dimittis

mittis ſeruum tuum, dñe, ſecundum verbuʒ tuum, in pace. Quia viderūt oculi mei ſalutare tuū. Quod paraſti ante faciem omnium populoruʒ: Lumen ad reuelationem gentium, ⁊ gloriā plebis tuę Iſrael. dr Credo. Offerto. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in ęternum ⁊ in ſeculum ſeculi. Secre.

Exaudi dñe preces noſtras: ⁊, vt digna ſint munera, q̄ oculis tuę maieſtatis offerimus, ſubſidiū nobis tuę maieſtatis impēde. Per do. Pręfatio de Natiuitate dñi. fo. 96. Communio. Reſponſum accepit Simeon à ſpiritu ſancto, non viſurum ſe mortem, niſi videret Chriſtū domini. Poſtcommunio.

Quęſumus domine deus noſter: vt, ſacroſancta myſteria, quę pro reparationis noſtrę munimine contuliſti, intercedente beata Maria ſemper virgine, ⁊ pręſens nobis remedium eſſe facias, ⁊ futurū. Per dominum noſtrum Ieſuʒ Chriſtuʒ.

die 3 ¶ Sancti Blaſij epiſcopi ⁊ martyris Miſſa. Sacerdotes dei. vt in cōmuni vnius martyris pont. fo. 201.

die 5 ¶ In feſto ſanctę Agathę virginis ⁊ martyris. Introitus.

Gaudeamus oēs in dño, diē feſtuʒ celebrātes, ſub honore beatę Agathę martyris: de cuiꝰ paſſione gaudent angeli, ⁊ collaudant filiū dei. Ps. Eructauit cor meum verbuʒ bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpi. Oratio.

Deus, qui inter cętera potentię tuę miracula, etiam in ſexu fragili victoriam martyrij contuliſti: cōcede propitius: vt, qui beatę Agathę virginis ⁊ martyris tuę natalitia colimus, per eius ad te exempla gradiamur. Per dominum noſtrum.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Corinthios.

Fratres: Videte vocationem 1.C.1
veſtram: quia non multi ſapiētes ſecundum carnem, non multi potentes, non multi nobiles: ſed quę ſtulta ſunt mūdi elegit deus, vt confundat fortia: ⁊ ignobilia mundi ⁊ contemptibilia elegit deus, ⁊ ea quę non ſunt, vt ea quę ſunt deſtrueret: vt non glorietur omnis caro in conſpectu eius. Ex ipſo autem vos eſtis in Chriſto Ieſu: qui factus eſt nobis ſapientia, ⁊ iuſtitia, ⁊ ſanctificatio, ⁊ redemptio: vt, quemadmodum ſcriptum eſt, qui gloriatur, in Domino glorietur. Graduale. Adiuuabit eam deus vultu ſuo: deus in medio eius non commouebitur. ℣. Fluminis impetus lętificat ciuitatem dei: ſanctificauit tabernaculum ſuum altiſſimus. Si venerit ante Septuageſimam. Alleluia, alleluia. ℣. Loquebar de teſtimonijs tuis in conſpectu regum: ⁊ non confundebar. Poſt Septuageſimam Tractus. Qui ſeminant in lacrymis, in gaudio metent. ℣. Euntes ibant, ⁊ flebant, mittentes ſemina ſua. ℣. Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos ſuos. Seq. ſancti euangelij ſm Mattheū.

In illo tpe: Acceſſerunt ad Ie- ca. 19
ſum Phariſęi tentantes euʒ, ⁊ dicentes. Si licet homini dimittere vxorē ſuā ex quacūqʒ cauſa? Qui reſpōdēs, ait eis. Nō legiſtis: q2 qui fecit homineʒ ab initio, maſculum ⁊ feminam

minam fecit eos? Et dixit. Propter hoc, dimittet homo patrē & matrē, & adhęrebit vxori ſuę: & erunt duo in carne vna. Itaq; iam non ſunt duo, ſed vna caro. Quod ergo deus coniunxit, homo non ſéparet. Dicūt illi. Quid ergo Moyſes mādauit dari li bellū repudij, & dimittere? Ait illis. Quoniā Moyſes ad duritiam cordis veſtri permiſit vobis dimittere vxores veſtras: ab initio autem non fuit ſic. Dico autem vobis: quia quicunque dimiſerit vxorem ſuam, niſi ob fornicationem, & aliam duxerit, męchatur: & qui dimiſſam dúxerit, męchatur. Dicunt ei diſcipuli eius. Si ita eſt cauſa hominis cum vxore, non expedit núbere. Qui dixit illis. Non omnes capiunt verbum iſtud: ſed quibus datum eſt. Sunt enim eunúchi, qui de matris vtero ſic nati ſunt: & ſunt eunuchi, qui facti ſunt ab hominibus: & ſunt eunúchi, qui ſeipſos caſtrauerunt propter regnum cęlorum. Qui poteſt capere, capiat.

Offertorium. Afferentur regi virgines poſt eam: proximę eius afferentur tibi. Secreta.

Suſcipe domine munera, quę in beatę Agathę virginis & martyris tuę ſollemnitate deferimus: cuius nos confidimus patrocinio liberari. Per dominum noſtrum Ieſū.

Communio. Qui me dignatus eſt ab omni plaga curare, & mammillā meo pectori reſtitúere: ipſū inuoco deum viuum. Poſtcommunio.

Auxilientur nobis domine ſumpta myſteria: & intercedente beata Agatha virgine, & martyre tua, ſempiterna protectione confirment. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum, Qui te.

¶ Sāctę Dorothęę virginis & martyris, Miſſa. Me expectauerunt. vt in communi virg. & mart. fo.214. Die 6

¶ Sanctę Apollonię virginis & martyris Miſſa. Loquebar de teſtimonijs tuis. in communi virginis & martyris. folio. 214. Die 9

¶ Sancti Valentini presbyteri & mart. miſſa. In virtute tua domine. de cōi vnius marty. fol.203. preter orationē quę dicit vt infra. Oratio. Die 14

Preſta, quęſumus, omnipotens Deus: vt, qui beati Valentini martyris tui natalitia colimus, à cūctis malis imminētibus, eius interceſſione liberemur. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtū. Secreta.

Oblatis, quęſumus domine, placare muneribus: & intercedente beato Valentino martyre tuo, à cunctis nos defende periculis. Per dominum noſtrū Ieſum Chriſtum filium tuum. Poſtcommunio.

Sit nobis Domine reparatio mentis & corporis cęleſte myſterium: vt, cuius exequimur actionem, ſentiamus effectum. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum.

¶ Sanctorū martyrum, Fauſtini, & Iouitę Miſſa. Salus autē iuſtorū. vt in communi pluri. mart. fol.207. Die 15

¶ Sācti Simeonis epiſcopi & martyris Miſſa. Statuit ei dominus. de cōi vnius marty. pontifi. fo.202. Die 18

¶ In Cathedra Antiochena ſancti Petri apoſtoli omnia dicuntur ſicut in feſto Cathedrę Romanę. vt ſupra. folio.155. Die 22

¶ In vigilia ſancti Matthię, miſſa. Ego autem ſicut oliua. in communi Apoſtolorum. folio.202. Si hęc vigilia venerit in Quadrageſima, fit de ea tantum cōmemoratio. Die 23 vel 24

¶ In

Die 24 vel 25 ¶ In feſto Sancti Mathię Apo- ſtoli. Introitus.

Mihi autē nimis honoꝛati ſunt amici tui deus: nimis cōfoꝛtatus eſt pꝛincipatus eoꝛum. Ps. Dñe pꝛobaſti me, ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti seſſionem meā, ⁊ reſurrectionem meā. ℣. Gloꝛia pa. Oꝛo.

Deus, qui beatum Mathiam apoſtoloꝛum tuoꝛum collegio ſociaſti: tribue, quęſumus: vt eius interuentione, tuę circa nos pietatis ſemper viſcera ſentiamus. Per do.

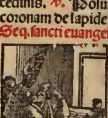
Lectio Actuum Apoſtoloꝛum.

ca. I In diebus illis: Exurgens Petrus in medio fratrum, dixit. (Erat autem turba hominuz ſimul, ferè centum viginti.) Viri fratres, opoꝛtet impleri ſcripturam, quaz pꝛędixit Spiritus ſanctus per os Dauid, de Juda, qui fuit dux eoꝛum qui compꝛehenderunt Jeſum: qui connumeratus erat in nobis, ⁊ ſoꝛtitus eſt ſoꝛtez miniſterij huius. Et hic qui dē poſſédit agruz de mercede iniquitatis, ⁊ ſuſpenſus crépuit medius, ⁊ diffuſa ſunt omnia viſcera eius. Et notū factuz eſt omnibus habitantibus Hieruſalē: ita vt appellaretur ager ille, lingua eoꝛū Haceldema, hoc eſt, ager ſanguinis. Scriptū eſt enim in libꝛo Pſalmoꝛū. Fiat commoꝛatio eius deſerta: ⁊ nō ſit qui habitet in ea: ⁊ epiſcopatum eius accipiat alter. Opoꝛtet ergo ex his viris q nobiſcū ſunt cōgregati, in omni tēpoꝛe quo intrauit ⁊ exiuit inter nos dñs Jeſus, incipiens à baptiſmate Joannis vſque in diem qua aſſumptus eſt à nobis, teſtem reſurrectionis eius nobiſcum fieri vnum ex iſtis. Et ſtatuerunt duos, Joſeph, qui vocabatur Bárſabas, qui cognominatus eſt iuſtus: ⁊ Mathiam. Et oꝛantes dixerūt. Tu domine, qui noſti coꝛda omnium, oſtende quem elégeris ex his duobus vnum, accipere locum miniſterij huius ⁊ apoſtolatus, de quo pꝛęuaricatus eſt Judas vt abiret in locū ſuuz. Et dederunt ſoꝛtes eis: ⁊ cécidit ſoꝛs ſuper Mathiaz, ⁊ annumeratus eſt cum vndecim Apoſtolis.

Gradu. Nimis honoꝛati ſunt amici tui deus: nimis confoꝛtatus eſt pꝛincipatus eoꝛuz. ℣. Dinumerabo eos: ⁊ ſuper arenam multiplicabuntur.

Tract. Deſiderium animę eius tribuiſti ei: ⁊ voluntate labioꝛum eius nō fraudaſti eum. ℣. Quoniam pꝛęueniſti eum in benedictionibus dulcedinis. ℣. Poſuiſti in capite eius coꝛonam de lapide pꝛecioſo.

Seq. ſancti euangelij ſm Mathęū.

In illo tempoꝛe: Reſpondens Jeſus dixit. ca. II Cōfiteoꝛ tibi pater, dñe cęli ⁊ terrę: quia abſcōdiſti hęc à ſapientibus, ⁊ pꝛudentibus: ⁊ reuelaſti ea páruulis. Jta pater, quoniaz ſic placituz fuit ante te. Omnia mihi tradita ſūt à patre meo. Et nemo nouit filiū, niſi pater: neqz patrem quis nouit, niſi filius, ⁊ cui voluerit filius reuelare. Venite ad me oēs qui laboꝛatis, ⁊ onerati eſtis: ⁊ ego reficiā vos. Tollite iugū meū ſuper vos, ⁊ diſcite à me, qꝛ mitis ſum ⁊ humilis coꝛde: ⁊ inuenietis

nietis requiem animabus veſtris. Iugum enim meum ſuaue eſt: ⁊ onus meum leue. Dicitur Credo. Offertorium. Conſtitues eos pꝛincipes ſuper omnem terram: memoꝛes erūt nominis tui domine, in omni pꝛogenie ⁊ generatione. Secreta.

Hoſtias tibi dn̄e, quas nomini tuo ſacrādas offerimus, ſancti Matthie pꝛoſequatur oꝛo: per quaz nos expiari facias, ⁊ defendi. Per. Pꝛefatio de apoſtolis. f. 102. Cōio. Vos, qui ſecuti eſtis me, ſedebitis ſuper ſedes: iudicantes duodecim tribus Iſrael. Poſtcommunio.

Pꝛeſta, queſumus, omnipotens deus: vt per hec ſancta que ſumpſimus, interueniente beato Matthia apoſtolo tuo, veniam cōſequamur, ⁊ pacem. Per dominum noſt.

¶ Feſta Martij.

Die 7 ¶ In feſto S. Thome de Aquino. Introitus.

In medio eccleſie aperuit os eius, ⁊ impleuit eum, dn̄s ſpiritu ſapiētie ⁊ intellectus: ſtolam gloꝛie induit eū. Ps. Bonū eſt confiteri domino: ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloꝛia. Oꝛatio.

Deus, qui eccleſiam tuam beati Thome confeſſoꝛis tui mira eruditione clarificas, ⁊ ſancta operatione fecundas: da nobis, queſum⁹, ⁊ que docuit intellectu conſpicere, ⁊ que egit, imitatione cōplere. Per dominum noſtrum Ieſum Chꝛiſtuz. Secunda oꝛatio de feria. Tertia vt ſequitur. Pꝛo commemo. ſanctaruz martyrū Perpetue ⁊ Felicitatis. Oꝛatio.

Da nobis, q̄s dn̄e, ſanctarū martyrum tuaruz Perpetue ⁊ Felicitatis palmas inceſſabili veneratione venerari: vt, quas digna mente non poſſumus celebꝛare, humilibus ſaltē frequentemus obſequijs. Per dominum. Epiſtola. Iuſtus coꝛ ſuū tradet. De cōi doctoꝛum. folio 212. Grad. Os iuſti meditabitur ſapientiā: ⁊ lingua eius loquetur iudicium. ℣. Lex dei eius in coꝛde ipſius: ⁊ non ſupplantabuntur greſſus ei⁹. Tract. Beatus vir qui timet dn̄m, in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius: generatio rectorum benedicetur. ℣. Gloꝛia, ⁊ diuitie in domo eius: ⁊ iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi. Euangelium. Vos eſtis ſal terre. De eodem communi. fo. 211. Credo in vnū deum. Offertoꝛium. Iuſtus, vt palma floꝛebit: ſicut cedrus que in Libano eſt, multiplicabitur. Secreta.

Sancti Thome confeſſoꝛis tui, atque doctoꝛis, nobis dn̄e pia non deſit oꝛatio: que ⁊ munera noſtra conciliet, ⁊ tuam nobis indulgentiaz ſemper obtineat. Per dominū. Pꝛo commemo. ſanctarum marty. Perpetue ⁊ Felicitatis. Secreta.

Intende, q̄s dn̄e, munera altaribus tuis pꝛo ſanctarum martyrum tuarum Perpetue, ⁊ Felicitatis feſtiuitate pꝛopoſita: vt, ſicut per hec beata myſteria illis gloꝛiam contuliſti, ita nobis indulgentiam largiaris. Per dominum. Communio.

Fidelis ſeruus ⁊ pꝛudens: quem conſtituit dominus ſuper familiam ſuam: vt det illis in tempoꝛe tritici menſuram. Poſtcōmunio.

Ut nobis domine tua ſacrificia dent ſalutem: beatus Thomas

confeſſoꝛ tuus, ⁊ doctoꝛ egregius, q̄s, pꝛecatoꝛ accedat. Per dominū. Pꝛo commemo. ſanctarum marty. Perpetuę ⁊ Felicitatis. Poſtcōio. PRęſta nobis, quęſumus domine, intercedentibus ſanctis martyribus tuis Perpetua ⁊ Felicitate: vt, quod oꝛe contingimus, pura mente capiamus. Per dñm noſtrū.

Die 9 ¶ In feſto ſanctoꝛū Quadraginta martyrum. Introitus.

CLamauerūt iuſti, ⁊ dñs exaudiuit eos, ⁊ ex omnibus tribulationibus eoꝛum liberauit eos. pſalꝯ. Benedicam dominū in omni tempore: ſemper laus eius in oꝛe meo. ℣. Gloꝛia patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiri. Oꝛatio. PRęſta, q̄s, omnipotens deus: vt, qui glorioſos martyres, fortes in ſua confeſſione cognouimus, pios apud te in noſtra interceſſione ſentiamus. Per dominū. Epiſtola. Sancti per fidē. de communi plurimoꝛū marty. fol. 208. Graduale. Ecce quàm bonum, ⁊ quàm iucundum, habitare fratres in vnum. ℣. Sicut vnguentum in capite: quod deſcendit in barbā, barbam Aaron. Tractus. Qui ſeminānt in lacrymis: in gaudio metent. ℣. Euntes ibant, ⁊ flebant: mittentes ſemina ſua. ℣. Venientes autē venient cū exultatione poꝛtantes manipulos ſuos. Euāg. Deſcendens Ieſus de mōte. de eodē cōmuni. fo. 207. Offer. Lętamini in domino, ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloꝛiamini omnes recti coꝛde. Secreta. SAcrificijs pꝛęſentibus, q̄ſumꝰ dñe, intende placatus: vt, intercedentibus ſanctis martyribus tuis, ⁊ deuotioni noſtrę pꝛoficiant, ⁊ ſaluti. Per dominum noſtrum. Cōio. Quicunq; fecerit voluntatē patris mei, qui in cęlis eſt: ipſe meus frater, ⁊ ſoroꝛ, ⁊ mater eſt, dicit dñs. Poſtc. QVęſumus, omnipotens deus: vt illius ſalutaris capiamus effectum: cuius per hęc myſteria pignus accepimus. Per dominū noſtrum Ieſum Chꝛiſtum filium tuum.

¶ In feſto S. Gregoꝛij Papę ⁊ cōfeſſoꝛis, doctoꝛis eccleſię. Introitus. Die 12

SAcerdotes Dei benedicite dñm: ſancti ⁊ humiles coꝛde laudate deū. pſ. Benedicite oīa opera dñi dño: laudate ⁊ ſuperexaltate eū in ſecula. ℣. Gloꝛia patri. Oꝛatio. DEus, qui animę famuli tui Gregoꝛij, ęternę beatitudinis pręmia contuliſti: concede pꝛopitius: vt, qui peccatoꝛum noſtroꝛum pondere pręmimur, eius apud te pꝛecibus ſubleuemur. Per dominum. Epiſtola. Teſtificoꝛ coꝛam Deo. de communi doctoꝛum. folio 211. Graduale. Iurauit dominus, ⁊ nō penitebit eum: tu es ſacerdos in ęternum ſecundum oꝛdinem Melchiſedech. ℣. Dixit dominus dño meo: ſede à dextris meis. Tractus. Beatus vir, qui timet dominum: in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius: generatio rectoꝛum benedicetur. ℣. Gloꝛia, ⁊ diuitię in domo eius: ⁊ iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi. Euangelium. Vos eſtis ſal terrę. de eodē cōmu. folio 211. dicitur Credo. Offertoꝛium. Veritas mea, ⁊ miſericoꝛdia

mea cum ipſo: ⁊ in nomine meo exal-
tabitur cornu eius. Secreta.
Annue nobis, quęſumus domi-
ne: vt intercessione beati Gre-
gorij hęc nobis proſit oblatio, quaʒ
immolando totius mundi tribuiſti
relaxari delicta. Per dominum no.
Communio. Fidelis ſeruus ⁊ pru-
dens, quē conſtituit dominus ſuper
familiam ſuam: vt det illis in tempo-
re tritici menſuraʒ. Poſtcōmunio.
Deus, qui beatum Gregorium
pontificem tuum, ſanctorum
tuorum meritis coęquaſti: concede
propitius: vt, qui cōmemorationis
eius feſta recolimus: vitę quoqʒ imi
temur exempla. Per dominum no.
Die 19 ¶ In feſto Sancti Ioſeph confeſ-
ſoris. Introitus.
Iuſtus vt palma flo-
rebit: ſicut cedrus li
bani, multiplicabi-
tur: plantatus in do
mo dñi, in atrijs do
mus dei noſtri. Ps.
Bonum eſt confite
ri domino: ⁊ pſallere nomini tuo al-
tiſſime. ℣. Gloria patri. Oratio.
Sanctiſſimę genitricis tuę ſpon
ſi, quęſumus domine, meritis
adiuuemur: vt, quod poſſibilitas no-
ſtra non obtinet, eius nobis interceſ-
ſione donetur. Qui viuis ⁊ regnas.
Epiſt. Dilectus deo. de communi
Abbatū. fo. 213. Graduale. Domi-
ne preueniſti euʒ in benedictionibus
dulcedinis: poſuiſti in capite eius co
ronam de lapide precioſo. ℣. Vitam
petijt à te, ⁊ tribuiſti ei longitudineʒ
dierum, in ſeculum ſeculi. Tractus.
Beatus vir, qui timet dominum: in
mandatis eius cupit nimis. ℣. Po-
tens in terra erit ſemen eius: genera-
tio rectorū benedicetur. ℣. Gloria ⁊
diuitię in domo eius: ⁊ iuſtitia eius
manet in ſeculū ſeculi. Poſt paſcha.
Alla, alla. ℣. Amauit eū dñs, ⁊ orna
uit eum: ſtolā glorię induit eum, alla.
℣. Iuſtus germinabit ſicut lilium: ⁊
florebit in ęternum ante dñm. Allła.
Euang. Cum eſſet deſponſata. vt in
vigilia Natiuitatis domini. folio 9.
Offertorium. Veritas mea ⁊ miſe-
ricordia mea cum ipſo: ⁊ in nomine
meo exaltabitur cornu eius. Secre.
Debitum tibi dñe noſtrę reddi-
mus ſeruitutis, ſuppliciter exo
rātes: vt ſuffragijs beati Ioſeph ſpō-
ſi genitricis filij tui Ieſu Chriſti dñi
noſtri, in nobis tua mūnera tuearis:
ob cuius venerandam feſtiuitatē, lau
dis tibi hoſtias immolamus. Per
dominū. Cōmunio. Ioſeph fili Da-
uid, noli timere accipere Mariā cō-
iugem tuam: quod enim in ea natum
eſt, de ſpiritu ſancto eſt. Poſtcōio.
Adeſto nobis, quęſumus, miſe-
ricors deus: ⁊ intercedēte pro
nobis beato Ioſeph confeſſore tuo,
tua circa nos propitiatus dona cu-
ſtodi. Per dominum noſtrū Ieſum.
¶ In feſto Sancti Benedicti Ab- Die 21
batis Miſſa, Os iuſti meditabitur.
de communi abbatum. folio. 213.
¶ De feſtis duplicibus ⁊ ſemidupli
cibus, quę veniunt à dominica pal-
marum vſqʒ ad octauam Paſchę,
nihil fit: ſed poſt octauam celebran-
tur: ⁊ tunc in fine Introitus ante
pſalmum dicuntur duo Alleluia.
in fine Offertorij, ⁊ Communionis
vnum Alleluia. Poſt epiſtolā non
dicit Graduale, ſed tantuʒ Alleluia.
dicuntur cum ſuis verſibus. Et hoc
idē obſeruat in omnibus feſtis, q̄ ce-
lebrant inter Paſcha ⁊ Pētecoſtē,

die 25 IN FESTO ANNVNTIATIONIS BEATAE MARIĘ virginis. Introitus.

Vltũ tuum depꝛecabuntur omnes diuites plebis: adducentur regi virgines poſt eam: pꝛoximę eius adducentur tibi in lętitia, ⁊ exultatione. Ps. Eructauit coꝛ meum verbum bonũ: dico ego opera mea regi. ℣. Gloꝛia patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſan. Oratio.

DEus, qui de beatę Marię virginis vtero, verbum tuum, angelo nunciante, carnē ſuſcipere voluiſti: pꝛęſta ſupplicibus tuis: vt, qui vere eam dei genitricem credimus, eius apud te interceſſionibus adiuuemur. Per eundē dominum noſt.

Lectio Iſaię pꝛophetę.

IN diebus illis. Locutus eſt do-
ca.7 minus ad Achaz, dicēs. Pete tibi ſignũ à dño deo tuo, in pꝛofundũ inferni: ſiue in excelſum ſupꝛa. Et dixit Achaz. Non petam, ⁊ non tentabo dominum. Et dixit. Audite ergo domus Dauid. Nunquid parum vobis eſt moleſtos eſſe hominibus, qa moleſti eſtis ⁊ deo meo? Pꝛopter hoc dabit dñs ipſe vobis ſignũ. Ecce virgo cõcipiet, ⁊ pariet filiũ: ⁊ vocabitur nomen eius Emmanuel. Butyrum ⁊ mel comedet: vt ſciat repꝛobare malum, ⁊ eligere bonum. Graduale. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: pꝛopterea benedixit te deus in ęternum. ℣. Pꝛopter veritatem, ⁊ manſuetudinem, ⁊ iuſtitiam: ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Trac. Audi filia, ⁊ vide, ⁊ inclina aurem tuam: quia concupiuit rex ſpeciem tuam. ℣. Vultum tuum depꝛecabũtur omnes diuites plebis: filię regũ in honoꝛe tuo. ℣. Adducentur regi virgines poſt eam: pꝛoximę eius afferentur tibi. ℣. Adducentur in lętitia ⁊ exultatione: adducentur in templum regis. Poſt paſcha, dimiſſis graduali ⁊ tractu, dicitur Alleluia, alleluia. ℣. Aue Maria gratia plena: dominus tecum: benedicta tu in mulieribus. Alleluia. ℣. Virga Ieſſe floꝛuit: virgo Deum ⁊ hominem genuit: pacem Deus reddidit, in ſe reconcilians ima ſummis, alleluia.

Sequē. ſancti euangelij. ſm Lucam.

IN illo tempoꝛe: Miſſus eſt an- ca.11
gelus Gabriel à Deo in ciuitatem Galilęę, cui nomen Nazareth, ad virginem deſponſatam viro, cui nomen erat Ioſeph de domo Dauid: ⁊ nomen virginis, Maria. Et ingreſſus Angelus, ad eam dixit. Aue gratia plena: Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus. Quę, cum audiſſet, turbata eſt in ſermone eius: ⁊ cogitabat qualis eſſet iſta ſalutatio. Et ait angelus ei. Ne timeas Maria: inueniſti enim gratiam apud deum. Ecce, concipies in vtero: ⁊ paries filium: ⁊ vocabis nomen eius Ieſum. Hic erit magnus: ⁊ filius altiſſimi vocabitur: ⁊ dabit illi Dominus Deus ſedem Dauid patris eius: ⁊ regnabit in domo Iacob in ęternum: ⁊ regni eius non erit finis. Dixit autem Maria ad Angelum. Quomodo fiet iſtud: quoniam virum non cognoſco? Et reſpondens angelus, dixit ei. Spiritus ſanctus ſuperueniet in te: ⁊ virtus altiſſimi obum-

bꝛabit

bꝛabit tibi. Ideoq;, ⁊ quod naſcetur ex te ſanctum, vocabitur filius Dei. Et ecce Eliſabeth cognata tua, ⁊ ipſa concepit filium in ſenectute ſua. Et hic menſis eſt ſextus illi, quę vocatur ſterilis: quia non erit ĩpoſſibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria. Ecce ancilla domini: fiat mihi ſecundum verbum tuum. dicitur Credo. Offertorium. Aue Maria gratia plena: dominus tecum: benedicta tu in mulieribus: ⁊ benedictus fructus ventris tui. Secreta.

IN mẽtibus noſtris, q̃s dñe, veræ fidei ſacramenta cõfirma: vt qui conceptum de virgine deum verum ⁊ hominẽ confitemur, per eiuſdem ſalutiferę Reſurrectionis potẽtiam, ad ęternam mereamur peruenire lętitiam. Per eund. Prefatio. Et te in Annũciatione. Cõmunio. Ecce virgo concipiet, ⁊ pariet filium: ⁊ vocabitur nomen eius Emmanuel. Poſtcommunio.

GRatiam tuam dñe mentib⁹ noſtris infunde: vt qui, angelo nũciante, Chriſti filij tui incarnationem cognouimus, per paſſionem eius, ⁊ crucem, ad reſurrectionis gloriam perducamur. Per eundem dñm.

Feſta Aprilis.

Die 11 In feſto Sancti Leonis papę, ⁊ confeſſoris. Introitus.

STatuit ei dominus teſtamentum pacis, ⁊ principem fecit eum: vt ſit illi ſacerdotij dignitas in ęternũ. Ps. Memento domine Dauid, ⁊ omnis manſuetudinis eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

M. N. R.

EXaudi, quęſumus dñe, preces noſtras, quas in beati Leonis confeſſoris tui, atque pontificis ſollẽnitate deferimus: ⁊ qui tibi dignẽ meruit famulari, eius intercedentibus meritis, ab omnibus nos abſolue peccatis. Per dominum noſtrũ. Epiſtola. Ecce ſacerdos magnus. de cõi confeſſorum pontifi. fol. 209. Gradua. Ecce ſacerdos magnus, qui in diebus ſuis placuit Deo. ℣. Non eſt inuentus ſimilis illi, qui conſeruaret legem excelſi. Tractus. Beatus vir qui timet dominum. de communi confeſſo. pontifi. fol. 210. Poſt paſcha. Alleluia, alleluia. ℣. Tu es ſacerdos in ęternum ſecundum ordinem Melchiſedech, Alleluia. ℣. Hic eſt ſacerdos, quem coronauit dominus, all'a. Euangelium. Venit Jeſus in partes Cęſareę. vt ſupra in Cathedra folio 155. Offertorium. Inueni Dauid ſeruum meum, oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ brachium meum confortabit eum. Secreta.

SAncti Leonis confeſſoris tui, atque pontificis, quęſumus dñe, annua ſollemnitas pietati tuę nos reddat acceptos: vt per hęc pię placationis officia, ⁊ illum beata retributio comitetur, ⁊ nobis gratię tuę dona conciliet. Per domi. Communio. Beatus ſeruus, quem cum venerit dominus, inuenerit vigilantẽ: amen dico vobis, ſuper omnia bona ſua conſtituet eum. Poſtcommunio.

DEus fideliũ remunerator animarum, pręſta: vt beati Leonis confeſſoris tui atque pontificis, cuius venerandam celebramus feſtiuitatem, pręcibus indulgentiam conſequamur. Per dominum noſtrum.

Die 14 ¶ Sanctorum martyrum Tyburtij, Ualeriani, ⁊ Maximi. Si venerint ante paſcha, ⁊ voluerit quis de eis miſſam celebrare, omnia dicant de cõmuni plurimorum martyrũ extra tempus paſchale. Si autem venerint poſt paſcha, dicitur ſequens miſſa. Quod ⁊ in ſimilibus ſeruatur. Intr.

Sancti tui dñe benedicent te: gloriam regni tui dicent: alleluia, alleluia. Ps. Exaltabo te deus meus rex, ⁊ benedicam nomini tuo in ſęculum, ⁊ in ſęculũ ſeculi. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.

Preſta, quęſumus, omnipotens deus: vt, qui ſanctorum martyrum tuorum Tyburtij, Ualeriani, ⁊ Maximi ſollemnia colimus, eorum etiam virtutes imitemur. Per do. Epl'a. Stabunt iuſti. de cõi mar. tpe paſch. f. 205. All'a, all'a. ℣. Scti tui dñe florebunt ſicut liliũ: ⁊ ſicut odor balſami erunt ante te, All'a. ℣. Precioſa in conſpectu dñi, mors ſanctorũ eius, alleluia. Euãg. Ego ſum vitis vera. de eodem cõi. fo. 205. Offert. Letamini in domino, ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini omnes recti corde; alleluia, alleluia. Secreta.

Haec hoſtia, quęſumus domine, quam in ſanctorum tuorum natalitijs recenſentes offerimus, ⁊ vincula noſtrę prauitatis abſoluat, ⁊ tuę nobis miſericordię dona cõciliet. Per dñm. Cõio. Gaudete iuſti in domino, alleluia: rectos decet collaudatio, Alleluia. Poſtcommunio.

Sacro múnere ſatiati, ſupplices te dñe deprecamur: vt, quod debitę ſeruitutis celebramus officio, ſaluationis tuę ſentiamus augmentũ. Per dominum noſtrum Jeſum.

¶ Sancti Aniceti Papę ⁊ marty. Die 17
Miſſa de cõi vnius mart. tpe paſch. cũ orone. Deus q nos beati. fo. 205. ⁊ Euangelio. Amen amen dico vobis quia plorabitis. folio 206.

¶ In feſto ſanctorum martyrum, ⁊ Die 22
pontificum Sotheris, ⁊ Caij, Miſſa de communi plurimorum martyrum tempore paſchali, cum oratione.

...eatorum martyrum tuorum pariterq; pontificũ fo. 205. ⁊ Epiſtola. Poſt hęc ego Joannes. folio. 206.

¶ In feſto ſancti Georgij marty- Die
ris. Introitus. 23

Protexiſti me deus á conuentu malignantium, alleluia: á multitudine operantium iniquitatẽ: alleluia, alleluia. pſalmus. Exaudi deus orationem meam cum deprecor: á timore inimici eripe animam meam. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Oro.

Deus, qui nos beati Georgij martyris tui meritis ⁊ interceſſione lętificas: cõcede propitius: vt, qui tua per eum beneficia póſcimus, dono tuę gratię conſequámur. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum. Epiſtola. Memor eſto. de cõi vnius mart. extra tẽpus paſchale. fol. 204. Alleluia, alleluia. ℣. Cõfitebuntur celi mirabilia tua dñe: etenim veritatem tuam in eccleſia ſanctorum. Alleluia. ℣. Poſuiſti dñe ſuper caput eius coronam de lapide precioſo, alleluia. Euangelium. Ego ſum vitis vera. de communi tempore paſchali. folio. 205. Offertorium. Confitebuntur celi mirabilia tua domine: ⁊

veritatem

veritatem, tuam in eccleſia ſanctorũ. Alleluia, alleluia. Secreta.

MUnera domine oblata ſanctifica: ⁊ intercedente beato Georgio martyre tuo, nos per hec a peccatorum noſtrorum maculis emũda. Per dominum noſt. Communio.

Letabitur iuſtus in dño, ⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabuntur omnes recti corde, Alleluia, allã. Poſtcõmunio.

SUpplices te rogamus omnipotens Deus: vt, quos tuis refecis ſacramentis, intercedente beato Georgio martyre tuo, tibi etiã placitis moribus dignanter tribuas deſeruire. Per dominum noſtrũ Ie.

Die 25 ¶ In feſto ſancti Marci euangeliſte. Introitus.

PRoteriſti me deus a conuẽtu malignantium: alleluia: a multitudine operãtium iniquitatẽ: alleluia, allã. ps Exaudi deus orationẽ meam cum deprecor: a timore inimici eripe animam meam. ℣. Gloria pa. Oro.

DEus, qui beatum Marcũ euãgeliſtam tuũ, euangelice predicationis gratia ſublimaſti: tribue, qs: eius nos ſemper, ⁊ eruditione proficere, ⁊ oratione defendi. Per dñm.

Lectio Ezechielis prophete.

ca. 1 SImilitudo vultus quatuor animalium, facies hominis: ⁊ facies Leonis, a dextris ipſorum quatuor: facies autem Bouis, a ſiniſtris ipſorum quatuor: ⁊ facies Aquile deſuper ipſorum quatuor. Et facies eorũ, ⁊ penne eorum extente deſuper: due penne ſingulorum iungebantur, ⁊ due tegebant corpora eorum. Et vnumquodq; eorum coram facie ſua ambulabat. Ubi erat impetus ſpiritus, illuc gradiebantur, nec reuertebantur cum ambularent. Et ſimilitudo animalium, ⁊ aſpectus eorũ, quaſi carbonum ignis ardentium, ⁊ quaſi aſpectus lampadarum. Hec erat viſio diſcurrens in medio animalium: ſplendor ignis, ⁊ de igne fulgur egrediẽs. Et animalia ibant, ⁊ reuertebãtur in ſimilitudinẽ fulgoris coruſcantis. Alleluia, allã. ℣. Confitebũtur celi mirabilia tua dñe: etenim veritatem tuã in eccleſia ſanctorum. Allã. ℣. Poſuiſti dñe ſuper caput eius coronã de lapide precioſo, alleluia.

Sequ. ſancti euangelij ſcdm Lucam.

IN illo tpe: Deſignauit dominus ⁊ alios ſeptuaginta duos: ⁊ miſit illos binos ante faciem ſuam in omnes ciuitatẽ ⁊ locũ, quo erat ipſe venturus. ca. 10 Et dicebat illis. Meſſis quidẽ multa: operarij autem, pauci. Rogate ergo dñm meſſis, vt mittat operarios in meſſem ſuã. Ite. Ecce, ego mitto vos ſicut agnos inter lupos. Nolite portare ſacculũ, neq; perã, neq; calceamenta, ⁊ neminẽ per viam ſalutaueritis. In quãcunq; domum intraueritis, primum dicite: Pax huic domui. Et, ſi ibi fuerit filius pacis, requieſcet ſuper illum pax veſtra: ſin autem, ad vos reuertetur. In eadẽ autem domo manete edentes ⁊ bibentes que apud illos ſunt. Dignus eſt enim operarius mercede ſua. Nolite tranſire de domo in domum. Et in quãcunq; ciuitatem intraueritis,

ꝛ ſuſcéperint vos: manducate que apponuntur vobis: ꝛ curate infirmos qui in illa ſunt: ꝛ dicite illis. Appropinquauit in vos regnum dei. dicitur Credo. Offertorium. Confitebuntur celi mirabilia tua domine: ꝛ veritatem tuam in eccleſia ſanctorum. Alleluia, alleluia. Secreta.

Beati Marci euangeliſtę tui ſollemnitate, tibi munera deferentes, q̄s dñe: vt, ſicut illum prędicatio euangelica fecit glorioſum, ita nos eius interceſſione, ꝛ verbo, ꝛ opere tibi reddat acceptos. Per dominū. Prefatio de Apoſtolis. Cōmunio. Letabitur iuſtus in dño, ꝛ ſperabit in eo: ꝛ laudabuntur omnes recti corde, Alleluia, allā. Poſtcommunio.

Tribuant nobis, queſumus dñe, continuum tua ſancta pręſidiū: quo beati Marci euāgeliſtę tui preci bus nos ab omnibus ſemper tueantur aduerſis. Per dominum noſt.

Die 26 In feſto ſanctorum Cleti, ꝛ Marcellini pontificū ꝛ martyruꝫ, Miſſa. Sancti tui domine benedicent te. fol. 203. de communi plurimo. martyrū tempore paſchali, excepta oratione, quę dicitur vt infra. Oratio.

Beatorum martyruꝫ, pariterq; pontificuꝫ Cleti ꝛ Marcellini nos domine foueat precioſa confeſſio: ꝛ pia iugiter interceſſio tueatur. Per dominum noſtrum. Secreta.

Adeſto Domine ſupplicationibus noſtris, quas in ſanctoruꝫ tuoruꝫ cōmemoratione deferimus: vt, qui noſtrę iuſtitię fiduciā non habemus, eorū qui tibi placuerunt meritis adiuuemur. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum. Poſtcōio.

Queſumus domine ſalutaribus repleti myſterijs: vt, quorum ſollemnia celebramus, eorum orationibus adiuuemur. Per dominum.

Sancti Vitalis martyris. Miſſa de communi vnius martyris tempore Paſchali. folio. 205. Oratio. Die 28

Preſta, q̄s omnipotens deus, vt qui beati.

Feſta Maij.

In feſto ſanctorum apoſtolorum Philippi ꝛ Iacobi. Introitus. die 1

Clamauerunt ad te dñe in tēpore afflictionis ſuę: ꝛ tu de celo exaudiſti eos, allā, alleluia. ps. Exultate iuſti in dño: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria patri. Oratio.

Deus, qui nos annua apoſtolorum tuorum Philippi ꝛ Iacobi ſollemnitate lętificas: pręſta quę ſumus: vt, quorum gaudemus meritis, inſtruamur exemplis. Per do.

Lectio libri Sapientię.

Stabunt iuſti in magna cōſtantia aduerſus eos qui ſe anguſtiauerunt: ꝛ qui abſtulerunt labores eorū. ca. 5 Videntes turbabuntur timore horribili, ꝛ mirabuntur in ſubitatione inſperatę ſalutis, dicētes intra ſe, penitentiam agentes, ꝛ prę anguſtia ſpiritus gementes. Hi ſunt quos aliquando habuimus in deriſum, ꝛ in ſimilitudinem improperij. Nos inſenſati, vitam illorum ęſtimabamus inſaniem: ꝛ finem illorum ſine honore. Ecce quomodo cōputati ſunt inter filios dei: ꝛ inter ſanctos ſors illoruꝫ eſt. Alleluia, alleluia. ℣. Confitebuntur celi mirabilia tua domine: etenim veritatem tuam in eccleſia ſanctorum. Alleluia. ℣. Tanto tempore vobiſcum ſum, ꝛ non cognouiſtis

viſtis me? Philippe, qui videt me,
videt ⁊ patrem meum. Alleluia.
Sequentia ſancti euág. ſm Joanné.

c.14

IN illo tpe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Nõ turbetur cor veſtrũ. Creditis in Deum: ⁊ in me crédite. In domo patris mei manſiones multę ſunt. Si
quò minus: dixiſſem vobis: qa vado
parare vobis locum. Et, ſi abiero, ⁊
pręparauero vobis locũ: iterum veniam, ⁊ accipiam vos ad meipſum:
vt vbi ego ſum, ⁊ vos ſitis. Et quò
ego vado, ſcitis, ⁊ viam ſcitis. Dicit
ei Thomas. Domine neſcimus quò
vadis: ⁊ quomodo poſſumus viam
ſcire? Dicit eis Jeſus. Ego ſum via,
veritas, ⁊ vita. Nemo venit ad patrem, niſi per me. Si cognouiſſetis
me, ⁊ patrem meum útiq; cognouiſſetis: ⁊ ámodo cognoſcetis eum, ⁊ vidiſtis eum. Dicit ei Philippus. Domine, oſtende nobis patrẽ, ⁊ ſufficit
nobis. Dicit ei Jeſus. Tanto tẽpore
vobiſcũ ſum: ⁊ non cognouiſtis me?
Philippe, qui videt me: videt ⁊ patrem. Et quomodo tu dicis: oſtende
nobis patrẽ? Non credis quia ego in
patre: ⁊ pater in me eſt? Verba quę
ego loquor vobis, à me ipſo non loquor. Pater autem in me manens,
ipſe facit opera. Non creditis qa ego
in patre, ⁊ pater in me eſt? Alioquin
propter opera ipſa credite. Amen,
amen dico vobis: qui credit in me,
opera quę ego facio ⁊ ipſe faciet: ⁊
maiora horum faciet, quia ego ad patrem vado. Et quodcunq; petiéritis
patrem in nomine meo, hoc faciam.
dicitur Credo. Offertorium. Confitebuntur cęli mirabilia tua Domine: ⁊ veritatem tuam in eccleſia ſanctorum, alleluia, alleluia. Secreta.

MUnera, dñe, quę pro apoſtolorum tuorum Philippi ⁊ Jacobi ſollemnitate deferimus, propitius ſuſcipe: ⁊ mala omnia quę meremur auerte. Per dñm. Pręfatio
de apoſtolis. Cõmunio. Tanto tempore vobiſcum ſum, ⁊ nõ cognouiſtis
me? Philippe, qui videt me, videt
⁊ patrem meum, alleluia: nõ credis
quia ego in patre, ⁊ pater in me eſt?
Alleluia, alleluia. Poſtcõmunio.

QUęſumus domine, ſalutaribus repleti myſterijs: vt, quorum
ſollemnia celebramus, eorum orationibus adiuuemur. Per dominum.

¶ In feſto ſancti Athanaſij epiſcopi ⁊ confeſſoris. Introitus. die.2

IN medio eccleſię aperuit os eius, ⁊ impleuit eũ dñs ſpiritu ſapiẽtię ⁊ intellectus: ſtolã glorię induit eũ, alleluia, alleluia. ps. Bonũ eſt
confiteri domino: ⁊ pſallere nominĩ
tuo altiſſime. ℣. Gloria pa. Oratio.

EXaudi, quęſumus domine, preces noſtras: quas in beati Athanaſij confeſſoris tui atque pontificis ſollemnitate deferimus: ⁊, qui
tibi dignè meruit famulari, eius intercedentibus meritis, ab omnibus
nos abſolue peccatis. Per dominũ.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Corinthios.

FRatres: Non noſmetipſos pręca.4
dicamus, ſed Jeſum Chriſtum
dominum noſtrũ: nos autem ſeruos
veſtros

veſtros per Jeſum: quoniam deus, qui dixit de tenebris lucem ſplendeſcere, ipſe illuxit in cordibus noſtris ad illuminationem ſcientię claritatis dei, in facie Chriſti Jeſu. Habemus autē theſaurū iſtū in vaſis fictilibus: vt ſublimitas ſit virtutis dei, ⁊ nō ex nobis. In omnibus tribulationē patimur, ſed non anguſtiamur: aporiamur, ſed nō deſtituimur: perſecutionē patimur, ſed non derelinquimur: humiliamur, ſed nō cōfundimur: deijcimur, ſed non perimus: ſemp mortificationem Jeſu Chriſti in corpore noſtro circumferentes, vt ⁊ vita Jeſu manifeſtet̃ in corporibus noſtris. Semper enim nos qui viuimus, in mortē tradimur propter Jeſum: vt ⁊ vita Jeſu manifeſtet̃ in carne noſtra mortali. Ergo mors in nobis operatur: vita aūt in vobis. Habentes aūt eundē ſpiritū fidei, ſicut ſcriptū eſt, Credidi propter quod locutus ſum: ⁊ nos credimus, propter quod ⁊ loquimur: ſcientes quoniā qui ſuſcitauit Jeſum, ⁊ nos cum Jeſu ſuſcitabit, ⁊ conſtituet vobiſcum. Alleluia, alleluia. ℣. Tu es ſacerdos in ęternū ſm ordinē Melchiſedech. Alleluia. ℣. Beatus vir, qui ſuffert tentationem: quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitę. Alleluia.

c.10 Seq. ſancti euang. ſm Matthęum.

In illo tpe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Cum perſequentur vos in ciuitate iſta: fugite in aliam. Amen dico vobis, non cōſummabitis ciuitates Iſrael, donec veniat filius hominis. Non eſt diſcipulus ſuper magiſtrum: nec ſeruus ſuper dominum ſuum. Sufficit diſcipulo, vt ſit ſicut magiſter eius: ⁊ ſeruo, ſicut dominus eius. Si patremfamilias Beelzebub vocauerunt: quanto magis domeſticos eius? Ne ergo timueritis eos. Nihil enim eſt opertum, quod non reueletur: ⁊ occultum, quod non ſciatur. Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine: ⁊ quod in aure auditis, prędicate ſuper tecta. Et nolite timere eos qui occidunt corpus, animā autē non poſſunt occidere. Sed potius timete eum, qui poteſt ⁊ animā ⁊ corpus perdere in gehennam. Dicitur Credo. Offertorium. Inueni Dauid ſeruum meum, oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ brachium meū cōfortabit eum, Alleluia. Secreta.

Sancti Athanaſij cōfeſſoris tui atq; pontificis, quęſumus dñe, annua ſollemnitas pietati tuę nos reddat acceptos: vt per hęc pię placationis officia: ⁊ illum beata retributio comitetur, ⁊ nobis gratię tuę dona conciliet. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum. Cōmunio. Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine, dicit dominus: ⁊ quod in aure auditis, prędicate ſuper tecta, Alleluia. Poſtcommunio.

Deus fideliū remunerator animarum, pręſta: vt beati Athanaſij confeſſoris tui atque pontificis, cuius venerandam celebramus feſtiuitatem, precibus indulgentiam cōſequamur. Per dominum noſtrum noſtrum Jeſum Chriſtum filiū tuū.

¶ In feſto Inuentionis ſanctę Crucis. Introitus. dic. 3

NOs autē gloriari oportet in cruce dñi noſtri Jeſu Chriſti: in quo eſt ſal⁹, vita, ⁊ reſurrectio nr̄a: p quē ſaluati ⁊ liberati ſumus. All'a, all'a. Ps. De⁹ miſereat̄ nr̄i, ⁊ benedicat nobis: illuminet vultū ſuū ſup nos, ⁊ miſereatur noſtri. ℣. Gloria. Oratio.

DEus, qui in pręclara ſalutiferę Crucis Jnuentione, paſſionis tuę miracula ſuſcitaſti: concede: vt vitalis ligni precio, ęternę vitę ſuffragia conſequamur. Qui viuis, ⁊ regnas cum deo patre, in vnitate.

Pro cōme. ſan. marty. Alexandri, Euentij, ⁊ Theoduli, atque Juuenalis epiſcopi ⁊ confeſſoris. Oratio.

PRęſta, q̄s, omnipotens deus: vt, qui ſanctorum tuorum Alexandri, Euentij, Theoduli, atq; Juuenalis natalitia colimus: à cunctis malis imminentibus eorum interceſſionibus liberemur. Per dominū.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Philippenſes.

ca. 2. FRatres: Hoc enim ſentite ī vobis, quod ⁊ in Chriſto Jeſu. Qui cū in forma dei eſſet, nō rapinā arbitratus eſt eſſe ſe ęqualē deo. Sed ſemetipſū exinaniuit, formam ſerui accipiens, in ſimilitudinē hominum factus, ⁊ habitu inuentus vt homo. Humiliauit ſemetipſum, factus obediens vſque ad mortem: mortem autem crucis. Propter quod ⁊ deus exaltauit illū, ⁊ donauit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen: vt in nomine Jeſu omne genu flectatur: cęleſtium, terreſtrium, ⁊ infernorum. Et omnis lingua cōfiteatur: quia dominus Jeſus Chriſtus in gloria eſt dei patris. Alleluia, alleluia. ℣. Dicite in gentibus, quia dominus regnauit à ligno. Alleluia. ℣. Dulce lignum, dulces clauos, dulcia ferens pondera: quę ſola fuiſti digna ſuſtinere regem cęlorum, ⁊ dominū. Alleluia.

Seq. ſancti euangel. ſm Joannem.

JN illo tpe. Erat homo ca. 3.
ex Phariſęis Nicodemus nomine, princeps Judęorum. Hic venit ad Jeſum nocte: ⁊ dixit ei. Rabbi, ſcimus quia à deo veniſti magiſter. Nemo enim poteſt hęc ſigna facere, quę tu facis, niſi fuerit deus cum eo. Reſpondit Jeſus, ⁊ dixit ei. Amen amen dico tibi: niſi quis renatus fuerit denuo, non poteſt videre regnum dei. Dicit ad eū Nicodemus. Quomodo poteſt homo naſci, cum ſit ſenex? Nunquid poteſt in ventrē matris ſuę iterato introire, ⁊ renaſci? Reſpondit Jeſus. Amē amē dico tibi: niſi quis renatus fuerit ex aqua, ⁊ ſpū ſancto, nō poteſt introire in regnū dei. Quod natum eſt ex carne, caro eſt: ⁊ quod natum eſt ex ſpiritu, ſpiritus eſt. Nō mireris quia ego dixi tibi: oportet vos naſci denuo. Spiritus vbi vult, ſpirat: ⁊ vocem eius audis, ſed neſcis vnde veniat, aut quò vadat. Sic eſt omnis qui natus eſt ex ſpiritu. Reſpondit Nicodemus, ⁊ dixit ei. Quomodo poſſunt hęc fieri? Reſpōdit Jeſus, ⁊ dixit ei. Tu es magiſter in Jſrael, ⁊ hęc ignoras? Amen, amen dico tibi, q: quod ſcimus loquimur: ⁊ quod vidimus teſtamur: ⁊ teſtimoniū noſtrum non

accipi-

accipitis. Si terrena dixi vobis, ⁊ non creditis: quomodo, ſi dixero vobis celeſtia, credetis? Et nemo aſcendit in celũ: niſi q deſcẽdit de celo, filiꝰ hominis, q eſt in celo. Et ſicut Moyſes exaltauit ſerpentẽ in deſerto, ita exaltari opoꝛtet filiũ hominis: vt oĩs q credit in ipſum, non pereat; ſed habeat vitã eternam. Credo. Offert. Dextera dñi fecit virtutẽ, dextera dñi exaltauit me, dextera domini fecit virtutẽ: nõ moꝛiar, ſed viuã, ⁊ narrabo opera dñi, Alleluia. Secreta.

Sacrificium dñe, quod tibi immolamus, placatus intende: vt ab omni nos eruat belloꝛũ nequitia: ⁊ per vexillũ ſancte Crucis filij tui, ad conterendas aduerſarioꝛum inſidias, nos in tue pꝛotectionis ſecuritate conſtituat. Per eundem dñm.

¶ Pro cõme. ſſ. mart. Alexandri, Euentij, ⁊ Theoduli, atq̃ Iuuenalis epiſcopi ⁊ confeſſoꝛis. Secreta.

Super has hoſtias, queſumus domine, benedictio copioſa deſcendat: que ⁊ ſanctificationẽ nobis clementer operetur, ⁊ de ſanctoꝛum nos ſollemnitate letificet. Per do. Pꝛefatio de Cruce. Communio.

Per ſignum crucis, de inimicis noſtris libera nos deꝰ noſter, Alleluia. Poſtcommunio.

Repleti alimonia celeſti, ⁊ ſpiritali póculo recreati, q̃s omnipotens deꝰ: vt ab hoſte maligno nos defendas: quos per lignum ſancte crucis, filij tui armis iuſtitie, pꝛo ſalute mũdi triumphare iuſſiſti. Per eundem dominum noſtrum Ieſum.

¶ Pro commemoꝛatione ſanctoꝛũ martyrum Alexandri, Euentij, ⁊ Theoduli, atque Iuuenalis epiſcopi ⁊ confeſſoꝛis. Poſtcommunio.

Refecti participatione muneris ſacri, queſumus, domine deus noſter: vt, quoꝛũ exequimur cultũ, ſentiamus effectum. Per dominũ.

¶ Sancte Monice vidue. Introit. Die 4

Cognoui domine, quia equitas iudicia tua, ⁊ in veritate tua humiliaſti me: confige timoꝛe tuo carnes meas: a mandatis enim tuis timui, Allá, alleluia. Ps. Beati immaculati in via, qui ambulant in lege domini. ℣. Gloꝛia patri. Oꝛatio.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt ſicut de beate Monice feſtiuitate gaudemus: ita pie deuotionis erudiamur affectu. Per dñz.

Epla. Uiduas honoꝛa. de cõi nec virg. nec mar. fo. 217. Alleluia, alla. ℣. Specie tua ⁊ pulchꝛitudine tua, intende, pꝛoſperé pꝛocede, ⁊ regna. Allá. ℣. Propter veritatem, ⁊ manſuetudinem, ⁊ iuſtitiam: ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua, allá. Euang.

Ibat Ieſus in ciuitatem que vocatur Naim, vt habetur in Dominica xv. poſt Pentecoſten. folio 139.

Offertoꝛium. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: pꝛopterea benedixit te deꝰ i eternũ, ⁊ in ſeculũ ſeculi, allá. Secre.

Accepta tibi ſit domine ſacrate plebis oblatio, pꝛo tuoꝛũ honoꝛe ſanctoꝛum: quoꝛum ſe meritis percepiſſe de tribulatione cognoſcit auxilium. Per dominum noſtrum Ieſum Chꝛiſtum filium tuum, qui.

Cõio. Dilexiſti iuſtitiã, ⁊ odiſti iniquitatem: pꝛopterea vnxit te deus, deus tuus, oleo letitie pꝛe cõſoꝛtibus tuis, Alleluia. Poſtcommunio.

Satiaſti

Satiaſti domine familiam tuam muneribus ſacris: eius, q̄s, ſemper interuentione nos réfoue: cuius ſollemnia celebramus. Per dn̄m.

die.6 ¶ In feſto ſancti Joannis ante portam Latinam. Introitus.

Protexiſti me deus à cōuentu malignantiū, all'a: à multitudine operantiū iniquitatē, all'a, alleluia. ps. Exaudi deus orationem meā cū deprecor: à timore inimici eripe animam meam. ℣. Gloria patri. Oro.

Deus, qui conſpicis, quia nos undiq; mala noſtra perturbāt: preſta, q̄s, vt beati Joannis apoſtoli tui interceſſio glorioſa nos protegat. Per do. Epiſtola. Stabunt iuſti. de cōi martyrum tempore paſchali. folio. 205. Alleluia, alleluia. ℣. Juſtus, vt palma florebit: ſicut cedrus Libani, multiplicabitur. Alleluia. Juſtus germinabit ſicut lilium: & florebit in ęternum ante dn̄m, alleluia. Seq. ſancti euangelij ſm Mattheū.

C.20 In illo tempore: Acceſſit ad Jeſum mater filiorum Zebedęi cū filijs ſuis, adorans & petens aliquid ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic, vt ſedeant hi duo filij mei, vnus ad dexteram tuā, & vnus ad ſiniſtrā in regno tuo. Reſpondens autē Jeſus, dixit. Neſcitis quid petatis. Poteſtis bibere calicem, quē ego biburus ſum? Dicunt ei. Poſſumus. Ait illis. Calicem quidem meum bibetis: ſedére autem ad dexteraȝ meā & ſiniſtram, non eſt meuȝ dare vobis, ſed quibus paratuȝ eſt à patre meo. dicitur Credo. Offertoriū. Confitebuntur cęli mirabilia tua domine: & veritatem tuam in eccleſia ſanctorum, Alleluia, alleluia. Secreta.

Muneribus noſtris, q̄s dn̄e, precibusq; ſuſceptis: & celeſtibus nos munda myſterijs: & clementer exaudi. Per dominuȝ noſtrum Je. Prefatio de Apoſtolis. Cōmunio. Letabitur iuſtus in dn̄o, & ſperabit in eo: & laudabuntur omnes recti corde, Alleluia, alleluia. Poſtcōio.

Refecti domine pane cęleſti, ad vitam quęſumus nutriamur ęternam. Per dominū noſtrum Je.

¶ In Apparitione ſancti Michaelis fit officium ſicut in Dedicatione die.8
eiuſdem: ſed pretermiſſo graduali, dicuntur Alleluia. cum ſuis verſibus, vt ibi. folio 210.

¶ In feſto ſancti Gregorij Nazianzeni Epiſcopi & confeſſoris Miſſa. die.9
In medio eccleſię. de communi doctorum. folio 211. Epiſtola. Juſtus cor ſuum tradidit. Et dicitur Credo in vnuȝ deum &c.

¶ Sanctorum Gordiani, & Epimachi martyrum. Introitus. die 10

Sancti tui dn̄e benedicent te: gloriaȝ regni tui dicent te, Alluia, all'a. ps. Exaltabo te deus meus rex, & benedicā nomini tuo in ſeculū: & in ſeculum ſeculi. ℣. Gloria. Oro.

Da quęſumus omnipotēs deus: vt, qui beatoruȝ martyrū tuorum Gordiani & Epimachi ſollemnia colimus, eoruȝ apud te interceſſionibus adiuuemur. Per dominū. Epiſtola. Poſt hęc ego Joannes. de communi martyrum tempore paſchali. folio 206. Alleluia, alleluia. ℣. San-

dente beato Boniſacio martyre tuo, ſentiamus effectum. Per dominuz.

Die 19 ¶ Sanctę Pudentianę virginis Miſſa. Dilexiſti iuſtitiam. de communi virginum. folio 215.

¶ Si aliquod feſtuz ex ſequentibus venerit tempore Paſchali, miſſa dicitur vt in communi temporis Paſchalis. Si autem venerit poſt octa. Pentec. dicitur vt infra aſſignatur.

Die 25 ¶ Sancti Urbani Papę ⁊ martyris. Introitus.

Sacerdotes tui dñe induãt iuſtitiã, ⁊ ſancti tui exultent: propter Dauid ſeruum tuum, nõ auertas faciez Chriſti tui. ps. Memento dñe Dauid, ⁊ omnis manſuetudinis eius. ℣. Gloria. Oratio.

Da, q̃ſum⁹, omnipotens deus: vt, qui beati Urbani martyris tui atqz pontificis ſollemnia colimus: eius apud te interceſſionibus adiuuemur. Per dominum noſt. Epiſt. Benedictus deus. de cõmuni vnius mart. pont. fo. 203. Gradu. Inueni Dauid ſeruum meũ: oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei, ⁊ brachium meũ confortabit eũ. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo: ⁊ filius iniquitatis non nocebit ei. Alleluia, alleluia. ℣. Memento domine Dauid, ⁊ omnis manſuetudinis eius, Alleluia. Euangelium. Homo quidam peregrẽ. de communi vnius confeſſ. pont. folio 210. Offerto. Ueritas mea ⁊ miſericordia mea cum ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

Hec hoſtia, quęſumus domine, emundet noſtra delicta: ⁊ ad ſacrificium celebrandum, ſubditorum tibi corpora, menteſque ſanctificet. Per do. Communio. Fidelis ſeruus ⁊ prudens, quem conſtituit dñs ſuper familiam ſuam: vt det illis in tẽpore tritici menſuram. Poſtcõio.

Refecti participatione muneris ſacri, quęſumus domine de⁹ noſter: vt cuius exequimur cultum, ſentiamus effectum. Per dñm noſtrũ.

¶ Sancti Eleutherij Papę ⁊ martyris. Miſſa. Statuit ei dominus. Die 26
vt in cõmuni vnius marty. põtificis. fol. 202. niſi venerit tempore paſch.

¶ Sancti Joannis Papę ⁊ marty. Die 27
Miſſa. Sacerdotes dei. vt in communi vnius marty. pontifi. fol. 202.

¶ Sancti Felicis Papę ⁊ martyris, Die 30
Miſſa. Statuit ei dominus. vt in cõi vnius marty. põtifi. fo. 202.

¶ Sanctę Petronillę virginis, Die 31
Miſſa. Uultum tuum. de communi virgi. non martyrum. folio 215.

¶ Feſta Junij.

¶ Sanctorum marty. Marcellini, Die 2
Petri, atque Eraſmi. Introitus.

Clamauerunt iuſti, ⁊ dñs exaudiuit eos, ⁊ ex omnib⁹ tribulationibus eorum liberauit eos. ps. Benedicam dñm in omni tẽpore: ſemper laus eius in ore meo. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Deus, qui nos annua beatorũz martyrum tuorum Marcellini, Petri, atque Eraſmi ſollemnitate lętificas: pręſta, q̃ſumus: vt quorũ gaudem⁹ meritis, prouocemur exẽplis. Per dominum. Epiſt. Non ſunt condignę. de communi plurimorum marty. fol. 208. Graduale.

Clama-

Clamauerunt iuſti, ⁊ dominus exaudiuit eos: ⁊ ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos. ℣. Iuxta eſt dominus his, qui tribulato ſunt corde, ⁊ humiles ſpiritu ſaluabit. Alleluia, alleluia. ℣. Ego vos elegi de mundo, vt eatis, ⁊ fructum afferatis, ⁊ fructus veſter maneat, Alleluia. Euangelium. Cum audieritis prelia. de eodem communi. fo. 207. Offertorium. Letamini in dño, ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini oẽs recti corde.

Hec hoſtia, q̃s domine, Sec. quam in ſanctorum martyrum tuorum natalitijs recenſentes offerimus, ⁊ vincula noſtrę prauitatis abſoluat, ⁊ tuę nobis miſericordię dona concilier. Per dominum noſtrũ Ieſum Chriſtum filiũ. Communio. Iuſtorum animę in manu dei ſunt, ⁊ non tanget illos tormentum malitię: viſi ſunt oculis inſipientium mori: illi autẽ ſunt in pace. Poſtcõio.

Sacro munere ſatiati, ſupplices te dñe deprecamur: vt quod debitę ſeruitutis celebram⁹ officio, ſalutionis tuę ſentiam⁹ augmẽtũ. Per.

Die 9 ℭ Sanctorũ martyrum, Primi, ⁊ Feliciani. Introitus.

Sapientiã ſanctorũ narrẽt populi, ⁊ laudes eorum nunciet eccleſia: nomina aũt eorũ viuẽt in ſeculũ ſeculi. Ps. Exultate iuſti in dño: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria. Orõ.

Fac nos, q̃s dñe, ſanctorũ martyrũ tuorũ Primi ⁊ Feliciani ſemper feſta ſectari: quorum ſuffragijs, protectionis tuę dona ſentiam⁹. Per do. Epiſt. Iuſti aũt in perpetuũ viuẽt. de cõi pluri. mart. fo. 202.

Grad. Confitebuntur cęli mirabilia tua dñe: ⁊ veritatem tuam in eccleſia ſanctorum. ℣. Miſericordias tuas dñe in ęternũ cantabo in generatione, ⁊ progenie. All'a, all'a. ℣. Hęc eſt vera fraternitas, quę vicit mundi crimina: Chriſtum ſecuta eſt, inclyta tenens regna cęleſtia, All'a. Euang. Confiteor tibi pater. de eodẽ communi. fol. 209. Offerto. Mirabilis deus in ſanctis ſuis: deus Iſrael ipſe dabit virtutẽ, ⁊ fortitudinẽ plebi ſuę: benedictus deus, Alleluia. Secreta.

Fiat tibi, q̃s domine, hoſtia ſacranda placabilis, precioſi celebritate martyrij: quę, ⁊ peccata noſtra purificet, ⁊ tuorum tibi vota cõciliet famulorum. Per dominum. Cõmunio. Ego vos elegi de mundo: vt eatis, ⁊ fructũ afferatis, ⁊ fructus veſter maneat. Poſtcõmunio.

Quęſumus, op̃s deus: vt ſanctorũ martyrũ tuorũ Primi ⁊ Feliciani cęleſtibus myſterijs celebrata ſollemnitas indulgentiam nobis tuę propitiationis acquirat. Per dñm.

ℭ In feſto ſancti Barnabę apoſtoli. Introitus. Die 11

Mihi autẽ nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis cõfortatus eſt principatus eorũ. Ps. Dñe probaſti me, ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionẽ meã, ⁊ reſurrectionem meã. ℣. Gloria. Oratio.

Deus, qui nos beati Barnabę apoſtoli tui meritis ⁊ interceſſione lętificas: cõcede propitius: vt, qui tua per eũ beneficia poſcimus, dono tuę gratię cõſequamur. Per.

Lectio

Lectio Actuum Apoſtolorum.

c. 11. In diebus illis: Multus numerus credentium, Antiochię, cõuerſus eſt ad dñm. Peruenit aũt ſermo ad aures eccleſię, quę erat Hieroſolymis ſuper iſtis: ⁊ miſerunt Barnabam vſq3 ad Antiochiã. Qui cum perueniſſet, ⁊ vidiſſet gratiã dei: gauiſus eſt. Et hortabatur omnes in propoſito cordis manere in dño: qa erat vir bonus, ⁊ plenus ſpiritu ſancto, ⁊ fide. Et appoſita eſt multa turba domino. Profectus eſt autem Tharſum, vt quęreret Saulum: quẽ cum inueniſſet, perduxit Antiochiã. Et annum totum conuerſati ſunt ibi in eccleſia: ⁊ docuerunt turbam multam, ita vt cognominarentur primũ

c. 13. Antiochię diſcipuli, chriſtiani. Erãt autẽ in eccleſia quę erat Antiochię, prophetę ⁊ doctores: in quib⁹ Barnabas, ⁊ Simon, qui vocabatur Niger, ⁊ Lucius Cyrenenſis, ⁊ Manahen, qui erat Herodis tetrarchę collactaneus, ⁊ Saulus. Miniſtrãtibus autem illis domino, ⁊ ieiunantibus: dixit illis Spiritus ſanctus. Segregate mihi Saulum ⁊ Barnabam in opus, ad quod aſſumpſi eos. Tunc ieiunantes ⁊ orantes, imponentesque eis manus, dimiſerunt illos.

Gradu. In omnẽ terrã exiuit ſonus eorũ: ⁊ in fines orbis terrę verba eorũ. ℣. Celi enarrãt gloriã dei: ⁊ opera manuũ eius annũciat firmamẽtũ. Alleluia, alleluia. ℣. Ego vos elegi de mundo vt eatis, ⁊ fructum afferatis, ⁊ fructus veſter maneat, alleluia.

Seq. ſancti euangelij ſm Joannem.

c. 15. In illo tpe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Hoc eſt pręceptũ meũ: vt diligatis inuicem, ſicut dilexi vos. Maiorem hac dilectionez nemo habet, vt animã ſuã ponat qs pro amicis ſuis. Uos amici mei eſtis, ſi feceritis quę ego pręcipio vobis. Iã3 nõ dicã vos ſeruos: qa ſeruus neſcit quid faciat dñs eius. Uos autez dixi amicos: qa omnia quęcunq3 audiui à patre meo, nota feci vobis. Non vos me elegiſtis: ſed ego elegi vos: ⁊ poſui vos vt eatis, ⁊ fructum afferatis: ⁊ fructus veſter maneat: vt quodcunque petieritis patrem in nomine meo, det vobis. Dicitur Credo.

Offertoriũ. Conſtitues eos principes ſuper omnem terram: memores erunt nominis tui domine, in omni progenie ⁊ generatione. Secreta.

Munera dñe oblata ſanctifica: ⁊, intercedente beato Barnaba Apoſtolo tuo, nos p hęc à peccatorũ noſtrorũ maculis emũda. Per d.

Pręfatio de apoſtolis. f. 102. Cõio.

Uos, qui ſecuti eſtis me, ſedebitis ſuper ſedes: iudicantes duodecim tribus Iſrael. Poſtcommunio.

Supplices te rogam⁹ ops de⁹: vt, quos tuis reficis ſacramẽtis, intercedẽte btõ Barnaba Apoſtolo tuo, tibi etiã placitis moribus dignãter tribuas deſeruire. Per dominũ.

¶ Sanctorũ marty. Baſilidis, Cyrini, Naboris, ⁊ Nazarij. Introitus. Die 12.

Intret in conſpectu tuo dñe gemitus cõpeditorũ: redde vicinis noſtris ſeptuplum in ſinu eorũ: vindica ſanguinẽ ſanctorum tuorum, qui effuſus eſt. ps. Deus venerunt gẽtes in hereditatem tuam, polluerunt templum ſanctum tuum, poſuerunt Hieruſalem in pomorum cuſtodiaz.

℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Oratio.
SAnctorum martyrum tuorum Baſilidis, Cyrini, Naboris, atque Nazarij, q̄s dn̄e, natalitia nobis votiua reſplendeant: ⁊ quod illis cōtulit excellētia ſempiterna, fructibus noſtrę deuotionis accreſcat. Per d.
Epiſto. Rememoramini priſtinos dies. de cōi plurimorū mar. fo. 208.
Graduale. Vindica domine ſanguinem ſanctorum tuorum, qui effuſus eſt. ℣. Poſuerunt mortalia ſeruorū tuorū, eſcas volatilibus cęli, carnes ſanctorum tuoruʒ beſtijs terrę. Alleluia, alleluia. ℣. Corpora ſanctorū in pace ſepulta ſunt, ⁊ nomina eoruʒ viuent in generatione, ⁊ generationem. Alleluia. Euang. Sedēte Jeſu ſuper montem Oliueti. de eodem communi. folio. 208. Offertorium.
Exultabunt ſancti in gloria, lętabūtur in cubilibus ſuis: exaltationes dei in faucibus eorum. Secreta.
PRo ſanctorū tuorum Baſilidis, Cyrini, Naboris, atqȝ Nazarij ſanguine venerando, hoſtias tibi domine ſollemniter immolamus, tua mirabilia pertractantes: per quē talis eſt perfecta victoria. Per domi.
Communio. Poſuerunt mortalia ſeruorum tuorum, dn̄e, eſcas volatilibus cęli, carnes ſanctorum tuorum beſtijs terrę: ſecundum magnitudinem brachij tui poſſide filios morte punitorum. Poſtcommunio.
SEmper dn̄e ſanctorum martyrum tuorum, Baſilidis, Cyrini, Naboris, atque Nazarij, ſollemnia celebrantes, pręſta quęſumus, vt eorum patrocinia iugiter ſentiamus. Per dn̄m noſtrū Jeſum Chriſtum.

Die 14. ¶ In feſto ſancti Baſilij epiſcopi, ⁊ confeſſoris. Introitus.

IN medio eccleſię aperuit os eius, ⁊ impleuit eū dn̄s ſpiritu ſapiētię, ⁊ intellectus: ſtolā glorię induit euʒ. ps. Bonū eſt confiteri dn̄o: ⁊ pſallere noī tuo altiſſime. ℣. Gloria.
EXaudi, q̄s dn̄e, preces noſtras, quas in beati Baſilij cōfeſſoris tui atqȝ pōtificis ſollēnitate deferimus: ⁊, q tibi dignè meruit famulari, eius intercedētibus meritis, ab omnib[9] nos abſolue peccatis. Per. Oro.
Epiſt. Teſtificor coram. de cōmuni doct. fo. 211. Grad. Os iuſti meditabitur ſapientiā, ⁊ lingua eius loquetur iudiciū. ℣. Lex dei ei[9] in corde ipſi[9]: ⁊ nō ſupplantabuntur greſſus eius. Alla, alla. ℣. Jnueni Dauid ſeruum meū: oleo ſancto meo vnxi euʒ. Alla.
Sequen. ſancti euangelij ſm̄ Lucaʒ.

IN illo tp̄e: Dixit Jeſ[9] turbis. Siquis venit ad me, ⁊ nō odit patrem ſuū, ⁊ matrem, ⁊ vxorē ⁊ filios, ⁊ fratres ⁊ ſorores, adhuc aūt ⁊ animā ſuā: non poteſt meus eſſe diſcipulus. Et qui non baiulat crucem ſuā, ⁊ venit poſt me: nō poteſt meus eſſe diſcipulus. Quis eniʒ ex vobis volēs turriʒ ędificare, nō prius ſedēs, cōputat ſumptus q̄ neceſſarij ſunt, ſi habeat ad pficiēdū: ne poſtquam poſuerit fundamentū, ⁊ non potuerit perficere, omnes qui vident, incipiant illudere ei, dicentes: quia hic homo cępit ędificare, ⁊ non potuit conſummare? Aut quis c. 14.

rex

rex iturus cōmittere bellum aduerſus aliū regem, non ſedens prius cógitat, ſi poſsit cū decē millib⁹ occúrrere ei, qui cū viginti millibus venit ad ſe: Alióquin adhuc illo lōge agēte, legationē mittēs, rogat ea quę pacis ſunt. Sic ergo, omnis ex vobis, q̄ non renunciat omnibus quę poſsidet: non poteſt meus eſſe diſcipulus. Bonum eſt ſal. Si aūt ſal quoq; euanuerit, in quo condietur? Neque in terram, neque in ſterquilinium vtile eſt, ſed foras mittetur. Qui habet aures audiēdi, audiat. dicitur Credo. Offerto. Ueritas mea, ⁊ miſericordia mea cum ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

SAncti Baſilij cōfeſſoris tui atque pontificis, quęſumus dñe, annua ſolēnitas pietati tuę nos reddat acceptos: vt, per hęc pię placationis officia, ⁊ illū beata retributio comitet̄, ⁊ nobis gratię tuę dona cōciliet. Per dñ̄z. Cōio. Fidelis ſeruus, ⁊ prudens, quem cōſtituit dñs ſuper familiam ſuā: vt det illis in tēpore tritici menſuram. Poſtcōio.

DEus, fideliū remunerator animarum: preſta, vt beati Baſilij cōfeſſoris tui atq; pōtificis, cuius venerādā celebramus feſtiuitatē, precibus indulgentiā cōſequamur. Per.

Die 15. ¶ Sanctorū martyrum Uiti, Modeſti, atque Creſcentię. Introitus.

MUltę tribulationes iuſtorū: ⁊ de his oībus liberauit eos dñs: dñs cuſtodit oia oſſa eorū: vnū ex his nō conteret̄. ps. Benedicā dñ̄z in omni tēpore: ſemper laus eius in ore meo. ℣. Gloria patri. Oratio.

M. N. R.

DA eccleſię tuę, q̄s dñe, ſanctis martyribus tuis Uito, Modeſto, atq; Creſcentia intercedētibus, ſuperbè nō ſápere, ſed tibi plácita humilitate ꝓficere: vt, proterua deſpiciens, quęcunq; matura ſunt, libera exerceat charitate. Per dominum. Epiſt. Juſtificati ex fide. de cōi plu. mar. fo. 208. Grad. Exultabūt ſancti in glia: lętabunt̄ in cubilib⁹ ſuis. ℣. Cātate dño cāticū nouū: laus eius in eccleſia ſanctorum. Alla, alla. ℣. Sācti tui dñe bñdicent te: gloriā regni tui dicent. Alleluia. Euāg. Qui vos audit. de eodem cōi. folio. 209. Offertoriū. Mirabilis deus in ſanctis ſuis, Deus Iſrael ipſe dabit virtutem, ⁊ fortitudinem plebi ſuę: benedictus deus. Secreta.

SIcut gloriam diuinę potentię munera ꝓ ſanctis oblata teſtātur: ſic nobis effectum dñe tuę ſaluationis impendant. Per do. Cōio. Juſtoruz animę in manu dei ſunt: ⁊ nō tanget illos tormētū malitię: viſi ſunt oculis inſipientium mori: illi autem ſunt in pace. Poſtcommunio.

REfecti dñe benedictione ſolenni, q̄s: vt, per interceſsionē ſanctorum martyrū tuorum, Uiti, Modeſti, ⁊ Creſcētię, medicina ſacramēti, ⁊ corporibus noſtris proſit, ⁊ mentibus. Per dominum noſtrum.

¶ Sanctorum martyrum Marci, ⁊ Marcelliani. Introitus. Die 18.

SAlus iuſtorū à domino: ⁊ protector eoruz eſt in tēpore tribulationis. ps. Noli ęmulari ī malignantibus: neq; zelaueris faciētes iniquitatem. ℣. Gloria. Oratio.

PReſta, q̃s, oƿs de⁹: vt qui ſanctorũ martyrũ tuorũ Marci, ⁊ Marcelliani natalitia colimus: à cũctis malis imminentib⁹ eorũ interceſſionibus liberemur. Per dñm. Epiſt. Juſtorũ animę. de cõi plur. mart. fol. 206. Grad. Juſtorũ animę in manu dei ſunt: ⁊ nõ tãget illos tormentũ malitię. ℣. Viſi ſunt oculis inſipientiũ mori: illi autẽ ſunt in pace. Allá, allá. ℣. Hęc eſt vera fraternitas, quę nunquã potuit violari certamine: qui effuſo ſanguine ſecuti ſunt dñm. Allá. Euang. Vę vobis q ędificatis. de eodẽ cõi. f. 207. Offerto. Anima noſtra, ſicut paſſer, erepta eſt de laqueo venantiũ: laque⁹ cõtritus eſt, ⁊ nos liberati ſumus. Secre. MUnera tibi dñe dicata ſanctifica: ⁊ intercedẽtib⁹ ſanctis martyrib⁹ tuis Marco ⁊ Marcelliano, p eadem nos placatus intende. Per. Cõio. Amen dico vobis: ꝙ vos q reliquiſtis omnia, ⁊ ſecuti eſtis me: centuplum accipietis, ⁊ vitam ęternam poſſidebitis. Poſtcõmunio. SAlutaris tui domine munere ſatiati, ſupplices exoramus: vt quorum lętamur guſtu, renouemur effectu. Per dominum noſtrum.

Die 19. ❡ Sanctorum martyrum Geruaſij, ⁊ Protaſij. Introitus.

LOquẽt dñs pacem in plebẽ ſuam, ⁊ ſup ſanctos ſuos, ⁊ in eos q ↄuertunt ad ipſum. ps. Benedixiſti dñe terrã tuã: auertiſti captiuitatẽ Jacob. ℣. Gloria patri. Oratio. DEus, qui nos annua ſanctorũ martyrum tuorum Geruaſij ⁊ Protaſij ſollẽnitate lętificas: ↄcede propitius: vt, quorũ gaudemus meritis, accendamur exemplis. Per. Epiſt. Communicãtes Chriſti paſſionibus. fo. 204. de cõi vnius mart. Gradu. Glorioſus deus in ſanctis ſuis: mirabilis in maieſtate, faciens prodigia. ℣. Dextera tua dñe glorificata eſt in virtute: dextera manus tua confregit inimicos. Alleluia, alleluia. ℣. Hęc eſt vera fraternitas, quę vicit mundi crimina: Chriſtũ ſecuta eſt, inclyta tenẽs regna cęleſtia. Alleluia. Euãg. Deſcendẽs Jeſus de mõte. de cõi plur. mart. fol. 207. Offertorium. Lętamini in domino, ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini omnes recti corde. Secreta. OBlatis, q̃s dñe, placare muneribus: ⁊ intercedentibus ſanctis tuis, à cũctis nos defende periculis. Per dñm. Cõio. Poſuerunt mortalia ſeruorũ tuorum dñe eſcas volatilibus cęli: carnes ſanctorum tuorum beſtijs terrę: ſecundum magnitudinẽ brachij tui poſſide filios morte punitorum. Poſtcommunio. HAec nos communio domine purget à crimine: ⁊ intercedentibus ſanctis martyribus tuis, Geruaſio ⁊ Protaſio, cęleſtis remedij faciat eſſe cõſortes. Per dominum.

❡ Sancti Siluerij papę ⁊ martyris. Introitus. Die 20.

STatuit ei dñs teſtamentũ pacis, ⁊ principẽ fecit eũ: vt ſit illi ſacerdotij dignitas in ęternũ. ps. Memẽto dñe Dauid, ⁊ omnis mãſuetudinis eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſãcto. Oratio. Infir-

Infirmitatem noſtram reſpice omnipotens deus: ꝛ, quia pondus proprię actionis grauat, beati Silverij martyris tui atque pontificis interceſſio glorioſa nos ꝓtegat. Per dñm noſtrũ Jeſum Chriſtum.

Lectio epiſtolę beati Judę apoſtoli.

Chariſſimi: Memores eſtote verborũ quę predicta ſunt ab Apoſtolis dñi noſtri Jeſu Chriſti: ꝙ dicebãt vobis. Quõ in nouiſſimis temporibus venient illuſores, ſecũdum deſideria ſua ambulantes in impietatibus. Hi ſunt qui ſegregant ſemetipſos, animales, ſpiritũ non habẽtes. Uos autem chariſſimi, ſuperędificantes voſmetipſos ſanctiſſimę noſtrę fidei, in Spiritu ſancto orantes, voſmetipſos in dilectione dei ſeruate: expectantes miſericordiam domini nři Jeſu Chriſti in vitã ęternã.

Grad. Inueni Dauid ſeruũ meum: oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei, ꝛ brachium meũ cõfortabit eum. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo: ꝛ filius iniquitatis nõ nocebit ei. Alleluia, alleluia. ℣. Tu es ſacerdos in ęternum ſecundum ordinem Melchiſedech. Alla.

Euangelium. Siquis venit ad me. De cõi vnius marty. ponti. fol. 202.

Offerto. Ueritas mea, ꝛ miſericordia mea cum ipſo: ꝛ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

Hoſtias tibi dñe, beati Syluerij martyris tui atqȝ põtificis dicatas meritis benignus aſſũme: ꝛ ad perpetuũ nobis tribue ꝑuenire ſubſidiũ. Per dominũ. Comunio.

Semel iuraui in ſancto meo: ſemen eius in ęternum manebit: ꝛ ſedes eius ſicut ſol in conſpectu meo: ꝛ ſicut luna perfecta in ęternum, ꝛ teſtis in cęlo fidelis. Poſtcommunio.

Refecti participatione muneris ſacri, quęſumus domine deus noſter: vt cuius exequimur cultum, ſentiamus effectum. Per dominũ.

¶ Sancti Paulini epiſcopi ꝛ confeſſoris. Introitus. Die 22.

Statuit ei dñs teſtamẽtũ pacis, ꝛ principẽ fecit eũ, vt ſit illi ſacerdotij dignitas in ęternũ. Ps. Memento dñe Dauid, ꝛ oĩs mãſuetudinis eius. ℣. Gloria patri. Oro.

Da, q̃s, omps Deus: vt, beati Paulini confeſſoris tui, atqȝ põtificis venerãda ſollẽnitas, ꝛ deuotionem nobis augeat, ꝛ ſalutem. Per dñm noſtrum Jeſum Chriſtũ.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

Fratres. Scitis gratiã dñi no- 2.c.8
ſtri Jeſu Chriſti: quoniam propter vos egẽnus factus eſt, cum eſſet diues: vt illius inopia vos diuites eſſetis. Et conſilium in hoc do. Hoc enim vobis vtile eſt: qui non ſolum facere, ſed ꝛ velle cępiſtis ab anno priore. Nunc vero, ꝛ facto perficite: vt quemadmodũ promptus eſt animus voluntatis: ita ſit ꝛ ꝑficiendi ex eo qd̃ habetis. Si eniȝ volũtas prõpta eſt, ſecundũ id quod habet, accepta eſt: non ſecundũ id quod non habet. Nõ enim vt alijs ſit remiſſio, vobis aũt tribulatio: ſed ex ęqualitate. In pſenti tempore, veſtra abũdantia illorũ inopiaȝ ſuppleat: vt ꝛ illorum abundantia veſtrę inópię ſit ſupplementũ: vt fiat ęqualitas, ſicut ſcriptũ eſt. Qui multũ, non abundauit: ꝛ qui modicum, non minorauit. Graduale. Ecce ſacerdos magnus, qui in

diebus ſuis placuit deo. ℣. Non eſt inuentus ſimilis illi, qui conſeruaret legem excelſi. Alleluia, alleluia. ℣. Tu es ſacerdos in ęternum ſecundū ordinem Melchiſedech. Alleluia. Euang. Nolite timere puſill⁹ grex. de cōi confeſſ. non pontifi. folio. 212. Offer. Inueni Dauid ſeruum meū, oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei, ꝛ brachiū meum confortabit eum. Secreta.

SAncti tui, q̄s dn̄e, nos vbiq3 lętificēt: vt dū eoꝝ merita recolimus, patrocinia ſentiamus. Per d. Communio. Fidelis ſeruus, ꝛ prudens, quē conſtituit dominus ſuper familiam ſuam: vt det illis in tēpore tritici menſuram. Poſtcommunio.

PRęſta, q̄s, omnipotēs deus: vt de perceptis muneribus gratias exhibentes, intercedente beato Paulino cōfeſſore tuo atq3 pontifice, beneficia potiora ſumam⁹. Per.

Die 23. ¶ In vigilia Sancti Joannis Baptiſtę. Introitus.

NE timeas Zacharia: exaudita eſt oratio tua, ꝛ Eliſabet vxor tua pariet tibi filiū: ꝛ vocabis nom̄ē eius Joānē: ꝛ erit magnus corā dn̄o: ꝛ ſpiritu ſancto replebit, adhuc ex vtero matris ſuę: ꝛ multi in natiuitate eius gaudebūt. Ps. Dn̄e in virtute tua lętabit rex, ꝛ ſuper ſalutare tuū exultabit vehementer. ℣. Gloria. Oro.

PRęſta, quęſumus, omnipotens deus: vt familia tua per viam ſalutis incedat: ꝛ beati Joannis pręcurſoris hortamenta ſectādo, ad eū, quē pręd ixit, ſecura perueniat dn̄m nr̄z Jeſū Chriſtū filiū tuū. Qui tecū.

Secunda oratio de Sancta Maria. Concede. tertia. Eccleſię. vel pro Papa. Deus omnium fidelium.

Lectio Hieremię prophetę.

IN diebus illis: Factū eſt verbū dn̄i ad me, dicens. Priuſquam te formarem in vtero, noui te: ꝛ ante quā exires de vulua, ſanctificaui te, ꝛ prophetam in gētibus dedi te. Et dixi, a, a, a, dn̄e deus, ecce neſcio loqui, q꞉ puer ego ſum. Et dixit dn̄s ad me. Noli dicere, puer ſum: quoniam ad omnia quę mittam te, ibis: ꝛ vniuerſa quę mandauero tibi, loquéris. Ne timeas à facie eoꝝ: quia ego tecū ſum, vt éruam te, dicit dominus. Et miſit dn̄s manum ſuam, ꝛ tetigit os meuz: ꝛ dixit dominus ad me. Ecce, dedi verba mea in ore tuo. Ecce, cōſtitui te hodie ſuper gentes, ꝛ ſuper regna: vt euéllas, ꝛ déſtruas, ꝛ diſperdas, ꝛ diſſipes, ꝛ ędifices, ꝛ plantes: Dicit dominus omnipotēs. Grad. Fuit homo miſſus à deo, cui nomē erat Joannes. ℣. Hic venit vt teſtimonium perhiberet de lumine, parare domino plebem perféctam. ca. 1.

Initium ſancti euāgelij ſm Lucam.

FUit in diebus Herodis regis Judęę ſacerdos quidā nomine Zacharias, de vice Abia: ꝛ vxor illius de filiab⁹ Aarō, ꝛ nomen illius Eliſabeth. Erāt autē iuſti ambo ante deū, incedētes in omnib⁹ mādatis, ꝛ iuſtificationib⁹ dn̄i ſine querela, ꝛ nō erat illis filius: eo quód Eliſabeth eſſet ſterilis, ꝛ ambo proceſſiſſent in diebus ſuis. Factum eſt autem: cum ſacerdotio fungeretur ca. 1.

geretur Zacharias in ordine vicis ſuę ante deū, ſecundū cōſuetudinem ſacerdotij, ſorte exijt vt incenſum pō-neret, ingreſſus in templum domini. Et omnis multitudo populi erat orās foris, hora incenſi. Apparuit aūt illi angelus dñi, ſtans à dextris altaris incenſi. Et Zacharias turbatus eſt, videns: ⁊ timor irruit ſuper eum. Ait autem ad illum angelus. Ne timeas Zacharia: quoniā exaudita eſt deprecatio tua. Et vxor tua Eliſabeth pariet tibi filium: ⁊ vocabis nomen eius Joannem. Et erit tibi gaudiū, ⁊ exultatio: ⁊ multi in natiuitate eius gaudebunt. Erit enim magnus coram domino: vinum ⁊ ſiceram nō bibet. Et ſpiritu ſancto replebitur, adhuc ex vtero matris ſuę: ⁊ multos filiorum Iſrael conuertet ad dominum deum ipſorū. Et ipſe pręcedet ante illum in ſpiritu ⁊ virtute Elię: vt conuertat corda patrum in filios: ⁊ incredulos ad prudentiā iuſtorum, parare domino plebem perfectam.

Offert. Gloria ⁊ honore coronaſti eum, ⁊ conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum domine. Secreta.

Munera dñe oblata ſanctifica: ⁊ intercedente beato Joāne Baptiſta, nos per hęc à peccatorum noſtrorū maculis emunda. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filiū.

Communio. Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo: gloriam, ⁊ magnum decorem impones ſuper eum domine. Poſtcommunio.

Beati Joannis Baptiſtę nos domine pręclara comitetur oratio: ⁊ quem venturum eſſe prędixit, poſcat nobis fore placatum dominū noſtrum Jeſum Chriſtum filiū tuū. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate.

M. N. R.

¶ In Natiuitate ſancti Joannis Baptiſtę. Introitus. Die 24.

De ventre matris meę vocauit me dominus nomine meo: ⁊ poſuit os meum vt gladium acutū: ⁊ ſub tegumento manus ſuę protexit me: ⁊ poſuit me quaſi ſagittā electā. Ps. Bonum eſt confiteri dño, ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria patri. Dī Gloria in excelſis deo. Oratio.

Deus, qui pręſentē diem honorabilem nobis in beati Joānis Natiuitate feciſti: da populis tuis ſpiritualium gratiā gaudiorū: ⁊ omnium fidelium mentes dirige in viā ſalutis ęternę. Per dominū noſtrū.

Lectio Iſaię prophetę.

Haec dicit dñs. Audite inſulę, c. 49
⁊ attendite populi de longe. Dñs ab vtero vocauit me: de ventre matris meę, recordatus eſt nominis mei. Et poſuit os meū quaſi gladiū acutum. In vmbra manus ſuę protexit me: ⁊ poſuit me quaſi ſagittā electam. In pharetra ſua abſcōdit me: ⁊ dixit mihi. Seruus meus es tu, Iſrael: quia in te gloriabor. Et nunc hęc dicit dñs, formans me ex vtero ſeruum ſibi. Dedi te in lucem gētiū: vt ſis ſalus mea vſque ad extremum terrę. Reges videbunt, ⁊ conſurgent principes, ⁊ adorabūt dominū deū tuum, ⁊ ſanctū Iſrael, qui elegit te. Graduale. Priuſquam te formarem in vtero, noui te: ⁊ ante quàm exires de ventre, ſanctificaui te. ℣. Miſit dominus manum ſuam, ⁊

tetigit os meum: ⁊ dixit mihi. Alleluia, alleluia. ℣. Tu puer propheta altiſſimi vocaberis: preibis ante dominū parare vias eius. Alleluia.
Sequen. ſancti euangelij ſm Lucā.

ca. 1. Eliſabeth impletū eſt tēpus pariendi: ⁊ pēperit filiū. Et audierūt vicini ⁊ cognati eius, q̄ magnificauit dñs miſericordiā ſuam cū illa, ⁊ congratulabantur ei. Et factū eſt: in die octauo venerūt circūcidere puerū, ⁊ vocabant eū nomine patris ſui Zachariā. Et reſpōdens mater eius, dixit. Nequaquā: ſed vocabitur Ioānes. Et dixerūt ad illam: quia nemo eſt in cognatione tua, qui vocet̄ hoc nomine. Innuebant autē patri eius, quē vellet vocari eum. Et poſtulans pugillarem, ſcripſit, dicens. Ioānes eſt nomen eius. Et mirati ſunt vniuerſi. Apertū eſt aūt illico os eius, ⁊ lingua eius: ⁊ loquebatur, benedicēs deum. Et factus eſt timor ſuper omnes vicinos eorū: ⁊ ſuper omnia mōtana Iudeę diuulgabant̄ omnia verba hęc. Et poſuerunt omnes qui audierant, in corde ſuo, dicētes. Quis, putas, puer iſte erit? Etenim manus domini erat cum illo. Et Zacharias pater eius repletus eſt Spiritu ſancto: ⁊ prophetauit: dicens. Benedictus dñs deus Iſrael: quia viſitauit ⁊ fecit redemptionem plebis ſuę.

non dicitur Credo. niſi venerit in dñica: aut infra octauam Corporis Chriſti: vel in eccleſia propria: ſed in octaua dicitur, propter octauā Apoſtolorum. Offertorium. Iuſtus vt palma florebit: ſicut cedrus, quę in Libano eſt, multiplicabit̄. Secreta.

Tua dñe muneribus altaria cumulamus: illius Natiuitatē honore debito celebrantes: qui Saluatorem mundi, ⁊ cecinit affuturum, ⁊ adeſſe monſtrauit, dñm nr̄m Ieſum Chriſtū filiū tuū. Qui tecum. Cōio. Tu puer propheta altiſſimi vocaberis: preibis enim ante faciē domini, parare vias eius. Poſtcommunio.

Sumat eccleſia tua Deus beati Ioānis Baptiſtę generatione lętitiā: per quem ſuę regenerationis cognouit auctorem dominū noſtrū Ieſum Chriſtum filiū tuū. Qui tecū.

¶ Infra octauā ſancti Ioannis Baptiſtę, ⁊ in ipſo die octauę fit idem officium, quod in die. Sed infra octauam poſt orationē diei, dicit̄ ſecūda Oratio de ſancta Maria. Cōcede. tertia Eccleſię. vel pro Papa.

¶ In feſto ſanctorum marty. Ioannis ⁊ Pauli. Introitus. Die 26.

Multę tribulationes iuſtorū: ⁊ de his oībus liberauit eos dñs: dñs cuſtodit oīa oſſa eorū: vnū ex his nō conteretur. Ps. Benedicam dñm in omni tēpore: ſemper laus eius in ore meo. ℣. Gloria patri. Oratio.

Quęſumus, oṗs deus: vt nos geminata lętitia hodiernę feſtiuitatis excipiat, q̄ de beatorum martyrū Ioannis ⁊ Pauli glorificatione procedit: quos eādē fides, ⁊ paſſio, verē fecit eſſe germanos. Per do. Secunda oratio de ſancto Ioanne. tertia de S. Maria. Concede nos. Epiſt. Hi ſunt viri miſericordię. vt i octa. apoſt. Petri ⁊ Pauli fo. 178. Grad. Ecce quàm bonū, ⁊ quam iucūdū, habitare fratres in vnū. ℣. Sicut vnguentum in capite, quod deſcendit in barbam, barbam Aaron. Alle-

Alleluia, allā. ℣. Hęc eſt vera fraternitas, q̄ vicit mūdi crimina: Chriſtū ſecuta eſt, inclyta tenens regna cęleſtia, Alleluia. Euāg. Attendite a fermēto phariſeoꝝ. de cōi pluri. mart. fo. 209. Offert. Gloriabuntur in te oēs, qui diligunt nomen tuū: qm̄ tu dn̄e benedices iuſto: dn̄e, vt ſcuto bonę volūtatis tuę, coronaſti nos. Sec.

Hoſtias tibi, dn̄e, ſanctorū martyrū tuorū Joānis ꝛ Pauli dicatas meritis benignus aſſume: ꝛ ad ꝑpetuū nobis tribue ꝑuenire ſubſidiū. Per do. Communio. Etſi corā hominibus tormēta paſſi ſunt, deus tentauit eos: tanquam aurum in fornace probauit eos: ꝛ quaſi holocauſta accepit eos. Poſtcommunio.

Sumpſimus dn̄e ſanctorū martyrum tuoꝝ Joannis ꝛ Pauli ſollemnia celebrantes, ſacramenta cęleſtia: pręſta, q̄s: vt, quod temporaliter gerimus, ęternis gaudijs cōſequamur. Per dominum noſtruȝ.

¶ Si ſequēs feſtū ſancti Leonis venerit in dñica, transfertur poſt octauam Apoſtolorū: ꝛ Miſſa dicitur de dnica cuȝ cōmemoratione S. Joannis: ꝛ vigilia apoſtolorū fit in ſabbato. Quocunqȝ vero alio die venerit, fit de feſto cū cōmem. ſancti Joānis ꝛ vigilię. In eccleſijs autem collegiatis dicuntur duę miſſę, vna de Feſto, cū cōmem. ſancti Joānis, ꝛ Sanctę Marię: alia de vigilia cum commemoratione Sanctę Marię. Concede. ꝛ Eccleſię. vel pro Papa.

Die 28. ¶ In feſto Sancti Leonis Papę ꝛ confeſſoris. Miſſa. Sacerdotes tui. de communi. fol. 210. pręter orationem quę dicitur vt infra. Oratio.

Deus, qui beatum Leonē pontificem tuū ſanctorum tuorum meritis coęquaſti: cōcede propitius: vt, qui commemorationis eius feſta percolimus, vitę quoque imitemur exempla. Per dominum. Secreta.

Annue nobis, q̄s dn̄e: vt, interceſſione beati Leonis hęc nobis proſit oblatio: quā immolādo totius mundi tribuiſti relaxari delicta. Per dominum. Poſtcommunio.

Deus, qui animę famuli tui Leonis ęternę beatitudinis pręmia contuliſti: concede propitius: vt, qui peccatorum noſtrorum pōdere premimur, eius apud te precibus ſubleuemur. Per dominum noſtrum.

¶ In vigilia apoſtolorum Petri ꝛ Pauli. Introitus. Die 28.

Dicit dn̄s Petro: cū eſſes iunior cingebas te, ꝛ ambulabas vbi volebas: cū aūt ſenueris, extendes manus tuas: ꝛ alius te cinget, ꝛ ducet quò tu nō vis: hoc aūt dixit, ſignificans, qua morte clarificaturus eſſet deū. Ps. Cęli enarrant gloriā dei: ꝛ opera manuū eius annunciat firmamentū. ℣. Gloria patri. non dicitur Gloria in excelſis deo. Oratio.

Pręſta, q̄s, ops̄ deus: vt nullis nos ꝑmittas perturbationibus cōcuti: quos in apoſtolicę confeſſionis petra ſolidaſti. Per dominum. Secunda orō de S. Maria. Concede. tertia Eccleſię. vel ꝓ Papa.

Lectio Actuum apoſtolorum.

In diebus illis: Petrus ꝛ Joānes aſcendebant in templū, ad horaȝ orationis nonā. Et quidā vir, qui erat claudus ex vtero matris ſuę, baiulabatur: quem ponebant quotidie ad portam templi, quę dicitur Speciosa, ca. 3.

Specioſa, vt peteret eleemoſynā ab introeuntibus in templū. Is cū vidiſſet Petrum ⁊ Joannē incipiētes introire in tēplū: rogabat vt eleemoſynā acciperet. Intuens aūt in eum Petrus cum Joāne, dixit. Reſpice in nos. At ille intendebat in eos, ſperās ſe aliquid accepturū ab eis. Petrus aūt dixit. Argentum ⁊ aurū nō eſt mihi: quod autē habeo, hoc tibi do. In nomine Jeſu Chri Nazareni ſurge, ⁊ ambula. Et apprehenſa manu eius dextera, alleuauit eū: ⁊ protinus conſolidatę ſunt baſes eius, ⁊ plantę. Et exiliens ſtetit, ⁊ ambulabat: ⁊ intrauit cū illis in templū ambulans, ⁊ exiliens, ⁊ laudans deū. Et vidit omnis populus eū ambulātē, ⁊ laudantē deū. Cognoſcebant autē illū, qm ipſe erat qui ad eleemoſynā ſedebat ad Specioſam portam templi: ⁊ repleti ſunt omnes ſtupore, ⁊ extaſi, in eo quod contigerat illi.

Grad. In omnē terrā exiuit ſonus eorū: ⁊ in fines orbis terrę verba eorū. ℣. Celi enarrāt gloriā Dei: ⁊ opera manuū eius annūciat firmamētū.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Joannem.

C. 21. In illo tpe: Dixit Jeſus Simoni Petro. Simon Joānis diligis me plus his? Dicit ei. Etiā dñe: tu ſcis quia amo te. Dicit ei. Paſce agnos meos. Dicit ei iterum. Simō Joānis diligis me? Ait illi. Etiā dñe, tu ſcis quia amo te. Dicit ei. Paſce agnos meos. Dicit ei tertio. Simon Joannis amas me? Cōtriſtatus eſt Petrus, q2 dixit ei tertio, amas me: ⁊ dixit ei. Dñe tu omnia noſti: tu ſcis q2 amo te. Dicit ei. Paſce oues meas. Amen, amē dico tibi: cū eſſes iunior: cingebas te, ⁊ ambulabas vbi volebas. Cū aūt ſenueris, extēdes manus tuas, ⁊ ali9 te cinget, ⁊ ducet quō tu nō vis. Hoc aūt dixit, ſignificans, qua morte eſſet clarificaturus deū.

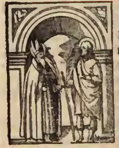
Offer. Mihi aūt nimis honorificati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principatus eorum. Secreta.

Munus populi tui, qs domine, apoſtolica interceſſione ſanctifica: noſq3 ā peccatorum noſtrorū maculis emunda. Per dominum.

Cōmunio. Simon Joannis diligis me plus his? Domine, tu oīa noſti: tu ſcis dñe, quia amo te. Poſtcōio.

Quos cęleſti dñe alimento ſatiaſti: apoſtolicis interceſſionib9 ab omni aduerſitate cuſtodi. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtū.

¶ In feſto Apoſtolorum Petri ⁊ Pauli. Introitus. Die 29.

Nunc ſcio verè, quia miſit dominus angelum ſuum: ⁊ eripuit me de manu Herodis, ⁊ de omni expectatione plebis Judęorū. pſalmus. Domine probaſti me, ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meam, ⁊ reſurrectionem meam. ℣. Gloria pa. Orō.

Deus, qui hodiernam diem apoſtolorum tuorum Petri ⁊ Pauli martyrio conſecraſti: da eccleſię tuę, eorum in omnibus ſequi pceptum: per quos religionis ſumpſit exordium. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuū.

Et non fit commemoratio de ſancto Paulo, quia oratio eſt cōmunis: nec octauę Sancti Joannis Baptiſtę.

Lectio

Lectio Actuum Apoſtolorum.

ca. 12 IN diebus illis: Miſit Herodes rex manus, vt affligeret quoſdã de eccleſia. Occidit autem Jacobũ fratrem Joannis gladio. Videns autem quia placeret Judęis, appoſuit vt apprehenderet ⁊ Petrũ. (Erant autem dies Azymorum.) Quem cũ apprehẽdiſſet, miſit in carcerem: tradens quatuor quaternionibus militum cuſtodiendũ: volẽs poſt paſcha producere eũ populo. Et Petrus quidem ſeruabatur in carcere. Oratio autẽ fiebat ſine intermiſſione ab Eccleſia ad deum pro eo. Cum autẽ producturus eum eſſet Herodes: in ipſa nocte erat Petrus dormiẽs inter duos milites, vinctus catenis duabus: ⁊ cuſtodes ante oſtium cuſtodiebant carcerem. Et ecce angelus domini áſtitit: ⁊ lumen refulſit in habitaculo. Percuſſoq; latere Petri, excitauit eum, dicens. Surge velociter. Et ceciderunt catenę de manibus eius. Dixit autem angelus ad eũ. Pręcingere, ⁊ cálcea te cáligas tuas. Et fecit ſic: ⁊ dixit illi. Circunda tibi veſtimentum tuum, ⁊ ſequere me. Et éxiens ſequebatur eum, ⁊ neſciebat, quia verũ eſt quod fiebat per angelum. Exiſtimabat autẽ ſe viſum videre. Trãſeuntes autem primam ⁊ ſecundam cuſtodiam, venerunt ad portam ferream, quę ducit ad ciuitatẽ: quę vltro aperta eſt eis. Et exeũtes, proceſſerunt vicum vnum: ⁊ cõtinuò diſceſſit angelus ab eo. Et Petrus ad ſe reuerſus, dixit. Nunc ſcio verè, quia miſit dominus angelum ſuum: ⁊ eripuit me de manu Herodis, ⁊ de omni expectatione plebis Judęorum. Grad. Conſtitues eos principes ſuper omnem terrã: memores erunt nominis tui domine.

℣. Pro patribus tuis nati ſunt tibi filij: propterea populi confitebuntur tibi. Alleluia, alleluia. ℣. Tu es Petrus: ⁊ ſuper hanc petram ędificabo eccleſiam meam. Alleluia.

Seq. ſancti euangelij ſm Mattheũ.

IN illo tpe: ca. 16
Venit Jeſus in partes Cęſareę Philippi: ⁊ interrogabat diſcipulos ſuos, dicens. Quem dicunt homines eſſe filium hominis? At illi dixerunt. Alij Joannem Baptiſtam: alij autem Eliam: alij vero Hieremiam: aut vnum ex prophetis. Dicit illis Jeſus. Vos autem quem me eſſe dicitis? Reſpõdens Simon Petrus, dixit. Tu es Chriſtus filius Dei viui. Reſpondens autem Jeſus, dixit ei. Beatus es Simon Bar Jona: quia caro ⁊ ſanguis non reuelauit tibi, ſed pater meus qui in cęlis eſt. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus: ⁊ ſuper hãc petrã ędificabo eccleſiam meam: ⁊ portę inferi non pręualebũt aduerſus eã. Et tibi dabo claues regni cęlorum. Et quodcunq; ligaueris ſuper terrã, erit ligatũ ⁊ in cęlis: ⁊ quodcunq; ſolueris ſuper terram, erit ſolutum ⁊ in cęlis. Credo.

Offert. Conſtitues eos principes ſuper omnẽ terram: memores erunt nominis tui domine, in omni progenie ⁊ generatione. Secreta.

HOſtias domine, quas nomini tuo ſacrandas offérimus, apoſtolica proſequatur oratio: per quã nos expiari tribuas, ⁊ defendi. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtũ.

Pręfatio de apoſtolis. ſo. 102. ⁊ dĩ

per

per totam octauam. Cōio. Tu es Petrus: ⁊ ſuper hanc petram ędificabo eccleſiam meam. Poſtcōio.

Quos celeſti Domine alimento ſatiaſti: apoſtolicis interceſſionibus ab omni aduerſitate cuſtodi. Per dñm noſtrum Jeſum Chriſtū.

Die 30. In Cōmemoratione ſancti Pauli Apoſtoli. Introitus.

Scio, cui credidi: ⁊ certus ſū, q̄ potēs eſt depoſitum meū ſeruare in illū diē, iuſtus iudex. Ps. Dñe probaſti me, ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē meam, ⁊ reſurrectionem meam. ℣. Gloria. Oratio.

Deus, qui multitudinem gentiū, beati Pauli apoſtoli prędicatione docuiſti: da nobis, q̄s: vt, cuius natalitia colimus, ei⁹ apud te patrocinia ſentiamus. Per dñm.

Et fit commemoratio de beato Petro. Oratio.

Deus, q beato Petro apoſtolo tuo, collatis clauibus regni cęleſtis, animas ligādi atqꝫ ſoluēdi pōtificiū tradidiſti: cōcede: vt interceſſionis eius auxilio, á peccatorū noſtrorum nexibus liberemur. Qui vi.

Deinde fit cōme. S. Joan. prętereq̄ in eccleſia propria S. Pauli. Orō. Deus qui pręſentem diem. fol. 174.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Galatas.

ca. 1. Fratres: Notum vobis facio euangelium, quod euangelizatū eſt á me: quia nō eſt ſm hominem. Neqꝫ eniz ego ab hoīe accepi illud, neqꝫ didici: ſed p reuelationem Jeſu Chriſti. Audiſtis enim conuerſationem meam aliquando in Judaiſmo, quoniā ſupra modum perſequebar eccleſiam dei: ⁊ expugnabam illam: ⁊ proficiebā in Judaiſmo ſupra multos coętáneos meos, in genere meo: abundantius ęmulator exiſtens paternarū mearū traditionum. Cū autem placuit ei qui me ſegregauit ex vtero matris meę, ⁊ vocauit per gratiā ſuā, vt reuelaret filium ſuū in me, vt euangelizarem illum in gētibus: continuó nō acquieui carni ⁊ ſanguini. Neqꝫ veni Hieroſolymam ad anteceſſores meos Apoſtolos, ſed abij in Arábiam, ⁊ iterum reuerſus ſum Damaſcū. Deinde poſt annos tres veni Hieroſolymā videre Petrū, ⁊ manſi apud eum diebus quindecim. Alium autem apoſtolorū vidi neminem: niſi Jacobum fratrem domini. Quę autem ſcribo vobis: ecce corā deo, quia nō mentior. Grad. Qui operatus eſt Petro in apoſtolatu, operatus eſt ⁊ mihi inter gentes: ⁊ cognouerunt gratiam dei, quę data eſt mihi. ℣. Gratia dei in me vacua nō fuit: ſed gratia eius ſemper in me manet. Alleluia, alleluia. ℣. Sancte Paule Apoſtole, prędicator veritatis, ⁊ doctor gentium, intercede pro nobis. Alleluia.

Seq. ſancti euangelij ſm Matthęū.

In illo tpe: Dixit Jeſ⁹ diſcipulis ſuis. c. 10. Ecce, ego mitto vos, ſicut oues in medio luporū. Eſtote ergo prudentes ſicut ſerpentes: ⁊ ſimplices ſicut colūbę. Cauete autē ab hoīb⁹. Tradēt eniz vos in ↄcilijs: ⁊ in ſynagogis ſuis flagellabūt vos: ⁊ ad pſides ⁊ reges ducemini, pp̄ter me, i teſtimoniū illis

illis ⁊ gentibus. Cũ autẽ tradẽt vos, nolite cogitare, quómodo, aut quid loquamini. Dabitur eniꝫ vobis in illa hora qd loquamini. Nõ enim vos eſtis q loquimini: ſed ſpiritus patris veſtri, qui loquit̃ in vobis. Tradet aũt frater fratreꝫ in mortẽ: ⁊ pater filiũ. Et inſurgẽt filij in parẽtes: ⁊ morte eos afficient. Et eritis odio omnibus hominibꝰ propter nomen meũ. Qui autem perſeuerauerit vſque in finẽ, hic ſaluus erit. Dicitur Credo.

Offer. Mihi aũt nimis honorificati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principatus eoruꝫ. Secreta.

Apoſtoli tui Pauli precibus dñe, plebis tuę dona ſanctifica: vt, q̃ tibi tuo grata ſunt inſtituto, gratiora fiant patrocinio ſupplican[...] Per d. Pro beato Petro. Secr.

Eccleſię tuę, q̃s dñe, preces ⁊ hoſtias beati Petri apoſtoli tui cõmendet oratio: vt, quod pro illius gloria celebramus, nobis proſit ad veniam. Per dominum noſtrũ.

Pro ſancto Joãne. Sec. Tua dñe. Pręfatio de Apoſt. fol. 102. Cõio.

Amẽ dico vobis: quòd vos qui reliquiſtis omnia, ⁊ ſecuti eſtis me: centuplum accipietis, ⁊ vitam ęternam poſſidebitis. Poſtcommunio.

Perceptis domine ſacramẽtis, beatis apoſtolis interuenientibus deprecamur: vt, quę pro illoruꝫ celebrata ſunt gloria, nobis ꝑficiant ad medelam. Per dominuꝫ noſtrũ.

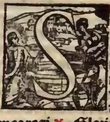
Pro beato Petro. Poſtcõio.

Laetificet nos dñe munus oblatũ: vt ſicut in apoſtolo tuo Petro te mirabilẽ prędicamus: ſic ꝑ illũ tuę ſumamus indulgentię largitatẽ. Per dominũ. Pro ſancto Joãne. Poſtcommunio. Sumat eccleſia.

Feſta Julij.

In octaua S. Joannis Baptiſtę die 1.
or miſſa vt in die, cũ cõme. apoſtolorum, vt ſupra. ⁊ in ea dicitur Credo.

In feſto Viſitationis beatę Marię virginis. Introitus. die 2.

Alue ſancta parẽs, enixa puerpera regẽ: q cęlũ terráqꝫ regit in ſęcla ſęclor. Ps. Eructauit cor meũ verbum bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri. Oratio.

Famulis tuis, quęſumꝰ domine, cęleſtis gratię munꝰ impertire: vt, quibꝰ beatę virginis partus extitit ſalutis exordiuꝫ, Viſitationis eius votiua ſollemnitas, pacis tribuat incrementum. Per dominuꝫ.

Pro cõmemo. ſanctorum Apoſtolorum Petri ⁊ Pauli. Oratio.

Deus, qui hodiernã diẽ aplõꝝ tuoꝝ Petri ⁊ Pauli martyrio cõſecraſti: da eccleſię tuę, eoꝝ in omnibꝰ ſequi pręceptũ, per quos religionis ſumpſit exordium. Per d.

Pro cõmemo. ſanctorum martyꝝ, Proceſſi, ⁊ Martiniani. Oratio.

Deus, qui nos ſanctorum martyrũ tuorum Proceſſi ⁊ Martiniani glorioſis confeſſionibus circundas ⁊ protegis: da nobis ⁊ eoꝝ imitatione proficere, ⁊ interceſſione gaudere. Per dominum noſtrum.

Lectio libri Sapientię.

Ecce iſte venit ſaliens in mõtibus, tranſiliens colles. Similis eſt dilectus meus cápręę, hinnuloqꝫ ceruorum. En ipſe ſtat poſt parietem noſtrum, reſpiciens per feneſtram, proſpiciens per cancellos. En Cãt. 2

En dilectus meus loquitur mihi. Surge, própera amica mea, colũba mea, formoſa mea: ⁊ veni. Iam enim hiems tranſijt, imber abijt, ⁊ receſſit. Flores apparuerunt in terra noſtra: tẽpus putationis aduẽnit. Uox turturis audita eſt in terra noſtra: ficus prótulit groſſos ſuos: vineę florẽtes dederunt odorem ſuum. Surge própera amica mea, ſpecioſa mea: ⁊ veni: columba mea in foraminibus petrę, in cauerna macerię, oſtende mihi faciem tuam: ſonet vox tua in aurib⁹ meis. Uox enim tua dulcis, ⁊ facies tua decóra. Grad. Benedicta ⁊ venerabilis es virgo Maria: quę ſine tactu pudoris inuẽta es mater Saluatoris. ℣. Uirgo dei genitrix: quem totus non capit orbis, in tua ſe clauſit viſcera factus homo. Alleluia, alleluia. ℣. Felix es ſacra virgo Maria, ⁊ omni laude digniſſima: quia ex te ortus eſt ſol iuſtitię. Alleluia.

Sequẽ. ſancti euangelij ſm Lucam.

ca. 1. In illo tẽpore: Exurgens Maria, abijt in montana cum feſtinatione in ciuitatẽ Iuda: ⁊ intrauit in domum Zacharię: ⁊ ſalutauit Eliſabeth. Et factum eſt: vt audiuit ſalutationẽ Marię Eliſabeth: exultauit infans in vtero eius. Et repleta eſt ſpiritu ſancto Eliſabeth: ⁊ exclamauit voce magna, ⁊ dixit. Benedicta tu inter mulieres: ⁊ benedictus fructus ventris tui. Et vnde hoc mihi, vt veniat mater dñi mei ad me? Ecce enim, vt facta eſt vox ſalutationis tuę in aurib⁹ meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo. Et beata, quę credidiſti: quoniam perficiẽtur ea, q̃ dicta ſunt tibi à dño. Et ait Maria. Magnificat anima mea dñm. Et exultauit ſpiritus meus in deo ſalutari meo. dicitur Credo. Offerto. Beata es virgo Maria, quę omniũ portaſti creatorem: genuiſti qui te fecit, ⁊ in ęternum permanes virgo.

Secreta.

Unigeniti tui domine nobis ſuccúrrat humanitas: vt, qui natus de virgine, matris integritatem non minuit, ſed ſacrauit: in Uiſitationis eius ſollemnijs, noſtris nos piáculis éruens, oblationem noſtrã ſibi faciat acceptam Ieſus Chriſtus dominus noſter. Qui tecum viuit.

Pro cõmemo. ſanctorum Apoſtolorum Petri ⁊ Pauli. Secreta.

Hoſtias domine, quas nomini tuo ſacrandas offérimus, apoſtolica proſequatur oratio: per quas nos expiari tribuas, ⁊ defendi.

Pro cõmem. ſanctoruꝫ martyrum, Proceſſi, ⁊ Martiniani. Secreta.

Suſcipe dñe preces ⁊ munera: quę vt tuo ſint digna cõſpectu, ſanctorum tuorum precibus adiuuémur. Per dominum noſtrum Ie.

Communio. Beata viſcera Marię virginis, quę portauerunt ęterni patris filium. Poſtcommunio.

Sumpſimus dñe celebritatis annuę votiua ſacramenta: pręſta quęſumus: vt temporalis vitę nobis remedia prębeant, ⁊ ęternę. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtũ.

Pro cõmemo. ſanctorum Apoſtolorum Petri ⁊ Pauli. Poſtcõio.

Uos cęleſti dñe alimento ſatiaſti: apoſtolicis interceſſionib⁹ ab omni aduerſitate cuſtodi.

Pro commemoratione ſanctorum martyrum, Proceſſi ⁊ Martiniani.

Poſtcommunio.

Corporis ſacri, ⁊ precioſi ſanguinis repleti libamine, q̃s dñe deus

deꝰ nr̄: vt qđ pia deuotione gerimꝰ, certa redēptiōe capiamus. Per d.

¶ Infra octauā ſanctoruʒ Apoſtolorum Petri, ⁊ Pauli. Introitus.

Mihi aūt nimis honorati ſunt amici tui deꝰ: nimis cōfortatus eſt principatus eoꝝ. Ps. Dn̄e ꝓbaſti me, ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meam ⁊ reſurrectionem meam. ℣. Gloria patri. Oratio.

Deus, q hodiernā diē apoſtolorū tuorū Petri ⁊ Pauli martyrio cōſecraſti: da eccleſię tuę, eorū in omnibꝰ ſequi p̄ceptū: ꝑ quos religionis ſumpſit exordium. Per do. Secūda oro de s. Maria. Concede. Tertia. Eccleſię. vel pro Papa.

Lectio Actuum Apoſtolorum.

ca. 5. In diebꝰ illis: Per manꝰ apoſtolorū fiebant ſigna ⁊ prodigia multa in plebe. Et erant vnanimiter oēs in porticu Salomonis. Cęterorū autē nemo audebat ſe cōiungere illis: ſed magnificabat eos populus. Magis autē augebatur credētiū in dn̄o, multitudo viroruʒ ac mulierū: ita vt in plateis eijcerēt infirmos, ⁊ ponerent in lectulis, ⁊ grabbátis: vt veniente Petro, ſaltē vmbra illius obūbraret quenquā illoruʒ: ⁊ liberarentur ab infirmitatibꝰ ſuis. Cōcurrebat aūt ⁊ multitudo vicinarū ciuitatū, Hieruſalē: afferentes ęgros, ⁊ vexatos à ſpiritibꝰ immūdis: q curabantur oēs. Grad. Conſtitues eos principes ſuꝑ omnem terrā: memores erunt nominis tui dn̄e. ℣. Pro patribus tuis nati ſunt tibi filij: propterea populi ꝯfitebunť tibi. Allà, allà. ℣. Rogaui pro te Petre, vt nō deficiat fides tua: ⁊ tu aliquando cōuerſus, confirma fratres tuos. Allà. Euang. Ecce nos reliquimus oīa. de cōi Abbatum. fo. 213. dr̄ Credo. Offertorium. In omnem terram exiuit ſonus eorum: ⁊ in fines orbis terrę verba eorum. Secreta.

Hoſtias dn̄e, quas nomini tuo ſacrādas offérimꝰ, apoſtolica ꝓſequatur oratio: ꝑ quā nos expiari tribuas, ⁊ defendi. Per d. Secūda oratio. Tua dn̄e. Tertia. Protege nos. vel Oblatis. Pręf. de apoſto. fol. 102. Cōio. Vos, qui ſecuti eſtis me, ſedebitis ſuper ſedes: iudicantes duodeciʒ tribus Iſrael. Poſtcoio.

Quos cęleſti dn̄e alimēto ſatiaſti: apoſtolicis interceſſionibꝰ ab oī aduerſitate cuſtodi. Per do. Secūda oratio. Sumptis domine. tertia Queſumus. vel Hęc nos.

¶ In octaua apoſtolorum Petri ⁊ Pauli. Introitꝰ. die 6.

Sapientiā ſanctoꝝ narrēt ppli: ⁊ laudes eorū nūciet eccleſia: nomina aūt eorū viuēt in ſeculū ſeculi. Ps. Exultate iuſti in dn̄o: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria patri. Oratio.

Deus, cuiꝰ dextera beatū Petrū ambulātem in fluctibus, ne mergereť, erexit: ⁊ coapoſtolū eius Paulū tertiò naufragantē, de ꝓfundo pelagi liberauit: exaudi nos ꝓpitiꝰ, ⁊ cōcede: vt amborū meritis, ęternitatis gloriā conſequamur. Qui viuis ⁊ reg. Lectio libri Sapientię.

His ſunt viri miſericordię, quorū Eccl.
iuſtitię obliuionem nō acceperūt. 44.
Cum ſemine eorum pérmanent bona:

bona: hereditas ſancta nepotes eorū. Et in teſtamentis ſtetit ſemen eorū: ⁊ filij eorū propter eos in eternū manent. Generatio eorum, ⁊ gloria eorū nō derelinquetur. Corpora eorū in pace ſepulta ſunt: ⁊ nomina eorū viuent in ſecula. Sapientiā eoruʒ narrent omnes populi: ⁊ laudē eorū pronunciet omnis eccleſia ſanctorū. Grad. Iuſtoruʒ animę in manu dei ſunt: ⁊ nō tanget illos tormentū malitię. ℣. Viſi ſunt oculis inſipientium mori: illi aūt ſunt in pace. Alleluia, alleluia. ℣. Vos eſtis, qui permanſiſtis mecum in tentationibus meis: ⁊ ego diſpono vobis regnum, vt ſedeatis ſuper thronos, iudicātes duodecim tribus Iſrael. Alleluia.

Seq. ſancti euangelij ſm Matthęū.

c.14.

In illo tpe: Iuſſit Ieſ⁹ diſcipulos aſcēdere in nauiculaʒ, ⁊ precedere euʒ trans fretū, donec dimitteret turbas. Et dimiſſa turba, aſcēdit in montē ſolus orare. Veſpere aūt facto, ſolus erat ibi. Nauicula autē in medio mari iactabatur fluctibus. Erat enim contrarius ventus. Quarta aūt vigilia noctis venit ad eos, ambulās ſupra mare. Et vidētes eū ſupra mare ambulantem, turbati ſunt, dicētes: quia phantaſma eſt. Et pre timore clamauerunt. Statimq; locutus eſt eis Ieſus, dicens. Habete fiduciā, ego ſum: nolite timere. Reſpondens aūt Petrus dixit. Dñe, ſi tu es, iube me venire ad te ſuper aquas. At ipſe ait. Veni. Et deſcendens Petrus de nauicula, ambulabat ſuper aquam, vt veniret ad Ieſum. Videns verò ventum validū, timuit. Et cū cepiſſet mergi, clamauit dicens. Dñe, ſaluuʒ me fac. Et continuò extēdens Ieſus manū, apprehendit eum: ⁊ ait illi. Modicę fidei, quare dubitaſti? Et cū aſcendiſſet in nauiculā, ceſſauit ventus. Qui aūt in nauicula erāt, venerunt, ⁊ adorauerunt eum, dicentes. Verè filius dei es. dicitur Credo. Offertoriū. Exultabunt ſancti in gloria, letabūtur in cubilibus ſuis: exultationes dei in faucibus eorum. Secreta.

Offerimus tibi dñe preces ⁊ munera: quę, vt tuo ſint digna cōſpectu, apoſtolorum tuoruʒ Petri ⁊ Pauli precibus adiuuemur. Per. Prefa. de aplis. fo. 102. Cōmunio. Iuſtorum animę in manu dei ſunt: ⁊ non tanget illos tormentū malitię: viſi ſunt oculis inſipientium mori: illi autem ſunt in pace. Poſtcōmunio.

Protege dñe populum tuum: ⁊ apoſtolorum tuorum Petri ⁊ Pauli patrocinio confidētē, perpetua defenſione conſerua. Per do.

¶ In feſto ſanctorū martyrum Septem fratruʒ, ac Ruffinę ⁊ Secundę virginum ⁊ martyrum. Introitus. Die 10.

Laudate pueri dominū, laudate nomē dñi: qui habitare facit ſterilem in domo, matreʒ filiorum letantē. Ps. Sit nomē domini benedictuʒ, ex hoc, nunc, ⁊ vſque in ſeculum. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Oratio.

Preſta, q̄s, omnipotēs deus: vt, qui glorioſos martyres fortes in ſua cōfeſſione cognouimus, pios apud

apud te in noſtra interceſſione ſentia
mus. Per. Epiſto. Mulierē fortē.
de cōi nec virginū nec mart. fo. 216.
Grad. Anima noſtra, ſicut paſſer e-
repta eſt de laqueo venāntiū. ℣. La-
queus cōtritus eſt, & nos liberati ſu-
mus: adiutoriū noſtrū in nomine dñi,
q fecit celū & terrā. Alleluia, allā.
℣. Hec eſt vera fraternitas, q̄ vicit
mūdi crimina: Chriſtū ſecuta eſt, in-
clyta tenens regna celeſtia. Alleluia.
Seq. ſancti euangelij ſm Mattheū.

c. 12. In illo tpe: loquēte Jeſu ad turbas, ecce mater eius & fratres ſtabāt foris, querētes loqui ei. Dixit aūt ei quidā. Ecce mater tua & fratres tui foris ſtāt qrētes te. At ipſe reſpōdēs dicēti ſibi, ait. Que eſt mater mea, & qui ſunt fratres mei? Et extēdēs manum ſuā in diſcipulos ſuos, dixit. Ecce mater mea & fratres mei. Quicunq3 enim fecerit voluntatē patris mei, q in celis eſt: ipſe me⁹ frater, & ſoror, & mater eſt. Offertoriū. Anima noſtra, ſicut paſſer, erepta eſt de laqueo venantium: laqueus contritus eſt, & nos liberati ſumus. Secreta.

Sacrificijs preſentibus, queſumus dñe, intende placatus: & intercedentibus ſanctis tuis, deuotioni noſtre pficiant, & ſaluti. Per. Cōio.

Quicunq3 fecerit voluntatē patris mei, q in celis eſt: ipſe meus frater, & ſoror, & mater eſt, dicit dñs. Poſtc.

Queſumus, oñs deus: vt, intercedentibus ſanctis tuis, illius ſalutaris capiamus effectū, cuius p

M. N. R.

hec myſteria pignus accepim⁹. per.
¶ Sancti Pij Pape & martyris. Die 11.
Miſſa. Statuit ei dominus. vt in cō-
muni vnius martyris pontifi. f. 202.
¶ Sanctorū marty. Naboris & Feli- Die 12.
cis. Miſſa. Intret in cōſpectu tuo.
de cōi pluri mart. f. 206. preter ora-
tionem, que dicit vt infra. Oratio.

Preſta, qs, dñe: vt ſicut nos ſanctorū martyrum tuorum Naboris & Felicis natalitia celebranda non deſerunt: ita iugiter ſuffragijs comitentur. Per dñm. Secreta.

Munera plebis tue, queſumus dñe, ſanctorū martyrū tuorum Naboris & Felicis fiant grata ſuffragijs: & quorū triumphis tuo noī offeruntur, ipſorum digna perficiantur & meritis. Per dñm. Poſtcō.

Natalitijs ſanctorū tuorum, qs, dñe, & ſacramenti munere vegetati: bonis, quib⁹ p tuā grām nunc fouemur, pfruamur eternis. Per d.

¶ In feſto ſancti Anacleti pape, & marty. Miſſa. Sacerdotes dei. de cōmuni vnius mart. ponti. fol. 203. Die 13.

¶ In feſto ſancti Bonauenture epiſcopi & confeſſoris. Introitus. Die 14.

Sacerdotes tui dñe induāt iuſtitiam: & ſancti tui exultent: pter Dauid ſeruū tuū, nō auertas faciē Chriſti tui. pſal. Memēto domine Dauid, & omnis manſuetudinis eius. ℣. Gloria patri, &c. Oratio.

Exaudi, qs dñe, pces noſtras: quas in beati Bonauēture cōfeſſoris tui atq3 pontificis ſollemnitate deferimus: & qui tibi dignè meruit famulari, eius intercedentibus

3 meritis

meritis, ab omnibus nos abſolue
peccatis. Per dominum noſtrum.
Epiſt. Teſtificoꝛ coꝛam deo. de cōi
doctoꝛum. fol.211. Grad. Os iuſti
meditabitur ſapientiam, ⁊ lingua eiꝰ
loquetur iudicium. ℣. Lex dei eius
in coꝛde ipſius: ⁊ non ſupplantabun-
tur greſſus eius. Alleluia, alleluia.
℣. Jurauit dominus, ⁊ non pęnite-
bit eum: tu es ſacerdos in ętęrnum
ſecundum oꝛdinem Melchiſedech.
Alleluia. Euangelium. Homo qui-
dā peregre. de cōi cōfeſſ. pōt. f.210.
Offer. Ueritas mea, ⁊ miſericoꝛdia
mea cum ipſo: ⁊ in nomine meo exal-
tabitur coꝛnu eius. Secreta.

SAncti Bonauenturę confeſſo-
ris tui atq; pontificis, q̄s dn̄e,
annua ſollēnitas pietati tuę nos red-
dat acceptos: vt per hęc pię placa-
tionis officia, ⁊ illū beata retributio
comitetur, ⁊ nobis gratię tuę dona
conciliet. Per dominum. Cōio.
Beatus ſeruus, quem cum venerit
dominus inuenerit vigilantē: amen
dico vobis, ſuper omnia bona ſua
conſtituet eum. Poſtcommunio.

DEus, fidelium remuneratoꝛ a-
nimarum, pręſta: vt beati Bo-
nauenturę confeſſoꝛis tui atque pon-
tificis, cuius venerandā celebꝛamus
feſtiuitatem, pꝛecibus, indulgentiam
conſequamur. Per dn̄m noſtrum.

Die 17. ¶ Sancti Alexij confeſſo. Introit.

OS iuſti meditabit ſapientiā: ⁊ lingua
eius loquetur iu-
dicium: lex dei eiꝰ
in coꝛde ipſius.
ps. Noli ęmulari
in malignantibus:
neque zelaueris facientes iniquita-
tem. ℣. Gloꝛia patri, ⁊c. Oratio.

DEus, qui nos beati Alexij cō-
feſſoꝛis tui annua ſollemnitate
lętificas, cōcede pꝛopitius: vt cuius
natalitia colimus, etiam actiones
imitemur. Per dominum noſtrū.
Lectio epiſtolę beati Pauli Apo-
ſtoli ad Timotheum.

CHariſſime. Eſt quęſtus magnꝰ: 1.c.6.
pietas cum ſufficientia. Nihil
eni; intulimus in hūc mundū: haud
dubiū, q; nec auferre qd poſſumus.
Habentes aūt alimēta, ⁊ quibus te-
gamur: his contenti ſimus. Na; qui
volunt diuites fieri: incidunt in tēta-
tionē, ⁊ in laqueum diaboli, ⁊ deſide-
ria multa inutilia, ⁊ nociua, quę mer-
gunt homines in interitū ⁊ perditio-
nem. Radix enim omniū maloꝛū eſt
cupiditas. Quā quidam appetētes,
errauerūt à fide: ⁊ inſeruerunt ſe do-
loꝛibus multis. Tu aūt ò homo dei,
hęc fuge: ſectare vero iuſtitiam, pie-
tatē, fidem, charitatē, patientiā, man
ſuetudinem. Certa bonum certamē
fidei: appꝛehende vitam ęternam.
Gradua. Juſtus, vt palma floꝛebit:
ſicut cedrus Libani, multiplicabitur
in domo dn̄i. ℣. Ad annunciandum
mane miſericoꝛdiam tuam, ⁊ verita-
tem tuam per noctem. Alla, alla. ℣.
Beatus vir qui ſuffert tentationem:
quoniam cum pꝛobatus fuerit, acci-
piet coꝛonam vitę. Alla. Euangel.
Ecce nos reliquimus omnia. de
communi Abbatum. fo.213. Offer.
Ueritas mea ⁊ miſericoꝛdia mea cū
ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabitur
coꝛnu eius. Secreta.

LAudis tibi dn̄e hoſtias immo-
lamus, in tuoꝛū cōmemoꝛatio-
ne ſanctoꝛum: quibus nos ⁊ pręſenti-
bus exui malis confidimus, ⁊ futu-
ris. Per domi. Cōio. Beatus ſer-
uus,

uus, quē cum venerit dñs inuenerit vigilantem: amen dico vobis, ſuper oīa bona ſua cōſtituet euȝ. Poſtcō.

REfecti cibo potuqȝ cęleſti deus nr̄, te ſupplices exoramus: vt in cuius hęc cōmemoratione pcepim⁹, eius muniamur ꝛ precibus. Per d.

Die 18. ¶ Sanctę Symphoroſę cum ſeptē filijs martyribus. Introitus.

CLamauerunt iuſti, ꝛ dñs exaudiuit eos: ꝛ ex omnibus tribulationibus eorū liberauit eos. ps. Benedicam dñm in omni tpe: ſemper laus ei⁹ in ore meo. ℣. Glia. Oratio.

DEus, qui nos concedis ſanctorum martyrum tuorū, Symphoroſę, ꝛ filiorū natalitia colere: da nobis in ęterna beatitudine de eorū ſocietate gaudere. Per. Epiſtola. Sācti p fidē vicerunt regna. de cōi plurimo. marty. fo. 206. Graduale. Ecce quàm bonum, ꝛ quàm iucundum habitare fratres in vnū. ℣. Sicut vnguentū in capite, qđ deſcēdit in barbā, barbā Aaron. Allīa, allīa. ℣. Hęc eſt vera fraternitas, quę vicit mundi crimina: Chriſtum ſecuta eſt, inclyta tenens regna cęleſtia. Allīa. Euāg. Attendite à fermento phariſęorum. de eodem cōmuni. fol. 207. Offertorium. Lętamini in domino, ꝛ exultate iuſti: ꝛ gloriamini omnes recti corde. Secreta.

MUnera tibi domine noſtrę deuotionis offerimus: quę ꝛ pro tuorū tibi grata ſint honore iuſtorum, ꝛ nobis ſalutaria te miſerante reddantur. Per do. Cōio. Quicunque fecerit voluntatem patris mei qui in cęlis eſt: ipſe meus frater, ꝛ ſoror, ꝛ mater eſt, dicit dominus. Poſtcōmunio.

PRęſta nobis, quęſumus, dñe, intercedentibus ſanctis martyribus tuis, Symphoroſa ꝛ filijs: vt quę ore contingimus, pura mēte capiamus. Per dominum noſtrum.

¶ Sāctę Margaritę virginis ꝛ martyris, Miſſa. Me expectauerūt. de cōmuni virginū ꝛ martyrum. f. 214. Die 20.

¶ Sāctę Praxedis virg. Introit. Die 21.

LOquebar de teſtimonijs tuis in cōſpectu regū, ꝛ non confundebar: ꝛ meditabar in mandatis tuis, quę dilexi nimis. ps. Beati immaculati in via, qui ambulant in lege domini. ℣. Gloria patri. Oratio.

EXaudi nos deus ſalutaris noſter: vt, ſicut de beatę Praxēdis virginis tuę feſtiuitate gaudemus: ita pię deuotionis erudiamur affectu. Per dominum noſtruȝ Je. Epiſtola. De virginibus pręceptū domini non habeo. de cōmuni virginum. fo. 215. Graduale. Dilexiſti iuſtitiam: ꝛ odiſti iniquitatem. ℣. Propterea vnxit te deus, deus tuus oleo lętitię. Alla, alleluia. ℣. Specie tua ꝛ pulchritudine tua, intende, proſpere procede, ꝛ regna, Alleluia. Euangelium. Simile eſt regnum cęlorum theſauro abſcondito in agro. de eodem cōmuni. fo. 214. Offerto. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in ęternuȝ, ꝛ in ſeculum ſeculi. Secreta.

ACcepta tibi ſit dñe ſacratę plebis oblatio, pro tuorum bono re ſanctorum: quorū ſe meritis percepiſſe

cepiſſe de tribulatione cognoſcit au-
xilium. Per. Cõio. Simile eſt re-
gnũ cęlorũ homini negociatori, quę-
renti bonas margaritas: inuẽta vna
precioſa margarita, dedit omnia ſua,
⁊ comparauit eã. Poſtcommunio.
Satiaſti domine familiam tuam
muneribus ſacris: eius, quęſu-
mus, interuentione nos refoue, cu-
ius ſollemnia celebramus. Per do.

Die ¶ In feſto ſanctę Marię Magdale-
22. nę. Introitus.

Me expectauerũt
peccatores, vt
perderẽt me: teſti-
monia tua dñe i-
tellexi: omnis cõ-
ſũmationis vidi
finẽ: latũ mãdatũ
tuũ nimis. Ps. Beati immaculati in
via, q ambulãt in lege dñi. ℣. Glia.
Beatę Marię Magdale- Oro.
nę, qs dñe, ſuffragijs adiuue-
mur: cuius precibus exoratus qua-
triduanum fratrẽ Lazarũ viuũ ab in-
feris reſuſcitaſti. Qui viuis ⁊ regnas
cum Deo p. Lectio libri Sapientię.
Cãt. Surgam, ⁊ circuibo ciuitatem:
3. per vicos ⁊ plateas quęrã quẽ
diligit anima mea. Quęſiui illum: ⁊
non inueni. Inuenerũt me vigiles, q
cuſtodiunt ciuitatem. Num quẽ dili-
git anima mea vidiſtis? Paululum
cum pertranſiſſem eos, inueni quem
diligit anima mea. Tenui eum, nec
dimittam, donec introducam illum
in domum matris meę, ⁊ in cubicu-
lum genitricis meę. Adiuro vos fi-
lię Hieruſalem per capreas, ceruoſ-
que camporum: ne ſuſciteris, neque
euigilare faciatis dilectam, donec
ipſe velit. Pone me vt ſignaculum
ſuper cor tuum, vt ſignaculum ſuper
brachiũ tuũ: quia fortis eſt vt mors,
dilectio: dura ſicut infernus, ęmula-
tio. Lampades eius, lãpades ignis
atque flammarum. Aquę multę non
potuerunt extinguere charitatem,
nec flumina obruent illam. Si dede-
rit homo omnem ſubſtantiã domus
ſuę pro dilectione: quaſi nihil deſpi-
ciet eam. Graduale. Dilexiſti iuſti-
tiam: ⁊ odiſti iniquitatem. ℣. Pro-
pterea vnxit te deus, deus tuus oleo
lętitię. Alleluia, alleluia. ℣. Diffuſa
eſt gratia in labijs tuis: propterea be-
nedixit te deus in ęternum. Alleluia.
Euang. Rogabat Ieſum quidam.
in feria quinta dñicę paſſionis. f.58.
dicitur Credo. Offertoriũ. Filię
regum in honore tuo: aſtitit regina a
dextris tuis in veſtitu deaurato cir-
cundata varietate. Secreta.
Munera noſtra, quęſumus dñe,
beatę Marię Magdalenę glo-
rioſa merita tibi reddant accepta: cu
ius oblationis obſequium vnigeni-
tus filius tuus clemẽter ſuſcepit im-
penſum. Qui te. Cõio. Feci iudiciũ
⁊ iuſtitiã dñe, nõ calumnient᷑ mihi ſu
perbi: ad oĩa mãdata tua dirigebar,
oẽs viã iniquitatis odio habui. Poſtc.
Sumpto, qs dñe, vnico ac ſalu-
tari remedio, corpore ſcilicet ⁊
precioſo ſanguine tuo: ab oĩbus ma-
lis, ſanctę Marię Magdalenę patro-
cinijs eruamur. Qui viuis ⁊ regnas.

¶ In feſto Sancti Apollinaris epi- Die
ſcopi, ⁊ martyris. Introitus. 23.

Sacerdotes dei benedi-
cite dominum: ſancti ⁊
humiles corde laudate
deum. pſalꝰ. Benedici-
te omnia opera domini
domino: laudate ⁊ ſuperexaltate euz
in ſecula. ℣. Gloria patri. Oratio.

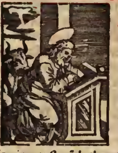
DEus, fideliū remuneratoꝛ animarum, quiqꝫ hūc diem beati Apollinaris ſacerdotis tui martyrio conſecraſti: tribue, queſumus, nobis famulis tuis: vt, cuius venerandam celebꝛamus feſtiuitatem, pꝛecibus eius indulgentiam conſequamur. Per dominum noſtrum Jeſum.

Lectio epiſtolę beati Petri apl'i.

1.c.5. Chariſſimi: Senioꝛes qui in vobis ſunt obſecro, conſenioꝛ ⁊ teſtis Chꝛiſti paſſionuꝫ, qui ⁊ eius quę in futuro reuelanda eſt, gloꝛię cōmunicatoꝛ. Paſcite qui in vobis eſt gregem dei: pꝛouidentes nō coactè, ſed ſpontaneè ſecundum Deum: neque turpis lucri gratia, ſed volūtariè: neque vt dominantes in cleris, ſed foꝛma facti gregis ex animo. Et cuꝫ apparuerit pꝛinceps paſtoꝛum, percipietis immarceſcibilem gloꝛię coꝛonam. Similiter adoleſcentes ſubditi eſtote ſenioꝛibus. Omnes enim inuicē humilitatē inſinuate. Quia deus ſuperbis reſiſtit, humilibus autē dat gratiam. Humiliamini igitur ſub potenti manu dei: vt vos exaltet in tempoꝛe viſitationis: omnem ſolicitudinem veſtrā pꝛoijcientes in euꝫ, quoniam ipſi cura eſt de vobis. Sobꝛij eſtote, ⁊ vigilate: quia aduerſarius veſter diabolus tanquam leo rugiēs circuit, quęrens quem deuoꝛet. Cui reſiſtite, foꝛtes in fide: ſcientes eandē paſſioneꝫ ei quę in mundo eſt, veſtrę fraternitati fieri. Deus autem omnis gratię, qui vocauit nos in ęternā ſuā gloꝛiam in Chꝛiſto Jeſu, modicum paſſos ipſe perficiet, confirmabit, ſolidabitqꝫ. Ipſi gloꝛia, ⁊ imperium in ſęcula ſęculoꝛum. Amen. Graduale.

Inueni Dauid ſeruum meum: oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ bꝛachiū meum confoꝛtabit eum. ℣. Nihil pꝛoficiet inimicus in eo: ⁊ filius iniquitatis nō nocebit ei. Alleluia, alleluia. ℣. Jurauit dn̄s: ⁊ non pęnitebit eum: tu es ſacerdos in ęternum ſecundum oꝛdinem Melchiſedech, Alleluia.

Sequē. ſancti euangelij ſm̄ Lucam.

IN illo tempoꝛe: Facta eſt cōtentio inter diſcipulos, quis eoꝝ videretur eſſe maioꝛ. c. 22. Dixit autem eis Jeſus. Reges gentium dominātur eoꝛum: ⁊ qui poteſtatē habent ſuper eos, benefici vocantur. Vos autem non ſic. Sed qui maioꝛ eſt in vobis, fiat ſicut minoꝛ: ⁊ qui pꝛęceſſoꝛ eſt, ſicut miniſtratoꝛ. Nam quis maioꝛ eſt: qui recumbit, an qui miniſtrat? Nonne qui recūbit? Ego auteꝫ in medio veſtrū ſum, ſicut qui miniſtrat. Vos autem eſtis, qui permanſiſtis mecum in tētationibus meis. Et ego diſpono vobis, ſicut diſpoſuit mihi pater meus, regnū: vt edatis ⁊ bibatis ſuper menſam meam in regno meo, ⁊ ſedeatis ſuper thꝛonos, iudicātes duodecim tribus Jſrael. Offertoꝛium. Veritas mea, ⁊ miſericoꝛdia mea cum ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabitur coꝛnu eius. Secreta.

REſpice dn̄e pꝛopitius ſup hęc munera: quę pꝛo beati ſacerdotis ⁊ martyris tui Apollinaris cōmemoꝛatione deferimus, ⁊ pꝛo noſtris offenſionibus immolamus. Per d.

Communio. Domine quinque talenta tradidiſti mihi: ecce alia quin-

que ſuperlucratus ſum: euge ſerue fidelis, quia in pauca fuiſti fidelis, ſupra multa te conſtituã: intra in gaudium domini tui. Poſtcommunio.

Tua ſancta ſumentes, quęſumus domine, vt beati Apollinaris nos foueant cõtinuata pſidia: q: non deſinis ppitius intueri, quos talib⁹ auxilijs cõceſſeris adiuuari. Per d.

Die 24. ¶ Miſſa vigilię ſancti Iacobi dicat de cõi in vigilia vnius apli. fol. 202. Et pro commemo. ſanctę Chriſtinę virginis ꝛ martyris, dicitur oratio. Indulgentiã. cũ ſua ſecreta, ꝛ poſtcõione de cõi virg. ꝛ marty. fol. 214. ꝛ tertia oĩo de S. Maria. Concede.

Die 25. ¶ Si feſtũ ſ. Iacobi venerit feria ij. de vigilia fit cõm. in Miſſa ſ. Apollinaris, ꝛ de S. Chriſtina in Dñica.

¶ In feſto ſancti Iacobi apoſtoli.

Introitus.

Mihi autẽ nimis honorati ſunt amici tui de⁹: nimis cõfortatus eſt principatus eorum. ps. Dñe pbaſti me, ꝛ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meã, ꝛ reſurrectionem meam. ℣. Gloria pa. Orõ.

Eſto domine plebi tuę ſanctificator ꝛ cuſtos: vt apoſtoli tui Iacobi munita pręſidijs, ꝛ conuerſatione tibi placeat, ꝛ ſecura mẽte deſeruiat. Per dominum noſtrum.

¶ In miſſis priuatis pro cõme. ſancti Chryſtophori martyris, oratio. Pręſta qs omnipotẽs deus. de cõi vnius mar. fo. 205. In Miſſa ſollẽni nulla commemoratio fit de eodem.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Corinthios.

Fratres: Puto, q deus nos apoſtolos nouiſſimos oſtẽdit, tanquam morti deſtinatos: q: ſpectaculũ facti ſumus mundo, ꝛ angelis, ꝛ hominib⁹. Nos ſtulti propter Chriſtũ: vos autẽ prudentes in Chriſto. Nos infirmi: vos autem fortes. Vos nobiles: nos autem ignobiles. Vſq; in hanc horã ꝛ eſurimus, ꝛ ſitimus, ꝛ nudi ſum⁹, ꝛ colaphis cędimur, ꝛ inſtabiles ſumus, ꝛ laboramus operãtes manibus noſtris. Maledicimur: ꝛ benedicimus. Perſecutionẽ patimur: ꝛ ſuſtinemus. Blaſphemamur: ꝛ obſecramus. Tanquã purgamẽta huius mundi facti ſumus, omnium peripſema vſq; adhuc. Non vt confundam vos, hęc ſcribo: ſed vt filios meos chariſſimos moneo. Nam ſi decem millia pędagogorũ habeatis in Chriſto: ſed non multos patres. Nam in Chriſto Ieſu per euangeliũ ego vos genui. Grad. Conſtitues eos principes ſuper omnem terram: memores erunt nominis tui Dñe. ℣. Pro patrib⁹ tuis nati ſunt tibi filij: propterea populi cõfitebuntur tibi. Alleluia, alleluia. ℣. Ego vos elegi de mundo: vt eatis, ꝛ fructum afferatis, ꝛ fructus veſter maneat, alleluia.

1. c. 4

Seq. ſancti euangelij ſm Mathęũ.

In illo tempore: Acceſſit ad Ieſum mater filiorum Zebedęi cum filijs ſuis, adorãs ꝛ petẽs aliquid ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic, vt ſedeant hi duo filij mei, vnus ad dexteram tuam, ꝛ vnus ad ſiniſtram in

c. 20.

in regno tuo. Reſpondens aũt Jeſus dixit. Neſcitis quid petatis. Poteſtis bibere calicez, quem ego bibiturus ſum? Dicunt ei. Poſſumus. Ait illis. Calicem qdem meũ bibetis: ſedére autem ad dexteram meam, ⁊ ſiniſtram, non eſt meum dare vobis: ſed quibus paratum eſt à patre meo. dicitur Credo. Offert. In omnem terraz exiuit ſonus eorum, ⁊ in fines orbis terrę verba eorum. Secreta.

OBlationes populi tui, quęſumus dñe, beati apoſtoli tui Jacobi paſſio beata conciliet: ⁊ quę noſtris non apta ſunt meritis, fiant tibi placita eius deprecatione. Per do. Prefatio de Apoſt. fol. 102. Cõio. Vos qui ſecuti eſtis me, ſedebitis ſuper ſedes, iudicantes duodecim tribus Iſrael. Poſtcommunio.

BEati apoſtoli tui Jacobi, q̃ſumus dñe, intercesſione nos ádiuua: pro cuius feſtiuitate percépimus tua ſancta lętantes. Per dñm.

Die 27. ¶ Sancti Pantaleonis martyris, Miſſa. Lętabitur iuſtus. de communi vnius martyris. folio. 204.

Die 28. ¶ In feſto ſanctorũ Nazarij, Celſi, ⁊ Victoris martyrum, ⁊ Innocentij Papę ⁊ confeſſoris, Miſſa. Intret in conſpectu. fo. 206. cum Epiſtola. Reddidit Deus iuſtis. folio. 208. de cõi pluri. mart. pręter orationes, quę dicuntur vt infra. Oratio.

SAnctorum tuorum nos dñe, Nazarij, Celſi, Victoris, ⁊ Innocẽtij confeſſio beata communiat: ⁊ fragilitati noſtrę ſubſidium dignanter exoret. Per dominuz. Secreta.

COncede nobis omnipotens deus: vt his muneribus, quę pro ſanctorum tuorũ Nazarij, Celſi, Victoris, ⁊ Innocentij honore deferimus, ⁊ te placemus exhibitis, ⁊ nos viuificemur acceptis. Per dominum noſtrum. Poſtcommunio.

SAnctorum Nazarij, Celſi, Victoris, ⁊ Innocẽtij domine intercesſione placatus, pręſta quęſumus: vt, quod tẽporali celebramus actione, perpetua ſaluatione capiamus. Per dominũ noſtrũ Jeſum.

¶ In feſto S. Marthę virg. Intro. Die 29.

DIlexiſti iuſtitiã, ⁊ odiſti iniquitatẽ: ꝓpterea vnxit te deus, deus tuus óleo lętitię, ꝑ cõſortibus tuis. Ps. Eructauit cor meũ verbuz bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Oratio.

EXaudi nos deus ſalutaris noſter: vt, ſicut de beatę Marthę virginis feſtiuitate gaudemus, ita pię deuotionis erudiamur affectu. Per dominum noſtrum Jeſum.

Pro commemoratione ſanctorum martyrum, Felicis, Simplicij, Fauſtini, ⁊ Beatricis. Oratio.

PReſta, quęſumus dñe: vt, ſicut populus Chriſtianus martyrũ tuorũ, Felicis, Simplicij, Fauſtini, ⁊ Beatricis temporali ſollẽnitate congaudet, ita perfruatᷣ ęterna: ⁊ quod votis célebrat, cõprehendat effectu. Tertia oratio. A cunctis. folio. 228. Epiſt. Qui gloriatur in dño gloriet. de communi virginum. folio. 215. Graduale. Specie tua, ⁊ pulchritudine tua: intende, proſpere procede, ⁊ regna. ℣. Propter veritatem, ⁊ manſuetudinem, ⁊ iuſtitiam, deducet te mirabiliter dextera tua. Alleluia, alleluia. ℣. Adducentur regi

virgines poſt eam: proximę eius aſferētur tibi in lętitia, Alleluia. Euangelium. Intrauit Jeſus in quoddaȝ caſtellum. vt in feſto Aſſumptionis beatę Marię. fo.187. Offertorium. Filię reguȝ in honore tuo: aſtitit regina à dextris tuis in veſtitu deaurato, circundata varietate. Secreta. Accepta tibi ſit domine ſacratę plebis oblatio, pro tuorum honore ſanctorum: quorum ſe meritis de tribulatione percepiſſe cognoſcit auxilium. Per dominum noſtrum. Pro commemoratione ſanctorum martyrum, Felicis, Simplicij, Fauſtini, ⁊ Beatricis. Secreta.

Hoſtias tibi dñe pro ſanctorum martyrum tuorum Felicis, Simplicij, Fauſtini, ⁊ Beatricis cōmemoratione deferimus, ſuppliciter deprecantes: vt indulgentiā nobis pariter conferant, ⁊ ſalutem. Cōio. Quinqȝ prudentes virgines acceperunt oleum in vaſis ſuis cum lāpadibus: media autē nocte clamor factus eſt: ecce, ſponſus venit, exite obuiam Chriſto dño. Poſtcōio.

Satiaſti domine familiam tuam muneribus ſacris: eius, quęſumus, interuentione nos refoue, cuius ſollemnia celebramus. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum. Pro commemoratione ſanctorum martyrum Felicis, Simplicij, Fauſtini, ⁊ Beatricis. Poſtcommunio.

Preſta, quęſumus, omnipotens deus: vt ſanctorum martyrum tuorum Felicis, Simplicij, Fauſtini, ⁊ Beatricis cęleſtibus myſterijs celebrata ſollemnitas, indulgentiam nobis tuę propitiationis acquirat.

Die 30. ¶ Sanctorum martyrum Abdon, ⁊ Sennen. Introitus.

Intret in cōſpectu tuo dñe gemitus cōpeditorū: redde vicinis noſtris ſeptuplū in ſinu eorū: vindica ſanguinē ſanctorum tuorum, qui effuſus eſt. Ps. Deus venerunt gētes in hęreditatē tuā, polluerunt templū ſanctum tuū, poſuerunt Hieruſalem in pomorum cuſtodiaȝ. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Deus, qui ſanctis tuis Abdon ⁊ Sennen, ad hanc gloriaȝ veniendi copioſum munus gratię cōtuliſti: da famulis tuis ſuorū veniā peccatorū: vt ſanctorū tuorū intercedentibus meritis, ab omnibus mereamur aduerſitatibus liberari. Per d. Epiſt. Exhibeamus noſmetipſos. de communi pluri. marty. fol.208. Gradua. Glorioſus deus in ſanctis ſuis: mirabilis in maieſtate, faciens prodigia. ℣. Dextera tua dñe glorificata eſt in virtute: dextera manus tua confregit inimicos. Alleluia, allā. ℣. Juſtorum animę in manu dei ſunt: ⁊ nō tanget illos tormētū malitię. Allā. Euang. Videns Jeſus tur. de eodē cōi. f.209. Offert. Mirabilis deus in ſanctis ſuis: deus Iſrael ipſe dabit virtutem ⁊ fortitudinē plebi ſuę: benedictus deus. Secreta.

Hęc hoſtia, q̄ſumus dñe, quaȝ in ſanctorum martyrum tuorū natalitijs recenſentes offerimus, ⁊ vincula noſtrę prauitatis abſoluat, ⁊ tuę nobis miſericordię dona conciliet. Per dominum. Communio. Poſuerunt mortalia ſeruorum tuoruȝ dñe eſcas volatilibus celi: carnes ſanctorū tuorum beſtijs terrę: ſecunduȝ magnitudinē brachij tui, poſſide filios

filios morte punitorum. Poſtcõio.

PEr huius domine operationẽ myſterij, ⁊ vitia noſtra purgentur, ⁊ intercedentibus ſanctis tuis Abdon ⁊ Sennen, iuſta deſideria cõpleantur. Per dominum noſtrum.

¶ Feſta Auguſti.

die 1. ¶ In feſto S. Petri ad vin. Intro.

NUnc ſcio verè, qꜭ miſit dñs angelũ ſuũ, ⁊ eripuit me de manu Herodis, ⁊ de oĩ expectatione plebis Iudęorum. ps. Dñe ꝓbaſti me, ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meam, ⁊ reſurrectionem meã. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

DEus, q beatũ Petrũ apoſtolũ, à vinculis abſolutũ, illęſum abire feciſti: noſtrorũ, q̃ſumus, abſolue vincula peccatorũ: ⁊ omnia mala à nobis ꝓpitiatus exclude. Per do.

Deinde fit cõme. de ſ. Paulo. Orõ.

DEus, qui multitudinẽ gentium beati Pauli apoſtoli prędicatione docuiſti: da nobis, q̃s: vt cuius cõmemorationẽ colimus, eius apud te patrocinia ſentiamus.

Pro commemoratione ſanctorum martyrum Machabęorũ. Oratio.

FRaterna nos dñe martyrum tuorum corona lętificet: quę ⁊ fidei noſtrę prębeat incrementa virtutum, ⁊ multiplici nos ſuffragio cõſoletur. Per dominum noſtrum.

Epiſt. Miſit Herodes rex manus. vt in feſto Apoſtolorum Petri ⁊ Pauli. fol. 176. Grad. Conſtitues eos principes ſuper omnem terrã: memores erũt nominis tui domine. ℣. Pro patribus tuis nati ſunt tibi filij: propterea populi cõfitebuntur tibi. Alleluia, allã. ℣ Solue iubente deo terrarũ Petre catenas: q facis vt pateãt celeſtia regna beatis. Allã.

Euãg. Venit Ieſus i partes Cęſareę Philippi. 176. ibidẽ vbi epiſt. Et de Credo. Offer. Cõſtitues eos principes ſuper omnẽ terram: memores erunt nominis tui domine, in omni progenie ⁊ generatione. Secreta.

OBlatum tibi dñe ſacrificiũ, intercedẽte beato Petro apoſtolo tuo, viuificet nos ſemp ⁊ muniat. Per d. Pro ſancto Paulo. Secr.

APoſtoli tui Pauli precibus dñe, plebis tuę dona ſanctifica: vt, q̃ tibi tuo grata ſunt inſtituto, gratiora fiant patrocinio ſupplicantis.

Pro commemoratione ſanctorum martyrũ Machabęorum. Secreta.

ITerata myſteria dñe, ꝓ ſãctorũ martyrũ tuorũ cõmemoratione, deuota mẽte tractemus: qbus pſidiũ nobis creſcat, ⁊ gaudiũ. Per.

Pręfatio de Aplis. fol. 102. Cõio.

Tu es Petrus: ⁊ ſuper hãc petrã ędificabo eccleſiã meam. Poſtcõio.

COrporis ſacri, ⁊ precioſi ſanguinis repleti libámine, q̃s dñe de⁹ nr̃: vt, quod pia deuotione gérimus, certa redemptione capiamus. Per. Pro ſcõ Paulo. Poſtcõio.

PErceptis domine ſacramentis, beatis apoſtolis interuenientibus deprecamur: vt, quę pro illorum celebrata ſunt gloria, nobis proficiant ad medelam.

Pro commemoratione ſanctorum Machabęorum. Poſtcommunio.

PReſta, q̃s, oĩps deus: vt quorũ memoriam, ſacramenti participatione recolimus, fidẽ quoq; proficiendo ſectemur. Per dominum.

¶ San-

die 2 ¶ Sancti Stephani Papę, ꝛ martyris. Introitus.

SAcerdotes eius induāt ſalutari: ꝛ ſancti eius exultatione exultabūt. ps. Memēto dñe Dauid, ꝛ omnis manſuetudinis eius. ℣. Gloria patri. Oratio.

DEus, qui nos beati Stephani martyris tui atque pontificis annua ſollemnitate lętificas: concede propitius: vt, cuius natalitia colimus, de eiuſdem etiam protectione gaudeamus. Per dominū noſtrū.

Lectio Actuum apoſtolorum.

c.20. IN diebꝰ illis. A Mileto Paulus mittens Epheſū: vocauit maiores natu Eccleſię. Qui cum veniſſent ad eū, ꝛ ſimul eſſent, dixit eis. Vos ſcitis à prima die qua ingreſſus ſum in Aſiam, qualiter vobiſcū per omne tempus fuerim, ſeruiens dño cum omni humilitate, ꝛ lacrymis, ꝛ tentationibus, quę mihi acciderunt ex inſidijs Iudęorum: quomodo nihil ſubtraxerim vobis vtilium, quò minus annunciarem vobis, ꝛ docerem vos publicè, ꝛ per domos, teſtificans Iudęis atque gentilibus in deum pęnitentiam, ꝛ fidem in dominum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Graduale. Ecce ſacerdos magnus, qui in diebus ſuis placuit Deo. ℣. Non eſt inuentus ſimilis illi, qui cōſeruaret legem excelſi. Alleluia, alleluia. ℣. Tu es ſacerdos in ęternū, ſecūdū ordinē Melchiſedech. Allła. Euāg. Si quis vult venire poſt me. de cōi vnius marty. pontifi. fol. 203. Offert. Inueni Dauid ſeruum meum: oleo ſancto meo vnxi eū: manus enim mea auxiliabitur ei, ꝛ brachiū meum confortabit eum. Secreta.

MUnera tibi domine dicata ſanctifica: ꝛ, intercedente beato Stephano martyre tuo atq; pontifice, per eādem nos placatus intende. Per dominum. Communio. Domine quinque talenta tradidiſti mihi: ecce alia quinq; ſuperlucratus ſum: euge ſerue fidelis: quia in pauca fuiſti fidelis, ſupra multa te cōſtituā: intra in gaudiū dñi tui. Poſtcōio.

HAec nos communio domine purget à crimine: ꝛ intercedente beato Stephano martyre tuo atque pontifice, celeſtis remedij faciat eſſe conſortes. Per dominum no.

¶ In Inuentione ſancti Stephani protomartyris, ad Miſſā omnia dicunt de natali eius. fo. 11. Et vbi dicit in oratione, natalitia celebramus. dicatur, Inuentionem celebramus. die 3.

In feſto S. Dñici confeſ. Introit. die 4

OS iuſti meditabitur ſapientiam: ꝛ lingua eiꝰ loquetur iudicium: lex dei eius in corde ipſius. ps. Noli ęmulari in malignantibus, neq; zelaueris facientes iniquitatem. ℣. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛc. Oratio.

DEus, qui eccleſiam tuam, beati Dominici cōfeſſoris tui illuminare dignatus es meritis ꝛ doctrinis, concede: vt eius interceſſione temporalibus non deſtituatur auxilijs, ꝛ ſpiritualibus ſemper proficiat incrementis. Per dominū. Epiſt. Teſtificor coram deo. de cōi doctorum. fol. 211. Graduale. Iuſtus vt palma florebit: ſicut cedrus Libani, multiplicabitur in domo domini. ℣.

℣. Ad annunciandum mane miſericordiam tuam, ⁊ veritatem tuã per noctẽ. Alleluia, alleluia. ℣. Juſtus germinabit ſicut lilium: ⁊ florebit in ęternum ante dominum. Alleluia. Euange. Sint lũbi veſtri pręcincti. de cõi cõfeſſorum non pont. fol. 212. Offer. Veritas mea ⁊ miſericordia mea cum ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

Munera tibi domine dicata ſanctifica: vt meritis beati Dominici confeſſoris tui, nobis proficiant ad medelam. Per dñm noſtrum. Communio. Fidelis ſeruus ⁊ prudens, quem conſtituit dñs ſuper familiam ſuam: vt det illis in tempore tritici menſuram. Poſtcommunio.

Concede, q̃s, oĩps deus: vt, qui peccatorum noſtrorum pondere prémimur, beati Dñici cõfeſſoris tui patrocinio ſubleuemur. Per dñm.

die 5 ¶ In dedicatione ſanctę Marię ad niues, Miſſa. Salue ſancta parens. vt in miſſis votiuis beatę Marię virginis à Pentecoſte vſque ad Aduentum. fol. 223. Et dicitur Credo. Pręfatio de ſancta Maria. fol. 101.

die 6 ¶ In feſto Transfigurationis dñi noſtri Jeſu Chriſti. Introitus.

Illuxerunt coruſcationes tuę orbi terrę: commota eſt, ⁊ contremuit terra: Ps. Quam dilecta tabernacula tua domine virtutum: cõcupiſcit, ⁊ déficit anima mea in atria domini. ℣. Gloria patri. Oratio.

Deus, qui fidei ſacramenta, in vnigeniti tui glorioſa Transfiguratione, patrum teſtimonio roboraſti: ⁊ adoptionem filiorum perfectam, voce delapſa in nube lúcida, mirabiliter pręſignaſti: concede propitius: vt ipſius regis glorię nos coheredes efficias, ⁊ eiuſdẽ glorię tribuas eſſe conſortes. Per eundem.

Pro cõmemo. ſanctorum martyrũ Xiſti, Feliciſſimi, ⁊ Agápiti. Oro.

Deus, qui nos cõcedis ſanctorũ martyrum tuorũ Xiſti, Feliciſſimi, ⁊ Agápiti natalitia colere: da nobis, ĩ ęterna beatitudine de eorum ſocietate gaudere. Per dñm.

Lectio epiſtolę beati Petri apli.

Chariſſimi: Non doctas fabulas ſecuti, notum fecimus vobis domini noſtri Jeſu Chriſti virtutem ⁊ pręſentiã: ſed ſpeculatores facti illius magnitudinis. Accipiens enim à deo patre honorem ⁊ gloriã, voce ad eũ delapſa huiuſmodi à magnifica gloria. Hic eſt filius meus dilectus, in quo mihi complacui: ipſum audite. Et hanc vocem nos audiuimus de cęlo allatam: cũ eſſemus cum ipſo in monte ſancto. Et habemus firmiorẽ propheticum ſermonẽ: cui bene facitis attẽdentes, quaſi lucernę lucẽti in caliginoſo loco: donec dies illuceſcat, ⁊ lucifer oriatur in cordibus veſtris. Gradua. Specioſus forma pręſilijs hominum: diffuſa eſt gratia in labijs tuis. ℣. Eructauit cor meum verbũ bonum: dico ego opera mea regi. Alleluia, alleluia. ℣. Cãdor eſt lucis ęternę, ſpeculum ſine macula, ⁊ imago bonitatis illius. Alleluia.

2.c.1.

Seq. ſancti euangelij ſm Matthęũ. c. 17.

In illo tempore: Aſſumpſit Jeſus Petrũ, ⁊ Jacobũ, ⁊ Joannẽ fratrem eius: ⁊ duxit illos in montẽ excelſum ſeorſum: ⁊ trãſfiguratus eſt ante eos. Et reſplẽduit facies eius

ſicut

ſicut ſol: veſtimenta autem eius facta ſunt alba ſicut nix. Et ecce, apparuerunt illis Moyſes ⁊ Elias, cū eo loquentes. Reſpondens aūt Petrus, dixit ad Jeſum. Dn̄e bonum eſt nos hic eſſe. Si vis, faciamus hic tria tabernácula: tibi vnum, Moyſi vnum, ⁊ Elię vnū. Adhuc eo loquēte, ecce nubes lucida obūbrauit eos. Et ecce vox de nube, dicens. Hic eſt filius meus dilectus, in quo mihi bene cōplacui: ipſum audite. Et audientes diſcipuli, ceciderunt in faciē ſuā: ⁊ timuerunt valde. Et acceſſit Jeſus, ⁊ tetigit eos: dixitq; eis. Surgite, ⁊ nolite timere. Leuātes aūt oculos ſuos, neminē viderūt, niſi ſolū Jeſum. Et deſcendentibus illis de mōte, pręcepit eis Jeſus, dicens. Nemini dixeritis viſionē: donec filius hominis à mortuis reſurgat. dicitur Credo.

Offertoriū. Gloria ⁊ diuitię in domo eius: ⁊ iuſtitia eius manet in ſęculum ſęculi, Alleluia. Secreta.

Oblata, quęſumus dn̄e, munera, glorioſa vnigeniti tui Transfiguratione ſanctifica: noſq; à peccatorum máculis, ſplendoribus ipſius illuſtrationis emunda. Per eundē.

Pro cōmemo. ſanctorū martyrum Xiſti, Feliciſſimi, ⁊ Agápiti. Secre.

Munera tibi domine noſtrę deuotionis offérimus: quę ⁊ pro tuorum tibi grata ſint honore iuſtorum: ⁊ nobis ſalutaria te miſerante reddantur. Per dominum noſtrū.

Pręfatio de Natiuitate dn̄i. fol. 96.

Cōio. Viſionem quam vidiſtis, nemini dixeritis: donec à mortuis reſurgat filius hominis. Poſtcōio.

Preſta, q̄s, omnipotēs deus: vt, ſacroſancta Transfigurationis myſteria, quę ſollemni celebramus officio, purificatę mentis intelligentia conſequamur. Per dominum.

Pro commemoratione ſanctorum martyrum Xiſti, Feliciſſimi, ⁊ Agápiti. Poſtcommunio.

Preſta nobis, quęſumus dn̄e, intercedentibus ſanctis tuis Xiſto, Feliciſſimo, ⁊ Agápito: vt q̄ ore contingimus, pura mēte capiamus. Per dominum noſtrum Jeſum.

¶ Sancti Donati epiſcopi, ⁊ martyris. Introitus. die 7

Sacerdotes dei benedicite dn̄m: ſancti, ⁊ humiles corde laudate deū. Ps. Benedicite omnia opera dn̄i dn̄o: laudate ⁊ ſuperexaltate eum in ſc̄la. ℣. Gloria. Oro.

Deus, tuorum gloria ſacerdotū: pręſta, q̄s: vt ſancti martyris tui ⁊ epiſcopi Donati, cuius feſta gerimꝰ, ſentiamꝰ auxiliū. Per. Epiſt.

Omne gaudium exiſtimate fratres. de cōi vnius mart. fo. 204. Gradua.

Os iuſti meditabitur ſapientiam: ⁊ lingua eius loquet̃ iudicium. ℣. L.ex dei eius in corde ipſius: ⁊ nō ſupplātabūtur greſſus eius. Alleluia, alleluia. ℣. Juſtus non conturbabitur: q: dn̄s firmat manū eius. Alleluia.

Euangelium. Videte, vigilate. de cōi confeſſorum pontificum. fo. 211.

Offer. Inueni Dauid ſeruum meū: oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ brachiū meum confortabit eum. Secreta.

Preſta, q̄s, dn̄e: vt ſancti martyris tui ⁊ epiſcopi Donati interceſſione, quem ad laudem nominis tui dicatis muneribus honoramus,

piē

pię nobis fructus deuotionis accreſcat. Per dñm. Cõio. Fidelis ſeruus ⁊ prudens: quẽ conſtituit dominus ſuper familiã ſuã: vt det illis in tẽpore tritici menſurã. Poſtcõio.

Omnipotẽs ⁊ miſericors deus: qui nos ſacramentorum tuorũ ⁊ participes efficis, ⁊ miniſtros: preſta queſumus: vt, intercedente beato Donato martyre tuo atq; põtifice, eiuſdem proficiamus ⁊ fidei conſortio, ⁊ digno ſeruitio. Per dominum.

die 8 ¶ In feſto ſanctorũ martyrum Cyriaci, Largi, ⁊ Smaragdi. Introitus.

Timete dñm oẽs ſancti eius: quoniam nihil deeſt timentibus eum: diuites eguerũt, ⁊ eſurierunt: inquirentes autem dñm nõ deficiẽt omni bono. Ps. Benedicam dñm in omni tempore, ſemper laus eius in ore meo. ℣. Gloria patri. Oratio.

Deus, qui nos annua beatorum martyrum tuorũ Cyriaci, Largi, ⁊ Smaragdi ſollẽnitate lętificas, concede propitius: vt quorum natalitia colimus, virtutem quoq; paſſionis imitemur. Per. Lectio epiſtolę bti Pauli apli ad Theſſalonicẽſes.

1.c.2. Fratres: Gratias agimus deo ſine intermiſſione: quoniã cum accepiſſetis à nobis verbũ auditus dei, accepiſtis illud non vt verbum hominum, ſed ſicut eſt verè verbum dei, qui operatur in vobis qui crediditis. Uos enim imitatores facti eſtis, fratres, eccleſiarum dei, quę ſunt in Iudęa, in Chriſto Ieſu: quia eadem paſſi eſtis ⁊ vos à contribulibus veſtris, ſicut ⁊ ipſi à Iudęis: qui ⁊ dominum occiderunt Ieſum, ⁊ prophetas, ⁊ nos perſequuti ſunt: ⁊ deo non placent, ⁊ omnibus hominibus aduerſantur: prohibentes nos gentibus loqui, vt ſalui fiant: vt impleant peccata ſua ſemper. Peruenit enim ira dei ſuper illos vſque in finem. Gradu. Timete dñm omnes ſancti eius: qm̃ nihil deeſt timẽtibus eum. ℣. Inquirentes autẽ dñm, non deficient omni bono. Alleluia, allia. ℣. Fulgebunt iuſti: ⁊ tanquã ſcintillę in arũdineto diſcurrẽt in ęternũ. Allia. Seq. ſancti euangelij ſm Marcum.

In illo tpe: Dixit Ieſ9 diſcipulis ſuis. Euntes in mundũ vniuerſũ pdicate euãgelium omni creaturę. Qui crediderit ⁊ baptizatus fuerit: ſaluus erit. Qui vero non crediderit: cõdemnabitur. Signa autem eos qui crediderint, hęc ſequentur. In nomine meo demonia eijcient, linguis loquentur nouis: ſerpentes tollent: ⁊, ſi mortiferum quid biberint, non eis nocebit. Super ęgros manus imponent, ⁊ bene habebunt. Offerto. Letamini in domino, ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini omnes recti corde. Secreta. c. 16.

Accepta ſit in cõſpectu tuo domine noſtra deuotio: ⁊ eorum nobis fiat ſupplicatione ſalutaris, pro quorum ſollemnitate defertur. Per dominũ noſtrũ. Communio.

Signa autem eos, qui in me credũt, hęc ſequentur: demonia eijcient, ſuper ęgros manus imponent, ⁊ bene habebunt. Poſtcommunio.

Refecti

Refecti participatione muneris ſacri quęſumus, domine deus noſter: vt quorum exequimur cultū, ſentiamus effectū. Per dominum.

die 9 ¶ In vigilia Sancti Laurentij martyris. Introitus.

Diſperſit, dedit pauperib⁹: iuſtitia eius manet in ſeculū ſeculi: cornu ei⁹ exaltabit̄ in gloria. ps. Beatus vir q timet dn̄m: in mādatis eius volet nimis. ℣. Gloria. Oratio.

Adeſto dn̄e ſupplicationib⁹ noſtris: ꝛ intercesſione beati Laurētij martyris tui, cuius ꝓuenimus feſtiuitatē, perpetuā nobis miſericordiam benignus impende. Per do.

Pro commemoratione ſancti Romani martyris. Oratio.

Preſta, q̄s, omnipotens deus: vt intercedēte beato Romano martyre tuo, ꝛ à cunctis aduerſitatibus liberemur in corpore, ꝛ à prauis cogitationibus mundemur in mēte. Per dominum. Tertia oratio de Sancta Maria. Concede nos fam.

Si feſtum ſancti Laurentij venerit feria ij. de vigilia fit cōmemoratio in ſabbato, ꝛ de ſācto Romano ī dn̄ica. Ubi aūt fuerit eccleſia collegiata, in ſabbato dicatur etiā miſſa de vigilia.

Lectio libri Sapientię.

Ecc. 51. Confitebor tibi dn̄e rex, ꝛ collaudabo te deum ſaluatorem meum. Confitebor nomini tuo: quoniam adiutor ꝛ protector factus es mihi, ꝛ liberaſti corpus meum à perditione: à laqueo linguę iniquę, ꝛ à labijs operantium mendaciū: ꝛ in cōſpectu perſequentium factus es mihi adiutor. Et liberaſti me, ſecundū multitudinem miſericordię nominis tui à rugientibus pręparatis ad eſcā, de manibus quęrentium animam meam: ꝛ de portis tribulationū, quę circūdederūt me: à preſſura flammę quę circundedit me: ꝛ in medio ignis non ſum ęſtuatus. De altitudine ventris inferi, ꝛ à lingua coinquinata, ꝛ à verbo mendacij: à rege iniquo, ꝛ à lingua iniuſta. Laudabit vſq; ad mortem anima mea dominum: quoniam eruis ſuſtinentes te: ꝛ liberas eos de manu anguſtię, domine deus noſter.

Grad. Diſperſit, dedit pauperibus: iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi. ℣. Potens in terra erit ſemen eius: generatio rectorum benedicetur.

Euāg. Siquis vult venire poſt me. de cōmuni vnius martyris. fol. 203.

Offertoriū. Oratio mea munda eſt: ꝛ ideo peto, vt detur locus voci meę in cęlo: quia ibi eſt iudex meus, ꝛ cōſcius meus: in excelſo aſcendat ad dominum deprecatio mea. Secreta.

Hoſtias dn̄e, quas tibi offerimus, ꝓpitius ſuſcipe: ꝛ intercedēte beato Laurentio martyre tuo, vincula pcō2ū noſtrorum abſolue. per.

Pro commemoratione ſancti Romani martyris. Secreta.

Accepta ſit in cōſpectu tuo dn̄e noſtra deuotio: ꝛ eius nobis fiat ſupplicatione ſalutaris, pro cuius ſollemnitate defertur. Tertia de ſancta Maria. Cōio. Qui vult venire poſt me, abneget ſemetipſū: ꝛ tollat crucē ſuā, ꝛ ſequat̄ me. Poſtcōio.

Da, q̄s, dn̄e de⁹ noſter: vt, ſicut beati Laurētij martyris tui cō memoratione, tēporali gratulamur officio: ita ppetuo lętemur aſpectu. Per d. Pro cōmemoratione ſācti Romani martyris. Poſtcōmunio.

REfecti participatione muneris ſacri, q̄s, dn̄e deus noſter: vt ſacti Romani martyris tui, cuius exequimur cultum, ſentiamus effectuꝫ.

¶ Tertia de Sancta Maria.

Die 10. In feſto S. Laurētij mar. Introi.

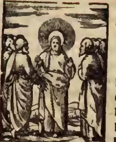
COnfeſſio ⁊ pulchritudo in cōſpectu eius: ſanctitas ⁊ magnificētia in ſanctificatione eius. Ps. Cātate dn̄o cāticū nouū: cantate dn̄o omnis terra. ℣. Gloria. Oratio.

DA nobis, quęſumus omnipotens deus, vitiorū noſtrorum flammas extinguere: qui beato Laurentio tribuiſti, tormentorum ſuorū incendia ſuperare. Per dominum.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Corinthios.

2.C.9 FRatres: Qui parcè ſeminat, parcè ⁊ metet. Et qui ſeminat in benedictionibus, de benedictionibus ⁊ metet: vnuſquiſqꝫ prout deſtinauit in corde ſuo: non ex triſtitia, aut ex neceſſitate. Hilarem enim datorem diligit deus. Potens eſt aūt deus omnē gratiam abūdare facere in vobis: vt in omnibus ſemper omnē ſufficientiā habentes, abundetis in omne opus bonū: ſicut ſcriptū eſt. Diſperſit dedit pauperibus: iuſtitia eius manet in ſeculuꝫ ſeculi. Qui aūt adminiſtrat ſemen ſeminanti, ⁊ panē ad manducandum pręſtabit. Et multiplicabit ſemen veſtrū: ⁊ augebit incremēta frugū iuſtitię veſtrę. Grad. Probaſti dn̄e cor meum, ⁊ viſitaſti nocte. ℣. Igne me examinaſti: ⁊ non eſt inuenta in me iniquitas. Alleluia, alleluia. ℣. Leuita Laurentius bonum opus operatus eſt: qui per ſignuꝫ Crucis cęcos illuminauit, all'a.

Seq. ſancti euangelij ſm Ioannem.

IN illo tp̄e: Dixit Ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Amē, amē dico vobis: niſi granum frumēti cadens in terram, mortuuꝫ fuerit: ipſum ſoluꝫ manet. Si autem mortuū fuerit: multū fructum affert. Qui amat animam ſuam, perdet eaꝫ: ⁊ qui odit animam ſuam in hoc mundo, in vitam ęternam cuſtodit eam. Siquis mihi miniſtrat, me ſequatur: ⁊ vbi ego ſum, illic ⁊ miniſter meus erit. Siquis mihi miniſtrauerit: honorificabit eum pater meus, qui eſt in cęlis. non dr̄ Credo. niſi in eccleſia propria, ⁊ niſi venerit in Dn̄ica. c. 12.

Offert. Confeſſio ⁊ pulchritudo in cōſpectu eius: ſanctitas ⁊ magnificētia in ſanctificatione eius. Secreta.

ACcipe, q̄s dn̄e, munera dignāter oblata: ⁊ beati Laurētij ſuffragātibus meritis, ad noſtrę ſalutis auxiliū prouenire cōcede. Per do. Communio. Qui mihi miniſtrat, me ſequatur: ⁊ vbi ego ſum, illic ⁊ miniſter meus erit. Poſtcommunio.

SAcro múnere ſatiati, ſupplices te dn̄e deprecamur: vt, quod debitę ſeruitutis celebram⁹ officio, intercedente beato Laurentio martyre tuo, ſaluationis tuę ſentiamus augmentum. Per dominū noſtrū.

¶ Infra octauam ſancti Laurentij fit idem officium quod in die: ⁊ poſt orationem diei dicitur oratio de feſto ſimplici occurrente, tertia de Sancta Maria. Concede.

Die 11. Pro commemo. ſanctorum martyrum Tiburtij ⁊ Suſannę. Oratio.

SAnctorum martyrum tuorum Tyburtij ⁊ Suſannę nos domine foueant continuata pręſidia: q; nõ déſinis ꝓpitius intuéri, quos talibus auxilijs cõcéſſeris adiuuari. Per do. Tertia oratio de Sancta Maria. Concede nos famu. niſi venerit in dominica: tunc enim tertia oratio erit de ſanctis. Secreta.

ADeſto Domine precibus populi tui, adeſto muneribus: vt quę ſacris ſunt oblata myſterijs, tuorũ tibi placeãt interceſſione ſanctoꝝ. Per dñm. Poſtcommunio.

SUmpſimus domine pignus redemptionis ęternę: quod ſit nobis, quęſumus, interuenientibus ſanctis martyribus tuis, vitę pręſentis auxilium pariter, ⁊ futurę. per dñm.

Die 12. Pro commemoratione ſanctę Clarę virginis. Oratio.

EXaudi nos deus ſalutaris noſter: vt, ſicut de beatę Clarę virginis feſtiuitate gaudem⁹, ita pię deuotionis erudiamur affectu. Tertia oõo de S. Maria. Cõcede. Secre.

ACcepta tibi ſit domine ſacratę plebis oblatio, pro tuoꝝ honore ſanctorum: quorum ſe meritis percepiſſe de tribulatione cognoſcit auxiliu3. p do. Poſtcommunio.

SAtiaſti domine familiam tuam munéribus ſacris: eius, quęſumus, ſemper interuentione nos réfoue, cuius ſollẽnia celebramus. p d.

Die 13. Pro cõmemo. ſanctorũ martyru3, Hippolyti, ⁊ Caſſiani. Oratio.

DA, q̃s, oĩpotens deus: vt, beatorũ martyrũ tuorũ Hippolyti, ⁊ Caſſiani veneranda ſollemnitas, ⁊ deuotionez nobis augeat ⁊ ſalutẽ. p dñz. Tertia oratio de ſancta Maria. Concede nos famu. Secreta.

REſpice domine munera populi tui, ſanctorum feſtiuitate votiua: ⁊ tuę teſtificatio veritatis nobis ꝓficiat ad ſalutẽ. p dñz. Poſtcõio.

SAcramentorũ tuorum dñe cõmunio ſumpta nos ſaluet: ⁊ in tuę veritatis luce confirmet. Per d.

¶ In vigilia Aſſumptionis beatę Marię virginis. Introitus. Die 14.

VUltũ tuũ deprecabuntur oẽs diuites plebis: adducẽtur regi virgines poſt eã: ꝓximę eius adducẽtur tibi, in lętitia ⁊ exultatione. Ps. Eructauit cor meũ verbũ bonũ: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria. non di. Gloria in excelſis. Oratio.

DEus, qui virginalem aulam beatę Marię virginis, in qua habitares, eligere dignatus es: da, quęſumus: vt ſua nos defenſione munitos, iucũdos facias ſuę intereſſe feſtiuitati. Qui viuis, ⁊ regnas.

Pro cõme. S. Laurentij. Oratio.

DA nobis, q̃s, omnipotens deus, vitiorum noſtrorum flammas extinguere: qui beato Laurentio tribuiſti tormẽtorum ſuorum incendia ſuperare. Deinde pro ſancto Euſebio confeſſore. Oratio.

DEus, qui nos beati Euſebij cõfeſſoris tui annua ſollemnitate lętificas: concede propitius: vt cuius natalitia colimus, per eius ad te exempla gradiamur. Per dominũ.

Lectio libri Sapientię.

EGo quaſi vitis fructificaui ſuauitatẽ odoris: ⁊ flores mei, fru- Ecc. 14.

ctus

ctus honoris ⁊ honeſtatis. Ego mater pulchre dilectionis, ⁊ timoris, ⁊ agnitionis, ⁊ ſancte ſpei. In me omnis gratia vie, ⁊ veritatis: in me omnis ſpes vite, ⁊ virtutis. Tranſite ad me omnes qui cõcupiſcitis me: ⁊ a generationibus meis adimplemini. Spiritus enim meus ſuper mel dulcis: ⁊ hereditas mea ſuper mel ⁊ fauum. Memoria mea in generatione ſeculorum. Qui edunt me, adhuc eſurient, ⁊ q bibũt me, adhuc ſitiẽt. Qui audiũt me, nõ cõfundẽtur: ⁊ qui operantur in me, non peccabunt. Qui elucidant me, vitã eternã habebunt. Grad. Benedicta ⁊ venerabilis es virgo Maria: q ſine tactu pudoris inuẽta es mater ſaluatoris. ℣. Uirgo dei genitrix, quẽ totus nõ capit orbis in tua ſe clauſit viſcera factus homo. Sequentia ſancti euang. ſm Lucam.

Lu. 11 In illo tpe: Loquente Jeſu ad turbas: extollens vocem quedam mulier de turba dixit illi. Beatus venter qui te portauit: ⁊ vbera que ſuxiſti: At ille dixit. Quinimmo, beati qui audiunt verbũ dei, ⁊ cuſtodiunt illud. Offer. Beata es virgo Maria, que omnium portaſti creatorem: genuiſti qui te fecit, ⁊ in eternum permanes virgo. Secreta.

Munera noſtra, dñe, apud clementiã tuam dei genitricis cõmendet oratio: quam idcirco de preſenti ſeculo tranſtuliſti, vt pro peccatis noſtris apud te fiducialiter intercedat. Per eundem dominum. Pro ſancto Laurentio. Secreta.

Accipe, qs dñe, munera dignãter oblata, ⁊ beati Laurẽtij ſuffragantibus meritis, ad noſtre ſalutis auxilium prouenire concede. Pro cõmemo. ſancti Euſebij. Sec.

Laudis tibi dñe hoſtias immolamus in tuorũ cõmemoratione ſanctorũ: qbus nos ⁊ pñtibus exui malis confidimus, ⁊ futuris. Per. Prefa. cõmunis. Cõio. Beata viſcera Marie virginis: que portauerũt eterni patris filium. Poſtcom.

Concede miſericors deus fragilitati noſtre preſidiũ: vt, qui ſancte dei genitricis feſtiuitatẽ preuenim⁹, interceſſionis ei⁹ auxilio, a nrĩs iniquitatibus reſurgam⁹. Per eũdẽ. Pro ſancto Laurentio. Poſtcõio.

Sacro munere ſatiati, ſupplices te dñe deprecamur: vt, quod debite ſeruitutis celebramus officio, intercedente beato Laurentio martyre tuo, ſaluationis tue ſentiamus augmẽtum. Pro commemoratione ſancti Euſebij. Poſtcommunio.

Refecti cibo, potuque celeſti deus noſter, te ſupplices exoramus: vt in cuius hec commemoratione percepimus, eius muniamur ⁊ precibus. Per dominum noſtrum.

¶ In Aſſumptione beate Marie virginis. Introitus. Die 15

Gaudeamus omnes in domino, diem feſtum celebrantes ſub honore beate Marie virginis: de cuius Aſſumptione gaudent angeli: ⁊ collaudãt filiũ dei. Pſalmus. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto, Sicut erat in princ. Oratio.

Famulorum tuorum, queſum⁹ dñe, delictis ignoſce: vt, qui tibi

tibi placere de actibus noſtris non
valemus, genitricis filij tui dñi no-
ſtri interceſſione ſaluemur. Per eũ.

Lectio libri Sapientię.

eccl. 24 IN omnibus requiem quęſiui: ⁊
in hęreditate dñi morabor. Tũc
pcepit, ⁊ dixit mihi creator omniũ:
⁊ qui creauit me, requieuit in taber
naculo meo, ⁊ dixit mihi. In Jacob
inhabita: ⁊ in Iſrael hęreditare: ⁊ in
electis meis mitte radices. Et ſic in
Siõ firmata ſuz, ⁊ in ciuitate ſanctifi
cata ſimiliter requieui: ⁊ in Hieruſa-
lẽ poteſtas mea. Et radicaui in popu
lo honorificato: ⁊ in partes dei mei,
hęreditas illius: ⁊ in plenitudine ſan
ctorũ detẽtio mea. Quaſi cedr⁹ exal
tata ſum in Libano: ⁊ quaſi cypreſſus
in monte Sion. Quaſi palma exalta
ta ſuz in Cades: ⁊ quaſi plãtatio roſę
in Jericho. Quaſi oliua ſpecioſa ĩ cã
pis, ⁊ quaſi plátanus exaltata ſuz iux
ta aquas. In plateis, ſicut cinnamo-
mũ, ⁊ balſamũ aromatizãs, odorem
dedi. Quaſi myrrha electa, dedi ſua
uitatẽ odoris. Grad. Propter veri-
tatem, ⁊ manſuetudinem, ⁊ iuſtitiaz,
deducet te mirabiliter dextera tua.
℣. Audi filia, ⁊ vide, ⁊ inclina aurez
tuã, q: cõcupiuit rex ſpeciẽ tuã. Al
leluia, all'a. ℣. Aſſũpta eſt Maria ĩ cę
lũ, gaudet exercitus angelorũ, All'a.

Sequentia ſancti euang. ſm Lucam.

ca.10

IN illo tẽpo-
re: Intrauit
Jeſus in quoddã
caſtellum: ⁊ mu-
lier quędã Mar-
tha nomine, exce
pit illum in do-
mũ ſuã. Et huic
erat ſoror nomi-
ne Maria: quę
etiã ſedẽs ſecus pedes dñi, audiebat
verbũ illius. Martha autẽ ſatagebat
circa freqũẽs miniſteriũ. Quę ſtetit:
⁊ ait. Dñe, non eſt tibi curę quòd ſo-
ror mea reliquit me ſolã miniſtrare?
Dic ergo illi, vt me adiuuet. Et re-
ſpõdẽs dixit illi dñs. Martha Mar
tha, ſolicita es, ⁊ turbaris erga pluri
ma. Porrò, vnũ eſt neceſſariũ. Ma
ria optimã partẽ elegit: quę nõ aufe-
retur ab ea. Dicitur Credo. Offert.
Aſſumpta eſt Maria in cęlum: gau-
dent angeli: collaudantes benedi-
cunt dominum, alleluia. Secreta.

SUbueniat dñe plebi tuę dei ge-
nitricis oratio: quã etſi pro con
ditione carnis migraſſe cognoſcim⁹,
in cęleſti gloria apud te p nobis in-
tercedere ſentiamus. Per eundem.
Pręfatio de beata Maria. fol. 101.
Communio. Optimam partem ele
git ſibi Maria: quę non auferetur ab
ea in ęternum. Poſtcommunio.

MEnſę cęleſtis participes effe-
cti, imploramus clementiã tuã
dñe deus noſter: vt, qui Aſſumptio-
nem dei genitricis colimus, à cũctis
malis imminentibus, eius interceſ-
ſionę liberemur. Per eundem do.

¶ Inf. oct. Aſſump. beatę virg. ⁊ in
eius oct. fit idẽ offiñ qđ in die. Et in-
fra octauã poſt orationez diei dr oõ
de Spiritu ſctõ. Deus qui cor. f. 230.
tertia Eccleſię. f. 231. vel p Papa.
f. 230. Et nõ fit de feſto, niſi fuerit du-
vel ſemi. De ſimplici aũt fit tñ cõm.

¶ In oct. S. Laurentij. Introitus.

PRobaſti domine cor die. 17
meum, ⁊ viſitaſti no-
cte: igne me examĩ-
naſti, ⁊ nõ eſt inuẽtã
in me iniquitas. Ps.
Exaudi dñe iuſtitiã
meam

meam: intende deprecationem meã. ℣. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛ ſpi. Oratio.

Excita dñe in eccleſia tua ſpiritũ, cui beatus Laurentius leuita ſeruiuit: vt, eodem nos repleti ſtudeamus amare quod amauit, ꝛ opere exercere quod docuit. Per do. in vnitate eiuſ. Et fit cõmemoratio de octaua Aſſumptionis beatę Marię. Epiſto. Qui parce ſeminat. vt in feſto eiuſdẽ. fol. 186. Gradu. Gloria ꝛ honore coronaſti eũ. ℣. Et conſtitui ſti eum ſup opera manuum tuarum. Alleluia, alleluia. ℣. Leuita Laurentius bonum opus operatus eſt, qui per ſignũ crucis cęcos illuminauit, Alleluia. Euãge. Niſi granũ frumẽti. vt in eius feſto. folio 184. Et dĩ Credo. Offert. In virtute tua domine lętabif iuſtus, ꝛ ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer: deſideriũ animę eius tribuiſti ei. Secreta.

Sacrificiũ noſtrũ tibi dñe, quęſumus, beati Laurẽtij precatio ſancta conciliet: vt cuius honore ſolemniter exhibetur, eius meritis efficiatur acceptum. Per dominum. Cõio. Qui vult venire poſt me, abneget ſemetipſum, ꝛ tollat crucẽ ſuã, ꝛ ſequatur me. Poſtcommunio.

Supplices te rogamus oĩpotens deus: vt quos donis cęleſtibus ſatiaſti, intercedẽte beato Laurentio martyre tuo, perpetua protectione cuſtodias. Per dominũ no.

Die 18 ¶ Pro commemoratione Sancti Agapiti martyris. Oratio.

Lętetur eccleſia tua deus, beati Agapiti martyris tui confiſa ſuffragijs: atque eius precibus glorioſis, ꝛ deuota permaneat, ꝛ ſecura conſiſtat. Tertia de Spiritu ſancto. Deus qui corda fi. fo. 220. Secreta.

Suſcipe domine munera, quę in eius tibi ſollẽnitate deferimus, cuius nos confidimus patrocinio liberari. Poſtcommunio.

Satiaſti dñe familiam tuam muneribus ſacris: eius, quęſumus, ſemper interuentione nos refoue, cuius ſollemnia celebramus.

Die 20 ¶ In feſto Sancti Bernardi abbatis, Miſſa. Os iuſti meditabif de cõi vnius Abbatis. fo. 213. Epiſto. Iuſtus cor ſuũ in cõi doctorũ. fol. 212. Et fit cõme. de octaua Aſſumptionis beatę Marię: ꝛ dĩ Credo.

¶ In octaua Aſſumptionis beatę Marię miſſa vt in die, cũ cõmemor. ſanctorum marty. Timothei, Hippolyti, ꝛ Symphoriani. Oratio.

Auxiliũ tuũ nobis dñe, qs, placatus impende: ꝛ intercedentibus beatis martyribus tuis, Timotheo, Hippolyto, ꝛ Symphoriano, dexteram ſuper nos tuę propitiationis extende. Per domi. Secreta.

Accepta tibi ſit domine ſacratę plebis oblatio, pro tuorum honore ſanctorum: quorum ſe meritis percepiſſe de tribulatione cognoſcit auxilium. Per do. Poſtcõmunio.

Diuini muneris largitate ſatiati, qs domine deus noſter: vt intercedentibus ſanctis martyribus tuis, Timotheo, Hippolyto, ꝛ ſymphoriano, in eius ſemper participatione viuamus. Per dominum no.

Die 23 vel 24 ¶ Miſſa vigilię ſancti Bartholomęi dicatur de cõi vnius Apoſtoli. Ego autem ſicut oliua. folio 202.

¶ Sequẽs feſtũ ſ. Bartholomęi celebrẽt ẽm conſuetudinẽ locorũ, vel die 24. vel 25. Auguſti. Romę aũt celebrãt die 25. cũ cõmemoratione S. Ludouici, in miſſis tãtũ priuatis.

ſtolo tuo, vitę pręſentis auxilium pa
Die riter, ⁊ futurę. Per dominum noſt.
25 ¶ Sancti Ludouici confeſſ. Introi.
O S iuſti meditabit ſapientiã: ⁊ lingua eius loquetur iudiciũ: lex dei eius i corde ipſi9. ps. Noli ęmulari in malignantibus, neque zelaueris facientes iniquitatẽ. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Oratio.
DEus, qui beatum Ludouicum confeſſorem tuum de terreno regno ad cęleſtis regni gloriam trãſtuliſti: eius quęſumus meritis, ⁊ interceſſione, regis omniũ Jeſu Chriſti filij tui nos cohęredes efficias. p.
Epiſtola. Iuſtũ deduxit dominus. de communi vnius martyris non pontific. fo. 203. Grad. Iuſtus, vt palma florebit: ſicut cedr9 libani multiplicabitur in domo dñi. ℣. Ad annunciandũ mane miſericordiã tuã, ⁊ veritatẽ tuã per noctem. Alleluia, alleluia. ℣. Beatus vir, q ſuffert tẽtationẽ: quoniã cũ probatus fuerit, accipiet coronã vitę. Alleluia. Euang. Homo quidam nobilis abijt in regionẽ longinquã. de cõi confeſſ. non ponti. fo. 213. Offer. Veritas mea, ⁊ miſericordia mea cũ ipſo, ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Sec.
PReſta, q̃s, omp̃s deus: vt ſicut beatus Ludouicus confeſſor tuus, ſpretis mundi oblectamentis, ſoli regi Chriſto placere ſtuduit, ita ei9 oratio nos tibi reddat acceptos.
Per d. Cõio. Beatus ſeruus, quẽ cũ venerit dñs, inuenerit vigilantẽ: amen dico vobis, ſuper omnia bona ſua cõſtituet eum. Poſtcõmunio.
DEus, qui beatum confeſſorem tuum Ludouicum mirificaſti in terris: quęſumus: vt quem in cęlis glorioſum feciſti, eccleſię tuę conſtituas defenſorem. Per dominum.
¶ Sancti Zephyrini Papę ⁊ mar- Die
tyris Miſſa. Sacerdotes dei. de 26
cõi vnius marty. ponti. fo. 203. pter orationẽ. quę dicitur. vt infra. Oĩo.
PReſta, q̃s, omp̃s deus: vt beati Zephyrini martyris tui atque pontificis, cuius gaudemus meritis, inſtruamur exẽplis. Per do. Secr.
MUnera tibi dñe dicata ſanctifica: ⁊ intercedẽte beato Zephyrino martyre tuo atque pontifice, per eãdem nos placatus intende. Per dominũ no. Poſtcõmunio.
HAec nos communio, dñe, purget à crimine: ⁊, intercedente beato Zephyrino martyre tuo atque pontifice, celeſtis remedij faciat eſſe conſortes. Per dominum noſtrũ.
¶ In feſto S. Auguſtini epiſcopi, ⁊ Die
confeſſoris ac doctoris eccleſię. Int. 28
IN medio eccleſię aperuit os eius, ⁊ ĩpleuit eũ dñs Spiritu ſapientię ⁊ intellect9: ſtolã glorię induit eum. ps. Bonum eſt confiteri domino, ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria patri. Oratio.
ADeſto ſupplicationib9 noſtris oĩps deus: ⁊ quibus fiduciam ſperãdę pietatis indulges, ĩtercedẽte btõ Auguſtino cõfeſſore tuo, atq; pontifice, conſuetę miſericordię tribue benignus effectum. Per dñm.
Pro commemoratione ſancti Hermetis martyris. Oratio.

Deus,

DEus, qui beatum Hermétem martyrem tuum virtute conſtantię in paſſione roboraſti: ex eius nobis imitatione tribue, pro amore tuo proſpera mundi deſpicere, ⁊ nulla eius aduerſa formidare. Per do. Epiſt. Teſtificor. de communi docto. fol. 211. Grad. Os iuſti meditabitur ſapientiam: ⁊ lingua eius loquetur iudicium. ℣. Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ non ſupplantabũtur greſſus eius. Alleluia, alleluia. ℣. Inueni Dauid ſeruum meum: oleo ſancto meo vnxi eum. Alleluia. Euangeliũ Uos eſtis ſal terrę. de eodem communi. folio 211. Et dicitur Credo. Offertorium. Iuſtus vt palma florebit: ſicut cedrus, quę in Libano eſt, multiplicabitur. Secreta.

SAncti confeſſoris tui Auguſtini nobis, domine, pia non deſit oratio: quę ⁊ munera noſtra cõciliet, ⁊ tuam nobis indulgentiam ſemper obtineat. Per dñm noſtrum Jeſuꝫ. Pro comme. s. Hermetis. Secre.

SAcrificiuꝫ tibi domine laudis offerimus in tuorum cõmemoratione ſanctoruꝫ: da q̃s: vt, quod illis contulit ad gloriã, nobis proſit ad ſalutẽ. Per do. Cõio. Fidelis ſeru⁹ ⁊ prudens: quem conſtituit dñs ſup familiam ſuam, vt det illis in tempore tritici menſuram. Poſtcõmunio.

UT nobis dñe tua ſacrificia dẽt ſalutem, beatus confeſſor tuus Auguſtinus, ⁊ pontifex, quęſumus, precator accedat. Per dñm noſtrũ. Pro commemoratione ſancti Hermetis. Poſtcomunio.

REpleti dñe bñdictione cęleſti, q̃s clementiam tuam: vt, intercedente beato Hermete martyre tuo, quę humiliter gerimus, ſalubriter ſentiamus. Per dominum no.

In Decollatione Sancti Joannis Baptiſtę. Introitus. Die 29

LOquebar de teſtimonijs tuis in cõſpectu regum, ⁊ nõ confundebar: ⁊ meditabar in mãdatis tuis, quę dilexi nimis. Ps. Bonum eſt confiteri domino, ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria patri. Oratio.

SAncti Joãnis Baptiſtę precurſoris, ⁊ martyris tui, q̃s domine, veneranda feſtiuitas, ſalutaris auxilij nobis prę ſtet effectum. Qui vi. Pro commemoratione ſanctę Sabinę martyris, Oratio.

DEus, qui inter cętera potentię tuę miracula, etiam in ſexu fragili victoriam martyrij cõtuliſti, cõcede propitius: vt qui beatę Sabinę martyris tuę natalitia colimus, per ei⁹ ad te exempla gradiamur. Per do.

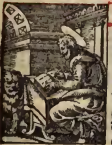
Lectio Hieremię prophetę.

IN diebus illis. Factum eſt ver C. 1.
bum domini ad me dicens. Accinge lumbos tuos, ⁊ ſurge: ⁊ loquere ad Juda omnia quę ego precipio tibi. Ne formides à facie eorum: nec enim timere te faciam vultum eoruꝫ. Ego quippe dedi te hodie in ciuitatẽ munitam, ⁊ in columnam ferreã, ⁊ in murum ęreum ſuper omneꝫ terram, regibus Juda, principibus ei⁹, ⁊ ſacerdotibus, ⁊ omni populo terrę. Et bellabunt aduerſum te, ⁊ non preualebunt, quia ego tecum ſuꝫ, ait dominus: vt liberem te. Graduale. Juſtus vt palma florebit: ſicut cedrus Libani multiplicabitur in domo domini. ℣. Ad annunciandum

mane

mane miſericordiam tuã, ꝛ veritatẽ tuam per noctem. Alleluia, alleluia. ℣. Iuſtus germinabit ſicut Lilium: ꝛ florebit in ęternũ ante dñm, alleluia.

Sequẽ. ſancti euang. ſm Marcum.

ca.6

In illo tpe: Miſit Herodes, ac tenuit Joannẽ, ꝛ vinxit eum i carcerem, ꝓpter Herodiadẽ vxorem Philippi fratris ſui: quia duxerat eam. Dicebat enim Joannes Herodi. Non licet tibi habere vxorem fratris tui. Herodias autem inſidiabatur illi: ꝛ volebat occidere eum, nec poterat. Herodes enim metuebat Joannem, ſciens eum virum iuſtum ꝛ ſanctum: ꝛ cuſtodiebat eum: ꝛ audito eo multa faciebat, ꝛ libenter eum audiebat. Et cũ dies opportunus accidiſſet, Herodes natalis ſui cenam fecit principibus, ꝛ tribunis, ꝛ primis Galilęę. Cumq introiſſet filia ipſius Herodiadis, ꝛ ſaltaſſet, ꝛ placuiſſet Herodi, ſimulq recumbentibus, rex ait puellę. Pete a me quoduis: ꝛ dabo tibi. Et iurauit illi: quia quicquid petieris dabo tibi, licet dimidium regni mei. Quę cum exiſſet: dixit matri ſuę. Quid petam? At illa dixit. Caput Joannis Baptiſtę. Cumq introiſſet ſtatim cum feſtinatione ad regem: petiuit, dicens. Uolo vt protinus des mihi in diſco caput Joannis Baptiſtę. Et contriſtatus eſt rex. Propter iuſiurandum, ꝛ propter ſimul diſcumbentes, noluit eam contriſtare: ſed miſſo ſpiculatore pręcepit afferri caput eius in diſco. Et decollauit eum in carcere. Et attulit caput eius in diſco: ꝛ dedit illud puellę, ꝛ puella dedit matri ſuę. Quo audito diſcipuli eius venerunt, ꝛ tulerunt corpus ei⁹ ꝛ poſuerunt illud in monumento.

Offertorium. In virtute tua domine lętabitur iuſtus: ꝛ ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer: deſiderium animę eius tribuiſti ei. Secre.

Munera, q̃ tibi, dñe, ꝓ ſancti martyris tui Joãnis Baptiſtę paſſione deferimus, q̃s, vt eius obtẽtu nobis proficiant ad ſalutem. Per d.

Pro comme. s. Sabinę. Secreta.

Hoſtias tibi dñe beatę Sabinę martyris tuę dicatas meritis benign⁹ aſſume: ꝛ ad perpetuũ nobis tribue prouenire ſubſidium. Per d.

Cõio. Poſuiſti dñe in capite eius coronam de lapide precioſo. Poſtcõ.

Conferat nobis dñe ſãcti Joannis Baptiſtę vtraq ſollemnitas: vt ꝛ magnifica ſacramenta q̃ ſumpſimus, ſignificata veneremur, ꝛ in nobis potius ędita gaudeamus. P.

Pro cõme. S. Sabinę. Poſtcõio.

Diuini muneris largitate ſatiati q̃s dñe deus noſter: vt intercedẽte beata Sabina martyre tua, i ei⁹ ſemp participatione viuam⁹. Per.

Sanctorum Felicis, ꝛ Adaucti martyrum. Introitus. Die 30

Sapientiam ſanctorum narrẽt populi: ꝛ laudes eorum nunciet eccleſia: nomina autem eorum viuent in ſęculum ſęculi. Ps. Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria patri, ꝛ filio ꝛ ſpiri. Oratio.

Maieſtatem tuam dñe ſupplices exoramus: vt, ſicut nos iugiter ſanctorum tuorum commemoratione

tione lętificas, ita ſemper ſupplica-
tione defendas. Per do. Epiſtola.
Reddidit deus iuſtis mercedem.
de cōi pluri. mart. fo. 209. Gradu.
Iuſtoruʒ animę in manu dei ſunt: ⁊
non tāget illos tormentū malitię. ℣.
Viſi ſunt oculis inſipiētium mori: illi
autē ſunt in pace. Alleluia, alleluia.
℣. Fulgebunt iuſti, ⁊ tāquam ſcintil-
lę in arundineto diſcurrent in ęter-
num. Alleluia. Euang. Qui vos au
dit. de communi plurimo. martyrū.
folio. 210. Offertorium. Lętamini
in domino, ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloria-
mini omnes recti corde. Secreta.
Hoſtias domine plebis tuę in-
tende: ⁊, quas in honore ſancto-
rum tuoruʒ deuota mente celebrant,
proficere ſibi ſentiant ad ſalutē. Per
dominum noſtrum Ieſum Chriſtuʒ.
Communio. Quod dico vobis in
tenebris: dicite in lumine, dicit do-
minus: ⁊ quod in aure auditis, prę-
dicate ſuper tecta. Poſtcommunio.
Repleti dn̄e muneribus ſacris,
qs: vt, intercedentibus ſanctis
tuis, in gratiarum tuarum ſemper
actione maneamus. Per dominuʒ.

Feſta Septembris.

die 1. Sancti Egidij Abbatis Miſſa.
Os iuſti medi. vt in communi Ab-
batū. fol. 14. cū comme. ſanctorum
mart. duodecim Fratrum. Oratio.
Fraterna nos dn̄e martyrum
tuorū corona lętificet: quę ⁊ fi-
dei noſtrę prębeat incrementa virtu-
tum, ⁊ multiplici nos ſuffragio con-
ſoletur. Per dominum. Secreta.
Iterata myſteria, dn̄e, pro ſan-
ctorum martyrum tuorū cōme-
moratione, deuota mēte tractemus:
quibus nobis ⁊ pręſidium creſcat, ⁊
gaudium. Per dominuʒ. Poſtcō.
Preſta, queſumus, omnipotens
deus: vt, quorum memoriam ſa-
cramenti participatione recolimus,
fidem quoque proficiendo ſectemur.
Per dominum noſtrū Ieſum Chri.

In Natiuitate ſanctę Marię virginis. Introitus. die 8.

Salue ſancta pa-
rens, enixa puer-
pera regem: qui
celuʒ terramque
regit in ſecula ſe-
culorum. pſ. Eru-
ctauit cor meum
verbum bonum:
dico ego opera mea regi. ℣. Glo-
ria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.
Famulis tuis, queſumus, domi-
ne, cęleſtis gratię munus im-
pertire: vt quibꝰ beatę virginis par-
tus extitit ſalutis exordium, Natiui-
tatis eius votiua ſollemnitas, pacis
tribuat incrementum. Per domin.
In Miſſis priuatis pro commemo-
ratione Sancti Adriani martyris.
Oratio. Pręſta qs omnipotens. de
cōmuni vnius martyris. folio. 204.

Lectio libri Sapientię.

Dominus poſſedit me in initio Prouer. 8.
viarum ſuaruʒ, antequam quic-
quam faceret à principio. Ab ęterno
ordinata ſum, ⁊ ex antiquis, antequā
terra fieret. Nondum erant abyſſi: ⁊
ego iam concepta eram. Necduʒ fon-
tes aquarum eruperant: necdum mō-
tes graui mole conſtiterant. Ante
omnes colles ego parturiebar. Ad-
huc terram non fecerat, ⁊ flumina: ⁊
cardines orbis terrę. Quando prę-
parabat cęlos, aderam. Quando
certa lege, ⁊ gyro vallabat abyſſos.
Quando ęthera firmabat ſurſum: ⁊
librabat fontes aquarum. Quando
circun-

circundabat mari terminum ſuum: ⁊ legem ponebat aquis, ne tranſirēt fines ſuos. Quando appēdebat fundamenta terrę, cum eo eram cuncta componens. Et delectabar per ſingulos dies, ludens coram eo omni tēpore, ludens in orbe terrarum: ⁊ delicię meę, eſſe cum filijs hominum. Nunc ergo filij audite me. Beati qui cuſtodiunt vias meas. Audite diſciplinam, ⁊ eſtote ſapientes: ⁊ nolite abijcere eam. Beatus homo qui audit me: ⁊, qui vigilat ad fores meas quotidie: ⁊ obſeruat ad poſtes oſtij mei. Qui me inuenerit, inueniet vitam, ⁊ hauriet ſalutem a dño. Grad. Benedicta ⁊ venerabilis es virgo Maria: quę ſine tactu pudoris, inuēta es mater ſaluatoris. ℣. Virgo dei genitrix, quem totus non capit orbis, in tua ſe clauſit viſcera factus homo. Alleluia, alleluia. ℣. Felix es ſacra virgo Maria, ⁊ omni laude digniſſima: quia ex te ortus eſt ſol iuſtitię. Alleluia.

Initium ſancti euang. ſm Matheum.

ca. i.

Liber generationis Jeſu Chriſti filij Dauid, filij Abraham. Abraham genuit Iſaac. Iſaac autem genuit Jacob. Jacob autē, genuit Judam ⁊ fratres eius. Judas autē, genuit Phares ⁊ Zaram de Thamar. Phares autē, genuit Eſron. Eſrō aūt, genuit Arā. Aram aūt, genuit Aminadab. Aminadab aūt, genuit Naaſon. Naaſon aūt, genuit Salmon. Salmō autem, genuit Booz de Raab. Booz autē, genuit Obeth ex Ruth. Obeth aūt genuit Jeſſe. Jeſſe aūt, genuit Dauid regē. Dauid aūt rex, genuit Salomonē ex ea quę fuit Urię. Salomō aūt, genuit Roboam. Roboam autē, genuit Abiā. Abias aūt, genuit Aſa. Aſa aūt, genuit Joſaphat. Joſaphat aūt, genuit Jorā. Joram aūt, genuit Oziā. Ozias aūt, genuit Joathan. Joathan aūt, genuit Achaz. Achaz aūt, genuit Ezechiā. Ezechias aūt, genuit Manaſſem. Manaſſes aūt, genuit Amon. Amon aūt, genuit Joſiā. Joſias autē, genuit Jechoniam ⁊ fratres eius in trāſmigratione Babylonis. Et poſt tranſmigrationem Babylonis, Jechonias genuit Salathiel. Salathiel autem, genuit Zorobabel. Zorobabel autem, genuit Abiud. Abiud autem, genuit Eliachim. Eliachim autē, genuit Azor. Azor autem, genuit Sadoc. Sadoc autē, genuit Achim. Achim autē, genuit Eliud. Eliud aūt, genuit Eleazar. Eleazar autē, genuit Mathan. Mathan autem, genuit Jacob. Jacob autem, genuit Joſeph virū Marię, de qua natus eſt Jeſus, qui vocatur Chriſtus. Credo. Offertorium. Beata es virgo Maria, quę omniū portaſti creatorem: genuiſti qui te fecit: ⁊ in ęternū pmanes virgo. Sec. Unigeniti tui domine nobis ſuccurrat humanitas: vt qui natus de virgine, matris integritatē non minuit, ſed ſacrauit: in Natiuitatis ei⁹ ſollemnijs, noſtris nos piaculis exuens, oblationem noſtram ſibi faciat acceptam Jeſus Chriſtus domin⁹ noſter. Qui tec. Pręfa. de beata Virgine. fol. 101. Cōio. Beata viſcera Marię virginis, quę portauerunt ęterni patris filiū. Poſtc. Sumpſi-

S Umpſimus dñe celebritatis an nuę votiua ſacramenta: pręſta quęſumus, vt tēporalis vitę nobis re media prębeant, ⁊ ęternę. Per do.

¶ Infra octauã Natiuitatis beatę Marię, ⁊ in die octaua dicitur Miſſa ſicut in die: Sed infra octauã ſecunda oratio dicitur de Spiritu ſancto. Deus qui cor. 220. ⁊ tertia Ecc leſię. fol. 231. vel pro Papa. Deus omniũ fi. fo. 230. ⁊ non fit de feſto, niſi fuerit duplex, vel ſemiduplex. De ſimplici aũt fit tantũ cõmemoratio.

dic. 9 ¶ Pro commemoratione Sancti Gorgonij martyris. Oratio.

S Anctus tuus dñe Gorgonius ſua nos interceſſione lętificet, ⁊ pia faciat ſollẽnitate gaudere. Tertia oõ de Spiritu ſancto. Deus qui cor. fo. 220. niſi venerit in dñica: tũc enim tertia oõ erit de Sãctis. Sec.

G Rata tibi ſit domine noſtrę ſeruitutis oblatio: pro qua Sanctus Gorgonius martyr interuentor exiſtat. Poſtcommunio.

F Amiliam tuam deus ſuauitas ęterna contingat, ⁊ vegetet: q̃ in martyre tuo Gorgonio, Chriſti filij tui bono iugiter odore paſcatur. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate.

dic. 11 ¶ Pro cõmemoratione ſanctorũ martyr Proti, ⁊ Hyacinthi. Oõ.

B Eatorum martyrum tuorum Proti, ⁊ Hyacinthi nos domine foueat precioſa confeſſio: ⁊ pia iugiter interceſſio tueatur. Tertia de Spiritu ſancto. Secreta.

P Ro ſanctorum martyrum tuorũ Proti, ⁊ Hyacinthi cõmemoratione, munera tibi domine, quę debemus, exoluimus: pręſta, quęſumus, vt remedium nobis perpetuę ſalutis operentur. Poſtcomunio.

S It percepta nos, domine, tua ſancta purificent, beatorum martyrum tuorum Proti, ⁊ Hyacinthi, quęſumus, imploret oratio.

¶ In Exaltatione S. Crucis. Intr. dic. 14

N Os aũt gloriari oportet in Cruce dñi noſtri Jeſu Chri: in quo eſt ſalus, vita, ⁊ ſurrectio noſtra: per quẽ ſaluati ⁊ liberati ſumus. Ps. Deus miſereatur noſtri, ⁊ benedicat nobis: illuminet vultum ſuum ſuper nos, ⁊ miſereatur noſtri. ℣. Gloria. Oõ.

D Eus, q nos hodierna die Exaltationis ſanctę Crucis annua ſollẽnitate lętificas: pręſta, quęſum⁹, vt, cuius myſterium in terra cognouimus, eius redemptionis pręmia in cęlo mereamur. Per eundem d.

Et fit cõme. de Natiu. ſanctę Marię.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Philippenſes.

F Ratres: Chriſtus factus eſt pro nobis obediens vſque ad mortem: mortem autẽ Crucis. Propter quod ⁊ deus exaltauit illum: ⁊ donauit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen: vt in nomine Jeſu omne genu flectatur, cęleſtiũ, terreſtrium, ⁊ infernorum. Et omnis lingua confiteatur: quia dñs Jeſus Chriſtus in gloria eſt dei patris. Gradu. ca. 2.

C hriſtus factus eſt pro nobis obediens vſque ad mortem: mortem autẽ Crucis. ℣. Propter quod ⁊ deus exaltauit illũ: ⁊ dedit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen. Alleluia, alleluia. ℣. Dulce lignum, dulces clauos, dulcia ferens pondera: quę ſola fuiſti digna ſuſtinere regem cęlorum, ⁊ dominum. Alleluia.

Sequen-

Sequentia ſancti euang. ſm Joañe.
c. 12. In illo tẽpore: Dixit Jeſus tur-
bis Judęorum. Nunc iudiciuz
eſt mundi: nunc princeps huius mũ
di eijcietur foras. Et ego, ſi exaltatꝰ
fuero à terra, omnia traham ad meip-
ſum. Hoc autem dicebat, ſignificans
qua morte eſſet moriturus. Reſpon
dit ei turba. Nos audiuimus ex lege
q: Chriſtꝰ manet in ęternũ. Et quo-
modo tu dicis, oportet exaltari filiũ
hominis? Et quis eſt iſte filius ho-
minis? Dixit ergo eis Jeſus. Ad-
huc modicũ, lumen in vobis eſt. Am
bulate, dũ lucem habetis: vt non te-
nebrę vos cõprehẽdãt. Et qui ambu
lat in tenebris: neſcit quò vadat, Dũ
lucem habetis, credite in lucem, vt
filij lucis ſitis. Credo. Offert.
Protege dñe plebem tuam per ſi-
gnum ſanctę Crucis, ab inſidijs ini-
micorũ omnium: vt tibi gratam exhi
beamus ſeruiturẽ, ⁊ acceptabile tibi
fiat ſacrificiũ noſtrũ. Allũia. Secreta.
Jeſu Chriſti domini noſtri cor-
pore ⁊ ſanguine ſaginandi, per
quem Crucis eſt ſanctificatum vexil
lũ, quęſumus dñe deus noſter: vt ſi-
cut illud adorare meruimus, ita perẽni
ter eius glorię ſalutaris potiamur ef
fectu. Per eundem dominum no.
Pręf. de Cruce. fo. 98. Cõio. Per
ſignum Crucis de inimicis noſtris
libera nos deus noſter. Poſtcõio.
Adeſto nobis domine deus no
ſter: ⁊, quos ſanctę Crucis lęta
ri feciſti honore, eius quoque perpe
tuis defende ſubſidijs. Per domi.
¶ In octa. Natiuitatis beatę Ma-
Die rię, Miſſa vt in die, cum cõme. ſan-
15 cti Nicomedis martyris. Oratio.
Adeſto dñe populo tuo: vt bea-
ti Nicomedis martyris tui me
rita pręclara ſuſcipiens, ad impetran
dam miſericordiam tuam ſemper ei-
us patrocinijs adiuuetur. Per
dominum noſtrum Jeſuz. Secreta.
Suſcipe dñe munera propitius
oblata: quę maieſtati tuę, beati
Nicomedis martyris tui commen-
det oratio. Per dominum. Poſtc.
Purificent nos dñe ſacramenta,
quę ſumpſimus: ⁊ intercedẽte
beato Nicomede martyre tuo: à cũ-
ctis efficiant vitijs abſolutos. Per.
¶ In feſto ſanctorum Pontificum Die
⁊ martyrum Cornelij, ⁊ Cypriani, 16
Miſſa. Intret in conſpectu tuo.
de communi plurimorũ martyrum.
fol. 204. cum commemoratione a-
liorum martyrum vt infra, niſi fuerit
dominica: quia tũc commemoratio
ſequens fit in dominica, ⁊ feſtuz prę·
dictum trãſfertur in feriam ſecundã.
¶ Pro comemo. ſanctoruz marty-
ruz Euphemię, Lucię, ⁊ Geminiani.
Preſta domine precibus oro.
noſtris cum exultatione prouẽ
tum: vt, quoruz diez paſſionis annua
deuotione recolimus, etiam fidei cõ
ſtantiam ſubſequamur. Tertia oro.
A cunctis nos q̃s. fo. 230. Secreta.
Vota populi tui, quęſumus do
mine, propitiatus intende, ⁊
quorum nos tribuis ſollemnia cele-
brare, fac gaudere ſuffragijs. Per
dominum noſtrum Jeſum Chriſtuz
filium tuum: qui. Poſtcommunio.
Exaudi dñe preces noſtras: ⁊
ſanctorum martyrum tuorum
Euphemię, Lucię, ⁊ Geminiani,
quoruz feſta ſollemniter celebramꝰ,
continuis foueamur auxilijs. Per
dominum noſtrum Jeſum Chriſtũ.
¶ In vigilia ſancti Matthęi Apo- Die
ſtoli, ⁊ euangeliſtę. Introitus. 20

Die 21 ¶ In feſto ſancti Matthęi Apoſtoli, ⁊ Euangeliſtę. Introitus.

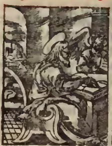
Os iuſti meditabitur ſapientiã: ⁊ lingua eius loquetur iudicium: lex dei eius in corde ipſi⁹. Ps. Noli ęmulari in malignãtibus, neq; zelaueris faciẽtes iniq̃tatẽ. ℣. Glia. Oro.

Beati Apoſtoli, ⁊ Euangeliſtę Matthęi dñe precibus adiuuemur: vt, quod poſſibilitas noſtra nõ obtinet, eius nobis interceſſione donetur. Per dominum noſtrum Ie.

Lectio Ezechielis prophetę.

ca. 1. Similitudo vultus quatuor animalium: facies hominis, ⁊ facies leonis à dextris ipſorum quatuor: facies autẽ bouis à ſiniſtris ipſorum quatuor: ⁊ facies aquilę deſuper ipſorum quatuor. Et facies eorum, ⁊ pennę eorum extentę deſuper: duę pennę ſingulorum iungebantur, ⁊ duę tegebant corpora eorum. Et vnumquodque eorum, corã facie ſua ambulabat. Vbi erat impetus ſpiritus, illuc gradiebantur: nec reuertebantur cum ambularent. Et ſimilitudo animaliũ, ⁊ aſpectus eorum, quaſi carbonum ignis ardentium: ⁊ quaſi aſpectus lampadarũ. Hęc erat viſio diſcurrens in medio animalium, ſplendor ignis, ⁊ de igne fulgur egrediens. Et animalia ibãt, ⁊ reuertebantur in ſimilitudinem fulguris coruſcantis. Graduale. Beatus vir qui timet dñm: in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius: generatio rectorum benedicetur. Alleluia, alleluia. ℣. Te glorioſus apoſtolorum chorus laudat domine, Alleluia.

Seq. ſancti euangelij ſm Matthęũ.

In illo tpe: ca. 5. Vidit Ieſus hoiem ſedentẽ in telonio, Mattheum nomine, ⁊ ait illi. Sequere me. Et ſurgẽs, ſecutus eſt eum. Et factũ eſt diſcũbẽte eo in domo, ecce multi publicani ⁊ peccatores venientes diſcũbebant cũ Ieſu ⁊ diſcipulis eius. Et videntes phariſęi, dicebant diſcipulis eius. Quare cũ publicanis ⁊ peccatoribus manducat magiſter veſter? At Ieſus audiẽs, ait. Nõ eſt op⁹ valẽtib⁹ medic⁹, ſed male habẽtibus. Euntes aũt, diſcite qd eſt, Miſericordiam volo, ⁊ nõ ſacrificiũ. Nõ enim veni vocare iuſtos, ſed peccatores. Credo. Offertorium. Poſuiſti dñe in capite eius coronã de lapide precioſo: vitam petijt à te, ⁊ tribuiſti ei, Alleluia. Secreta. Supplicationibus apoſtolicis beati Matthęi euãgeliſtę, quęſumus domine, eccleſię tuę cõmendetur oblatio: cuius magnificis prędicationibus eruditur. Per dñm. Pręf. de Apoſtolis. fo. 102. Cõio. Magna eſt gloria ei⁹ in ſalutari tuo: gloriã ⁊ magnũ decorem impones ſuper eum domine. Poſtcõmunio. Perceptis dñe ſacramentis beato Matthęo Aplõ tuo ⁊ euangeliſta interueniente, deprecamur: vt, q̃ pro eius celebrata ſunt gloria, nobis proficiant ad medelam. Per. ¶ Sanctorum martyrum Mauricij ⁊ ſociorum eius. Miſſa. Intret in conſpectu tuo. fo. 206. cum epiſtola. Reſpondit vnus de ſenioribus.

De

de cõi pluri. mar. fo. 209. pręter ora-
tionem, quę dicitur vt infra. Oratio.
Annue, quęſumus, omnipotens deus:
vt ſanctorum martyrum tuorũ
Mauricij ⁊ ſociorum eius, nos lętifi-
cet feſtiua ſollemnitas: vt, quorũ ſuf-
fragijs nitimur, eorum natalitijs glo
riemur. Per dominum. Secreta.
Reſpice, quęſumus dñe, munera, quę in
ſanctorum martyrum tuorum
Mauricij ⁊ ſociorum eius comme-
moratione deférimus: ⁊ pręſta: vt,
quorum honore ſunt grata, eorum
nobis fiant interceſſione perpetua.
Per dominum. Poſtcommunio.
Cœleſtibus refecti ſacramen-
tis ⁊ gaudijs, ſupplices te ro-
gamus dñe: vt quorũ gloriamur triũ
phis protegamur auxilijs. Per do.
℄ In feſto ſancti Lini papę ⁊ mart.
Die Miſſa. Sacerdotes dei. de cõmuni
23 vnius martyris pontificis. fol. 203.
cum cõmemoratione ſanctę Thecle
virgi. ⁊ marty. vt infra: niſi fuerit do
minica: quia tunc cõmemoratio ſe-
quens fit in dñica, ⁊ feſtũ prędictum
transfertur in ſecundam feriam.
℄ Pro commemoratione Sanctę
Thecle virginis, ⁊ marty. Oratio.
Da, quęſumus, omnipotens deus: vt, qui beatę
Thecle virginis, ⁊ martyris
tuę natalitia cólimus, ⁊ annua ſollem
nitate lętemur, ⁊ tantę fidei proficia-
mus exemplo. Tertia oratio. A cũ-
ctis nos quęſumus. folio. 230. Secreta.
Suſcipe domine munera, quę in
beatę Thecle virginis ⁊ mar-
tyris tuę ſollemnitate deférimus: cu
ius nos confidimus patrocinio li-
berari. Poſtcommunio.
Auxilientur nobis domine ſum-
pta myſteria: ⁊, intercedente
beatá Thecla virgine ⁊ martyre tua,
ſempiterna faciãt preciõe gaudere.
℄ Sanctorum martyrum Cypriani Die
⁊ Iuſtinę, Miſſa. Salus autem iu- 26
ſtorum. de communi plurimorum
martyrum. folio 205. pręter oratio-
nem, quę dicitur vt infra. Oratio.
Beatorum martyrum tuorũ Cy
priani ⁊ Iuſtinę nos domine
foueant continuata pręſidia: quia nõ
déſinis propitius intuéri, quos tali-
bus auxilijs concéſſeris adiuuari.
Per. Secreta.
Munera tibi dñe noſtrę deuotio
nis offerimus: quę ⁊ pro tuorũ
tibi grata ſint honore iuſtorum, ⁊ no-
bis ſalutaria te miſerante reddantur.
Per dominum. Poſtcommunio.
Pręſta nobis, quęſumus domi-
ne, intercedentibus ſanctis tuis
Cypriano, ⁊ Iuſtina: vt, quę ore con-
tingimus, pura mente capiamus.
Per dominum noſtrum Ieſum. Die
℄ In feſto ſanctorum martyrũ Co- 27
ſmę, ⁊ Damiani. Introitus.
Sapientiam ſancto-
rum narrent popu-
li: ⁊ laudes eorum
nunciet eccleſia: no-
mina autem eorum
viuent in ſęculum
ſęculi. pſal's. Exul-
tate iuſti in domino: rectos decet col
laudatio. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊
ſpiritui ſancto. Sicut erat. Oratio.
Pręſta, quęſumus, omnipotens
deus: vt, qui ſanctorum marty-
rum tuorum Coſmę, ⁊ Damiani nata
litia cólimus, á cunctis malis immi-
nentibus eorum interceſſionibus li-
beremur. Per dominum noſtrum.
Epiſtola. Iuſti autem in perpetuũ
viuent. de communi plurimorum
martyrũ. fol. 205. Graduale. Cla-
mauerunt.

mauerunt iuſti, ⁊ dominus exaudi-
uit eos: ⁊ ex omnibus tribulationi-
bus eorum liberauit eos. ℣. Iuxta
eſt dominus his qui tribulato ſunt
corde: ⁊ humiles ſpiritu ſaluabun-
tur. Alleluia, alleluia, ℣. Hęc eſt ve
ra fraternitas: quę vicit mundi cri-
mina: Chriſtum ſecuta eſt, inclyta te-
nens regna cęleſtia, alleluia. Euan-
gelium. Deſcendens Ieſus de mon
te. de eodem communi. fol. 207.
Offertorium. Gloriabuntur in te
omnes, qui diligunt nomen tuum,
quoniam tu domine benedices iu-
ſto: domine, vt ſcuto bonę volunta-
tis tuę, coronaſti nos. Secreta.
SAnctorum tuorum nobis do-
mine pia non deſit oratio: quę
⁊ munera noſtra conciliet, ⁊ tuam
nobis indulgentiam ſemper obtine-
at. Per dominum noſt. Cōmunio.
Poſuerunt mortalia ſeruorum tuo-
rum domine eſcas volatilibus cę-
li: carnes ſanctorum tuoruz beſtijs
terrę: ſecundum magnitudinem bra
chij tui poſſide filios morte puni-
torum. Poſtcommunio.
PRotegat, q̄s domine, populuz
tuuz, ⁊ participatio cęleſtis in-
dulta conuiuij, ⁊ deprecatio collata
ſanctorum. Per dominum noſtruz.

Die ¶ In feſto dedicatione ſancti Mi-
29 chaelis Archangeli. Introitus.

BEnedicite domi-
num omnes ange
li ei⁹, potētes vir
tute, qui facitis
verbum eius, ad
audiendā vocem
ſermonum eius.
Ps. Benedic ani-
ma mea domino: ⁊ omnia quę intra
me ſunt, nomini ſancto eius. ℣. Glo
ria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.
DEus, qui miro ordine, angelo-
rum miniſteria, hominumque
diſpenſas: concede propitius: vt q-
bus tibi miniſtrantibus in cęlo ſem-
per aſſiſtitur, ab his in terra vita no-
ſtra muniatur. Per dominuz no-
ſtrum Ieſum Chriſtum filium tuuz.

Lectio libri Apocalypſis beati
Ioannis Apoſtoli.

IN diebus illis: Significauit de
us quę oportet fieri cito loquēs
per angelum ſuum ſeruo ſuo Ioāni:
qui teſtimoniū perhibuit verbo dei,
⁊ teſtimonium Ieſu Chriſti, quęcun
que vidit. Beatus qui legit, ⁊ qui au
dit verba prophetię huius: ⁊ ſeruat
ea quę in ea ſcripta ſunt. Tempus e-
nim prope eſt. Ioannes ſeptez eccle
ſijs, quę ſunt in Aſia, gratia vobis, ⁊
pax ab eo qui eſt, ⁊ qui erat, ⁊ qui ven
turus eſt: ⁊ à ſeptem ſpiritibus, qui
in conſpectu throni eius ſunt, ⁊ à Ie
ſu Chriſto, qui eſt teſtis fidelis, pri-
mogenitus mortuorum, ⁊ princeps
regum terrę: qui dilexit nos, ⁊ lauit
nos à peccatis noſtris ī ſanguine ſuo.
Graduale. Benedicite dominū om
nes angeli eius, potentes virtute, q
facitis verbū eius. ℣. Benedic ani-
ma mea dominuz, ⁊ omnia interiora
mea nomen ſanctuz eius. Alleluia,
allā. ℣. Sancte Michael Archange
le defende nos in p̄lio: vt non perea-
mus in tremendo iudicio. Alleluia.
In Apparitione Sancti Michae-
lis menſe Maij, omiſſo graduali ad-
ditur ſequens, ℣. Concuſſum eſt
mare, ⁊ contremuit terra, vbi ar-
changelus Michael deſcendit de
cęlo. Alleluia.

Sequentia ſancti euangelij
ſecunduz Matthęum.

ca.18

In illo tpe: Acceſſerunt diſcipuli ad Jeſum, dicentes: Quis putas, maior eſt in regno celorum? Et aduocans Jeſus paruulum, ſtatuit eū in medio eorum, ⁊ dixit. Amen dico vobis: niſi conuerſi fueritis: ⁊ efficiamini ſicut paruuli: non intrabitis in regnum celorum. Quicunque ergo humiliauerit ſe ſicut paruulus iſte: hic maior eſt in regno celorum. Et qui ſuſceperit vnum paruulum talē in nomine meo: me ſuſcipit. Qui autem ſcandalizauerit vnum de puſillis iſtis qui in me credunt: expedit ei vt ſuſpendatur mola aſinaria in collo eius, ⁊ demergatur in profundū maris. Ve mundo a ſcandalis. Neceſſe eſt enim vt veniant ſcandala: veruntamē ve homini illi, per quem ſcandalum venit. Si autem manus tua vel pes tuus ſcandalizat te: abſcide eum, ⁊ proijce abs te. Bonum eſt tibi ad vitam ingredi debilem vel claudum, quam duas manus vel duos pedes habentem mitti in ignem eternum. Et, ſi oculus tuus ſcandalizat te, erue eum, ⁊ proijce abs te. Bonum eſt tibi cum vno oculo in vitam intrare, quam duos oculos habentem mitti in gehennam ignis. Videte ne contemnatis vnum ex his puſillis. Dico enim vobis: quia angeli eorum ſemper vident faciem patris mei, qui in celis eſt. Credo. Offertorium. Stetit angelus iuxta aram templi, habens turibulum aureum in manu ſua: ⁊ data ſunt ei incenſa multa, ⁊ aſcendit fumus aromatum in conſpectu dei, Alleluia. Secreta.

Hoſtias tibi domine laudis offerimus, ſuppliciter deprecantes: vt eaſdem angelico pro nobis intercedente ſuffragio, ⁊ placatus accipias, ⁊ ad ſalutem noſtram prouenire concedas. Per dominum no. Communio. Benedicite omnes angeli domini domino: hymnum dicite, ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula. Poſtcommunio.

Beati archangeli tui Michaelis interceſſione ſuffulti, ſupplices te domine deprecamur: vt, quod ore proſequimur, contingamus ⁊ mente. Per dominum noſtrum.

In feſto S. Hieronymi presbyteri, conf. ⁊ doctoris eccleſie. Introitus. Die 30

In medio eccleſie aperuit os eius, ⁊ impleuit eū dñs Spiritu ſapientie ⁊ intellectus: ſtolam glorie induit eū. Ps. Bonum eſt confiteri domino, ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria patri. Oratio.

Deus, qui eccleſie tue, in exponendis ſacris ſcripturis, beatum Hieronymum confeſſorem tuū doctorem maximum, prouidere dignatus es: preſta, queſumus: vt eius ſuffragantibus meritis, quod ore ſimul ⁊ opere docuit, te adiuuāte exercere valeamus. Per dñm. Epiſt. Teſtificor coram deo. de communi doctorum. folio 211. Graduale. Os iuſti meditabitur ſapientiam, ⁊ lingua eius loquetur iudicium. ℣. Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ non ſupplantabuntur greſſus eius. Alleluia,

leluia, alleluia. ℣. Amauit eum Dominus, ⁊ ornauit eum: ſtolam glorię induit eum. Alleluia. Euangelium. Vos eſtis ſal terrę. de eodem communi. folio. 211. ⁊ dicitur Credo. Offertorium. Iuſtus, vt palma florebit: ſicut cedrus, quę in Libano eſt, multiplicabitur. Secreta.

DOnis cęleſtibus, q̄s dñe, libera nos tribue mente inſeruire: vt munera quę deferimus, intercedente beato Hieronymo confeſſore tuo, ⁊ medelam nobis operentur, ⁊ gloriam. Per dominum noſtrum. Cõio. Fidelis ſeruus, ⁊ prudens: quem conſtituit dominus ſuper familiam ſuam, vt det illis in tempore tritici menſuram. Poſtcommunio.

REpleti alimonia cęleſti, quęſumus, domine: vt interueniente beato Hieronymo cõfeſſore tuo, miſericordię tuę gratiam conſequi mereamur. Per dominum noſtrũ.

ℭ Feſta Octobris.

die 1. ℭ Sancti Remigij epiſcopi ⁊ confeſſoris, Miſſa. Statuit ei dominus. de cõi cõfeſſorum pontifi. fol. 209.

die 4 ℭ In feſto S. Frãciſci cõfeſſ. Intro.

MIhi autem abſit gloriari, niſi in cruce domini noſtri Ieſu Chriſti: per quem mihi mundus crucifixus eſt, ⁊ ego mũdo. pſalmus. Voce mea ad dominum clamaui: voce mea ad dominum deprecatus ſum. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

DEus, qui eccleſiam tuam beati Franciſci meritis fętu nouę prolis amplificas: tribue nobis, ex eius imitatione, terrena deſpicere, ⁊ cęleſtium donorum ſemper participatione gaudere. Per dominum.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Galatas.

FRatres: Mihi autem abſit gloriari, niſi in cruce Domini noſtri Ieſu Chriſti: per quem mihi mũdus crucifixus eſt, ⁊ ego mundo. In Chriſto enim Ieſu, neqȝ circunciſio aliquid valet, neqȝ prępuciũ, ſed noua creatura. Et quicunqȝ hanc regulã ſecuti fuerint: pax ſuper illos, ⁊ miſericordia, ⁊ ſuper Iſrael dei. De cetero nemo mihi moleſtus ſit. Ego enim ſtigmata domini Ieſu in corpore meo porto. Gratia dñi noſtri Ieſu Chriſti cum ſpiritu veſtro fratres. Amen. ca. 6. Grad. Os iuſti meditabitur ſapientiã, ⁊ lingua eius loquetur iudicium. ℣. Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ non ſupplantabuntur greſſus eius. Alleluia, alleluia. ℣. Franciſcus pauper ⁊ humilis, celum diues ingreditur, hymnis cęleſtibus honoratur. Alleluia. Euangelium. Confiteor tibi pater. de communi plurimorum martyrum. folio. 209. Offertoriũ. Veritas mea ⁊ miſericordia mea cũ ipſo, ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

MUnera tibi domine dicata ſanctifica: ⁊ intercedente beato Frãciſco, ab omni nos culparum labe purifica. Per dominum noſtrũ Ieſum Chriſtũ filium tuum. Cõio. Fidelis ſeruus ⁊ prudens: quem conſtituit dominus ſuper familiam ſuam, vt det illis in tempore tritici menſuram. Poſtcommunio.

ECcleſiam tuam, q̄s dñe, gratia cęleſtis amplificet: quam beati Franciſci illuminare voluiſti glorioſis meritis, ⁊ exemplis. Per dñm.

coꝛū imitatione pꝛo amoꝛe tuo pꝛo-
ſpera mundi deſpicere, ⁊ nulla eius
aduerſa foꝛmidare. Per dominum.

Lectio Actuum Apoſtoloꝛum.

c.17. In diebus illis. Stās Paulus
in medio Areopági, ait. Uiri
Athenieſes, per omnia quaſi ſuper-
ſtitioſos vos video. Pꝛęteriēs enim
⁊ videns ſimulacra veſtra, inueni ⁊
aram in qua ſcriptum erat, Ignoto
deo. Quod ergo ignoꝛantes colitis,
hoc ego annuncio vobis. Deus qui
fecit mundum, ⁊ omnia q̄ in eo ſunt,
hic cęli ⁊ terrę cum ſit dominus, non
in manufactis templis habitat, nec
manibus humanis colitur, indigens
aliquo, cum ipſe det omnibus vitam
⁊ inſpirationem ⁊ omnia: fecitq; ex
vno omne genus hominum inhabi-
tare ſuper vniuerſam faciem terrę,
definiens ſtatuta tempoꝛa ⁊ termi-
nos habitationis eoꝛū, quęrere deū
ſi foꝛte attrectent eum aut inueniāt,
quamuis non longè ſit ab vnoquoq;
noſtrum. In ipſo enim viuimus ⁊
mouemur ⁊ ſumus, ſicut ⁊ quidā ve-
ſtroꝛum poetarum dixerunt: Ipſius
enim ⁊ genus ſumus. Genus ergo
cum ſimus dei: nō debemus ęſtima-
re auro ⁊ argēto, aut lapidi ſculptu-
rę artis ⁊ cogitationis hominis, diui-
num eſſe ſimile. Et tempoꝛa quidem
huius ignoꝛantię deſpiciens deus,
nunc annunciat hominibus, vt om-
nes vbiq; pęnitentiam agant: eò ꝙ
ſtatuit diē in quo iudicaturus eſt oꝛ-
bem in ęquitate in viro in quo ſtatuit,
fidem pꝛębens omnibus, ſuſcitans
eum à moꝛtuis. Cum audiſſent autem
reſurrectionem moꝛtuoꝛum, quidam
quidem irridebant, quidam vero di-
xerunt. Audiemus te de hoc iterum.
Sic Paulus exiuit de medio eoꝛū.
Quidam vero viri adhęrētes ei, cre-
diderunt: in quibus ⁊ Dionyſius A-
reopagita, ⁊ mulier nomine Dáma-
ris, ⁊ alij cū eis. Grad. Anima no-
ſtra ſicut paſſer erepta eſt de láqueo
venantium. ℣. Laqueus contritus
eſt, ⁊ nos liberati ſumus: adiutoꝛium
noſtrum in nomine domini, qui fecit
cęlum ⁊ terram. Alleluia, alleluia.
℣. Iuſti epulentur, ⁊ exultent in con-
ſpectu Dei, ⁊ delectentur in lętitia.
Alleluia. Euangelium. Deſcendēs
Ieſus de monte. de cōi plurimoꝛum
martyrum. fol.207. Offertoꝛium.
Exultabūt ſancti in gloꝛia: lętabun-
tur in cubilibus ſuis: exaltationes dei
in faucibus eoꝛum, Allā. Secreta.
Oblata tibi dn̄e munera populi
tui, pꝛo tuoꝛū honoꝛe ſanctoꝛū
martyrum Dionyſij, Ruſtici, ⁊ Eléu
theri, ſuſcipe pꝛopitius, quęſumus:
⁊ eoꝛum nos interceſſione ſanctifica.
Per do. Cōio. Dico autem vobis
amicis meis: ne terreamini ab his, q
vos perſequuntur. Poſtcōmunio.
Sumptis dn̄e ſacramentis, q̄s:
vt intercedentibus beatis mar-
tyribus tuis Dionyſio, Rúſtico, ⁊
Eléuthero, ad redemptionis ęternę
pꝛoficiamus augmentum. Per do.

¶ In feſto ſancti Calliſti Papę ⁊ Die
martyris. Introitus. 14.

Sacerdotes Dei be-
nedicite dominum:
ſancti ⁊ humiles coꝛ-
de laudate deum.
Ps. Benedicite om-
nia opera domini
domino: laudate ⁊
ſuperexaltate eum in ſecula. ℣. Glo-
ria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.
Deus, q nos cōſpicis ex noſtra
infirmitate deficere: ad amoꝛē

tuum nos miſericorditer per ſancto-
rū tuorū exempla reſtaura. Per d.
Epiſtola. Omnis pontifex. de com-
muni confeſſorum pontific. fol. 210.
Grad. Inueni Dauid ſeruum meū:
oleo ſancto meo vnxi eum: manus
enim mea auxiliabitur ei: & brachiū
meū confortabit eum. ℣. Nihil pro-
ficiet inimicus in eo, & filius iniqui-
tatis non nocebit ei. Allia, allia. ℣.
Amauit eum dñs & ornauit eum: ſto-
lam glorię induit eum. Allia. Euang.
Si quis venit ad me. de communi
marty. pontifi fo. 202. Offertorium.
Veritas mea, & miſericordia mea
cum ipſo: & in nomine meo exaltabi-
tur cornu eius. Secreta.

Myſtica nobis dñe proſit obla-
tio: quę nos, & à reatibus no-
ſtris expediat, & perpetua ſaluatione
confirmet. Per dñm. Communio.
Beatus ſeruus, quem cum venerit
dominus inuenerit vigilantē: amen
dico vobis: ſuper omnia bona ſua cō-
ſtituet eum. Poſtcommunio.

Queſumus, omnipotens deus:
vt reatum noſtrum munera ſa-
cra purificent: & rectè viuendi nobis
operent effectum. Per dominum.

Die 18. ℭ In feſto Sancti Lucę euangeli-
ſtę. Introitus.

Mihi autē nimis
honorati ſūt ami
ci tui deus: nimis
cōfortatus eſt prī
cipatus eorum.
ps. Domine pro
baſti me, & cogno
uiſti me: tu co-
gnouiſti ſeſſionem meam, & reſurre-
ctionem meā. ℣. Gloria pa. Oratio.

Interueniat pro nobis, queſu-
mus domine, ſanctus tuus Lu-
cas euangeliſta: qui crucis mortifi- 10
cationem iugiter in ſuo corpore pro
tui nominis honore portauit. Per.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apo-
ſtoli ad Corinthios.

Fratres: Gratias ago deo, qui 2.C.8
dedit eandem ſolicitudinē pro
vobis in corde Titi: quoniā exhor-
tationem quidem ſuſcepit: ſed cum
ſolicitior eſſet, ſua voluntate profe-
ctus eſt ad vos. Miſimus etiam cum
illo fratrem noſtrum, cuius laus eſt
in Euangelio per omnes eccleſias.
Non ſolum autem: ſed & ordinatus
eſt ab eccleſijs comes peregrinatio-
nis noſtrę, in hanc gratiam quę mi-
niſtratur à nobis ad domini gloriā,
& deſtinatam voluntatem noſtram.
Deuitantes hoc, ne quis nos vitupe-
ret in hac plenitudine, quę miniſtra-
tur à nobis in domini gloriā. Pro-
uidemus enim bona: non ſolum co-
ram deo, ſed etiam corā hominibus.
Miſimus autem cum illis & fratrem
noſtrum, quem probauimus in mul-
tis ſępe ſolicitum eſſe, nunc autem
multo ſolicitiorem: confidentia mul-
ta in vos: ſiue pro Tito, qui eſt ſocius
meus, & in vobis adiutor: ſiue fratres
noſtri, apoſtoli eccleſiarum, gloria
Chriſti. Oſtenſionem ergo quę eſt
charitatis veſtrę & noſtrę glorię pro
vobis, in illos oſtendite in facie ec-
cleſiarum. Graduale. In omnem
terram exiuit ſonus eorum: & in fi-
nes orbis terrę verba eorum. ℣. Celi
enarrant gloriā dei: & opera manuū
eius annunciat firmamētum. Alle-
luia, alleluia. ℣. Ego vos elegi de
mundo, vt eatis, & fructū afferatis,
& fructus veſter maneat. Alleluia.

Sequentia ſancti euangelij ſecun-
dum Lucam.

c.10.

IN illo tpe: Deſignauit dñs & alios ſeptuagintaduos: & miſit illos binos ante faciē ſuā, in oēm ciuitatē & locū, quò erat ipſe venturus. Et dicebat illis. Meſſis qdē multa, operarij aũt pauci. Rogate ergo dñm meſſis, vt mittat operarios in meſſem ſuā. Ite: ecce ego mitto vos ſicut agnos inter lupos. Nolite portare ſácculū, neqȝ perā, neqȝ calceamenta: & neminē p viā ſalutáueritis. In quamcunqȝ domū intrauéritis: primū dicite. Pax huic dómui. Et, ſi ibi fuerit filius pacis, requieſcet ſuper illū pax veſtra: ſin aũt, ad vos reuertetur. In eádem aũt domo manete: edentes, & bibentes, quę apud illos ſunt. Dignus eſt enim operarius mercede ſua. Nolite tranſire de domo in domum. Et in quancunqȝ ciuitatem intrauéritis, & ſuſcéperint vos: manducate quę apponuntur vobis: & curate infirmos q in illa ſunt: & dicite illis. Appropinquauit in vos regnum Dei. Credo.

Offer. Mibi autem nimis honorificati ſunt amici tui deus: nimis cōfortatus eſt principatus eorum. Secr.

DOnis cęleſtibus da nobis, q̄s dñe, libera tibi mēte ſeruire: vt munera quę deferim⁹, interueniente beato euágeliſta tuo Luca, & medelā nobis operentur, & gloriā. Per do. Pręfatio de Apoſt. fol. 102. Cōio. Uos, q ſecuti eſtis me, ſedebitis ſuper ſedes, iudicantes duodecim tribus Iſrael. Poſtcommunio.

PReſta q̄s, oṗs deus: vt, quod de ſancto altari tuo accepimus, precibus beati euangeliſtę tui Lucę, ſanctificet animas noſtras: p quod tuti eſſe poſſimus. Per dñm noſtrum.

¶ Sácti Hilarionis Abbatis, Miſſa. Os iuſti meditabit. de cōi vnius Abbatis. fo. 213. Et pro cōmemora. ſanctę Urſulę & ſociarum. Oratio. Die 21.

DA nobis, q̄ſum⁹ dñe, ſanctarū virginum & martyrum tuarūȝ Urſulę & ſociarū eius, palmas inceſſabili deuotione venerari: vt, quas digna mente non poſſumus celebrare, humilibus ſaltem frequentemus obſequijs. Per dominum. Secre.

INtende, quęſumus dñe, munera altaribus tuis pro ſanctarum martyrū & virginū tuarū Urſulę & ſociarum eius feſtiuitate propoſita: vt ſicut, p hęc beata myſteria, illis gloriam contuliſti, ita nobis indulgentiam largiaris. Per d. Poſtcōio.

PReſta nobis, quęſumus dñe, intercedentibus ſanctis martyribus & virginib⁹ tuis: vt, quod ore cōtingimus, pura mente capiamus. p.

¶ Sanctorūȝ martyrū Chryſanthi & Darię. Miſſa. Intret in cōſpectu tuo. de cōi plurimo. marty. fo. 206. excepta orone, quę dī vt infra: Orō. Die 25.

BEatorū martyrū tuorum, dñe, Chryſanthi & Darię, quęſum⁹, adſit nobis oratio: vt quos veneramur obſequio, eorū pium iúgiter experiamur auxiliū. Per d. Secreta.

POpuli tui, quęſumus dñe, tibi grata ſit hoſtia: quę in natalitijs ſanctorum martyrū tuorū Chryſanthi & Darię ſollemniter immolatur. Per dominum. Poſtcommunio.

MYſticis dñe repleti ſumus votis & gaudijs, p̄ſta, quęſumus: vt interceſſionibus ſanctorū marty-

rum tuorũ Chryſanthi ⁊ Darię, quę temporaliter ágimus, ſpiritualiter cõſequamur. Per dominum nr̃m.

Die 26. ¶ Sancti Euariſti Papę ⁊ marty. Miſſa. Statuit ei dñs. de communi vnius marty. pontificis. fol. 202.

Die 27. ¶ In vigilia Apoſtolorum Simonis, ⁊ Iudę. Introitus.

Intret in conſpectu tuo dñe gemit⁹ cõpeditorũ: redde vicinis noſtris ſéptuplum in ſinu eoruȝ: vindica dñe ſanguinẽ ſanctorum tuoꝝ, qui effuſus eſt. Ps. Deus venerunt gentes in hereditatem tuam: polluerunt templum ſanctum tuuȝ: poſuerunt Hieruſalem in pomoruȝ cuſtodiam. ℣. Gloria patri. Oratio.

Concede, q̃s, op̃s deus: vt ſicut apoſtolorum tuorũ Simónis, ⁊ Iudę glorioſa natalitia pręuenimus: ſic ad tua beneficia ꝓmerenda, maieſtatem tuam pro nobis ipſi ꝓueniant. Per. Secũda oĩo de ſancta Maria. Concede. Tertia Eccleſię. vel ꝑ Papa. Ep̃la. Spectaculũ facti ſum⁹. de cõi ꝑ̃. nõ põt. f. 212. Grad. Uindica dñe ſanguinem ſanctorũ tuorũ, qui effuſus eſt. ℣. Poſuerunt mortalia ſeruorum tuoꝝ dñe eſcas volatilibus cęli: carnes ſanctorũ tuorũ beſtijs terrę. Euang. Ego ſuȝ vitis vera, ⁊ pater. vt in cõi mar. tpe paſchali. fol. 205. Offertorium.

Exultabũt ſancti in gloria, lętabuntur in cubilib⁹ ſuis: exaltationes dei in faucibus eorum. Secreta.

Muneribus noſtris dñe ſanctorum apoſtolorũ tuoruȝ Simonis, ⁊ Iudę feſta pręcedimus, te ſupppliciter deprecantes: vt, quę cõſcientię noſtrę prępediuntur obſtaculis, illoruȝ meritis grata reddant̃. Per. Secunda ſecreta. Tua dñe. Tertia Protege. vel Oblatis. Cõmunio.

Poſuerũt mortalia ſeruorum tuoꝝ dñe eſcas volatilib⁹ cęli: carnes ſanctorũ tuorum beſtijs terrę: ſecunduȝ magnitudinem brachij tui poſſide filios morte punitorum. Poſtcõio.

Sumpto dñe ſacramẽto ſuppliciter deprecamur: vt, intercedẽtibus beatis apoſtolis tuis Simone, ⁊ Iuda, quod temporaliter gerimus, ad vitã capiamus ęternam. P. Secũda poſtc. Sũptis dñe. Tertia Quęſumus do. vel Hęc nos quęſu.

¶ In feſto Apoſtolorum Simonis ⁊ Iudę. Introitus. Die 28.

Mihi autẽ nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principatus eorum. Ps. Domine ꝓbaſti me, ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meã, ⁊ reſurrectionẽ meã. ℣. Glia. Oĩo.

Deus, qui nos per beatos apoſtolos tuos, Simonẽ ⁊ Iudã, ad agnitionẽ tui nominis venire tribuiſti: da nobis, eorũ gloriam ſempiternam, ⁊ proficiẽdo celebrare, ⁊ celebrando proficere. Per dominuȝ. Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Epheſios.

Fratres, Unicuique noſtrum ca. 4. data eſt gratia ſecundũ menſuram donationis Chriſti. Propter quod dicit. Aſcendens in altũ, captiuam duxit captiuitatem: dedit dona hominibus. Quód autem aſcendit, quid eſt, niſi quia deſcẽdit primuȝ in

inferiores partes terrę: Qui deſcendit: ipſe eſt & qui aſcendit ſuper oēs cęlos, vt impleret oïa. Et ipſe dedit quoſdam quidē apoſtolos: quoſdam autē prophetas: alios vero euangeliſtas: alios autem paſtores & doctores, ad conſummationē ſanctorū, in opus miniſterij, in ędificationē corporis Chriſti: donec occurramus omnes in vnitatē fidei & agnitionis filij dei, in virū perfectū, in menſuram ętatis plenitudinis Chriſti. Gradu. Cōſtitues eos principes ſuper omnem terrā: memores erunt nominis tui dñe. ℣. Pro patribus tuis nati ſunt tibi filij: propterea populi confitebuntur tibi. Alla, alla. ℣. Nimis honorati ſunt amici tui de⁹: nimis cōfortatus eſt principatus eorū, Alla.

Sequen. ſancti euange. ſm Joannē.

c. 15.

In illo tpe: Dixit Jeſ⁹ diſcipulis ſuis. Hęc mando vobis: vt diligatis inuicē. Si mundus vos odit: ſcitote, q me priorem vobis odio habuit. Si de mundo fuiſſetis: mūdus quod ſuū erat, diligeret. Quia vero de mūdo non eſtis, ſed ego elegi vos de mūdo: ꝓpterea odit vos mūdus. Mementote ſermonis mei, quē ego dixi vobis: Nō eſt ſeruus maior dño ſuo. Si me perſecuti ſunt: & vos perſequentur. Si ſermonē meū ſeruauerunt: & veſtrum ſeruabunt. Sed hęc omnia facient vobis propter nomē meū: quia neſciunt eū qui miſit me. Si non veniſſem, & locutus eis fuiſſē: peccatū nō haberent. Nūc aūt excuſationem non habent de peccato ſuo. Qui me odit: & patrē meū odit. Si opera nō feciſſē in eis, quę nemo ali⁹ fecit, peccatū nō haberēt. Nūc aūt & viderūt, & oderūt & me, & patrē meū. Sed vt impleatur ſermo, q in lege eorū ſcript⁹ eſt, Quia odio habuerūt me gratis. dicitur Credo. Offert. In omnem terram exiuit ſonus eorum, & in fines orbis terrę verba eorum. Secreta.

Gloriam dñe ſanctorū apoſtolorum tuorū perpetuam venerātes, quęſum⁹: vt eā ſacris myſterijs expiati, dignius celebremus. Per. Pręfatio de Apoſt. fol. 102. Cōio. Vos, qui ſecuti eſtis me, ſedebitis ſuper ſedes, iudicantes duodecim tribus Iſrael. Poſtcommunio.

Perceptis dñe ſacramētis ſuppliciter exoramus: vt, intercedētibus beatis aplis tuis Simōne, & Juda, quę ꝓ illorū veneranda gerimus paſſione, nobis ꝓficiāt ad medelā. P.

¶ In Vigilia Omniū ſanctor. Int. Die 31.

Iudicāt ſancti gētes, & dominantur populis: & regnabit dñs deus illorū in perpetuū. pſalmus. Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria patri. non dicitur Gloria in excelſis. Oratio.

Domine deus noſter, multiplica ſup nos gratiam tuā: & quorum ꝑuenimus glorioſa ſollēnia, tribue ſubſequi in ſancta promiſſione lętitiā. Per. Secūda oīo, d Spū ſcō. Deus qui corda. tertia Eccleſię. vel pro Papa. Deus omnium.

Lectio libri Apocalypſis beati Joannis Apoſtoli.

ca. 5. In diebus illis: Ecce ego Joan-
nes vidi in medio thꝛoni ⁊ qua-
tuoꝛ animalium, ⁊ in medio ſenioꝛũ,
agnum ſtantem tanquã occiſum, ha-
bentem coꝛnua ſeptem, ⁊ óculos ſe-
ptem: qui ſunt ſeptem ſpiritus dei,
miſſi in omnem terram. Et venit, ⁊
accepit libꝛum de dextera ſedentis
in thꝛono. Et cum aperuiſſet libꝛum:
quatuoꝛ animalia ⁊ vigintiquatuoꝛ
ſenioꝛes ceciderunt coꝛam agno: ha-
bentes ſinguli citharas ⁊ phialas áu-
reas, plenas odoꝛamentoꝛum: quę
ſunt oꝛationes ſanctoꝛum. Et canta-
bant canticum nouum, dicentes. Di-
gnus es domine accipere libꝛum, ⁊
ſóluere ſignácula eius: qm̃ occiſus es,
⁊ redemiſti nos deo in ſanguine tuo,
ex omni tribu ⁊ lingua ⁊ populo ⁊
natione: ⁊ feciſti nos deo noſtro re-
gnum ⁊ ſacerdotes: ⁊ regnabimus
ſuper terram. Et vidi, ⁊ audiui vocẽ
angeloꝛum multoꝛũ in circuitu thꝛo
ni, ⁊ animalium, ⁊ ſenioꝛum: ⁊ erat
numerus eoꝛuꝫ millia millium voce
magna dicẽtium. Dignus eſt agnus
qui occiſus eſt, accipere virtutem, ⁊
diuinitatem, ⁊ ſapientiã, ⁊ foꝛtitudi-
nem, ⁊ honoꝛem, ⁊ gloꝛiaꝫ, ⁊ benedi-
ctionem, in ſecula ſeculoꝛum. Amen.
Grad. Exultabunt ſancti in gloꝛia:
lętabũtur in cubilibus ſuis. ℣. Can-
tate dñ̃o canticum nouum: laus eius
in eccleſia ſanctoꝛũ. Euang. Deſcẽ-
dens Jeſus de monte ſtetit. de cõi
pluri. marty. fol. 207. Offertoꝛium.
Exultabunt ſancti in gloꝛia: lętabũ-
tur in cubilibus ſuis: exaltationes
dei in faucibus eoꝛum. Secreta.
Altare tuum domine deus mu-
neribus cumulamus oblatis:
da quęſumus: vt ad ſalutẽ noſtrã, om
nium ſanctoꝛum tuoꝛum pꝛecatione
pꝛoficiant, quoꝛum ſollemnia ventu-
ra pꝛęcúrrimus. Per. Communio.
Iuſtoꝛum animę in manu dei ſunt: ⁊
nõ tanget illos toꝛmentũ malitię: vi-
ſi ſunt óculis inſipientium moꝛi: illi
autem ſunt in pace. Poſtcõmunio.
Sacramẽtis domine ⁊ gaudijs
optata celebꝛitate expletis, q̃-
ſumus: vt eoꝛum pꝛecibus adiuue-
mur, quoꝛum recoꝛdationibus exhi-
bentur. Per dominum noſtrum.

¶ Feſta Nouembꝛis.

In feſto Omniũ ſanctoꝝ. Intro. Die
Gaudeamus oẽs 1.
in domino, diem
feſtum celebꝛan-
tes, ſub honoꝛe
ſanctoꝛum omni-
um: de quoꝛum
ſollemnitate gau
dent Angeli, ⁊
collaudant filium dei. ps. Exultate
iuſti in domino: rectos decet collau-
datio. ℣. Gloꝛia patri, ⁊c. Oꝛatio.
Omnipotens ſempiterne deus,
qui nos Omniũ ſanctoꝛuꝫ tuo-
rũ merita ſub vna tribuiſti celebꝛita-
te venerari: quęſumus: vt deſidera-
tam nobis tuę pꝛopitiationis abun-
dantiam, multiplicatis interceſſoꝛi-
bus largiaris. Per dominũ noſtrũ.

Lectio libꝛi Apocalypſis beati
Joannis Apoſtoli.

In diebus illis. Ecce, ego Joã- ca. 7.
nes vidi alteruꝫ Angelum aſcẽ-
dentem ab oꝛtu ſolis: habentem ſi-
gnũ Dei viui. Et clamauit voce ma-
gna quatuoꝛ Angelis, quibus datuꝫ
eſt nocere terrę ⁊ mari, dicens. No-
lite nocere terrę, ⁊ mari, neqꝫ arboꝛi-
bus: quoadusque ſignemus ſeruos
dei noſtri in frontibus eoꝛum. Et
audiui numerum ſignatoꝛum, cen-
tum

tum quadragintaquatuoꝛ millia ſi-
gnati ex omni tribu filioꝛum Iſrael.
Ex tribu Iuda, duodecim millia ſi-
gnati. Ex tribu Ruben, duodecim
millia ſignati. Ex tribu Gad, duode-
cim millia ſignati. Ex tribu Aſer,
duodecim millia ſignati. Ex tribu
Nephthalim, duodeciꝫ millia ſigna-
ti. Ex tribu Manaſſe, duodecim mil-
lia ſignati. Ex tribu Simeon, duode-
ciꝫ millia ſignati. Ex tribu Leui, duo-
decim millia ſignati. Ex tribu Iſſa-
char, duodecim millia ſignati. Ex
tribu Zabulon, duodecim millia ſi-
gnati. Ex tribu Ioſeph, duodecim
millia ſignati. Ex tribu Beniamin,
duodecim millia ſignati. Poſt hęc
vidi turbam magnam, quā dinume-
rare nemo poterat, ex omnibus gen-
tibus, ⁊ tribubus, ⁊ populis, ⁊ lin-
guis, ſtātes ante thꝛonum: ⁊ in con-
ſpectu agni, amicti ſtoliſ albis, ⁊ pal-
mę in manibus eoꝛum: ⁊ clamabant
voce magna dicētes. Salus deo no-
ſtro, qui ſedet ſuper thꝛonuꝫ, ⁊ agno.
Et omnes angeli ſtabant in circuitu
thꝛoni, ⁊ ſenioꝛum, ⁊ quatuoꝛ anima-
lium: ⁊ ceciderunt in cōſpectu thꝛo-
ni in facies ſuas, ⁊ adoꝛauerunt deū,
dicentes, Amen. Benedictio ⁊ cla-
ritas, ⁊ ſapientia, ⁊ gratiarum actio,
honoꝛ, virtus, ⁊ foꝛtitudo deo no-
ſtro, in ſecula ſeculoꝛum. Amen.
Graduale. Timete dominum om-
nes ſancti eius: quoniam nihil deeſt
timentibus eum. ℣. Inquirentes au-
tem dominum, non deficient omni
bono. Alleluia, all'a. ℣. Venite ad
me omnes qui laboꝛatis, ⁊ onerati
eſtis: ⁊ ego reficiam vos. Alleluia.
Seq. ſancti euangelij ſm Mattheū.
ca. 5. In illo tempoꝛe: Videns Ieſus
turbas, aſcendit in montem. Et
cū ſediſſet, acceſſerūt ad eum diſcipu
li eius: ⁊ aperiens os ſuum, docebat
eos, dicens. Beati pauperes ſpiritu:
quoniam ipſoꝛuꝫ eſt regnum cęloꝛū:
Beati mites: quoniam ipſi poſſide-
bunt terram. Beati qui lugent: quo-
niam ipſi conſolabuntur. Beati qui
eſuriunt, ⁊ ſitiunt iuſtitiam: quoniam
ipſi ſaturabuntur. Beati miſericoꝛ-
des: quoniam ipſi miſericoꝛdiā con-
ſequentur. Beati mūdo coꝛde: quo-
niam ipſi deum videbunt. Beati pa-
cifici: quoniam filij dei vocabuntur.
Beati, qui perſecutionem patiūtur
pꝛopter iuſtitiam: quoniam ipſoꝛum
eſt regnum cęloꝛum. Beati eſtis, cū
maledixerint vobis homines, ⁊ per-
ſecuti vos fuerint, ⁊ dixerint omne
malum aduerſum vos mentientes,
ꝓpter me. Gaudete ⁊ exultate: quo-
niam merces veſtra copioſa eſt in cę-
lis. dicitur Credo. Offertoꝛium.
Iuſtoꝛum animę in manu dei ſunt:
⁊ non tanget illos toꝛmentum moꝛ-
tis: viſi ſunt oculis inſipientium mo-
ri: illi autem ſunt in pace. Secreta.
Munera tibi domine noſtrę de-
uotionis offerimus: quę ⁊ pꝛo
cunctoꝛum tibi grata ſint honoꝛe iu-
ſtoꝛum, ⁊ nobis ſalutaria te miſeran-
te reddantur. Per dominum no-
ſtrum. Communio. Beati mundo
coꝛde, quoniam ipſi deum videbūt:
beati pacifici, quoniam filij dei vo-
cabuntur: beati qui perſecutionem
patiuntur pꝛopter iuſtitiam, quo-
niam ipſoꝛum eſt regnum cęloꝛum.

Poſtcommunio.

Da, quęſumus domine, fideli-
bus populis Omnium ſancto-
rum tuoꝛum ſemper veneratione lę-
tari, ⁊ eoꝛum perpetua ſupplicatio-
ne muniri. Per dominum noſtruꝫ.

¶ Infra

¶ Infra octauam Omniũ Sanctorum, ⁊ in die octaua, Miſſa dicitur ſicut in die. Sed infra octauam ſecunda oratio de Spiritu ſancto.

Deus qui corda fidelium ⁊c. tertia Eccleſię tuę. vel pro Papa.

De feſtis duplicibus ⁊ ſemiduplicibus infra eam occurrentibus fit, cũ cõmemoratione octauę. De ſimplicibus aũt fit tãtum commemoratio.

die 2 ¶ Secunda die fit Commemoratio omnium fidelium defunctorum: ⁊ dicitur Miſſa. Requiem ęternam dona. quę loco ſuo circa finẽ Miſſalis habetur. fo.234. Si autẽ ſecunda dies fuerit dñica, dicta Commemoratio defunctorum fit feria ſecunda.

die 4 ¶ Pro cõmemo. ſanctorum martyrum Vitalis, ⁊ Agricolę. Oratio.

Preſta, quęſumus, omnipotens deus: vt, qui ſanctorum martyrum tuorum Vitalis ⁊ Agricolę ſollemnia cólimus, eorum apud te interceſſionibus adiuuemur. Per d.

Tertia oratio de Spiritu ſancto, niſi fuerit Dominica: quia tunc tertia erit de ſanctis. Secreta.

Oblatis, quęſumus domine, placare muneribus: ⁊ intercedentibus ſanctis martyribus tuis, Vitale, ⁊ Agricola, à cunctis nos defende periculis. Poſtcommunio.

Haec nos communio domine purget à crimine: ⁊ intercedentibus ſanctis martyribus tuis, Vitale ⁊ Agricola, cęleſtis remedij faciat eſſe conſortes. Per dominum.

die 8 ¶ In die octaua Omnium ſanctorum, dicitur Miſſa, vt in die, cuꝫ cõmemoratione ſanctorum martyrum Quatuor Coronatorum. Oratio.

Preſta, quęſumus, oĩps deus: vt, qui glorioſos martyres fortes in ſua cõfeſſione cognouimus, pios apud te in noſtra interceſſione ſentiamus. Per dñm noſtrum. Secreta.

Benedictio tua dñe larga deſcẽdat: quę munera noſtra, deprecãtibus ſanctis martyrib⁹ tuis, tibi reddat accepta, ⁊ nobis ſacramentũ redẽptionis efficiat. Per d. Poſtcõ.

Coeleſtibus refecti ſacramẽtis ⁊ gaudijs, ſupplices te dñe deprecamur: vt quorũ gloriamur triũphis, protegamur auxilijs. Per do.

¶ In dedicatione Baſilicę Saluatoris dicitur Miſſa. Terribilis eſt locus iſte. de communi Dedicationis eccleſię. fol.217. ⁊ pro cõmemoratione ſancti Theodori mar. Orõ. die 9

Deus, qui nos beati Theodori martyris tui confeſſione glorioſa circũdas, ⁊ protegis, prǽſta nobis, ex eius imitatione proficere, ⁊ oratione fulciri. Per do. Secreta.

Suſcipe domine fideliuꝫ preces cum oblationibus hoſtiarum: ⁊ intercedente beato Theodóro martyre tuo, per hęc pię deuotionis officia, ad cęleſtem gloriam tranſeamus. Per dominũ noſtrum. Poſtcõio.

Preſta nobis, quęſumus dñe, intercedẽte btõ Theodoro martyre tuo: vt, quod ore contingimus, pura mente capiamus. Per dñm.

¶ Sanctorũ mar. Tryphonis, Reſpicij, ⁊ Nimphę. Introitus. Die 10.

Clamauerunt iuſti, ⁊ dominus exaudiuit eos: ⁊ ex omnibus tribulationibus eorũ liberauit eos. pſalmus. Benedicam dominum in omni tempore: ſemper laus eius in ore meo. ℣. Gloria patri. Oratio.

Hac

F Ac nos, q̄s dñe, ſanctorū martyrū tuorum Tryphonis, Reſpicij, ⁊ Nymphę, ſemp feſta ſectari: quorū ſuffragijs protectionis tuę dona ſentiamus. Per dñm. Epiſtola. Non ſunt condignę. de cōi plurim. marty. fo. 206. Grad. Uindica domine ſanguinem ſanctorū tuorū qui effuſus eſt. ℣. Poſuerunt mortalia ſeruorum tuorum eſcas volatilibus celi, carnes ſanctorū tuorum beſtijs terrę. Allā, allā. ℣. Precioſa in cōſpectu dñi mors ſanctorū eius. Allā. Euang. Attendite á fermento phariſęoru3. de eodem cōmuni. fo. 209. Offertorium. Letamini in domino, ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini omnes recti corde. Secreta.

M Unera tibi domine noſtrę deuotionis offerimus: quę ⁊ pro tuorum tibi grata ſint honore iuſtorū: ⁊ nobis ſalutaria te miſeráte reddantur. Per do. Cōio. Quicunq3 fecerit voluntatē patris mei q in celis eſt: ipſe meus frater, ⁊ ſoror, ⁊ mater eſt, dicit dominus. Poſtcōio.

P Reſta nobis, quęſumus dñe, intercedentibus ſanctis martyribus tuis Tryphone, Reſpicio, ⁊ Nympha: vt, quod ore cōtingimus, pura mente capiamus. Per dñm.

Die 11. ¶ In feſto ſancti Martini epiſcopi, ⁊ confeſſoris. Introitus.

S Tatuit ei dominus teſtamentum pacis: ⁊ principem fecit eū: vt ſit illi ſacerdotij dignitas in ęternū. ps. Memento dñe Dauid, ⁊ oīs manſuetudinis eius. ℣. Gloria. Oratio.

D Eus, qui cōſpicis quia ex nulla noſtra virtute ſubſiſtimus: cōcede propitius: vt, interceſſione beati Martini confeſſoris tui atque pōtificis, contra omnia aduerſa muniamur. Per dominum noſtrum.

Pro commemoratione ſancti Menę martyris. Oratio.

P Reſta, quęſumus, omnipotēs deus: vt, qui beati Menę martyris tui natalitia colimus, interceſſione eius in tui nominis amore roboremur. Per dominu3. Epiſtola. Ecce ſacerdos magnus. de cōmuni confeſſorum pontificum. fol. 209. Graduale. Ecce ſacerdos magnus, qui in diebus ſuis placuit deo. ℣. Non eſt inuentus ſimilis illi, qui cōſeruaret legem excelſi. Allia, allia. ℣. Beatus vir ſanctus Martinus, vrbis Turonis epiſcopus, requieuit: quem ſuſceperunt angeli, atque archangeli, throni, dominationes, ⁊ virtutes. Allā. Euang. Nemo accēdit lucernā. de eodē cōmuni. fo. 201. Offert. Ueritas mea ⁊ miſericordia mea cum ipſo, ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

D A, miſericors Deus: vt hęc nos ſalutaris oblatio, ⁊ á proprijs reatibus indefinēter expediat, ⁊ ab omnibꝰ tueatur aduerſis. Per.

Pro cōme. ſancti Menę. Secreta.

M Uneribus noſtris, quęſumus domine, precibuſq3 ſuſceptis: ⁊ cęleſtibus nos munda myſterijs, ⁊ clementer exaudi. Per dominum. Cōio. Beatus ſeruus, quem cū venerit dominus, inuenerit vigilantē: amen dico vobis: ſuper omnia bona ſua cōſtituet eum. Poſtcommunio.

P Reſta, quęſumus, dñe deus noſter: vt, quorū feſtiuitate votiua ſunt ſacramēta, eorū nobis ſalutaria interceſſione reddātur. Per do.

Pro

Pꝛo cõme. ſancti Menę. Poſtcõ.

DA, q̃s, dñe de⁹ noſter: vt, ſicut tuoꝛũ cõmemoꝛatione ſanctorum tẽpoꝛali gratulamur officio: ita perpetuo lętemur aſpectu. Per d.

Die 12. ¶ In feſto ſancti Martini Papę, ⁊ martyris. Miſſa. Sacerdotes dei. de cõi vnius marty. pontifi. fol. 203.

Die 17. ¶ Sancti Gregorij Thaumaturgi epiſcopi, ⁊ confeſſoris. Introitus.

STatuit ei dñs teſtamẽtũ pacis, ⁊ prĩcipẽ fecit euz: vt ſit illi ſacerdotij dignitas in ęternum. ps. Memẽto dñe Dauid, ⁊ oĩs mãſuetudinis eius. ℣. Gloꝛia patri. Oꝛatio.

DA, q̃s, ops deus: vt beati Gregorij confeſſoris tui atq; pontificis veneranda ſollemnitas, ⁊ deuotionẽ nobis augeat, ⁊ ſalutem. p.

Epiſtola. Ecce ſacerdos magnus. de cõi conf. pont. fol. 207. Gradua. Ecce ſacerdos magnus, qui in diebus ſuis placuit deo. ℣. Non eſt inuentus ſimilis illi, qui cõſeruaret legem excelſi. Alleluia, alleluia. ℣. Tu es ſacerdos in ęternũ, ſecundum oꝛdinem Melchiſedech, Alleluia.

Seq. ſancti euangelij ſm Marcum.

ca. 11

IN illo tpe: Dixit Ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Habete fidem dei. Amẽ dico vobis: q: q̃cũq; dixerit huic mõti, tollere ⁊ mittere in mare: ⁊ non heſitauerit in coꝛde ſuo, ſed crediderit q: quodcũq; dixerit, fiat: fiet ei. Propterea dico vobis: oĩa quęcunque oꝛantes petitis, credite q: accipietis, ⁊ euenient vobis. Offer. Inueni Dauid ſeruũ meũ: oleo ſancto meo vnxi eũ: manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ bꝛachiũ meũ confoꝛtabit eum. Sec.

SAncti tui, q̃s dñe, nos vbiq; lętificent: vt dum eoꝛũ merita recolim⁹, patrocinia ſentiamus. Per. Communio. Fidelis ſeruus ⁊ prudens: quem cõſtituit dominus ſuper familiam ſuaz, vt det illis in tempoꝛe tritici menſuram. Poſtcommunio.

PReſta, q̃s, omnipotens deus: vt, de pceptis muneribus gratias exhibentes, intercedente beato Gregorio confeſſoꝛe tuo atq; pontifice, beneficia potioꝛa ſumamus. p.

¶ In dedicatione Baſilicę ſanctoꝛũ apłoꝝ Petri, ⁊ Pauli. Miſſa. Terribilis eſt. de cõi dedic. ecclię. f. 217. Die 18.

¶ Sancti Pontiani Papę ⁊ mar. Miſſa. Statuit ei dominus. de cõmuni vnius marty. pontifi. fol. 200. Die 19.

¶ In feſto Sanctę Cecilię virginis, ⁊ martyris. Introitus. Die 22.

LOquebar de teſtimonijs tuis in cõſpectu regũ, ⁊ nõ confundebar: ⁊ meditabar in mãdatis tuis, quę dilexi nimis. ps. Beati immaculati in via, qui ambulant in lege dñi. ℣. Gloꝛia patri. Oꝛatio.

DEus, q nos annua beatę Cecilię virginis ⁊ martyris tuę ſollẽnitate lętificas: da, vt quã veneramur officio, etiã pię cõuerſationis ſequamur exẽplo. Per. Epiſt. Dñe deus meus. de cõi virginis, ⁊ mar fo. 214. Grad.

Grad. Audi filia, ⁊ vide, ⁊ inclina aurem tuam: quia cõcupiuit rex ſpeciem tuam. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua, intende, proſpere procede: ⁊ regna. Alla, alla. ℣. Quinque prudentes virgines acceperũt oleũ in vaſis ſuis cum lampadibus: media autem nocte clamor factus eſt: ecce ſponſus venit, exite obuiã Chriſto domino. Alleluia. Euangelium. Simile eſt regnũ cęlorũ decem virginibus. de eodem cõmuni. fo.214. Offertorium. Afferentur regi virgines poſt eam: proxime eius afferentur tibi. Secreta.

Hæc hoſtia, domine, placationis ⁊ laudis, quęſumus, vt intercedẽte beata Cecilia martyre tua, nos propitiatione tua dignos ſemper efficiat. Per do. Communio. Confundantur ſuperbi: quia iniuſte iniquitatem fecerunt in me: ego autem in mandatis tuis exercebor: ⁊ meditabor in tuis iuſtificationibus, vt non confundar. Poſtcõmunio.

Satiaſti domine familiam tuam muneribꝰ ſacris: eius, q̃ſumus, ſemper interuẽtione nos refoue, cuius ſollemnia celebramus. Per do.

Die 23. ¶ In feſto ſancti Clementis Papę ⁊ martyris. Introitus.

Dicit dominus: ſermones mei, quos dedi in os tuum, nõ deficiẽt de ore tuo: ⁊ munera tua accepta erũt ſup altare meũ. ps. Beatꝰ vir qui timet dominũ: in mandatis eius volet nimis. ℣. Gloria pa. Oratio.

Deus, qui nos annua beati Clementis martyris tui atq; pontificis ſollemnitate lętificas: cõcede propitius: vt, cuius natalitia colimus, virtutem quoq; paſſionis imitemur. Per dominum noſtrum. Pro commemoratione ſanctę Felicitatis. Oratio.

Preſta, quęſumus, omnipotens deus: vt beatę Felicitatis martyris tuę ſollẽnia recenſentes, meritis ipſius protegamur, ⁊ precibus. Tertia oratio. A cũctis. Epiſtola. Imitatores mei eſto. vt in dominica xxiij. poſt Pentecoſten. fo.147. Grad. Iurauit dominus, ⁊ non penitebit eum: tu es ſacerdos in ęternum ſm ordinem Melchiſedech. ℣. Dixit dominus dño meo, ſede a dextris meis. Alleluia, alla. ℣. Hic eſt ſacerdos, quẽ coronauit dñs. Alla. Euangelium. Vigilate, q; neſcitis. de cõi confeſſorum pontifi. fol. 210. Offertorium. Veritas mea ⁊ miſericordia mea cum ipſo, ⁊ in nomine meo exaltabit cornu eius. Secreta.

Munera tibi dñe oblata ſanctifica: ⁊ intercedente beato Clemente martyre tuo atque pontifice, per hęc nos a peccatorũ noſtrorum maculis emunda. Per dominum. Pro commemoratione ſanctę Felicitatis. Secreta.

Vota populi tui dñe propitiatus intẽde: ⁊ cuius nos tribuis ſollemnia celebrare, fac gaudere ſuffragijs. Per dominũ noſtrũ. Coio. Beatus ſeruus, quem cum venerit dominus, inuenerit vigilantẽ: amen dico vobis, ſuper omnia bona ſua conſtituet eum. Poſtcommunio.

Corporis ſacri, ⁊ precioſi ſanguinis repleti libamine quęſumus, dñe deus noſter: vt, quod pia deuotione gerimus, intercedente beato Clemente martyre tuo atque pontifice

pontifice, certa redemptione capiamus. Per dominum noſtrum.

Pro commemoratione ſanctę Felicitatis. Poſtcommunio.

Supplices te rogamus omnipotens deus: vt intercedentibus ſanctis tuis, ꝛ tua in nobis dona multiplices, ꝛ tempora noſtra diſponas. Per dominum noſtrum Jeſum.

Die 24. ¶ Sancti Chryſogoni martyris. Miſſa. In virtute tua do. de cõmuni vnius martyris. folio 203. pręter orationẽ, quę dicitur vt infra. Oro.

Adeſto dñe ſupplicationibꝰ noſtris: vt, q ex iniquitate noſtra reos nos eſſe cognoſcimus, beati Chryſógoni martyris tui interceſſione liberemur. Per do. Secreta.

Oblatis, qs dñe, placare muneribus: ꝛ intercedente beato Chryſógono martyre tuo, à cunctis nos defende periculis. Per dominum noſtrum. Poſtcommunio.

Tui domine perceptione ſacramenti, ꝛ à noſtris mundemur occultis, ꝛ ab hoſtium liberemur inſidijs. Per dominum noſtrum.

Die 25. ¶ In feſto ſanctę Catharinę virginis ꝛ martyris. Introitus.

Loquebar de teſtimonijs tuis in cõſpectu regũ, ꝛ nõ confundebar: ꝛ meditabar in mandatis tuis, quę dilexi nimis. pſalmus. Beati immaculati in via, qui ambulant in lege dñi. ℣. Gloria patri. Oratio.

Deus, qui dediſti legem Moyſi in ſummitate montis Sinai: ꝛ in eodem loco per ſanctos angelos tuos corpus beatę Catharinę virginis ꝛ martyris tuę mirabiliter collocaſti: pręſta, quęſumus: vt, eius meritis ꝛ interceſſione, ad montem qui Chriſtus eſt peruenire valeamus. Per eundem dominum noſtrum. Epiſt. Confitebor tibi domine rex. de cõi vnius virg. ꝛ marty. fol. 214. Graduale. Dilexiſti iuſtitiam: ꝛ odiſti iniquitatem. ℣. Propterea vnxit te deus, deus tuus, oleo lętitię. Alleluia, alleluia. ℣. Adducentur regi virgines poſt eã: proximę eius afferentur tibi in lętitia. Alleluia. Euangelium. Simile eſt regnum cęlorum decem virginibus. de eodem cõmuni. fo. 214. Offertorium. Afferentur regi virgines poſt eam: proximę eius afferentur tibi. Secreta.

Suſcipe domine munera, quę in beatę Catharinę virginis ꝛ martyris tuę ſollẽnitate deferimus: cuius nos confidimus patrocinio liberari. Per dominũ noſtrũ Jeſum Chriſtum filium tuum. Communio. Confundantur ſuperbi, quia iniuſtè iniquitatem fecerunt in me: ego autẽ in mãdatis tuis exercebor, ꝛ meditabor in tuis iuſtificationibus, vt non confundar. Poſtcommunio.

Auxilientur nobis domine ſumpta myſteria: ꝛ intercedente beata Catharina virgine ꝛ martyre tua, ſempiterna faciant protectione gaudere. Per dominum noſtrum.

¶ Sancti Petri Alexandrini epiſcopi ꝛ martyris. Miſſa. Statuit ei dominus. de communi vniusmartyris pontificis. folio. 202. Die 26.

FINIS.

Com-

COMMVNE SANCTORVM.

IN VIGILIA VNIVS APOSTOLI. INTROITVS.

psal. 51.

EGo autez ſicut oliua fructificaui ī domo dñi: ſperaui in miſericordia dei mei: ꝛ expectabo nomē tuum, quoniā bonū eſt ante conſpectuꝫ ſanctorum tuorum. Ps. Quid gloriaris in malitia: qui potens es in iniquitate. ℣. Gloria patri, ꝛ filio. Oratio.

DA, q̄s, oīs deus: vt beati N. apoſtoli tui, quā pręuenimus, veneranda ſollemnitas, ꝛ deuotionē nobis augeat ꝛ ſalutem. Per dñm.

Lectio libri Sapientię.

Ecc. 44. ꝛ 45. BEnedictio dñi ſuper caput iuſti. Ideo dedit illi dominus hęreditatem, ꝛ diuiſit ei partē in tribubus duodecim: ꝛ inuenit gratiā in cōſpectu omnis carnis. Magnificauit eū in timore inimicorum: ꝛ in verbis ſuis monſtra placauit. Glorificauit eū in cōſpectu regum: ꝛ oſtendit illi gloriā ſuam. In fide ꝛ lenitate ipſius ſanctū fecit illum: ꝛ elégit eū ex omni carne. Et dedit illi coram pręcepta: ꝛ legem vitę ꝛ diſciplinę: ꝛ excelſum fecit illum. Statuit illi teſtamentum ęternum: ꝛ circuncinxit eum zona iuſtitię: ꝛ induit eum dominus coro-
psal. nam glorię. Grad. Iuſtus vt palma
91. florebit: ſicut cedrus Libani multiplicabitur in domo domini. ℣. Ad annunciādum mane miſericordiam tuam, ꝛ veritatem tuam per noctez.

Sequen. ſancti euange. ſm Joannē.

IN illo tempore. Dixit Jeſus di- c. 15.
ſcipulis ſuis. Hoc eſt pręceptuꝫ meum: vt diligatis inuicem, ſicut dilexi vos. Maiorem hac dilectionem nemo habet: vt animam ſuam ponat quis pro amicis ſuis. Vos amici mei eſtis: ſi feceritis quę ego pręcipio vobis. Jam nō dicam vos ſeruos: quia ſeruus neſcit quid faciat dominus eius. Vos autem dixi amicos: q̄r omnia quęcunqꝫ audiui ā patre meo, nota feci vobis. Nō vos me elegiſtis: ſed ego elegi vos: ꝛ poſui vos: vt eatis, ꝛ fructum afferatis: ꝛ fructus veſter maneat: vt quodcunqꝫ petiéritis patrem in nomine meo, det vobis.
Offertorium. Gloria ꝛ honore coro- ps. 8
naſti eum: ꝛ conſtituiſti eū ſuper opera manuū tuaruꝫ, domine. Secreta.

APoſtolicę reuerentię culmen offerimus tibi ſacris myſterijs imbuendum: pręſta quęſumus dñe: vt beati apoſtoli tui N. ſuffragijs, cuius natalitia pręuenimus, hęc plebs tua ſemper ꝛ ſua vota deprómat, ꝛ deſiderata percipiat. Per dominuꝫ
noſtrum. Communio. Magna eſt psal.
gloria eius in ſalutari tuo: gloriam, ꝛ 20.
magnum decórem impones ſuper eum domine. Poſtcommunio.

SAncti apoſtoli tui N. quęſum⁹ domine, ſupplicatione placatus: ꝛ veniam nobis tribue, ꝛ remedia ſempiterna concede. Per dñm.

¶ In natalitijs Apoſtolorū ꝛ Euāgeliſtarum, omnia vt ſuis locis in proprio Sanctorum.

IN COMMVNI VNIVS MARTYRIS PONTIFICIS. Introitus.

STatuit ei dñs teſtamētū pacis, ⁊ pricipē fecit euꝫ: vt ſit illi ſacerdotij dignitas in ęternum. ps Memēto dñe Dauid, ⁊ oīs māſuetudinis eius. ℣. Gloria patri. Oratio.

INfirmitatē noſtrā reſpice ops deus: ⁊ quia pondus proprię actionis grauat, beati N. martyris tui atque pontificis interceſſio glorioſa noſ protegat. Per dominum.

Lectio epiſtolę beati Jacobi apſi.

ca. 1. CHariſſimi: Beatus vir qui ſuffert tentationē: qm̄ cuꝫ probatus fuerit, accipiet coronā vitę: quaꝫ repromiſit deus diligētibus ſe. Nemo cum tentatur, dicat qm̄ à Deo tētatur. Deus enim intentator malorū eſt: ipſe autē neminē tentat. Unuſquiſqꝫ verò tētatur, à cōcupiſcentia ſua abſtractus ⁊ illectus. Deinde cōcupiſcentia cuꝫ cōceperit, parit peccatum: peccatum verò cum conſummatum fuerit, generat mortem. Nolite itaqꝫ errare fratres mei dilectiſſimi. Omne datum optimum, ⁊ omne donum perfectum deſurſum eſt, deſcendens à patre luminum: apud quem nō eſt tranſmutatio, nec viciſſitudinis obumbratio. Uoluntariè enim genuit nos verbo veritatis: vt ſimus initiū aliquod creaturę eius. Grad. Inueni Dauid ſeruū meum: oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei; ⁊ brachiuꝫ meū confortabit eum. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, ⁊ filius iniquitatis non nocebit ei. Allīa, allīa. ℣. Tu es ſacerdoſ in ęternū, ſecundum ordinem Melchiſedech, Alleluia.

Poſt Septuageſimam. Tractus. Deſideriū animę eius tribuiſti ei: ⁊ voluntate labiorū eiuſ non fraudaſti eū. ℣. Quoniā pręueniſti eū in benedictionib⁹ dulcedinis. ℣. Poſuiſti in capite eius coronā de lapide p̄cioſo.

Sequen. ſancti euange. ſm̄ Lucam.

IN illo tempore: Dixit Jeſus c. 14.
turbis. Siquis venit ad me, ⁊ non odit patrem ſuum ⁊ matrem, ⁊ vxorem ⁊ filioſ, ⁊ fratreſ ⁊ ſorores, adhuc aūt ⁊ animam ſuam: non poteſt meus eſſe diſcipulus. Et qui nō baiulat crucem ſuā, ⁊ venit poſt me: nō poteſt meuſ eſſe diſcipuluſ. Quis enim ex vobis volens turrim ędificare, nō prius ſedēs computat ſumptus qui neceſſarij ſunt, ſi habeat ad perficiēdum: ne poſtquàm poſuerit fundamentum, ⁊ non potuerit perficere, omnes qui vident, incipiant illudere ei, dicentes: quia hic homo cępit ędificare, ⁊ non potuit conſummare. Aut quis rex iturus committere bellum aduerſus alium regem, non ſedens prius cogitat, ſi poſſit cū decem millibuſ occurrere ei, qui cuꝫ viginti millibus venit ad ſe? Alióqn, adhuc illo lōgè agēte, legationeꝫ mittēſ, rogat ea quę pacis ſunt. Sic ergo omnis ex vobis, qui nō renunciat omnib⁹ quę poſſidet, non poteſt meus eſſe diſcipulus. Offertorium. Ueritas mea, ⁊ miſericordia mea cum ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

HOſtias tibi dñe beati N. martyris tui atqꝫ pontificis dicatas meritis, benignus aſſume: ⁊ ad perpe-

perpetuum nobis tribue prouenire ſubſidium. Per dominū. Cōmunio.

Semel iuraui in ſancto meo, ſemen eius in ęternum manebit: & ſedes eius ſicut ſol in conſpectu meo, & ſicut luna perfecta in ęternum: & teſtis in cęlo fidelis. Poſtcommunio.

Refecti participatione muneris ſacri quęſumus domine Deus noſter: vt beati N. martyris tui atq; pontificis, cuius exequimur cultū, ſentiamus effectum. Per dominū.

¶ De eodē Cōi alia Miſſa. Introit.

Sacerdotes dei benedicite dominum: ſancti & humiles corde laudate deum. pſalmus. Benedicite omnia opera domino domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula. ℣. Gloria patri, & filio, &c. Oratio.

Deus q nos beati N. martyris tui atq; pōtificis annua ſollēnitate lętificas, concede propitius: vt, cuius natalitia colimus, de eiuſdem etiā protectione gaudeam⁹. Per d.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Corinthios.

2.C.1 Fratres: Benedictus deus & pater domini noſtri Ieſu Chriſti: pater miſericordiarū & deus toti⁹ conſolationis: qui conſolatur nos in omni tribulatione noſtra: vt poſſim⁹ & ipſi conſolari eos, qui in omni preſſura ſunt per exhortationem, qua exhortamur & ipſi a Deo. Quoniam ſicut abundant paſſiones Chriſti in nobis: ita & per Chriſtum abundat conſolatio noſtra. Siue autem tribulamur, pro veſtra exhortatione & ſalute, ſiue conſolamur, pro veſtra conſolatione: ſiue exhortamur, pro veſtra

exhortatione, & ſalute: quę operatur tolerantiam earundem paſſionum, quas & nos patimur: vt ſpes noſtra firma ſit pro vobis: ſcientes quoniam, ſicut ſocij paſſionum eſtis, ſic eritis & conſolationis: In Chriſto Ieſu domino noſtro. Graduale.

Gloria & honore coronaſti eum. ℣. Et conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum domine. Alleluia, alleluia. ℣. Hic eſt ſacerdos, quem coronauit dominus, Alleluia.

Poſt Septuageſimam Tractus.

Beatus vir, qui timet dominum: in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potēs in terra erit ſemen eius: generatio rectorum benedicetur. ℣. Gloria & diuitię in domo eius: & iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi.

Seq. ſancti euangelij ſm Matthęū.

In illo tempore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. ca.16 Siquis vult venire poſt me, abneget ſemetipſū, & tollat crucē ſuā, & ſequatur me. Qui enim voluerit animam ſuā ſaluam facere, perdet eā. Qui autē perdiderit animam ſuā propter me, inueniet eam. Quid enī prodeſt homini, ſi vniuerſum mundū lucretur, animę vero ſuę detrimentum patiatur? Aut quam dabit homo cōmutationem pro anima ſua? Filius enim hominis venturus eſt in gloria patris ſui cum angelis ſuis: & tunc reddet vnicuique ſecundum opera ſua. Offertorium.

Inueni Dauid ſeruum meum, oleo pſal. 88 ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei, & brachium meum confortabit eum. Secreta.

Munera tibi domine dicata ſanctifica: & intercedēte beato N. martyre tuo atq; pōtifice, per eadē nos placatus intende. Per. Cōio:

Poſuiſti domine in capite eius, co
ronaʒ de lapide precioſo. Poſtcõ.
Haec nos cõmunio dñe purget
a crimine: ⁊ intercedente bea
to N. martyre tuo atqʒ põtifice, cęle
ſtis remedij faciat eſſe cõſortes. per.
¶ Epiſtolę ⁊ euangelia pro ponti
fice ⁊ martyre aſſignata, legi poſſũt
etiam pro marty. non pontifice. Et
quę infra habent de martyre nõ põ
tifice, etiam pro martyre pontifice.
Item pro martyre pontifi. legi poſ
ſunt epiſtolę ⁊ euangelia inferius aſ
ſignata pro cõfeſſore põtif. Epiſtolę
etiam ⁊ euãgelia quę in vna miſſa de
eodem cõmuni ponũtur, dici poſſũt
in alijs miſſis de eodem communi.

IN COMMVNI VNIVS MARTYRIS NON PON tificis. Introitus.

pſal. 20 In virtute tua do
mine lętabitur iu
ſtus: ⁊ ſuper ſalu
tare tuum exulta
bit vehementer:
deſideriũ animę
eius tribuiſti ei.
ps. Quoniã prę
ueniſti eũ in benedictionibus dulce
dinis: poſuiſti in capite eius coronã
de lapide precioſo. ℣. Gloria. Oro.
Preſta, qs, omnipotens deus:
vt qui beati N. martyris tui
natalitia colimus, interceſſione eius
in tui nois amore roboremur. Per.

Lectio libri Sapientię.

ſapi. 10 Iuſtũ deduxit dñs per vias re
ctas: ⁊ oſtendit illi regnũ dei: ⁊
dedit illi ſcientiam ſanctorum: hone
ſtauit illũ in laboribus: ⁊ compleuit
labores illius. In fraude circũuenię
tium illi, affuit: ⁊ honeſtum fecit illũ.
Cuſtodiuit euʒ ab inimicis, ⁊ a ſedu
ctoribus tutauit illuʒ: ⁊ certamẽ for
te dedit illi, vt vinceret, ⁊ ſciret qm̃
omniũ potentior eſt ſapientia. Hęc
venditũ iuſtum non dereliquit: ſed
a peccatoribus liberauit eũ. Deſcen
ditque cum illo in foueam: ⁊ in vin
culis non dereliquit eum, donec af
ferret illi ſceptrum regni, ⁊ potentiã
aduerſus eos qui eum deprimebãt.
Et mendaces oſtendit qui macula
uerunt eum: ⁊ dedit illi claritatem
ęternam dominus deus noſter.
Graduale. Beatus vir qui timet do
minum: in mandatis eius cupit ni
mis. ℣. Potens in terra erit ſemen
eius: generatio rectorum benedice
tur. Alleluia, alleluia. ℣. Poſuiſti
domine ſuper caput eius coronam
de lapide precioſo. Alleluia.
Poſt Septuageſimam Tractus.
Deſiderium animę eius tribuiſti ei:
⁊ voluntate labiorum eius non frau
daſti eum. ℣. Quoniam pręueniſti
eum in benedictionibus dulcedinis.
℣. Poſuiſti in capite eius coronam
de lapide precioſo.
Seq. ſancti euangelij ſm Matthęũ.
In illo tpe: Dixit Ieſus diſcipu ca. 10
lis ſuis. Nolite arbitrari, quia
venerim pacem mittere in terram:
non veni pacem mittere, ſed gladiũ.
Ueni enim ſeparare hominem ad
uerſus patrem ſuum, ⁊ filiam aduer
ſus matrem ſuaʒ, ⁊ nurum aduerſus
ſocrum ſuam: ⁊ inimici hominis, do
meſtici eius. Qui amat patrem aut
matrẽ pluſquam me: non eſt me di
gnus. Et qui amat filium, aut filiam
ſuper me, non eſt me dignus. Et qui
non accipit crucem ſuam, ⁊ ſequitur
me, non eſt me dignus. Qui inueni
animã ſuam: perdet eaʒ: ⁊ qui perdi
derit

derit animã ſuam propter me, inue-
niet eam. Qui recipit vos, me reci-
pit: ⁊ qui recipit me, recipit eum qui
me miſit. Qui recipit prophetam in
nomine prophetę: mercedem pro-
phetę accipiet. Et qui recipit iuſtũ
in nomine iuſti: mercedem iuſti acci-
piet. Et quicunqꝫ dederit vni ex mi-
nimis iſtis calicem aquę frigidę, tan
tum in nomine diſcipuli: amen dico
vobis, non perdet mercedem ſuam.
Offert. Gloria ⁊ honore coronaſti
eum: ⁊ conſtituiſti eum ſuper opera
manuum tuarũ domine. Secreta.
Muneribus noſtris, qs dñe, pre-
cibuſqꝫ ſuſceptis: ⁊ celeſtibus
nos munda myſterijs, ⁊ clementer
exaudi. Per dominum. Cõmunio.
Qui vult venire poſt me, abneget
ſemetipſum: ⁊ tollat crucem ſuam, ⁊
ſequatur me. Poſtcommunio.
Da, qs dñe deus noſter: vt ſicut
tuorũ cõmemoratione ſancto-
rum temporali gratulamur officio:
ita ppetuo lętemur aſpectu. Per.
¶ Ex eod. Cõi alia Miſſa. Introit.
Letabit iuſtus in dño, ⁊ ſpera-
bit in eo: ⁊ lau-
dabuntur om-
nes recti corde.
Pſalm. Exaudi
deus orationẽ
meam cum de-
precor: a timore inimici eripe ani-
mam meam. ℣. Gloria pa. Oratio.
Preſta, qs, oĩs deus: vt interce
dente beato N. martyre tuo, ⁊
a cunctis aduerſitatibus liberemur
in corpore, ⁊ a prauis cogitationi-
bus mundemur in mente. Per do.
Lectio epiſtolę beati Pauli apo-
ſtoli ad Timotheum.

Chariſſime. Memor eſto do-
minũ Jeſum Chriſtũ reſurre- 2.c.2
xiſſe a mortuis, ex ſemine Dauid, ſe-
cundum euangelium meum, in quo
laboro vſque ad vincula, quaſi male-
operans: ſed verbum dei non eſt alli
gatũ. Ideo omnia ſuſtineo propter
electos: vt ⁊ ipſi ſalutem conſequan-
tur, quę eſt in Chriſto Jeſu, cum glo
ria cęleſti. Tu autem, aſſecutus es ca. 3.
meam doctrinam, inſtitutionem, pro-
poſitum, fidem, longanimitatem, di
lectionem, patiẽtiã, perſecutiones,
paſſiones: qualia mihi facta ſunt An
tiochię, Iconij, Lyſtris: quales per-
ſecutiones ſuſtinui: ⁊ ex omnibus eri
puit me dominus. Et omnes qui vo
lũt pie viuere in Chriſto Jeſu, per-
ſecutiones patiuntur. Gradu. Iu-
ſtus cum ceciderit non collidetur,
qꝛ dominus ſuppónit manum ſuam.
℣. Tota die miſeretur, ⁊ cõmodat:
⁊ ſemen eius in benedictione erit.
Alleluia, alleluia. ℣. Qui ſequitur
me, non ambulat in tenebris: ſed ha-
bebit lumen vitę ęternę. Alleluia.
Poſt Septuageſimam Tractus.
Beatus vir, qui timet dominum: in
mandatis eius cupit nimis. ℣. Po
tens in terra erit ſemen eius: genera-
tio rectorũ benedicet. ℣. Gloria ⁊
diuitię in domo eius: ⁊ iuſtitia eius
manet in ſeculum ſeculi.
Seq. ſancti euangelij ſm Mattheũ.
In illo tempore: Dixit Jeſus ca.10
diſcipulis ſuis. Nihil opertũ,
quod non reueletur: ⁊ occultum,
quod non ſciatur. Quod dico vobis
in tenebris, dicite in lumine: ⁊ quod
in aure auditis, prędicate ſuper te-
cta. Et nolite timere eos qui occi-
dunt corpus, animam autem non
poſſunt occidere, ſed potius eum

timete, qui poteſt ⁊ animã ⁊ corpus
perdere in gehennam. Nonne duo
paſſeres aſſe veneunt: ⁊ vnus ex illis
non cadet ſuper terrã ſine patre ve-
ſtro? Veſtri autem ⁊ capilli capitis,
omnes numerati ſunt. Nolite ergo
timere: multis paſſeribus meliores
eſtis vos. Omnis ergo qui confite-
bitur me coram hominibus: confite-
bor ⁊ ego eum coram patre meo, qui
in celis eſt. Offertorium.
Poſuiſti domine in capite eius co-
ronam de lapide precioſo: vitam pe-
tijt a te, ⁊ tribuiſti ei, alleluia. Secr.
Accepta ſit in cõſpectu tuo dñe
noſtra deuotio: ⁊ eius nobis
fiat ſupplicatione ſalutaris, pro cu-
ius ſollemnitate defertur. Per do.
Cõmunio. Qui mihi miniſtrat, me
ſequatur: ⁊ vbi ſum ego, illic ⁊ mini-
ſter meus erit. Poſtcommunio.
Refecti participatione muneris
ſacri, queſumus domine deus
noſter: vt ſancti N. martyris tui, cu-
ius exequimur cultum, ſentiamus ef-
fectum. Per dominum noſtrum.

Item alie epiſtole, ⁊ euãgelium,
in communi vnius martyris.

Lectio epiſtole beati Jacobi apli.
ca. 1. Chariſſimi: Omne gaudiũ exi-
ſtimate fratres mei, cum in tẽ-
tationes varias incideritis: ſcientes
quod probatio fidei veſtre patientiã
operatur. Patientia autem opus
perfectum habeat: vt ſitis perfecti ⁊
integri, in nullo deficientes. Siquis
autem veſtrũ indiget ſapientia, po-
ſtulet a deo: qui dat omnibus affluen-
ter, ⁊ non improperat: ⁊ dabitur ei.
Poſtulet autem in fide, nihil he-
ſitans. Qui enim heſitat, ſimilis eſt flu-
ctui maris, qui a vento mouetur ⁊
circũfertur. Non ergo exiſtimet ho-
mo ille quod accipiat aliquid a do-
mino. Vir duplex animo inconſtans
eſt in omnibus vijs ſuis. Glorietur
autem frater humilis, in exaltatione
ſua: diues autem in humilitate ſua:
quoniam ſicut flos feni tranſibit: ex-
ortus eſt enim ſol cum ardore, ⁊ are-
fecit fenum, ⁊ flos eius decidit, ⁊ de-
cor vultus eius deperijt: ita ⁊ diues
in itineribus ſuis marceſcet. Beatus
vir qui ſuffert tentationem: quoniã
cum probatus fuerit, accipiet coro-
nam vite: quam repromiſit deus di-
ligentibus ſe.

Lectio epiſtole beati Petri apli.
Chariſſimi. Communicantes 1.c.4
Chriſti paſſionibus, gaudete:
vt ⁊ in reuelatione glorie eius gau-
deatis exultantes. Si exprobramini
in nomine Chriſti, beati eritis: quo-
niam quod eſt honoris, glorie, ⁊ vir-
tutis dei, ⁊ qui eſt eiꝰ ſpiritus, ſuper
vos requieſcit. Nemo aũt veſtrũ pa
tiatur vt homicida, aut fur, aut male-
dicus, aut alienorum appetitor. Si
aũt vt chriſtianus: nõ erubeſcat, glo-
rificet autẽ deũ in iſto nomine. Quo-
niam tẽpus eſt, vt incipiat iudicium
a domo dei. Si autẽ primũ a nobis:
quis finis eorũ qui non credunt dei
euangelio? Et, ſi iuſtus quidem vix
ſaluabitur: impius ⁊ peccator vbi pa
rebũt? Itaqȝ ⁊ hi qui patiũtur ſecun-
dũ voluntatẽ dei: fideli creatori com
mendent animas ſuas in benefactis.

Seq. ſancti euangelij ſm Joannem.
In illo tempore: Dixit Jeſus di- ca.12
ſcipulis ſuis. Amen, amen di-
co vobis. Niſi granum frumenti
cadens in terram, mortuum fuerit:
ipſum ſolum manet. Si autem mor-
tuum fuerit: multum fructum affert.
Qui amat animam ſuam, perdet
eam

eam: ⁊ qui odit animã ſuã in hoc mũdo, in vitã ęternã cuſtodit eã. Siquis mihi miniſtrat, me ſequatur: ⁊ vbi ego ſum, illic ⁊ miniſter meus erit. Siquis mihi miniſtrauerit, honorificabit eum pater meus q eſt in cęlis.

IN COMMVNI MARtyrum tempore paſchali, ſcilicet à Dominica in octaua paſchę, vſq; ad vigiliam Pentecoſtes.

¶ De vno martyre. Introitus.

PRotexiſti me de⁹ à cõuentu malignantium, alleluia: à multitudine operantiũ iniquitatẽ. Alleluia, allia. Ps. Exaudi deus orationẽ meam, cum deprecor: à timore inimici eripe animam meam. ℣. Gloria pa.

Pro martyre ⁊ pontifice. Oratio.

INfirmitatẽ noſtrã reſpice oĩps deus: ⁊ quia pondus proprię actionis grauat, beati N. martyris tui atque pontificis interceſſio glorioſa nos protegat. Per dominum.

Pro marty. ⁊ pontifice, alia Orõ.

DEus, qui nos beati N. martyris tui atque pontificis annua ſollemnitate lętificas, concede propitius: vt cuius natalitia colimus, de eiuſdem etiam protectione gaudemus. Per dominum noſtrum.

Pro martyre tantum. Oratio.

PReſta, quęſumus, omnipotens deus: vt qui beati N. martyris tui natalitia colimus, interceſſione eius in tui nominis amore roboremur. Per dominũ noſtrum Ieſum.

Pro martyre tantum, alia Oratio.

PReſta, q̃s, oĩps deus: vt intercedente beato N. martyre tuo, ⁊ à cunctis aduerſitatibus liberemur in corpore, ⁊ à prauis cogitationibus mundemur in mẽte. Per dominũ.

Lectio libri Sapientię.

STabũt iuſti in magna conſtan- ca. 5
tia aduerſus eos qui ſe anguſtiauerunt, ⁊ q abſtulerunt labores eorũ. Videntes turbabũtur timore horribili, ⁊ mirabũtur in ſubitatione inſperatę ſalutis, dicẽtes intra ſe pęnitentiã agentes ⁊ prę anguſtia ſpiritus gementes. Hi ſũt quos aliquãdo habuim⁹ in deriſũ, ⁊ in ſimilitudinẽ improperij. Nos inſenſati, vitam illorum ęſtimabamus inſaniam: ⁊ finem illorũ ſine honore. Ecce, quómodo computati ſunt inter filios dei, ⁊ inter ſanctos ſors illorum eſt.

Vel epiſtola beati Pauli apoſtoli ad Timotheũ. Memor eſto, vt ſupra in cõi vnius marty. extra tempus paſchale. fol. 202. Alleluia, allia. ℣. Confitebuntur cęli mirabilia tua dñe, etenim veritatẽ tuã in eccleſia ſanctorum. Alleluia. ℣. Poſuiſti domine ſuper caput eius coronam de lapide precioſo, alleluia.

Seq. ſancti euangelij ſm Ioannem.

IN illo tempore: Dixit Ieſus di- ca. 15
ſcipulis ſuis. Ego ſum vitis vera: ⁊ pater meus agricola eſt. Omnẽ palmitem, in me non ferentẽ fructũ, tollet eũ: ⁊ omnem qui fert fructum, purgabit eũ, vt fructum plus afferat. Iã vos mundi eſtis propter ſermonem, quẽ locutus ſũ vobis. Manete in me: ⁊ ego in vobis. Sicut palmes, nõ põt ferre fructũ à ſemetipſo, niſi manſerit in vite: ſic nec vos, niſi in me mãſeritis. Ego ſũ vitis: vos palmites. Qui manet in me, ⁊ ego in eo, hic fert fructũ multũ: q̃ ſine me nihil poteſtis facer̃. Siqs in

me nõ manſerit: mittetur foras ſicut palmes, ⁊ areſcet, ⁊ colligent eũ, ⁊ in ignẽ mittent, ⁊ ardet. Si manſeritis in me, ⁊ verba mea in vobis manſerint: quodcunq; volueritis, petetis: ⁊ fiet vobis. Offert. Confitebũtur celi mirabilia tua dñe, ⁊ veritatẽ tuã in eccleſia ſanctorum, Alleluia, allã.

Pro martyre, ⁊ pontifice. Secreta.

Hoſtias tibi dñe beati N. martyris tui atq; pontificis dicatas meritis, benignus aſſume: ⁊ ad perpetuum nobis tribue prouenire ſubſidium. Per dominum noſtrum.

Pro marty. ⁊ pontifice, alia Secr.

Munera tibi domine dicata ſanctifica: ⁊ intercedẽte beato N. martyre tuo atq; põtifice, per eadẽ nos placatus intende. Per dñm.

Pro martyre tantum. Secreta.

Muneribus noſtris, quęſumus domine, precibuſq; ſuſceptis: ⁊ celeſtibus nos munda myſterijs, ⁊ clementer exaudi. Per dominũ no.

Pro martyre tantũ, alia Secreta.

Accepta ſit in conſpectu tuo domine noſtra deuotio: ⁊ eius nobis fiat ſupplicatione ſalutaris: pro cuius ſollẽnitate defertur. Per do.

Cõmunio. Letabitur iuſtus in domino, ⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabũtur omnes recti corde, alleluia, alleluia.

Pro marty. ⁊ pont. Poſtcommu.

Refecti participatione muneris ſacri, quęſumus domine deus noſter: vt beati N. martyris tui atq; pontificis, cuius exéquimur cultuz, ſentiamus effectum. Per dominũ.

Pro marty. ⁊ pont. alia Poſtcõio.

Hec nos communio, dñe, purget à crimine: ⁊ intercedẽte beato N. martyre tuo atq; põtifice, celeſtis remedij faciat eſſe cõſortes. P.

Pro martyre tantum. Poſtcõio.

Da, quęſumus, dñe deus noſter: vt, ſicut tuorũ cõmemoratione ſanctorũ tẽporali gratulamur officio, ita ppetuo letemur aſpectu. Per d.

Pro martyre tãtũ, alia Poſtcõio.

Refecti participatione muneris ſacri, q̃s, dñe deus noſter: vt ſancti N. martyris tui, cuius exéquimur cultum, ſentiamus effectũ. Per do.

¶ Epiſtola ⁊ Euangelium ſupradicte miſſe dicuntur etiam in ſequenti miſſa: ⁊ que in ſequenti habentur, dici poſſunt in ſuperiori.

¶ De pluribus martyribus tempore paſchali. Introitus.

Sancti tui dñe benedicẽt te, gloriã regni tui dicent, Allã. Ps. Exaltabo te deus meus rex: ⁊ benedicaz nomini tuo in ſeculum, ⁊ in ſeculum ſeculi. ℣. Gloria patri, ⁊ filio.

Pro pluribus põti. ⁊ mart. Oratio.

Beatorum martyrum tuorũ pariterque pontificum N. ⁊ N. nos, quęſumus domine, feſta tueantur: ⁊ eorum commendet oratio veneranda. Per dominum noſtrum.

Pro pluribus marty. tãtũ. Oratio.

Deus, qui nos cõcedis ſanctorũ martyrum tuoruz N. ⁊ N. natalitia colere, da nobis in ęterna beatitudine de eorum ſocietate gaudere. Per dominum noſtrum.

Pro plurib. mart. tãtũ, alia Oratio.

Deus, qui nos annua ſanctorũ martyrum tuorum N. ⁊ N. ſollemnitate lętificas: concede propitius: vt, quorum gaudemus meritis, inſtruamur exemplis. Per do.

Lectio epiſtole beati Petri apli.

1.C.1 BEnedictus deus ⁊ pater dñi noſtri Jeſu Chriſti, q ſecunduȝ magnā miſericordiā ſuam regenerauit nos in ſpem viuam, per reſurrectionem Jeſu Chriſti ex mortuis, in hereditatem incorruptibilem, ⁊ incontaminatā, ⁊ immarceſcibilem, conſeruatam in celis, in vobis, qui in virtute dei cuſtodimini per fidem in ſalutem, paratam reuelari in tēpore nouiſſimo: in quo exultabitis, modicū nunc, ſi oportet, contriſtari in varijs tētationibus: vt probatio veſtre fidei multo precioſior auro (quod per ignem probatur) inueniatur in laudem ⁊ gloriam ⁊ honorem in reuelationē domini noſtri Jeſu Chriſti. Alleluia, alleluia. ℣. Sancti tui domine florebunt ſicut liliuȝ, ⁊ ſicut odor balſami erunt ante te. Alleluia. ℣. Precioſa in conſpectu domini, mors ſanctorum eius, alleluia.

Sequentia ſancti euāg. ſm Joannē.

ca.15 IN illo tpe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Ego ſum vitis, vos palmites. Qui manet in me, ⁊ ego in eo, hic fert fructum multum: q: ſine me nihil poteſtis facere. Siquis in me non manſerit: mittetur foras ſicut palmes, ⁊ areſcet, ⁊ colligent eū, ⁊ in igneȝ mittent, ⁊ ardet. Si manſeritis in me, ⁊ verba mea in vobis manſerint: quodcūqȝ volueritis petetis, ⁊ fiet vobis. In hoc clarificatus eſt pater meus: vt fructū plurimum afferatis, ⁊ efficiamini mei diſcipuli. Sicut dilexit me pater, ⁊ ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. Si precepta mea ſeruaueritis, manebitis in dilectione mea: ſicut ⁊ ego patris mei precepta ſeruaui, ⁊ maneo in eiꝰ dilectione. Hec locutus ſum vobis: vt gaudium meū in vobis ſit, ⁊ gaudium veſtrum impleatur. Offerto. Letamini in domino, ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini omnes recti corde, alleluia, alleluia. Pro pluribus pontificibus ⁊ martyribus. Secreta.

ADeſto dñe ſupplicationibus noſtris, quas in ſanctorū tuoruȝ cōmemoratione deferimus: vt, qui noſtre iuſtitie fiduciaȝ non habemus, eorum qui tibi placuerunt meritis adiuuemur. Per dominū no.

Pro plurib. marty. tantū. Secreta.

MUnera tibi domine noſtre deuotionis offerimus: que ⁊ pro tuorum tibi grata ſint honore iuſtorū, ⁊ nobis ſalutaria te miſerāte reddantur. Per dominum noſtrum.

Pro plurib. mart. tantū, alia Secre.

OBlatis, q̄s dñe, placare muneribus: ⁊ intercedentibus ſanctis tuis N. ⁊ N. à cunctis nos defēde periculis. Per do. Cōmunio.

Gaudete iuſti in domino, alleluia: rectos decet collaudatio, Alleluia.

Pro pluribus pontificibus ⁊ martyribus. Poſtcommunio.

QUeſumus domine ſalutaribus repleti myſterijs: vt, quorum ſollemnia celebramus, eoruȝ orationibus adiuuemur. Per dominum.

Pro pluribus martyribus tantuȝ. Poſtcommunio.

PReſta, q̄s domine, intercedentibus ſanctis martyribus tuis N. ⁊ N. vt quod ore cōtingimus, pura mente capiamus. Per dominū.

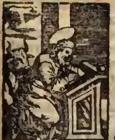
Pro pluribus martyribus tantuȝ, alia Poſtcommunio.

HAec nos cōmunio dñe purget à crimine: ⁊ intercedētibꝰ ſctis martyribus tuis N. ⁊ N. celeſtis remedij faciat eſſe conſortes. Per do.

los: ꝛ quaſi holocauſti hoſtiam accepit illos: ꝛ in tẽpoꝛe erit reſpectus illoꝛũ. Fulgebunt iuſti, ꝛ tanquã ſcintille in arundineto diſcurrent. Iudicabũt nationes, ꝛ dominabũtur populis, ꝛ regnabit dñs illoꝛum in perpetuum. Grad. Glorioſus deus in ſanctis ſuis, mirabilis in maieſtate, faciẽs pꝛodigia. ℣. Dextera tua dñe gloꝛificata eſt in virtute, dextera manus tua confregit inimicos. Alleluia, alleluia. ℣. Coꝛpoꝛa ſanctoꝛum in pace ſepulta ſunt, ꝛ nomina eoꝛũ viuent in generatione, ꝛ generationem, Allã. Poſt Septuageſimam Tractus. Qui ſeminãt in lacrymis, in gaudio metent. ℣. Euntes ibant, ꝛ flebant, mittentes ſemina ſua. ℣. Uenientes autem venient cũ exultatione, poꝛtantes manipulos ſuos.

Seq. ſancti euang. ſecundũ Lucam.

ca. 21

In illo tpe: Dixit Ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Cũ audieritis pꝛelia, ꝛ ſeditiones, nolite terreri: opoꝛtet pꝛimũ hec fieri, ſed nondum ſtatim finis. Tunc dicebat illis. Surget gens contra gentem, ꝛ regnum aduerſus regnum: ꝛ terremotus magni erunt per loca, ꝛ peſtilentie, ꝛ fames: terroꝛeſq; de celo ꝛ ſigna magna erũt. Sed ante hec omnia, iniicient vobis manus ſuas: ꝛ perſequentur tradentes in ſynagogas ꝛ cuſtodias, trahentes ad reges ꝛ pꝛeſides pꝛopter nomen meum. Continget autem vobis in teſtimonium. Ponite ergo in coꝛdibus veſtris nõ pꝛemeditari quemadmodũ reſpõdeatis. Ego enim dabo vobis os, ꝛ ſapientiam, cui nõ poterunt reſiſtere ꝛ contradicere omnes aduerſarij veſtri. Trademini autẽ a parentibus ꝛ fratribus, ꝛ cognatis, ꝛ amicis: ꝛ moꝛte afficiẽt ex vobis. Et eritis odio omnibus hominibus pꝛopter nomen meum: ꝛ capillus de capite veſtro non peribit. In patiẽtia veſtra poſſidebitis animas veſtras. Offert. Mirabilis Deus in ſanctis ſuis, deus Iſrael: ipſe dabit virtutẽ, ꝛ foꝛtitudinem plebi ſue: benedictus deus, Alleluia. Secreta.

Adeſto dñe ſupplicationib⁹ noſtris, quas in ſanctoꝛum tuoꝛũ cõmemoꝛatione deferimus: vt, q noſtre iuſtitie fiduciã nõ habemus, eoꝛũ q tibi placuerunt meritis adiuuemur. Per dñm. Cõio. Et ſi coꝛam hominibus toꝛmenta paſſi ſunt, deus tentauit eos: tanquam aurum in foꝛnace pꝛobauit eos: ꝛ quaſi holocauſta accepit eos. Poſtcommunio.

Queſumus domine ſalutaribus repleti myſterijs: vt quoꝛum ſollemnia celebꝛamus, eoꝛũ oꝛationibus adiuuemur. Per dominum.

¶ De eodẽ Cõialis Miſſa. Introi.

Sapiẽtiã ſãctoꝝ narrent ppli: ꝛ laudes eoꝛũ nũciet eccleſia: noĩa autẽ eoꝛũ viuẽt in ſclm ſcli. Ps. Exultate iuſti i dño: rectos decet collaudatio. ℣. Gloꝛia. Oratio.

Deus, qui nos cõcedis ſanctoꝛum martyrũ tuoꝛũ N. ꝛ N. natalitia colere: da nobis in eterna beatitudine de eoꝛum ſocietate gaudere. Per dominum noſtrum.

Si fue-

Si fuerint pontifices, dicat̃ oõ p̃cedentis miſſe, qđ τ in ſequentibus ſeruetur. Lectio libri Sapientie.

ca.5 Juſti autẽ in perpetuũ viuẽt: τ apud dñm eſt merces eorũ: τ cogitatio eorum apud altiſſimum. Ideo accipiẽt regnũ decoris, τ diadema ſpeciei de manu domini: quoniã dextera ſua teget eos, τ brachio ſancto ſuo defendet illos. Accipiet armaturã zelus illius, τ armabit creaturã ad vltionẽ inimicorum. Induet pro thorace iuſtitiã: τ accipiet p̃ galea iudiciũ certum. Sumet ſcutum inexpugnabile, equitatẽ. Gradua. Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venantium. ℣. Laqueus contritus eſt, τ nos liberati ſumus: adiutorium noſtrũ in nomine dñi, qui fecit celũ, τ terrã. Alleluia, alleluia. ℣. Juſti epulent̃, τ exultent in conſpectu dei: τ delectentur in letitia, alleluia. Poſt Septuageſimã Tractus. Qui ſeminãt in lacrymis, in gaudio metent. ℣. Euntes ibant, τ flebant, mittentes ſemina ſua. ℣. Uenientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos ſuos. Sequen. ſancti euangel. ſm Lucam.

ca.6

In illo tpe: Deſcẽdes Jeſus de mõte, ſtetit in loco cãpeſtri, τ turba diſcipulorũ eiꝰ, τ multitudo copioſa plebis ab oĩ Judea τ Hieruſalẽ, τ Maritima τ Tyri τ Sidonis, qui venerant vt audirẽt eũ, τ ſanarent̃ à languoribus ſuis. Et qui vexabant̃ à ſpiritibꝰ immundis, curabantur. Et omnis turba querebat eũ tangere, quia virtus de illo exibat, τ ſanabat oẽs. Et ipſe eleuatis oculis in diſcipulos ſuos, dicebat. Beati pauperes: quoniam veſtrum eſt regnũ dei. Beati qui nunc eſuritis: quoniam ſaturabimini. Beati qui nunc fletis: q2 ridebitis. Beati eritis, cum vos oderint homines, τ cum ſeparauerint vos, τ exprobrauerint, τ eiecerint nomẽ veſtrũ tanquã malũ, propter filiũ hominis. Gaudete in illa die, τ exultate: ecce enim merces veſtra multa eſt in celo. Offer. Exultabũt ſcti in gloria, letabunt̃ in cubilibus ſuis: exaltationes dei in faucibꝰ eorũ, alla. Secr. Munera tibi dñe noſtre deuotionis offerimus: que τ pro tuorũ tibi grata ſint honore iuſtorum, τ nobis ſalutaria te miſerante reddantur. Per do. Cõio. Dico autem vobis amicis meis: ne terreamini ab his qui vos perſequuntur. Poſtcõio. Preſta nobis, q̃s domine, intercedentibus ſanctis martyribꝰ tuis N. τ N. vt, quod ore contingimus, pura mente capiamus. Per.

¶ De eodẽ Cõi alia Miſſa. Introi.

Salus autem iuſtorũ à domino: τ protector eorũ eſt in tẽpore tribulationis. Ps. Noli emulari in malignantibus: neque zelaueris facientes iniquitatem. ℣. Gloria patri, τ filio, τ ſpiritui ſancto. Oratio. Deus, qui nos annua ſanctorũ martyrum tuorum N. τ N. ſollemnitate letificas: concede propitius: vt, quorum gaudemus meritis, inſtruamur exemplis. Per do.

Lectio

Lectio epiſtolę beati Pauli Apo-
ſtoli ad Hebꝛęos.

ca.10 FRatres: Rememoꝛamini pꝛiſti
nos dies, in quibus illuminati
magnū certamen ſuſtinuiſtis paſſio-
num. Et in altero quidē oppꝛobꝛijs
⁊ tribulationibus ſpectaculum facti,
in altero autē ſocij taliter conuerſan-
tium effecti. Nam ⁊ vinctis compaſſi
eſtis: ⁊ rapinā bonoꝛū veſtroꝛū cum
gaudio ſuſcepiſtis, cognoſcētes vos
habere melioꝛē ⁊ manentē ſubſtan-
tiā. Nolite itaq; amittere confidētiā
veſtram, quę magnam habet remu-
nerationem. Patientia enim vobis
neceſſaria eſt: vt voluntatem dei fa-
cientes, repoꝛtetis pꝛomiſſionē. Ad-
huc enim modicum, aliquantulumq;,
qui venturus eſt veniet, ⁊ non tarda
bit. Iuſtus autē ex fide viuit. Grad.
Clamauerūt iuſti, ⁊ dñs exaudiuit
eos: ⁊ ex omnibus tribulationibus
eoꝛū liberauit eos. ℣. Iuxta eſt dñs
his q tribulato ſunt coꝛde: ⁊ humiles
ſpiritu ſaluabunt. Alleluia, alleluia.
℣. Te martyrū cādidatus laudat ex-
ercitus dñe, alla. Poſt Septuage-
ſimam Tractus. Qui ſeminant in la-
crymis, in gaudio metēt. ℣. Euntes
ibant, ⁊ flebāt mittentes ſemina ſua.
℣. Uenientes aūt venient cum exul
tatione, poꝛtantes manipulos ſuos.
Seq. ſancti euangelij ſm Mattheū.

c.24 IN illo tempoꝛe: Sedente Ieſu
ſuper montem Oliueti, acceſſe
runt ad eum diſcipuli eius ſecreto, di
centes. Dic nobis, quando hęc erūt,
⁊ quod ſignum aduentus tui, ⁊ con-
ſummationis ſeculi? Et reſpondens
Ieſus, dixit eis. Uidete ne quis vos
ſeducat. Multi enim venient in no-
mine meo dicentes, ego ſum Chri-
ſtus: ⁊ multos ſeducent. Audituri
enim eſtis pꝛęlia, ⁊ opiniones pꝛęlio-
rum. Uidete, ne turbemini: opoꝛtet
enim hęc fieri: ſed nondum eſt finis.
Conſurget enim gens in gentem, ⁊
regnū in regnū: ⁊ erunt peſtilentię, ⁊
fames, ⁊ terręmotus per loca. Hęc
autem omnia initia ſunt doloꝛū. Tūc
tradent vos in tribulationem, ⁊ occi
dent vos, ⁊ eritis odio omnibus gē-
tibus pꝛopter nomen meum. Et tunc
ſcandalizabuntur multi: ⁊ inuicem tra
dent: ⁊ odio habebunt inuicem. Et
multi pſeudopꝛophetę ſurgent: ⁊ ſe-
ducēt multos. Et quoniā abundabit
iniquitas: refrigeſcet charitas mul-
toꝛum. Qui autē perſeuerauerit vſq;
in finem: hic ſaluus erit. Offertoꝛiū.
Iuſtoꝛum animę in manu dei ſunt,
⁊ nō tanget illos toꝛmentum moꝛtis:
viſi ſunt oculis inſipientium moꝛi: illi
autē ſunt in pace, alleluia. Secreta.
OBlatis, q̄s dñe, placare mune-
ribus: ⁊ intercedentibus ſan-
ctis tuis N. ⁊ N. ā cunctis nos de-
fende periculis. Per dominum no.
Communio. Quod dico vobis in
tenebꝛis, dicite in lumine, dicit do-
minus: ⁊ quod in aure auditis, pꝛędi-
cate ſuper tecta. Poſtcommunio.
HAec nos cōmunio dñe purget
a crimine: ⁊ intercedētibus ſctis
martyribus tuis N ⁊ N. celeſtis re-
medij faciat eſſe conſoꝛtes. Per do.
¶ Ite alię epiſtolę ⁊ euangelia pro
pluri. marty. Lectio libri Sapientię.
REddidit deus iuſtis mercedem c.10
laboꝛum ſuoꝛū: ⁊ deduxit illos
in via mirabili. Et fuit illis in vela-
mento diei, ⁊ in luce ſtellarū per no-
ctem. Tranſtulit illos per mare ru-
bꝛum, ⁊ tranſuexit illos per aquam
nimiam. Inimicos autē illoꝛum de-
merſit in mare, ⁊ ab altitudine infer-
roꝛum

orum eduxit illos. Ideo iuſti tule-
runt ſpolia impiorum, ⁊ decantaue-
runt domine nomen ſanctum tuum:
⁊ victricem manum tuam laudaue-
runt pariter, Dn̄e deus noſter.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apo-
ſtoli ad Romanos.

ca.5 Fratres. Iuſtificati ex fide, pa
cē habeamus ad deum per do
minum noſtrum Ieſum Chriſtum:
per quem ⁊ habemus acceſſum per
fidem in gratiam iſtam, in qua ſta-
mus, ⁊ gloriamur, in ſpe glorię filio-
rum dei. Nō ſolum autem: ſed ⁊ glo-
riamur in tribulationibus, ſcientes
quòd tribulatio patientiā operatur,
patientia autem probationem, pro-
batio vero ſpem. Spes autem non
confundit: quia charitas dei diffuſa
eſt in cordibus noſtris, per Spiri-
tum ſanctum qui datus eſt nobis.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apo-
ſtoli ad Romanos.

ca.8 Fratres. Non ſunt condignę
paſſiones huius temporis, ad
futuram gloriam quę reuelabitur in
nobis. Naꝫ expectatio creaturę, re-
uelationem filiorum dei expectat.
Vanitati enim creatura ſubiecta eſt,
nō volens, ſed propter euꝫ qui ſubie-
cit eam in ſpe: quia ⁊ ipſa creatura
liberabitur à ſeruitute corruptionis,
in libertatem glorię filioruꝫ dei. Sci
mus enim quòd omnis creatura in-
gemiſcit ⁊ parturit vſque adhuc.
Non ſolum autem illa, ſed ⁊ nos
ipſi primitias Spiritus habentes,
⁊ ipſi intra nos gémimus adoptio-
nem filiorum dei, expectantes re-
demptionem corporis noſtri.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apo-
ſtoli ad Corinthios.

2.c.6 Fratres. Exhibeamus noſmet
ipſos ſicut dei miniſtros, in multa
patientia, in tribulationibus, in ne-
ceſſitatibus, in anguſtijs, in plagis,
in carceribus, in ſeditionibus, in la-
boribus, in vigilijs, in ieiunijs: In
caſtitate, in ſcientia, in longanimita-
te, in ſuauitate, in ſpiritu ſancto, in
charitate non ficta, in verbo verita-
tis, in virtute dei. Per arma iuſtitię
à dextris ⁊ à ſiniſtris: Per gloriam
⁊ ignobilitatem: per infamiam, ⁊ bo-
nam famam: vt ſeductores, ⁊ vera-
ces: ſicut qui ignoti, ⁊ cogniti: quaſi
morientes, ⁊ ecce viuimus: vt caſti-
gati, ⁊ non mortificati: quaſi triſtes,
ſemper autē gaudentes: ſicut egen-
tes, multos autē locupletantes: tan-
quā nihil habētes, ⁊ oīa poſſidētes.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apo-
ſtoli ad Hebreos.

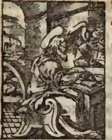
Fratres: Sancti per fidem vi- ca.2
cerunt regna: operati ſunt iuſti-
tiā: adepti ſunt repromiſſiones: obtu-
rauerunt ora leonū: extinxerunt im-
petū ignis: effugauerunt aciem gla-
dij: conualuerunt de infirmitate: for-
tes facti ſunt in bello: caſtra verterūt
exterorum: acceperunt mulieres de
reſurrectione mortuos ſuos. Alij au-
tem diſtenti ſunt, non ſuſcipiētes re-
demptionem: vt meliorē inuenirent
reſurrectionem. Alij verò ludibria
⁊ verbera experti, inſuper ⁊ vincula
⁊ carceres: lapidati ſunt, ſecti ſunt,
tentati ſunt, in occiſione gladij mor-
tui ſunt. Circuierunt in melotis, ⁊ in
pellibus caprinis: egentes, angu-
ſtiati, afflicti: quibus dignus non
erat mundus. In ſolitudinibus er-
rantes, in montibus ⁊ ſpeluncis, ⁊
in cauernis terrę. Et hi omnes teſti-
monio fidei probati inuenti ſunt: In
Chriſto Ieſu domino noſtro.

Lectio

Lectio libri Apocalypſis beati Joannis apoſtoli.

ca. 7. In diebus illis: Reſpõdit vnus de ſenioribus, ⁊ dixit mihi. Hi qui amicti ſunt ſtolis albis, qui ſunt: ⁊ vnde venerunt? Et dixi illi. Domine mi, tu ſcis. Et dixit mihi. Hi ſunt, qui venerũt de tribulatione magna: ⁊ lauerunt ſtolas ſuas, ⁊ dealbauerũt eas in ſanguine Agni. Ideo ſunt ante thronum dei, ⁊ ſeruiunt ei die ac nocte in templo eius: ⁊ qui ſedet in throno, habitabit ſuper illos. Nõ eſurient, neque ſitient amplius: nec cadet ſup illos Sol, neqꝫ vllus ęſtus. Quoniam Agnus qui in medio throni eſt, reget illos: ⁊ deducet eos ad fontes aquarũ: ⁊ abſterget deus omnem lacrymam ab oculis eorum.

Seq. ſancti euange. ſm Matthęum.

ca. 5.

In illo tpe: Vidẽs Ieſ⁹ turbas, aſcendit in montem. Et cũ ſediſſet, acceſſerunt ad euꝫ diſcipuli eius: ⁊ aperiẽs os ſuum, docebat eos, dicẽs. Beati pauperes ſpiritu: quoniã ipſorum eſt regnum celorum. Beati mites: quoniã ipſi poſſidebunt terrã. Beati qui lugent: quoniã ipſi cõſolabũtur. Beati q eſuriunt, ⁊ ſitiunt iuſtitiã: quoniam ipſi ſaturabuntur. Beati miſericordes: quoniã ipſi miſericordiã conſequentur. Beati mundo corde: quoniam ipſi deum videbunt. Beati pacifici: quoniam filij dei vocabuntur. Beati q pſecutionẽ patiunt ꝑpter iuſtitiam: quoniam ipſorũ eſt regnuꝫ celorum. Beati eſtis, cum maledixerint vobis homines, ⁊ perſecuti vos fuerint: ⁊ dixerint omne malum aduerſus vos, mentiẽtes propter me. Gaudete ⁊ exultate: quoniam merces veſtra copioſa eſt in celis.

Seq. ſancti euangelij ſm Matthęũ.

In illo tpe: Reſpondens Ieſus ca. 11
dixit. Confiteor tibi pater domine celi ⁊ terrę: qꝛ abſcondiſti hęc á ſapientibus ⁊ prudentibus, ⁊ reuelaſti ea paruulis. Ita pater: quoniam ſic placitum fuit ante te. Omnia mihi tradita ſunt á patre meo. Et nemo nouit filium niſi pater: neque patreꝫ quis nouit, niſi filius, ⁊ cui voluerit filius reuelare. Venite ad me omnes qui laboratis, ⁊ onerati eſtis: ⁊ ego reficiam vos. Tollite iugum meum ſuper vos, ⁊ diſcite á me: quia mitis ſum ⁊ humilis corde: ⁊ inuenietis requieꝫ animabus veſtris. Iugũ enim meum ſuaue eſt, ⁊ onus meum leue.

Seq. ſancti euang. ſecundum Lucaꝫ.

In illo tempore: Dicebat Ieſus ca. 11
turbis Iudęorum, ⁊ principib⁹ ſacerdotum. Vę vobis, qui ędificatis monumenta prophetarum: patres autẽ veſtri occiderunt illos. Profecto teſtificamini, quód conſentitis operibus patrum veſtrorum: quoniam ipſi quidẽ eos occiderunt, vos auteꝫ ędificatis eoꝝ ſepulcra. Propterea ⁊ ſapientia dei dixit. Mittam ad illos prophetas ⁊ Apoſtolos, ⁊ ex illis occident ⁊ perſequentur: vt inquiratur ſanguis omniũ prophetarum, qui effuſus eſt á conſtitutione mũdi á generatione iſta, á ſanguine Abel vſque ad ſanguinem Zacharię qui perijt inter altare ⁊ ędeꝫ. Ita dico vobis, requiretur ab hac generatione.

Sequen. ſancti euange. ſm Lucam.

IN illo tpe: Dixit Jeſus diſcipu-
ca.10 lis ſuis. Qui vos audit, me au-
dit: ⁊ q vos ſpernit, me ſpernit. Qui
autem me ſpernit: ſpernit eum qui
me miſit. Reuerſi ſunt autem ſeptua-
gintaduo cũ gaudio, dicentes. Dñe,
etiam dęmonia in nomine tuo ſubij-
ciuntur nobis. Et ait illis. Uidebam
ſatanã ſicut fulgur de cęlo cadentẽ.
Ecce dedi vobis poteſtatem calcãdi
ſupra ſerpẽtes, ⁊ ſcorpiones, ⁊ ſupra
omnem virtutem inimici: ⁊ nihil vo-
bis nocebit. Uerumtamen in hoc no-
lite gaudere: quia ſpiritus ſubijciun-
tur vobis: gaudete autem quia no-
mina veſtra ſcripta ſunt in cęlis.

Seq. ſancti euang. ſecundum Lucã.

IN illo tẽpore: Dixit Jeſus di-
ca.12 ſcipulis ſuis. Attẽdite a fermen-
to phariſęorũ, quod eſt hypócriſis.
Nihil autem opertum, quod non re-
uelet, neq̃ abſconditum, quod nõ
ſciatur. Quoniã quę in tenebris di-
xiſtis, in lumine dicentur: ⁊, quod in
aure locuti eſtis in cubiculis, prędi-
cabitur in tectis. Dico autem vobis
amicis meis. Ne terreámini ab his
qui occidunt corpus, ⁊ poſt hęc non
habent amplius quid faciãt. Oſten-
dam autem vobis quem timeatis.
Timete eum, qui poſtquam occide-
rit, habet poteſtatem mittere in ge-
hennam. Ita dico vobis, hũc time-
te. Nonne quinq̃ páſſeres véneunt
dipondio: ⁊ vnus ex illis non eſt in
obliuione coram deo? Sed ⁊ capilli
capitis veſtri, omnes numerati ſunt.
Nolite ergo timere: multis paſſeri-
bus pluris eſtis vos. Dico autem
vobis: omnis quicunque confeſſus
fuerit me coram hominibus, ⁊ filius
hominis confitebitur eũ coram an-
gelis dei.

IN COMMVNI CONFESſorum pontificum. Introitus.

STatuit ei dominus teſtamentũ pacis, ⁊ principem fecit eum: vt ſit illi ſacerdotij dignitas in ęternũ. Ps. Memento domine Dauid, ⁊ omnis manſuetudinis eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Oratio.

DA, quęſumus, omnipotens deus: vt beati N. confeſſoris tui atque pontificis, veneranda ſollemnitas, ⁊ deuotionem nobis augeat, ⁊ ſalutem. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum.

Lectio libri Sapientię.

ECce ſacerdos magnus, qui in Ecc.
diebus ſuis placuit deo, ⁊ in- 44.
uentus eſt iuſtus: ⁊ in tempore iracundię factus eſt reconciliatio. Non eſt inuentus ſimilis illi, qui conſeruaret legem excelſi. Ideo iureiurando fecit illum dñs creſcere in plebem ſuam. Benedictionem omniũ gentium dedit illi, ⁊ teſtamentum ſuum confirmauit ſuper caput eius. Cognouit eum in benedictionib[9] ſuis: conſeruauit illi miſericordiam ſuam: ⁊ inuénit gratiam coram oculis domini. Magnificauit eum in conſpectu regum, ⁊ dedit illi coronam glorię. Statuit illi teſtamentum ſempiternum: ⁊ dedit illi ſacerdotium magnum: ⁊ beatificauit illum in gloria. Fungi ſacerdotio, ⁊ habere laudem in nomine ipſius: ⁊ offerre illi incenſum dignum, in odorem ſuauitatis.

Grad. Ecce ſacerdos magnus, qui in diebus ſuis placuit deo. ℣. Non eſt inuentus ſimilis illi, qui conſeruaret

ſeruaret legem excelſi. Alleluia, alleluia. ℣. Tu es ſacerdos in eternũ ſecundũ ordinẽ Melchiſedech, allã. ¶ T pe paſch. Graduale omittitur vſq3 ad Alleluia, ⁊ ad eius verſum addit ſequens ℣. Hic eſt ſacerdos, quẽ coronauit dñs, allã. Poſt Septuag. Trac. Beatus vir qui timet dñm, in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemẽ eius: generatio rectorũ benedicetur. ℣. Gloria ⁊ diuitie in domo eius: ⁊ iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi. Seq. ſancti euange. ſm Mattheum.

c.25

In illo tpe: Dixit Ieſ⁹ diſcipulis ſuis parabolã hanc. Homo quidam peregre proficiſcens, vocauit ſeruos ſuos, ⁊ tradidit illis bona ſua. Et vni dedit quinque talenta: alij autẽ duo, alij verò vnũ: vnicuiq3 ſecundũ propriã virtutẽ: ⁊ profectus eſt ſtatim. Abijt autẽ qui quinque talenta acceperat, ⁊ operatus eſt in eis, ⁊ lucratus eſt alia quinque. Similiter ⁊ qui duo talẽta acceperat, lucratus eſt alia duo. Qui autem vnum acceperat, abiens fodit in terram, ⁊ abſcondit pecuniã domini ſui. Poſt multũ vero temporis venit dñs ſeruorum illorum, ⁊ poſuit rationem cum eis. Et accedẽs qui quinq3 talenta acceperat, obtulit alia quinque talenta, dicens. Domine, quinque talenta tradidiſti mihi: ecce, alia quinque ſuperlucratus ſum. Ait illi dominus eius. Euge ſerue bone ⁊ fidelis: quia in pauca fuiſti fidelis, ſupra multa te conſtituam: intra in gaudium domini tui. Acceſſit autem ⁊ qui duo talenta acceperat, ⁊ ait. Domine, duo talenta tradidiſti mihi: ecce alia duo ſuperlucratus ſum. Ait illi dñs eius. Euge ſerue bone ⁊ fidelis: quia ſuper pauca fuiſti fidelis, ſupra multa te cõſtituã: intra in gaudium dñi tui. Offerto. Inueni Dauid ſeruum meum, oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei, ⁊ brachium meum confortabit eum. Secreta.

Sancti tui, queſumus domine, nos vbique letificent: vt, dum eorum merita recolimus, patrocinia ſentiamus. Per dñm. Communio. Fidelis ſeruus ⁊ prudens, quem conſtituit dominus ſuper familiam ſuam: vt det illis in tempore tritici menſuram. Poſtcommunio.

Preſta, qs, oñs deus: vt de perceptis muneribus gratias exhibentes, intercedente beato N. confeſſore tuo atque põtifice, beneficia potiora ſumamus. Per domin.

De eodẽ Cõi alia Miſſa. Introit.

Sacerdotes tui dñe induant iuſtitiã: ⁊ ſcti tui exultẽt: propter Dauid ſeruum tuũ, nõ auertas faciẽ Chriſti tui. ps. Memẽto domine Dauid, ⁊ omnis manſuetudinis eius. ℣. Gloria patri. Oratio.

Exaudi, qſumus domine, preces noſtras quas in beati N. confeſſoris tui atq3 pontificis ſollẽnitate deferimus: ⁊ qui tibi dignẽ meruit famulari, eius intercedentibus meritis, ab omnibus nos abſolue peccatis. Per dominum noſtrũ.

Lectio

deū3: vt offerat dona ⁊ ſacrificia pro peccatis. Qui condolere poſſit iis qui ignorant ⁊ errant: quoniam ⁊ ipſe circundatus eſt infirmitate. Et propterea debet, quemadmodum pro populo, ita etiam ⁊ pro ſemetipſo offerre pro peccatis. Nec quiſquam ſumit ſibi honorem: ſed qui vocatur à deo, tanquam Aaron.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Hebręos.

ca.13 Fratres: Mementote prepoſitorum veſtrorum, qui vobis locuti ſunt verbum dei: quorum intuentes exitum conuerſationis, imitamini fidem. Jeſus Chriſtus heri ⁊ hodie: ipſe ⁊ in ſecula. Doctrinis varijs ⁊ peregrinis nolite abduci. Optimū eſt enim gratia ſtabilire cor, nō eſcis, q̄ nō profuerūt ambulātibus in eis. Habem⁹ altare: de quo édere nō habēt poteſtatē q tabernaculo deſeruiunt. Quorū enī3 animaliū infertur ſanguis pro peccato in ſancta ꝑ pontificē3: horū3 corpora cremant̄ extra caſtra. Propter quod ⁊ Jeſus, vt ſāctificaret per ſuū ſanguinē populu3, extra portā paſſus eſt. Exeam⁹ igitur ad eū extra caſtra: improperiu3 eius portantes. Non enim habemus hic manentē ciuitatē: ſed futuram inquirimus. Per ipſum ergo offeramus hoſtiā laudis ſemper Deo, ideſt fructū labiorū confitentiū nomini eius. Beneficentię aute3 ⁊ communionis nolite obliuiſci. Talibus eni3 hoſtijs promeretur Deus. Obedite prępoſitis veſtris, ⁊ ſubiacete eis. Ipſi enim peruigilant, quaſi rationem pro animabus veſtris reddituri.

Sequen. ſancti euange. ſm Lucam.

ca.11 In illo tpe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Nemo accēdit lucerna3 ⁊ in abſcondito ponit, neque ſub modio: ſed ſuper candelábrum, vt qui ingrediuntur lumē videant. Lucerna corporis tui, eſt oculus tuus. Si oculus tuus ſimplex fuerit: totu3 corpus tuum lucidum erit. Si autem nequā fuerit, etiam corpus tuum tenebroſum erit. Vide ergo ne lumen, quod in te eſt, tenebrę ſint. Si ergo totum corpus tuum lúcidum fuerit, nō habens aliquam partem tenebrarum, erit lucidum totum: ⁊ ſicut lucerna fulgóris illuminabit te.

Seq. ſancti euang. ſm Marcum.

In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Videte, vigilate, ca.13
⁊ orate. Neſcitis enim quando tempus ſit. Sicut homo q péregre profectus reliquit domum ſuam: ⁊ dedit ſeruis ſuis poteſtate3 cuiuſq3 operis, ⁊ ianitori pręcepit vt vigilet. Vigilate ergo, (neſcitis enim quando dominus domus veniat: ſerò, an media nocte, an galli cantu, an mane) ne cum venerit repente, inueniat vos dormientes. Quod autem vobis dico, omnibus dico, Vigilate.

In communi Doctoru3 Introit.

In medio eccleſię aperuit os eius, ⁊ impleuit eum Domin⁹ ſpiritu ſapientię, ⁊ intellectus: ſtola3 glorię induit eum. ps. Bonum eſt confiteri domino, ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria patri, ⁊ fi. Oratio.

Deus, qui populo tuo ęternę ſalutis beatum N. miniſtrum tribuiſti: pręſta quęſumus: vt, quem doctore3 vitę habuimus in terris, interceſſorem habere mereamur in cęlis. Per dominum noſtrum Jeſum.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Timotheum.

2.C.4 Chariſſime: Teſtificor coram deo ⁊ Chriſto Ieſu, qui iudicaturus eſt viuos ⁊ mortuos, per aduẽtum ipſius, ⁊ regnum eius: prędica verbum: inſta opportune, importune: argue, obſecra, increpa in omni patientia ⁊ doctrina. Erit enim tempus cum ſanam doctrinam non ſuſtinebunt: ſed ad ſua deſideria coaceruabunt ſibi magiſtros prurientes auribus: ⁊ a veritate quidem auditum auertent, ad fabulas autem conuertentur. Tu vero vigila, in omnibus labora, opus fac euangeliſtę, miniſterium tuũ imple. Sobrius eſto. Ego enim iam delibor: ⁊ tempus reſolutionis meę inſtat. Bonum certamen certaui, curſum conſummaui, fidem ſeruaui. In reliquo repoſita eſt mihi corona iuſtitię, quã reddet mihi Dominus in illa die, iuſtus iudex: non ſolum autem mihi, ſed ⁊ ijs qui diligunt aduentum eius. Gradua. Os iuſti meditabitur ſapientiam: ⁊ lingua eius loquetur iudicium. ℣. Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ non ſupplantabuntur greſſus eius. Alleluia alleluia. ℣. Amauit eum Dominus, ⁊ ornauit eum: ſtolam glorię induit eum. Alleluia. Tempore paſchali Graduale omittitur, ⁊ ad eius verſum additur ſequens ℣. Iuſtus germinabit ſicut lilium, ⁊ florebit in ęternum ante dominum, Alleluia.

Poſt Septuageſimam Tractus. Beatus vir, qui timet dominum: in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius: generatio rectorum benedicetur. ℣. Gloria ⁊ diuitię in domo eius: ⁊ iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi.

Seq. ſancti euangelij ſcḋm Mattheũ.

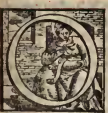
In illo tẽpore: ca.5 Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Vos eſtis ſal terrę. Quod ſi ſal euanuerit, in quo ſalietur? Ad nihilũ valet vltra, niſi vt mittatur foras, ⁊ conculcetur ab hominibus. Vos eſtis lux mũdi. Nõ poteſt ciuitas abſcondi ſupra montẽ poſita. Neq; accendunt lucernam, ⁊ ponunt eã ſub modio, ſed ſuper candelabrum, vt luceat omnibus qui in domo ſunt. Sic luceat lux veſtra corã hominibus: vt videant opera veſtra bona, ⁊ glorificent patrem veſtrum qui in cęlis eſt. Nolite putare quoniã veni ſoluere legem, aut prophetas: non veni ſoluere, ſed adimplere. Amen quippe dico vobis, donec tranſeat cęlum ⁊ terra: iota vnum aut vnus apex non prętleribit a lege, donec omnia fiant. Qui ergo ſoluerit vnum de mandatis iſtis minimis, ⁊ docuerit ſic homines: minimus vocabitur in regno cęlorum. Qui autem fecerit, ⁊ docuerit: hic magnus vocabitur in regno cęlorũ. Offertorium. Iuſtus vt palma florebit: ſicut cedrus, quę in Libano eſt, multiplicabitur. Secreta. Sancti tui N. nobis dñe pia nõ deſit oratio: q̃ ⁊ munera noſtra cõciliet: ⁊ tuã nobis indulgentiã ſemper obtineat. Per. Cõio. Fidelis ſeruus ⁊ prudens, quẽ cõſtituit dñs ſuper familiã ſuã: vt det illis in tempore tritici menſuram. Poſtcõio. Ut nobis, Domine, tua ſacrificia dent ſalutẽ, beatus N. cõfeſſor

ſeſſor tuus & doctor egregius precator accedat. Per dominum noſtrũ Jeſum. Alia Epiſtola pro Doctore.

Lectio libri ſapientiȩ.

eccl. 39 IUſtus cor ſuum tradet ad vigilandum diluculo ad Dominuz qui fecit illum, & in conſpectu altiſſimi deprecabitur. Aperiet os ſuũ in oratione: & pro delictis ſuis deprecabitur. Si enim dñs magnus voluerit, ſpiritu intelligentiȩ replebit illũ: & ipſe tanquã imbres emittet eloquia ſapientiȩ ſuȩ, & in oratione confitebitur dño. Et ipſe diriget conſiliũ eius & diſciplinam: & in abſconditis ſuis conſiliabitur. Ipſe palam faciet diſciplinam doctrinȩ ſuȩ, & in lege teſtamenti dñi gloriabitur. Collaudabũt multi ſapientiam eius, & vſqz in ſeculuz non delebitur. Non recedet memoria eius, & nomẽ eius requiretur à generatione in generationem. Sapientiam eius enarrabunt gentes, & laudem eius enunciabit eccleſia.

¶ In Communi confeſſorum pontificum. Introitus.

O iuſti meditabitur ſapientiam, & lingua eius loquetur iudiciuz: lex dei ei⁹ in corde ipſius. Pſalm. Noli ȩmulari in malignantibus: neque zelaueris facientes iniquitatem. ℣. Gloria patri, & fi. Oratio.

DEus, qui nos beati N. confeſſoris tui annua ſollemnitate lȩtificas: concede propitius: vt cuius natalitia colimus, etiã actiones imitemur. Per. Lectio libri Sapientiȩ.

eccl. 31 BEatus vir, qui inuentus eſt ſine macula: & qui poſt aurum nõ abijt, nec ſperauit in pecuniȩ theſauris. Quis eſt hic, & laudabimus eum: fecit enim mirabilia in vita ſua. Qui probatus eſt in illo, & perfectus inuentus eſt, & erit illi gloria ȩterna. Qui potuit tranſgredi, & nõ eſt tranſgreſſus: facere mala, & nõ fecit. Ideo ſtabilita ſunt bona illius in domino: & eleemoſynas illius enarrabit omnis eccleſia ſanctorum. Graduale.

IUſtus vt palma florebit: ſicut cedrus Libani multiplicabit̃ in domo dñi. ℣. Ad annunciandum mane miſericordiam tuam, & veritatem tuam per noctem. Alleluia, alleluia. ℣. Beatus vir, qui ſuffert tentationez: quoniã cũ probatus fuerit, accipiet coronaz vitȩ, alleluia. Tempore paſchali Graduale omittit̃, & additur ſequens ℣. Amauit eum Dñs, & ornauit euz: ſtolam gloriȩ induit eum, Alleluia. Poſt Septuageſimam Tractus. Beatus vir, qui timet dominũ: in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius: generatio rectorum benedicetur. ℣. Gloria & diuitiȩ in domo eius: & iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi. Sequ. ſancti euangelij ſcdm Lucam.

IN illo tpe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Sint lumbi veſtri prȩ- ca. 12
cincti, & lucernȩ ardẽtes in manibus veſtris. Et vos, ſimiles hominibus expectantibus dominum ſuum quãdo reuertatur à nuptijs: vt cum venerit, & pulſauerit, confeſtim aperiant ei. Beati ſerui illi, quos cum venerit dominus, inuenerit vigilantes. Amẽ dico vobis, quòd prȩcinget ſe, & faciet illos diſcumbere, & tranſiens miniſtrabit illis. Et, ſi venerit in ſecunda vigilia, & ſi in tertia vigilia venerit, & ita inuenerit, beati ſunt ſerui illi.

Hoc autem ſcitote, quoniam ſi ſciret paterfamilias, qua hora fur veniret: vigilaret vtique, ⁊ non ſineret perfodi domum ſuam. Et vos eſtote parati: quia qua hora non putatis, filius hominis veniet. Offertorium. Ueritas mea ⁊ miſericordia mea cum ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta. Laudis tibi domine hoſtias immolamus in tuorum cōmemoratione ſanctorū: quibus nos ⁊ pręſentibus erui malis confidimus, ⁊ futuris. Per dominum. Cōmunio. Beatus ſeruus, quem cum venerit dominus inuenerit vigilantem: amē dico vobis, ſuper omnia bona ſua cōſtituet eum. Poſtcommunio. Refecti cibo, potuq; cęleſti, deus noſter, te ſupplices exoramus: vt in cuius hęc commemoratione percępimus, eius muniamur ⁊ precibus. Per dominum noſtrū.

¶ De eodem Communi alia miſſa. Introitus.

Iuſtus vt palma florebit: ſicut cedrus Libani multiplicabitur, plātat⁹ in domo domini, in atrijs domus dei noſtri. pſalmus. Bonum eſt confiteri domino, ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſācto. Sicut. Oratio. Adeſto domine ſupplicationibus noſtris, quas in beati N. confeſſoris tui ſollemnitate deferimus: vt, qui noſtrę iuſtitię fiduciam non habemus, eius qui tibi placuit precibus adiuuemur. Per dominū noſtrum Ieſum Chriſtū filium tuū.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Corinthios.

Fratres. Spectaculum facti ſumus 1.C.4
mundo, ⁊ angelis, ⁊ hominibus. Nos ſtulti propter Chriſtū: vos aūt prudentes in Chriſto. Nos infirmi: vos aūt fortes. Uos nobiles: nos aūt ignobiles. Uſq; in hanc horā ⁊ eſurimus, ⁊ ſitimus, ⁊ nudi ſumus, ⁊ colaphis cędimur, ⁊ inſtabiles ſumus, ⁊ laboramus operantes manibus noſtris. Maledicimur: ⁊ benedicimus. Perſecutionē patimur: ⁊ ſuſtinemus. Blaſphemamur: ⁊ obſecramus. Tanquā purgamēta huius mūdi facti ſumus, omniū peripſēma vſque adhuc. Nō vt confundā vos hęc ſcribo: ſed vt filios meos chariſſimos moneo. In Chriſto Ieſu dño noſtro. Grad. Os iuſti meditabit ſapientiā, ⁊ lingua eius loquetur iudicium. ℣. Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ non ſupplantabunt greſſus eius. All'a, all'a. ℣. Beatus vir qui timet dñm, in mandatis eius cupit nimis, all'a. Tēpore paſchali Graduale omittit, ⁊ additur ſequens ℣. Iuſtus germinabit ſicut liliū, ⁊ florebit in ęternum ante dñm, alleluia. Poſt Septuageſimam Tractus. Beatus vir qui timet dñm, in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius: generatio rectorum benedicet. ℣. Gloria ⁊ diuitię in domo eius: ⁊ iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi. Sequentia ſancti euang. ſm Lucam.

In illo tempore: Dixit Ieſus C.12.
diſcipulis ſuis. Nolite timere puſillus grex, quia complacuit patri veſtro dare vobis regnum. Uendite quę poſſidetis, ⁊ date eleemoſynam. Facite vobis ſacculos qui non veteraſcunt, theſaurum non deficientem

in

in celis: quò fur non appropiat, neq; tinea corrumpit. Ubi enim thelaurus veſter eſt, ibi ⁊ cor veſtrum erit. Offertorium. In virtute tua domine letabitur iuſtus, ⁊ ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer: deſiderium anime eius tribuiſti ei. Secre.

Preſta nobis, queſumus, omnipotens deus: vt noſtre humilitatis oblatio, ⁊ pro tuorum tibi grata ſit honore ſanctorum, ⁊ nos corpore pariter ⁊ mente purificet. Per dominum noſtrū Ieſum. Communio. Amen dico vobis, quòd vos, qui reliquiſtis oīa, ⁊ ſecuti eſtis me, centuplum accipietis, ⁊ vitam eternam poſſidebitis. Poſtcommunio.

Queſumus, omnipotens deus: vt, qui celeſtia alimenta percepimus, intercedente beato N. confeſſore tuo, per hec contra omnia aduerſa muniamur. Per dominum.

¶ Item alia Epiſtola, ⁊ Euangelium pro confeſſore non pontifice.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Philippenſes.

ca. 3. Fratres: Que mihi fuerunt lucra, hec arbitratus ſum propter Chriſtum detrimenta. Uerumtamen exiſtimo omnia detrimētū eſſe propter eminentem ſcientiam Ieſu Chriſti domini mei: propter quem omnia detrimentum feci, ⁊ arbitror vt ſtercora, vt Chriſtum lucrifaciam, vt ⁊ inueniar in illo non habens meam iuſtitiam que ex lege eſt, ſed illam que ex fide eſt Chriſti Ieſu, que ex deo eſt iuſtitia in fide: ad cognoſcendum illum, ⁊ virtutem reſurrectionis eius, ⁊ ſocietatem paſſionis illius: configuratus morti eius: ſi quomodo occurrā ad reſurrectionem que eſt ex mortuis. Non quòd iam acceperim, aut iam perfectus ſim: ſequor autem, ſi quo modo comprehendam in quò ⁊ comprehenſus ſum à Chriſto Ieſu.

Seq. ſcti euange. ſecundum Lucam.

In illo tpe: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis parabolam hāc. Homo quidam nobilis abijt in regionē longinquam accipere ſibi regnum, ⁊ reuerti. Uocatis autem decem ſeruis ſuis, dedit eis decem mnas, ⁊ ait ad illos. Negotiamini dum venio. Ciues autem eius óderant eum: ⁊ miſerunt legationē poſt illum, dicentes. Nolumus hunc regnare ſuper nos. Et factum eſt vt rediret accepto regno: ⁊ iuſſit vocari ſeruos, quibꝰ dedit pecuniam: vt ſciret quantū quiſque negociatus eſſet. Uenit aūt primus, dicēs. Dñe mna tua decē mnas acquiſiuit. Et ait illi. Euge ſerue bone: q̄ꝛ in modico fuiſti fidelis, eris poteſtatem habens ſuper decem ciuitates. Et alter venit, dicens. Dñe mna tua fecit quinque mnas. Et huic ait. Et tu eſto ſuper quinq; ciuitates. Et alter venit, dicens. Domine, ecce mna tua quam habui, repoſita eſt in ſudario. Timui enim te, q̄ꝛ homo auſterus es: tollis quod non poſuiſti, ⁊ metis quod non ſeminaſti. Dicit ei. De ore tuo te iudico ſerue nequam. Sciebas quòd ego homo auſterus ſum: tollens quod non poſui, ⁊ metens quod non ſeminaui: ⁊ quare nō dediſti pecuniam meam ad menſam, ⁊ ego veniens cum vſuris vtiq; exegiſſem illam: Et aſtantibus dixit. Auferte ab illo mnam, ⁊ date illi qui decem mnas habet. Et dixerunt ei. Dñe habet decem mnas. Dico autē vobis, quia omni habenti dabitur, ⁊ abundabit: ab eo autem qui non habet, ⁊ quod habet auferetur ab eo. c. 19.

¶ De eodem communi pro Abbatibus alia Miſſa. Introitus.

Os iuſti meditabitur ſapientiam, ⁊ lingua eius loquetur iudiciuꝫ: lex dei eius in corde ipſius. Ps. Noli ęmulari in malignantibus: neque zelaueris facientes iniquitatem. ℣. Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpi. Oratio.

Interceſſio nos, q̄s dn̄e, beati N. Abbatis commendet: vt quod noſtris meritis non valemus, eius patrocinio aſſequamur. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtuꝫ.

Lectio libri Sapientię.

eccl. Dilectus deo, ⁊ hominibus, cu-
45 ius memoria in benedictione
eſt. Similem illum fecit in gloria ſanctorum, ⁊ magnificauit eum in timore inimicorum, ⁊ in verbis ſuis monſtra placauit. Glorificauit eum in conſpectu regum, ⁊ iuſſit illi coram populo ſuo, ⁊ oſtendit illi gloriam ſuam. In fide ⁊ lenitate ipſius ſanctum fecit illum, ⁊ elegit eum ex omni carne. Audiuit enim vocem ipſius, ⁊ induxit illum in nubem. Et dedit illi coram pręcepta, ⁊ legem vitę ⁊ diſciplinę. Graduale. Domine pręueniſti eum in benedictionib9 dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronam de lapide precioſo. ℣. Vitam petijt à te, ⁊ tribuiſti ei longitudinem dierum in ſeculum ſeculi. Alleluia, alleluia. ℣. Iuſtus vt palma florebit: ſicut cedrus Libani multiplicabitur, alleluia. Tempore paſchali Graduale omittitur, ⁊ additur ſequens ℣. Iuſtus germinabit, ſicut lilium, ⁊ florebit in ęternum ante dominū, alleluia. Poſt Septuageſimam Tractus. Beatus vir qui timet dn̄m, in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potēs in terra erit ſemē eius: generatio rectorū benedicetur. ℣. Gloria ⁊ diuitię in domo eius: ⁊ iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Matthęum.

In illo tempore: Dixit Simon cap.
Petrus ad Ieſum. Ecce, nos 19
reliquimus omnia, ⁊ ſecuti ſumus te: quid ergo erit nobis? Ieſus autem dixit illis. Amen dico vobis, quòd vos qui ſecuti eſtis me, in regeneratione cum ſederit filius hominis in ſede maieſtatis ſuę, ſedebitis ⁊ vos ſuper ſedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Iſrael. Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut ſorores, aut patrem, aut matrem, aut vxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum: centuplum accipiet, ⁊ vitam ęternā poſſidebit. Offertorium. Deſiderium animę eius tribuiſti ei domine, ⁊ voluntate labiorum eius non fraudaſti eum: poſuiſti in capite eius coronam de lapide precioſo. Secreta.

Sacris altaribus domine hoſtias ſuperpoſitas ſanctus N. abbas, quęſumus, in ſalutem nobis prouenire depoſcat. Per dominū. Communio. Fidelis ſeruus ⁊ prudens, quem conſtituit dominus ſuper familiam ſuam: vt det illis in tēpore tritici menſuram. Poſtcō.

Protegat nos domine cum tui perceptione ſacramenti beat9 N. abbas pro nobis intercedendo: vt, ⁊ cōuerſationis eius experiamur inſignia, ⁊ interceſſionis ipſius percipiamus ſuffragia. Per dominuꝫ.

IN COMMVNI VIRGINVM.

¶ Pro virgine ⁊ martyre. Introi.

Loquebar de teſtimonijs tuis in conſpectu regũ, ⁊ non confundebar: ⁊ meditabar in mãdatis tuis, quę dilexi nimis. Ps. Beati immaculati in via, qui ambulant in lege dñi. ℣. Gloria. Oro.

Deus, q inter cętera potẽtię tuę miracula, etiã in ſexu fragili victoriam martyrij contuliſti: concede propitius: vt q beatę N. virginis ⁊ martyris tuę natalitia colimus: per eius ad te exẽpla gradiamur. Per.

Lectio libri Sapientię.

eccl. Confitebor tibi dñe rex, ⁊ collaudabo te Deum ſaluatorem
51 meũ. Cõfitebor nomini tuo: qm̃ adiutor ⁊ protector factus es mihi: ⁊ liberaſti corpus meũ à perditione, à laqueo linguę iniquę, ⁊ à labijs operantiũ mẽdaciũ: ⁊ in cõſpectu aſtãtiũ factus es mihi adiutor. Et liberaſti me ſm multitudinẽ miſericordię nominis tui à rugientibus pręparatis ad eſcã: de manibus quęrentiũ animam meã, ⁊ de portis tribulationum, quę circundederunt me. A preſſura flammę, quę circundedit me: ⁊ in medio ignis non ſum ęſtuata. De altitudine ventris inferi, ⁊ à lingua coinquinata, ⁊ à verbo mẽdacij, à rege iniquo, ⁊ à lingua iniuſta. Laudabit vſq3 ad mortẽ anima mea dñm, quoniã eruis ſuſtinẽtes te, ⁊ liberas de manibus gentium, dñe deus noſter. Gradu. Dilexiſti iuſtitiã, ⁊ odiſti iniquitatẽ. ℣. Propterea vnxit te deus, deus tuus oleo lętitię. Alleluia, alleluia.

M. N. R.

Adducentur regi virgines poſt eã, proximę eius afferent tibi in lętitia. allia. Tempore paſchali Graduale omittitur, ⁊ additur ſequẽs ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intende proſpere, procede, ⁊ regna. alleluia. Poſt Septuageſimã Tractus. Veni ſponſa Chriſti, accipe coronã, quã tibi dñs pręparauit in ęternũ: pro cuius amore ſanguinẽ tuũ fudiſti. ℣. Dilexiſti iuſtitiã, ⁊ odiſti iniquitatẽ: propterea vnxit te deus, deus tuus oleo lętitię pręconſortibus tuis. ℣. Specie tua, ⁊ pulchritudine tua intende proſpere, procede, ⁊ regna.

Sequẽ. ſancti euang. ſm Matthęũ. c.25

In illo tpe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis parabolã hanc: Simile eſt regnũ celorũ decem virginibus: q̃ accipiẽtes lãpades ſuas exierunt obuiam ſponſo ⁊ ſponſę. Quinq3 autem ex eis erant fatuę, ⁊ quinq3 prudentes. Sed quinque fatuę acceptis lampadibus, non ſumpſerunt oleũ ſecum. Prudentes verò acceperunt oleu3 in vaſis ſuis cũ lãpadibus. Morã autẽ faciente ſponſo, dormitauerunt oẽs, ⁊ dormierũt. Media autem nocte clamor factus eſt: Ecce ſponſus venit: exite obuiã ei. Tunc ſurrexerunt omnes virgines illę, ⁊ ornauerunt lãpades ſuas. Fatuę autem ſapientibus dixerunt. Date nobis de oleo veſtro: quia lãpades noſtrę extinguuntur. Reſponderunt prudentes, dicẽtes. Ne forte nõ ſufficiat nobis, ⁊ vobis, ite potius ad vendentes, ⁊ emite vobis. Dum au-

tem irent emere, venit ſponſus: ⁊ quę
paratę erant intrauerunt cum eo ad
nuptias, ⁊ clauſa eſt ianua. Nouiſſi-
me vero veniũt ⁊ reliquę virgines,
dicentes. Dñe, dñe, aperi nobis. At
ille reſpondens, ait. Amen dico vo-
bis, neſcio vos. Uigilate itaque: quia
neſcitis diem neq3 horam. Offerto.
Afferent regi virgines poſt eam:
proximę eius afferentur tibi. Secre.
Suſcipe dñe munera, quę in bea-
tę N. virginis ⁊ martyris tuę
ſollẽnitate deferimus: cuius nos cõfi
dimus patrocinio liberari. Per do.
Cõio. Confundantur ſuperbi, quia
iniuſte iniquitatem fecerunt in me:
ego aũt in mãdatis tuis exercebor, ⁊
meditabor in tuis iuſtificationibus:
vt nõ confundar. Poſtcommunio.
Auxilientur nobis dñe ſumpta
myſteria: ⁊ intercedente beata
N. virgine ⁊ martyre tua, ſẽpiterna
faciant protectione gaudere. Per.
¶ Item pro virgine ⁊ martyre alia
Miſſa. Introitus.
Me expectauerũt pec
catores vt perderent
me: teſtimonia tua
intellexi: omnis con-
ſummationis vidi fi-
nem: latum mandatũ
tuum nimis. Pſal. Beati immacu-
lati in via, qui ambulant in lege dñi.
℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.
Indulgentiã nobis, quęſumus
domine, beata N. virgo ⁊ mar
tyr imploret: quę tibi grata ſemper
extitit, ⁊ merito caſtitatis, ⁊ tuę pro-
feſſione virtutis. Per dominum no.
Lectio libri Sapientię.
eccl. 51 Domine Deus meus exaltaſti
ſuper terram habitationẽ meã,
⁊ pro morte defluẽte deprecata ſum.
Inuocaui dñm patrem dñi mei: vt
nõ derelinquat me in die tribulatio-
nis meę, ⁊ in tẽpore ſuperborũ ſine
adiutorio. Laudabo nomen tuũ aſſi-
due, ⁊ collaudabo illud in confeſſio-
ne, ⁊ exaudita eſt oratio mea. Libera-
ſti me de perditione, ⁊ eripuiſti me
de tẽpore iniquo. Propterea cõfite
bor tibi, ⁊ laudem dicam nomini tuo,
domine deus noſter. Graduale.
Adiuuabit eam deus vultu ſuo: deus
in medio eius non cõmouebitur. ℣.
Fluminis impetus lętificat ciuitatẽ
dei: ſanctificauit tabernaculum ſuum
altiſſimus. Alleluia, all'ia. ℣. Hec
eſt virgo ſapiens, ⁊ vna de numero
prudentum, alleluia. Tempore pa-
ſchali Graduale omittitur, ⁊ additur
ſequens ℣. O quam pulchra eſt, ca-
ſta generatio cum claritate, alleluia.
Poſt Septuageſimam Tractus.
Ueni ſponſa Chriſti, accipe coronã,
quã tibi dominus prępparauit in ęter
num: pro cuius amore ſanguinẽ tuũ
fudiſti. ℣. Dilexiſti iuſtitiam, ⁊ odiſti
iniquitatẽ: propterea vnxit te deus,
deus tuus, oleo lętitię prę cõſortibus
tuis. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine
tua intẽde, proſpere, pcede, ⁊ regna.
Sequẽ. ſancti euang. ſm Mattheum. ca. 13

In illo tpe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis pa rabolam hãc. Simile eſt regnum celorum theſauro abſcondito in agro: quem qui inuenit homo abſcõdito: ⁊ prę gau
dio illius vadit, ⁊ vendit vniuerſa q̃
habet, ⁊ emit agrum illum. Iterum
ſimile eſt regnum cęlorũ homini ne-
gocia-

gociatori, quęrenti bonas margaritas. Inuenta aūt vna precioſa margarita, abijt, ⁊ vendidit oīa quę habuit, ⁊ emit eam. Iterum ſimile eſt regnum celorum ſagenę miſſę in mare, ⁊ ex omni genere piſcium congreganti. Quam, cum impleta eſſet, educentes, ⁊ ſecus littus ſedentes, elegęrunt bonos in vaſa, malos autem foras miſerunt. Sic erit in conſummatione ſeculi. Exibunt angeli, ⁊ ſeparabunt malos de medio iuſtorum, ⁊ mittent eos in caminum ignis. Ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentium. Intellexiſtis hęc omnia? Dicunt ei. Etiam dñe. Ait illis. Ideo omnis ſcriba doctus in regno celorū, ſimilis eſt homini patrifamilias, qui profert de theſauro ſuo noua ⁊ vetera. Offertoriū.

Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in ęternū, ⁊ in ſeculum ſeculi. Secreta.

Hoſtias tibi dñe beatę N. virginis ⁊ martyris tuę dicatas meritis benignus aſſūme: ⁊ ad perpetuum nobis tribue prouenire ſubſidium. Per dominum. Cōio. Feci iudicium ⁊ iuſtitiam, domine: non calumnientur mihi ſuperbi: ad oīa mandata tua dirigebar: omnem viā iniquitatis odio habui. Poſtcommunio.

Diuini muneris largitate ſatiati, quęſumus, domine deus noſter: vt intercedente beata N. virgine ⁊ martyre tua, in eius ſemper participatione viuamus. Per dominū.

¶ In Communi plurium virgin. ⁊ mart. Omnia dicuntur vt ſupra pro vna virgine ⁊ martyre excepta oratione que dicit vt ſequit, ⁊ epiſtola. De virginibus preceptum domini. quę dicitur vt infra in communi virgi. non martyrum. fol. 215. Oratio.

Da nobis quęſumus, dñe deus noſter, ſanctarum virginum ⁊ martyrum tuarum N. ⁊ N. palmas inceſſabili veneratione venerari: vt, quas digna mente non poſſumus celebrare, humilibus ſaltem frequentemus obſequijs. Per do. Secreta.

Attende, q̄s domine, munera altaribus tuis pro ſanctarum martyrum ⁊ virginum tuarum N. ⁊ N. feſtiuitate propoſita: vt, ſicut per hęc beata myſteria illis gloriam contuliſti, ita nobis indulgentiā largiaris. Per dñm. Poſtcommunio.

Preſta nobis, quęſumus, domine, intercedētibus ſanctis martyribus atque virginibus tuis: vt, quod ore contingimus, pura mente capiamus. Per dominum noſtrū.

¶ Pro virgine tantum. Introitus.

Dilexiſti iuſtitiā, ⁊ odiſti iniquitatem: propterea vnxit te deus, deus tuus oleo lętitię prę conſortibus tuis. Ps. Eructauit cor meū verbū bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri, ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſan. Oratio.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt, ſicut de beatę N. virginis tuę feſtiuitate gaudemus: ita pię deuotionis erudiamur affectu. per.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Corinthios.

Fratres: Qui gloriatur, in dño glorietur. 2. ca.
Non enim qui ſeipſū 10. ⁊
cōmendat, ille probatus eſt: ſed quē 11
deus cōmēdat. Utinā ſuſtineretis modicū qd inſipientię meę: ſed ⁊ ſupportate me. Aemulor enim vos dei ęmulatione. Deſpondi enim vos vni viro virginem

virginem caſtam exhibere Chriſto. Graduale. Specie tua et pulchritudine tua intende proſpere, procede, et regna. ℣. Propter veritatem, et manſuetudinem, et iuſtitiam: deducet te mirabiliter dextera tua. Alleluia, alleluia. ℣. Adducentur regi virgines poſt eam: proximę eius afferentur tibi in lętitia, alleluia.

Tempore paſchali Graduale omittitur, et additur ſequens ℣. Specie tua et pulchritudine tua intende proſpere, procede, et regna. Alleluia.

Poſt Septuageſimam Tractus. Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam: quia concupiuit rex ſpeciem tuam. ℣. Uultum tuum deprecabuntur omnes diuites plebis: filię regū in honore tuo. ℣. Adducentur regi virgines poſt eam: proximę eius afferentur tibi. ℣. Afferentur in lętitia et exultatione, adducentur in templū regis. Euangelium. Simile eſt regnum celorum decem virginibus. vt ſupra in mīla virginis et martyris. folio. 214. Offertorium. Filię regum in honore tuo aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato, circundata varietate. Secreta.

Accepta tibi ſit domine ſacratę plebis oblatio, pro tuorum honore ſanctorum: quorū ſe meritis de tribulatione percepiſſe cognoſcit auxilium. Per dominum. Cōmunio. Quinq prudētes virgines acceperūt oleum in vaſis ſuis cum lampadibus: media autē nocte clamor factus eſt, ecce ſponſus venit, exite obuiam Chriſto domino. Poſtcommunio.

Satiaſti domine familiam tuā muneribus ſacris: eius quęſumus ſemper interuentione nos refoue, cuius ſollēnia celebramus. Per.

Item pro virgine tantum, alia Miſſa. Introitus.

Uultum tuum deprecabuntur omnes diuites plebis: adducentur regi virgines poſt eam: proximę eius adducentur tibi in lętitia et exultatione. pſalmus. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri, et filio, et ſpiritui ſancto. Oro.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt ſicut de beatę N. virginis tuę feſtiuitate gaudemus: ita pię deuotiōis erudiamur affectu. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtū.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Corinthios.

Fratres: De virginibus precep- 1.c.7
tum dñi non habeo: conſiliū autem do, tanquam miſericordiā cōſecutus a Dño vt ſim fidelis. Exiſtimo enim hoc bonū eſſe propter inſtantem neceſſitatem, qm̄ bonum eſt homini ſic eſſe. Alligatus es vxori: noli quęrere ſolutionē. Solutus es ab vxore: noli quęrere vxorē. Si autem acceperis vxorē: non peccaſti. Et ſi nupſerit virgo: non peccauit. Tribulationē tamē carnis habebūt huiuſmodi. Ego autē vobis parco. Hoc itaq dico fratres, tempus breue eſt. Reliquum eſt, vt, et qui habēt vxores, tanquā non habentes ſint: et qui flent, tanquā non flētes: et q gaudent, tanquā non gaudentes: et qui emunt, tanquam non poſſidentes: et qui vtuntur hoc mūdo, tanquā non vtantur. Preterit enī figura huius mundi. Uolo autē vos ſine ſolicitudine eſſe. Qui ſine vxore eſt, ſolicitus eſt quę dñi ſunt, quomodo placeat deo.

Qui

Qui autem cum vxore eſt, ſolicitꝰ eſt
q̄ ſunt mundi, quomodo placeat vxo
ri: ⁊ diuiſus eſt. Et mulier innupta ⁊
virgo cogitat quę dn̄i ſunt, vt ſit ſan-
cta ⁊ corpore ⁊ ſpiritu: In Chriſto
Jeſu dn̄o noſtro. Grad. Concupi-
uit rex decorem tuum, quoniam ip-
ſe eſt dominus deus tuus. ℣. Audi
filia, ⁊ vide, ⁊ inclina aurem tuam.
Alla, alla. ℣. Hęc eſt virgo ſapiens
⁊ vna de numero prudentū, alleluia.
Tempore paſchali Graduale omit-
titur, ⁊ additur ſequens ℣. O quàm
pulchra eſt caſta generatio cū clari-
tate, alleluia. Poſt Septuageſimā,
Tractus Audi filia, ⁊ vide, ⁊ incli-
na aurem tuam: quia concupiuit rex
ſpeciem tuam. ℣. Uultum tuum de-
precabuntur omnes diuites plebis:
filię regum in honore tuo. ℣. Addu-
centur regi virgines poſt eam: pro-
ximę eius afferentur tibi. ℣. Afferen
tur in lętitia ⁊ exultatione: adducen-
tur in templum regis. Euangeliū.
Simile eſt regnū cęlorū theſauro
abſcondito in agro. vt ſupra in miſſa
virginis ⁊ marty. fol. 214. Offerto.
Afferentur regi virgines poſt eam:
proximę eius afferentur tibi in lęti-
tia ⁊ exultatione: adducentur in tem
plum regi domino. Secreta.
Accepta tibi ſit domine ſacra-
tę plebis oblatio, pro tuorum
honore ſanctorū, quorum ſe meritis
de tribulatione percepiſſe cognoſcit
auxilium. Per dominum noſtrum.
Communio. Simile eſt regnum cę-
lorū homini negociatori quęrēti bo
nas margaritas: inuenta autem vna
precioſa margarita, dedit omnia ſua,
⁊ comparauit eam. Poſtcōmunio.
Satiaſti domine familiam tuam
muneribus ſacris: eius, quęſu-
mus, ſemper interuentione nos rēfo
ue, cuius ſollēnia celebramus. Per.

IN COMMVNI MARTY.
non virginum.
Pro vna martyre nō virg.

Me expectauerunt
peccatores, vt
perderent me: te
ſtimonia tua do-
mine itellexi: om
nis conſūmatio-
nis vidi finem, la
tum mandatum
tuum nimis. Ps. Beati immaculati
in via, qui ambulant in lege domini.
℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.
Deus, qui inter cętera potentię
tuę miracula, etiā in ſexu fragi-
li victoriam martyrij contuliſti: con
cede propitius: vt qui beatę N. mar
tyris tuę natalitia colimus: per eius
ad te exēpla gradiamur. Per dn̄z,
Si fuerint plures. Oratio.
Da nobis, quęſumus dn̄e deus
noſter, ſanctarum martyrū tua
rum N. ⁊ N. palmas īceſſabili vene
ratione venerari, vt quas digna mē
te nō poſſumus celebrare, humilibꝰ
ſaltē frequētemus obſequijs. Per.
Epiſt. Confitebor tibi domine rex.
vt ſupra in miſſa virg. ⁊ mart. f. 214.
Graduale. Dilexiſti iuſtitiā, ⁊ odi
ſti iniquitatem. ℣. Propterea vn-
xit te deus, deus tuus, oleo lętitię.
Alleluia, alleluia. ℣. Specie tua ⁊
pulchritudine tua, intende proſpe-
re, procede, ⁊ regna, alleluia.
Tempore paſchali Graduale omit-
titur, ⁊ additur ſequēs ℣. Propter
veritatem, ⁊ manſuetudinem, ⁊ iu-
ſtitiam, ⁊ deducet te mirabiliter dex
tera tua, Alleluia. Poſt Septuage
ſimam Tractus. Ueni ſponſa Chri
ſti,

ſenatoribus terrę. Sindonem fecit ⁊ vendidit, ⁊ cingulum tradidit Chananeo. Fortitudo ⁊ decor indumentum eius, ⁊ ridebit in die nouiſſimo. Os ſuum aperuit ſapientię: ⁊ lex clementię in lingua eius. Conſiderauit ſemitas domus ſuę: ⁊ panem otioſa nõ comedit. Surrexerunt filij eius, ⁊ beatiſſimã prędicauerunt: vir eius, ⁊ laudauit eam. Multę filię congregauerunt diuitias: tu ſupergreſſa es vniuerſas. Fallax gratia, ⁊ vana eſt pulchritudo: mulier timens dominum, ipſa laudabitur. Date ei de fructu manuum ſuarum: ⁊ laudent eam in portis opera eius. Graduale. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in ęternũ. ℣. Propter veritatem ⁊ manſuetudinem, ⁊ iuſtitiam, deducet te mirabiliter dextera tua. Alleluia, alleluia. ℣. Specie tua, ⁊ pulchritudine tua, intende proſpere, procede, ⁊ regna. Alleluia. Tempore paſchali Graduale omittitur, ⁊ additur ſequens ℣. Propter veritatem, ⁊ mãſuetudinem, ⁊ iuſtitiam, deducet te mirabiliter dextera tua. Alleluia.

Poſt Septuageſimam Tractus. Audi filia, ⁊ vide, ⁊ inclina aurem tuam: quia concupiuit rex ſpeciem tuam. ℣. Vultum tuum deprecabuntur omnes diuites plebis: filię regũ in honore tuo. ℣. Adducentur regi virgines poſt eam: proximę eius afferentur tibi. ℣. Afferentur in lętitia ⁊ exultatione: adducentur in templum regis. Euangeliũ. Simile eſt regnum celorum theſauro abſcondito. vt ſupra, folio. 214. Offertorium. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in ęternum, ⁊ in ſeculum ſeculi. Secreta.

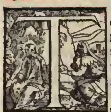
Accepta tibi ſit domine ſacratę plebis oblatio, pro tuorum honore ſanctorum: quorum ſe meritis de tribulatione percepiſſe cognoſcit auxilium. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuũ, qui tecũ viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus. Communio. Dilexiſti iuſtitiam, ⁊ odiſti iniquitatem: propterea vnxit te deus, deus tuus oleo lętitię prę conſortibus tuis. Poſtcommunio. Satiaſti domine familiam tuã muneribus ſacris: eius, quęſumus, ſemper interuentione nos refoue, cuius ſollẽnia celebramus. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtũ filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus, Per omnia ſecula ſeculorũ. Amen.

¶ Item alia epiſtola pro vidua.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Timotheum.

Chariſſime. Viduas honorã, q̃ verè viduę ſunt. ca. 5. Siqua autem vidua filios aut nepotes habet: diſcat primum domum ſuam regere, ⁊ mutuam vicem reddere parẽtibus. Hoc enim acceptum eſt coram deo. Quę autem verè vidua eſt ⁊ deſolata: ſperet in deum, ⁊ inſtet obſecrationibus ⁊ orationibus nocte ⁊ die. Nam quę in delicijs eſt: viuens mortua eſt. Et hoc pręcipe, vt irreprehenſibiles ſint. Siquis autem ſuorũ, ⁊ maximè domeſticorum curam non habet: fidẽ negauit, ⁊ eſt infideli deterior. Vidua eligatur non minus ſexaginta annorum, quę fuerit vnius viri vxor, in operibus bonis teſtimoniũ habẽs: ſi filios educauit, ſi hoſpitio recepit, ſi ſanctorum pedes lauit, ſi tribulationem patientibus ſubminiſtrauit: ſi omne opus bonum ſubſecuta eſt.

IN ANNIVERSARIO Dedicationis eccleſię. Introitus.

Erribilis eſt locus iſte: hic domus dei eſt, ⁊ porta cęli: ⁊ vocabitur aula dei. ps. Quàm dilecta tabernacula tua domine virtutū: cōcupiſcit ⁊ deficit anima mea in atria domini. ℣. Gloria patri. Oratio.

Deus, qui nobis per ſingulos annos, huius ſancti templi tui conſecrationis réparas diē, ⁊ ſacris ſemper myſterijs repręſentas incólumes: exaudi preces populi tui, ⁊ pręſta: vt, quiſquis hoc templum beneficia petiturus ingreditur, cuncta ſe impetraſſe lętetur. Per dominū.

Lectio libri Apocalypſis beati Joannis Apoſtoli.

In diebus illis. Vidi ciuitatem
ca.21 ſanctam Hieruſalem nouaꝫ deſcendentem de cęlo, à deo paratam, ſicut ſponſam ornatā viro ſuo. Et audiui vocē magnā de throno dicentē. Ecce tabernaculū dei cum hominibus, ⁊ habitabit cum eis. Et ipſi populus eius erunt: ⁊ ipſe deus cuꝫ eis erit eorum deus. Et abſterget deus omnem lacrymam ab oculis eoꝛuꝫ: ⁊ mors vltra non erit, neque luctus, neqꝫ clamor, neque dolor erit vltra, quę prima abierunt. Et dixit qui ſedebat in throno: Ecce noua facio oīa.

Graduale. Locus iſte à deo factus eſt, ineſtimabile ſacramentum, irreprehenſibilis eſt. ℣. Deus, cui aſtat angelorum chorus, exaudi preces ſeruorū tuorū. Alleluia, alleluia. ℣. Adorabo ad templū ſanctū tuum: ⁊ confitebor nomini tuo, Alleluia.

Tempore paſchali Graduale omittitur, ⁊ additur ſeqnens ℣. Bene fūdata eſt domus domini ſuper firmā petram, alleluia. Poſt Septuageſimam Tractus. Qui confidunt in domino, ſicut mons Sion: non commouebitur in ęternum, qui habitat in Hieruſalē. ℣. Montes in circuitu eius, ⁊ dominus in circuitu populi ſui ex hoc nunc ⁊ vſque in ſeculum.

Sequentia ſancti euang. ſm Lucam.

In illo tpe: ca.19
Ingreſſus Jeſus perambulabat Jerico. Et ecce vir nomine Zacchęus: ⁊ hic erat princeps Publicanoruꝫ, ⁊ ipſe diues. Et quęrebat videre Jeſū quis eſſet: ⁊ nō poterat pre turba: q2 ſtatura puſillus erat. Et pręcurrens aſcēdit in arboreꝫ ſycomorū vt videret eum: q2 inde erat trāſiturus. Et cū veniſſet ad locū, ſuſpiciens Jeſus vidit illuꝫ, ⁊ dixit ad eū. Zacchęe feſtinans deſcēde: q2 hodie in domo tua oportet me manere. Et feſtinans deſcēdit: ⁊ excepit illuꝫ gaudens. Et cū viderent omnes murmurabant, dicentes quòd ad hominem peccatorem diuertiſſet. Stās aūt Zacchęus dixit ad Jeſum. Ecce dimidium bonorū meorū dn̄e do pauperibus: ⁊, ſiquid aliquē defraudaui, reddo quadruplum. Ait Jeſus ad eum. Quia hodie ſalus domui huic facta eſt: eo quòd ⁊ ipſe ſit filius Abrahę. Venit enim filius hominis quęrere ⁊ ſaluū facere quod perierat. Offertorium. Dn̄e deus in ſimplicitate cordis mei lętus óbtuli vniuerſa: ⁊ populū tuū, qui

qui repertus eſt, vidi cum ingenti gaudio: deus Iſrael cuſtodi hãc voluntatem, domine deus. Secreta.

Annue, q̃s dñe, precibus nr̃is: vt quicunque intra tẽpli huius, cuius anniuerſariũ dedicationis diẽ celebramus, ambitum continemur, plena tibi atque perfecta corporis et animę deuotione placeamus: vt dum hęc vota pręſentia reddimus, ad ęterna pręmia te adiuuante puenire mereamur. Per dominum. Cõmunio.

Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit dñs: in ea omnis qui petit, accipit: et qui quęrit, inuenit, et pulſanti aperietur. Poſtcommunio.

Deus, qui de viuis et electis lapidibus ęternum maieſtati tuę pręparas habitaculum: auxiliare populo tuo ſupplicanti: vt quod eccleſię tuę proficit corporalibus ſpatijs, ſpiritualibus amplificetur augmentis. Per dominum noſtrum Ieſum.

¶ Infra octauã dedicationis eccleſię, et in die octauę dicitur Miſſa vt ſupra in anniuerſario dedicationis Eccleſię. Sed infra octa. dr̃ ſecũda oratio de S. Maria. Concede nos fam. tertia Eccleſię. vel pro Papa.

¶ In ipſa die dedicationis Eccleſię miſſa dicitur, vt ſupra in anniuerſario dedicationis, exceptis orationibus, quę dicuntur vt ſequitur. Oẽo.

Deus, qui inuiſibiliter omnia contines, et tamẽ pro ſalute generis humani ſigna tuę potentię viſibiliter oſtendis: templum hoc potentia tuę inhabitationis illuſtra: et concede: vt omnes, qui huc deprecaturi conueniunt, ex quacunque tribulatione ad te clamauerint, conſolationis tuę beneficia conſequantur. Per dominum noſtrum. Secreta.

Deus, qui ſacrandorum tibi auctor es munerum, effunde ſuper hanc orationis domum benedictionẽ tuã: vt ab omnibus in ea inuocãtibus nomẽ tuum, defenſionis tuę ſentiatur auxilium. Per. Poſtcõmu.

Quęſumus, oĩps deus: vt in hoc loco, quem nomini tuo indigni dedicauimus, cunctis petẽtibus aures tuę pietatis accõmodes. Per d.

¶ In ipſa die dedicationis altaris, totũ officiũ agit vt ſupra in anniuerſario dedicationis Eccleſię, pter oẽones, loco quarũ dr̃ ſequẽtes. Oẽo.

Deus, qui ex omni coaptatione ſanctorum ęternum tibi condis habitaculũ: da ędificationi tuę incrementa cęleſtia: vt, quorum hic reliquias pio amore complectimur, eorum ſemper meritis muniamur. Per dominum noſtrum. Secreta.

Omnipotens ſempiterne deus, altare hoc nomini tuo ędificatum cęleſti virtutis benedictione ſanctifica, et omnibus in te ſperantibus auxilij tui munus oſtende: vt, et hic ſacramentorum virtus, et votorum obtineatur effectus. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtũ. Poſtcõio.

Quęſumus omnipotens deus: vt in hoc loco nomini tuo dedicato cunctis petẽtibus aures tuę pietatis accõmodes. Per dominum.

Sequentes miſſę votiuę, licet p ſacerdotis deuotione quacunque die dici poſſint p hebdomadam quando feſtũ duplex non occurrit. (Quod tamen paſſim niſi rationabili de cauſa fieri non debet, Sed quoad fieri poteſt, miſſa officio conueniat) cuiq; tñ diei propria miſſa poteſt aſſignari, vt feria ij. (niſi dicatur pro defunctis) miſſa de Trinitate.

Feria iij.

Fer. iij. de Angelis. Feria iiij. de apo
ſtolis. Feria v. de Spiritu ſancto.
Feria vj. de Cruce. Sabbato de ſan
cta Maria. In ipſis non dicitur.
G loria in excelſis Deo: nec C re
do in vnum. niſi pro publica eccle
ſie cauſa. In miſſa autem beate Ma
rie, ⁊ in Miſſa Angelorum dicitur
tantum G loria in excelſis Deo.

MISSA DE SANCTA Trinitate. Introitus.

B Enedicta ſit Sācta
Trinitas, atque in
diuiſa vnitas: confi
tebimur ei: qꝛ fecit
nobiſcum miſericor
diam ſuā. ps. Dñe
Dñs noſter, quàm
admirabile eſt nomen tuum in vni
uerſa terra. ℣. Gloria pat. Oratio.
O Mnipotens ſempiterne deus,
qui dediſti famulis tuis in con
feſſione vere fidei, eterne Trinitatis
gloriā agnoſcere, ⁊ in potentia maie
ſtatis adorare vnitatem: qs: vt eiuſ
dem fidei firmitate, ab omnibus ſem
per muniamur aduerſis. Per dñm.
Lectio epiſtole beati Pauli Apo
ſtoli ad Corinthios.
2.ca. F Ratres, Gaudete, ꝑfecti eſto
13 te, exhortamini, idē ſapite, pa
cē habete: ⁊ de9 pacis ⁊ dilectionis
erit vobiſcum. Gratia dñi noſtri Je
ſu Chriſti, ⁊ charitas dei, ⁊ cōmuni
catio ſancti ſpiritus ſit cū omnibus
vobis. Amen. Gradu. B enedictus
es dñe, qui intuēris abyſſos, ⁊ ſedes
ſuper Cherubim. ℣. Benedictus es
dñe in firmamento celi, ⁊ laudabilis
in ſecula. A lleluia, alleluia. ℣. Be
nedictus es dñe deus patrū noſtro
rum, ⁊ laudabilis in ſecula. Alleluia.
T pe paſchali Graduale omittitur
vſqꝫ ad primum. Alleluia. ⁊ additur
alius verſus vt ſequitur. ℣. Benedi
camus patrē ⁊ filium cū ſancto ſpiri
to, allā. Poſt Septuageſimā Tra
ctus. T e deum patrem ingenitū, te
filiū vnigenitū, te ſpiritum ſanctū pa
raclitū, ſanctam ⁊ indiuiduam Trini
tatem, toto corde confitemur, lauda
mus, atque benedicimus. ℣. Quo
niam magnus es tu, ⁊ faciens mira
bilia: tu es deus ſolus. ℣. Tibi laus,
tibi gloria, tibi gratiarum actio, in ſe
cula ſempiterna, o beata Trinitas.
Seq. ſancti euangelij ſm Joannem.
I N illo tpe: Dixit Jeſus diſcipu ca. 15
lis ſuis. Cum venerit paracli ⁊ 16
tus, quem ego mittā vobis à patre,
ſpiritum veritatis qui à patre proce
dit, ille teſtimonium perhibebit de
me. Et vos teſtimonium perhibebi
tis: qꝛ ab initio mecum eſtis. Hec lo
cutus ſum vobis, vt non ſcandalize
mini. Abſqꝫ ſynagogis facient vos.
Sed venit hora, vt omnis qui inter
ficit vos, arbitretur ſe obſequiū pre
ſtare deo. Et hec facient vobis, quia
non nouerunt patrem, neque me.
Sed hec locutus ſum vobis: vt cum
venerit hora, eorum reminiſcamini
quia ego dixi vobis. Offertorium.
B enedictus ſit deus pater, vnige
nitusque dei filius, ſanctus quoque
ſpiritus: quia fecit nobiſcum miſeri
cordiam ſuam. Secreta.
S Anctifica, qs dñe deus noſter,
per tui ſancti nominis inuoca
tionē, huius oblationis hoſtiam: ⁊
per eā noſmetipſos tibi perfice mu
nus eternū. Per do. Prefatio de
ſancta Trinitate. Q ui cū vnigenito
fo. 105. Communio. B enedicimus
deū celi, ⁊ corā omnibus viuentibus
confitebimur ei: quia fecit nobiſcum
miſeri

miſericordiã ſuam. Poſtcõmunio.

PRoficiat nobis ad ſalutem corporis ⁊ animę, Domine deus noſter, huius ſacramenti ſuſceptio: ⁊ ſempiternę ſanctę Trinitatis, eiuſdemque indiuiduę vnitatis cõfeſſio. Per dominum noſtrum Ieſum.

¶ Tẽpore paſchali in fine Introitus, Offertorij, ⁊ Cõmunionis, tam in ſuperiori, quàm in ſequẽtibus miſſis vbi non habetur, addit.

¶ Pro gratiarum actione dicitur Miſſa de ſãcta Trinitate, vel de Spiritu ſancto, vel de Sancta Maria, additis ſequentibus orationibus. Oro.

DEus, cuius miſericordię non eſt numerus, ⁊ bonitatis infinitus eſt theſaurus, piiſſimę maieſtati tuę pro collatis donis gratias agimus, tuam ſemper clementiam exorantes: vt qui petentibus poſtulata concedis, eoſdem non deſerens, ad pręmia futura diſponas. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum: qui tecum vi. Secreta.

ODores domine ſacrificij huius cum gratiarum actionibus ſuſcipe ſuauitatis, ⁊ pręſta: vt, quos exaudire, ⁊ incolumes ſeruare dignatus es: ab omni in poſterum aduerſitate cuſtodias: ⁊ in tuo ſeruitio, ⁊ amore concreſcant. Per dominum noſtrum Ieſum. Poſtcommunio.

DEus, qui neminem in te ſperãtem, nimium affligi permittis, ſed pium precibus pręſtas auditum: pro poſtulationibus noſtris, votiſque ſuſceptis gratias agimus, te piiſſime deprecantes: vt per hęc, quę ſumpſimus, à cunctis eripi mereamur aduerſis. Per dominũ noſtrũ Ieſum Chriſtum filium tuum.

¶ Miſſa de Angelis. Introitus.

M. N. R.

BEnedicite dñm oẽs angeli eius, potẽtes virtute: qui facitis verbum eius ad audiendam vocem ſermonum eius. Ps. Benedic anima mea Dño: ⁊ omnia quę intra me ſunt nõi ſancto ei⁹. ℣. Gloria. Oro.

DEus, qui miro ordine, angelorum miniſteria, hominumque diſpenſas: cõcede propitius: vt quibus tibi miniſtrantibus in cęlo ſemper aſſiſtitur, ab his in terra vita noſtra muniatur. Per dominum noſt.

Lectio libri Apocalypſis beati Ioannis Apoſtoli.

IN diebus illis: Audiui vocem angelorum multorum in circuitu throni ⁊ animalium ⁊ ſeniorum: ⁊ erat numerus eorum millia millium dicentium voce magna. Dignus eſt agnus qui occiſus eſt, accipere virtutem, ⁊ diuinitatẽ, ⁊ ſapientiam, ⁊ fortitudinem, ⁊ honorẽ, ⁊ gloriã, ⁊ benedictionem. Et omnẽ creaturam, quę in cęlo eſt, ⁊ ſuper terrã, ⁊ ſub terra, ⁊ quę ſunt in mari, ⁊ quę in eo, omnes audiui dicentes: Sedenti in throno, ⁊ agno, benedictio, ⁊ honor, ⁊ gloria ⁊ poteſtas in ſecula ſeculorũ. Et quatuor animalia dicebãt. Amen. Et viginti quatuor ſeniores ceciderunt in facies ſuas, ⁊ adorauerunt viuentẽ in ſecula ſeculorũ. Gradu. Laudate Dominum de cęlis, laudate eum in excelſis. ℣. Laudate eum omnes angeli eius: laudate eum omnes virtutes eius. Alleluia, alleluia. ℣. In conſpectu angelorum pſallam tibi, adorabo ad templum ſanctum tuũ, ⁊ confitebor nomini tuo, alleluia. ca. 5.

Tempore paſchali Graduale omit-
titur, ⁊ additur ſequens ℣. Angelus
domini deſcendit de cęlo, ⁊ accedens
reuoluit lapidē, ⁊ ſedebat ſuper eum,
allelu(i)a. Poſt Septuag. Tractus.
Benedicite dominum omnes ange-
li eius: potentes virtute, qui facitis
verbum eius. ℣. Benedicite domi-
no omnes virtutes eius: miniſtri ei-
us qui facitis voluntatem eius. ℣.
Benedicite Domino omnia opera
eius: in omni loco dominationis e-
ius benedic anima mea domino.
Seq. ſancti euangelij ſm Joannem.
IN illo tēpore: Uidit Jeſus Na-
ca. 1. thanael venientem ad ſe: ⁊ dicit
de eo. Ecce verè Jſraelita, in quo do-
lus non eſt. Dicit ei Nathanael. Un-
de me noſti? Reſpondit Jeſus, ⁊ di-
xit ei. Priuſquam te Philippus vo-
caret, cum eſſes ſub ficu, vidi te. Re-
ſpondit ei Nathanael, ⁊ ait. Rabbi,
tu es filius dei, tu es rex Jſrael. Re-
ſpondit Jeſus, ⁊ dixit ei. Quia dixi
tibi, vidi te ſub ficu, credis: maius
his videbis. Et dicit ei. Amen, amē
dico vobis, videbitis cęlum apertū,
⁊ angelos dei aſcendētes ⁊ deſcendē-
tes ſupra filium hominis. Offerto.
Stetit angelus iuxta aram templi,
habens thuribulum aureum in ma-
nu ſua: ⁊ data ſunt ei incenſa multa: ⁊
aſcendit fumus aromatum de manu
angeli in conſpectu Dei. Secreta.
HOſtias tibi dñe laudis offeri-
mus, ſuppliciter deprecantes:
vt eaſdem angelico pro nobis inter-
ueniente ſuffragio, ⁊ placatus acci-
pias, ⁊ ad ſalutem noſtram prouenire
concedas. Per dominum. Cōio.
Angeli, Archangeli, Principatus,
⁊ Poteſtates, Uirtutes cęlorū, Do-
minationes, ⁊ Throni, Cherubim,
atque Seraphim, dominum benedi-
cite in ęternum. Poſtcommunio.
REpleti, domine, benedictione
cęleſti, ſuppliciter imploramus:
vt, quod fragili celebramus officio,
ſanctorum angelorum atque archan-
gelorum nobis prodeſſe ſentiamus
auxilio. Per dominum noſtrum.

¶ Alia miſſa votiua de ſancto Mi-
chaele archangelo, prout in eius De-
dicatione menſe Septembris.

¶ Miſſa votiua de ſanctis Apoſto-
lis Petro ⁊ Paulo. Introitus.

MIhi autem
nimis ho-
norati ſunt amici
tui deus: nimis
confortatus eſt
principatus eo-
rum. Ps. Dñe p-
baſti me, ⁊ cogno-
uiſti me: tu co-
gnouiſti ſeſſionē
meam, ⁊ reſurrectionem meam. ℣.
Gloria patri, ⁊ filio. ⁊c. Oratio.
DEus, cuius dextera beatū Pe-
trū ambulantē in fluctibus, ne
mergeretur erexit, ⁊ coapoſtolū eius
Paulū tertiò naufragātē de profun-
do pelagi liberauit, exaudi nos pro-
pitius, ⁊ cōcede: vt amborum meritis, ę-
ternitatis gloriā cōſequamur. Qui v.
Lectio Actuum apoſtolorum.
IN diebus illis: Per manus A-
poſtolorum fiebant ſigna ⁊ pro- ca. 5.
digia multa in plebe. Et erant vna-
nimiter omnes in porticu Salomo-
nis. Cęterorum autem nemo aude-
bat ſe coniungere illis: ſed magnifica-
bat eos populus. Magis autem au-
gebatur credentium in domino mul-
titudo virorū ac mulierum: ita vt in
plateas eijcerent infirmos, ⁊ pone-
rent

rent in lectulis ⁊ grabátis: vt venien
te Petro, ſaltem vmbra illius obum
braret quenquã illorum, ⁊ liberaren-
tur ab infirmitatibus ſuis. Cõcurre-
bat autem ⁊ multitudo vicinaruz ci-
uitatum Hieruſalem, afferẽtes ęgros
⁊ vexatos à ſpiritibus immundis:
qui curabantur omnes. Graduale.
C onſtitues eos principes ſuper o-
mnem terrã, memores erunt nomi-
nis tui dñe. ℣. Pro patribus tuis
nati ſunt tibi filij: propterea populi
cõfitebuntur tibi. A llla, alla. ℣. Ni-
mis honorati ſunt amici tui deus: ni-
mis confortatus eſt principatus eo-
rum, allła. Poſt Septuageſimam,
Tractus. Q ui ſeminãt in lacrymis,
in gaudio metent. ℣. Euntes ibant
⁊ flebant mittentes ſemina ſua. ℣.
Uenientes autem venient cum exul-
tatione, portantes manipulos ſuos.
Seq. ſancti euang. ſm Matthęum.
c.19 I N illo tempore. Dixit Simon
Petrus ad Jeſum. Ecce nos
reliquimus omnia, ⁊ ſecuti ſumus te:
quid ergo erit nobis? Jeſus autem
dixit illis. Amen dico vobis, quòd
vos qui ſecuti eſtis me, in regenera-
tione, cum ſederit filius hominis in
ſede maieſtatis ſuę, ſedebitis ⁊ vos
ſuper ſedes duodecim, iudicantes
duodecim tribus Jſrael. Et omnis,
qui reliquerit domum, vel fratres,
aut ſorores, aut patrem, aut matrem,
aut vxorez, aut filios, aut agros pro-
pter nomen meum: centuplum acci-
piet, ⁊ vitam ęternam poſſidebit.
Offertorium. I n omnem terram
exiuit ſonus eorum: ⁊ in fines orbis
terrę verba eorum. Secreta.
O Fferimus tibi domine preces
⁊ munera: quę, vt tuo ſint di-
gna conſpectu, apoſtolorum tuoruz
Petri ⁊ Pauli precibus adiuuemur.
Per do. Pręf. de Apoſtolis. f.102.
Cõio. V os, qui ſecuti eſtis me, ſede
bitis ſuper ſedes, iudicantes duode-
cim tribus Jſrael. Poſtcõmunio.
P Rotege dñe populum tuum: ⁊
apoſtolorum tuorum Petri ⁊
Pauli patrocinio confidentez per-
petua defenſione conſerua. Per d.
¶ Tempore paſchali dicitur miſſa
vt in feſto ſancti Marci, pręter Ora-
tionem, Epiſtolam, ⁊ Euangelium,
quę dicitur vt ſupra.
¶ Miſſa de Spiritu ſancto. Introi.

S Piritus
dñi reple-
uit orbẽ terra-
rũ, ⁊ hoc quod
cõtinet oĩa, ſciẽ
tiam habet vo-
cis. ps. Exur-
gat deus, ⁊ diſſi-
pentur inimici
eius, ⁊ fugiant
qui oderũt eũ,
à facie eius. ℣. Gloria patri. Oro.
D Eus, qui corda fidelium, ſancti
Spiritus illuſtratione docui-
ſti: da nobis in eodẽ ſpiritu recta ſápe
re, ⁊ de eius ſemper cõſolatione gau
dere. Per dñm. in vnitate eiuſdem.
Lectio Actuum Apoſtolorum.
I N diebus illis. Cum audiſſent ca.8
Apoſtoli qui erant Hieroſoly-
mis, quia recepit Samaria verbum
dei: miſerunt ad eos Petrum, ⁊
Joannem. Qui cum veniſſent, oraue
runt pro ipſis, vt acciperent Spiri-
tum ſanctũ. Nondum enim in quen-
quam illorum venerat: ſed baptizati
tantũ erant in nomine domini Jeſu.
Tunc imponebant manus ſuper il-
los: ⁊ accipiebant ſpiritum ſanctum.

Grad. Beata gens, cuius eſt dominus deus eorum: populus quē elegit dominus in hereditatem ſibi. ℣. Verbo domini celi firmati ſunt, ⁊ ſpiritu oris eius omnis virtus eorum. Alleluia, alleluia. ℣. Veni ſancte ſpiritus: reple tuorum corda fidelium: ⁊ tui amoris in eis ignē accende, all'ia. Tempore paſchali Graduale omittitur, ⁊ additur ſequens ℣. Emitte Spiritum tuum, ⁊ creabuntur: ⁊ renouabis faciē terre, alleluia. Poſt Septuageſimam Tractus. Emitte Spiritum tuum, ⁊ creabuntur: ⁊ renouabis faciem terre. ℣. O quā bonus ⁊ ſuauis eſt, domine, Spiritus tuus in nobis. ℣. Veni ſancte Spiritus: reple tuorum corda fidelium: ⁊ tui amoris in eis ignem accende.

Sequentia ſancti euāg. ſm Joannē.

In illo tempore, Dixit Jeſus di-
c.14 ſcipulis ſuis. Siqs diligit me, ſermonem meum ſeruabit, ⁊ Pater meus diliget eum, ⁊ ad eum veniemus, ⁊ manſionem apud eum faciemus. Qui non diligit me, ſermones meos non ſeruat. Et ſermonem quē audiſtis, non eſt meus: ſed eius q̄ miſit me, patris. Hec locutus ſum vobis apud vos manens. Paraclitus autem Spiritus ſanctus, quem mittet pater in nomine meo: ille vos docebit omnia, ⁊ ſuggeret vobis omnia, queçunq; dixero vobis. Pacē relinquo vobis: pacē meā do vobis. Nō quomodo mundus dat, ego do vobis. Non turbetur cor veſtrū, neque formidet. Audiſtis quia ego dixi vobis: vado ⁊ venio ad vos. Si diligeretis me, gauderetis vtique quia vado ad patrē: quia pater maior me eſt. Et nunc dixi vobis priuſquam fiat: vt cum factum fuerit, credatis. Jam non multa loquar vobiſcum. Venit enim princeps mūdi huius, ⁊ in me non habet quicquam. Sed, vt cognoſcat mundus q̄a diligo patrē: ⁊ ſicut mandatū dedit mihi pater, ſic facio. Offert. Confirma hoc deus, quod operatus es in nobis: à tēplo ſancto tuo: quod eſt in Hieruſalē, tibi offerent reges munera. Secreta.

Munera, q̄s dn̄e, oblata ſanctifica: ⁊ corda noſtra ſācti ſpiritus illuſtratione emunda. Per dn̄m. in vnitate eiuſdē. Prefatio Qui aſcēdens ſuper omnes celos. folio 106. Communio. Factus eſt repente de celo ſonus aduenientis ſpiritus vehementis, vbi erāt ſedētes: ⁊ repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto, loquentes magnalia dei. Poſtcommunio.

Sancti ſpiritus, q̄s, dn̄e, corda noſtra mundet infuſio: ⁊ ſui roris intima aſperſione fecundet. Per dominū. in vnitate eiuſdem ſpiritus.

¶ Ad poſtulandam gratiā Spiritus ſancti, dicitur miſſa vt ſupra, cum ſequentibus orationibus. Oratio.

Deus, cui omne cor patet, ⁊ omnis voluntas loquitur, ⁊ quem nullum latet ſecretum: purifica per infuſionem ſancti Spiritus cogitationes cordis noſtri: vt te perfectē diligere, ⁊ dignē laudare mereamur. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtū fi. in vnitate eiuſdem ſpiritus ſancti deus. Secre.

Haec oblatio, q̄s dn̄e, cordis noſtri maculas emūdet: vt ſancti Spiritus digna efficiatur habitatio. Per dominum noſtrum. in vnitate eiuſdem ſpi. Poſtcōmunio.

Concede, q̄s op̄s deus, ſanctū

nos Spiritum votis promereri ſedulis: quatenus eius gratia, ⁊ ab omnibus liberemur tētationibus, ⁊ peccatorum noſtrorum indulgentiā mereamur accipere. Per dominum.

¶ Poteſt etiam in hac quinta feria dici miſſa votiua de ſanctiſſimo Sacramēto, q̄ habet̄ in ei⁹ feſto. fo. 130.

¶ Miſſa de ſancta Cruce. Introit⁹.

NOs autē gloriari oportet i Cruce dn̄i noſtri Ieſu Chriſti: in quo eſt ſalus, vita, ⁊ reſurrectio nr̄a: per quem ſaluati ⁊ liberati ſumus. Ps. Deus miſereatur noſtri: ⁊ benedicat nobis: illuminet vultū ſuū ſuper nos, ⁊ miſereat̄ nr̄i. ℣. Glia. oro.

DEus, qui vnigeniti filij tui precioſo ſanguine, viuificę Crucis vexillum ſanctificare voluiſti: concede q̄s: eos, qui eiuſdem ſanctę Crucis gaudent honore, tua quoq; vbique protectione gaudere. Per eundē.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Philippenſes.

ca. 2 FRatres. Chriſtus factus eſt pro nobis obediēs vſq; ad mortē: mortē autē Crucis. Propter quod ⁊ deus exaltauit illum: ⁊ donauit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomē: vt in nomine Ieſu omne genu flectatur, cęleſtium, terreſtrium, ⁊ infernorum: ⁊ omnis lingua confiteatur q̄a dn̄s Ieſus Chriſtus in gloria eſt dei patris. Gradu. Chriſtus factus eſt pro nobis obediēs vſq; ad mortē: mortē autē Crucis. ℣. Propter quod ⁊ deus exaltauit illū: ⁊ dedit illi nomē quod eſt ſup omne nomē. Alleluia, allia. ℣. Dulce lignū, dulces clauos, dulcia ferens pondera: quę ſola fuiſti digna ſuſtinere regem cęlorum, ⁊ dominum, alleluia. Tempore paſcali Graduale omittitur, ⁊ additur ſequens ℣. Dicite in gentibus, quia dominus regnauit a ligno, alleluia.

Poſt Septuageſimam Tractus.

Adoramus te Chriſte, ⁊ benedicimus tibi: quia per crucem tuam redemiſti mundum. ℣. Tuam Crucem adoramus domine, tuam glorioſam recolimus paſſionem: miſerere noſtri, qui paſſus es pro nobis. ℣. O crux benedicta, quę ſola fuiſti digna portare regem cęlorum, ⁊ dominū.

Seq. ſancti euangelij ſm̄ Matthęū.

IN illo tempore: Aſſumpſit Ie- c. 20
ſus duodecim diſcipulos ſuos ſecreto, ⁊ ait illis. Ecce aſcendimus Hieroſolymam, ⁊ filius hominis tradetur principibus ſacerdotum, ⁊ ſcribis: ⁊ condemnabunt eū morte, ⁊ tradent eum Gentibus ad illudendum, ⁊ flagellandum, ⁊ crucifigendum: ⁊ tertia die reſurget.

Offertorium. Protege domine plebem tuam per ſignum ſanctę crucis, ab omnibus inſidijs inimicorū omnium: vt tibi gratam exhibeamus ſeruitutem, ⁊ acceptabile tibi fiat ſacrificium noſtrum. Secreta.

HAec oblatio, quęſumus domine, ab omnibus nos purget offenſis: quę in ara crucis immolata, etiam totius mundi tulit offenſam. Per dominū. Pręfatio de cruce: Qui ſalutē humani generis fo. 104.

Communio. Per ſignum crucis de inimicis noſtris libera nos deus noſter. Poſtcommunio.

ADeſto nobis domine Deus noſter: ⁊, quos ſanctę Crucis lętari facis honore, eius quoque per-

petuis defende ſubſidijs. Per do.

¶ Tempore paſchali, loco prime orationis dicitur ſequens Oratio.

Deus, qui pro nobis filiuʒ tuuʒ crucis patibulum ſubire voluiſti, vt inimicū a nobis expelleres poteſtatem: cōcede nobis famulis tuis, vt reſurrectionis gratiam conſequamur. Per eundem dominum noſt.

Et ad Introitum, Offertorium, ⁊ Poſtcommunionē addit Alleluia: vt ſupra in propria rub. dictum eſt.

¶ Alia Miſſa de Paſſione domini noſtri Ieſu Chriſti. Introitus.

Humiliauit ſemetipſuʒ dñs Ieſus Chriſtus vſqʒ ad mortem, mortem autē crucis: propter quod ⁊ deus exaltauit illum, ⁊ donauit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomē. Ps. Miſericordias domini in eternuʒ cā tabo: in generatione, ⁊ generationē. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Oratio.

Domine Ieſu Chriſte, qui de celis ad terram de ſinu patris deſcendiſti, ⁊ ſanguinem tuum precioſum in remiſſionem peccatorum noſtrorum fudiſti: te humiliter deprecamur: vt in die iudicij, ad dexteram tuam audire mereamur, venite benedicti. Qui viuis, ⁊ regnas.

Lectio Zacharie prophete.

Ca. 12 ⁊ 13. Haec dicit dominus. Effundaʒ ſuper domum Dauid, ⁊ ſuper omnes habitantes Hieruſalem, ſpiritum gratie, ⁊ miſerationis: ⁊ aſpicient in eum quē confixerunt: ⁊ plangent eum planctu quaſi ſuper vnigenitum: ⁊ dolebunt ſuper eum: vt doleri ſolet in morte primogeniti. In illa die erit planctus magnus in Hieruſalem: ⁊ dicetur. Quid ſunt plage iſte in medio manuum tuarum? Et dicet. His plagatus ſuʒ in domo eorum qui diligebant me. Framea ſuſcitare ſuper paſtorem meum, ⁊ ſuper virum coherentem mihi, dicit dñs exercituū. Percute paſtorem, ⁊ diſpergentur oues: Ait dominus omnipotens. Grad. Improperiuʒ expectauit cor meū, ⁊ miſeriam: ⁊ ſuſtinui qui ſimul mecum cōtriſtaretur, ⁊ non fuit: conſolantem me queſiui, ⁊ non inueni. ℣. Dederunt in eſcam meaʒ fel, ⁊ in ſiti mea potauerunt me aceto. Alleluia, alleluia. ℣. Aue rex nr̄: tu ſolus noſtros es miſeratus errores, patri obediens, ductus es ad crucifigendum: vt agnus manſuetus ad occiſionē. Allelu. T̄pe paſchali Gradu. omittitur, ⁊ additur ſeq. ℣. Tibi gloria oſanna: tibi triūphus ⁊ victoria: tibi ſumme laudis ⁊ honoris corona: Alleluia. Poſt Septuag. Tractus. Vere languores noſtros ipſe tulit, ⁊ dolores noſtros ipſe portauit. ℣. Et nos putauimus eū quaſi leproſuʒ, ⁊ percuſſum a deo, ⁊ humiliatum. ℣. Ipſe autem vulneratus eſt propter iniquitates nr̄as, attritus eſt ꝓpter ſcelera noſtra. ℣. Diſciplina pacis ſuper eum: ⁊ liuore eius ſanati ſumus.

Seq. ſancti euangelij ſm Ioannem.

In illo tempore: Sciens Ieſus C. 19
quia iam omnia conſummata ſunt, vt conſummaretur ſcriptura, dicit. Sitio. Vas ergo poſitum erat aceto plenum. Illi autem ſpongiam aceto plenam hyſſopo circumponētes, obtulerunt ori eius. Cum ergo accepiſſet Ieſus acetum, dixit: Conſummatum eſt. Et inclinato capite tradidit ſpiritum. Iudei ergo,

quo-

quoniam paraſceue erat, vt non remanerent in cruce corpora ſabbato, (erat enī magnus dies ille ſabbati) rogauerunt Pilatum, vt frangerentur eorum crura, ⁊ tollerentur. Venerunt ergo milites: ⁊ primi quidem fregerunt crura: ⁊ alterius, qui crucifixus eſt cum eo. Ad Jeſum autem cum veniſſent, vt viderunt eum iam mortuum, non fregerunt eius crura, ſed vnus militum lancea latus eius aperuit, ⁊ continuo exiuit ſanguis, ⁊ aqua. Et qui vidit, teſtimoniū perhibuit: ⁊ verum eſt teſtimonium eius. Offertorium. Inſurrexerunt in me viri iniqui: abſque miſericordia quęſierunt me interficere: ⁊ non pepercerunt in faciem meam ſpuere: lanceis ſuis vulnerauerunt me, ⁊ concuſſa ſunt omnia oſſa mea. Secreta.

Oblatuʒ tibi domine ſacrificiuʒ, intercedente vnigeniti filij tui paſſione, viuificet nos ſemper ⁊ muniat. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate Spiritus ſancti deus, Per omnia ſecula ſeculorum. Communio.

Foderunt manus meas, ⁊ pedes meos: dinumerauerunt omnia oſſa mea. Poſtcommunio.

Domine Jeſu Chriſte fili Dei viui, qui hora ſexta pro redemptione mundi crucis patibulū aſcendiſti, ⁊ ſanguinem tuum precioſuʒ in remiſſionem peccatorum noſtrorum fudiſti: te humiliter deprecamur: vt poſt obitū noſtrum, paradiſi ianuas nos gaudenter introire concedas. Qui viuis ⁊ regnas cū deo patre, in vnitate Spiritus ſancti deus, Per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen.

¶ Miſſa votiua de Sancta Maria, a Dominica j. Aduentus, vſque ad Natiuitatem domini. Introitus.

Rorate cęli deſuper, ⁊ nubes pluāt iuſtū: aperiatur terra, ⁊ germinet ſaluatorē. Ps. Benedixiſti dn̄e terrā tuam: auertiſti captiuitatē Jacob. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Oratio.

Deus, qui de beatę Marię virginis vtero verbū tuuʒ angelo nunciante carnem ſuſcipere voluiſti: preſta ſupplicibus tuis: vt, q vere eā genitricē dei credimus, eius apud te interceſſionibus adiuuemur. Per eundem do. Lectio Jſaię prophetę.

In diebus illis, Locutus eſt do ca.7
minus ad Achaz, dicēs. Pete tibi ſignuʒ a domino deo tuo in profundum inferni, ſiue in excelſum ſupra. Et dixit Achaz. Non petam: ⁊ non tentabo dominum. Et dixit. Audite ergo domus Dauid. Nunquid parum vobis eſt, moleſtos eſſe hominibus, q2 moleſti eſtis ⁊ deo meo: Propter hoc dabit Dominus ipſe vobis ſignū. Ecce, virgo concipiet, ⁊ pariet filium, ⁊ vocabitur nomen eius Emanuel. Butyrum ⁊ mel comedet: vt ſciat reprobare malum, ⁊ eligere bonum. Graduale. Tollite portas principes veſtras, ⁊ eleuamini portę ęternales, ⁊ introibit rex glorię. ℣. Quis aſcendet in montem domini: aut quis ſtabit in loco ſancto eius: innocens manibus, ⁊ mundo corde. Alleluia, all'a. ℣. Aue maria gratia plena: Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus, Alleluia. Sequen. ſancti euangelij ſm̄ Lucam.

In illo tempore: Miſſus eſt An ca.1
gelus Gabriel a deo in ciuitatē Galilęę, cui nomen Nazareth, ad

virginem deſponſatam viro, cui no-
men erat Joſeph, de domo Dauid:
⁊ nomen virginis Maria. Et ingreſ-
ſus angelus, ad eam dixit. Aue gra-
tia plena, dominus tecum: benedicta
tu in mulieribus. Quę cum audiſſet,
turbata eſt in ſermone eius, ⁊ cogita-
bat qualis eſſet iſta ſalutatio. Et ait an
gelus ei. Ne timeas Maria: inueni-
ſti enim gratiam apud deum. Ecce
concipies in vtero, ⁊ páries filium:
⁊ vocabis nomen eius Jeſum. Hic
erit magnus: ⁊ filius altiſſimi vocabi-
tur. Et dabit illi Dominus Deus ſe-
dem Dauid patris eius: ⁊ regnabit
in domo Jacob in ęternum: ⁊ regni
eius non erit finis. Dixit autem Ma-
ria ad angeluz. Quómodo fiet iſtud,
quoniam virum non cognoſco? Et
reſpondens angelus, dixit ei. Spiri-
tus ſanctus ſuperueniet in te, ⁊ vir-
tus altiſſimi obũbrabit tibi. Ideóqz
⁊ quod naſcetur ex te ſanctũ, vocabi-
tur filius dei. Et ecce Eliſabeth co-
gnata tua, ⁊ ipſa concepit filium in ſe
nectute ſua: ⁊ hic menſis, eſt ſextus il
li quę vocať ſterilis: quia non erit im
poſſibile apud deũ omne verbũ. Di-
xit autẽ Maria. Ecce ancilla dñi, fiat
mihi ſecundũ verbum tuũ. Offerto.
Aue Maria, gratia plena: dñs tecũ:
benedicta tu in mulieribus: ⁊ bene-
dictus fructus ventris tui. Secreta.
In mentibus noſtris, q̃s dñe, ve
rę fidei ſacramenta cõfirma: vt,
qui conceptum de virgine deum ve
rum ⁊ hominẽ confitemur: per eiuſ-
dem ſalutiferę reſurrectionis poten-
tiam, ad ęternam mereamur perue-
nire lętitiam. Per eundez dominũ.
Pręfa. Et te in veneratione beatę
Marię. fol. 105. quę in ſequentibus
quoqz Miſſis de S. Maria dicitur.

Communio. Ecce virgo cõcipiet,
⁊ pariet filium: ⁊ vocabitur nomen
eius Emmanuel. Poſtcommunio.
Gratiam tuam, quęſumus domi
ne, mentibus noſtris infunde:
vt qui, angelo nunciante, Chriſti filij
tui incarnationem cognouimus, per
paſſionem eius ⁊ crucem, ad reſurre
ctionis gloriam perducamur. Per
eundem dominum noſtrum Jeſum.
¶ A Natiuitate domini vſque ad
Purificationem. Introitus.

Vultum tuuz de-
precabũtur om-
nes diuites ple-
bis: adducẽť re-
gi virgines poſt
eam: proximę e-
ius adducentur
tibi in lętitia ⁊
exultatione. Ps. Eructauit cor meuz
verbum bonuz: dico ego opera mea
regi. ℣. Gloria patri, ⁊ fi. Oratio.
Deus, qui ſalutis ęternę, beatę
Marię virginitate fęcunda hu
mano generi pręmia pſtitiſti, tribue
q̃s: vt ipſam pro nobis intercedere
ſentiamus: per quã meruimus aucto
rem vitę ſuſcipere dñm noſtrũ Jeſũ
Chriſtũ filium tuum. Qui tecum vi.
Lectio epiſtolę beati Pauli Apo-
ſtoli ad Titum.
Chariſſime. Apparuit benigni- ca.3
tas ⁊ humanitas Saluatoris
noſtri dei: non ex operibus iuſtitię
quę fecimus nos, ſed ſecundum ſuaz
miſericordiam ſaluos nos fecit per
lauácrum regenerationis ⁊ renoua-
tionis Spiritus ſancti, quem effúdit
in nos abunde per Jeſum Chriſtum
ſaluatorem noſtrum: vt iuſtificati
gratia ipſius, hęredes ſimus ſecun-
dum ſpem vitę ęternę: In Chriſto
Jeſu

Jeſu dño noſtro. Grad. Speciosus
forma pręſ filijs hominum: diffuſa eſt
gratia in labijs tuis. ℣. Eructauit
cor meum verbum bonum: dico ego
opera mea regi, lingua mea calamus
ſcribę velociter ſcribentis. Alleluia,
alleluia. ℣. Poſt partum virgo
inuiolata permanſiſti: dei genitrix
intercede pro nobis, alleluia. Poſt
Septuageſimam Tractus. Gaude
Maria virgo. vt in ſequenti Miſſa.
Sequen. ſancti euange. ſm Lucam.
ca. 2 In illo tempore: Paſtores lo-
quebantur adinuicem. Trāſea-
mus vſque Bethleem: ⁊ videamus
hoc verbum quod factū eſt: quod fe-
cit dñs, ⁊ oſtendit nobis. Et venerūt
feſtinantes: ⁊ inuenerunt Mariam, ⁊
Joſeph, ⁊ infantē poſitū in pręſepio.
Uidentes autē cognouerunt de ver
bo, quod dictum erat illis de puero
hoc. Et omnes qui audierunt, mirati
ſunt: ⁊ de his, quę dicta erant à paſto
ribus ad ipſos. Maria autem conſer
uabat omnia verba hęc, cónferens in
corde ſuo. Et reuerſi ſūt paſtores, glo
rificātes ⁊ laudātes deū in omnibus
quę audierant, ⁊ viderant: ſicut dictū
eſt ad illos. Offerto. Felix nanque
es ſacra virgo Maria, ⁊ omni laude
digniſſima: quia ex te ortus eſt ſol iu-
ſtitię, Chriſtus deus noſter. Secre.
Muneribus noſtris, quęſumus
dñe, precibusqꝫ ſuſceptis: ⁊ cę
leſtibus nos munda myſterijs, ⁊ cle-
menter exaudi. Per dominum no.
Communio. Beata viſcera Marię
virginis, quę portauerunt ęterni pa-
tris filium. Poſtcommunio.
Haec nos cōio dñe purget à cri
mine: ⁊ intercedente beata dei
genitrice Maria, celeſtis remedij fa-
ciat eſſe conſortes. Per eundē do.

℃ A Purificatione vſqꝫ ad Pa-
ſcha. Introitus.
Salue ſancta pa-
rens enixa puer
pera regem: qui
cęlum, terramqꝫ
regit in ſecula ſe-
culorū. ps. Eru-
ctauit cor meum
verbū bonū: dico ego opera mea re-
gi. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.
Concede nos famulos tuos,
quęſumus, domine deus, per-
petua mētis ⁊ corporis ſanitate gau-
dere: ⁊ glorioſa beatę Marię ſemper
virginis interceſſione, à pręſenti libe
rari triſtitia, ⁊ ęterna perfrui lętitia.
Per dominum noſtrum Jeſum.
Lectio libri Sapientię.
Ab initio ⁊ ante ſecula creata eccl.
ſum: ⁊ vſqꝫ ad futurū ſeculū nō 24
déſinā: ⁊ in habitatione ſancta corā
ipſo miniſtraui. Et ſic in Sion firma-
ta ſū: ⁊ in ciuitate ſāctificata ſimiliter
requieui: ⁊ in Hieruſalē poteſtas mea.
Et radicaui in populo honorificato:
⁊ in partes dei mei hęreditas illius: ⁊
in plenitudine ſanctorū detētio mea.
Gradu. Benedicta ⁊ venerabilis es
virgo Maria: q̄ ſine tactu pudoris
inuēta es mater ſaluatoris. ℣. Uirgo
dei genitrix, quē totus nō capit orbis
in tua ſe clauſit viſcera factus homo.
Alla, alla. ℣. Uirga Jeſſe floruit, vir
go deū ⁊ hominē genuit: pacē deus
reddidit: in ſe reconcilians ima ſum-
mis, alla. Poſt Septuag. Tractus.
Gaude Maria virgo, cunctas hęre
des ſola interemiſti. ℣. Quę Gabrie-
lis archangeli dictis credidiſti. ℣.
Dū virgo deū ⁊ hominē genuiſti: ⁊
poſt partū virgo inuiolata pmāſiſti.
℣. Dei genitrix intercede ꝓ nobis.
Sequ.

Sequ. ſancti euangelij ſcd̃m Lucam.

c.11 In illo tp̃e: Loquēte Jeſu ad turbas: Extollens vocem quędaz mulier de turba dixit illi. Beatus vēter qui te portauit, ⁊ vbera quę ſuxiſti. At ille dixit. Quinimmo beati q audiunt verbum dei, ⁊ cuſtodiunt illud. **Offertorium.** Felix nanque es ſacra virgo Maria, ⁊ omni laude digniſſima: quia ex te ortus eſt ſol iuſtitię, Chriſtus deus noſter. **Secreta.**

Tua dñe propitiatione, ⁊ beatę Marię ſemper virginis interceſſione, ad perpetuã atqz pręſentez hęc oblatio nobis proficiat proſperitatem ⁊ pacem. Per domi. **Cõio.**

Beata viſcera Marię virginis, quę portauerunt ęterni patris filium. **Poſtcõmunio.**

Sumptis domine ſalutis noſtrę ſubſidijs, da, q̃s, beatę Marię ſemper virginis patrocinijs nos vbique protegi: in cuius veneratione hęc tuę obtulimus maieſtati. Per dominum noſtrum.

¶ **A Paſcha vſque ad Pentecoſten. Introitus.**

Salue ſancta parens, enixa puerpera regem: qui cęlum, terramqz regit in ſęcula ſeculorum. **pſal.** Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpi. **Oratio.**

Concede nos famulos tuos, q̃s, dñe deus, perpetua mētis ⁊ corporis ſanitate gaudere: ⁊ glorioſa beatę Marię ſemper virginis interceſſione, à pręſenti liberari triſtitia, ⁊ ęterna perfrui lętitia. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Lectio libri Sapientię.

Ab initio ⁊ ante ſecula creata ſũ: c.24
⁊ vſque ad futurum ſeculũ non deſinam: ⁊ in habitatione ſancta corã ipſo miniſtraui. Et ſic in Sion firmata ſum: ⁊ in ciuitate ſanctificata ſimiliter requieui: ⁊ in Hieruſalem poteſtas mea. Et radicaui in populo honorificato: ⁊ in partes dei mei hęreditas illius: ⁊ in plenitudine ſanctoruz detentio mea. Alleluia, alleluia. ℣. Uirga Jeſſe floruit: virgo deuz ⁊ hominem genuit: pacē deus reddidit: in ſe reconcilians ima ſummis, allĩa. ℣. Aue Maria, gratia plena: dñs tecũ: benedicta tu in mulieribus, Allĩa.

Seq. ſancti euangelij ſm̃ Joannem.

In illo tempore: Stabãt autem iuxta crucē Jeſu, mater eius, ⁊ ſoror matris eius Maria Cleophę, ⁊ Maria Magdalene. Cum vidiſſet ergo Jeſus matrem, ⁊ diſcipulum ſtantem quez diligebat, dicit matri ſuę. Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit diſcipulo. Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eam diſcipulus in ſua. ca.19
Offertorium. Beata es virgo Maria, quę omniuz portaſti creatorem: genuiſti qui te fecit, ⁊ in ęternuz permanes virgo, Alleluia. **Secreta.**

Tua Domine propitiatione, ⁊ beatę Marię ſemper virginis interceſſione, ad perpetuam atque pręſentem hęc oblatio nobis proficiat proſperitatem, ⁊ pacem. Per dominũ noſtrum Jeſum Chriſtum. **Communio.** Beata viſcera Marię virginis,

virginis,quę portauerunt ęterni pa
tris filium,alleluia. Poſtcommunio.

S Umptis dñe ſalutis noſtrę ſub-
ſidijs,da,q̃s,beatę Marię ſem
per virginis patrocinijs nos vbiq
protegi:in cuius veneratione hęc tuę
obtulimus maieſtati. Per dñm no.

¶ A Penteconſte vſque ad Aduen-
tum. Introitus.

S Alue ſancta parēs,
enixa puerpera re
gem:qui cęlū,terraȝ
que regit in ſecula
ſeculorum. ps. Eru-
ctauit cor meuȝ ver-
bum bonum: dico ego opera mea re
gi. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

C Oncede nos famulos tuos,q̃s,
dñe deus, perpetua mentis ⁊
corporis ſanitate gaudere: ⁊ glorio-
ſa beatę Marię ſemper virginis in-
terceſſione, à pręſenti liberari triſti
tia,⁊ ęterna perfrui lętitia. Per do-
minum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Lectio libri Sapientię.

eccl. A B initio ⁊ ante ſecula creata
24 ſum:⁊ vſq ad futurum ſeculuȝ
nō deſinam: ⁊ in habitatione ſancta
coram ipſo miniſtraui. Et ſic in Sion
firmata ſum:⁊ in ciuitate ſanctificata
ſimiliter requieui:⁊ in Hieruſalē po-
teſtas mea. Et radicaui in populo ho
norificato: ⁊ in partes dei mei hęre-
ditas illius: ⁊ in plenitudine ſancto-
rum detentio mea. Graduale. B e-
nedicta ⁊ venerabilis es virgo Ma-
ria: quę ſine tactu pudoris inuenta
es mater ſaluatoris. ℣. Uirgo dei ge
nitrix,quem totus nō capit orbis,in
tua ſe clauſit viſcera factus homo.
A lleluia,alleluia. ℣. Poſt partum
virgo inuiolata permanſiſti: dei ge-
nitrix intercede pro nobis, alleluia.

Sequē. ſancti euangelij. ſm Lucam.

I N illo tempore: Loquente Ieſu ca. 11
ad turbas: Extollens vocem
quędam mulier de turba, dixit illi.
Beatus venter qui te portauit, ⁊ v-
bera quę ſuxiſti. At ille dixit. Quin-
immo beati qui audiunt verbū Dei,
⁊ cuſtodiunt illud. Offer. A ue Ma-
ria,gratia plena: dominus tecum: be
nedicta tu in mulieribus, ⁊ benedi-
ctus fructus ventris tui. Secreta.

T Ua dñe propitiatione, ⁊ beatę
Marię ſemper virginis inter-
ceſſione,ad perpetuam atque pręſen
tem hęc oblatio nobis proficiat pro-
ſperitatem ⁊ pacem. Per dominū.
Communio. B eata viſcera Marię
virginis,quę portauerunt ęterni pa
tris filium. Poſtcommunio.

S Umptis dñe ſalutis noſtrę ſub-
ſidijs,da,q̃s,beatę Marię ſem
per virginis patrocinijs nos vbiq
protegi:in cuius veneratione hęc tuę
obtulimus maieſtati. Per dominū.

¶ Alię Miſſę votiuę pro diuerſis,
quacūq die dicendę,niſi fuerit Dñi-
ca,vel officiū duplex,quę tamen paſ
ſim non dicanť,niſi vrgenti de cā: vt
ſupradictū eſt de alijs miſſis votiuis.

¶ Miſſa pro quacunque neceſſi-
tate. Introitus.

S Alus populi e-
go ſum,dicit do-
minus: de qua-
cunque tribula-
tione clamaue-
rint ad me, ex-
audiam eos: ⁊
ero illorum do-
minus in perpetuum. ps. Attendi-
te popule meus legem meam: incli-
nate aurem veſtram in verba oris
mei. ℣. Gloria patri, ⁊ fi. Oratio.

I neffa-

INeffabilem miſericordiã tuam domine nobis clementer oſtende: vt ſimul nos ⁊ à peccatis omnib⁹ exuas, ⁊ à pęnis, quas pro his meremur, eripias. Per dominum noſtr.

Lectio Hieremię Prophetę.

c.14 SI iniquitates noſtrę contenderint contra nos: domine fac ꝓpter nomen tuum: quoniam multę ſunt auerſiones noſtrę. Tibi peccauimus, expectatio Iſrael, ſaluator eius in tempore tribulationis. Tu autem in nobis es domine, ⁊ nomen tuum inuocatū eſt ſuper nos: ne derelinquas nos, dñe deus noſter.

Graduale. Liberaſti nos domine ex affligentibus nos: ⁊ eos qui nos oderunt, confudiſti. ℣. In deo laudabimur tota die, ⁊ nomini tuo confitebimur in ſecula. Alleluia, alleluia. ℣. Propitius eſto domine peccatis noſtris: nequando dicant gentes, vbi eſt deus eorum? Alleluia.

Tempore paſchali Graduale omittitur, ⁊ additur ſequens ℣. Exultabo, ⁊ lętabor in miſericordia tua: quoniam reſpexiſti humilitatem meam: ſaluaſti de neceſſitatibus animã meã. Alleluia. Poſt Septuage. Tract⁹. De neceſſitatibus meis eripe me domine: vide humilitatem meam, ⁊ laborem meū: ⁊ dimitte omnia peccata mea. ℣. Ad te domine leuaui animam meā, deus meus in te confido, non erubeſcam, neque irrideant me inimici mei. ℣. Etenim vniuerſi qui te expectant, non confundentur: confundantur omnes facientes vana.

Seq. ſancti euangelij ſm Marcum.

c.11 IN illo tempore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Habete fidem dei. Amen dico vobis, quia quicunque dixerit huic monti, Tollere, ⁊ mittere in mare: ⁊ non hęſitauerit in corde ſuo, ſed crediderit quia quodcunque dixerit, fiat: fiet ei. Propterea dico vobis: omnia quęcunque orantes petitis, credite quia accipietis, ⁊ euenient vobis. Offertorium. Si ambulauero in medio tribulationis, viuificabis me domine: ⁊ ſuper iram inimicorū meorū extēdes manū tuā, ⁊ ſaluū me fecit dextera tua. Secret.

PUrificet nos domine, quęſum⁹, muneris pręſentis oblatio: ⁊ dignos ſacra participatione perficiat. Per dominum noſtrum Ieſum.

Communio. Memento verbi tui ſeruo tuo domine, in quo mihi ſpem dediſti: hęc me conſolata eſt in humilitate mea. Poſtcommunio.

PReſta, q̃s dñe, vt terrenis affectibus expiati, ad ſuperni plenitudinem ſacramenti, cuius libauimus ſancta tendamus. Per dñm.

¶ Miſſa pro peccatis. Introitus.

MIſereris omniū dñe, ⁊ nihil odiſti eorum quę feciſti: diſſimulans peccata hominū propter pęnitentiam, ⁊ parcens illis: quia tu es domine deus noſter. Pſal. Miſerere mei deus, miſerere mei: quoniam in te confidit anima mea. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ⁊c. Oratio.

EXaudi, quęſumus domine, ſupplicum preces: ⁊ confitentium tibi parce peccatis: vt pariter nobis indulgentiam tribuas benignus, ⁊ pacem. Per dominum noſtrum.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Romanos.

FRatres: Condelector legi ca.7

dei

dei ſm interiorem hominem. Uideo autem aliam legem in membris meis repugnantem legi mentis meę, ⁊ captiuantem me in lege peccati, quę eſt in mēbris meis. In felix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius? Gratia dei per Jeſum Chriſtum dominum noſtrū. Graduale. Propitius eſto dñe peccatis noſtris, nequando dicāt gentes, vbi eſt deus eorum? ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter, ⁊ propter honorem nominis tui domine libera nos. Alleluia, allā. ℣. Deus iudex iuſtus, fortis, ⁊ patiens: nunquid iraſcetur per ſingulos dies? alleluia. Tempore paſchali Graduale omittitur, ⁊ additur ſequens ℣. Auditui meo dabis gaudiū ⁊ letitiā, ⁊ exultabunt oſſa humiliata, allā. Poſt Septuag. Tractus. De profundis clamaui ad te dñe, domine exaudi vocem meam. ℣. Fiant aures tuę intendentes in orationem ſerui tui. ℣. Si iniquitates obſeruaueris dñe, domine quis ſuſtinebit? Sequentia ſancti euang. ſm Lucā.

c.11 In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Petite, ⁊ dabitur vobis: quęrite, ⁊ inuenietis: pulſate, ⁊ aperietur vobis. Omnis enim qui petit, accipit: ⁊ qui quęrit, inuenit: ⁊ pulſanti aperietur. Quis autem ex vobis patrem petit panem, nunquid lapidem dabit illi? Aut piſcem: nunquid ſerpentem pro piſce dabit illi? Aut ſi petierit ouum: nunquid porriget illi ſcorpionem? Si ergo vos cum ſitis mali, noſtis bona data dare filijs veſtris: quanto magis pater veſter de celo, dabit ſpiritum bonum petentibus ſe? Offertorium. Domine exaudi orationem meā: ⁊ clamor meus ad te perueniat. Secr.

Hoſtias tibi domine placationis ⁊ laudis offerimus: vt ⁊ delicta noſtra miſeratus abſoluas, ⁊ nutantia corda tu dirigas. Per dñm. Communio. Petite, ⁊ accipietis: quęrite, ⁊ inuenietis: pulſate, ⁊ aperietur vobis: omnis enim qui petit, accipit: ⁊ qui quęrit, inuenit: ⁊ pulſanti aperietur, alleluia. Poſtcōio. Preſta nobis ęterne ſaluator: vt percipientes hoc munere veniam peccatorum, deinceps peccata vitemus. Per dominum noſtrū.

¶ Miſſa pro eligēdo ſummo Pontifice ſede vacante dicitur de Spiritu ſancto, vel vt ſequitur. Introitus.

Suſcitabo mihi ſacerdotem fidelem, qui iuxta cor meum ⁊ animam meam faciet: ⁊ ędificabo ei domum fidelem, ⁊ ambulabit corā Chriſto meo cūctis diebus. Pſ. Memento dñe Dauid, ⁊ omnis māſuetudinis eius. ℣. Gloria patri. Oratio. Supplici dñe humilitate depoſcimus: vt ſacroſanctę Romanę eccleſię concedat pontificem illū tua immenſa pietas: qui ⁊ pio in nos ſtudio ſemper tibi placitus: ⁊ tuo populo pro ſalubri regimine ſit aſſidue ad gloriam tui nominis reuerendus. Per dominum noſtrum Jeſum. Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Hebręos.

Fratres: Adeamus cū fiducia ad thronū gratię eius: vt miſericordiā conſequamur, ⁊ gratiā inueniamus in auxilio opportuno. Omnis nanque pontifex ex hominibus aſſumptus, pro hominibus conſtituitur ca.4. ⁊ 5.

tuitur in his quę ſunt ad deum: vt offerat dona & ſacrificia pro peccatis. Qui condolére poſſit his qui ignorant & errant: quoniam & ipſe circundatus eſt infirmitate: & propterea debet, quemadmodum & pro populo, ita & pro ſemetipſo offerre pro peccatis. Nec quiſquam ſumit ſibi honorem: ſed qui vocatur à deo tanquam Aaron. Sic & Chriſtus non ſemetipſum clarificauit vt pontifex fieret: ſed qui locutus eſt ad eum, Filius meus es tu: ego hodie genui te. Quemadmodū & in alio loco dicit. Tu es ſacerdos in ęternum, ſecundum ordinem Melchiſedech. Qui in diebus carnis ſuę, preces, ſupplicationéſque ad eum, qui poſſit eum ſaluum facere à morte, cum clamore valido & lacrymis offerens, exauditus eſt pro ſui reuerentia. Graduale. Pontifex ſacerdos magnus, inter fratres ſuos, ſuper cuius caput fuſum eſt vnctionis oleum, & cuius manus in ſacerdotio conſecratę ſunt, veſtituſque eſt ſanctis veſtibus: debuit per omnia fratribus ſimilari. ℣. Vt miſericors fieret & fidelis pontifex ad deum, vt repropitiaret debita populi. Alleluia, alleluia. ℣. Sacerdos ſit ſanctus, ſicut ego ſū dominus, qui ſanctifico vos, alleluia. Tempore paſchali Graduale omittitur, & additur ſequens. ℣. Ego ſum paſtor bonus: & cognoſco oues meas, & cognoſcūt me meę, alleluia. Poſt Septuageſimā Tractus. Surge domine in requiem tuam, tu, & arca ſanctificationis tuę. ℣. Sacerdotes tui induantur iuſtitiam, & ſancti tui exultatione exultabunt. ℣. Propter Dauid ſeruum tuum non auertas faciē Chriſti tui.

Sequē. ſancti euang. ſm Ioannem.

In illo tempore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Si diligitis me, mandata mea ſeruate. Et ego rogabo patrē, & alium paraclitū dabit vobis, vt maneat vobiſcū in ęternū, ſpiritum veritatis, quem mundus non poteſt accipere, quia non videt eum, nec ſcit eum. Vos autē cognoſcetis eū: qa apud vos manebit, & in vobis erit. Non relinquam vos orphanos: veniam ad vos. Adhuc modicum: & mundus iam me non videt. Vos autem videbitis me: quia ego viuo, & vos viuetis. Offerto. Non participentur ſancta, donec exurgat pontifex in oſtēſione, & veritate. Secreta. c.14

Tuę nobis domine abundantia pietatis indulgeat: vt per ſacra munera, quę tibi reuerenter offerimus, gratum maieſtati tuę pontificem ſanctę matris eccleſię regimini preeſſe gaudeamus. Per dominū. Cōio. Veſte ſancta vtetur pōtifex, qui fuerit conſtitutus, & qui ingredietur tabernaculum teſtimonij, vt miniſtret in ſanctuario. Poſtcōio.

Precioſi corporis & ſanguinis tui nos domine ſacramento refectos mirifica tuę gratia maieſtatis de illius ſummi pontificis confeſſione lętificet, qui & plebem tuā virtutibus inſtruat, & fideliū mētes, ſpiritualium aromatū odore perfundat. Qui viuis & regnas cū deo patre in vni.

¶ In die creationis & coronationis Papę, & eiuſdem diei anniuerſario, dicitur miſſa vt in Cathedra beati Petri. fo.153. cū oratione. Deus omnium fideliū. folio. 230. omiſſis orationibus SS. Petri & Pauli.

¶ In anniuerſario creationis Epiſcopi dicit ſequēs Miſſa. Introitus.

Sacerdotes tui. de cõmuni cõfeſſo. pont. ſo. 210. omiſſa oꝛatione feſti, cuius loco dicit̃ oꝛatio. Deus omniũ fideliũ. ſicut pꝛo Papa, ⁊ vbi dicitur eccleſię tuę pꝛęeſſe voluiſti. nominet eccleſiam, cui pꝛęeſt, dicens, eccleſię N. vel huic pꝛęeſſe voluiſti. Epiſtola dicitur. Omnis pontifex. de cõmuni confeſſ. pontifi. fol. 210 ⁊ Euang. Videte, vigilate, ⁊ oꝛate. de eodem communi. folio 211.

¶ Miſſa ad tollẽdũ Schiſma, vel ꝑ quacunque neceſſitate Eccleſię. Int.

SAluos nos fac, dñe deus noſter: ⁊ congrega nos de nationibus: vt confiteamur nomini ſancto tuo, ⁊ gloꝛiemur in laude tua. Ps. Confitemini domino, quoniam bonus: quoniam in ſeculum miſericoꝛdia eius. ℣. Gloꝛia patri, ⁊ filio. Oꝛatio.

DEus, qui errata coꝛrigis, ⁊ diſperſa congregas, ⁊ cõgregata conſeruas: q̃s: ſuper populum Chꝛiſtianum tuę vnionis gratiam clementer infunde: vt diuiſione reiecta, vero paſtoꝛi eccleſię tuę ſe vniens, tibi dignè valeat famulari. Per domin.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Ephesios.

ca.4. FRatres: Obſecro vos, vt dignè ambuletis vocatione qua vocati eſtis, cum omni humilitate ⁊ manſuetudine, cum patientia, ſuppoꝛtantes inuicẽ in charitate: ſoliciti ſeruare vnitatem ſpiritus in vinculo pacis. Vnum coꝛpus, ⁊ vnus ſpiritus: ſicut vocati eſtis in vna ſpe vocationis veſtrę. Vnus dominus, vna fides, vnum baptiſma. Vnus deus ⁊ pater omniuꝫ, qui eſt ſuper omnes, ⁊ per omnia, ⁊ in omnibus nobis. Vnicuique autem noſtrum data eſt gratia ſecundum menſuram donationis Chꝛiſti: donec occurramus omnes in vnitatem fidei ⁊ agnitionis filij dei, in virum perfectum, in menſuram ętatis plenitudinis Chꝛiſti, vt iam non ſimus paruuli, fluctuantes, ⁊ circunferamur omni vento doctrinę in nequitia hominuꝫ, in aſtutia ad circunuentionem erroꝛis. Veritateꝫ autem facientes in charitate, creſcamus in illo per omnia, qui eſt caput, Chꝛiſtus: ex quo totum coꝛpus cõpactum ⁊ connexum per omnem iũctarum ſubminiſtrationis, ſecundũ operationem in menſuram vniuſcuiuſque membꝛi, augmentum coꝛpoꝛis facit in ędificationem ſui in charitate. Hoc igitur dico ⁊ teſtificoꝛ in domino: vt iã nõ ambuletis ſicut ⁊ gẽtes ambulant in vanitate ſenſus ſui, tenebꝛis obſcuratuꝫ habentes intellectum, alienati à vita dei per ignoꝛantiã, quę eſt in illis pꝛopter cęcitatem coꝛdis ipſoꝛuꝫ. Qui deſperantes, ſemetipſos tradiderunt impudicitię, in operationem immunditię omnis, in auaritiã. Vos aũt nõ ita didiciſtis Chꝛiſtum: ſi tamẽ illum audiſtis, ⁊ in ipſo edocti eſtis: ſicut eſt veritas in Chꝛiſto Jeſu domino nr̃o. Gradua.

Rogate quę ad pacem ſunt Hieruſalem: ⁊ abundantia diligentibus te. ℣. Fiat pax in virtute tua, ⁊ abundãtia in turribus tuis. Alleluia, alleluia. ℣. Lauda Hieruſalem dominuꝫ, lauda deum tuum Sion. Alleluia.

Tempoꝛe paſchali Graduale omittitur, ⁊ additur ſequens ℣. Qui poſuit fines tuos paceꝫ, ⁊ adipe frumenti ſatiat te, alleluia. Poſt Septuag. Tractus. Notus in Judęa deus,

in Iſrael magnū nomen eius. ℣. Et factus eſt in pace locus eius, ⁊ habitatio eius in Syō. ℣. Ibi cōfregit potētias, arcū, ſcutū, gladium, ⁊ belluʒ.

Sequentia ſancti euangelii ſecundum Joannem.

ca.17 In illo tempore: Subleuatis Jeſus oculis in cęlum, dixit. Pater ſancte, ſerua eos in nomine tuo, quos dediſti mihi: vt ſint vnum, ſicut ⁊ nos. Cuʒ eſſem cum eis, ego ſeruabā eos in nomine tuo. Quos dediſti mihi, ego cuſtodiui: ⁊ nemo ex eis perijt, niſi filius perditionis, vt ſcriptura impleretur. Nunc autem ad te venio: ⁊ hęc loquor in mundo, vt habeant gaudium meum impletum in ſemetipſis. Ego dedi eis ſermonem tuum: ⁊ mundus eos odio habuit, quia nō ſunt de mundo, ſicut ⁊ ego non ſum de mundo. Non rogo vt tollas eos de mundo: ſed vt ſerues eos a malo. De mundo nō ſunt: ſicut ⁊ ego non ſuʒ de mundo. Sanctifica eos in veritate. Sermo tuus, veritas eſt. Sicut tu me miſiſti in mundū, ita ⁊ ego miſi eos in mundum. Et pro eis ego ſanctifico meipſum: vt ſint ⁊ ipſi ſanctificati in veritate. Nō pro eis autem rogo tantum, ſed ⁊ pro eis qui credituri ſunt per verbuʒ eorum in me: vt omnes vnum ſint, ſicut tu pater in me, ⁊ ego in te: vt ⁊ ipſi in nobis vnuʒ ſint: vt credat mūdus quia tu me miſiſti. Et ego claritatem, quam dediſti mihi, dedi eis: vt ſint vnum, ſicut ⁊ nos vnuʒ ſumus. Ego in eis: ⁊ tu in me: vt ſint conſummati in vnum. Offertoriuʒ. Det vobis deus idipſum ſapere in alterutrū: vt vnanimes vno ore honorificetis deum noſtrum. Secreta. Munera hęc pro vnione populi Chriſtiani tibi dn̄e oblata ſanctifica: per quę vnitatis ⁊ pacis in eccleſia tua nobis dona concede. Per do. Communio. Unus panis ⁊ vnum corpus multi ſumus, omnes qui de vno pane, ⁊ de vno calice participamus. Poſtcommunio. Hęc tua dn̄e ſumpta ſacra communio, ſicut fideliū in te vnionē pręſignat: ſic in tua eccleſia vnitatis, q̄s, operetur effectum. Per d.

¶ Miſſa contra paganos. Introit.

Exurge, quare obdormis domine: exurge, ⁊ ne repellas in finem: quare faciem tuā auertis: obliuiſceris tribulationem noſtram: adhęſit in terra venter noſter: exurge domine, adiuua nos, ⁊ libera nos. Ps. Deus auribus noſtris audiuimus: patres noſtri annunciauerunt nobis. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. ⁊c. Oratio. Omnipotens ſempiterne deus, in cuius manu ſunt omniuʒ poteſtates, ⁊ omnium iura regnorum: reſpice in auxilium Chriſtianorum: vt gentes paganorum, quę in ſua feritate confidunt, dexterę tuę potentia conterantur. Per dominum noſtrum Jeſum. Epiſtola. In diebus illis. Orauit Mardocheus ad dominum dicens. in feria quarta poſt ſecūdam dominicam Quadrageſimę. folio 39. Graduale. Sciant gentes, quoniam nomen tibi deus: tu ſolus altiſſimus ſuper omnem terram. ℣. Deus meus pone illos, vt rotam, ⁊ ſicut ſtipulam ante faciem venti. Alleluia, alleluia. ℣. Excita domine potentiam tuam, ⁊ veni:

vt ſaluos facias nos, alleluia. Tempore paſchali Graduale omittitur. ⁊ dicitur ſequens ℣. Deus virtutuz conuertere: reſpice de cęlo: ⁊ vide, ⁊ viſita vineaz iſtá: ⁊ perfice eam, quaz plantauit dextera tua: alleluia.

Poſt Septuageſimam Tractus.

Adiuua nos deus ſalutaris noſter, ⁊ propter gloriā nominis tui dñe libera nos: ⁊ propitius eſto peccatis noſtris propter nomen tuuz. ℣. Ne forte dicant in gentibus, vbi eſt deus eorum: ⁊ innoteſcat coraz oculis noſtris. ℣. Ultio ſanguinis ſeruoruz tuoruz qui effuſus eſt, intrent in conſpectu tuo gemitus compeditorum.

Euangeliū. Quis veſtrum habebit amicū. vt in Rogationibus. fo. 192.

Offertorium. Populum humilem ſaluum facies, ⁊ oculos ſuperborum humiliabis: quoniaz quis Deus pręter te domine? Secreta.

Sacrificium domine, quod immolamus intende: vt propugnatores tuos ab omni eruas paganorum nequitia, ⁊ in tuę protectionis ſecuritate conſtituas. Per dominū noſtrum Jeſum Chriſtum filium.

Cōio. In ſalutari tuo anima mea, ⁊ in verbum tuum ſperaui: quando facies de perſequentibus me iudiciuz? iniqui perſecuti ſunt me, adiuua me dñe deus meus. Poſtcommunio.

Protector noſter aſpice deus, ⁊ propugnatores tuos à paganorum defende periculis: vt ab omnibus perturbationibus ſemoti, liberis tibi mentibus ſeruiant. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtuz filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti Deus, Per omnia ſecula ſeculorum.

¶ Miſſa tempore belli. Introitus.

M. N. R.

Reminiſcere miſerationum tuarum domine, ⁊ miſericordię tuę, quę à ſeculo ſunt: ne vnquam dominentur nobis inimici noſtri: libera nos deus Iſrael ex omnibus anguſtijs noſtris. pſalmus. Ad te domine leuaui animaz meam: deus meus in te confido, non erubeſcaz. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpi. Oratio.

Deus, qui conteris bella, ⁊ impugnatores in te ſperantiuz potentia tuę defenſionis expugnas: auxiliare famulis tuis implorantibus miſericordiam tuam: vt omnium inimicorum noſtrorum feritate depreſſa, inceſſabili te gratiarum actione laudemus. Per dominum noſtruz.

Lectio Hieremię prophetę.

In diebus illis. Acceſſerūt omnes principes bellatorum: dixeruntque ad Hieremiam prophetam. Ora pro nobis ad dominum deum tuum. Et factum eſt verbum domini ad Hieremiam. Uocauitq; Johanan filium Caree, ⁊ omnes principes bellatorum, ⁊ vniuerſuz populū à minimo vſque ad magnuz. Et dixit ad eos. Hęc dicit Dominus deus Iſrael, ad quem miſiſtis me, vt proſternerem preces veſtras in conſpectu eius. Si quieſcentes manſeritis in terra hac, ędificabo vos, ⁊ non deſtruam: plantabo, ⁊ nō euellam. Iam enim placatus ſum ſuper malo, quod feci vobis. Nolite timere à facie regis Babylonis, quem vos pàuidi formidatis. Nolite metuere eum, dicit dominus: quia vobiſcum ſum ego, vt ſaluos vos faciam, ⁊ èruam de manu eius. Et c.42.

dabo vobis miſericordias, ⁊ miſere-
bor veſtri: ⁊ habitare vos faciam in
terra veſtra: dicit dominus omni-
potens. Graduale. Tu es deus, q fa
cis mirabilia ſolus: notam feciſti in
gentibus virtutem tuam. ℣. Libera-
ſti in brachio tuo populum tuum: fi-
lios Iſrael ⁊ Ioſeph. Alleluia, alle-
luia. ℣. Eripe me de inimicis meis
deus meus: ⁊ ab inſurgentibus in me
libera me, alleluia. Tempore paſchali
Graduale omittitur, ⁊ dicitur ſeq. ℣.
Ego autem cantabo fortitudinē tuā:
⁊ exaltabo mane miſericordiā tuam,
alleluia. Poſt Septuageſi. Tract⁹.
Domine, non ſecundum peccata no
ſtra, quę fecimus nos: neq3 ſecundu3
iniquitates noſtras retribuas nobis.
℣. Domine, ne memineris iniquitatū
noſtrarum antiquarum: cito antici-
pent nos miſericordię tuę, quia pau
peres facti ſumus nimis. ℣. Adiuua
nos deus ſalutaris noſter: ⁊ propter
gloriam nominis tui domine libera
nos, ⁊ propitius eſto peccatis no-
ſtris propter nomen tuum.

Sequentia ſancti euangelij ſe-
cundum Mattheum.

In illo tempore: Acceſſerunt ad
c.24. Ieſum diſcipuli ſecretò dicen-
tes. Dic nobis, quando hęc erunt? ⁊
quod ſignum aduentus tui, ⁊ cōſum-
mationis ſeculi? Et reſpondens Ie-
ſus, dixit illis. Uidete ne quis vos ſe
ducat. Multi enim venient in nomi-
ne meo, dicentes, Ego ſum Chriſtus:
⁊ multos ſeducent. Audituri enim
eſtis pręlia, ⁊ opiniones pręliorum.
Uidete ne conturbemini: Oportet
enim hęc fieri: ſed nondum eſt finis.
Conſurget enim gens in gentem, ⁊
regnum in regnum: ⁊ erunt peſtilen-
tię, ⁊ fames, ⁊ terręmotus per loca.
Hęc autē omnia, initia ſunt doloru3.
Offertorium. Populum humilem
ſaluum facies dn̄e, ⁊ oculos ſuperbo
rum humiliabis: quoniam quis de⁹
pręter te domine? Secreta.

Sacrificium dn̄e quod immola-
mus, intende placatus: vt ab
omnibus nos eruat bellorum nequi
tijs, ⁊ in tuę protectionis ſecuritate
conſtituat. Per dominu3 noſtrum
Ieſum Chriſtum. Communio. In-
clina aurem tuam, accelera, vt e-
ruas nos. Poſtcommunio.

Deus, regnorū omnium regimē
que dominator: qui nos ⁊ per-
cutiendo ſanas, ⁊ ignoſcendo conſer
uas: prętende nobis miſericordiam
tuā: vt tranquillitate pacis tua pote
ſtate ſeruata, ad remedia correctio-
nis vtamur. Per dominum noſtrū.

Miſſa pro pace. Introitus.

Da pacem domi
ne ſuſtinentibus
te, vt prophetę
tui fideles inue
niantur: exaudi
preces ſerui tui
⁊ plebis tuę Iſ-
rael. Ps. Lętat⁹
ſum in his quę dicta ſunt mihi: in do
mum domini ibim⁹. ℣. Gloria. Oro.

Deus, à quo ſancta deſideria, re
cta conſilia, ⁊ iuſta ſunt opera:
da ſeruis tuis illā, quam mundus da
re nō poteſt pacem: vt corda noſtra
mandatis tuis dedita, ⁊ hoſtium ſub
lata formidine, tēpora ſint tua prote-
ctione tranquilla. Per dominu3 no
ſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum.

Lectio libri Machabęorum.

In diebus illis. Orationē facie- 2.c.1.
bant ſacerdotes, du3 offerrent
ſacrificiu3 pro populo Iſrael: Iona-
tha

tha inchoante, cęteris autē reſpondē
tibus, ⁊ dicentibus. Benefaciat vo-
bis deus, ⁊ meminerit teſtamēti ſui,
quod ad Abraham, Iſaac, ⁊ Iacob
locutus eſt ſeruorū̄ ſuorum fideliū: ⁊
det vobis cor oībus vt colatis eum,
⁊ faciatis eius voluntatē. Adaperiat
cor veſtrū in lege ſua, ⁊ in pręceptis
ſuis: ⁊ faciat pacē. Exaudiat oratio-
nes veſtras, ⁊ reconcilietur vobis,
nec vos deſerat in tempore malo do
minus deus veſter. Grad. Rogate
quę ad pacē ſunt Hieruſalem, ⁊ abun
dantia diligētibus te. ℣. Fiat pax in
virtute tua: ⁊ abundantia in turribus
tuis. Alleluia, allia. ℣. Lauda Hie-
ruſalem dominum: lauda Deū tuū
Sion, alleluia. Tempore Paſchali
Graduale omittitur, ⁊ dr̄ ſequens.
℣. Qui poſuit fines tuos pacem: ⁊
adipe frumenti ſatiat te. Alleluia.
Poſt Septuageſimam Tractus.
Notus in Iudęa deus: in Iſrael ma
gnum nomen eius. ℣. Et factus eſt
in pace locus eius: ⁊ habitatio eius
in Sion. ℣. Ibi confregit potentias:
arcum, ſcutum, gladium, ⁊ bellum.
Seq. ſancti euangelij ſm̄ Ioannem.
c.20 In illo tempore: Cum ſero eſſet
die illo, vna ſabbatorum, ⁊ fores
eſſent clauſę, vbi erant diſcipuli con-
gregati propter metum Iudęorum:
venit Ieſus, ⁊ ſtetit in medio, ⁊ dicit
eis. Pax vobis. Et cū hoc dixiſſet,
oſtendit eis manus ⁊ latus. Gauiſi
ſunt ergo diſcipuli viſo domino. Di-
xit ergo eis iterum. Pax vobis. Si-
cut miſit me pater, ⁊ ego mitto vos.
Hęc cum dixiſſet, inſufflauit: ⁊ dixit
eis. Accipite Spiritum ſanctum.
Quorum remiſeritis peccata, remit-
tuntur eis: ⁊ quorum retinueritis, re-
tenta ſunt. Offer. Laudate dn̄m: q̄a
benignus eſt: pſallite nomini eius,
quoniam ſuaue eſt: omnia quęcunq̄
voluit, fecit in cęlo ⁊ in terra. Secre.
DEus, qui credētes in te popu-
los nullis ſinis cōcuti terrori-
bus: dignare p̄ces ⁊ hoſtias dicatę
tibi plebis ſuſcipere: vt pax à tua pie
tate conceſſa, Chriſtianorū fines ab
omni hoſte faciat eſſe ſecuros. Per.
Cōio. Pacē meā do vobis: pacem
meam relinquo vobis. Poſtcōio.
DEus, auctor pacis, ⁊ amator:
quem noſſe, viuere: cui ſeruire,
regnare eſt: protege ab omnibus im
pugnationibus ſupplices tuos: vt, q
in defenſione tua cōfidimus, nullius
hoſtilitatis arma timeamus. Per.

¶ Miſſa pro vitanda mortalitate. Introitus.

REcordare domi-
ne teſtamēti tui,
⁊ dic angelo per-
cutienti, ceſſet iā
manus tua, ⁊ nō
deſoletur terra:
⁊ ne perdas om-
nem animam vi-
uentem. Ps. Qui regis Iſrael, inten
de: qui deducis velut ouē, Ioſeph.
℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.
DEus, qui non mortem, ſed pę-
nitentiam deſideras peccato-
rū, populum tuum ad te reuerten-
tem propitius reſpice: vt, dum tibi
deuotus exiſtit, iracundię tuę flagel
la ab eo amoueas. Per dominum.
Lectio libri Regum.
In diebus illis. Immiſit dn̄s pe 2. c.2
ſtilentiā in Iſrael de mane vſq̄
ad tempus conſtitutum: ⁊ mortui
ſunt ex populo, à Dan vſque Berſa-
bée, ſeptuaginta millia virorum.
Cumque extendiſſet manum ſuam

angelus dñi ſup Hieruſalem, vt diſ-
perderet eã: miſertus eſt dñs ſuper
afflictionẽ populi ſui, ⁊ ait angelo p-
cutienti. Sufficit nunc. Cõtine ma-
num tuã. Erat autẽ angelus dñi iux-
ta areã Areuna Jebuſęi. Dixitq; Da-
uid ad dñm, cũ vidiſſet angelũ cędẽ-
tẽ populum. Ego ſum qui peccaui:
ego, qui iniquè egi. Iſti qui oues ſũt,
quid fecerunt? Vertatur obſecro ma-
nus tua contra me: ⁊ contra domum
patris mei. Venit autem Gad pro-
pheta ad Dauid in die illa, ⁊ dixit ei.
Aſcende, ⁊ conſtitue altare domino
in área Areuna Jebuſęi. Et aſcendit
Dauid iuxta ſermonem Gad, quem
prçceperat ei Dominus. Et propi-
tiatus eſt dñs terrę. Et cohibita eſt
plaga ab Iſrael. Graduale. Miſit
Dominus verbum ſuum, ⁊ ſanauit
eos: ⁊ eripuit eos de morte eorum.
℣. Confiteantur domino miſericor-
dię eius, ⁊ mirabilia eius filijs homi-
num. Alleluia, alleluia. ℣. Saluum
me fac Deus: qm̃ intrauerunt aquę
vſque ad animam meam. Alleluia.
Tpe paſchali Graduale omittitur,
⁊ dicitur ſequẽs ℣. Sàluabo popu-
lũ meũ Iſrael in die malo: ⁊ ero eis
in Deum, in veritate ⁊ iuſtitia, allia.
Poſt Septuageſimam Tractus.
Domine, non ſecundum peccata no-
ſtra, quę fecimus nos: neque ſecun-
dum iniquitates noſtras retribuas
nobis. ℣. Domine ne memineris ini-
quitatum noſtrarum antiquarum: ci-
to anticipent nos miſericordię tuę,
quia pauperes facti ſumus nimis.
℣. Adiuua nos Deus ſalutaris no-
ſter: ⁊ propter gloriam nominis tui
domine libera nos, ⁊ propitius eſto
peccatis noſtris propter nomẽ tuũ.
Euangelium. Surgens Jeſus de
ſynagoga introiuit in domũ Simo-
nis. vt in feria v. dominicę iij. Qua-
drageſimę. fol. 46. Offertorium.
Stetit pontifex inter mortuos ⁊ vi-
uos, habens thuribulum aureum in
manu ſua: ⁊ offerens incenſi ſacrifi-
cium, placauit iram dei, ⁊ ceſſauit
quaſſatio à domino. Secreta.
Subueniat nobis domine ſacri-
ficij pſentis oblatio: quę nos ⁊
ab erroribus vniuerſis potenter ab-
ſoluat, ⁊ à totius eripiat perditionis
incurſu. Per do. Cõmunio. Multi-
tudo languentiũ, ⁊ qui vexabantur
à ſpiritibus immundis, veniebant
ad eum: quia virtus de illo exibat, ⁊
ſanabat omnes. Poſtcommunio.
Exaudi nos deus ſalutaris no-
ſter: ⁊ populum tuũ ab iracun-
dię tuę terroribus liberum, miſericor-
dię tuę fac largitate ſecurum. Per
dominum noſtrum Jeſum Chriſtũ.
¶ Miſſa pro infirmis. Introitus.

Exaudi deus ora-
tionẽ meã, ⁊ ne
deſpexeris depre-
cationẽ meam:
intende in me, ⁊
exaudi me. Ps.
Contriſtatus ſũ
in exercitatione
mea: ⁊ cõturbatus ſũ à voce inimici,
⁊ à tribulatione peccatoris. ℣. Gloria.
Omnipotẽs ſempiterne Orõ.
deus, ſalus ęterna credentiũ,
exaudi nos pro famulis tuis infirmis
pro quibus miſericordię tuę implo-
ramus auxilium: vt réddita ſibi ſani-
tate, gratiarũ tibi in eccleſia tua refe-
rant actiones. Per dominum noſt.
Lectio epiſtolę beati Jacobi Apli.
Fratres: Triſtať aliqs veſtrũ? ca 5
oret. Aequo aĩo eſt? pſallat,
Infirma-

Infirmatur quis in vobis: inducat pꝛeſbyteros eccleſię, ⁊ oꝛent ſuper eum, vngentes eum oleo in nomine domini, Et oꝛatio fidei ſaluabit infirmum, ⁊ alleuiabit eum dominus: ⁊, ſi in peccatis fuerit dimittentur ei. Confitemini ergo alterutrum peccata veſtra: ⁊ oꝛate pꝛo inuicem vt ſaluemini. Grad. Miſerere mei domine, quoniam infirmus ſum: ſana me domine. ℣. Conturbata ſunt omnia oſſa mea, ⁊ anima mea turbata eſt valde. Alleluia, alleluia. ℣. Domine exaudi oꝛationem meam: ⁊ clamoꝛ meus ad te veniat, alleluia.

Verſus tempoꝛe paſchali, ⁊ Tract⁹ poſt ſeptuageſimã vt ſupꝛa in Miſſa tempoꝛe belli. fo. 227. Euang. Cũ introiſſet Ieſus Capharnaum. in feria quinta poſt cineres, fol. 29. Offert. Exaudi deus oꝛationẽ meã, ⁊ ne deſpexeris depꝛecationem meã: intende in me, ⁊ exaudi me. Secreta.

Deus, ſub cuius nutibus vitę noſtrę momenta decurrunt, ſuſcipe pꝛeces, ⁊ hoſtias famuloꝛuꝫ tuorum, pꝛo quibus ęgrotantibus miſericoꝛdiã tuaꝫ imploꝛamus: vt de quorum periculo metuimus, de eoꝛum ſalute lętemur. Per dominũ. Cõio. Illumina faciem tuam ſuper ſeruuꝫ tuum, ⁊ ſaluum me fac in tua miſericoꝛdia domine: non confundar, quoniam inuocaui te. Poſtcõio.

Deus infirmitatis humanę ſingulare pꝛęſidium: auxilij tui ſuper infirmos famulos tuos oſtende virtutem: vt, ope miſericoꝛdię tuę adiuti, eccleſię tuę ſanctę incolumes repꝛęſentari mereantur. Per dominum noſtrum Ieſum Chꝛiſtum filiũ tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat.

¶ Miſſa pꝛo ſponſo, ⁊ ſponſa. Intr. M. N. R.

Deus Iſrael coniungat vos: ⁊ ipſe ſit vobiſcuꝫ, qui miſert⁹ eſt duobus vnicis: ⁊ nũc domine fac eos plenius benedicere te. Ps. Beati omnes qui timent dominuꝫ: qui ambulant in vijs eius. ℣. Gloꝛia patri. ⁊c. Oꝛatio.

Deus, qui tam excellenti myſterio coniugalẽ copulam conſecraſti, vt Chꝛiſti ⁊ eccleſię ſacramentũ pꝛęſignares in fędere nuptiarum: pꝛęſta quęſum⁹, vt qđ nr̃o miniſtrat officio, tua benedictione potius impleatur. Per eund. Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Epheſios.

Fratres: Mulieres viris ſuis ſubditę ſint, ſicut domino: quo- ca. 5.
niam vir, caput eſt mulieris: ſicut Chꝛiſtus caput eſt eccleſię. Ipſe, ſaluatoꝛ coꝛpoꝛis eius. Sed ſicut eccleſia ſubiecta eſt Chꝛiſto: ita ⁊ mulieres viris ſuis in omnibus. Viri, diligite vxoꝛes veſtras, ſicut ⁊ Chꝛiſtus dilexit eccleſiam, ⁊ ſeipſum tradidit pꝛo ea: vt illam ſanctificaret, mundans eam lauacro aquę in verbo vitę, vt exhiberet ipſe ſibi gloꝛioſam eccleſiam, non habentem maculam, aut rugam, aut aliquid huiuſmodi, ſed vt ſit ſancta ⁊ immaculata. Ita ⁊ viri debent diligere vxoꝛes ſuas: vt coꝛpoꝛa ſua. Qui ſuam vxoꝛem diligit: ſeipſum diligit. Nemo enim vnquam carnem ſuam odio habuit: ſed nutrit ⁊ fouet eam, ſicut ⁊ Chꝛiſtus Eccleſiam. Quia membꝛa ſum⁹ coꝛpoꝛis eius, de carne eius ⁊ de oſſib⁹ eius. Pꝛopter hoc, relinquet ho-

mo patrem ꝛ matrem ſuam: ꝛ adhęrebit vxori ſuę. Et erunt duo in carne vna. Sacramentum hoc magnuꝫ eſt. Ego autem dico in Chriſto, ꝛ in Eccleſia. Ueruntamen ꝛ vos ſinguli, vnuſquiſque vxorem ſuam ſicut ſeipſum diligat: vxor autem timeat virum ſuum. Graduale. Uxor tua ſicut vitis abundans in lateribus domus tuę. ℣. Filij tui ſicut nouellę oliuarum in circuitu menſę tuę. Alleluia, alleluia. ℣ Mittat vobis dominus auxilium de ſancto: ꝛ de Sion tueatur vos, alleluia. Tempore paſchali omittitur Graduale, ꝛ additur ſequens ℣ Benedicat vobis dominus ex Sion, qui fecit cęlum ꝛ terrā, alleluia. Poſt Septuageſimam Tractus. Ecce ſic benedicetur omnis homo qui timet dominum. ℣. Benedicat tibi dominus ex Sion: ꝛ videas bona Hieruſalē omnib⁹ diebus vitę tuę. ℣. Et videas filios filiorum tuorum: pax ſuper Iſrael.

Seq. ſancti euangelij ſm Mattheū.

ca.19 In illo tempore. Acceſſerunt ad Ieſum phariſęi tentantes eum, ꝛ dicentes. Si licet homini dimittere vxorem ſuam quacunque ex cauſa? Qui reſpondens, ait eis. Non legiſtis, quia qui fecit hominem ab initio, maſculū ꝛ fęminam fecit eos? Et dixit. Propter hoc relinquet homo patrē ꝛ matrē: ꝛ adhęrebit vxori ſuę: ꝛ erunt duo in carne vna. Itaque iaꝫ non ſunt duo: ſed vna caro. Quod ergo deus coniunxit, homo non ſeparet. Offertorium. In te ſperaui domine: dixi tu es deus meus: in manibus tuis tempora mea. Secreta.

Suſcipe, q̄s dn̄e, pro ſacra connubij lege munus oblatū: ꝛ cuius largitor es muneris, operis eſto diſpoſitor. Per dominum noſt. Dicto Pater noſter, Sacerdos antequam dicat Libera nos, quęſumus domine, ſtans in cornu epiſtolę, verſus ſponſum, ꝛ ſponſam ante altare genibus flexos, dicit ſuper eos ſequentem orationem. Oremus.

Propitiare dn̄e ſupplicationib⁹ noſtris: ꝛ inſtitutis tuis, quib⁹ propagationem humani generis ordinaſti, benignus aſſiſte: vt, quod te auctore iungitur, te auxiliante ſeruetur. Per dominum. Oremus.

Deus, qui poteſtate virtutis tuę de nihilo cuncta feciſti: qui diſpoſitis vniuerſitatis exordijs, homini ad imaginem dei facto, ideo inſeparabile mulieris adiutorium condidiſti: vt fęmineo corpori de virili dares carne principium, docens, quod ex vno placuiſſet inſtitui, nunquam licere diſiungi. Deus, qui tam excellenti myſterio coniugalem copulam conſecraſti: vt Chriſti ꝛ eccleſię ſacramentum pręſignares in fędere nuptiarum: Deus, per quem mulier iungitur viro, ꝛ ſocietas principaliter ordinata, ea benedictione donatur, quę ſola nec per originalis peccati pęnam, nec per diluuij eſt ablata ſententiam: Reſpice propitius ſuper hanc famulam tuam, quę maritali iungenda conſortio, tua ſe expetit protectione muniri. Sit in ea iugum dilectionis ꝛ pacis: fidelis ꝛ caſta nubat in Chriſto, imitatrixque ſanctaruꝫ permaneat fęminarum. Sit amabilis, vt Rachel viro ſuo: Sapiens, vt Rebecca: Longęua ꝛ fidelis, vt Sara. Nihil in ea ex actibus ſuis ille auctor pręuaricationis vſurpet. Nexa fidei, mandatiſque permaneat, vni thoro iuncta. Contactus illicitos fugiat.

giat. Muniat infirmitatem ſuam robore diſciplinę. Sit verecundia grauis: pudore venerabilis, doctrinis cęleſtibus erudita. Sit fęcunda in ſobole: ſit probata ⁊ innocens. Et ad beatorũ requiem atqꝫ cęleſtia regna perueniat. Et videant ambo filios filiorum ſuorũ, vſque ad tertiaꝫ ⁊ quartã generationem: ⁊ ad optatã perueniant ſenectutem. Per dominum.

Tunc conuerſus ad mediũ altaris, frangat hoſtiam more ſolito, ⁊ proſequatur Miſſã. Cõio. Ecce ſic benedicetur omnis homo, qui timet dominũ: ⁊ videas filios filiorum tuorũ: pax ſuper Iſrael. Poſtcommunio.

Quęſumus omnipotens deus, inſtituta prouidentię tuę pio fauore comitare: ⁊, quos legitima ſocietate connectis, lõgęua pietate cuſtodi. Per dominum noſtrum Ie.

Poſt Ite miſſa eſt, Sacerdos antequam det benedictionem, conuerſus ad ſponſum ⁊ ſponſam dicat.

Deus Abraham, deus Iſaac, ⁊ deus Iacob ſit vobiſcum: ⁊ ipſe adimpleat benedictionem ſuam in vobis: vt videatis filios filiorum veſtrorum vſque ad tertiam ⁊ quartam generationem: ⁊ poſtea vitam ęternam habeatis ſine fine, adiuuante dño noſtro Ieſu Chriſto: qui cum patre, ⁊ ſpiritu ſancto viuit ⁊ regnat deus, per oia ſęcla ſeculorũ. ℞. Amẽ.

¶ Moneat Sacerdos oratiõe graui, ſibi vt metipſis ſeruent fidẽ: Orõnis tpe ⁊ pſertim ieiuniorũ ac ſollẽnitatũ, caſti maneant: ⁊ vir vxorem, atque vxor virum diligat: ⁊ in timore Dei permaneant. Poſtea eos aſpergat: ⁊ det benedictionem: ⁊ dicat, vt ſolitum eſt, euangelium ſancti Ioannis. In principio erat verbũ.

M. N. R.

ORATIONES DIVERSAE

dicendę in Miſſa ad libitum Sacerdotis, cum iis quę in proprijs Miſſis aſſignãtur: quãdo nõ eſt duplex.

Ad poſcenda ſuffragia ſanctorum. Oratio.

Concede, quęſumus, omnipotens deus: vt, interceſſio nos ſanctę Dei genitricis Marię, ſanctorumque omnium, apoſtolorum, martyrum, confeſſorũ, atque virginum, ⁊ omnium electoruꝫ tuorum, vbique lętificet: vt, dum eorum merita recolimus, patrocinia ſentiamus. Per eundem dominuꝫ noſtrum Ieſum Chriſtuꝫ. Secreta.

Oblatis dñe placare muneribus: ⁊ intercedentibus oibus ſanctis tuis, ã cunctis nos defende periculis. Per domi. Poſtcõio.

Sumpſimus domine, beatę Marię ſemper virginis, ⁊ omnium ſanctorum tuorum memoriam recolentes, ſacramenta cęleſtia: pręſta, quęſumus: vt, quod tẽporaliter gerimus, ęternis gaudijs conſequamur. Per dominum noſtruꝫ Ieſum Chriſtuꝫ.

Alia Oratio vt ſupra. Oratio.

A Cunctis nos, qs domine, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedente beata ⁊ glorioſa ſempque virgine dei genitrice Maria, cum beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atqꝫ beato N. ⁊ oibus ſanctis: ſalutẽ nobis tribue benignus ⁊ pacẽ: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis, Eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eũdem dominum noſtrũ Ieſum Chriſtum filium tuum. Qui te. Secreta.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt per huius ſacramenti virtutem,

tutem, à cunctis nos mentis ⁊ corpo
ris hoſtibus tuearis, gratiã tribuẽs
in preſenti, ⁊ gloriam in futuro. Per
dominũ noſtrum. Poſtcõmunio.

Mundet ⁊ muniat nos, quęſu-
mus dñe, diuini ſacramẽti mu-
nus oblatum: ⁊ intercedente beata
virgine dei genitrice Maria, cũ bea
tis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo,
atq; beato N. ⁊ omnibus ſanctis: à
cũctis nos reddat ⁊ peruerſitatibus
expiatos, ⁊ aduerſitatibus expedi-
tos. Per eundem dominũ noſtrũ.

Pro omni gradu eccleſię. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus,
cuius ſpiritu totũ corpus Ec-
cleſię ſanctificatur ⁊ regitur: exaudi
nos pro vniuerſis ordinibus ſuppli-
cãtes: vt gratię tuę munere, ab omni-
bus tibi gradibus fideliter ſeruiatur.
Per do. in vnitate eiuſdẽ. Secreta.

Da famulis tuis dñe indulgen-
tiam peccatorum, conſolatio-
nem vitę, gubernationẽ perpetuam:
vt tibi ſeruientes, ad tuam iugiter mi
ſericordiam peruenire mereantur.
Per dominũ. Poſtcommunio.

Libera, quęſumus dñe, à pecca-
tis ⁊ hoſtibus tibi famulos ſup-
plicantes: vt in ſancta conuerſatione
viuentes: nullis afficiantur aduer-
ſis. Per dominum noſtrũ Ieſum.

Pro Papa. Oratio.

Deus omnium fidelium paſtor
⁊ rector, famulũ tuum N. quẽ
paſtorẽ eccleſię tuę preeſſe voluiſti,
propitius reſpice: da ei, quęſumus,
verbo ⁊ exemplo quibus preeſt, pro-
ficere: vt ad vitam vnà cum grege ſi-
bi credito perueniat ſempiternam.
Per dominũ noſtrum. Secreta.

Oblatis, q̃s dñe, placare mune-
ribus: ⁊ famulũ tuũ N. quem
paſtorẽ eccleſię tuę preeſſe voluiſti,
aſſidua protectione guberna. Per
dñm noſtrum Ieſum. Poſtcõio.

Haec nos, q̃s Domine, diuini
ſacramenti perceptio prote-
gat: ⁊ famulum tuum N. quem pa-
ſtorem eccleſię tuę preeſſe voluiſti,
vnà cum commiſſo ſibi grege ſaluet
ſemper, ⁊ muniat. Per dominum.

Pro Imperatore. Oratio.

Deus, regnorũ omniũ, ⁊ Chri-
ſtiani maximè protector impe-
rij: da ſeruo tuo Imperatori noſtro
N triumphum virtutis tuę ſcienter
excolere: vt, qui tua conſtitutione eſt
princeps, tuo ſemper munere ſit po-
tens. Per dominum no. Secreta.

Suſcipe Domine preces ⁊ ho-
ſtias eccleſię tuę pro ſalute fa-
muli tui ſupplicãtis: ⁊ in protectio-
ne fidelium populorum antiqua bra-
chij tui operare miracula: vt ſupera-
tis pacis inimicis, ſecura tibi ſeruiat
Chriſtiana libertas. Per dominũ
noſtrũ Ieſum. Poſtcommunio.

Deus, qui ad prędicãduꝫ ęterni
regis euangelium, Romanuꝫ
imperiuꝫ pręparaſti: prętende famu-
lo tuo Imperatori noſtro N. arma
cęleſtia: vt pax eccleſiarum nulla tur
betur tẽpeſtate belloruꝫ. Per dñm.

Pro Rege. Oratio.

Quęſumus omnipotens deus:
vt famulus tuus N. rex no-
ſter, qui tua miſeratione ſuſcepit re-
gni gubernacula, virtutum etiã om-
nium percipiat incrementa: quibus
decenter ornatus, ⁊ vitiorum mon-
ſtra deuitare, ⁊ ad te qui via, veritas,
⁊ vita es gratioſus valeat peruenire.
Per dominuꝫ noſtrum. Secreta.

Munera, quęſumus Domine,
oblata ſanctifica: vt, ⁊ nobis
vnigeniti

vnigeniti tui corpus ⁊ ſanguis fiant: ⁊ regi noſtro ad obtinendam animę, corporiſque ſalutem, ⁊ ad peragendum iniunctum officium, te largiente, vſquequaq; proficiant. Per eundem dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum. Poſtcommunio.

HAec domine oblatio ſalutaris famulum tuum N. regem noſtrum ab omnibus tueatur aduerſis: quatenus eccleſiaſticę pacis obtineat tranquillitatem: ⁊ poſt iſtius temporis decurſum, ad ęternam perueniat hęreditatem. Per dominum.

Pro pręlatis, ⁊ congregationibus eis commiſſis. Oratio.

OMnipotens ſempiterne deus, qui facis mirabilia magna ſolus, prętende ſuper famulos tuos, ⁊ ſuper cógregationes illis cómiſſas, ſpiritū gratię ſalutaris: ⁊, vt in veritate tibi placeant, perpetuum eis rorem tuę benedictionis infunde. Per dominum. in vnitate eiuſdem ſpiritus ſancti deus, per omnia. Secreta.

HOſtias Domine famulorum tuorum placatus intende: ⁊, quas in honorem nominis tui deuota mente pro eis celebramus, proficere ſibi ſentiant ad medelam. Per dominū noſtrum Poſtcómunio.

QUos cęleſti récreas munere, perpetuo Domine comitare prę ſidio: ⁊, quos fouére nō déſinis, dignos fieri ſempiterna redemptione concede. Per dominum noſtrum.

Pro cógregatione, ⁊ familia. Oratio.

DEfende, q̄s dñe, beata Maria ſemper virgine intercedente, iſtam ab omni aduerſitate familiam: ⁊ toto corde tibi proſtratam, ab hoſtium propitius tuére clementer inſidijs. Per dominum no. Secreta.

SUſcipe, quęſumus, clementer omnipotens deus, oblationem noſtrę deuotionis: ⁊ per virtutē huius ſacramenti, famulos tuos à cunctis protege aduerſitatibus. Per dominum noſtrum. Poſtcómunio.

SUmptis redemptionis noſtrę muneribus: prę ſta, quęſumus, omnipotens deus, eorum nobis celebratione, tuę protectionis contra omnes aduerſitates ſubſidium. Per.

Pro concordia in congregatione ſeruanda. Oratio.

DEus, largitor pacis, ⁊ amator charitatis: da famulis tuis veram cū tua voluntate concordiam: vt ab oībus, quę nos pulſant, tentationibus liberemur. Per do. Secreta.

HIs ſacrificijs domine, q̄s, concede placatus: vt qui proprijs oramus abſolui delictis, non grauemur externis. Per do. Poſtcōio.

SPiritum nobis domine tuę charitatis infunde: vt, quos vno pane cęleſti ſatiaſti, tua facias pietate concordes. Per dominum noſtrū. in vnitate eiuſdem ſpiritus ſan.

¶ Cōtra pſecutores Eccleſię. Oratio.

ECcleſię tuę, quęſumus domine, preces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate. Per dominum. Secreta.

PRotege nos dñe tuis myſterijs ſeruientes: vt, diuinis rebus inhęrentes, ⁊ corpore tibi famulemur, ⁊ mente. Per do. Poſtcōmunio.

QUęſumus, dñe deus noſter: vt, quos diuina tribuis participatione gaudere, humanis non ſinas ſubiacere periculis. Per dominum.

Contra perſecutores, ⁊ male agentes. Oratio.

Hoſtium

HOſtium noſtrorū, quęſumus domine, elide ſuperbiam: ⁊ eorum contumaciam dexterę tuę virtute proſterne. Per domi. Secreta.

HUius domine virtute myſterij, ⁊ a proprijs mundemur occultis, ⁊ ab inimicorū liberemur inſidijs. Per domi. Poſtcommunio.

PRotector noſter, aſpice deus: ⁊ ab inimicorum nos defende periculis: vt, omni perturbatione ſemota, liberis tibi mentibus ſeruiamus. Per dominum noſtrū Ieſum Chriſtum. Tempore belli. Oratio.

OMnipotens ⁊ miſericors deus, a bellorum nos, q̄s, turbine fac quietos: quia nobis bona cuncta pręſtabis, ſi pacem dederis mentis ⁊ corporis. Per dominū. Secreta.

SAcrificium dñe, quod immolamus, placatus intende: vt, ⁊ ab omni nos bellorum eruat nequitia, ⁊ in tuę protectionis ſecuritate conſtituat. Per do. Poſtcommunio.

SAcroſancti corporis ⁊ ſanguinis domini noſtri Ieſu Chriſti refectione vegetati, ſupplices te rogamus omnipotens deus: vt, hoc remedio ſingulari, ab omniū peccatorum nos contagione purifices: ⁊ a periculorū munias incurſione cunctorum. Per eundem dominū no.

Pro quacunque neceſſitate, ⁊ te obtinenda. Oratio.

DEus, refugium noſtrum, ⁊ virtus: adeſto pijs eccleſię tuę p̄cibus auctor ipſe pietatis: ⁊ pręſta: vt quod fideliter petimus, efficaciter conſequamur. Per dñm. Secreta.

DA miſericors deus: vt hęc ſalutaris oblatio, ⁊ a proprijs nos reatibus indeſinenter expediat, ⁊ ab oībus tueatur aduerſis. Per dñm.

SUmpſimus Poſtcommunio. dñe ſacri dona myſterij, humiliter deprecantes: vt quę in tui commemoratione nos facere pręcepiſti, in noſtrę proficiant infirmitatis auxilium. Qui viuis ⁊ regnas cum Deo patre in vnitate ſpiritus ſancti deus.

Pro quacūque tribulatione. Orō.

NE deſpicias omnipotens deus, populum tuum in afflictione clamantem: ſed propter gloriam nominis tui tribulatis ſuccurre placatus. Per dominum. Secreta.

SUſcipe dñe propitius hoſtias: quibus ⁊ te placari voluiſti, ⁊ nobis ſalutē potenti pietate reſtitui. Per dominum. Poſtcommunio.

TRibulationem noſtram, quęſumus domine, propitius reſpice: ⁊ iram tuę indignationis, quam iuſtē meremur, auerte. Per dominū.

Tempore famis ⁊ peſtis. Oratio.

DA nobis, q̄s domine, pię ſupplicationis effectū: ⁊ peſtilentiā, famemq; propitiatus auerte: vt mortaliū corda cognoſcant, ⁊ te indignāte talia flagella prodire, ⁊ te miſerante ceſſare. Per domi. Secreta.

DEus, q̄ humani generis vtrāque ſubſtantiam, pręſentiū muneribus ⁊ alimento vegetas, ⁊ renouas ſacramento: tribue q̄s: vt eorū ⁊ corporibus noſtris ſubſidiū non deſit, ⁊ mentibus. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtū. Poſtcommunio.

GUberna, q̄s dñe, temporalibus alimentis, quos dignaris ęternis informare myſterijs. Per do.

Ad pluuiam petendam. Oratio.

DEus, in quo viuimus, mouemur, ⁊ ſumus: pluuiam nobis tribue congruentē: vt p̄ſentibus ſubſidijs ſufficienter adiuti, ſempiternā

fiducia

fiducialius appetamus. Per. Sec.

OBlatis, q̄s dñe, placare muneribus: ⁊ oppoꝛtunuꝫ nobis tribue pluuię ſufficientis auxiliũ. Per dominum noſtruꝫ. Poſtcõmunio.

DA nobis, q̄s dñe, pluuiã ſalutarem: ⁊ aridã terrę faciem fluentis cęleſtib⁹ dignãter infunde. Per.

Ad ſerenitatem petendam. Oꝛatio.

AD te nos dñe clamantes exaudi: ⁊ aeris ſerenitatẽ nobis tribue ſupplicantibus: vt, qui iuſtè pꝛo peccatis noſtris affligimur, miſericoꝛdia tua pꝛęueniente clementiam ſentiamus. Per dominuꝫ. Secret.

PRęueniat nos, q̄ſum⁹ Domine, gratia tua ſemꝑ ⁊ ſubſequaꝛ: ⁊ has oblationes, quas pꝛo peccatis noſtris nomini tuo conſecrandas deferimus, benignus aſſume: vt, per interceſſionem ſanctoꝛum tuoꝛũ cunctis nobis pꝛoficiant ad ſalutem. Per dominum noſtrum. Poſtcõ.

QVęſumus ops Deus clementiã tuã: vt inũdantiã coërceas imbꝛiuꝫ, ⁊ hilaritatẽ vultus tui nobis impertiri digneris. Per dominuꝫ.

Ad tempeſtates repellẽdas. Oꝛo.

A Domo tua, quęſumus domine, ſpiritales nequitię repellãtur, ⁊ aerearũ diſcedat malignitas tẽpeſtatum. Per dñm no. Secreta.

OFferimus tibi domine laudes, ⁊ munera, pꝛo conceſſis beneficijs gratias referentes, ⁊ pꝛo concedendis ſemper ſuppliciter depꝛecantes. Per dñm. Poſtcommunio.

OMnipotens ſempiterne deus, qui nos ⁊ caſtigando ſanas, ⁊ ignoſcendo cõſeruas: pꝛęſta ſupplicibus tuis: vt, ⁊ tranquillitatibus huius optatę cõſolatiõis lętemur, ⁊ dono tuę pietatis ſemꝑ vtamur. Per.

Pꝛo peſte animalium. Oꝛatio.

DEus, qui laboꝛibus hominuꝫ, etiam de mutis animalibus ſolatia ſurrogaſti: ſuppliciter te rogamus: vt, ſine quibus non alitur humana conditio, noſtris facias vſibus nõ perire. Per dominũ. Secreta.

SAcrificijs Domine placatus oblatis, opem tuam noſtris tẽpoꝛibus clementer impende. Per dominum noſtruꝫ. Poſtcõio.

BEnedictionem tuam Domine populus fidelis accipiat: qua coꝛpoꝛe ſaluetur ⁊ mente: ⁊ congruã tibi ſemper exhibeat ſeruitutem: ⁊ pꝛopitiationis tuę beneficia ſemper inueniat. Per dominum noſtrum.

Pꝛo remiſſione peccatoꝛum. Oꝛo.

DEus, q nullũ reſpuis, ſed quantumuis peccantibus, per pęnitentiam pia miſeratione placaris, reſpice pꝛopitius ad pꝛeces humilitatis noſtrę: ⁊ illumina coꝛda noſtra: vt tua valeamus implere pꝛęcepta. Per dominum noſtruꝫ. Secreta.

PRęſens ſacrificium dñe, quod tibi pꝛo delictis noſtris offerimus, ſit tibi munus acceptũ: ⁊ tã viuentibus, quàm defunctis, pꝛoficiat ad ſalutem. Per dñm. Poſtcõio.

EXaudi pꝛeces familię tuę ops deus: ⁊ pꝛęſta, vt ſancta hęc, q̄ à te ſumpſimus, incoꝛrupta in nobis te donante ſeruẽtur. Per dominuꝫ.

Pꝛo petitione lacrymarum. Oꝛo.

OMnipotens ⁊ mitiſſime deus, qui ſitienti populo fontẽ viuentis aquę de petra pꝛoduxiſti: educ de coꝛdis noſtri duritia compunctionis lacrymas: vt peccata noſtra plangere valeamus, remiſſionemque peccatoꝛuꝫ, te miſerante, mereamur accipere. Per dominum no. Secreta.

Hanc

HAnc oblationem, q̄s domine Deus, quam tuę maieſtati pro peccatis noſtris offerimus, reſpice propitiꝰ: ⁊ produc de oculis noſtris lacrymarum flumina: quibus debita flammarum incendia valeant extingui. Per dominum no. Poſtcōio.

GRatiā Spiritus ſancti domine, deus cordibus noſtris clementer infunde: quę nos gemitibus lacrymarum efficiat maculas noſtrorū diluere peccatoruꝫ: atqꝫ optatę nobis, te largiente, indulgentię pręſtet effectum. Per dn̄m. in vnitate eiuſdeꝫ.

Pro tribulatione peccatorū. Oīo.

INeffabilem miſericordiam tuaꝫ nobis domine clementer oſtende: vt, ſimul nos ⁊ à peccatis omnibus exuas, ⁊ à pęnis quas ꝓ his meremur eripias. Per do. Secreta.

PUrificet nos, queſumus domine, muneris pręſentis oblatio: ⁊ dignos ſacra participatione perficiat. Per dominum no. Poſtcōio.

PRęſta, q̄s dn̄e: vt, terrenis affectibus expiati, ad ſuperni plenitudinē ſacramenti, cuius libauimus ſancta, tendamus. Per dominum.

Pro deuotis amicis. Oratio.

DEus, qui charitatis dona per gratiā ſancti Spiritus tuorum cordibus fidelium infudiſti: da famulis ⁊ famulabus tuis, pro quibus tuam deprecamur clementiam, ſaluteꝫ mentis ⁊ corporis: vt te tota virtute diligant, ⁊ quę tibi placita ſunt, tota dilectione perficiant. Per dn̄m no. in vnitate eiuſdem ſpi. Secreta.

MIſerere, q̄s dn̄e, famulis ⁊ famulabus tuis, pro quibus hoc ſacrificiū laudis tuę offerimus maieſtati: vt, per hęc ſancta, ſupernę benedictionis gratiam obtineant, ⁊ gloriam ęternę beatitudinis acquirant. Per dominuꝫ. Poſtcommunio.

DIuina libantes myſteria, quęſumus dn̄e: vt hęc ſalutaria ſacramenta illis proficiant ad proſperitatem ⁊ pacem: pro quoruꝫ quarúmque dilectione, hęc tuę obtulimꝰ maieſtati. Per dominum noſtrum Ieſ.

Pro inimicis. Oratio.

DEus pacis, charitatisqꝫ amator ⁊ cuſtos: da omnibus inimicis noſtris pacem, charitatemqꝫ veram: cunctorumqꝫ eis remiſſionē tribue peccatoruꝫ: noſque ab eorum inſidijs potenter eripe. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtuꝫ. Sec.

OBlatis, quęſumus domine, placare muneribus: ⁊ nos ab inimicis noſtris clementer eripe: eisqꝫ indulgentiam tribue delictoruꝫ. Per dominum noſtrum Ieſum. Poſtc.

HAec nos communio dn̄e èruat à delictis: ⁊ ab inimicorum defendat inſidijs. Per dominum noſt.

Pro iter agentibus. Oratio.

ADeſto dn̄e ſupplicationibus noſtris: ⁊ viam famulorum tuorū ī ſalutis tuę proſperitate diſpone: vt, inter omnes vię ⁊ vitę huius varietates, tuo ſemper protegantur auxilio. Per dominuꝫ noſtrum. Secreta.

PRopitiare domine ſupplicationibus noſtris: ⁊ has oblationes, quas tibi offerimus ꝓ famulis tuis, benignus aſſume: vt, viam illorum, ⁊ pręcedēte gratia tua dirigas, ⁊ ſubſequente comitari digneris: vt, de actu atqꝫ incolumitate eorum, ſecunduꝫ miſericordię tuę pręſidia, gaudeamus. Per dominum noſtruꝫ Ieſuꝫ Chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat. Poſtcōio.

TUa dn̄e famulos tuos ſperantes

in

in te, q̄ ſumpſimus, ſacraméta cuſto-
diant: ⁊ cõtra omnes aduerſos tueā-
tur incurſus. Per dominū noſtrū.

Pro Nauigantibus. Oratio.

Deus, qui trāſtuliſti patres no-
ſtros per mare rubrū, ⁊ tranſ
uexiſti eos per aquam nimiam, tan-
dem tui nominis decantantes: te ſup
pliciter deprecamur: vt, in naui fa-
mulos tuos, repulſis aduerſitatibus,
portu ſemper optabili, curſuqꝫ tran-
quillo tuearis. Per dn̄m. Secreta.

Suſcipe, quęſumus dn̄e, preces
famulorum tuorum, cum obla-
tionibus hoſtiarum: ⁊ tua myſteria
celebrantes ab omnibus defende pe
riculis. Per do. Poſtcommunio.

Sanctificati diuino myſterio,
maieſtatē tuā dn̄e ſuppliciter
deprecamur, ⁊ petimus: vt, quos do
nis facis cęleſtibus intereſſe, per ſi-
gnū ſanctę Crucis ⁊ a peccatis om-
nibus abſtrahas, ⁊ a periculis cun-
ctis miſeratus eripias. Per dn̄m.

Pro infirmis. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus,
ſalus ęterna credentium: exau-
di nos pro infirmis famulis tuis: pro
q̄bus miſericordię tuę imploramus
auxilium: vt reddita ſibi ſanitate, gra
tiarū tibi in eccleſia tua referāt actio
nes. Per dominum no. Secreta.

Deus, ſub cuius nutibus vitę no
ſtrę momenta decurrunt: ſuſci
pe preces ⁊ hoſtias famulorū tuorū,
pro quibus miſericordiam tuā ęgro
tantibus imploramus: vt, de quorū
periculo metuimus, de eorū ſalute
lętemur. Per do. Poſtcōmunio.

Deus, infirmitatis humanę ſin-
gulare pręſidiū, auxilij tui ſu-
per infirmos famulos tuos oſtende
virtutem: vt, ope miſericordię tuę

adiuti, eccleſię tuę ſanctę incolumes
repręſentari mereantur. Per do.

Pro conſtituto in carcere. Oratio.

Deus, qui beatum Petrū a vin
culis abſolutū illęſū abire feci-
ſti: famuli tui in captiuitate poſiti vin
cula abſolue: ⁊ eū ipſius meritis illę-
ſum abire cõcede. Per d. Secreta.

Super has, q̄s domine, hoſtias
benedictio copioſa deſcendat:
quę captiui noſtri vincula ſoluat, ⁊
de eius liberatione nos cito lętificet.
Per dominū noſtrum. Poſtcōio.

Preces noſtras, quęſumus dn̄e,
clementer exaudi: ⁊ per hęc ſa-
cramenta quę ſumpſimus, famulum
tuum a vinculis ſuę captiuitatis ab-
ſolue. Per dominum noſtrum Je.

Pro tentatis ⁊ tribulatis. Oratio.

Deus, qui iuſtificas impium, ⁊
non vis mortem peccatorum:
maieſtatem tuam ſuppliciter depre-
camur: vt famulos tuos de tua miſe-
ricordia confidētes, cęleſti protegas
benignus auxilio, ⁊ aſſidua precatio-
ne conſerues: vt tibi iugiter famulen
tur, ⁊ nullis tentationibus a te ſepa-
rentur. Per dominum. Secreta.

Huius, q̄s dn̄e, virtute myſterij,
⁊ a proprijs munda delictis, ⁊
famulos tuos ab omnibus abſolue
peccatis. Per do. Poſtcōmunio.

Purificent nos, q̄s domine, ſa-
cramēta, q̄ ſumpſimus: ⁊ famu
los tuos ab omni culpa liberos eſſe
concede: vt, qui conſcientię reatu cõ
ſtringuntur, cęleſtis remedij plenitu
dine glorientur. Per dominum no.

Ad repellendas malas cogita-
tiones. Oratio.

Omnipotēs ⁊ mitiſſime deus,
reſpice propitius preces nr̄as:
⁊ libera corda nr̄a de malarū tenta-
tionibus

tionibus cogitationum: vt ſancti ſpiritus dignum fieri habitaculum mereamur. Per dominum. in vnitate eiuſdem ſpiritus ſancti. Secreta.

HAs tibi domine offerimus oblationes pro ſalute noſtra: quatenus animas noſtras ab immundis cogitationibus purges, illęſaſqꝫ cuſtodias: ⁊ ſancti ſpiritus gratia illuminare digneris. Per dominum. in vnitate eiuſdem. Poſtcõmunio.

DEus, qui illuminas omnez hominẽ venientem in hunc mundum, illumina, q̃ſumus, corda noſtra gratię tuę ſplẽdore: vt digné maieſtati tuę miniſtrare, teqꝫ ęterna charitate diligere valeamus. Per domi.

Ad poſtulandam charitatem. Orõ.

DEus, qui diligentibus te facis cuncta prodeſſe: da cordibus noſtris inuiolabilem tuę charitatis affectũ: vt deſideria de tua inſpiratione concepta, nulla poſſint tentatione mutari. Per dominuz. Secreta.

DEus, qui nos ad imaginẽ tuaz ſacramentis rénouas, ⁊ prętceptis: perfice greſſus noſtros in ſemitis tuis: vt, charitatis donum, quod feciſti à nobis ſperari, per hęc quę offerimus ſacrificia, facias apprehẽdi. Per dominum. Poſtcommunio.

SAncti ſpiritus gratia, q̃s dñe, corda noſtra illuminet: ⁊ perfectę charitatis dulcedine abundanter reficiat. Per do. in vnitate eiuſdez.

Ad poſtulandam patientiam. Orõ.

DEus, qui vnigeniti tui patientia, antiqui hoſtis contriuiſti ſuperbiam: da nobis, q̃s, quę idem piè pro nobis pértulit, digné recólere: ſicque exẽplo eius, nobis aduerſantia ęquanimiter tolerare. Per eundem dominum noſtrũ. Secreta.

MUnera noſtrę oblationis, q̃s domine, placatus ſuſcipe: quę, vt nobis patientię donum condonare digneris, maieſtati tuę deuota offerimus actione. Per do. Poſtcõio.

SAcroſancta dñe ſumpta myſteria amiſſam nobis, q̃s, recõcilient gratiã: atqꝫ munus patientię in illatis omnibus, ſemper ⁊ vbique protegendo, impertiant. Per do.

Ad poſtulandam cõtinẽtiam. Orõ.

URe igne ſancti ſpiritus renes noſtros, ⁊ cor noſtrum, domine: vt tibi caſto corpore ſeruiamus, ⁊ mundo corde placeamus. Per dominum. in vnitate eiuſdẽ. Secreta.

DIrumpe dñe vincula peccatorum noſtroruz: ⁊, vt ſacrificare tibi hoſtiaz laudis abſoluta libertate poſſimus, retribue, quę ante tribuiſti: ⁊ ſalua nos per indulgentiã, quos dignatus es ſaluare per gratiam. Per dominum. Poſtcommunio.

DOmine adiutor ⁊ protector noſter adiuua nos: ⁊ refloreat caro noſtra vigore pudicitię, ⁊ ſanctimonię nouitate: ereptamqꝫ de manu tartari in reſurrectionis gaudium iubeas prętſentari. Per dominum no.

Pro ſalute viuorum. Oratio.

PRętende dñe fidelibus tuis dexteram cęleſtis auxilij: vt te toto corde perquirãt, ⁊ q̃ digné poſtulãt cõſequi mereanť. Per do. Secreta.

PRopitiare dñe ſupplicationibus noſtris: ⁊ has oblationes fidelium tuorũ, quas tibi pro incolumitate eorum offérimus, benignus aſſume: ⁊, vt nullius ſit irritum votũ, nullius vacua poſtulatio: pręſta, quęſumus: vt, quod fideliter petimus, efficaciter conſequamur. Per dñm noſtrum Ieſum. Poſtcommunio.

DA fidelibus tuis, q̃s dñe, in tua
fide ⁊ ſinceritate conſtantiã: vt
in charitate diuina firmati, nullis tẽ-
tationibus ab eius integritate vellã-
tur. Per dominum noſtrum Jeſuꝫ.

Pro viuis ⁊ defunctis. Oratio.

OMnipotens ſempiterne deus,
qui viuorum dominaris ſimul
⁊ mortuorum: omniumqꝫ miſereris,
quos tuos fide ⁊ opere futuros eſſe
pręnoſcis: te ſupplices exoramus: vt,
pro quibus effundere preces decre-
uimus, quóſque vel pręſens ſęculum
adhuc in carne retinet, vel futurũ iaꝫ
exutos corpore ſuſcepit: intercedẽti-
bus omnibus ſanctis tuis: pietatis tuę
clementia, omniũ delictoruꝫ ſuorum
veniam conſequantur. Per. Secr.

DEus cui ſoli cognit⁹ eſt nume-
rus electoruꝫ in ſuperna felici-
tate locandus: tribue q̃s: vt, interce-
dentibus oĩbus ſanctis tuis, vniuer
ſorum quos in oratione commenda-
tos ſuſcepimus, ⁊ nomina omniuꝫ fi
delium beatę prędeſtinationis liber
aſcripta retineat. Per dominũ no-
ſtrum Jeſum Chriſtum. Poſtcõio.

PUrificent nos, q̃s, op̃s, ⁊ miſeri
cors deus, ſacramenta quę ſum
pſimus: ⁊ intercedentibus omnibus
ſanctis tuis, pręſta: vt hoc tuum ſacra
mentũ non ſit nobis reatus ad pęnaꝫ,
ſed interceſſio ſalutaris ad veniam: ſit
ablutio ſcelerum, ſit fortitudo fragi-
lium, ſit contra omnia mundi pericu
la firmamentum: ſit viuorum, atque
mortuorum fidelium, remiſſio om-
nium delictorum. Per dominum.

¶ Pro ordinandis. Oratio.

EXaudi, quęſumus, domine ſup
plicũ preces: ⁊ deuoto tibi pe-
ctore famulantes perpetua defenſio-
ne cuſtodi: vt nullis perſecutoribus
impediti, liberã ſeruitutem tuis ſem-
per exhibeamus officijs. Per do
minum noſtrum Jeſum. Secreta.

TUis, quęſum⁹ dñe, operare my
ſterijs: vt hęc munera dignis ti-
bi mẽtibus offeram⁹. Per. Poſtc.

QUos tuis domine reficis ſacra
mentis, continuis attolle beni-
gnus auxilijs: vt tuę redemptionis
effectum, ⁊ myſterijs capiamus, ⁊
moribus. Per dominum noſtrum.

Pro Conſecratione epõrum. Orõ.

ADeſto ſupplicationibus noſtris
op̃s deus: ⁊ quod humilitatis
noſtrę gerẽdũ eſt miniſterio, tuę vir-
tutis impleatur effectu. Per. Sec.

SUſcipe domine munera, quę ti
bi offerimus, ꝓ hoc famulo tuo:
⁊ propitius in eo tua dona cuſtodias.
Per dominum noſtrum Jeſum.

Conſecratus dicit ſecretè.

SUſcipe dñe munera, q̃ tibi offe-
rimus pro me miſero famulo
tuo: ⁊ propitius in me tua dona cu-
ſtodias. Per dominum noſtrum.

Infra actionem dicit conſecrator.

HAnc igitur oblationẽ ſeruitutis
noſtrę, ſed ⁊ cunctę familię tuę,
quã tibi offerimus etiam pro hoc fa-
mulo tuo, quem ad epiſcopatus ordi
nẽ promouére dignatus es, q̃ſumus
dñe, vt placatus accipias, ⁊ propi-
tius in eo tua dona cuſtodias: vt, qđ
diuino munere conſecutus eſt, diui-
nis affectibus exequatur: dieſqꝫ no-
ſtros in tua pace diſponas, atque ab
ęterna dãnatione nos eripi, ⁊ in ele-
ctorum tuorum iubeas grege nume-
rari. Per Chriſtuꝫ dominum noſt.

Conſecratus dicit.

HAnc igitur oblationẽ ſeruitutis
nrę, ſed ⁊ cũctę familię tuę, quã
tibi offerimus etiam pro me famulo
tuo,

tuo, quem ad epiſcopatus ordinem promouere dignatus es, queſumus domine, vt placatus accipias, ⁊ propitius in me tua dona cuſtodias: vt, quod diuino munere conſecutus ſuꝫ, diuinis affectibus exequar: dieſque noſtros in tua pace diſponas: atque ab eterna damnatione nos eripi, ⁊ in electorum tuorum iubeas grege numerari. Per Chriſtum dominuꝫ noſtrum Poſtcommunio.

Plenum, queſumus domine, in nobis remediuꝫ tue miſerationis operare: ac tales nos eſſe perfice propitius, ⁊ ſic refoue: vt tibi in omnibus placere valeamus. Per dñm noſtrum Jeſum Chriſtum filium.

MISSA IN COMMEMORAtione omnium fidelium defunctorum. Introitus.

Requiem eternam dona eis dñe: ⁊ lux perpetua luceat eis. pſal's. Te decet hymnus deus in Sion, ⁊ tibi reddetur votuꝫ in Hieruſaleꝫ: exaudi orationeꝫ meã, ad te omnis caro veniet. deinde abſolute repetitur R. equieꝫ eternam. vſque ad pſalmũ. Oratio.

Fidelium deus omnium conditor ⁊ redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum, remiſſionem cunctorum tribue peccatorum: vt indulgentiam, quaꝫ ſemper optauerunt, pijs ſupplicationibus conſequantur. Qui viuis, ⁊ regnas cum Deo patre, in vnitate ſpiritus ſancti, deus: per omnia ſecula ſeculorum. R. Amen.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

Fratres: Ecce, myſterium vobis dico. Omnes quidem 1.c.15
reſurgemus: ſed non omnes immutabimur. In momento, in ictu oculi, in nouiſſima tuba, (canet enim tuba) ⁊ mortui reſurgent incorrupti: ⁊ nos immutabimur. Oportet enim corruptibile hoc, induere incorruptionem: ⁊ mortale hoc, induere immortalitatem. Cum autem mortale hoc induerit immortalitatem: tunc fiet ſermo qui ſcriptus eſt. Abſorpta eſt mors in victoria. Ubi eſt mors victoria tua? vbi eſt mors ſtimulus tuus? Stimulus autem mortis, peccatum eſt: virtus vero peccati, lex. Deo autem gratias, qui dedit nobis victoriam per Jeſum Chriſtum dominum noſtruꝫ. Graduale.

Requiem eternam dona eis domine: ⁊ lux perpetua luceat eis. V. In memoria eterna erit iuſtus: ab auditione mala non timebit. Tractus.

Abſolue domine animas omniuꝫ fidelium defunctorum ab omni vinculo delictorum. V. Et gratia tua illis ſuccurrente, mereantur euadere iudicium vltionis. V. Et lucis eterne beatitudine perfrui.

Sequentia.

Dies ire, dies illa,
Soluet ſeclum in fauilla,
Teſte Dauid cum Sibylla.
Quantus tremor eſt futurus,
Quando iudex eſt venturus,
Cuncta ſtricte diſcuſſurus.
Tuba mirum ſpargens ſonum,
Per ſepulcra regionum,
Coget omnes ante thronum.
Mors ſtupebit ⁊ natura,

Cum

Cum erſurget creatura,
Iudicanti reſponſura.
Liber ſcriptus proferetur,
In quo totum continetur,
Unde mundus iudicetur.
Iudex ergo cum ſedebit,
Quicquid latet apparebit,
Nil inultum remanebit.
Quid ſum miſer tunc dicturus?
Quem patronum rogaturus?
Cum vix iuſtus ſit ſecurus.
Rex tremendę maieſtatis,
Qui ſaluandos ſaluas gratis,
Salua me fons pietatis.
Recordáre Ieſu pie,
Quód ſum cauſa tuę vię,
Ne me perdas illa die.
Quęrens me, ſediſti laſſus:
Redemiſti crucem paſſus:
Tantus labor non ſit caſſus.
Iuſtę iudex vltionis,
Donum fac remiſſionis
Ante diem rationis.
Ingemiſco, tanquam reus:
Culpa rubet vultus meus:
Supplicanti parce deus.
Qui Mariam abſoluiſti,
Et latronem exaudiſti,
Mihi quoque ſpem dediſti.
Preces meę non ſunt dignę:
Sed tu bonus fac benigné,
Ne perenni cremer igne.
Inter oues locum pręſta:
Et ab hędis me ſequeſtra,
Statuens in parte dextra.
Confutatis maledictis,
Flammis acribus addictis,
Uoca me cum benedictis.
Oro ſupplex ⁊ acclinis:
Cor contritum quaſi cinis:
Gere curam mei finis.
Lacrymoſa dies illa,
Qua reſurget ex fauilla
Iudicandus homo reus.
Huic ergo parce Deus.
Pie Ieſu domine,
Dona eis requiem. Amen.

Sequentia S. euãgelii ſm Ioanné.

In illo tempore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis, ⁊ turbis Iudęorum. Amen amen dico vobis: quia venit hora ⁊ nunc eſt, quando mortui audient vocem filij dei: ⁊ qui audierint, viuent. Sicut enim pater habet vitam in ſemetipſo: ſic dedit ⁊ filio vitam habere in ſemetipſo: ⁊ poteſtatem dedit ei iudicium facere: q̄r filius hominis eſt. Nolite mirari hoc: quia venit hora, in qua omnes qui in monumentis ſunt audient vocem filij dei. Et procedent qui bona fecerunt, in reſurrectionem vitę: qui vero mala egerunt, in reſurrectionem iudicij. Offerto. Domine Ieſu Chriſte rex glorię, libera animas omnium fidelium defunctorum de pęnis inferni, ⁊ de profundo lacu: libera eas de ore leonis, ne abſorbeat eas tartarus, ne cadant in obſcuruȝ: ſed ſignifer ſanctus Michael repręſentet eas in lucem ſanctam: Quam olim Abrahę promiſiſti, ⁊ ſemini eius. ℣. Hoſtias ⁊ preces tibi dñe laudis offerimus: tu ſuſcipe pro animabus illis, quarum hodie memoriam facimus: fac eas dñe de morte tranſire ad vitaȝ. Quaȝ oliȝ. Secre.

Hoſtias, quęſumus dñe, quas tibi pro animabus famulorum famularumque tuarum offerimus, propitiatus intende: vt quibus fidei Chriſtianę meritũ contuliſti, dones ⁊ pręmium. Per dominuȝ noſtrũ. Communio. Lux ęterna luceat eis domine, Cũ ſanctis tuis in ęternuȝ: quia pius es. ℣. Requiẽ ęternã do-

na eis domine: ⁊ lux ꝑpetua luceat eis. Cū ſanctis. Poſtcommunio.

A Nimabus, q̄s domine, famulorum famularumque tuarum oratio proficiat ſupplicantiū: vt eas ⁊ a peccatis omnibus exuas, ⁊ tuę redēptionis facias eſſe participes. Qui viuis ⁊ regnas cū deo patre. Dicto Dominus vobiſcum, dicitur Requieſcant in pace. ℟. Amen. ⁊ non datur benedictio. Sed dicto ſecretè P laceat tibi ſancta. dicitur euangeliū ſecundū Joannem. I n principio erat verbum, ⁊ verbum.

¶ In die obitus ſeu depoſitionis defuncti. Introitus.

R Equiē ęternam dona eis dn̄e: ⁊ lux ꝑpetua luceat eis. Ps. Te decet hymnus deus in Sion, ⁊ tibi reddetur votū in Hieruſalē: exaudi orationē meā, ad te omnis caro veniet. R equiē ęternam. Oratio.

D Eus, cui propriū eſt miſereri ſemper ⁊ parcere: te ſupplices exoramus pro anima famuli tui N. quam de hoc ſeculo hodie migrare iuſſiſti: vt non tradas eā in manibus inimici, neque obliuiſcaris in finem: ſed iubeas eā a ſanctis angelis ſuſcipi, ⁊ ad patriam paradiſi perduci: vt quia in te ſperauit ⁊ credidit, non pęnas ęternas ſuſtineat, ſed gaudia ſempiterna poſſideat. Per dominum noſtrum Jeſū Chriſtū filium tuū, Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Theſſalonicenſes.

1.c.4 F Ratres: Nolumus vos ignorare de dormientibus, vt non contriſtemini, ſicut ⁊ cęteri qui ſpem non habent. Si enim credimus quod Jeſus mortuus eſt ⁊ reſurrexit: ita ⁊ deus eos qui dormierunt per Jeſum, adducet cum eo. Hoc enim vobis dicimus in verbo domini, quia nos qui viuimus, qui reſidui ſumus, in aduentu domini, non pręueniemus eos, qui dormierunt. Quoniā ipſe dominus in iuſſu ⁊ in voce Archangeli, ⁊ in tuba dei deſcendet de cęlo: ⁊ mortui qui in Chriſto ſunt, reſurgent primi. Deinde nos qui viuimus, qui relinquimur: ſimul rapiemur cum illis in nubibus obuiam Chriſto in aera: ⁊ ſic ſemper cum domino erimus. Itaque conſolamini inuicem in verbis iſtis. Graduale.

R equiem ęternam dona eis domine: ⁊ lux perpetua luceat eis. ℣. In memoria ęterna erit iuſtus: ab auditione mala non timebit. Tractus.

A bſolue domine animas omnium fidelium defunctorum ab omni vinculo delictorum. ℣. Et gratia tua illis ſuccurrente, mereantur euadere iudicium vltionis. ℣. Et lucis ęternę beatitudine perfrui. Sequentia.

D ies irę, ⁊c. vt ſupra folio. 234.

Sequentia ſancti Euangelij ſecundum Joannem.

I N illo tempore: Dixit Martha ca.11
ad Jeſum. Dn̄e ſi fuiſſes hic, frater meus non fuiſſet mortuus. Sed ⁊ nunc ſcio, quia, quęcunque popoſceris a deo, dabit tibi deus. Dicit ei Jeſus. Reſurget frater tuus. Dicit ei Martha. Scio quia reſurget in reſurrectiōe, in nouiſſimo die. Dixit ei Jeſus. Ego ſum reſurrectio ⁊ vita. Qui credit in me: etiam ſi mortuus fuerit, viuet. Et omnis qui viuit, ⁊ credit in me: nō morietur in ęternum. Credis hoc? Ait illi. Utique

domine

domine, ego credidi quia tu es Chriſtus filius Dei viui, qui in hunc mũdum veniſti. **Offertorium.**

Domine Ieſu Chriſte rex glorię: libera animas omnium fidelium defunctoruʒ de pęnis inferni, ⁊ de profundo lacu: libera eas de ore leonis, ne abſorbeat eas tartarus, ne cadant in obſcurũ: ſed ſignifer ſanctus Michael repręſentet eas in lucẽ ſanctã: Quaʒ olim Abrahę promiſiſti, ⁊ ſemini eius. ℣. Hoſtias ⁊ preces tibi dñe laudis offerimus: tu ſuſcipe pro animabus illis, quarũ hodie memoriã facimus: fac eas dñe de morte tranſire ad vitam. Quã oliʒ. **Secre.**

Propitiare, quęſumus domine, animę famuli tui N. pro quo tibi hoſtiam laudis immolamus, maieſtatem tuam ſuppliciter deprecantes: vt per hęc pię placationis officia peruenire mereatur ad requiem ſempiternam. Per dominum no. **Cõmunio.** Lux ęterna luceat eis domine, Cũ ſanctis tuis in ęternũ: quia pius es. ℣. Requiẽ ęternam dona eis domine: ⁊ lux perpetua luceat eis. Cum ſanctis. **Poſtcõmunio.**

Preſta, quęſumus omnipotens deus: vt anima famuli tui N. quę hodie de hoc ſeculo migrauit, his ſacrificijs purgata, ⁊ à peccatis expedita, indulgentiã pariter, ⁊ vitam capiat ſempiternam. Per do.

¶ **In die tertio, ſeptimo, ⁊ trigeſimo depoſitionis defuncti, dicitur Miſſa vt ſupra, exceptis orationibus, quę dicuntur vt infra. Oratio.**

Quęſumus dñe: vt animę famuli tui, cuius depoſitionis diẽ tertiũ, **vel** ſeptimũ, **vel** trigeſimum, commemoramus, ſanctorum atque electorum tuorum largiri digneris conſortium: ⁊ rorem miſericordię tuę perennem infundas. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium. **Secreta.**

Munera, quęſumus domine, quę tibi pro anima famuli tui offerimus, placatus intende: vt remedijs purgata cęleſtibus in tua pietate requieſcat. Per dominum. **Poſtcõio.**

Suſcipe domine preces noſtras pro anima famuli tui: vt, ſiquę ei maculę de terrenis contagijs adheſerunt, remiſſionis tuę miſericordia deleantur. Per dominum no.

¶ **In Anniuerſario defunctorum. Introitus.**

Requiem ęternã dona eis domine: ⁊ lux perpetua luceat eis. **Pſalmus.** Te decet hymnus Deus in Sion, ⁊ tibi reddetur votum in Hieruſaleʒ: exaudi orationeʒ meam, ad te omnis caro veniet. Requiem ęternam dona. **Oratio.**

Deus indulgentiaruʒ domine, da animabus famulorũ famularumque tuarum, quorum anniuerſarium depoſitionis diem commemoramus, refrigerij ſedem, quietis beatitudinem, ⁊ luminis claritateʒ. Per dominum noſtrum Ieſum.

Lectio libri Machabęorum.

In diebus illis. Vir fortiſſimus 2.ca. 12
Iudas, collatione facta, duodecim millia drachmas argenti miſit Hieroſolymam offerri pro peccatis mortuorum ſacrificium, iuſtè ⁊ religioſè de reſurrectione cogitans. (Niſi enim eos qui ceciderant,

rant, reſurrecturos ſperaret, ſuperfluum videretur ⁊ vanum orare pro mortuis.) Et quia cōſiderabat, quòd hi qui cum pietate dormitionē acceperant, optimam haberent repoſitā gratiam. Sancta ergo ⁊ ſalubris eſt cogitatio pro defunctis exorare: vt à peccatis ſoluantur. Graduale.

Requiem ęternā dona eis domine: ⁊ lux perpetua luceat eis. ℣. In memoria ęterna erit iuſtus: ab auditione mala non timebit. Tractus.

Abſolue dñe animas omniū fideliū defunctorū ab omni vinculo delictorū. ℣. Et gratia tua illis ſuccurrēte mereantur euádere iudiciū vltionis. ℣. Et lucis ęternę beatitudine perfrui. Sequētia, Dies irę, ⁊ in ſequenti miſſa pro arbitrio ſacerdotis.

Sequētia S. euangelij ſm Ioannē.

ca.6 In illo tpe: Dixit Ieſ⁹ diſcipulis ſuis, ⁊ turbis iudęorum. Omē quod dat mihi pater ad me veniet: ⁊ eū, q venit ad me, nō eijciā foras. Qr deſcēdi de cęlo, nō vt faciā voluntatē meā, ſed voluntatem eius qui miſit me. Hęc eſt autē voluntas eius qui miſit me patris: vt omne quod dedit mihi, nō pdam ex eo, ſed reſuſcitē illud in nouiſſimo die. Hęc eſt autem voluntas patris mei qui miſit me: vt omnis qui videt filium, ⁊ credit in eum: habeat vitā ęternā. Et ego reſuſcitabo eū in nouiſſimo die. Offe.

Dñe Ieſu Chriſte rex glorię, libera animas omnium fideliū defunctorum de pęnis inferni, ⁊ de profundo lacu: libera eas de ore leonis, ne abſorbeat eas tartarus, ne cadant in obſcurū, ſed ſignifer ſanctus Michael repręſentet eas in lucē ſanctā. Quā olim Abrahę pmiſiſti, ⁊ ſemini ei⁹. ℣. Hoſtias ⁊ preces tibi domine laudis offérimus: tu ſuſcipe pro animabus illis, quarū hodie memoriā facimus: fac eas dñe de morte trāſire ad vitam. Quam olim. Secreta.

Propitiare domine ſupplicationibus noſtris, pro animabus famulorū famularūq; tuarū, quorum hodie annua dies agitur, pro quibus tibi offerimus ſacrificiū laudis: vt eas ſanctorū tuorum conſortio ſociare digneris. Per dominū.

Cōmunio Lux ęterna luceat eis domine, Cum ſanctis tuis in ęternum: quia pius es. ℣. Requiē ęternā dona eis domine: ⁊ lux perpetua luceat eis. Cum ſanctis. Poſtcōmunio.

Preſta, q̄ſumus domine: vt animę famulorū famularūq; tuarum, quorum anniuerſarium depoſitionis diē cōmemoramus, his purgatę ſacrificijs, indulgentiā pariter ⁊ requiē capiant ſempiternā. Per.

¶ Si pro vno fiat anniuerſariū, pdicte orōnes dicāt i ſingulari numero.

¶ In miſſis quotidianis defunctorum. Introitus.

Requiē ęternā dona eis dñe: ⁊ lux perpetua luceat eis. Ps. Te decet hymnus De⁹ in ſiō, ⁊ tibi reddet votū in Hieruſalē: exaudi orationē meā, ad te oīs caro veniet. Requiem ęternam. Pro defunctis epiſcopis, ſeu ſacerdotibus. Oratio.

Deus,

Deus, qui inter apoſtolicos ſa-
cerdotes, famulos tuos ponti
ficali, ſeu ſacerdotali, feciſti dignitate
vigere, preſta quęſumus: vt eorum
quoqꝫ perpetuo aggregentur con-
ſortio. Per dominum noſtrum Ie.
Pro defunctis fratribus, propin-
quis ⁊ benefactoribus. Oratio.
Deus, venię largitor, ⁊ humanę
ſalutis amator, q̃s clementiam
tuam: vt noſtrę congregationis fra-
tres, propinquos, ⁊ benefactores,
qui ex hoc ſeculo tranſierunt: beata
Maria ſemper virgine interceden-
te, cum omnibus ſanctis tuis: ad per-
petuę beatitudinis conſortium per-
uenire concedas. Per dominum
noſtrum Jeſum Chriſtũ. Pro fide-
libus defunctis, generalis. Oratio.
Fidelium, deus, omnium cõditor
⁊ redemptor, animabus famu
lorum famularumqꝫ tuarum remiſſio
nẽ cunctorum tribue peccatorũ: vt in-
dulgentiã, quã ſemper optauerunt,
pijs ſupplicationibus cõſequantur.
Qui viuis ⁊ regnas cum Deo patre
in vnitate ſpiritus. Lectio libri
Apocalypſis beati Joãnis apoſtoli.
c.14 In diebus illis. Audiui vocem
de cęlo, dicentem mihi. Scribe,
Beati mortui, q in domino moriun-
tur. Amodo iam dicit ſpiritus, vt re-
quieſcant à laboribus ſuis. Opera
enim illorũ ſequuntur illos. Gradu.
Requiẽ ęternam dona eis domine:
⁊ lux perpetua luceat eis. ℣. In me-
moria ęterna erit iuſtus: ab auditio-
ne mala non timebit. Tractus. Ab-
ſolue domine animas omniũ fideliũ
defunctorũ ab omni vinculo delicto
rũ. ℣. Et gratia tua illis ſuccurrẽte,
mereãtur euádere iudiciũ vltionis.
℣. Et lucis ęternę beatitudine pfrui.

Sequen. ſancti euan. ſm Joannem.
In illo tempore: Dixit Jeſus di- ca.6
ſcipulis ſuis, ⁊ turbis Judęorũ.
Ego ſum panis viu9, qui de cęlo de-
cendi. Siquis manducauerit ex hoc
pane, viuet in ęternũ. Et panis, quẽ
quẽ ego dabo, caro mea eſt pro mun
di vita. Litigabant ergo Judęi adin-
uicem, dicentes. Quomodo poteſt
hic nobis carnẽ ſuã dare ad mandu-
cãdũ: Dixit ergo eis Jeſus. Amen,
amen dico vobis: niſi manducaueri-
tis carnem filij hominis, ⁊ biberitis
eius ſanguinem, non habebitis vitã
in vobis. Qui manducat meam car-
nem: ⁊ bibit meum ſanguinem, ha-
bet vitam ęternam. Et ego reſuſcita-
bo eũ in nouiſſimo die. Offertoriũ.
℟ ñe Jeſu Chriſte rex glorię, libera
animas omnium fidelium defuncto-
rum de pęnis inferni, ⁊ de profundo
lacu: libera eas de ore leonis, ne ab-
ſorbeat eas tartarus, ne cadãt in ob-
ſcurũ, ſed ſignifer ſanctus Michael
repręſentet eas in lucẽ ſanctam. Quã
olim Abrahę promiſiſti, ⁊ ſemini ei-
us. ℣. Hoſtias ⁊ preces tibi domine
laudis offérimus: tu ſuſcipe pro ani-
mabus illis, quarum hodie memo-
riam facimus: fac eas domine de
morte tranſire ad vitam. Quã olim.
Pro defunctus epiſcopis, ſeu ſa-
cerdotibus. Secreta.
Suſcipe, domine quęſumus, pro
animabus famulorum tuorum
pontificum, ſeu ſacerdotum, quas
offérimus hoſtias: vt quibus in hoc
ſeculo pontificale, ſeu ſacerdotale
donaſti meritum, in cęleſti regno ſan-
ctorũ tuorũ iubeas cõiungi cõſortio.
Per. Pro defunctis fratribus, p-
pinquis, ⁊ benefactorib9. Sec.
Deus, cuius miſericordię nõ eſt

numerus, ſuſcipe propitius preces humilitatis noſtrę: ⁊ animabus fratrum, propinquorum, ⁊ benefactorũ noſtrorum, quibus tui nominis dediſti confeſſionem, per hęc ſacramenta ſalutis noſtrę, cunctorum remiſſionem tribue peccatorum. Per dñm.

Pro fidelibus defunctis. Secreta.

Hoſtias, quęſumus dñe, quas tibi pro animabus famulorum famularumqꝫ tuarũ offerimus, propitiatus intende: vt, qbus fidei Chriſtianę meritum contuliſti, dones ⁊ pręmium. Per dominum noſtrum.

Communio. Lux ęterna luceat eis domine, Cum ſanctis tuis in ęternum: quia pius es. ℣. Requiem ęternam dona eis domine: ⁊ lux perpetua luceat eis. Cum ſanctis.

Pro defunctis epiſcopis, ſeu ſacerdotibus. Poſtcommunio.

PRoſit, q̃s domine, animabus famulorũ tuorum pontificũ ſeu ſacerdotũ, miſericordię tuę implorata clementia: vt eius, in quo ſperauerũt ⁊ crediderunt, ęternũ capiant te miſerante conſortium. Per dominũ.

Pro defunctis fratribus, propinquis, ⁊ benefactoribus. Poſtcõio.

PRęſta, q̃s, oms ⁊ miſericors deus: vt animę fratrum, propinquorum, ⁊ benefactorum noſtrorũ, pro quibus hoc ſacrificium laudis, tuę obtulimus maieſtati, per huius virtutem ſacramenti à peccatis omnibus expiatę, lucis perpetuę, te miſerante, recipiant beatitudinẽ. Per.

Pro fidelibus defunctis. Poſtcõ.

ANimabus, q̃s dñe, famulorum famularumqꝫ tuarũ oratio proficiat ſupplicantiũ: vt eas ⁊ à peccatis oĩbus ẽruas, ⁊ tuę redemptionis facias eſſe participes. Qui viuis.

Epiſtolę, ⁊ Euangelia ſuperius poſita in vna Miſſa, p defũctis, dici poſſunt etiã in alia Miſſa pro defunctis.

ORATIONES DIVERSAE pro defunctis.

¶ In die depoſitionis, ⁊ anniuerſario Sũmi Põtificis, dĩ prima Miſſa, vt ſupra. fol. 132. pręter orationes, quę dicuntur vt infra. Oratio.

DEus, q inter ſummos ſacerdotes famulũ tuũ N. ineffabili tua diſpoſitiõe cõnumerari voluiſti: pręſta, q̃s: vt, qui vnigeniti filij tui vices in terris gerebat, ſanctorum tuorum pontificũ conſortio perpetuo aggregetur. Per eundem do. Secreta.

SVſcipe, q̃s dñe, p anima famuli tui N. ſummi pontificis quas offerimus hoſtias: vt cui in hoc ſęculo pontificale donaſti meritum, in cęleſti regno ſanctorũ tuorum iubeas iungi conſortio. Per dominum noſtrum Ieſum. Poſtcommunio.

PRoſit, quęſumus dñe, animę famuli tui N. ſummi pontificis miſericordię tuę implorata clemẽtia: vt eius in quo ſperauit ⁊ credidit, ęternũ capiat te miſerãte cõſortiũ. Per.

Pro defuncto Epiſcopo dicitur prima miſſa, vt ſupra. folio 234.

Oratio vt infra. Oratio.

DEus, qui inter apoſtolicos ſacerdotes famulũ tuũ põtificali feciſti dignitate vigere: pręſta q̃s, vt eorum quoqꝫ perpetuo aggregetur conſortio. Per dominum. Secreta.

SVſcipe dñe, q̃s, pro anima famuli tui pontificis, quas offeri mus hoſtias: vt, cui in hoc ſęculo põtificale donaſti meritum, in cęleſti regno ſanctorum tuorum iubeas coniungi conſortio. Per dominum noſtrum

noſtrum Ieſum. Poſtcommunio.

Proſit q̃s dñe, animę famuli tui pontificis miſericordię tuę implorata clementia: vt eius in quo ſperauit ⁊ credidit, ęternuꝫ capiat te miſerante conſortium. Per dominuꝫ.

¶ Pro defuncto ſacerdote dicitur eadem oratio, ſed vbi dicitur pontificali, dicatur ſacerdotali. Si fuerint plures, dicatur vt ſupra in quarta miſſa.236. ¶ Alias orationes pro defuncto Epiſcopo ⁊ ſacerdote require in fine Miſſalis. folio.241.

Pro vno defuncto. Oratio.

Inclina dñe aurem tuam ad preces noſtras, quibus miſericordiam tuam ſupplices deprecamur: vt animã famuli tui, quã de hoc ſeculo migrare iuſſiſti, in pacis ac lucis regione cõſtituas, ⁊ ſanctorum tuorum iubeas eſſe cõſortẽ. Per. Secreta.

Annue nobis, q̃s domine: vt animę famuli tui hęc profit oblatio: quam immolando totius mundi tribuiſti relaxari delicta. Per dominum noſtrum. Poſtcommunio.

Abſolue, q̃s domine, animam famuli tui ab omni vinculo delictorum: vt in reſurrectionis gloria, inter ſanctos ⁊ electos tuos, reſuſcitatus reſpiret. Per dominum noſt.

Pro vna defuncta. Oratio.

Queſumus dñe, pro tua pietate miſerere animę famulę tuę: ⁊ a contagijs mortalitatis exutam, in ęternę ſaluationis partem reſtitue. Per dominum noſtrum. Secreta.

His ſacrificijs, q̃s domine, anima famulę tuę a peccatis omnibus exuatur, ſine quibus a culpa nemo liber extitit: vt p hęc pię placationis officia, perpetuã miſericordiã conſequatur. Per do: Poſtcõio.

M. N. R.

Inueniat, q̃s dñe, anima famulę tuę lucis ęternę conſortiũ: cuius perpetuę miſericordię conſecuta eſt ſacramentum. Per dominum noſt.

Pro patre ⁊ matre. Oratio.

Deus, qui nos patrem ⁊ matrẽ honorare pręcepiſti: miſerere clemẽter animabus patris ⁊ matris meę: eorumq; peccata dimitte: meq; eos in ęternę claritatis gaudio ſac videre. Per dominum no. Secreta.

Suſcipe ſacrificium dñe: quod tibi pro animabus patris ⁊ matris meę offero: eiſque gaudium ſempiternum in regione viuorum concede: meq; cũ illis felicitati ſanctorum cõiunge. Per dominũ. Poſtcõio.

Celeſtis participatio dñe ſacramenti animabus patris ⁊ matris meę requiem ⁊ lucẽ obtineat perpetuã: meq; cum illis gratia tua coronet ęterna. Per dominum no.

Pro defunctis fratribus propinquis, ⁊ benefactoribus. Oratio.

Deus venię largitor, ⁊ humanę ſalutis amator, q̃s clementiam tuam: vt noſtrę congregationis fratres, propinquos, ⁊ benefactores, q ex hoc ſeculo tranſierunt: beata Maria ſemper virgine intercedente cuꝫ omnibus ſanctis tuis: ad perpetuę beatitudinis conſortium peruenire concedas. Per dominum. Secre.

Deus, cuius miſericordię nõ eſt numerus, ſuſcipe propitius preces humilitatis noſtrę: ⁊ animabus fratrũ, propinquorũ, ⁊ benefactoruꝫ noſtrorũ, quibus tui nominis dediſti confeſſionẽ, per hęc ſacramenta ſalutis noſtrę, cunctorũ remiſſionem tribue peccatorum. Per. Poſtcõio.

Preſta, queſumus, oṗs ⁊ miſericors deus: vt animę fratrum,

propinquorum,⁊ benefactorum noſtrorũ, pro quibus hoc ſacrificium laudis tuę obtulimus maieſtati: per huius virtutem ſacramenti, à peccatis omnibus expiatę,lucis perpetuę te miſerante recipiant beatitudinẽ. Per dominum noſtrũ Ieſum Chriſtum filium. Pro his, qui in cęmeterio requieſcunt. Oratio.

Deus,cuius miſeratione animę fidelium requieſcũt,famulis ⁊ famulabus tuis omnibus, hic ⁊ vbique in Chriſto quieſcẽtibus,da propitius veniã peccatorũ:vt à cunctis reatibus abſoluti,tecũ ſine fine lętentur. Per eundẽ dñm no. Secreta.

Pro animabus famulorum famularumq̃ tuarũ,⁊ omniũ catholicorũ,hic ⁊ vbiq̃ in Chriſto dormientium,hoſtiam dñe ſuſcipe benignus oblatam, vt hoc ſacrificio ſingulari vinculis horrendę mortis exutę,vitã mereantur ęternã. Per eundem dñm noſtrũ. Poſtcõmunio.

Deus,fidelium lumen animarũ, adeſto ſupplicationibus nr̃is: ⁊ da famulis ⁊ famulabus tuis,quorum corpora hic ⁊ vbique in Chriſto requieſcunt,refrigerij ſedẽ,quietis beatitudinem,⁊ luminis claritatem. Per eundem dominũ. Pro fidelibus defunctis generalis. Oratio.

Fidelium deus omniũ conditor ⁊ redemptor,animabus famulorũ famularũq̃ tuarũ remiſſionẽ cũctorũ tribue peccatorũ:vt indulgentiã,quã ſemper optauerunt,pijs ſupplicationibus conſequantur. Qui viuis ⁊ regnas cum Deo pa. Secreta.

Hoſtias,q̃s,dñe, quas tibi pro animabus famulorum famularumq̃ tuarũ offerimus,propitiatus intende:vt, quibus fidei Chriſtianę meritũ contuliſti dones ⁊ pręmium. Per dominum. Poſtcommunio.

Animabus,q̃s domine,famulorũ famularumq̃ tuarũ oratio proficiat ſupplicãtiũ:vt eas,⁊ à peccatis omnibus exuas,⁊ tuę redẽptionis facias eſſe participes. Qui viuis ⁊ regnas cum deo patre, in vnitate. Pro pluribus defunctis. Oratio.

Deus, cui proprium eſt miſereri ſemper ⁊ parcere: propitiare animabus famulorũ famularumque tuarũ, ⁊ omnia eorũ peccata dimitte:vt mortalitatis vinculis abſolutę, tranſire mereantur ad vitam. Per dominum noſtrum Ieſum. Secreta.

Annue nobis dñe:vt animabus famulorũ famularũq̃ tuarum hęc proſit oblatio: quam immolãdo totius mundi tribuiſti relaxari delicta. Per dñm. Poſtcommunio.

Deus,cui ſoli cõpetit medicinã pręſtare poſt mortem: pręſta quęſumus:vt animę famulorũ famularumque tuarum terrenis exutę cõtagijs,in tuę redemptionis parte numerentur. Qui viuis ⁊ regnas cum. Alia pluralis vt ſupra. Oratio.

Animabus,quęſumus domine, famulorum famularumq̃ tuarum miſericordiam concede perpetuam: vt eis proficiat in ęternum, quòd in te ſperauerũt,⁊ crediderũt. Per dominum noſtrum. Secreta.

His dñe, q̃s, placatus intende muneribus:⁊ quod ad laudem tui nominis ſupplicãtes offerimus, ad indulgentiam proficiat defunctorum. Per dominum. Poſtcõio.

Supplices dñe pro animabus famulorum famularumq̃ tuarũ preces effundimus,obſecrantes:vt, quicquid cõuerſatione contraxerũt humana,

humana, ⁊ clementer indulgeas, ⁊ in tuorum ſede lętantium conſtituas redemptorum. Per dominũ noſtrũ.

F I N I S.

¶ Ordo ad faciẽdũ aquã benedictã die dominica, in ſacriſtia pręparato ſale ⁊ aqua, ſacerdos celebraturus Miſſam, vel alius ad id deputatus, albà vel ſuper pellicio indutus, cum ſtola circa collum, primò dicit ℣. Adiutorium noſtrum in nomine dñi. ℟. Qui fecit cęlũ ⁊ terram. Deinde abſolute incipit exorciſmum ſalis.

Exorcizo te creatura ſalis, per deum ✠ viuum: per Deum ✠ verum: per Deum ✠ ſanctum: per Deum qui te per Eliſęum prophetam in aquaz mitti iuſſit, vt ſanaretur ſterilitas aquę: vt efficiaris ſal exorcizatum in ſalutem credentium, ⁊ ſis omnibus te ſumentibus ſanitas animę ⁊ corporis: ⁊ effugiat atque diſcedat à loco, in quo aſperſum fueris, omnis phantaſia, ⁊ nequitia vel verſutia diabolicę fraudis: omniſque ſpiritus immundus adiuratus, Per eum qui venturus eſt iudicare viuos, ⁊ mortuos, ⁊ ſęculum per ignem. ℟. Amen. Oratio.

Immenſam clementiam tuam, omnipotens ęterne deus humiliter imploramus: vt hanc creaturã ſalis, quam in vſum generis humani tribuiſti, bene ✠ dicere, ⁊ ſancti ✠ ficare tua pietate digneris: vt ſit omnibus ſumentibus ſalus mentis ⁊ corporis: ⁊ quicquid ex eo tactum vel reſperſuz fuerit, careat omni immunditia, omniq; impugnatione ſpiritalis nequitię. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum fi. Exorciſmus aquę: ⁊ dicatur abſolutè.

Exorcizo te creatura aquę in nomine dei ✠ patris oĩpotentis, ⁊ in nomine ✠ Ieſu Chriſti filij eius domini noſtri, ⁊ in virtute Sãcti ✠ ſpiritus: vt fias aqua exorcizata ad effugandam omnẽ poteſtatem inimici, ⁊ ipſum inimicum eradicare ⁊ explantare valeas cũ angelis ſuis apoſtaticis: per virtutem eiuſdem domini noſtri Ieſu Chriſti: qui venturus eſt iudicare viuos ⁊ mortuos, ⁊ ſęculum per ignem. ℟. Amen. Oratio.

Deus, qui ad ſalutẽ humani generis, maxima quęq; ſacramẽta in aquarum ſubſtantia condidiſti: adeſto propitius inuocationibus noſtri, ⁊ elemẽto huic multimodis purificationibus pręparato, virtutẽ tuę bene ✠ dictionis infunde: vt creatura tua myſterijs tuis ſeruiẽs, ad abigendos dęmones, morboſq; pellendos, diuinę gratię ſumat effectum: vt quicquid in domibus, vel in locis fidelium, hęc vnda reſperſerit, càreat omni immunditia, liberetur à noxa: non illic reſideat ſpiritus péſtilens, non aura corrũpens: diſcedant omnes inſidię latentis inimici: ⁊ ſiquid eſt, quod aut incolumitati habitantiuz inuidet, aut quieti, aſperſione huius aquę effugiat: vt ſalubritas per inuocationem ſancti tui nominis expetita, ab omnibus ſit impugnationibus defenſa. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filiuz tuum.

Hic mittit ſal in aquam in modum crucis, dicendo ſemel.

Commiſtio ſalis ⁊ aquę pariter fiat: in nomine pa ✠ tris, ⁊ fi ✠ lij, ⁊ ſpiritus ✠ ſancti. ℟. Amen. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oratio.

Deus inuictę virtutis auctor, ⁊ inſuperabilis imperij rex, ac

ſemper

ſemper magnificus triũphator: qui aduerſę dominationis vires reprimis: qui inimici rugientis ſeuitiã ſuperas, qui hoſtiles nequitias potenter expugnas, te domine tremẽtes et ſupplices deprecamur ac petimus: vt hanc creaturã ſalis et aquę dignanter aſpicias, benignus illuſtres, pietatis tuę rore ſanctifices: vt vbicunque fuerit aſperſa, per inuocationem ſancti tui nominis, omnis infeſtatio immundi ſpiritus abigatur: terrorque venenoſi ſerpentis procul pellatur: et pręſentia ſancti ſpiritus nobis miſericordiam tuam poſcentibus vbique adeſſe dignetur. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filiũ tuum: Qui tecum viuit et regnat.

¶ Finita benedictione ſacerdos celebraturus indutus pluuiali coloris officio conuenientis, accedit ad altare: et ibi ad gradus cũ miniſtris genu flexus, accipit à diacono aſperſoriũ: et primò ter aſpergit altare, deinde ſe et miniſtros incipiẽs Antiphonã, Aſperges me: et chorus proſequit, dñe hyſſopo, etc. vt infra. Interim celebrans aſpergit clerũ deinde populum dicens pſalmũ. Miſerere mei. cum Gloria patri. Antiphona.

Aſperges me domine hyſſopo, et mundabor lauabis me, et ſuper niuẽ dealbabor. Pſalmus. Miſerere mei deus ſecundum magnam miſericordiam tuam. ℣. Gloria patri, et filio, et ſpiritui ſancto. Sicut erat in principio, et nunc, et ſemp, et in ſecula ſeculorum. Amen. Et repetitur añã. Aſperges me domine. Supradicta antiphona prędicto modo dicat in aſperſione aquę benedictę in dominicis per totũ annũ: excepto quod in dominica de paſſione, et in dominica palmarum, non dicitur Gloria patri. ſed poſt pſalmum Miſerere mei, repetitur imediate antiphona Aſperges me dñe. Excepto etiam tempore paſchali, ſcilicet a dominica Paſchę vſque ad Pentecoſten: quo tempore cantatur Antiphona.

Vidi aquam egrediẽtem de templo à latere dextro, alleluia: et omnes, ad quos peruenit, aqua iſta ſalui facti ſunt, et dicent, alleluia, alleluia. pſal. Confitemini domino, quoniam bonus: quoniam in ſeculũ miſericordia eius. ℣. Gloria patri, et filio. Repetitur antipho. Vidi aquam. In octaua vero Pentecoſtes reſumitur Antiphona, Aſperges me domine.

Finitis antiphonis ſupradictom : ſacerdos qui aſperſit aquam, reuerſus ad altare, ante gradus altaris ſtãs dicat ℣. Oſtende nobis domine miſericordiam tuam. Tempore paſchali additur Alleluia. ℟. Et ſalutare tuum da nobis. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dñs vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oratio.

Exaudi nos, dñe ſancte, pater omnipotens, ęterne deus: et mittere digneris ſanctũ angelũ tuum de celis, qui cuſtodiat, foueat, protegat, viſitet, atque defendat oẽs habitantes in hoc habitaculo. Per Chriſtum dominum noſtrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO AGNI Paſchalis.

℣. Adiutorium noſtrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celum et terram. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

Deus, qui per famulum tuum Moyſẽ, in liberatione populi tui de Aegypto agnũ occidi iuſſiſti

in

in ſimilitudinem domini noſtri Jeſu Chriſti, et vtroſque poſtes domorum de ſanguine huius agni perungi preceperis: ita bene ✠ dicere et ſancti ✠ ficare digneris hanc creaturam carnis, quam nos famuli tui ad laudem tuam ſumere deſideramus: per reſurrectionem domini noſtri Jeſu Chriſti. Qui tecum viuit et regnat in ſecula ſeculorum. ℟. Amen.

Et mox aſpergit aqua benedicta.

¶ Benedictio panis.

℣. Adiutorium noſtrum in noīe dn̄i.
℟. Qui fecit celum et terram. ℣. Dn̄s vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Domine Jeſu Chriſte, panis angelorum, panis viuus, et eterne vite, bene ✠ dicere dignare panem iſtum, ſicut benedixiſti quinque panes in deſerto: vt omnes ex eo digne guſtantes, inde corporis et anime deſiderabilem percipiant ſanitatē. Per Chriſtum dn̄m noſtrum. ℟. Amen.

Aſpergatur aqua benedicta.

¶ Benedictio nouorum fructuum.

℣. Adiutorium noſtrum in noīe dn̄i.
℟. Qui fecit celum et terrā. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cū ſpiritu tuo.

Bene ✠ dic domine hunc nouū fructū N. et preſta: vt qui ex eo in tuo ſancto nomine veſcetur, corporis et anime ſalute potiatur. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtū.

Et aſpergatur aqua benedicta.

¶ Benedictio ad quodcunque comeſtibile.

℣. Adiutorium noſtrum in noīe dn̄i.
℟. Qui fecit celum et terrā. ℣. Dominus vobiſcū. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Bene ✠ dic domine creaturam iſtam N. vt ſit remedium ſalutare generi humano: et preſta per inuocationē ſancti nominis tui: vt quicunque ex ea ſumpſerint, corporis ſanitatem, et anime tutelam accipiant. Per dominum noſtrū Jeſum Chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit.

Aſpergat id cum aqua benedicta.

¶ Benedictio candelarum.

℣. Adiutorium noſtrum in noīe dn̄i.
℟. Qui fecit celum et terrā. ℣. Dn̄s vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Domine Jeſu Chriſte fili dei viui, bene ✠ dic candelas iſtas ſupplicationibus noſtris: infunde eis domine per virtutē ſancte cru ✠ cis benedictionem celeſtem, qui eas ad repellēdas tenebras humano generi tribuiſti: talemque benedictionem ſignaculo ſancte cru ✠ cis accipiāt, vt quibuſcunque locis accenſe ſiue poſite fuerint, diſcedāt principes tenebrarum, et contremiſcant, et fugiant pauidi cum omnibus miniſtris ſuis ab habitationibus illis: nec preſumāt amplius inquietare, aut moleſtare ſeruientes tibi omnipotenti Deo. Qui viuis et regnas cum Deo patre in vnitate ſpiritus ſancti Deus, per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen.

Poſtmodum aſpergatur aqua benedicta.

¶ Benedictio loci.

℣. Adiutorium noſtrum in noīe dn̄i.
℟. Qui fecit celum et terram. ℣. Dn̄s vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Bene ✠ dic domine Deus omnipotēs locum iſtum: vt ſit in eo ſanitas, caſtitas, victoria, virtus, humilitas, bonitas, et manſuetudo, plenitudo legis, et gratiarum actio deo patri, et filio, et ſpiritui ſancto: et hec benedictio maneat ſuper hunc locū, et ſuper habitantes in eo. Per Chriſtum dominum noſtrum. ℟. Amen.

Aſpergatur aqua benedicta.

¶ Bene-

Benedictio domus noue.

℣. Adiutorium noſtrum in noīe dñi.
℟. Qui fecit celum ⁊ terram. ℣. Dñs vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Te deum patrem omnipotentē ſuppliciter exoramus pro hac domo, ⁊ pro eius habitatoribus ac rebus: vt eam bene ✠ dicere, ⁊ ſanctificare, ac bonis omnibus ampliare digneris. Tribue eis domine de rore celi abundantiam, ⁊ de pinguedine terre, vite ſubſtantiam: ⁊ deſideria voti eorum ad effectum tue miſerationis perducas. Ad introitum ergo noſtrum benedicere ✠ ⁊ ſanctificare digneris hanc domum, ſicut benedicere dignatus es domum Abraham, Iſaac, ⁊ Iacob: ⁊ intra parietes domus iſtius angeli tue lucis inhabitent, eamque, ⁊ eius habitatores cuſtodiant. Per Chriſtum dominum noſtrum. ℟. Amen.

Aſpergatur aqua benedicta.

¶ Benedictio thalami.

℣. Adiutorium noſtrū in noīe dñi.
℟. Qui fecit celum ⁊ terrā. ℣. Dñs vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Bene ✠ dic domine thalamum hunc: ⁊ omnes habitantes in eo in tua pace cōſiſtāt, ⁊ in tua voluntate permaneant, ⁊ ſeneſcant, ⁊ multiplicentur in longitudine dierum. Per Chriſtum dominum noſtrum. ℟. Amen. Poſtea aſpergat thalamum aqua benedicta.

¶ Benedictio noue nauis.

℣. Adiutorium noſtrū in noīe dñi.
℟. Qui fecit celum ⁊ terram. ℣. Dñs vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Propitiare domine ſupplicationibus noſtris: ⁊ bene ✠ dic nauim iſtam dextera tua ſancta, ⁊ omnes qui in ea vehentur, ſicut dignatus es benedicere arcam Noe ambulanti in diluuio. Porrige eis domine dexterā tuā, ſicut porrexiſti beato Petro ambulanti ſupra mare: ⁊ mitte ſanctum angelum tuum de celis, qui liberet ⁊ cuſtodiat eā ſemper à periculis vniuerſis, cum omnibus que in ea erunt: ⁊ famulos tuos, repulſis aduerſitatibus, portu ſemper, curſuque tranquillo tuearis: tranſactiſque, riteqꝫ perfectis negocijs omnibus, iterato tempore ad propria cum omni gaudio reuocare digneris. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti.

Aſpergat nauim aqua benedicta.

¶ Benedictio ſacerdotalium indumentorum in genere.

℣. Adiutorium noſtrum in noīe dñi.
℟. Qui fecit celum ⁊ terrā. ℣. Dñs vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Oremus. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus, qui per Moyſen famulum tuū pontificalia ⁊ ſacerdotalia, atque leuitica veſtimenta, ad explendum miniſterium eorum in conſpectu tuo ad honorem ⁊ decorem nominis tui fieri decreuiſti: adeſto propitius inuocationibus noſtris: ⁊ hec indumenta ſacerdotalia, deſuper irrigante gratia tua, ingenti benedictione per noſtre humilitatis ſeruitutem purifi ✠ care, bene ✠ dicere, ⁊ cōſe ✠ crare digneris: vt diuinis cultibus ⁊ ſacris myſterijs apta ⁊ benedicta exiſtant, hisque ſacris veſtibus pontifices, ſacerdotes, ſeu leuite tui induti, omnibus impulſionibus ſeu tentationibus malignorum ſpirituum muniti, ⁊ defenſi eſſe mereantur: tuiſqꝫ myſterijs aptè ⁊ condignè ſeruire ⁊ inherere

inhęrere, atq; in his tibi placitè, & de uorè perſeuerare tribue, Per Chriſtum dominum noſtrum. ℟. Amē.

Alia Oratio.

DEus, inuictę virtutis auctor, & omnium rerū creator: ac ſanctificator: intende propitius preces noſtras: & hęc indumēta leuiticę & ſacerdotalis glorię miniſtris tuis fruē da, tuo ore proprio bene ✠ dicere, conſe ✠ crare, & ſancti ✠ ficare digneris: omneſque eis vtentes, tuis myſterijs aptos, & tibi in eis deuotè & amabiliter ſeruientes gratos ef ficí concedas. Per do. Oremus.

DOmine deus omnipotens, qui veſtimenta pontificibus, ſacerdotibus, & leuitis, in vſu; taber naculi fęderis neceſſaria, Moyſen famulum tuum ágere iuſſiſti, eumq; ſpiritu ſapiētię ad id peragendu; repleuiſti: hęc veſtimenta in vſum & cultum myſterij tui ſancti ✠ ficare, bene ✠ dicere, & conſe ✠ crare digneris: atque miniſtros altaris tui, qui ea induerint, ſeptiformis ſpiritus gratia dignanter repleri, atque caſtitatis ſtola, beata facias cum bonorum fructu operu; miniſterij con gruentis imortalitate veſtiri. Per Chriſtum dñm noſtru;. ℟. Amen.

Deinde aſpergit ipſa indumenta aqua benedicta.

PRO DEFVNCTO Epiſcopo. Oratio.

DA nobis, quęſumus domine: vt animam famuli tui Epiſcopi, quam de ſeculi eduxiſti laborioſo certamine, ſanctorum tuorum cętui tribuas eſſe conſortē. Per. Secre.

ANnue nobis domine: vt animę famuli tui epiſcopi hęc proſit oblatio: qua; immolando totius mūdi tribuiſti relaxari delicta. Per do minum noſtru; Ie. Poſtcomunio.

HIs ſacrificijs, quęſumus omnipotens deus, vt purgata anima & ſpiritus famuli tui epiſcopi ad indulgentiam & refrigerium ſempiternum peruenire mereatur. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtū.

Pro defuncto ſacerdote, Oratio.

PRęſta, quęſumus domine: vt anima famuli tui ſacerdotis, quem in hoc ſeculo commorantem ſacris muneribus decoraſti, in cęleſti ſede glorioſa ſemper exultet. Per dominum noſtrum. Secreta.

SVſcipe, quęſumus domine, pro anima famuli tui ſacerdotis, quas offerimus hoſtias: vt cui ſacer dotale donaſti meritu;, dones & pręmium. Per dominum noſtrum.

Poſtcommunio.

PRęſta, quęſumus omnipotens Deus: vt anima; famuli tui ſacerdotis in congregatione iuſtoru; ęternę beatitudinis iubeas eſſe conſortem. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum, Qui tecum viuit & regnat in vnitate ſpiritus ſancti Deus, Per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen.

FINIS.

1892950

Series Chartarum.

✠ a b c a b c d e f g h i k l m n o p q r ſ t u x y z
Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg.

Omnes ſunt quaterniones, pręter t quinterniones, ⁊ a c Ternionem, ⁊ ✠ duernionem.

VENETIIS,

Apud Joannem Variſcum ⁊ ſocios.

M D L X X V.

SANTIN
Restauro
74

Digitized by Google